

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

53. sējums
2010. gada 6. maijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2008.—2009. GADA SESIJA	
	2009. gada 24.—26. marts sēde	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 236 E, 1.10.2009.	
	PIEŅĒMTIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2009. gada 24. marts	
2010/C 117 E/01	Eiropas Parlamenta ieteikums Padomei par ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijā Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta ieteikums Padomei par ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijā (2009/2000(INI))	1
2010/C 117 E/02	ES un Āfrikas partnerības norise, apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par ES un Āfrikas partnerības norisi, apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes (2008/2318(INI))	7
2010/C 117 E/03	TAM līgumi Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par TAM līgumiem (2008/2128(INI))	15
2010/C 117 E/04	Mākslas studijas Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par mākslas studijām Eiropas Savienībā (2008/2226(INI))	23
2010/C 117 E/05	Aktīvs dialogs ar pilsoņiem par Eiropu Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par aktīvu dialogu ar pilsoņiem par Eiropu (2008/2224(INI))	27

2010/C 117 E/06	ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbs 2008. gadā Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2008. gadā (2008/2303(INI))	33
2010/C 117 E/07	Paraugprakse reģionālās politikas jomā un šķēršļi struktūrfondu izmantošanā Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par paraugpraksi reģionālās politikas jomā un šķēršļiem struktūrfondu izmantošanā (2008/2061(INI))	38
2010/C 117 E/08	Kohēzijas politikas papildināšana un saskaņošana ar lauku attīstības pasākumiem Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par kohēzijas politikas papildināšanu un saskaņošanu ar lauku attīstības pasākumiem (2008/2100(INI))	46
2010/C 117 E/09	Cīņa pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā (2008/2071(INI))	52
2010/C 117 E/10	Daudzvalodība — Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par daudzvalodību — Eiropas priekšrocību un kopīgu apņemšanos (2008/2225(INI))	59
2010/C 117 E/11	Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju un debates par kohēzijas politikas nākotnes reformu Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un statusu debatēm par kohēzijas politikas nākotnes reformu (2008/2174(INI))	65
2010/C 117 E/12	Kohēzijas politikas pilsētas dimensija Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par kohēzijas politikas pilsētu dimensiju jaunajā plānošanas periodā (2008/2130(INI))	73
2010/C 117 E/13	Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošana Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošanu —pārrunu rezultāti saistībā ar valstu kohēzijas politikas stratēģijām un rīcības programmām (2008/2183(INI))	79
2010/C 117 E/14	Eiropas iniciatīva mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Eiropas iniciatīvu mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību (2008/2122(INI))	85
	PIELIKUMS	89
Trešdiena, 2009. gada 25. marts		
2010/C 117 E/15	Budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instruments Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par ABB-ABM metodi kā budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instrumentu (2008/2053(INI))	91
2010/C 117 E/16	2007.–2013. gada finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšana Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par 2007.–2013. gada finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšanu (2008/2055(INI))	95

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Eiropas Parlamenta ieteikums Padomei par ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijā

P6_TA(2009)0150

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta ieteikums Padomei par ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijā (2009/2000(INI))

(2010/C 117 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu Padomei par ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijā, kuru ALDE grupas vārdā iesniedza *Alexander Graf Lambsdorff* (B6-0034/2009),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija ieteikumu Padomei par ES prioritātēm ANO Ģenerālās asamblejas 63. sesijā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ES prioritātes ANO Ģenerālās asamblejas 63. sesijā, kuras Padome pieņēma 2008. gada 16. jūnijā (9978/2008),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas (UNGA) 63. sesiju, jo īpaši tajā pieņemtās rezolūcijas “Apvienoto Nāciju Organizācijas un Parlamentu savienības sadarbība” ⁽²⁾, “Konvencija par kodolieroču izmantošanas aizliegumu” ⁽³⁾, “Vispārējais līgums par kodolizmēģinājumu aizliegšanu” ⁽⁴⁾, “Konvencija par bakterioloģisko (bioloģisko) un toksisko ieroču izstrādāšanas, ražošanas un uzglabāšanas aizliegšanu un šo ieroču iznīcināšanu” ⁽⁵⁾, “Nāvessoda moratorijs” ⁽⁶⁾, “Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzība, cīnoties pret terorismu” ⁽⁷⁾ “Cilvēktiesību stāvoklis Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā” ⁽⁸⁾, “Cilvēktiesību stāvoklis Irānas Islāma Republikā” ⁽⁹⁾, “Dohas Deklarācija par attīstības finansēšanu — Starptautiskās

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0339.⁽²⁾ A/RES/63/24⁽³⁾ A/RES/63/75⁽⁴⁾ A/RES/63/87⁽⁵⁾ A/RES/63/88⁽⁶⁾ A/RES/63/168⁽⁷⁾ A/RES/63/185⁽⁸⁾ A/RES/63/190⁽⁹⁾ A/RES/63/191

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

izvērtēšanas konferences par attīstības finansēšanu, kurā tika pārskatīta Monterejas konsensa īstenošana, rezultātu izklāsts⁽¹⁾, "Cilvēktiesību stāvoklis Mjanmā"⁽²⁾, "Ar attīstību saistītie pasākumi"⁽³⁾, "Politikas lietu departamenta nostiprināšana"⁽⁴⁾, "Programmu budžets divgadu laikposmam 2008.–2009. gadam"⁽⁵⁾ un "Programmu budžeta projekts divgadu laikposmam 2010.–2011. gadam"⁽⁶⁾,

- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 14. janvāra rezolūciju par ANO Cilvēktiesību padomes attīstību un ES lomu šajā procesā⁽⁷⁾,
  - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 18. decembra rezolūciju par miera nostiprināšanas un valsts izveides perspektīvām pēckonflikta situācijā⁽⁸⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3. punktu un 90. pantu,
  - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A6-0132/2009),
- A. tā kā četrus turpmākos gadus ANO dalībvalstīm vajadzētu atgādināt par viņu apņemšanos sasniegt vērienīgos mērķus, kuri ir izklāstīti 2005. gada Pasaules samita nobeiguma dokumentā, ko pieņēma Ņujorkā 2005. gada 16. septembrī;
- B. tā kā daudzos un savstarpēji saistītos uzdevumus un draudus, ar kuriem saskaras valstis, sabiedrības un pilsoņi, piemēram, draudus mieram, stabilitātei un cilvēku drošībai, ar nabadzību, klimata pārmaiņām un enerģētisko drošību saistītās problēmas, kā arī globālās ekonomikas un finanšu krīzes sekas var risināt tikai ar globālu, iedarbīgu un aptverošu daudzpusēju sistēmu;
- C. tā kā Ģenerālās asamblejas 63. sesijā tika pieņemti svarīgi lēmumi par vairākiem jautājumiem, ka skar reformu plānus, tostarp par cilvēkresursu pārvaldības un tiesvedības uzlabojumiem, Politikas lietu departamenta daļēju nostiprināšanu un starpvaldību sarunu sākšanu par Drošības padomes reformu;
- D. tā kā Ģenerālā asambleja pēc Trešās komitejas priekšlikuma ir pieņēmusi virkni svarīgu rezolūciju par dažādiem cilvēktiesību, sociāliem un humanitāriem jautājumiem, tostarp trīs valstu rezolūcijas, kā arī Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām fakultatīvo protokolu;
- E. tā kā, pateicoties "Delivering as One" iniciatīvai un abu līdzkoordinatoru darbam, ir sasniegts ievērojams progress, tiecoties īstenot dažas no ANO sistēmas saskaņošanas reformām; tā kā ir nepieciešams nostiprināt sasniegumus un panākt turpmāku progresu jomās, kuras noteica ANO Ģenerālās asamblejas 63. sesijā;
- F. tā kā nesekmīga ANO struktūru, piemēram, Drošības padomes un Ekonomikas un sociālās padomes (ECOSOC), reforma, iespējams, izraisītu to, ka neformāli grupējumi, piemēram, G8 vai G20, mēģinātu stāties šo globālo institucionālo struktūru vietā;
- G. tā kā Eiropas Savienībai ir jāveicina viss, ko tā stingri uzskata par vispārējām vērtībām, un vienlaikus jācenšas nepieļaut radikāli pretēju nostāju veidošanos;
- H. tā kā, no otras puses, ANO Ģenerālsēkretariāta un ES iestāžu sadarbība ir daudz ciešāka nekā agrāk un atspoguļo abu organizāciju kopīgās vērtības, mērķus un intereses;

⁽¹⁾ A/RES/63/239

⁽²⁾ A/RES/63/245

⁽³⁾ A/RES/63/260

⁽⁴⁾ A/RES/63/261

⁽⁵⁾ A/RES/63/264 A-C

⁽⁶⁾ A/RES/63/266

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0021.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0639.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- I. tā kā ir nepieciešams vēl vairāk stiprināt ANO darbības spēju saistībā ar miera un drošības pasākumiem un tā kā ES un ANO sadarbība miera uzturēšanā ir pasaules miera un drošības stūrakmens;
- J. tā kā ANO miera uzturētāju vidū palielinās nāves gadījumu skaits un ir jādara viss iespējamais, lai šos darbiniekus aizsargātu;
- K. tā kā ES un ASV ir stratēģiskie partneri, kuru abpusējās interesēs ir kopīgi vērsties pret pasaules kopējiem draudiem un uzdevumiem, balstoties uz starptautiskajām tiesībām un daudzpusējām institūcijām, it īpaši Apvienoto Nāciju Organizāciju; tā kā paziņojums, ko sniedza jaunais ASV pastāvīgais pārstāvis Apvienoto Nāciju Organizācijā, *Susan Rice*, norāda uz atjaunotu apņemšanos konstruktīvi sadarboties ar ANO;
- L. tā kā 2008. gada 19. septembra paziņojumā ANO Cilvēktiesību padomei (*HRC*) Eiropas Savienība norādīja, ka tai nav pieņemami četri Durbanas procesa pārskatīšanas konferences noslēguma dokumentā minētie punkti (tā sauktās "sarkanās pozīcijas"): (1) īpašas uzmanības pievēršana vienam pasaules reģionam; (2) Durbanas 2001. gada deklarācijas grozīšana, iekļaujot tajā reliģijas aizskaršanas aizliegumu, kura mērķis ir ierobežot vārda brīvību un ieviest cenzūru atbilstīgi islāma likumiem, kas vērsti pret zaimošanu; (3) prioritāšu saraksta izstrāde attiecībā uz upuriem; (4) diskusiju politizēšana vai radikāli pretēju viedokļu veidošanās;
- M. tā kā vispārējās dziļās recesijas apstākļos jaunattīstības valstis izejvielu cenu krituma, mazākas investīciju plūsmas, finanšu nestabilitātes un naudas pārvedumu samazināšanās rezultātā savā attīstībā var tikt aizsviestas atpakaļ par desmitgadēm un tā kā pašreizējo ES palīdzības saistību apjoms samazināsies gandrīz par 12 miljoniem USD gadā, jo tās nosaka kā procentuālu daļu no dalībvalstu IKP,

1. iesniedz Padomei šādus ieteikumus:

ES Apvienoto Nāciju Organizācijā

- a) pozicionēt sevi ANO sistēmā kā godīgu starpnieku starp dažādu dalībvalstu grupējumu interesēm un vērtībām, lai veicinātu kopīgu izpratni un lielāku saliedētību ap trijiem savstarpēji cieši saistītajiem ANO pamatpīlāriem, proti, mieru un drošību, ekonomisko un sociālo attīstību un cilvēktiesībām;
- b) sadarbībā ar Komisiju nodrošināt, ka ar daudzpusējo programmu saistītie jautājumi tiek sistemātiski risināti Eiropas Savienības un ES dalībvalstu divpusējos dialogos ar citām valstīm un reģionāliem grupējumiem;
- c) kopā ar jauno ASV administrāciju rūpīgi izskatīt iespējas stiprināt abu partneru sadarbību, lai atbalstītu kopējās prioritātes Apvienoto Nāciju Organizācijā;

Miers un drošība

- d) veicināt ANO ģenerāļsekretāra *Ban Ki-moon* ierosināto diskusiju par principa "Pienākums aizsargāt" (*R2P*) īstenošanu, lai nostiprinātu vienprātību un veidotu operatīvāku pieeju šim ANO doktrīnas stūrakmenim, vienlaikus nepieļaujot mēģinājumus sašaurināt tā darbības jomu;
- e) nodrošināt, ka minētajās debatēs tiek pienācīgi uzsvērti *R2P* preventīvā būtība un ka pienācīga uzmanība tiek veltīta tam, lai palīdzētu mazāk aizsargātām un nestabilām valstīm izveidot spēju uzņemties šādu atbildību, īpašu uzmanību pievēršot reģionālajiem dalībniekiem, jo tie nestabilās situācijās ir visefektīvākie sarunu partneri;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- f) nodrošināt R2P principa piemērošanu krīzes situācijās, kad attiecīgā valsts nespēj pasargāt savus iedzīvotājus no genocīda, kara noziegumiem, etniskām tīrīšanām un noziegumiem pret cilvēci;
- g) mudināt Āfrikas Savienību turpināt attīstīt savas krīžu vadības spējas, kā arī aicināt ES un ANO dalībvalstis atbalstīt šos centienus un paplašināt sadarbību ar Āfrikas Savienību saistībā ar miera un drošības nodibināšanu Āfrikas kontinentā;
- h) mudināt ES dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai būtu iespējams noslēgt sarunas par Vispārējo konvenciju par starptautisko terorismu;

Cilvēktiesības

- i) visās ANO Ģenerālajā asamblejā apspriestajās un pieņemtajās rezolūcijās skaidri atbalstīt starptautisko humanitāro tiesību principus un nepārprotami nosodīt jebkurus šo tiesību pārkāpumus, it īpaši attiecībā uz ANO un citu humānās palīdzības sniedzēju drošību;
- j) sazināties ar citām reģionālajām grupām, lai veicinātu labāku informētību un izpratni par principiem, kas pausti ES atbalstītajā un sešdesmit sešu ANO dalībvalstu apstiprinātajā paziņojumā par seksuālo orientāciju un dzimuma identitāti;
- k) aicināt ANO ģenerālsēkretāru ANO Ģenerālās asamblejas 65. sesijā ziņot par to, kā dalībvalstis ievēro aizliegumu izpildīt nāvessodu mazgadīgiem noziedzniekiem, ziņojumā tostarp sniegtot datus par to, cik mazgadīgo noziedznieku pašlaik ir notiesāti uz nāvi un cik mazgadīgiem noziedzniekiem pēdējo piecu gadu laikā ir izpildīts nāvessods;
- l) gatavojoties 2011. gadā paredzētajam Cilvēktiesību padomes (HCR) pārskatam, ierosināt debates par savstarpējo papildināmību starp Trešo komiteju — ANO Ģenerālās asamblejas starpvaldību struktūru, kurā ir biedri no visas pasaules — un HRC, kurai ir ierobežots sastāvs un operatīvākas pilnvaras;
- m) aicināt dalībvalstis vēlreiz apsvērt, vai tās piedalīsies Durbanas procesa pārskatīšanas konferencē Ženēvā 2009. gada aprīlī, ja turpmākajās sarunās, gatavojoties konferencē, apstiprināsies visu četru 2009. gada 20. februāra noslēguma dokumenta projektā minēto "sarkano pozīciju" neievērošana;
- n) veicināt un atbalstīt centienus, kuru mērķis ir nodrošināt, ka ar terorisma apkarošanu saistīto ANO sankciju režīmu veido pārskatāmas un taisnīgas procedūras, it īpaši ieviešot efektīvu paziņošanas procedūru un izveidojot neatkarīgu tiesas kontroli saskaņā ar Eiropas Kopienų Tiesas judikatūru;
- o) mudināt Drošības padomi un tās Terorisma apkarošanas komiteju sadarboties ar attiecīgajām ANO cilvēktiesību struktūrām, lai pastāvīgi pārraudzītu starptautiskajos cilvēktiesību, bēgļu tiesību un humanitāro tiesību aktos noteikto saistību izpildi;
- p) pastāvēt uz to, ka visām ANO dalībvalstīm, sākot ar Drošības padomē ietilpstošajām valstīm, ir jāratificē Romas Starptautiskās Krimināltiesas (ICC) statūti un saistībā ar 2009. gada ICC pārskata konferenci aktīvi jāatbalsta centieni panākt vienošanos par joprojām neizstrādāto agresijas nozieguma definīciju un par nosacījumiem, ar kuriem saskaņā ICC varēs īstenot savu jurisdikciju, kā noteikts Romas statūtu 5. panta 2. punktā;

ANO reforma

- q) veicināt pašlaik notiekošo procesu, kura mērķis — panākt saskaņu starp valstu līmenī gūtajiem panākumiem, īstenojot reformu "*Delivering as One*", un dažādajiem ANO aģentūru pārvalžu darbības paņēmieniem un programmām, kas līdz šim ir kavējušas ciešāku sadarbību un koordināciju vietējā līmenī;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- r) izvērst ES mēroga koordināciju, tostarp palīdzības sniedzēju koordināciju, attiecībā ar ANO aģentūrām, fondiem un programmām centrālajā un valstu līmenī, tostarp piedaloties ANO vadītajos vairāku palīdzības sniedzēju fondos, un paplašināt jau labi izveidoto dialogu ar ANO Ģenerālsekretariātu, ietverot tajā arī ANO aģentūras un programmas;

Vide

- s) veicināt debates par 2009. gada dembrī gaidāmo ANO Klimata pārmaiņu konferenci (COP15) Kopenhāgenā, lai panāktu vienprātību un straujāku progresu saistībā ar jauna starptautiska nolīguma par klimata pārmaiņām pieņemšanu, kurš būtu paredzēts laikposmam pēc 2012. gada; šajā sakarībā rosināt atbalstu jaunattīstības valstīm paredzētas finanšu un tehnoloģiju paketes izveidei, lai veicinātu jaunā saistošā nolīguma apstiprināšanu šajās valstīs;
- t) atbalstīt to, ka ANO Ģenerālās asamblejas nākamajā sesijā — kā tika prasīts ANO Vides programmas padomes/Ministru vispasaules vides forumā — jāpieņem saskaņotāka pasaules vides pārvaldības struktūra, proti, tāda pārvaldības sistēma, kas spētu risināt nākotnē gaidāmos milzīgos uzdevumus;

Vispasaules pārvaldība

- u) uzņemties vadību pašreizējās diskusijās par globālo pārvaldību, tostarp ekonomikas un finanšu pārvaldību, lai stiprinātu SVF un Pasaules Bankas pilnvaras un uzlabotu to darbību, un vienlaikus dotu jaunus impulsus ECOSOC;
- v) izmantot iespēju gaidāmajās starpvaldību sarunās, kurās, balstoties uz Ģenerālās asamblejas reglamentu, tiks apspriesta Drošības padomes reforma, pievērsties konverģences jautājumiem un panākt acīmredzamu progresu attiecībā uz Drošības padomes kompetenču precizēšanu citu ANO struktūru kontekstā, jaunu pastāvīgu un pagaidu locekļu uzņemšanu — iespējams, uz noteiktu laiku — lai tādējādi uzlabotu Drošības padomes pārstāvību un leģitimitāti un pārskatītu Drošības padomes darba metodes;
- w) uzsvērt, ka Eiropas Savienības dalība ANO Drošības padomē joprojām ir ES ilgtermiņa mērķis;

Ieroču neizplatīšana un atbruņošana

- x) veicināt apstākļus veiksmīgai Kodolieroču neizplatīšanas līguma (NPT) pārskatīšanas konferences norisei 2010. gadā, it īpaši atbalstot un veicinot ierosināto Kodolieroču konvencijas paraugu; panākt vienprātību attiecībā uz ierosināto līgumu par skaldmateriāla ražošanas aizliegšanu; pielikt pūliņus, lai Atbruņošanās konferencē tiktu pieņemta būtiska darba programma, kas padarītu šo struktūru operatīvāku; iesaistīties daudzpusējās un divpusējās attiecībās ar ANO dalībvalstīm, lai atkārtoti uzsāktu Kodolizmēģinājumu vispārējā aizlieguma līguma ratifikāciju; kā arī rosināt turpmākus centienus, lai uzsāktu sarunas par ieroču tirdzniecības līgumu;

Pārvaldības reforma

- y) pilnībā izmantot savu finansiālo ietekmi Apvienoto Nāciju Organizācijā, lai nodrošinātu, ka 2010.–2011. gada budžets labāk atbilst šīs organizācijas steidzamajām operatīvajām vajadzībām, un lai dotu ģenerālsekretāram lielāku rīcības brīvību cilvēkresursu sadalē saskaņā ar minētajām vajadzībām un atbilstoši attiecīgo ANO struktūru, it īpaši Drošības padomes un Ģenerālās asamblejas, pieņemtajiem operatīvajiem lēmumiem;
- z) saistībā ar diskusiju par ANO izdevumu sadalījuma novērtējuma kritēriju pārskatīšanu izveidot skaidru saikni starp labāku pārstāvību dažādās ANO struktūrās un godīgāku finanšu sloga dalījumu;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- aa) izveidot ciešāk koordinētu politiku attiecībā uz ES personālu Apvienoto Nāciju Organizācijā, lai panāktu, ka darbā pieņemšanas procedūras ir pārredzamākas un efektīvākas, un nodrošinātu, ka darbā pieņemšanas nosacījumi joprojām ir pietiekami pievilcīgi ES pilsoņiem;

Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM)

- ab) pārņemt vadību pasaules mērogā, lai nekavējoties rosinātu starptautisku darbību ar TAM saistīto apņemšanos izpildei, ņemot vērā, ka pašlaik arvien vairāk pazīmju liecina par to, ka pasaule nespēj īstenot saistībā ar TAM dotos solījumus;
- ac) atbalstīt iniciatīvu par TAM darba grupas izveidi, kura pārraudzītu vispārējās saistības attiecībā uz palīdzības sniegšanu, tirdzniecību, parādu atvieglojumiem un piekļuvi svarīgākajiem medikamentiem un tehnoloģijām;
- ad) pamatojoties uz 2008. gadā Dohā notikušajā konferencē par attīstības finansēšanu panākto vienošanos, prasīt steidzami rīkot augsta līmeņa ANO konferenci par pasaules finanšu un ekonomikas krīzi un tās ietekmi uz attīstību;
- ae) turpināt diskusijas par uzņēmējdarbības pārstāvju iniciatīvu “*Business Call to Action*” un par apņemšanos finansēt un atbalstīt ar TAM saistītos centienus, tostarp pievēršoties arī jautājumam, kā to varētu saistīt ar privātā sektora atbildības palielināšanu;
- af) atbalstīt viedokli, ka, lai uzlabotu palīdzības kvalitāti un sniegšanu, līdzās visām šīm iniciatīvām ir jāuzņemas saistības, ko paredz Parīzē pieņemtie palīdzības efektivitātes nodrošināšanas principi un Akras rīcības programma;
- ag) izmantot iespēju ANO Ģenerālās asamblejas 64. sesijā ziņot par panākumiem, kas gūti, tiecoties sasniegt Eiropas Savienības TAM Rīcības plānā izklāstītos pagaidu mērķus;
- ah) aicināt Komisiju ziņot par panākumiem, kas gūti, īstenojot TAM līgumus, un mudināt citus finansējuma devējus lielāku daļu paredzētā atbalsta sniegt kā ilgtermiņa un prognozējamu palīdzību budžeta atbalsta veidā;

Galīgie ieteikumi

- ai) mudināt ES dalībvalstis īstenot savus ar efektīvu daudzpusību saistītos pienākumus, nodrošinot sistemātisku un strauju visu ANO konvenciju un līgumu ratifikāciju;
- aj) atbalstīt iepriekš minētajā rezolūcijā “ANO un Parlamentu savienības sadarbība” pausto ANO Ģenerālās asamblejas lēmumu iekļaut ANO Ģenerālās asamblejas 65. sesijas darba kārtības projektā atsevišķu jautājumu par sadarbību starp ANO, valstu parlamentiem un Parlamentu savienību, nodrošinot, ka šā jautājuma nosaukumā būs minētas arī reģionālās parlamentārās asamblejas, un veicināt diskusijas par to, kā parlamentu locekļi, valstu parlamenti un reģionālās parlamentārās asamblejas varētu aktīvāk piedalīties ANO darbībā;

*

*   *

2.   uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei un informēšanas nolūkā Komisijai.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

ES un Āfrikas partnerības norise, apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes

P6_TA(2009)0151

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par ES un Āfrikas partnerības norisi, apritot gadam kopš Lisabonas sanāksmes (2008/2318(INI))

(2010/C 117 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ES un Āfrikas Kopīgo stratēģiju ("Kopīgā stratēģija") un pirmo rīcības plānu (2008–2010) Āfrikas un ES stratēģiskās partnerības īstenošanai, ko pieņēma ES un Āfrikas valstu vadītāji un valdības, kas tikās 2007. gada 8. un 9. decembrī Lisabonā,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Viens gads kopš Lisabonas: Āfrikas un ES partnerība darbībā" (COM(2008)0617),
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada 10. novembra secinājumus "Viens gads kopš Lisabonas: Āfrikas un ES partnerība darbībā",
- ņemot vērā kopīgo progresa ziņojumu par ES un Āfrikas Kopīgās stratēģijas īstenošanu un pirmo rīcības plānu (2008–2010), ko pieņēma Āfrikas-ES ministru trijotne Adisabebā, Etiopijā 2008. gada 21. novembrī,
- ņemot vērā Panāfrikas parlamenta *ad-hoc* komitejas attiecībām ar Eiropas Parlamentu un Eiropas Parlamenta *ad-hoc* delegācijas attiecībām ar Panāfrikas parlamentu 2008. gada 17. decembra piezīmi prezidentvalstīm un Eiropas Komisijai un Āfrikas Savienības (ĀS) Komisijai un par Panāfrikas parlamenta un Eiropas Parlamentu lomu kopīgās stratēģijas īstenošanā un pārraudzībā,
- ņemot vērā tā 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par pašreizējo stāvokli ES un Āfrikas attiecībās ⁽¹⁾,
- ņemot vērā tā 2005. gada 17. novembra rezolūciju par Āfrikas attīstības stratēģiju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību, un Klusā okeāna valstu grupas (ĀKK) locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū ⁽³⁾ un grozīts ar 2005. gada 25. jūnijā Luksemburgā parakstīto nolīgumu, ar ko groza partnerattiecību nolīgumu ("Kotonū nolīgums") ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā EK līguma 177. līdz 181. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A6-0079/2009),

⁽¹⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 633. lpp.

⁽²⁾ OV C 280 E, 18.11.2006., 475. lpp.

⁽³⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 209, 11.8.2005., 27. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- A. tā kā mērķim mazināt nabadzību ir joprojām jābūt kopīgās stratēģijas centrālajam tematam;
- B. tā kā puse Āfrikas iedzīvotāju joprojām dzīvo nabadzībā un tā kā Āfrika ir vienīgais kontinents, kas netuvinās Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), īpaši attiecībā uz nabadzības mazināšanu, bērnu mirstību, mātes veselību un cīņu pret HIV/AIDS un malāriju;
- C. tā kā kopīgās stratēģijas mērķis ir “ne tikai attīstība”, “ne tikai Āfrika” un “ne tikai iestādes”, lai aptvertu plašāku Āfrikas un globālo problēmu klāstu nekā pagātnē, piemēram, enerģiju, klimata pārmaiņas un drošību, un iesaistītu plašāku ar iestādēm nesaistītu dalībnieku loku;
- D. tā kā pēdējā gada laikā ir izveidota lielākā daļa ar kopīgo stratēģiju saistīto iestāžu struktūru un inovatīvo darba metožu, bet reāli ir panākts tikai neliels progress;
- E. tā kā, neraugoties uz to, ka kopīgajā stratēģijā ir skaidri atzīta Panāfrikas parlamenta un Eiropas Parlamenta fundamentālā nozīme, “lai pārskatītu progresu un sniegtu politiskas norādes par partnerību”, tie tomēr strukturālā un nozīmīgā veidā jāietver kopīgās stratēģijas ieviešanā, piemērošanā un pārraudzībā;
- F. tā kā pilsoniskās sabiedrības un vietējo varas iestāžu iesaistīšanās kopīgās stratēģijas īstenošanā ir bijusi minimāla, jo īpaši no Āfrikas puses;
- G. tā kā kopīgās stratēģijas īstenošanai ir bijis pieejams ļoti maz jauna finansējuma un attiecīgie finansējuma avoti patiešām bija jau pilnībā saplānoti pirms kopīgās stratēģijas pieņemšanas;
- H. tā kā Eiropas Attīstības fonda (EAF) iekļaušana ES budžetā, ko atkārtoti ir pieprasījis Eiropas Parlaments, ļautu realizēt saskaņotāku politiku un Parlaments tādā gadījumā varētu labāk pārraudzīt attīstības izdevumus;
- I. tā kā Āfrikas dalība globālajā tirdzniecībā samazinās un Āfrika tiek izslēgta no globalizācijas piedāvātajām iespējām;
- J. tā kā jo īpaši nelikumīga kapitāla aizplūšana Āfrikas valstu ekonomikām katru gadu rada zaudējumus miljardiem eiro apmērā, savukārt intelektuālā darbaspēka emigrācija atņem kontinentam lielu daļu intelektuālās kapacitātes, kas ir būtiska tā turpmākajai attīstībai;
- K. tā kā pārtikas ražošana un nodrošinātība ar pārtiku Āfrikā kā politiskā prioritāte ir mazinājusies un pēdējās desmitgades laikā tam trūcis ieguldījumu, radot potenciāli nelabvēlīgas sekas, kā to apliecināja nesenā pārtikas cenu krīze;
- L. tā kā Āfrika ir nepietiekami pārstāvēta starptautiskajās organizācijās un daudzpusējos forumos, kuros lemj par daudziem jautājumiem, kas ietekmē kontinenta nākotni;
- M. tā kā ilgstošās ES un Āfrikas attiecības iegūst jaunu nozīmi, iesaistoties netradicionāliem donoriem, kuru darba kārtības un prioritātes rada Āfrikai jaunus riskus un izaicinājumus;
- N. tā kā ir būtiski rast sinerģiju un izvairīties no pārklāšanās starp kopīgās stratēģijas iestādēm un iestādēm, kuru darbības joma ir, piemēram, Kotonū nolīgums, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu stratēģija un ES un Dienvidāfrikas stratēģiskā partnerība;
- O. tā kā 2009. gada Kotonū nolīguma pārskatīšanas mērķis ir precizēt ĀKK un ĀS turpmākās attiecības;
- P. tā kā informētības līmenis attiecībā uz kopīgās stratēģijas mērķiem un darbībām ir satraucoši zems un tā kā sabiedrības informētība un uzticība, galvenokārt Āfrikā, Āfrikas un ES stratēģiskajai partnerībai ir tieši saistīta ar kopīgās stratēģijas spēju sniegt tūlītējus un jūtamus rezultātus, kas varētu uzlabot Āfrikas iedzīvotāju dzīves līmeni;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Q. tā kā partnerībā jāņem vērā, ka, lai gan "līdzvērtīgo partnerība" nozīmē ES un ĀS kā partneru līdzvērtību attiecībā uz dalību debatēs un politikas noteikšanu, tajā jāpievērš uzmanība arī skaudrajai realitātei, ka abi kontinenti un to iestādes joprojām ne tuvu nav līdzvērtīgas institucionālās attīstības, lemtspējas un resursu ziņā,

ES un Āfrikas struktūras izveidošana

1. atzinīgi vērtē to, ka gadu pēc kopīgās stratēģijas pieņemšanas galvenie iestāžu struktūras elementi stratēģijas īstenošanai ir beidzot ieviesti un sākuši darboties, tos nostiprina rīcības plāns ar konkrētiem mērķiem un grafikiem un ir panākts zināms progress attiecībā uz kopīgās stratēģijas īstenošanu un tās tematiskajām partnerībām; tomēr pauž nožēlu, ka līdz pirmā īstenošanas gada beigām dažas partnerības joprojām ir darba metožu noteikšanas stadijā un tām nav apstiprināti konkrēti mērķi, grafiki un budžeta dotācijas;

2. atzinīgi vērtē faktu, ka ES un ĀS nekad nav tikušas tik bieži kā pirmajā gadā pēc kopīgās stratēģijas parakstīšanas;

3. aicina ES Komisiju un ĀS komisiju, kā arī ES un ĀS dalībvalstis uzskatīt par prioritāti šīs iestāžu struktūras pilnveidošanu, attīstot parlamentāros, pilsoniskās sabiedrības un vietējo varas iestāžu elementus, ar kuriem vajadzētu vadīt un uzturēt procesu, piešķirot tam pārredzamību, iespēju tajā piedalīties, kā arī demokrātisku leģitimitāti;

4. atzinīgi vērtē ES īstenošanas komandu izveidi, kurās piedalās ieinteresētās dalībvalstis ne tikai tāpēc, ka kopīgās stratēģijas finansēšana lielā mērā ir atkarīga no dalībvalstu iemaksām, bet arī tādēļ, ka tieša dalībvalstu iesaistīšanās palielina informētību par rīcības plānā paredzētajiem pasākumiem, to kontinuitāti un ilgtspējību;

5. mudina kopīgās stratēģijas iestādes pilnībā koncentrēties uz konkrētiem mērķiem, ņemot vērā, ka pirmais rīcības plāns darbojas tikai nepilnus nekā trīs gadus (no 2008. gada līdz 2010. gadam);

Parlamentu loma

6. atkārtoti savu lūgumu ES Komisijai un ĀS Komisijai veikt aktīvus pasākumus, lai iesaistītu Eiropas Parlamentu un Panāfrikas parlamentu īstenošanā, pārraudzībā un politisku norāžu sniegšanā kopīgajai stratēģijai atbilstoši to noteicošajam statusam iestāžu struktūrās;

7. uzsver starpparlamentāro iestāžu, piemēram, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) nozīmi miera un drošības, labas pārvaldības un demokrātijas veicināšanā, jo šīs iestādes ir arī efektīvas platformas sadarbībai un vispārēju jautājumu risināšanai;

8. atzīmē, ka Vienpadsmitajā Āfrikas un ES ministru trijotnes sanāksmē tika apstiprināts pirmais ikgadējais progresa ziņojums par kopīgās stratēģijas īstenošanu un tās pirmais rīcības plāns, kurā ES devums ir iepriekš minētais Komisijas paziņojums;

9. tomēr pauž nožēlu, ka ziņojums ir izstrādāts bez apspriešanās vai oficiāla ieguldījuma no Eiropas Parlamenta vai Panāfrikas parlamenta puses;

10. ierosina Panāfrikas parlamenta un Eiropas Parlamenta priekšsēdētājiem sistemātiski apmeklēt ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmes un iepazīstināt tajās ar parlamentu secinājumiem par rīcības plāna īstenošanu un ierosinājumiem turpmākajiem kopīgās stratēģijas attīstības virzieniem;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

11. prasa, lai tieši pirms pavasara ministru trijotnes sanāksmes tās locekļi kopā ar kompetento iestāžu pārstāvjiem no Panāfrikas parlamenta un Eiropas Parlamenta sanāktu uz viedokļu apmaiņu, kuras laikā parlamenti var paust savus ierosinājumus un ieteikumus par pēdējo kopīgo ikgadējo progresa ziņojumu; ierosina iekļaut parlamentu ierosinājumu un ieteikumu apspriešanu ministru trijotnes sanāksmes darbakārtībā; pauž cerību, ka gaidāmajā kopīgajā ikgadējā ziņojumā, ko pieņems nākamajā ministru trijotnes rudens sanāksmē, būs redzams, kā šie ierosinājumi un ieteikumi ir tikuši ņemti vērā; prasa, lai parlamentu pārstāvji arī tiktos ar trijotnes ministriem rudens trijotnes sanāksmes laikā;

12. uzskata, ka Panāfrikas parlamentam un Eiropas Parlamentam attiecīgajā līmenī jāpiedalās gan kopīgajās ekspertu grupās, gan ĀS un ES darba grupās;

13. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Komisija ir izveidojusi Devītajā EAF atbalsta programmu EUR 55 miljonu apmērā ĀS iestāžu veikspējas nostiprināšanai; vēlreiz uzstāj, ka daļai šā budžeta jābūt pieejamai Panāfrikas parlamenta un ĀS reģionu un dalībvalstu reģionālo un valsts tiesību aktu administratīvo un darbības spēju nostiprināšanai, un aicina Komisiju, konsultējoties ar Panāfrikas parlamentu un sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu, izstrādāt rīcības plānus šo budžetu izlietošanai;

14. ierosina, ka Panāfrikas parlaments tieši pārvalda Panāfrikas parlamentam paredzēto budžeta daļu, jo šis parlaments ir uzkrājis vajadzīgo administratīvo veikspēju un izpildījis prasības EK finanšu regulā (jo īpaši regulas 56. pantā) ⁽¹⁾, lai ļautu Komisijai īstenot budžetu ar netiešām centralizētas vadības metodēm;

15. aicina ES Komisiju un ĀS komisiju vienkāršot procedūras, lai nodrošinātu, ka dialogs ar parlamentiem ir tiešs un efektīvs un netiek traucēts neplānotu aizkavēšanos dēļ, pienācīgi rēķinoties ar to procedūru specifiku;

16. atkārtoti prasa iekļaut budžetā EAF un vienlaikus lūdz Komisiju informēt Eiropas Parlamentu un Panāfrikas parlamentu par visiem budžeta procesa posmiem;

Pilsoniskā sabiedrība un nevalstiskie dalībnieki

17. ir pārliecināts, ka gadījumā, ja kopīgā stratēģija patiesi ir "plaša un tālejoša uz cilvēkiem orientēta partnerība", tai efektīvi jāiesaista pilsoniskā sabiedrība un vietējās varas iestādes un jāveicina pilsoniskās sabiedrības efektīva dalība stratēģijas īstenošanas iestāžu darbā;

18. pauž nožēlu, ka, lai arī rīcības plānā norādīts, ka visās Āfrikas un ES partnerībās ir iespējams veikt visdažādākos pasākumus, pārāk liels uzsvars tiek likts uz valsts pasākumiem; uzsver, ka parlamentu un nevalstisko dalībnieku, piemēram, pilsoniskās sabiedrības organizāciju, vietējo varas iestāžu un citu nevalstisko dalībnieku ieguldījums un iesaistīšanās procesā ir jāpadziļina un turpmāk jāprecizē;

19. atzinīgi vērtē Āfrikas Savienības Ekonomikas, sociālo un kultūras jautājumu padomi (ECOSOCC) kā līdzekli partnerības veidošanai starp Āfrikas valdībām un pilsonisko sabiedrību; tomēr pauž bažas par Āfrikas pilsoniskās sabiedrības zemo iesaistīšanās līmeni kopīgās stratēģijas īstenošanā un prasa nekavējoties, īpaši no Āfrikas puses, ciešā sadarbībā ar ieinteresētajām personām ieviest procedūras Āfriku pārstāvošo nevalstisko dalībnieku identificēšanai, kartēšanai un efektīvai iesaistīšanai;

20. aicina Eiropas Komisiju izstrādāt atbilstošus instrumentus Āfrikas pilsoniskās sabiedrības organizāciju veikspējas palielināšanai, jo īpaši lai veicinātu šo organizāciju spēju iesaistīties Kopīgās stratēģijas īstenošanā;

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Partnerības

21. atzīmē, ka ar kopīgo stratēģiju vajadzētu risināt arī jautājumus, kuriem ir liela ietekme uz Āfrikas nākotni, lai arī formāli tie attiecas uz atšķirīgu iestāžu struktūru, un no kuriem atkarīgas attiecības starp abiem kontinentiem; te jāmin ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (EPN) un attiecības starp EPN reģionālajiem grupējumiem un citiem pastāvošajiem reģionālajiem grupējumiem Āfrikā (tostarp reģionālās ekonomiskās kopienas), Kotonū nolīguma otrā pārstrādāšana, Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu stratēģija, ES un Dienvidāfrikas stratēģiskā partnerība, kā arī Āfrikas attiecības ar jaunajiem globālajiem dalībniekiem, piemēram, Ķīnu un Brazīliju;

22. uzskata, ka ilgtspējīga ekonomikas, sociālā un vides attīstība var notikt tikai tajās valstīs, kas garantē mieru, demokrātiju un cilvēktiesības;

23. aicina Eiropas Komisiju, Padomi un Āfrikas pusi nodrošināt saskaņotību starp šo stratēģiju un citām politikām, kurām var būt nelabvēlīga ietekme uz jaunas stratēģiskas partnerības veicināšanu starp ES un Āfriku, jo īpaši tirdzniecības, vides, migrācijas un lauksaimniecības politikas jomās; uzsver, ka šos jautājumus vajadzētu risināt politiskā dialogā starp ES un Āfriku;

24. uzsver, ka kopīgās stratēģijas pamatā allaž jābūt cīņai pret nabadzību un Āfrikas un ES stratēģiskajai partnerībai jāpalīdz veicināt ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo izaugsmi, piesaistīt ārvalstu ieguldījumus, veicināt taisnīgu starptautisko tirdzniecību un radīt apstākļus, lai Āfrikas valstis var pakāpeniski ieņemt savu vietu pasaules ekonomikā;

Miers un drošība

25. atzinīgi vērtē progresu partnerībā attiecībā uz mieru un drošību; atzīmē ĀS un ES politisko dialogu par krīzes situācijām Āfrikā un citur; uzsver, ka ar šo dialogu jārisina visas ar mieru un drošību saistītās problēmas, sākot ar konfliktu novēršanu un atrisināšanu līdz pēckonflikta situācijas stabilizācijai un miera veidošanai, ietverot visaptverošu dialogu par principa "pienākums aizsargāt" īstenošanu;

26. prasa uzskatīt par prioritāti Āfrikas miera un drošības struktūras īstenošanu; atkārtoti uzsver, ka EAF nav atbilstošs turpmākas finansēšanas avots Āfrikas Miera nodrošināšanas fondam; uzskata, ka EAF izlietojumu vajadzētu saskaņot ar Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas Attīstības palīdzības komitejas (ESAO/APK) kritērijiem oficiālai palīdzībai attīstības jomā; atkārtoti aicina rast galīgo risinājumu Āfrikas Miera nodrošināšanas fonda finansēšanai;

27. atzinīgi vērtē ANO ģenerālsēkretāra Ban Ki-Moon 2008. gada septembrī izveidoto ĀS un ANO īpašo grupu, kurā darbojas ievērojamas personas, lai noskaidrotu veidus, kā starptautiskā sabiedrība var atbalstīt ĀS miera uzturēšanas operācijas, kas izveidotas saskaņā ar ĀS piešķirtajām pilnvarām;

Pārvaldība un cilvēktiesības

28. norāda, ka ar pārvaldības koncepciju vajadzētu saprast mērķu, pēc kuras nosaka sabiedrības funkcionēšanu caur likumu un kārtību, cilvēktiesību ieviešanu un aktīvu veicināšanu, cīņu pret korupciju, labklājības radīšanu un pārredzamu un taisnīgu bagātību sadali, kā arī svarīgiem veselības un sociālajiem dienestiem; uzsver, ka ārējie dalībnieki nedrīkst vērtēt pārvaldību tikai pēc ārēji noteiktiem kritērijiem, bet gan pamatojoties uz savstarpēji saskaņotām un kopīgām vērtībām un standartiem;

29. uzsver ilgtspējīgas demokrātijas, kā arī labas pārvaldības un demokrātisku vēlēšanu nozīmi, ietverot atbalstu parlamentārās veiktspējas palielināšanai un pilsoniskas sabiedrības un vietējo varas iestāžu iesaistīšanu politiskajā dialogā;

30. uzsver, ka pārvaldība jāuzlabo abpusēji — tā nav prioritāte tikai Āfrikai, bet arī Eiropai, kurai jāuzlabo pārvaldība un pārskatatbildība attiecībā uz palīdzības saistībām, kā arī labāk jākoordinē devējas valstis, ņemot vairāk vērā valstis, kas atstātas novārtā; uzsver, ka šajā jomā liela nozīme ir valstu un kontinentu parlamentiem, nevalstiskajiem dalībniekiem un vietējām varas iestādēm;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

31. prasa palielināt atbalstu pašreizējām Āfrikas iniciatīvām, piemēram, Āfrikas salīdzinošās pārskatīšanas mehānismam (ASPM), kas ir līdz šim nozīmīgākais Āfrikas valstu mēģinājums uzlabot pārvaldību kontinentā, kā arī dažādiem instrumentiem, ko ieviesusi ĀS un ar kuriem tiks palielināta Āfrikas atbildība par šo procesu;

32. pauž nopietnas bažas, ka "pārvaldības profili", ko Komisija izstrādājusi katrai ĀKK valstij un ar kuriem nosaka attīstības palīdzības plānošanu saistībā ar EUR 2 700 miljoniem papildlīdzekļiem desmitā EAF ietvaros, ir tikuši sagatavoti bez jebkāda veida līdzdalības; atzīmē, ka saņēmēju valstu tiesības uz papildlīdzekļiem ir tikušas izvērtētas pēc kritērijiem, no kuriem tikai viens ir tieši saistīts ar TAM; pauž bažas, ka Eiropas Komisijas "profiļi" varētu izsmelt ASPM procesu; aicina Eiropas Komisiju konsultēties un informēt Eiropas Parlamentu un Padomi par šo līdzekļu turpmāku izlietojumu, lai nodrošinātu to piešķiršanu pārvaldības iniciatīvām ĀS pārvaldības darba kārtības un ASPM procesa atbalstam;

33. prasa dialogā, kas notiek saistībā ar partnerības pārvaldību un cilvēktiesību jautājumiem, izskatīt jautājumus par cilvēktiesību pārkāpumu nesodāmību, meklējot labāko praksi atbilstoši valsts un starptautiskiem tiesību aktiem, ietverot Sjerraleonē un Ruandā izveidoto starptautisko krimināltiesu darbu;

Tirdzniecība, ekonomiskā attīstība un reģionālā integrācija

34. attiecībā uz partnerību tirdzniecības un reģionālās integrācijas jomā uzskata, ka pie pareiziem nosacījumiem pieaugoša tirdzniecība ir būtisks ekonomiskās izaugsmes virzītājs, ja tirdzniecības politika ir saskaņota ar attīstības mērķiem; tādēļ atzinīgi vērtē šīs partnerības mērķus atbalstīt Āfrikas reģionālo integrāciju un stiprināt kontinenta tirdzniecības jaudu;

35. sagaida drīzu Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Dohas sarunu kārtas noslēgumu, bet pastāv uz to, ka tai jābūt galvenokārt "attīstības sarunu kārtai", ar kuru tiek atbalstīta Āfrikas tautu integrācija globālajā ekonomikā, efektīvi samazinot tirdzniecību kropļojošās lauksaimniecības subsīdijas un atceļot lauksaimniecības produktu eksporta subsīdijas;

36. uzskata, ka ES jāpalīdz Āfrikas valstīm nodrošināt lauksaimniecības pašpietiekamību, kā arī veicināt pamatpakalpojumus un apdraudētu vietējo nozaru attīstību;

37. uzstāj, ka pēdējiem ar Āfrikas valstīm parakstītajiem EPN jābūt pirmajiem un galvenajiem attīstības instrumentiem, kuros ņemtas vērā saņēmējvalstu atšķirīgās iespējas un attīstības līmeņi;

38. uzsver, ka ar EPN jāveicina, nevis jāmazina Āfrikas reģionālā integrācija; atbalsta ĀS centienus nostiprināt reģionālās ekonomiskās kopienas kā pamatu kontinenta reģionālajai integrācijai;

39. uzstāj, lai Eiropas Komisija un dalībvalstis pilda savas saistības un līdz 2010. gadam paredz vismaz EUR 2 000 miljonus gadā reālam "atbalstam tirdzniecībai", no kura lielākā daļa jāsaņem Āfrikai; prasa savlaicīgi noteikt un nodrošināt tirdzniecības atbalstam paredzēto resursu daļu; uzsver, ka šiem līdzekļiem jābūt kā papildu resursiem, nevis tikai pārdalītiem EAF līdzekļiem;

40. aicina partnerību uzsākt plašāku tirdzniecības atbalsta darba kārtību, ietverot infrastruktūru attīstību, biznesa attīstības un labāka tiesību aktu izstrādes procesa, tostarp vienkāršāku un lietotājam draudzīgāku izcelsmes noteikumu, veicināšanu;

41. aicina partnerību pievērsties arī ekonomikas aspektiem, kam, pat ja tie nav saistīti ar tirdzniecību, ir būtiskas sekas uz Āfrikas ekonomikām, piemēram, nepieciešamībai veikt darbības, lai pārtrauktu nelikumīgu kapitāla aizplūšanu un veicinātu starptautisku regulējumu attiecībā uz nodokļu oāzēm;

42. aicina Kopīgajā stratēģijā atzīt un atbalstīt migrantu un diasporu nozīmi viņu izcelsmes valsts attīstībā, veicinot viņu ieguldījumus šajās valstīs un samazinot pārskaitījumu izmaksas;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Galvenās attīstības problēmas

43. uzskata, ka saistībā ar partnerību attiecībā uz TAM pat ar apjomīgāku un labāku atbalstu būs grūti sasniegt šos mērķus, un tāpēc aicina ES dalībvalstis apstiprināt saistības, ko tās nesēn atkārtoti atzina Dohas konferencē par attīstības finansēšanu, kā arī Akras Augsta līmeņa forumā par atbalsta efektivitāti, īpaši attiecībā uz atbalsta apjomu, politikas saskaņotību, īpašumtiesībām, pārredzamību un darba sadalījumu starp līdzekļu devējiem;

44. atzīmē, ka veselība, kā arī pamatskolas un vidējā izglītība ir izšķiroši faktori, lai sasniegtu TAM; tāpēc mudina Āfrikas valstis izvirzīt šīs jomas par vienu no galvenajām nabadzības samazināšanas stratēģiju prioritātēm; aicina partnerību veicināt šādu attīstību, ņemot vērā Eiropas Komisijas saistības iztērēt vismaz 20 % Kopienas atbalsta budžeta šajās nozarēs; aicina Komisiju attiecināt šīs saistības arī uz EAF; atgādina, ka jebkuros centienos šajā sakarībā vajadzētu iekļaut personas ar invaliditāti; šajā kontekstā atzinīgi vērtē pirmās Apvienotās ekspertu grupas sanāksmes rezultātu un aicina iesaistītās ieinteresētās personas nodrošināt progresu nākamajā gadā;

45. aicina Eiropas Komisiju nekavējoties rīkoties, lai izpildītu saistības veselības jomā attiecībā uz secinājumiem un ieteikumiem Eiropas Revīzijas palātas 2009. gada janvāra ziņojumā "Eiropas Kopienas sniegtais atbalsts veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā"; uzsver Eiropas Komisijas atbalsta palielināšanas nozīmi veselības aprūpes nozarei Subsahāras Āfrikā desmitā EAF vidusposma pārskata laikā, lai atbalstītu tās saistības attiecībā uz TAM veselības jomā;

46. mudina ES un ĀS dalībvalstis piešķirt lielāku nozīmi Āfrikas nodrošinātībai ar pārtiku un pārtikas apgādes suverenitātei un atbalstīt pasākumus, lai palielinātu Āfrikas lauksaimniecības ražīgumu un konkurētspēju, īpaši pārtikas ražošanu vietējiem tirgiem, kā arī veicinātu "zaļo joslu" izveidi ap pilsētām;

47. aicina dalībvalstis savās debatēs, neatkarīgi no tā, vai šīs debates ir vai nav par Kopīgo stratēģiju, iekļaut jautājumu par to ienākumu vienlīdzīgu sadali, kas iegūti no dabas resursu izmantošanas; uzskata, ka valsts ienākumi no dabas resursiem jāsadala taisnīgāk, lai apmierinātu iedzīvotāju pamatvajadzības, īpaši veselības, izglītības, kā arī dabas resursu un vides saglabāšanas jomās, tādējādi palīdzot sasniegt TAM;

48. pauž bažas par to, ka nesēnajam Āfrikas rekordlielās izaugsmes periodam sekos lejupslīde pasaules ekonomiskās krīzes dēļ, un uzsver, ka kontinents preču cenu samazināšanās, mazākas investīciju plūsmas, finansiālās nestabilitātes un saņemto līdzekļu samazinājuma dēļ var atgriezties tādā attīstības līmenī, kādā tas bija pirms desmitiem gadu;

Citi stratēģijas aspekti

49. attiecībā uz klimata pārmaiņām atgādina, ka par tām ir atbildīgas galvenokārt attīstītās valstis, toties šo pārmaiņu negatīvā ietekme vairāk jūtama jaunattīstības valstīs; tāpēc uzstāj, ka nepieciešami jauni līdzekļi, lai izvairītos no situācijas, ka Āfrikas valstis spiestas maksāt nesamērīgu cenu par pielāgošanos klimata pārmaiņām un to seku mazināšanu; turklāt atbalsta kopīgo ES un Āfrikas deklarāciju par klimata pārmaiņām, ar kuru bija iespējams iepazīties ANO vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Poznaņas konferencē 2008. gada decembrī;

50. attiecībā uz partnerību migrācijas un nodarbinātības jomā aicina rast taisnīgu un darboties spējīgu risinājumu intelektuālā darbaspēka emigrācijas problēmai, kā rezultātā daudzas Āfrikas tautas zaudē lielu skaitu kvalificētu darbinieku, īpaši veselības nozarē;

51. prasa ieviest jauno ES "zilo karšu" shēmu, lai mazinātu augsti kvalificētā darbaspēka aizplūšanu no jaunattīstības valstīm nozarēs, kurās šajās valstīs pastāv darbaspēka trūkums, īpaši veselības un izglītības jomās;

52. aicina Eiropas Komisiju izmantot ES un Āfrikas partnerību, lai palīdzētu Āfrikas valstīm piemērot elastīgus principus, ko paredz Dohas deklarācija par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem un sabiedrības veselību, lai Āfrikā atvieglotu piekļuvi svarīgiem medikamentiem;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

53. mudina abas puses attiecībā uz partnerību zinātnes un tehnoloģiju jomā censties novērst digitālo plaisu, palielinot sadarbību tehnoloģiju izstrādāšanā un nodošanā, jo īpaši attiecībā uz telefoniju un internetu;
54. sagaida, ka kopīgajā stratēģijā tiks paredzēti īpaši soļi, lai Āfrikā uzlabotu iespējas sievietēm, bērniem un cilvēkiem ar invaliditāti, jo jaunattīstības valstīs šīs grupas saskaras ar īpaši nopietnām grūtībām;
55. uzsver, ka, ja kopīgajā stratēģijā ir ietverta "ne tikai Āfrika", bet gan lielāka ES un Āfrikas sadarbība starptautiskās iestādēs un daudzpusējās sarunās par dažādiem jautājumiem, piemēram, par tirdzniecību, cilvēktiesībām vai klimata pārmaiņām, tad ES un Āfrikai vajadzētu darboties tā, lai padarītu demokrātiskākas un reprezentatīvākas starptautiskās iestādes, piemēram, Pasaules Banku, Starptautisko Valūtas fondu un PTO, kā arī lai nodrošinātu, ka Āfrika beidzot var izrādīt ietekmi atbilstoši tās apmēriem un statusam;
56. atkārtoti aicina ES iestādes radīt īpašu finanšu instrumentu kopīgās stratēģijas īstenošanai, skaidri, paredzami un plānveidīgi centralizējot visus esošos līdzekļu avotus; izsaka šaubas par to, cik lielā mērā ar kopīgo stratēģiju iespējams sasniegt stratēģijas pārāk augstos mērķus vai panākt reālu pievienoto vērtību bez jauniem līdzekļiem vai pat pašreizējo līdzekļu pārplānošanas;
57. aicina ES un Āfrikas valstu valdības efektīvāk un sistemātiskāk informēt iedzīvotājus par kopīgās stratēģijas pasākumiem un sasniegumiem, kā arī censties paplašināt to atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos;

Skats nākotnē

58. sagaida nozīmīgu Eiropas Parlamenta un Panāfrikas parlamenta, kā arī pilsoniskās sabiedrības organizāciju un vietējo varas iestāžu iesaistīšanos, pamatojoties uz 2007. gada 8.–9. decembrī Lisabonā notikušās ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmes pieredzi, lai sagatavotu trešo ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmi 2010. gadā, kā arī minēto iestāžu un organizāciju aktīvu dalību šajā sanāksmē;
59. aicina ES Komisiju un ĀS Komisiju un prezidentūras piekrist tekstā iepriekš izklāstītajiem priekšlikumiem, kuru mērķis ir palielināt parlamentu iesaistīšanos kopīgās stratēģijas īstenošanā un pārraudzībā;
60. plāno inodrošināt Eiropas Parlamentā nepieciešamo koordinēšanu un sinerģiju starp visām tā struktūrām, lai veicinātu kopīgās stratēģijas īstenošanu un pārraudzību; šajā sakarībā atkārtoti nodomu pārveidot *ad-hoc* delegāciju attiecībām ar Panāfrikas parlamentu par pilntiesīgu starpparlamentāro delegāciju;
- *
- *   *
61. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ES Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, ĀS Ekonomikas, sociālo lietu un kultūras padomei, ĀS komisijai, ĀS izpildpadomei, Panāfrikas parlamentam, ĀKK Ministru padomei un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

TAM līgumi

P6_TA(2009)0152

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par TAM līgumiem (2008/2128(INI))

(2010/C 117 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Tūkstošgades deklarāciju, kuru pieņēma 2000. gada 18. septembrī un saskaņā ar kuru starptautiskā sabiedrība ir apņēmusies sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM), lai līdz 2015. gadam uz pusi samazinātu nabadzību pasaulē, un kura atkārtoti apstiprināta vairākās ANO konferencēs, konkrēti Attīstības finansēšanas konferencē Monterejā,
- ņemot vērā saistības, ko dalībvalstis uzņēmas 2002. gada 15. un 16. marta Barselonas Eiropadomē,
- ņemot vērā 2007. gada 20. jūnija rezolūciju par Tūkstošgades attīstības mērķiem – pusceļš ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikās Padomē, Eiropas Parlamenta un Komisijas kopīgo ziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku “Eiropas konsenss” ⁽²⁾, kurš parakstīts 2005. gada 20. decembrī,
- ņemot vērā “TAM paketi”, ko Komisija pieņēma 2005. gadā,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Attīstības paātrināšana attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu — attīstības finansēšana un atbalsta efektivitāte” (COM(2005)0133),
- ņemot vērā Komisijas gada ziņojumu “Pildot Eiropas doto solījumu sniegt finansējumu attīstībai” (COM(2007)0164),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “ES palīdzība: sniegt palīdzību, kas būtu nozīmīgāka, efektīvāka un savlaicīgāka” (COM(2006)0087),
- ņemot vērā tā 2008. gada 23. septembra rezolūciju par turpmāko darbu saistībā ar 2002. gada Monterejas konferenci par attīstības finansēšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Monterejas konsensa pārskatīšanai veltītās kārtējās Attīstības finansēšanas konferences (Doha, Katara, 2008. gada 29. novembris – 2. decembris) rezultātus un gala dokumentu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 22. maija rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar 2005. gada Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitāti ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 19. jūnija dokumentu “TAM līgums, ilgtermiņa un prognozējamāka pieeja budžeta atbalstam”,
- ņemot vērā jauno ES un Āfrikas stratēģisko partnerību,

⁽¹⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 232. lpp.⁽²⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.⁽³⁾ Šajā datumā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0420.⁽⁴⁾ A/Conf.212/L.1/Rev1 2008. gada 9. decembris.⁽⁵⁾ Šajā datumā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0237.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- ņemot vērā 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par pašreizējo stāvokli ES un Āfrikas attiecībās ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 2. marta Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitāti un 2008. gada 2.–4. septembra Akras augsta līmeņa forumā izdarītos secinājumus par šīs deklarācijas izpildi,
- ņemot vērā 2006. gada 6. aprīļa rezolūciju par palīdzības efektivitāti un korupciju jaunattīstības valstīs ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 25. septembra paredzētās ANO augsta līmeņa sanāksmes par Tūkstošgades attīstības mērķiem perspektīvā izstrādāto 2008. gada 4. septembra rezolūciju par māšu mirstību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas dokumentu “Atbalsta sniegšanas metodes. Vispārējā budžeta atbalsta plānošanas, izstrādes un pārvaldības pamatnostādnes” ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā parakstītā Kotonū nolīguma noteikumus un jo īpaši tā 2005. gadā pārskatīto 58. pantu, kurā uzskaitītas uz finansējumu tiesīgās iestādes,
- ņemot vērā ESAO labas prakses padomus attiecībā uz budžeta atbalstu, kas sniegti izdevumā “Saskaņot atbalsta sniegšanu, lai uzlabotu tā efektivitāti” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 2/2005 par budžeta atbalstu, ko no Eiropas Attīstības fonda sniedz Āfrikas, Karību un Klusā okeāna (ĀKK) valstīm “Komisijas veiktā pārvaldība attiecībā uz valsts finanšu reformām” ar Komisijas atbildēm ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 10/2008 par Eiropas Kopienas sniegto attīstības palīdzību veselības aprūpes pakalpojumu attīstībai Subsahāras Āfrikā ar Komisijas atbildēm,
- ņemot vērā ziņojumu “Budžeta atbalsta vispārējs novērtējums — Pārskata ziņojums”, *IDD and Associates*, kas publicēts 2006. gada maijā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 16. februāra rezolūciju par jauniem finansēšanas instrumentiem saistībā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā ANO 2006. gada 13. decembra Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, kuru ir parakstījusi Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A6-0085/2009),

⁽¹⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 633. lpp.

⁽²⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 316. lpp.

⁽³⁾ Šajā datumā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0406.

⁽⁴⁾ Komisijas publikācija angļu valodā 2007. gada janvārī, AIDCO - DEV - RELEX.

⁽⁵⁾ DAC Atsauces dokuments, 2. sējums, 2006.

⁽⁶⁾ OV C 249, 7.10.2005., 1. lpp.

⁽⁷⁾ IDD and Associates, 2006. gada maijs.

⁽⁸⁾ OV C 290 E, 29.11.2006., 396. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- A. tā kā, pievienojoties 2000. gada tūkstošgades deklarācijai par sadarbību attīstības jomā, Eiropas Savienība kopā ar starptautisko sabiedrību ir apņēmusies līdz 2015. gadam uz pusi samazināt galējo nabadzību pasaulē, savus centienus koncentrējot uz astoņiem TAM;
- B. tā kā saskaņā ar jaunajiem aprēķiniem dzīves līmenis aptuveni 1,4 miljardiem cilvēku – vairāk nekā vienai ceturtdaļai no jaunattīstības pasaules iedzīvotājiem – aizvien ir zem nabadzības robežas 1,25 dolāriem dienā;
- C. tā kā Komisija un Eiropas Savienības dalībvalstis 2007. gadā uzņēmās jaunas saistības ar mērķi aktīvi strādāt, lai novērstu kavēšanos, kas radusies attiecībā uz šo mērķu īstenošanu;
- D. tā kā apgrūtināta piekļuve veselības aprūpei un pamatpakalpojumiem izraisa miljoniem cilvēku nāvi un uztur nabadzību, lai arī piekļuve aprūpei un pamatizglītībai ir cilvēka tiesības, par kuru ievērošanu un īstenošanu ir atbildīgas valdības;
- E. tā kā TAM līgumi dod iespēju izveidot instrumentu, kas cita starpā ļautu risināt pasaules pārtikas krīzes izraisītās problēmas jaunattīstības valstīs, jo īpaši lauksaimniecības nozarē;
- F. tā kā, neskatoties uz lielajām ieguldītajām pūlēm, lielākajai daļai jaunattīstības valstu nav nepieciešamo resursu, lai sasniegtu mērķus veselības un izglītības jomā, un līdz ar to ir vajadzīga ārējā palīdzība;
- G. tā kā Eiropas Parlaments ir aicināts sniegt budžeta izpildes apstiprinājumu attiecībā uz Eiropas Attīstības fondu (EAF);
- H. tā kā Komisija ir nolēmusi ievērojami palielināt budžeta atbalsta izmantošanu desmitā EAF darbības laikā, lai uzlabotu tās palīdzības efektivitāti un sasniegtu sev izvirzītos mērķus;
- I. tā kā jaunattīstības valstīs mācībspēki un veselības darbinieki strādā nožēlojamos apstākļos un TAM mērķu sasniegšanai ir nepieciešami gandrīz divi miljoni pasniedzēju un vairāk nekā četri miljoni veselības darbinieku, un tā kā atbilstīgs budžeta atbalsta līmenis saistībā ar TAM līgumu dos iespēju viņus noligt un apmācīt;
- J. tā kā aizvien pastāvošo veselības darbinieku un mācībspēku trūkumu pasliktina intelektuālā darbaspēka emigrācija uz bagātākajām valstīm;
- K. tā kā Eiropas Savienība arī turpmāk paredz paaugstināt izdevumus budžeta atbalstam, ievērojami palielinot nozaru budžeta atbalstu veselības un izglītības jomā, jo īpaši Āfrikas valstīs;
- L. tā kā TAM līgumos ir noteikti konkrēti sasniedzamie rezultāti attiecībā uz TAM veselības un pamatizglītības jomā, taču tā kā arī citām prioritārajām nozarēm varētu piemērot TAM līgumu,
- M. tā kā saskaņā ar Parlamenta oficiālo nostāju par attīstības palīdzību, kas pausta iepriekš minētās Parlamenta 2006. gada 16. februāra rezolūcijas par jaunajiem finansēšanas instrumentiem saistībā ar Tūkstošgades attīstības mērķiem 6. punktā, “uzsver, ka kvantitatīvam pieaugumam roku rokā jāiet ar kvalitātes paaugstināšanos, proti, atbalsta efektivitāte jāuzlabo ar triju principu palīdzību — saskaņotību, papildināmību un vienotību, kā arī samazinot atbalsta darījumu izmaksas, uzlabojot atbalsta mehānismu prognozējamību un noturību, palielinot atbalsta piegādes ātrumu, tālāk atbrīvojot atbalstu no saistībām, meklējot risinājumus neatmaksājumu parādu sloga atvieglošanai, veicinot labu pārvaldi, apkarojot korupciju un palielinot atbalsta saņēmēju absorbēšanas spēju”;
- N. tā kā paredzamā palīdzības plūsma ilgtermiņā var tieši un efektīvi veicināt konkrētu nabadzības apkarošanas stratēģiju īstenošanu saskaņā ar TAM;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- O. tā kā, neskatoties uz Eiropas Savienības dalībvalstu saistībām, ko tās uzņēmušās Monterejā (2002. gadā), Glenīglzā (2005. gadā), Parīzē (2005. gadā) un Akrā (2008. gadā), lai uzlabotu attīstības palīdzības kvantitāti un kvalitāti, daudzas dalībvalstis vēl aizvien nenodrošina visu atbalstu, ko apņēmušās sniegt, un, kad tas beidzot tiek sniegts, daļa no tā izrādās nepietiekama;
- P. tā kā Komisijas paredzētā budžeta atbalsta sniegšana 30 % gadījumu aizkavējas administratīvo procedūru pārmērīgas sarežģītības dēļ;
- Q. tā kā budžeta atbalsta neparedzamības iemesls jo īpaši ir tas, ka lielākā daļa šā atbalsta sniegšanas nosacījumu gadu no gada mainās, un šīs neparedzamības dēļ saņēmējvalstis reizēm ir spiestas iztērēt atbalstam paredzētos līdzekļus pirms to reālās piešķiršanas un bez pārliecības, ka tie patiešām tiks piešķirti;
- R. tā kā Eiropas attīstības palīdzības neparedzamība skar arī saņēmējvalstis, kurās pastāv zināma tiesiska drošība un stabila reglamentējošā vide;
- S. tā kā Komisija ir vadošā daudzpusējā attīstības palīdzības sniedzēja un viena no vadošajām budžeta atbalsta sniedzējām un tā kā tai aizvien vairāk lūdz šāda veida atbalstu, kas ir piektā daļa no palīdzības, kuru tā sniegusi pēdējo gadu laikā;
- T. tā kā, ja budžeta atbalsts jau ir viens no instrumentiem, kas ļauj uzlabot Eiropas Savienības sniegto palīdzību, ir vēlams uzlabot tā paredzamību un piešķirt to ilgākā laika posmā;
- U. tā kā pašreizējo Komisijas sniegto budžeta atbalstu parasti plāno trīs gadu periodam, bet dažas aģentūras to plāno viena gada periodam;
- V. tā kā TAM līguma priekšlikumam nav budžeta saistību un tā kā TAM līgums nav jauns instruments, bet pastāvošo instrumentu īstenošanas veids;
- W. tā kā pašreizējā stāvoklī nav skaidrs Komisijas dokumenta par TAM līgumiem statuss;
- X. tā kā Komisija uzskata, ka ir pienācis īstais brīdis īstenot koncepciju, kurā līgums ir atkarīgs no reāliem TAM rezultātiem, un vairs neveikt visu palīdzības sniedzēju noteikto tradicionālo nosacījumu ikgadējo pārbaudi;
- Y. tā kā termins "līgums" rada finansiālas saistības, nodrošinot lielāku atbalsta sniedzējas valsts prognozējamību un pretī saņemot lielāku ieinteresētību no atbalsta saņēmējas valsts konkrētu sasniedzamo rezultātu jomā;
- Z. tā kā Komisija ir paredzējusi noslēgt pirmo TAM līgumu daļu uz sešiem gadiem, kas ir līdz desmitā EAF darbības beigām;
- AA. tā kā Komisijas priekšlikums noslēgt līgumus uz sešiem gadiem neatbilst pašreizējai finansējuma sniegšanas tendencei pasaules līmenī;
- AB. tā kā Komisija ir aicinājusi dalībvalstis brīvprātīgi līdzfinansēt TAM līgumus, ieguldot papildu līdzekļus EAF;
- AC. tā kā TAM līgumi, uz kuriem attiecas vispārējā budžeta atbalsta instruments un kuri ir izstrādāti, pamatojoties uz Kotonū nolīgumā noteiktajiem kritērijiem, neprasa veikt izmaiņas lēmumos, kas saistīti ar patlaban īstenojamajām programmām un vispārējā budžeta atbalsta īstenošanas nosacījumu dažādību, un tā kā TAM līgumi neparedz izveidot jaunu finanšu instrumentu un līdz ar to joprojām balstās uz Kotonū nolīgumā ietvertajiem noteikumiem attiecībā uz budžeta atbalstu, un tā kā līdzīgā veidā TAM līgumi joprojām atbilst neseno pabeigtajām iekšējām pamatnostādnēm vispārējā budžeta atbalsta jomā;

Otrdienā, 2009. gada 24. marts

- AD. tā kā saskaņā ar TAM līguma atbilstības kritērijiem ir jāievēro Kotonū nolīguma 9. pants par cilvēktiesībām, demokrātiju un tiesiskas valsts principiem;
- AE. tā kā efektīvam budžeta atbalstam ir jāļauj tā saņēmējiem finansēt viņu pašu stratēģijas un konkrētas programmas, lai uzlabotu piekļuvi kvalitatīviem sabiedriskajiem pakalpojumiem veselības un izglītības jomā;
- AF. tā kā Komisija nav ievērojusi apņemšanos regulāri iesaistīt deputātus un pilsoniskās sabiedrības organizāciju pārstāvjus dialogā ar jaunattīstības valstu valdībām un tā kā turklāt pašlaik ir plaši atzīts, ka efektivitātes labad attīstība būtu pilnībā jāuztic ne tikai jaunattīstības valstu valdībām, bet arī parlamentiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām;
- AG. tā kā Komisija ir paredzējusi, ka uz atbalstu būs tiesīgas tās valstis, kuras, īstenojot budžeta atbalstu, būs uzrādījušas apmierinošus rezultātus makroekonomikas un budžeta pārvaldības līmenī, un tā kā līdz ar to Komisija atšķiras no citiem budžeta atbalsta sniedzējiem, piemēram, Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) un Pasaules Bankas, kas, sniedzot atbalstu, izvirza daudz nosacījumu, kuri ir pretrunā ar saņēmējas valsts īpašumtiesību principu;
- AH. tā kā daudzas valstis, kam steidzami nepieciešama apjomīgāka un efektīvāka palīdzība, lai gūtu panākumus TAM īstenošanā, neatbilst Komisijas pašlaik noteiktajiem kritērijiem TAM līguma noslēgšanai;
- AI. tā kā pašreizējā formā TAM līgumi attiecas tikai uz Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstīm;
- AJ. tā kā Komisijas budžeta palīdzība ir ārkārtīgi nepārrēdzama un grūti pieejama nabadzīgajām valstīm un tā kā vienošanās par finansējumu reti tiek atklātas;
- AK. tā kā attīstības palīdzības pamatprincips ir sniegt palīdzību tiem, kam tā visvairāk nepieciešama, un tur, kur to var izmantot visefektīvāk;
- AL. tā kā, piemēram, Burkinafaso gadījumā, neviens nebija informēts par to, ka notiek sarunas par TAM līgumu starp Burkinafaso un Komisiju, un par to pašlaik nav pieejama nekāda informācija Eiropas Komisijas delegācijas Burkinafaso tīmekļa vietnē;
- AM. tā kā Eiropas Savienība Eiropas konsensā attīstības jomā ir apņēmusies īstenot uz rezultātu balstītu pieeju un izmantot darbības rādītājus;
- AN. tā kā Komisijai ir jāturpina saistīt budžeta palīdzība ar rezultātiem, ko palīdzības saņēmējas valstis ir sasniegušas sieviešu un vīriešu līdztiesības un sieviešu tiesību veicināšanas jomā;
- AO. tā kā budžeta atbalsta jomā jau ir noslēgti nolīgumi starp Komisiju un Burkinafaso (2005.–2008. gadam), Etiopiju (2003.–2006. gadam), Ganu (2007.–2009. gadam), Keniju (2004.–2006. gadam), Madagaskaru (2005.–2007. gadam), Malāviju (2006.–2008. gadam), Mali (2003.–2007. gadam), Mozambiku (2006.–2008. gadam), Tanzāniju (2006.–2008. gadam), Ugandu (2005.–2007. gadam) un Zambiju (2007.–2008. gadam);
- AP. tā kā ir 650 miljoni invalīdu, no kuriem 80 % dzīvo jaunattīstības valstīs un viens no pieciem dzīvo galējā nabadzībā; tā kā šie cilvēki veido vienu no lielākajām nabadzīgo un atstumto iedzīvotāju grupām, saskaras ar dažādiem diskriminācijas veidiem un viņiem reti ir pieejama izglītība un veselības aprūpe;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- AQ. tā kā saskaņā ar vispārējiem pienākumiem un jo īpaši ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 32. pantu tās parakstītājvalstīm attīstības sadarbībā ir jāņem vērā invaliditāte;
- AR. tā kā TAM netiks sasniegti līdz 2015. gadam, ja netiks pienācīgi ņemta vērā invalīdu integrācija un līdzdalība;
- AS. tā kā 2008. gada 22. novembra ziņojumā par Āfrikas un ES partnerattiecību īstenošanu un jo īpaši tā 37. punktā ir uzsvērts, ka centienos sasniegt TAM netiek veikti pasākumi invalīdu labā;

Tūkstošgades mērķi — attīstības sadarbība

1. atkārtoti pauž nostāju, ka attīstības palīdzībai ir jābalstās uz vajadzībām un rezultātiem un ka attīstības palīdzības politika ir jāizstrādā sadarbībā ar palīdzības saņēmējām valstīm;
2. atkārtoti apstiprina, ka, lai sasniegtu TAM, palīdzības sniedzējām valstīm jāievēro visas savas saistības un jāuzlabo to sniegtās palīdzības kvalitāte;
3. uzsver, ka ir nepieciešams attīstīt jaunus mehānismus paredzamākai un stabilākai palīdzībai;
4. atgādina par Abudžas deklarācijas mērķi piešķirt 15 % no valsts budžeta veselības nozarei un Vispasaules izglītības kampaņas mērķi piešķirt 20 % no valsts budžeta izglītības nozarei;

Prioritārās nozares

5. prasa Komisijai arī turpmāk saistīt tās sniegto palīdzību veselības un izglītības nozarē, it īpaši primārajā veselības aprūpē un pamatizglītībā, ar uzrādītajiem rezultātiem un aicina Komisiju arī precizēt šajās nozarēs uzrādītajiem rezultātiem piešķirto nozīmīgumu attiecībā pret plašāku rādītāju kopumu, un vēlas zināt, kā tā gatavojas novērtēt šajās jomās gūtos panākumus;

Palīdzības efektivitāte — stabilitāte un prognozējamība

6. prasa Komisijai uzlabot budžeta atbalsta prognozējamību, īstenojot TAM līgumus un piemērojot no tiem izrietošos principus lielākam valstu skaitam, kā arī izmantojot nozaru budžeta atbalstu;
7. atgādina Komisijai nepieciešamību ievērojami samazināt nevajadzīgās aizkavēšanās, ko izraisa tās administratīvo procedūru pārmērīgais slogs;
8. prasa jaunattīstības valstu valdībām saskaņā ar Abudžas deklarācijas ieteikumiem palielināt izdevumus veselības jomā līdz 15 % no valsts budžeta un izdevumus izglītības jomā līdz 20 % no valsts budžeta, kā ierosināts Vispasaules izglītības kampaņā;

Budžeta atbalsts

9. prasa Komisijai nodrošināt apjomīgus izdevumus budžeta atbalsta nodrošināšanai, jo īpaši paredzot ievērojami paaugstināt budžeta atbalstu sociālajā jomā Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstīm, kā arī paaugstināt nozaru budžeta atbalstu citos reģionos;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

TAM līgumi

10. ar interesi norāda, ka Komisijas priekšlikums nodrošina TAM līgumiem palīdzības minimālo garantēto līmeni (70 % no kopējām saistībām) attiecīgajās valstīs;
11. tomēr pauž vilšanos par to, ka dokumentā par TAM līgumiem nav norādīts nekāds īstenošanas grafiks attiecībā uz šiem līgumiem, kas lielākoties paredzēti sešu gadu periodam desmitā EAF darbības laikā, un tāpēc prasa Komisijai izstrādāt precīzu grafiku;
12. norāda, ka TAM galvenais mērķis uzlabot palīdzības efektivitāti un paātrināt panākumu gūšanu, lai īstenotu TAM valstīs, kurām tas visvairāk nepieciešams;
13. prasa Komisijai pieņemt paziņojumu, padarot oficiālu TAM līgumu iniciatīvu, un attiecināt šo iniciatīvu arī uz citām valstīm (ārpus ĀKK), kas atbilst atbilstības kritērijiem;

Parlamenti un pilsoniskā sabiedrība — piešķiršana — pārredzamība

14. prasa Komisijai un saņēmējvalstīm rūpēties par to parlamentu un pilsoniskās sabiedrības, jo īpaši invalīdu organizāciju, iesaistīšanu visos dialoga par budžeta atbalstu posmos, tostarp TAM līgumos noteiktās programmas izstrādē, īstenošanā un novērtēšanā;
15. uzsver, ka palīdzības sniedzējām valstīm tā vietā, lai vienpusēji uzspiestu nosacījumus palīdzības saņēmējām valstīm, vajadzētu veicināt labu pārvaldību, demokrātiju un stabilitāti palīdzības saņēmējās valstīs, balstoties uz pārredzamiem kritērijiem, kas noteikti kopīgi ar šīm valstīm;
16. uzskata, ka pārredzamības dēļ nosacījumiem maināmās maksājumu daļas izmaksāšanai vajadzētu balstīties uz rezultātiem tiktāl, cik tas mudina palīdzības sniedzējas un saņēmējas valstis analizēt iztērētās naudas reālo ietekmi un palielina publiskā finansējuma izmantošanas pārredzamību;
17. aicina Komisiju periodiski pārraudzīt tās programmu rezultātus un darīt tos zināmus arī Parlamentam;
18. iesaka Komisijai veikt pasākumus, lai stiprinātu dialogu starp palīdzības sniedzējiem un saņēmējiem, jo īpaši nolūkā noteikt reālās vajadzības un tās nozares, kurās nepieciešama palīdzība;
19. prasa, lai ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja (APA) uzņemtos aktīvāku lomu prioritāšu noteikšanā sarunās par TAM līgumiem, kā arī visos pārējos procesa posmos;

Atlases kritēriji — radošums un elastība

20. prasa Eiropas Komisijai saistīt tās budžeta atbalstu ar sasniegtajiem rezultātiem labas pārvaldības un pārredzamības jomā, kā arī ar rezultātiem cilvēktiesību aizsardzības un ievērošanas jomā, jo īpaši attiecībā uz nabadzīgākajām un sociāli atstumtākajām grupām, piemēram, invalīdiem, mazākumtautību pārstāvjiem, sievietēm un bērniem, un sekot, lai budžeta atbalsts netiktu iztērēts citām nozarēm, kas nav noteiktas TAM līgumā;
21. atkārtoti apstiprina, ka valstu indikatīvās programmas ir jāizstrādā sadarbībā ar attiecīgo valstu parlamentiem, APA un pilsonisko sabiedrību;
22. konstatē, ka priekšlikumā par TAM līgumiem netiek minēts, uz kurām valstīm attieksies pirmā TAM līgumu kārtā, kā arī konstatē, ka pašreizējā formā TAM līgumi ir attiecināmi tikai uz ĀKK valstīm;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

23. pauž nožēlu, ka Eiropas Savienības budžeta atbalsta politika jaunattīstības valstīm tiek aizvien vairāk pakļauta SVF nosacījumiem Eiropas Savienības attīstības palīdzības iegūšanai, un turklāt uzskata, ka šie savstarpējie nosacījumi ir pretrunā ar palīdzības saņēmēju valstu politiku attiecībā uz piešķiršanas principu;
24. uzsver nepieciešamību attīstīt citas budžeta atbalsta pieejas tām valstīm, kas neatbilst TAM līgumu kritērijiem, jo īpaši valstīm, kurās ir nestabila situācija, un uzsver, ka ir pašsaprotami, ka valstis, kurās ir īpaši nestabila situācija, nespēj izpildīt pašreizējos TAM līgumu atbilstības kritērijus;
25. iesaka padarīt TAM līgumus pieejamus arī tām valstīm, kurās darbojas Attīstības sadarbības finanšu instruments;
26. prasa Komisijai precīzi paskaidrot, kā tā ir paredzējusi apvienot ierosinātos TAM līgumus ar citiem palīdzības sniegšanas noteikumiem;
27. brīdina par risku nesaprātīgi un pārmērīgi izmantot TAM līgumus, uzskatot tos par vienīgo patiesi efektīvo palīdzības sniegšanas veidu, un aicina Komisiju izvēlēties tādas palīdzības sniegšanas mehānismus, kuri būtu vispiemērotākie katrā atsevišķā situācijā;
28. prasa Komisijai stiprināt palīdzības saņēmēju valstu parlamentu spēju iesaistīties budžeta procesā un parlamentu un pilsoniskās sabiedrības spēju iesaistīties valsts politikas virzienu izstrādāšanā, sniedzot papildu finanšu atbalstu un prasot šādu līdzdalību politiskajā dialogā ar saņēmējām valstīm, kā arī liekot uzsvāru uz publiskā finansējuma pārvaldības rādītājiem, kas paredz uzlabot valdību atbildību attiecībā uz saviem pilsoņiem;

Novērtēšana — darbības rādītāji

29. prasa Komisijai sadarbībā ar partnervalstīm saskaņot katru TAM līgumu ar virkni darbības rādītāju, lai varētu novērtēt līgumu īstenošanā gūtos panākumus; arī invalīdu un bērnu invalīdu integrācija jānovērtē, izmantojot šos rādītājus;

Dzimuma dimensija

30. vērš Komisijas uzmanību uz faktu, ka tai noteikti jāturpina saistīt budžeta atbalstu ar palīdzības saņēmēju valstu uzrādītajiem rezultātiem sieviešu un vīriešu līdztiesības jomā un sieviešu tiesību veicināšanu, un prasa pastiprināt darbības rādītājus šajā jomā TAM līgumos, iekļaujot vēl citas jomas, piemēram, sieviešu tiesības un invalīdu tiesības; prasa Komisijai pastiprināt darbības rādītājus dzimumu jomā saistībā ar budžeta atbalstu, tos paplašinot un ietverot tādas jomas kā invalīdu un sieviešu tiesību un jo īpaši visu sieviešu piekļuves veicināšana vispārējai informācijai un pakalpojumiem seksuālās un reproduktīvās veselības saistībā, piekļuves uzlabošana ģimenes plānošanas metodēm un to izmantošanas pastiprināšana, sieviešu izglītošanas un emancipācijas veicināšana, kā arī diskriminācijas apkarošana un dzimumu vienlīdzības veicināšana;

*

* *

31. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, ĀKK Padomei, kā arī dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Mākslas studijas Eiropas Savienībā

P6_TA(2009)0153

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par mākslas studijām Eiropas Savienībā (2008/2226(INI))

(2010/C 117 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 149. un 151. pantu,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Ieteikumu 2006/962/EK par pamatprasmēm mūžizglītībā ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Lēmumu Nr. 1350/2008/EK par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu (2009) ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes 2007. gada 24. un 25. maija secinājumus par kultūras un jaunrades nozares ieguldījumu Lisabonas mērķu sasniegšanā un Padomes 2008. gada 21. un 22. maija secinājumus,
  - ņemot vērā kopīgo Padomes un Komisijas 2008. gada progresa ziņojumu par darba programmas „Izglītība un apmācība 2010” īstenošanu — „Mūžizglītība zināšanām, jaunradei un jauninājumiem” ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2007. gada 7. jūnija rezolūciju par mākslinieku sociālo statusu ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par Eiropas darba kārtību kultūras jomā globalizācijas apstākļos ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par kultūras nozarēm Eiropā ⁽⁶⁾,
  - ņemot vērā UNESCO 2005. gada 20. oktobra Konvencijā par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu iekļautos ieteikumus,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu (A6-0093/2009),
- A. tā kā Eiropas Savienībai, ievērojot savu moto „Vienoti daudzveidībā”, ir jāatzīst kopīgā vēsture un to var īstenot, izmantojot Eiropas mākslas vēsturi, jo tai raksturīgs universālums;
- B. tā kā skolām atkal jāklūst par galveno kultūras pieejamības demokratizācijas vietu;
- C. tā kā mākslas un kultūras izglītība, tostarp vizuālā izglītība, ir būtisks dalībvalstu izglītības sistēmas elements;

⁽¹⁾ OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.

⁽²⁾ OV L 348, 24.12.2008., 115. lpp.

⁽³⁾ OV C 86, 5.4.2008., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 125 E, 22.5.2008., 223. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0124.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0123.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- D. tā kā mākslas un kultūras izglītība ir bērnu un jauniešu izglītības būtiska sastāvdaļa, jo tā palīdz attīstīt tādas īpašības kā gara brīvība, jūtīgums un atvērtība pret citiem; tā kā tas ir svarīgs iespēju vienlīdzības aspekts un priekšnoteikums patiesai mākslas pieejamības demokratizācijai;
- E. tā kā, lai risinātu uzdevumu demokratizēt kultūras pieejamību, visos līmeņos un visos vecumos ir jāveicina mākslinieciskā apziņa, jāatzīst grupu un pašdarbnieku māksliniecisko aktivitāšu svarīgums un jāveicina piekļuve izglītībai mākslas jomā;
- F. tā kā ekonomiskās nepieciešamības dēļ dalībvalstis pārāk bieži ir spiestas samazināt mākslas vietu vispārējā izglītības politikā;
- G. tā kā mākslinieciskā izglītība ir mākslas jomas profesionālās izglītības pamats un veicina radošumu, kā arī fizisko un intelektuālo attīstību šajā jomā, veidojot ciešāku un produktīvāku saikni starp izglītību, kultūru un mākslu;
- H. tā kā mākslas un dizaina skolas un izglītības centri palīdz veidot pasaules uzskatu un radīt jaunus mākslas stilus un virzienus, un pavērt ceļu uz citām kultūras pasaulēm, ar ko tiek nostiprināts Eiropas Savienības tēls pasaulē;
- I. tā kā mākslas un radošo nozaru profesionāļu panākumi ir ļoti atkarīgi no apmācības;
- J. tā kā uz karjeras un profesijas attīstību orientētām mākslas studijām līdztekus talantam ir nepieciešams arī ievērojams kulturāls pamats, ko iespējams iegūt tikai ar multidisciplināru un sistemātisku apmācību procesu; tā kā tas palielina iespējas iekļauties darba tirgū šajā nozarē, sniedzot vispārīgo izglītību, pētniecības metodoloģiju, uzņēmējdarbības spējas un zināšanas par saimniecisko darbību, kā arī prasmes dažādās mūsdienu mākslas aktivitāšu jomās;
- K. tā kā ekonomikas un nodarbinātības potenciāls, ko Eiropas Savienībā pārstāv radošie, kultūras un mākslas uzņēmumi un industrijas, ievērojami ietekmē mākslas nozares attīstību;
- L. tā kā tehnoloģiskā revolūcija ir radījusi konkurences palielināšanos valstu un starpvalstu līmenī un ir cēlonis tam, ka intelektuālajai kapacitātei un radošumam ir būtiska loma Lisabonas stratēģijā;
- M. tā kā mūsu sabiedrībā notiekošās straujās un nepārtrauktās pārmaiņas prasa no cilvēkiem lielākas pielāgošanās spējas, elastīgumu, radošumu, jauninājumus un komunikāciju profesionālajā jomā; tā kā šīs īpašības ir jāveicina dažādu dalībvalstu izglītības un apmācības sistēmās saskaņā ar iepriekšminētās programmas „Izglītība un apmācība 2010” mērķiem;
- N. tā kā jāņem vērā, ka ir būtiskas atšķirības starp dažādās dalībvalstīs pastāvošajiem mākslas izglītības modeļiem;
- O. tā kā jāņem vērā, ka globalizācijas un iedzīvotāju lielākas mobilitātes, kā arī secīgu Eiropas Savienības paplašināšanos rezultātā izglītība par kultūru un tās daudzveidību ir svarīgs elements identitātes saglabāšanā un starpkultūru un starpreliģiju saprašanās veicināšanā; tā kā Eiropas starpkultūru dialoga gada mērķi atbalstīt kultūru un palielināt informētību par to ir jāturpina arī pēc 2008. gada,
1. uzskata, ka mākslas izglītībai jābūt obligātam elementam visu līmeņu skolas mācību programmās, lai veicinātu kultūras pieejamības demokratizāciju;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

2. uzsver, ka gan skolas mācību programmās un profesionālajā apmācībā, gan mūžizglītības programmās ir svarīgi iekļaut pastāvīgus kursus, lai veicinātu un attīstītu radošumu visos vecumos kā daļu no mūžizglītības procesa;
3. atgādina, ka viens no mākslas un kultūras izglītības mērķiem ir veicināt pilsonisko izglītību un ka tā uzlabo spēju domāt un veicina personības attīstību intelektuālā, emocionālā un fiziskajā ziņā;
4. atzīst mākslas svarīgo lomu attiecībā uz jauninājumu veicināšanu sabiedrībā un ekonomikā saistībā ar Eiropas jaunrades un inovāciju gadu, par ko pasludināts 2009. gads;
5. pievērš Padomes un dalībvalstu uzmanību Eiropas kultūrai un tās daudzveidībai kā integrācijas faktoram un mākslas un kultūras izglītības nozīmīgajai lomai Eiropas līmenī, ieskaitot dažādo reģionu tradicionālo kultūras vērtību aizsardzību;
6. norāda, ka arvien pieaug mākslas studentu skaits, kuri vēlas studēt kādā citā dalībvalstī, tāpēc mudina dalībvalstis Eiropas Savienības līmenī koordinēt politiku mākslas izglītības jomā, apmainīties ar labāko praksi un palielināt gan studentu, gan pasniedzēju mobilitāti šajā nozarē;
7. iesaka uzlabot mākslas nozares darbinieku mobilitāti, pievēršot lielāku uzmanību jautājumam par kvalifikāciju atzīšanu; tas būtu jādara, mudinot mācību iestādes un darba devējus izmantot Eiropas kvalifikāciju sistēmu (EKS), lai Eiropas līmenī varētu salīdzināt prasmes un kvalifikāciju šajā nozarē;
8. mudina Komisiju šajā sakarībā strādāt kopā ar dalībvalstīm, lai izveidotu mobilitātes sistēmu Eiropas iedzīvotājiem, kas iesaistīti mākslas un radošās aktivitātēs, īpašu uzmanību pievēršot jaunu mākslinieku un mākslas studentu mobilitātei;
9. atzīstot, ka tas ir dalībvalstu kompetencē, uzskata, ka mākslas izglītības jomas politika jākoordinē ES līmenī, it īpaši attiecībā uz:
  - mākslas izglītības rakstura, satura un ilguma aprakstu, ņemot vērā dažādās auditorijas,
  - saikni starp mākslas izglītību, radošumu un jauninājumiem,
  - mākslas izglītības politikas efektivitāti no sociālekonomiskās ietekmes viedokļa,
  - līdzsvaru starp teorētiskajām nodarbībām un praktisko darbību, lai mākslas izglītība nebūtu abstrakta,
  - mākslas izglītības metožu un stratēģiju piemērošanu un attīstību atbilstoši informācijas sabiedrības prasībām,
  - specializētu pedagogu un jauno plašsaziņas līdzekļu „mākslas inženieru” apmācību līdztekus tradicionālajiem specializētiem pedagogiem;
10. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis:
  - atzīt mākslas izglītības un radošuma veicināšanas nozīmi uz zināšanām balstītas ekonomikas kontekstā saskaņā ar Lisabonas stratēģiju,

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- noteikt mākslas izglītību kā būtisku pedagoģisko instrumentu kultūras vērtības celšanai globalizētā un multikulturālā pasaulē,
  - noteikt kopīgas stratēģijas mākslas izglītības un šajā jomā specializētu pedagogu apmācības politikas veicināšanai,
  - atzīt mākslinieku svarīgo lomu sabiedrībā un nepieciešamību noteikt mākslas pasniegšanas specifiskās prasmes izglītības procesā,
  - mudināt valstu pārstāvjus izglītības un kultūras darba grupā, ko nesēn izveidoja saistībā ar atklāto koordinācijas metodi (AKM) kultūras jomā, apspriest mākslas lomu dažādos izglītības kontekstos (formālā, informālā un neformālā) un visos izglītības līmeņos (no līmeņa pirms sākumskolas līdz profesionālajai apmācībai pēc augstākās izglītības mākslas jomā), kā arī speciālo priekšmetu pedagogiem nepieciešamo apmācību,
  - mudināt valstu pārstāvjus AKM kultūras jomas darba grupās kā vienu no galvenajiem tematiem apspriest mākslinieku, vadītāju, pedagogu, koordinatoru un citu kultūras jomas speciālistu profesionālo apmācību un pastāvīgu profesionālu attīstību,
  - aicināt attiecīgās ieinteresētās personas no pilsoniskās sabiedrības dalīties ar savām zināšanām un pieredzi šajā jomā attiecībā uz procesu, kas notiek saistībā ar AKM,
  - uzlabot mākslas nozares profesionālo apmācību, augstāko mākslas izglītību atzīstot visos trīs līmeņos, kā noteikts Boloņas deklarācijas procesā (bakalaura, maģistra un doktorantūras līmenis), tādējādi uzlabojot mākslinieku mobilitāti Eiropas Savienībā,
  - ieviest speciālus pasākumus, lai veicinātu mākslas izglītību daudzgadu kultūras programmas kontekstā,
  - atzīt grupu un pašdarbnieku māksliniecisko aktivitāšu svarīgumu;
11. uzsver, ka mākslas vēstures izglītībā jāizmanto arī tikšanās ar māksliniekiem un kultūras vietu apmeklējumi, lai radītu interesi un veicinātu studentu pārdomas;
12. uzsver jauno informācijas un saziņas tehnoloģiju un interneta sniegto resursu izmantošanas nozīmi, jo tie ir kanāli modernai apmācībai, kas izmanto mūsdienīgu praksi papildināt mācību programmas ar māksliniecisku dimensiju;
13. uzsver šajā sakarībā būtisko ieguldījumu, ko sniedz tādi projekti kā Eiropas digitālā bibliotēka *Europeana*;
14. iesaka kopīgi izveidot Eiropas mākslas un kultūras izglītības portālu un mākslas izglītību iekļaut dalībvalstu mācību programmās, lai nodrošinātu starptautiski atzītā Eiropas kultūras modeļa attīstību un veicināšanu;
15. aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis uzraudzīt mākslas izglītības iekļaušanu mācību programmās; it īpaši iesaka Komisijai atbalstīt nepieciešamos pētījumus, lai iegūtu ticamu informāciju par šīs apmācības ietekmi uz Eiropas Savienības studentu izglītības un prasmju līmeni;
16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Aktīvs dialogs ar pilsoņiem par Eiropu

P6_TA(2009)0154

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par aktīvu dialogu ar pilsoņiem par Eiropu (2008/2224(INI))

(2010/C 117 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2008. gada 22. oktobrī parakstīto Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo deklarāciju "Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu" ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. aprīļa paziņojumu "Debate Europe — izmantot D plāna par demokrātiju, dialogu un diskusijām pieredzi" (COM(2008)0158),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 24. aprīļa paziņojumu "Informācijas sniegšana par Eiropu, izmantojot audiovizuālos līdzekļus" (SEC(2008)0506),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. decembra paziņojumu "Informācijas sniegšana par Eiropu, izmantojot internetu. Iedzīvotāju iesaistīšana" (SEC(2007)1742),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 3. oktobra darba dokumentu "Priekšlikums iestāžu nolīgumam par partnerību komunikācijā par Eiropu" (COM(2007)0569),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Lēmumu Nr. 1904/2006/EK, ar ko laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam izveido programmu "Eiropa pilsoņiem", lai sekmētu aktīvu Eiropas pilsonību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 1. februāra paziņojumu "Baltā grāmata par Eiropas Savienības komunikācijas politiku" (COM(2006)0035),
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 13. oktobra paziņojumu "Komisijas ieguldījums pārdomu laikā un pēc tā: D plāns — demokrātija, dialogs, diskusijas"(COM(2005)0494),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2006. gada 16. novembra rezolūciju par Balto grāmatu attiecībā uz Eiropas Savienības komunikācijas politiku ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 12. maija rezolūciju par Eiropas Savienības informācijas un saziņas stratēģijas īstenošanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu un Konstitucionālo jautājumu komitejas, Ārlietu komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A6-0107/2009),

⁽¹⁾ OV C 13, 20.1.2009., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 378, 27.12.2006., 32. lpp.

⁽³⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 369. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 403. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- A. tā kā demokrātiska un pārredzama Eiropas Savienība ir iespējama, pastiprināti risinot dialogu starp pilsoņiem un Eiropas iestādēm, tostarp Parlamentu, kā arī turpinot diskusiju par Eiropas Savienību Eiropas, dalībvalstu un vietējā līmenī;
- B. tā kā pēc Francijas un Nīderlandes teiktā “nē” Līgumam par konstitūciju Eiropai 53,4 % Īrijas iedzīvotāju referendumā par Lisabonas līguma ratifikāciju nobalsoja pret šā līguma ratifikāciju, un tā kā ir visai iespējams, ka iedzīvotājiem, kuri nepietiekami izprot Eiropas Savienības politiku vai attiecīgos līgumus, būs negatīva attieksme pret šo politiku vai līgumiem;
- C. tā kā “Eiroparometra 69” aptaujas rezultāti liecina, ka 52 % Eiropas Savienības iedzīvotāju pozitīvi vērtē savas valsts dalību ES, savukārt pretēju viedokli pauž tikai 14 % iedzīvotāju;
- D. tā kā zināšanas par Eiropas Savienību, tās politiku un darbību, kā arī par līgumos garantētajām tiesībām ir pamats pilsoņu uzticības atjaunošanai attiecībā uz Eiropas Savienības iestādēm;
- E. tā kā 2004. gadā pirmo reizi tika izveidots atsevišķs komisāra amats komunikācijas stratēģijas jomā, kaut arī komunikācijas politika joprojām nav pieņemta, jo Līgumos trūkst attiecīga juridiskā pamata,

Sabiedriskā doma

1. atgādina, ka aptauju rezultāti liecina, ka, jo mazāk izglītoti un mazāk turīgi ir ES iedzīvotāji, jo lielāka ir varbūtība, ka viņi iebildīs pret turpmāku Eiropas integrāciju, un no tā redzams, ka, neraugoties uz visiem līdzšinējiem pūliņiem, Eiropas Savienības ideja lielākoties sasniedz Eiropas sabiedrības izglītotos un turīgos slāņus; uzskata, ka aktīvam dialogam starp Eiropas Savienību un tās pilsoņiem ir būtiska nozīme ES projekta principu un vērtību īstenošanā, taču atzīst, ka līdz šim komunikācija nav bijusi ļoti veiksmīga;
2. pauž nožēlu, ka, neraugoties uz Komisijas centieniem un labajiem nodomiem, panākumi, cenšoties panākt augstāku Eiropas pilsoņu zināšanu līmeni un ieinteresētību Eiropas jautājumos, ir bijuši visai pieticīgi, kā to diemžēl pierādīja Īrijas referendums;
3. uzsver, ka ir ļoti svarīgi izveidot saskaņotus komunikācijas veidus ar mērķtiecīgu saturu starp ES un reģioniem ar īpašām iezīmēm, kā arī starp ES un konkrētām sociālām grupām;
4. norāda, ka saskaņā ar nesen veiktajām aptaujām lielākā daļa ES iedzīvotāju atbalsta ideju par vienotu Eiropas nostāju ārpolitikas jautājumos; uzsver, ka attiecīgs paziņojumu pēc Eiropas pilsoņu lūguma tika iekļauts atklātajā vēstulē/ieteikumos, ko sagatavoja 2007. gada 9. decembra noslēguma konferences dalībnieki saistībā ar sešiem “D plānā” īstenotajiem iedzīvotāju projektiem; uzsver, ka atklātajā vēstulē izklāstītajos 27 ieteikumos ietilpst arī aicinājums Eiropas Savienībai efektīvāk rīkoties sociālās politikas un sociālās kohēzijas jomā, jo īpaši, lai mazinātu algu atšķirības un veicinātu sieviešu un vīriešu līdztiesību, kā arī vispārējos vilcienos pievērst īpašu uzmanību ar līdztiesību saistītiem jautājumiem, kas bieži tiek ignorēti; norāda, ka ir arī svarīgi sekot, kas tiek pavēstīts ar pasākumiem, un salīdzināt, kā tas atšķiras no tā, ko ES vēlas paust saviem pilsoņiem;
5. norāda, ka pēdējos referendumos par Eiropas Savienību vairākums sieviešu ir balsojušas “pret” — 56 % Francijā (Eiroparometra zibaptauja 171), 63 % Nīderlandē (Eiroparometra zibaptauja 172) un 56 % Īrijā (Eiroparometra zibaptauja 245); uzskata, ka šā negatīvā balsojuma cēlonis, cita starpā, ir ES iestāžu vājā iesaistīšanās politikā, kura tieši attiecas uz sievietēm un kura ir par pamatu pastāvošajai sieviešu un vīriešu nelīdztiesībai, piemēram, politikā attiecībā uz darbu un ģimenes dzīves saskaņošanu vai attiecībā uz atbalstu atkarīgām personām;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Konstitucionālie un starpiestāžu aspekti

6. uzsver vajadzību pabeigt Lisabonas līguma ratifikācijas procesu, jo šis līgums vēl vairāk palielinās ES pārredzamību un iedzīvotāju iesaistīšanu lēmumu pieņemšanas procesos; šajā kontekstā atgādina jaunās iespējas, ko attiecībā uz pārstāvības demokrātiju nodrošinās Lisabonas līgums, jo īpaši pilsoņu iniciatīvu;
7. uzsver, ka komunikācijai ar Eiropas pilsoņiem par Eiropas jautājumiem nepieciešami ES iestāžu un dalībvalstu saskaņoti centieni un kopīga rīcība; atzinīgi vērtē iepriekšminēto 2008. gada 22. oktobra kopīgo deklarāciju, kurā skaidri izklāstīti mērķi, lai uzlabotu ES komunikāciju no Eiropas Parlamenta, Padomes, Komisijas un dalībvalstu puses; uzskata, ka deklarācija varētu būt ambiciozāka, jo Parlaments ir lūdzis noslēgt iestāžu nolīgumu par komunikācijas politiku starp visām iestādēm;
8. uzskata, ka ES iestādēm vajadzētu ierosināt turpmākas diskusijas par Eiropu un nekavējoties ieviest praksē koncepcijas, kas izklāstītas iepriekšminētajā kopīgajā deklarācijā, Komisijas 2006. gada 1. februāra paziņojumā un Komisijas 2007. gada 3. oktobra darba dokumentā;
9. piekrīt Komisijas viedoklim, ka pārstāvības demokrātiju ir lietderīgi papildināt ar līdzdalības demokrātiju; tomēr uzsver, ka līdzdalības demokrātija nozīmē ne tikai pilsoņus uz klausīt, bet arī dot tiem reālas iespējas ietekmēt Eiropas politiku; norāda, ka minēto mērķu sasniegšanai iestādēm jāklūst daudz atklātākām un jāpieņem metodes, lai mudinātu pilsoņus un viņu organizācijas aktīvi piedalīties visos ar ES saistīto jautājumu apspriešanas posmos; norāda arī, ka pēc iespējas jānodrošina publiska piekļuve iestāžu sagatavotajiem dokumentiem, jo tas ir *sine qua non*, lai pilsoņi spētu kaut ko ietekmēt;
10. uzsver apspriežu procesa nozīmi un vērtību, jo tas ir efektīvs līdzeklis pilsoņu iesaistīšanā, ļaujot viņiem tieši ietekmēt politisko procesu ES līmenī; aicina Komisiju savlaicīgi izplatīt informāciju par turpmāko ES apspriešanos, izmantojot plašsaziņas līdzekļus un citus forumus dalībvalstu, reģionālā un vietējā līmenī, lai paplašinātu uz klausīto ieinteresēto personu viedokļu diapazonu apspriežu laikā par EK likumdošanu, un plašāk popularizēt iespēju piedalīties interneta apspriedēs par ES politiku un iniciatīvām, lai nodrošinātu, ka diskusijā iesaistās visas ieinteresētās personas, jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi un vietējās nevalstiskās organizācijas (NVO); uzsver pilsoniskās sabiedrības pārstāvju, piemēram, speciālistu un patērētāju tīklu nozīmi visos līmeņos, sākot no starpvalstu līdz pat vietējiem tīkliem, jo tie nodrošina platformas informētai viedokļu apmaiņai par ES politiku, tādējādi uzlabojot EK likumdošanas procesa kvalitāti; atzīst problēmas tiesību aktu ieviešanā un piemērošanā un mudina patērētājus un uzņēmumus īstenot savas tiesības un ziņot par pastāvošajām problēmām ES iestādēm;
11. uzskata, ka ES iestādēm un dalībvalstīm ir jākoordinē ar informācijas sniegšanu saistītie centieni un jāveido partnerība ar pilsonisko sabiedrību, lai izmantotu iespējamo sinerģiju; uzsver nepieciešamību nostiprināt koordināciju starp iestādēm un izveidot saikni starp Eiropas Komisijas un Parlamenta televīzijas kanāliem; aicina Komisiju uzlabot sadarbību un koordināciju starp tās pārstāvniecībām dalībvalstīs un Eiropas Parlamenta informācijas dienestiem; aicina Komisijas un Eiropas Parlamenta pārstāvniecības dalībvalstīs uzlabot sadarbību pilsoņu konsultēšanā, informācijas, zināšanu un ideju sniegšanā par ES, kā arī nodrošinot iespēju balsotājiem tikties ar dažādās valstīs ievēlētajiem Eiropas Parlamenta deputātiem un ES ierēdņiem;
12. atzinīgi vērtē Komisijas atbalstu Parlamentam un Eiropas politiskajām partijām, kā arī atzīst nepieciešamību pārvarēt plaisu starp dalībvalstu un ES politiku, jo īpaši Eiropas vēlēšanu kampaņu laikā;
13. aicina trīs galvenās iestādes apsvērt iespēju rīkot kopīgas atklātās debātes, tādējādi papildinot atklātās debātes Parlamentā, un izskatīt tajās ar patērētājiem un viņu ikdienu saistītus jautājumus, tādējādi stiprinot viņu uzticību iekšējam tirgum un patērētāju aizsardzībai; norāda, ka Eiropas Parlamenta sadarbības grupas patiešām pilda savu uzdevumu būt par pilsoņu starpnieku, t. i., būt par instrumentu, kas reāli saista politikas jomu un pilsonisko sabiedrību;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

14. ar gandarijumu atzīmē, ka Komisija ir ņēmusi vērā vairākus Parlamenta iepriekš iesniegtos priekšlikumus, piemēram, par pilsoņu forumiem Eiropas un dalībvalstu līmenī, par lielākas nozīmes piešķiršanu pilsoniskās sabiedrības organizācijām un par jauno plašsaziņas līdzekļu inovatīvu izmantošanu;

Vietējais mērogs

15. aicina Komisiju paplašināt dialogu, attiecinot to uz visiem līmeņiem un pielāgojot informāciju par savām idejām dažādām mērķa grupām atbilstoši to sociālajai izcelsmei; tādēļ piedāvā uzlabot dialogu starp Eiropas Savienību un tās iedzīvotājiem, sniedzot ikvienam vienotu, atsevišķām mērķa grupām pielāgotu informāciju un veicinot debates ar informētiem iedzīvotājiem, kā arī viņu vidū; uzskata, ka ES iestādēm savās politikas nostādnēs jāiekļauj saistībā ar "D plānu" rīkoto vietējā līmeņa debašu secinājumi un, pieņemot lēmumus par jauniem tiesību aktiem, jāapsver, ko iedzīvotāji sagaida no Eiropas Savienības;

16. aicina Komisiju rīkot efektīvas ES komunikācijas kampaņas visos līmeņos, t. i., dalībvalstu, reģionālajā un vietējā līmenī; aicina Komisiju izplatīt paraugpraksi, kas gūta šādās kampaņās, un ierosina izveidot pastāvīgu interaktīvas komunikācijas sistēmu starp Eiropas iestādēm un iedzīvotājiem ar regulārām vietēja un reģionāla mēroga ES kampaņām, reģionālo plašsaziņas līdzekļu palīdzību un pilsoniskās sabiedrības, NVO, tirdzniecības kameru, arodbiedrību un profesionālo organizāciju aktīvu piedalīšanos;

17. uzsver, ka ES kohēzijas politika ir pamats Eiropas integrācijai un sociālajai solidaritātei; tādēļ uzskata, ka pilsoņi ir jāinformē par šīs Kopienas politikas centieniem un tās konkrēto ietekmi uz viņu ikdienas dzīvi, uzsverot ES ieguldījumu un priekšrocības, kas izriet no kopīgā Eiropas projekta; šajā sakarībā aicina vietējās iestādes sniegt plašāku informāciju par atbalstiem, kas saņemti no Eiropas Savienības; tāpat uzsver, ka informācijas sniegšanas un apmācības attīstībā ir būtiska vietējo un reģionālo ievēlto pārstāvju iesaistīšanās; šajā sakarībā atzinīgi vērtē *Erasmus* programmas izveidi vietējiem un reģionāliem vēlētiem pārstāvjiem;

18. uzsver, ka partneru iesaistīšanās darbības programmu sagatavošanā un īstenošanā saskaņā ar 11. pantu Vispārējā struktūrfondu regulā 2007.–2013. gadam ievērojami sekmē ES kohēzijas politiku un tuvina to ES pilsoņiem; uzsver, ka partneriem ir unikāla iespēja pirmajiem iepazīties ar reāliem jautājumiem, kas satrauc iedzīvotājus; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt partnerības principa korektu īstenošanu dalībvalstu, reģionālajā un vietējā līmenī; uzsver, ka valsts un reģionālajām iestādēm ir svarīgi izmantot Eiropas Sociālā fonda (ESF) piedāvātās finanšu iespējas, lai uzlabotu šo partneru prasmes, īpaši apmācības jomā; atzīmē struktūrfondu būtisko nozīmi, veicinot pārrobežu sadarbību ar Kopienas projektiem un programmām, ar kurām veicināta aktīva pilsonības un līdzdalības demokrātijas attīstība; aicina Komisiju turpināt atbalstīt šāda veida projektus un programmas un sniegt tiem savu palīdzību;

19. uzsver, ka saistībā ar gaidāmajām Eiropas vēlēšanām pilsoņiem un jo īpaši jauniešiem un tiem, kuri balso pirmoreiz, ir vajadzīga informācija vietējā un reģionālā līmenī; plašākā skatījumā uzsver, ka EP deputātiem sadarbībā ar vietējā un reģionālā līmenī ievēlētajām amatpersonām ir svarīgi iesaistīties apspriežu procesā ar pilsoņiem savos reģionos, ņemot vērā, ka viņi pārstāv ES sabiedrību; atbalsta Reģionu komitejas centienus pastiprināt apspriedes reģionālā līmenī un iekļaut reģionālos tīklus un galvenos vietējos un reģionālos dalībniekus apspriežu procesā, lai veicinātu debates pēc iespējas tuvākā līmenī pilsoņiem un uzzinātu viņu viedokļus un intereses;

20. uzsver, ka deputātiem ciešāk jāiesaistās komunikācijā ar ES iedzīvotājiem un Parlamenta darba organizācijā jāveic izmaiņas, lai deputāti varētu iesaistīties dialogā ar pilsoņiem jau pēc iespējas vietējā līmenī; pauž cerību, ka Eiropas Parlamenta deputāti paralēli politisko partiju kampaņām cieši iesaistīsies ES vēlēšanu kampaņā vietējā līmenī;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

21. aicina Komisiju sākt vietēja un neliela mēroga informācijas kampaņas, iesaistot vietējos dalībniekus, un atbalstīt pasākumus, kuri ļauj labāk informēt iedzīvotājus par imigrantu izcelsmes valstīm, tāpat labāk informēt imigrantus par viņu tiesībām un pienākumiem saistībā ar ES pilsonību, kas būtu efektīvākais un sakarīgākais veids šo komunikācijas mērķu sasniegšanai, kā arī neatslābināt centienus saistībā ar Eiropas Starpkultūru dialoga gadu (2008);

Izglītība, plašsaziņas līdzekļi un IST, aktīva pilsonība

22. uzsver, ka ir svarīgi iekļaut Eiropas politiku un vēsturi visu dalībvalstu skolu programmās, lai stiprinātu Eiropas vērtības, un izveidot Eiropas studiju nodaļas universitāšu programmās; aicina Komisiju sniegt finansiālu atbalstu šo projektu veicināšanai; aicina dalībvalstis veicināt mācību kursa izveidi, kurš būtu veltīts Eiropas integrācijas vēsturei un Eiropas Savienības darbībai, lai veidotu pamatu vispārējām zināšanām par Eiropu;

23. uzsver īpašo pilsoniskās izglītības nozīmi, ar kuru tiek veicināta aktīva pilsonība; norāda, ka jāatbalsta aktīvs pilsoniskās izglītības modelis, kas dod jaunatnei iespēju tieši iesaistīties valsts dzīvē, iepazīties dalībvalsts, vietējā, kā arī Eiropas Savienības līmenī ar saviem politiskajiem pārstāvjiem, ar NVO pārstāvjiem un pilsoniskām iniciatīvām; ierosina Komisijai atbalstīt pilotprojektus, kas veicina šādu pilsoniskās izglītības modeli dalībvalstīs;

24. iesaka efektīvāk reklamēt *Erasmus*, *Leonardo da Vinci*, *Grundtvig* un *Comenius* programmas, sniedzot plašu informāciju, un organizēt tās tā, lai tajās piedalītos pēc iespējas vairāk cilvēku, lai tajās piedalītos vairāk mazturīgo iedzīvotāju un tādējādi veicinātu viņu mobilitāti Eiropas Savienībā; vērš uzmanību tieši uz šo programmu lielo popularitāti jauniešu vidū un ar šīm programmām panākto būtisko ieguldījumu Eiropas integrācijas veiksmīgā īstenošanā;

25. atzinīgi vērtē iepriekšminēto Komisijas 2007. gada 21. decembra paziņojumu, kurā noteikti skaidri mērķi, kā "Europa" interneta vietni pārveidot par pakalpojumorientētu Web 2.0 vietni; mudina Komisiju pabeigt jaunās vietnes izstrādi jau līdz 2009. gadam un uzskata, ka jaunajai interneta vietnei ir jāklūst par forumu, kurā iedzīvotāji var apmainīties viedokļiem un tiešsaistē piedalīties sabiedriskās domas aptaujās, kā arī NVO, valsts iestādes un personas var apmainīties ar pieredzi, kas gūta ES komunikācijas projektos; aicina Komisiju apkopot un publicēt šajā interneta vietnē to personu pieredzi, kuras guvušas labumu no "D plāna" finansētajām darbībām;

26. atzinīgi vērtē izveidoto "EU Tube" kanālu, ko skatās gandrīz 1,7 miljoni lietotāju un kas ir unikāls līdzeklis, kā informēt interneta lietotājus par ES politikas nostādņēm; turklāt aicina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes par efektīvām interneta kampaņām un informēt par tām arī pārējās ES iestādes;

27. aicina Komisiju labāk izmantot informācijas dienesta "Europe by Satellite" audiovizuālos materiālus, veidojot saikni ar vietējiem televīzijas kanāliem un vietējo kopienu plašsaziņas līdzekļiem, kuri izrādījuši interesi iegūt un pārraidīt šādus materiālus, lai tādējādi iekarotu plašāku auditoriju;

28. uzskata, ka "Europe Direct" tīkls ir svarīgs instruments, lai atbildētu uz iedzīvotāju jautājumiem, izmantojot elektronisko pastu vai bezmaksas telefona sarunu iespējas no jebkuras ES vietas un šo instrumentu vajadzētu vairāk popularizēt;

29. uzskata, ka patērētāju aizsardzība un iekšējais tirgus ir politikas jomas, kuras ir sevišķi svarīgas, lai tuvinātu Eiropu patērētājiem un uzņēmējiem; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus popularizēt vienotā tirgus priekšrocības gan valsts, gan reģionālā, gan vietējā līmenī; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un stiprināt interaktīvo komunikāciju un informēšanu, lai nodrošinātu efektīvu dialogu starp patērētājiem, uzņēmumiem un iestādēm, izmantojot dažādus jaunāko tehnoloģiju elektroniskos līdzekļus, un sekmēt e-komercijas attīstību;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

30. aicina Komisiju stiprināt koordinācijas centienus attiecībā uz patērētāju izglītošanu un informēšanu par viņu tiesībām un pienākumiem, palielinot finanšu resursus un cilvēkresursus; aicina dalībvalstis veicināt finanšu un cilvēkresursu piešķiršanu Eiropas patērētāju aizsardzības centru tīklam, lai palielinātu informētību par patērētāju tiesībām Eiropas Savienībā un nodrošinātu to piemērošanu, kā arī, ņemot vērā pašreizējo pasaules finanšu krīzi un patērētāju parādsaistību palielināšanos, mudina dalībvalstis censties uzlabot patērētāju izglītību finanšu jautājumos, īpaši attiecībā uz viņu tiesībām un pienākumiem, kā arī tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saistībā ar noguldījumiem un kredītiem;

31. aicina dalībvalstis piešķirt vairāk cilvēkresursu un finanšu resursu "SOLVIT" tīklam, ar kura palīdzību ir iespējams bez maksas risināt problēmas, kas saistītas ar Kopienas tiesību aktu nepareizu piemērošanu vai nepiemērošanu; lūdz Komisijai paātrināt dažādo dienestu, kuri sniedz informāciju un padomus par vienotu tirgu, racionalizēšanu; tādēļ atbalsta Komisijas 2007. gada 20. novembra paziņojumā "Vienots tirgus 21. gadsimta Eiropai" (COM(2007)0724) izklāstīto koncepciju, kas paredz integrētu pieeju vienotā tirgus palīdzības pakalpojumu sniegšanai, šajā nolūkā izveidojot vienotu interneta vietni; atzīmē Komisijas iniciatīvas par administratīvā sloga mazināšanu un labāku tiesību aktu izstrādi; īpaši prasa veikt uzlabojumus, lai sniegtu atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas Eiropā ir svarīgs nodarbinātības avots;

32. atzīmē, ka Eiropas brīvprātīgo kustības gads būtu ideāla iespēja Eiropas iestādēm sazināties ar pilsoņiem; norāda, ka Eiropas Savienībā ir vairāk par 100 miljoniem brīvprātīgo, un aicina Komisiju sagatavot pamatu 2011. gada pasludināšanai par Eiropas brīvprātīgo kustības gadu, iesniedzot pēc iespējas drīz attiecīgu tiesību aktu priekšlikumu par šo tematu;

33. uzsver, ka ir svarīgi ieklausīties iedzīvotāju viedoklī par Eiropas nozīmi pasaules mērogā, jo īpaši ņemot vērā aizvien pieaugošo Eiropas Parlamenta lomu šajā jautājumā; tāpēc mudina Eiropas Parlamenta deputātus un Padomes locekļus piedalīties apmeklējumos, ko saskaņā ar "D plānu" veic Komisijas locekļi, jo šiem apmeklējumiem ir liela nozīme komunikācijas izveidē ar dalībvalstu parlamentiem, pilsonisko sabiedrību, uzņēmumu un arodbiedrību vadītājiem, kā arī reģionālām un vietējām iestādēm dalībvalstīs;

34. pauž gandarījumu, ka pasaule kopumā izrāda aizvien lielāku interesi par Eiropas projektu un ka ES un tās pilsoņi arī aizvien vairāk apzinās priekšrocības, kādas ir pārnacionālas pieredzes apmaiņai ar citām valstīm un reģioniem, jo īpaši ar ES kaimiņvalstīm; tāpēc aicina Komisiju ar tās delegācijām trešās valstīs radīt iespējas tuvināties šo valstu iedzīvotājiem un informēt viņus par iespējām Eiropas Savienībā, piemēram, par plašsaziņas līdzekļiem un citiem kultūras, izglītības, valodu mācību līdzekļiem un mobilitātes vai apmaiņas programmām, piemēram, *Erasmus Mundus* programmu;

35. norāda, ka, ņemot vērā trešo valstu valstspiederīgo skaita pieaugumu Eiropas Savienībā un daudz kultūru sabiedrības veidošanos, ko ir veicinājuši arī imigranti, vairāk jācenšas atbalstīt imigrantu integrāciju Eiropas Savienībā, sniedzot viņiem konkrētu piekļuvi informācijai par to, ko nozīmē Savienības pilsonība, piemēram, stiprinot partnerības starp dažādiem valdības līmeņiem (vietējo, reģionālo un dalībvalsts) un nevalstiskajiem dalībniekiem (piemēram, darba devējiem, pilsonisko sabiedrību, migrantu apvienībām, plašsaziņas līdzekļiem un nevalstiskajām organizācijām, kuras sniedz atbalstu migrantiem); uzskata, ka veiksmīga integrācija palīdzēs turpmāk attīstīt daudz kultūru Eiropas apziņu, kas pamatojas uz toleranci, dialogu un līdztiesību;

36. aicina Komisiju veicināt programmas un kampaņas (piemēram, "Pasaule sievietēm acīm"), ar kurām tiek veicināta sieviešu sabiedriskā, politiskā un kultūras aktivitāte, jo sievietēm ir liela nozīme paaudžu dialogā, sabiedrības ilgtspējībā un labklājībā; tādēļ prasa labāk informēt meitenes un sievietes par ES pilsonības koncepciju un ar to saistītajām tiesībām, jo īpaši sociāli un ģeogrāfiski nošķirtos reģionos; uzsver, ka informācijas kampaņu mērķim jābūt labākai sieviešu dalībai politiskajā dzīvē un lēmumu pieņemšanas procesā; uzsver nepieciešamību veicināt pasākumus dzimumu skaitliskās atšķirības likvidēšanai, lai pie

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

līdzīgiem nosacījumiem nodrošinātu instrumentus sieviešu dalībai dialogā par Eiropu; atzinīgi vērtē Komisijas izvēli attiecībā uz D plāna projektiem, ko līdzfinansē tās pārstāvniecības un kuros iesaistītas daudzas sieviešu organizācijas, kā arī daudzi projekti, kuros iesaistītas sievietes; uzsver, ka jāveicina iedzīvotāju dalība, risinot ar dzimumu saistītas vardarbības un cilvēku tirdzniecības problēmas, jo šo problēmu risināšanai nepieciešama sabiedrības iesaistīšanās; atzīst sieviešu prasmi risināt problēmas un strīdus un aicina Komisiju nekavējoties iesaistīt vairāk sieviešu darba grupās, ar kurām risina jautājumus saistībā ar ģimenes dzīvi, bērnu aprūpi, izglītību u. tml.;

*

* *

37. uzdod Parlamenta priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei, Komisijai, Padomei, Eiropas Kopienu Tiesai, Revīzijas palātai, Reģionu komitejai, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbs 2008. gadā

P6_TA(2009)0155

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas darbu 2008. gadā (2008/2303(INI))

(2010/C 117 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Kotonū parakstīto 2000. gada 23. jūnija Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas (ĀKK) locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, (Kotonū nolīgums) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) Reglamentu, kas pieņemts 2003. gada 3. aprīlī ⁽²⁾, kurā jaunākie grozījumi ir izdarīti 2008. gada 28. novembrī Portmorsbi (Papua Jaungvinejā) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 22. novembrī APA pieņemto Kigali (Ruanda) deklarāciju par attīstībai labvēlīgiem ekonomikas partnerattiecību nolīgumiem (EPN) ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 28. novembrī APA pieņemto Portmorsbi deklarāciju par globālo pārtikas un finanšu krīzi ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā APA 2008. gadā pieņemtās rezolūcijas:
  - par strukturālo pielāgojumu programmu ietekmi uz sabiedrību un vidi ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽²⁾ OV C 231, 26.9.2003., 68. lpp.

⁽³⁾ ACP-EU/100.291/08/galīgā redakcija.

⁽⁴⁾ OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 58, 1.3.2008., 44. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 61, 16.3.2009., 42. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 271, 25.10.2008., 20. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- par ĀKK valstīm svarīgo Eiropas pieredzi saistībā ar reģionālās integrācijas procesu ⁽¹⁾,
  - par pārtikas nodrošinājuma problēmām ĀKK valstīs un ĀKK un ES sadarbības nozīmi ⁽²⁾,
  - par situāciju Kenijā ⁽³⁾,
  - par civiliedzīvotāju aizsardzību ANO un reģionālo organizāciju miera uzturēšanas operāciju laikā ⁽⁴⁾,
  - par palīdzības efektivitāti un oficiālās attīstības palīdzības definīciju ⁽⁵⁾,
  - par bērnu darba ietekmi uz sabiedrību un par bērnu darba apkarošanas stratēģijām ⁽⁶⁾,
  - par situāciju Maurītijā ⁽⁷⁾,
  - par situāciju Zimbabvē ⁽⁸⁾,
  - ņemot vērā APA 2008. gada 29. aprīļa Vindhukas (Namībija) paziņojumu ⁽⁹⁾,
  - ņemot vērā APA 2008. gada 1. decembra Portvilas (Vanuatu) paziņojumu ⁽¹⁰⁾,
  - ņemot vērā APA Prezidija 2008. gada 25. novembra Deklarāciju par Francijas prezidentūru Eiropas Savienībā ⁽¹¹⁾,
  - ņemot vērā 2007. gada 18. decembrī parakstīto Eiropas konsensu par humāno palīdzību ⁽¹²⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A6-0081/2009),
- A. tā kā 2008. gadā ir parakstīti EPN ar vairākiem ĀKK reģioniem vai valstīm un tā kā 2008. gada martā Ļubļanā (Slovēnija) un 2008. gada novembrī Portmorsbi notika APA debates par EPN sarunās sasniegto;
- B. tā kā Parlaments un Padome ir pieņēmuši Regulu (EK) Nr. 1905/2006, kas paredz tematiskās programmas, kuras ir piemērojamas arī ĀKK valstīm, kā arī programmu, ar ko ievieš papildu pasākumus ĀKK valstīm, kuras ir parakstījušas cukura protokolu;
- C. tā kā par attīstību un humāno palīdzību atbildīgais komisārs APA 2007. gada jūnija Visbādenes sesijā apņēmas iesniegt ĀKK valstu un reģionu stratēģiskos dokumentus (laika posmam no 2008. līdz 2013. gadam) demokrātiskai parlamentārai izskatīšanai un tā kā Parlaments atzinīgi vērtē to, ka šo saistību īstenošana ir sākusies;

⁽¹⁾ OV C 271, 25.10.2008., 27. lpp.

⁽²⁾ OV C 271, 25.10.2008., 32. lpp.

⁽³⁾ OV C 271, 25.10.2008., 37. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 61, 16.3.2009., 19. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 61, 16.3.2009., 26. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 61, 16.3.2009., 31. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 61, 16.3.2009., 37. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 61, 16.3.2009., 40. lpp.

⁽⁹⁾ APA 100.288.

⁽¹⁰⁾ APA 100.452.

⁽¹¹⁾ APA 100.448.

⁽¹²⁾ Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju, Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas kopīgais paziņojums "Eiropas Konsenss par humāno palīdzību" (OV C 25, 30.1.2008., 1. lpp.).

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- D. tā kā Kotonū nolīguma pārskatīšana, kas paredzēta 2010. gadā, ir nozīmīga izdevība APA reģionālās dimensijas attīstīšanai un parlamentārās uzraudzības pilnveidošanai ĀKK reģionos, kā arī pašas APA lomas un institucionālās darbības nostiprināšanai,
- E. tā kā 2008. gadā divas APA reģionālās sanāksmes Namībijā un Vanuatu bija ļoti veiksmīgas un to rezultātā ir pieņemti iepriekš minētie Vindhukas un Portvilas paziņojumi;
- F. tā kā situācija Zimbabvē 2008. gadā ir vēl vairāk pasliktinājusies, neraugoties uz 2008. gada jūlijā notikušajām vēlēšanām, tomēr atzinīgi vērtējot APA 16. sesijas laikā Portmorsbi panākto vienošanos pieņemt rezolūciju par Zimbabvi;
- G. tā kā Kongo Demokrātiskajā Republikā (KDR) joprojām turpinās karadarbība un smagi un atkārtoti cilvēktiesību pārkāpumi un tā kā ir nepieciešama efektīva humānā palīdzība un lielāka starptautiskās kopienas iesaistīšanās;
- H. tā kā Panāfrikas parlamentā (PĀP) norisinās darbs un starp Eiropas Parlamentu un PĀP tiek veidotas oficiālas attiecības un tā kā Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs 2008. gada 28. oktobrī PĀP 10. sesijas laikā notikušajā intervijā ir izteicis nodomu izveidot starpparlamentāru delegāciju nākamajam pilnvaru laikam;
- I. tā kā 16. APA sesija Portmorsbi un Dohas starptautiskā konference par finansējumu attīstībai notika gandrīz vienlaikus un tāpēc daļa Parlamenta deputātu bija spiesti izdarīt grūtu izvēli;
- J. tā kā pašreizējā Slovēnijas ES prezidentūra (no 2008. gada janvāra līdz jūnijam) un Papua-Jaungvinejas valdība ir devušas lielisku ieguldījumu iepriekš minētajās APA sesijās Ļubļanā un Portmorsbi;
- K. tā kā APA Prezidijs ir bijis izpētes misijās, kas notika 2008. gadā:
- Seišelu salās,
  - Surinamā, Sentvinsentā un Sentlūsijā,
1. atzinīgi vērtē, ka APA 2008. gadā nodrošināja pamatu atvērtam, demokrātiskam un detalizētam Eiropas Savienības un ĀKK valstu dialogam par EPN sarunām;
  2. uzsver, ka APA ir izteikusi bažas par vairākiem sarunu tematiem — gan par to formu, gan saturu; atgādina, ka debates turpinās pēc tam, kad pieņemti EPN ar *Cariforum* (Karību valstu forums) valstīm, un pēc tam, kad pieņemti pagaidu EPN ar atsevišķām citu reģionu valstīm;
  3. atzinīgi vērtē to, ka jaunais tirdzniecības komisārs ir sniedzis pozitīvu atbildi uz vairāku valstu un reģionu aicinājumu no jauna izskatīt strīdīgos punktus saskaņā ar Komisijas priekšsēdētāja paziņojumiem;
  4. uzsver, ka gan sarunās, gan EPN īstenošanas laikā ir nepieciešama cieša parlamentārā pārraudzība; pauž nožēlu, ka APA darbu un lomu apdraud iecere saistībā ar EPN izveidot jaunu struktūru, proti, parlamentāro komiteju, lai gan nav skaidras šīs struktūras un APA attiecības; ierosina, ka parlamentārā komiteja varētu strādāt kā daļa no APA, lai, izmantojot priekšrocības, ko sniedz APA reģionālo sanāksmju sistēma, novērstu tādu izmaksas un problēmu palielināšanos, kuras saistītas ar sanāksmju organizēšanu, kā arī lai izmantotu APA pieredzi un veicinātu sinerģiju starp visiem EPN reģioniem; uzsver, ka ir vēlams, lai šī komiteja strādātu elastīgi, pieņemot to Eiropas Parlamenta deputātu pieredzi un zināšanas gan par tirdzniecības, gan attīstības jautājumiem, kuri iesaistīti EPN izskatīšanā komitejās;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

5. īpaši uzsver ĀKK valstu parlamentu, nevalstisko dalībnieku un vietējo iestāžu lomu EPN pārraudzībā un pārvaldībā un aicina Komisiju nodrošināt to iesaistīšanu notiekošajās sarunās, un tas nozīmē, ka ir nepieciešama skaidra sarunu turpināšanas programma, kuru apstiprinājušas ĀKK valstis un Savienība un kuras pamatā ir līdzdalības princips;
6. uzsver APA bažas, saskaroties ar pašreizējās finanšu krīzes sekām, un atzinīgi vērtē APA pieņemto Portmorsbi deklarāciju par globālo pārtikas un finanšu krīzi, kā arī aicina APA regulāri apspriest šo tēmu;
7. atzinīgi vērtē saistības, ko attīstības un humānās palīdzības komisārs uzņēmās minētajā APA Kigali sesijā, proti, ĀKK valstu un reģionu stratēģiskos dokumentus (laika posmam no 2008. līdz 2013. gadam) iesniegt demokrātiskai parlamentārai izskatīšanai un atzinīgi vērtē darbu, ko daži ĀKK valstu parlamenti jau ir veikuši, analizējot šos dokumentus;
8. šajā sakarībā atgādina, ka parlamenti cieši jāiesaista demokrātiskajā procesā un valstu attīstības stratēģijās; uzsver to būtisko lomu attīstības politikas ieviešanā, pārraudzībā un kontrolē;
9. aicina ĀKK valstu parlamentus savām valdībām un Komisijai pieprasīt, lai tās iesaistās valstu un reģionālo stratēģisko dokumentu sagatavošanā un īstenošanā, kuri attiecas uz sadarbību starp Eiropas Savienību un šīm valstīm (laika posmā no 2008. līdz 2013. gadam);
10. aicina Komisiju ĀKK valstu parlamentiem sniegt visu pieejamo informāciju un palīdzību šajā demokrātiskas uzraudzības darbā, īpaši atbalstot to veikspēju;
11. atzinīgi vērtē Eiropas Attīstības fonda (EAF) iekļaušanu Savienības budžetā, lai pastiprinātu attīstības sadarbības politikas konsekvenci, pārredzamību un efektivitāti un nodrošinātu šā fonda demokrātisku uzraudzību; uzsver, ka EAF iekļaušana Savienības budžetā ir arī pienācīga atbilde uz grūtībām, kas saistītas ar vairāku secīgu EAF izpildi un ratificēšanu;
12. aicina parlamentus īstenot stingru parlamentāro EAF uzraudzību; uzsver privileģēto APA stāvokli šajās debatēs un aicina APA, kā arī ĀKK parlamentus tajās aktīvi piedalīties, īpaši Kotonū nolīguma pārskatīšanā, kas paredzēta 2010. gadā; uzstāj, ka APA jābūt iesaistītai visā šīs pārskatīšanas sarunu procesā;
13. ar gandarījumu atzīmē aizvien parlamentārāko APA raksturu un līdz ar to lielāku APA politizēšanos, kā arī aktīvāku tās dalībvalstu iesaistīšanos un tajā notiekošo debašu kvalitātes pieaugumu, kas būtiski stimulē ĀKK un ES partnerattiecības;
14. uzskata, ka iepriekš minētās APA rezolūcijas par situāciju Kenijā un Zimbabvē ir nozīmīgi šā pastiprinātā dialoga piemēri;
15. aicina APA turpināt izskatīt jautājumu par situāciju Sudānā un it īpaši Dārfūrā, tostarp izvērtējot ES un ĀKK valstu nostāju attiecībā uz Starptautiskās Krimināltiesas apsūdzībām;
16. aicina APA turpināt izskatīt jautājumu par situāciju Somālijā, kas apdraud Somālijas iedzīvotāju dzīvību, rada draudus drošībai reģionā un ir globālas nestabilitātes cēlonis pieaugošās noziedzības, ekstrēmisma un pirātisma dēļ;
17. aicina APA turpināt debates par problemātisko situāciju Zimbabvē, kur 2008. gada vēlēšanas nav novedušas pie demokrātijas atjaunošanas un kur ekonomiskā situācija ir patiens drauds miljoniem iedzīvotāju veselībai un dzīvībai, kā arī visa reģiona stabilitātei;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

18. aicina APA turpināt sniegt ieguldījumu starptautiskās sabiedrības centienos veicināt izpratni par KDR notiekošajiem konfliktiem, turpināt sekmēt politisku, savstarpējās vienošanās ceļā panāktu risinājumu krīzei un atbalstīt visas darbības, kas varētu tikt piedāvātas saskaņā ar sarunās panāktu risinājumu;
19. aicina APA turpināt un padziļināt dialogu ar PĀP un reģionālo organizāciju parlamentiem, jo reģionālai integrācijai ir liela nozīme miera un attīstības veicināšanā ĀKK valstīs;
20. pauž nožēlu, ka nenotika pienācīgas apspriedes ar APA, sagatavojot kopīgo ES un Āfrikas stratēģiju, un cer, ka APA tiks aktīvi iesaistīta šīs stratēģijas īstenošanā;
21. atzinīgi vērtē, ka, sākot ar 2008. gadu, ir notikušas reģionālās sanāksmes, kas paredzētas Kotonū nolīgumā un APA Reglamentā; uzskata, ka šajās sanāksmēs ir iespēja būtiski apmainīties viedokļiem par reģionālajām problēmām, to skaitā par konfliktu novēršanu un risināšanu, un ka Eiropas politikas nostādnes veicina reģionālo kohēziju; uzsver, ka šīs sanāksmes notiek īpaši izdevīgā EPN sarunu, secinājumu un īstenošanas laikā un ka tām ir jābūt prioritātei; atzinīgi vērtē abu izdevušos sanāksmju (Namībijā un Vanuatu) organizētājus un atbalsta nākamo sanāksmju organizēšanu Karību salu un Rietumāfrikas reģionos 2009. gadā;
22. mudina APA palielināt Politikas lietu komitejas lomu, lai to padarītu par patiesu forumu konfliktu novēršanai un risināšanai ĀKK un ES partnerattiecību ietvaros, un šajā nolūkā plaši izmantot debātes par ārkārtas situācijām, kas raksturīgas kādai valstij; atzinīgi vērtē paveikto darbu civiliedzīvotāju aizsardzībai miera uzturēšanas operāciju laikā un nodomu pilnveidot ĀKK valstu pārvaldību;
23. turklāt atzinīgi vērtē 2008. gada martā Ļubļanā pieņemto Politikas lietu komitejas ziņojumu par ĀKK valstīm svarīgo Eiropas pieredzi saistībā ar reģionālās integrācijas procesu un to, ka tajā ir uzsvērtas integrācijas galvenās priekšrocības, piemēram, miers un drošība, iespēja novērst potenciālu konfliktu pārtapšanu par bruņotiem konfliktiem, uzplaukums, labklājība, demokrātija un cilvēktiesību ievērošana;
24. ar gandarījumu atzīmē APA Ekonomikas attīstības, finanšu un tirdzniecības komitejas izteikto nodomu sākt ĀKK reģionu stratēģisko reģionālo dokumentu analīzi;
25. uzsver APA Sociālo lietu un vides komitejas lomu, kas tai bijusi bērnu darba jomā, un tās nodomu turpināt jauniešu sociālās situācijas analīzi ĀKK valstīs;
26. atzinīgi vērtē arī Ļubļanā pieņemto Sociālo lietu un vides komitejas ziņojumu par strukturālo pielāgojumu programmu ietekmi uz sabiedrību un vidi, kurā norādīts, ka ĀKK valstīm postošas sociālas un ekoloģiskas sekas ir bijušas praksei, saskaņā ar kuru Pasaules Bankas un Starptautiskā Valūtas fonda aizdevumi ir saistīti ar ekonomikas politikas nosacījumiem, un ka tā jāaizstāj ar katrai valstij atbilstošu aizdevumu izsniegšanas politiku, kuras galvenais mērķis būtu nabadzības samazināšana;
27. aicina APA cieši iesaistīties Kotonū nolīguma pārskatīšanas procesā, kas tiks sākts 2009. gadā, lai tādējādi nodrošinātu, ka APA loma un darbība nākotnē tiktu nostiprinātas;
28. ar gandarījumu atzīmē, ka aizvien vairāk nevalstisko dalībnieku piedalās APA sesijās, kas atklājās debātēs, kuru rezultātā tika pieņemta iepriekš minētā Portmorsbi deklarācija par globālo finanšu un pārtikas krīzi, un ko apliecina arī ekonomisko un sociālo partneru ziņojumi par EPN, kuri tika publicēti 2008. gada martā Ļubļanā notikušajā APA sanāksmē;
29. vēlas, lai papildus gada pārskatam par ĀKK un ES APA darbību tiktu sagatavota arī ĀKK valstu sekretariāta un Eiropas Parlamenta kopīga viedokļu apmaiņa par ĀKK darbības nosacījumiem, tostarp par atsevišķas kolēģijas balsojumu, vienlīdzīgu attieksmi pret parlamentāriešiem, kā arī par kopīgām izpētes un vēlēšanu novērošanas misijām;
30. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, ĀKK Padomei, APA Prezidijam, kā arī Slovēnijas un Papua Jaungvinejas valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Paraugprakse reģionālās politikas jomā un šķēršļi struktūrfondu izmantošanā

P6_TA(2009)0156

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par paraugpraksi reģionālās politikas jomā un šķēršļiem struktūrfondu izmantošanā (2008/2061(INI))

(2010/C 117 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā URBACT programmu, kas īstenota kā URBAN iniciatīvas daļa un kura veicina un attīsta paraugpraksi un pieredzes apmaiņu, iesaistot vairāk nekā 200 Eiropas Savienības pilsētu,
- ņemot vērā 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu ⁽³⁾,
- ņemot vērā EK līguma 158. un 159. pantu,
- ņemot vērā Lisabonā 2000. gada 23. un 24. martā notikušās Eiropadomes sanāksmes prezidentūras secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 19. jūnija paziņojumu "Piektais progressa ziņojums par ekonomisko un sociālo kohēziju – Reģionu izaugsme – Eiropas izaugsme" (COM(2008)0371),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 6. oktobra paziņojumu "Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju – Teritoriālās daudzveidības priekšrocību izmantošana" (COM(2008)0616),
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 8. novembra paziņojumu "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" (COM(2006)0675),
- ņemot vērā Strukturālās un kohēzijas politikas departamenta pētījumu "Paraugprakse reģionālās politikas jomā un šķēršļi struktūrfondu izmantošanā",
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Reģionālās attīstības komitejas 2008. gada 17. jūlijā rīkoto atklāto uzklaušīšanu,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A6-0095/2009),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0492.

⁽²⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

⁽³⁾ OV L 210, 31.7.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- A. tā kā kohēzijas politika ir viena no svarīgākajām politikas jomām Eiropas Savienībā – ne tikai attiecībā uz finanšu resursiem, bet galvenokārt tāpēc, ka tā ir Eiropas integrācijas procesa būtisks pamats, un tā ir svarīga Eiropas Savienības sociālajai, ekonomiskajai un teritoriālajai kohēzijai, kā arī tās 268 reģionu attīstībai, mazinot attīstības nepilnības un nevienmērību, kā arī uzlabojot visu ES pilsoņu dzīvi;
- B. tā kā Eiropas Savienības reģioniem ir visumā līdzīgi uzdevumi, tomēr to ietekme – globalizācija un ar to saistītā paātrinātā tautsaimniecības pārstrukturēšana, tirdzniecības sakaru atvēršana, tehnoloģiju revolūcijas sekas, klimata pārmaiņas, uz zināšanām balstītas tautsaimniecības attīstība, demogrāfiskās pārmaiņas, apdzīvotības sarukšana, kā arī imigrācijas pieaugums – dažādos reģionos ir ļoti atšķirīga, ņemot vērā to īpatnības (piemēram, salas un kalnu apvidi) un iedzīvotājus;
- C. tā kā vislabākie rezultāti – zināšanu pamata stiprināšana un konkurences uzlabošana – bieži vien tie ir sasniegti projektos, kuros sadarbojas valsts sektors, uzņēmumi, izglītības iestādes un vietējie dalībnieki;
- D. tā kā kohēzijas politika nespēj pilnībā attīstīt savu potenciālu, lai izpildītu šos uzdevumus, jo eventuālie atbalsta pieprasītāji saskaras ar nopietniem šķēršļiem saistībā ar Eiropas struktūrfondu izmantošanu, tostarp:
- pārmērīgu birokrātiju,
  - pārāk daudz grūti saprotamām regulām, kas dažkārt pieejamas tikai tiešsaistē, tādējādi neļaujot daudziem eventuāliem fondu saņēmējiem piekļūt šiem resursiem,
  - dažu dalībvalstu praksi bieži mainīt atbilstības kritērijus un nepieciešamos dokumentus,
  - nepārskatāmu lēmumu pieņemšanas procesu un līdzfinansējuma režīmu, kā arī maksājumu kavējumiem,
  - dalībvalstu lēno un apgrūtināto centralizētu pārvaldīto administrāciju, noteikumu piemērošanu, palielinot birokrātiju un radot neadekvātu informācijas nodrošināšanu,
  - neatbilstošu decentralizētu administratīvo kapacitāti un dažādus reģionālās pārvaldes modeļus dalībvalstīs, kas traucē salīdzinošu datu iegūšanu un apmaiņu ar paraugpraksi,
  - neatbilstīgiem starpreģionu saskaņošanas pasākumiem,
  - reālas valsts, reģionu un vietējo iestāžu sadarbības trūkumu,
- E. tā kā virkne kļūdu trūkumu kohēzijas politikas jomā ir izskaidrojama ar pastāvošajiem šķēršļiem;
- F. tā kā kavējumus strukturālās politikas ieviešanā daļēji izraisa pārmērīgā procedūru neelastība un tāpēc būtu jāizvērtē iespēja šīs procedūras vienkāršot un skaidri sadalīt pienākumus un atbildību starp ES, dalībvalstīm, reģionu un vietējām iestādēm,

1. uzsver, ka, lai gan paraugprakses izplatīšanas plašai publikai komunikācijas uzlabošanas un izmaksu un ieguvumu attiecības uzlabošanas pievienotā vērtība jāņem vērā, mēģinājumi ieviest šo paraugpraksi ES reģionālajā politikā galvenokārt būtu jāveic vadošajām iestādēm, palīdzot tām izstrādāt noteikumus, kas regulē piekļuvi strukturālajiem resursiem tā, lai apmaiņa ar informāciju un pieredzi sekmētu projektu kvalitātes ievērojamu uzlabošanu, sniedzot risinājumus kopējām problēmām un izvēloties efektīvākus un mērķtiecīgākus pasākumus;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

2. norāda uz nepieciešamību vienkāršot procedūras, ar kurām regulē struktūrfondu projektu un programmu īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz vadības un kontroles sistēmām; tāpēc atzinīgi vērtē šajā sakarībā struktūrfondu paketes regulējuma pārskatīšanu, reaģējot uz pašreizējo finanšu krīzi; ar nepacietību gaida turpmākus Komisijas priekšlikumus šajā jomā, kas jāpaziņo tuvāko mēnešu laikā;

Šķēršļu novēršana

3. lai novērstu iepriekšminētos šķēršļus, aicina Komisiju cita starpā:

- izstrādāt vērtēšanas kritērijus ilgtermiņā tiem projektiem, kurus līdzfinansē no Eiropas Savienības struktūrfondu;
- nevērtēt novatoriskos projektus pēc citiem projektiem piemērotiem vērtēšanas kritērijiem, bet gan izstrādāt specifiskus, t.i. novatoriskajiem projektiem pielāgotus vērtēšanas kritērijus, kas būtībā pieļauj lielāku neveiksmīgo projektu daļu;
- samazināt projektu dokumentācijas maksimālo uzglabāšanas laiku Komisijas pārbaudes vajadzībām no pašreizējiem desmit gadiem līdz trim gadiem;
- izstrādāt īpašus politikas pasākumus un jaunus kvalitatīvus rādītājus reģioniem ar specifiskām ģeogrāfiskām īpatnībām, piemēram, kalnu reģioniem, mazapdzīvotiem reģioniem, attāliem un pierobežas apgabaliem, salu reģioniem un atbilstoši pielāgot politikas pasākumu teritoriālo mērogu, lai sekmētu teritoriālo kohēziju Eiropas Savienībā;
- vienkāršot kontroles sistēmu un tiekties ieviest vienotu kontroles sistēmu;
- pielāgot valsts pasūtījuma standartus, tos vienkāršojot un saskaņojot;
- saskaņot ar dalībvalstīm noteikumus par izmaksu atbilstību;
- nodrošināt saņēmējiem plašākas iespējas saņemt avansa maksājumus;
- uzlabot to pasākumu koordināciju, ko īsteno un līdzfinansē saistībā ar kohēzijas politiku un KLP II (lauku reģionu attīstības) programmu;
- padarīt elastīgākas tehniskā atbalsta programmas;
- ieviest mehānismus, kuri veicina sadarbības tīklus un atbalsta grupu projektu vadību;
- atvieglot projektu radīto administratīvo slogu un raudzīties, lai tas būtu proporcionāls projekta mērogam;
- vienkāršot, izskaidrot un paātrināt projektu prakses izmantošanu un vairāk to orientēt uz rezultātiem;
- aktīvi mudināt dalībvalstis izveidot efektīvu sadarbības un kopīgas atbildības sistēmu valstu, reģionu un vietējā līmenī;
- sekmēt piekļuvi līdzekļiem, ciešāk sadarbojoties ar valstu valdībām, lai saīsinātu dokumentu apstrādes laiku;
- izstrādāt laika grafiku, lai aktīvi rīkotos, novēršot šķēršļus un uzlabojot piekļuvi līdzekļiem;

4. iesaka Eiropas Komisijai iet tālāk un attīstīt saskaņotu kopīgi pieeju paraugprakses apmaiņai starp reģioniem, lai kohēzijas politikas jomā iesaistītie dalībnieki varētu atsaukties uz citu pieredzi;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

5. skaidri norāda, ka paraugprakses izzināšana pieteikumu iesniedzējiem un projektu attīstītājiem nedrīkst radīt papildu birokrātisko slogu;
6. prasa maksimāli samazināt ar struktūrfondu izmantošanu saistīto birokrātiju un to nevajadzīgi nepalielināt ar atsevišķiem dalībvalstu nosacījumiem;
7. atkārtoti pauž atbalstu paraugpraksi, kuras mērķis ir, lai katra dalībvalsts ik gadus izstrādātu valsts ticamības deklarāciju, kas attiecas uz Kopienas dalītas pārvaldības fondiem, un prasa, lai šī prakse kļūtu par vispārpieņemtu praksi;

Vispārīgi un tematiski kritēriji paraugprakses noteikšanai

8. atzinīgi vērtē saistībā ar iniciatīvu "Reģioni ekonomiskām pārmaiņām" noteikto pieeju, pirmkārt, noteikt un reklamēt paraugpraksi, reizi gadā piešķirot "REGIO STARS" balvu, otrkārt, izveidot paraugprakses tīmekļa vietni; vērs uzmanību uz to, ka interneta vietne viena pati nebūs pietiekami efektīva;
9. kritizē Eiropas Komisijas objektīvā pamatojuma pārredzamības trūkumu, nosakot paraugpraksi;
10. aicina Komisiju saistībā ar termina "paraugprakse" plašo izmantošanu, kā arī ar vienlaikus bieži izmantotajiem terminiem "labā prakse" vai "panākumu stāsti", noteikt skaidru, kohēzijas politikai piemērotu kritēriju kopumu, kas ļautu paraugprakses projektus nošķirt no citiem projektiem;
11. iesaka Komisijai paraugprakses noteikšanā ņemt vērā šādus punktus:
  - projekta kvalitāti;
  - partnerības principa nodrošināšanu;
  - attiecīgā pasākuma ilgtspējību;
  - pozitīvu ieguldījumu iespēju vienlīdzībā un integrētājā pieejā dzimumu līdztiesībai;
  - projekta novatoriskumu;
  - pieeju, kurā integrēta ES nozaru un teritoriālā politika;
  - līdzekļu izmantošanas efektivitāti;
  - projekta ilgumu līdz tā īstenošanai;
  - projekta īstenošanu atbilstoši laika un organizatoriskajām prasībām;
  - projekta kā dzinējspēka reģionam vai ES kopumā nozīmi;
  - ietekmi uz nodarbinātību;
  - atbalstu MVU;
  - reģionālo tīklu un reģionu teritoriālās sadarbības veicināšanu;
  - projekta pārvedamību, proti, iespējas projektu piemērot arī citos Eiropas Savienības reģionos;
  - pasākumu pievienoto vērtību saistībā ar Eiropas Savienības politikas jomām;
  - projektu pozitīvo ietekmi uz pilsoņiem, reģioniem un dalībvalstīm, kā arī uz sabiedrību kopumā;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

12. uzsver, ka visiem kritērijiem paraugprakses noteikšanā jābūt skaidri izmērāmiem un uzticamiem, lai izvairītos no domstarpībām, nevēlamas ietekmes un subjektīviem spriedumiem, kuri var apdraudēt visu uz šiem kritērijiem balstīto projekta novērtēšanas procedūru; tāpēc aicina Komisiju skaidri aprakstīt gan šo kritēriju saturu, gan to piemērošanas veidu;

13. iesaka paraugprakses noteikšanai kohēzijas politikas jomās, kuras ir īpaši svarīgas atsevišķu reģionu un visas ES attīstībai un kuru ieviešanā ir ļoti liela daudzveidība, ņemt vērā papildu kritērijus, pamatojoties uz daudzu projektu analīzi no daudziem ES reģioniem;

14. iesaka pētniecības un attīstības/jauninājumu jomā ņemt vērā šādus faktorus:

- kvalitatīvi nozīmīgu ieguldījumu zinātnē un pētniecībā;
- saikni starp rūpniecību, akadēmiskajiem un pētniecības institūtiem, īpaši uzsverot MVU stiprināšanu, kas var veicināt teritoriālo attīstību;
- saikni starp zinātniskajiem un pētniecības institūtiem;
- attīstību un/vai jauninājumus, saistībā ar progresīvām tehnoloģijām un/vai to praktisko pielietojumu;
- jauno tehnoloģiju ieviešanu tradicionālajās nozarēs;
- piemērošanu uzņēmējdarbības videi;
- risinājumus galvenajās ES jomās, piemēram, ekoloģija un enerģētika.

15. iesaka vides, klimata un ilgspejīgu energoresursu jomā ņemt vērā šādus faktorus:

- piemērotus aizsardzības pasākumus īpaši apdraudētiem apvidiem (jutīgums), jo īpaši ar ūdens platībām saistītiem apgabaliem;
- ierobežotu resursu aizsardzību un efektīvu izmantošanu;
- atbildīga attieksme attiecībā uz resursu izmantošanu;
- pasākumus energoresursu trūkuma novēršanai;
- energoefektivitātes ievērojamu palielināšanu;
- enerģijas patēriņa ievērojamu samazināšanu;
- atjaunojamās enerģijas avotu īpatsvara palielināšanu;
- pasākumus CO₂ emisijas samazināšanai;
- metodes un/vai procedūras, nepietiekamu vai apdraudētu resursu saglabāšanai;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

16. kvalitatīvu darba vietu radīšanas jomā iesaka ņemt vērā šādus faktoros:

- darba apstākļu uzlabošanu;
- augstas kvalitātes darbavietu skaita palielināšanu;
- progresīvu darba vietu radīšanu;
- garantētu abu dzimumu līdztiesību darba tirgū;
- ražīguma paaugstināšanu;
- konkurētspējas uzlabošanu;
- konkrētai vietai nepiesaistītu darba vietu, piemēram, e - biznesa, radīšanu;
- pasākumus lielākas darbaspēka specializācijas sasniegšanai;
- modernu informācijas un komunikācijas līdzekļu izmantošanu;
- ģimenes un darba dzīves saskaņošanu;
- pasākumus mazaizsargātajām iedzīvotāju grupām (jauniešiem, sievietēm, invalīdiem, imigrantiem, ilgstošajiem bezdarbniekiem, bezdarbniekiem vecumā virs 45 gadiem, neizglītotiem cilvēkiem);
- transporta, telekomunikāciju, izglītības un veselības aprūpes pakalpojumu uzlabotu pieejamību;

17. mūžizglītības jomā iesaka ņemt vērā šādus faktoros:

- apmācības standartu kvalitātes uzlabošanu un piedāvājuma skaita palielināšanu, jo īpaši attiecībā uz sevišķi neaizsargātu vai īpaši riskam pakļautu iedzīvotāju grupu iespējām (jauniešiem, sievietēm, invalīdiem, imigrantiem, ilgstošajiem bezdarbniekiem, bezdarbniekiem, kas vecāki par 45 gadiem, neizglītotiem cilvēkiem);
- ciešu saikni starp izglītību, apmācību un profesionālo dzīvi;
- apmācības projektu atbilstību kvalitātes un kvantitātes prasībām;
- moderno tehnoloģiju un paņēmieni ieviešanu un izmantošanu;
- pasākumus, lai radītu un saglabātu vēlmi mācīties;
- iespējas paaugstināt līdzdalības procentu apmācībā un
- valodu apmācību saistībā ar mūžizglītību;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

18. integrētas pilsētu attīstības jomā iesaka ņemt vērā šādus faktoros:
- ilgtermiņa integrētu vietējā sabiedriskā transporta, gājēju, velosipēdistu un automobiļu satiksmes politiku, lai efektīvi iekļautu dažādus gan sabiedriskā, gan privātā transporta veidus;
  - efektīvu satiksmes pārvaldību;
  - pilsētu tautsaimnieciskās attīstības veicināšanu;
  - uzņēmējdarbības aktivitātes palielināšanu, pasākumus nodarbinātības stimulēšanai un tās drošuma veicināšanai, īpaši uzsverot jauniešu nodarbinātību un iesaistīšanos uzņēmējdarbībā, kā arī pasākumus sabiedrības dzīves uzlabošanai;
  - panīkušo un deindustrializēto teritoriju atjaunošanu un integrāciju,
  - dzīves kvalitātes uzlabošanu pilsētu teritorijās; piemēram, piekļuvi sabiedriskajiem pakalpojumiem un to pieejamību;
  - zaļo un atpūtas zonu izveidi, ūdens un energoresursu efektivitātes palielināšanu, jo īpaši mājokļu nozarē;
  - atvieglojumus invalīdiem;
  - tādas rīcības sekmēšanu, kuras mērķis ir piesaistīt iedzīvotājus, jo īpaši jauniešus, savām pilsētām;
  - dzīves vidi: pilsētas, piepilsētas un tuvāko lauku vidi;
  - pārmērīgas zemes izmantošanas samazināšanu, vairāk izmantojot novārtā pamestu zemi un izvairoties no pilsētu izplešanās;
  - pilsētas ērtību un transportlīdzekļu labāku pieejamību personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām;
  - pilsētu un lauku apvidu mijiedarbības paplašināšanu;
  - integrētas pieejas izmantošanu;
19. demogrāfisko pārmaiņu jomā iesaka ņemt vērā šādus faktoros:
- universālu piekļuvi pakalpojumiem;
  - pastiprinātus pasākumus kvalificēta darbaspēka piesaistīšanai;
  - visneaizsargātāko kategoriju pastiprinātu iesaistīšanu, izmantojot uzlabotu izglītību un apmācību;
  - pasākumus elastīga darba laika ieviešanai;
  - pasākumus strādājošu vecāku dzīves uzlabošanai, kas ļautu apvienot ģimenes un darba dzīvi;
  - pasākumus līdzsvarotai migrantu integrēšanai;
  - invalīdu un gados vecu pilsoņu īpašās vajadzības;
  - ieguldījumu iedzīvotāju skaita līmeņa saglabāšanā (teritorijās, kuras cieš no depopulācijas);

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

20. pārrobežu sadarbības jomā iesaka ņemt vērā šādus faktorus:
- pārrobežu kontaktu kvalitatīvu un kvantitatīvu uzlabošanu;
  - pastāvīgu tīklu vai ilgtermiņa sadarbības sistēmu izveidošanu;
  - dažādu sistēmu un procedūru saskaņošanu;
  - jaunu partneru iesaistīšanu;
  - finansiālās neatkarības radīšanu;
  - zināšanu pastāvīgu nodošanu un apmaiņu pārrobežu mērogā;
  - partnerreģionu potenciāla kopīgu izmantošanu;
  - infrastruktūras savienojumus starp partnerreģioniem;
21. valsts un privātā sektora partnerības jomā iesaka ņemt vērā šādus faktorus:
- projektu ieviešanas kvalitatīvu uzlabošanu efektivitātes un rentabilitātes ziņā;
  - projektu ātrāku īstenošanu;
  - pārredzamu riska sadales mehānismu;
  - labāku projektu vadību;
  - plašāku vietējo un reģionālo iestāžu un dalībnieku līdzdalību valsts un privātā sektora partnerībā;
  - skaidrus un pārredzamus rīcības noteikumus saistībā ar valsts sektora struktūru un uzņēmumu darbību;
22. aicina Komisiju ņemt vērā nepieciešamību veicināt paraugpraksi finanšu darījumu jomā, jo īpaši saistībā ar finanšu darījumiem valsts un privātā sektora partnerībā, kā arī saistībā ar tiem, kuri saņem Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Investīciju fonda atbalstu;
23. apzinās, ka projektā ir ļoti grūti ievērot visus iepriekš minētos kritērijus; tāpēc aicina Komisiju, pirms šo kritēriju piemērošanas, izveidot to sarakstu atbilstoši šo kritēriju prioritātei un noteikt tos, kuriem ir visaugstākā prioritāte, lai atvieglotu labāko projektu noteikšanu par paraugpraksi; uzsver nepieciešamību atklāti un pārredzami izmantot kopīgi atzītus kritērijus attiecībā uz paraugpraksi, kas ļaus labāk pārvaldīt, pieņemt un salīdzināt paraugpraksi un novērsīs neskaidrības saistībā ar citiem līdzīgiem noteikumiem;
24. aicina Komisiju, ņemot vērā terminu “paraugprakse”, “labā prakse”, kā arī “panākumu stāsts” izmantošanu nākotnē, ar minēto faktoru palīdzību izstrādāt skaidru un pārredzamu iedalījumu vai klasifikāciju projektu kvalificēšanai atbilstoši minētajiem apzīmējumiem;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Apmaiņa ar paraugpraksi

25. aicina Komisiju organizēt un saskaņot apmaiņu ar paraugpraksi, izmantojot reģionu tīklu, kā arī izveidot publisku vietni ar galveno šim nolūkam paredzēto informāciju visās Kopienas valodās;

26. iesaka Komisijai, saskaņā ar pašreizējo administratīvo regulējumu, izveidot Reģionālās politikas ģenerāldirektorātā atbilstošu amata vietu, kas sadarbībā ar reģionu tīklu organizētu paraugprakses novērtēšanu, apkopošanu, kā arī apmaiņu, un kas darbotos kā pastāvīga kontaktpersona gan piedāvātāju, gan arī pieprasītāju pusei ar mērķi izveidot ilgtermiņa, pastāvīgu, uzticamu un veiksmīgu paraugprakses apmaiņu kohēzijas politikas jomā; aicina Komisiju ieviest šo paraugprakses kultūru visos savos dienestos;

27. šajā sakarībā iesaka vērtēšanas mehānismos paredzēt un ievērot pārbaudītas un drošas metodes, kas jau ir izmantotas; uzskata, ka īpaša vērība jāveltī sadarbībai ar reģionālo iestāžu tīklu un specializētajām aģentūrām, kuras ir svarīgākā materiāla galvenais avots attiecībā uz vērtējamo paraugpraksi;

28. norāda, ka, lai arī Eiropas Savienība nodrošina finansējumu un paraugpraksi, valstu, reģionu un vietējām iestādēm ir no tā jāgūst labums; šajā sakarībā atzinīgi vērtē "Erasmus" programmas izveidošanu vēlētam amatpersonām vietējā un reģionālā līmenī;

29. iesaka Komisijai izmantot pieejamos Reģionu komitejas instrumentus, jo īpaši Lisabonas procesa uzraudzības platformu un Subsidiaritātes uzraudzības tīklu, veicinot paraugprakses apmaiņu starp reģioniem un dalībvalstīm, lai noteiktu un kopīgi izvēlētos mērķus, tad plānotu rīcību un, visbeidzot, veiktu kohēzijas politikas rezultātu salīdzinošu novērtējumu;

*

* *

30. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Kohēzijas politikas papildināšana un saskaņošana ar lauku attīstības pasākumiem

P6_TA(2009)0157

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par kohēzijas politikas papildināšanu un saskaņošana ar lauku attīstības pasākumiem (2008/2100(INI))

(2010/C 117 E/08)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā EK līguma 158. un 159. pantu,

— ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, jo īpaši tās 9. pantu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- ņemot vērā Padomes 2005. gada 20. septembra Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu 2006/702/EK par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņem ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. februāra Lēmumu 2006/144/EK par Kopienas lauku attīstības stratēģiskajām pamatnostādņēm (2007. – 2013. gada plānošanas laikposms) ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības teritoriālo programmu, kā arī pirmo rīcības plānu ES Teritoriālās programmas īstenošanai,
  - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 6. oktobra Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju - teritoriālās daudzveidības priekšrocību izmantošana (COM(2008)0616,
  - ņemot vērā Eiropas Telpiskās plānošanas novērošanas tīkla (ORATE) pētījumu "Teritorijas nākotne, Eiropas teritoriālās attīstības scenāriji",
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu (A6-0042/2009),
- A. tā kā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (OECD) definējusi, kas ir lauku apvidus, definīcijā iekļaujot tādas raksturlielumus kā zems iedzīvotāju blīvums un pakalpojumu nepieejamība, tā kā Komisija izmanto šo definīciju, lai noteiktu un izstrādātu šo apvidu attīstības mērķus;
- B. tā kā lauku apvidi dažādās dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgi un tā kā lauku apvidi dažos reģionos un dalībvalstīs ir demogrāfiski un ekonomiski attīstījušies, turpretī daudzu apvidu iedzīvotāji aizplūst uz pilsētām vai arī meklē iespēju pārkvalificēties, radot lielas problēmas lauku apvidos;
- C. tā kā lauku teritorijas veido līdz 80 % no ES teritorijas;
- D. tā kā to lauku apvidu, kas ir starpposms starp laukiem un pilsētām, kurus raksturo tāda tautsaimniecības struktūra, kas līdzīga tiem tuvējo pilsētu tautsaimniecības struktūrai, un atšķiras no to apvidu tautsaimniecības struktūras, kuri ir izteikti lauku, perifēri un izolēti apvidi;
- E. tā kā viens no Eiropas Savienības mērķiem ir veicināt ekonomisko un sociālo attīstību un augstu nodarbinātības līmeni, kā arī sasniegt līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību;
- F. tā kā ES tautsaimniecības, sociālo un teritoriālo kohēziju var stiprināt, izmantojot tautsaimniecības attīstību, nodarbinātības iespēju veicināšanu lauku un pilsētu teritorijās, kā arī nodrošinot vienādu piekļuvi sabiedriskajiem pakalpojumiem;
- G. tā kā ar strukturālpolitikas reformu 2007. – 2013. gadam tika ieviestas izmaiņas fondu struktūrā, un pamats fondu atbalsta piešķiršanai saistībā ar šo politiku, kā arī tika izveidots jaunais Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), kas saistīts ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP), bet nav saistīts ar kohēzijas politiku;
- H. tā kā LEADER programmas pagātnē jau parādījušas, kā, izmantojot reģionālās politikas instrumentus, var veiksmīgi sekmēt lauku attīstību;

⁽¹⁾ OV L 277, 21. 10.2005., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.

⁽³⁾ OV L 55, 25.2.2006., 20. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- I. tā kā ELFLA veiksmīgai darbībai ir ļoti svarīgi nodrošināt ELFLA finansētu darbību un struktūrfondu finansētu darbību savstarpēju papildināmību, kā arī atbalsta no dažādiem fondiem, jo īpaši no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), Kohēzijas fonda un Eiropas Sociālā fonda (ESF) atbilstošu saskaņošanu, kā arī nodrošinātu šo fondu komplementaritāti;
- J. tā kā Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) izveide, kā arī līdzekļu piešķiršanas lauku attīstībai nošķiršana no kohēzijas politikas darbības jomas un reģionālās attīstības plašākas perspektīvas rezultāts nedrīkst būt, ka daži mērķi (vides aizsardzība, transports vai izglītība, piemēram) tiek dublēti vai vienkārši netiek ņemti vērā;
- K. tā kā pastāvīgs Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai naudas līdzekļu savstarpējs pārskaitījums gan lauksaimniekiem, gan lauku attīstības projektu virzītājiem rada nedrošību plānošanā;
- L. tā kā, ņemot vērā budžeta ierobežojumus, pastāv risks, ka Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) līdzekļi tiek lielā mērā izmantoti, lai stiprinātu tās tautsaimniecības konkurētspēju, kas koncentrēta svarīgākajos pilsētu centros vai dinamiskākajos reģionos, savukārt ELFLA finanšu līdzekļi galvenokārt paredzēti galvenokārt lauksaimniecības konkurētspējas uzlabošanai, kas joprojām ir lauku teritoriju virzītājspēks, kā arī tādu darbību atbalstam, kas neattiecas uz lauksaimniecību, un mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) atbalstam lauku reģionos, kas rada nepieciešamību stiprināt sadarbību, lai neviens reģions nepaliktu bez līdzekļiem;
- M. tā kā MVU, it īpaši mikrouzņēmumiem un amatniecības uzņēmumiem ir svarīga nozīme sociālās un tautsaimnieciskās aktivitātes saglabāšanā lauku reģionos, kā arī to stabilitātes nodrošināšanā;
- N. tā kā lauku attīstības politikas mērķiem nav jābūt pretrunā ar Lisabonas mērķiem, ja vien šī attīstība tiek balstīta uz relatīvās konkurētspējas mehānismu (labāka izmaksu un produktivitātes attiecība), jo īpaši vietējā lauksaimniecības produktu pārstrādes rūpniecībā un saistībā ar MVU, kā arī infrastruktūru un pakalpojumu, piemēram, tūrisma, izglītības vai vides aizsardzības attīstību,
- O. tā kā būtu jāatzīst lauksaimniecības politikas un lauku attīstības politikas dabīgā saikne un savstarpējā papildināmība,
1. uzskata, ka tradicionāli izmantotie kritēriji lauku un pilsētu teritoriju atšķiršanai (zemāks iedzīvotāju blīvums un urbanizācijas līmenis) ne vienmēr var būt pietiekams, lai sniegtu pilnīgu ainu, tāpēc uzskata, ka jāizskata iespēja pievienot papildu kritērijus un aicina Komisiju veikt analīzi un izstrādāt konkrētus priekšlikumus šajā jomā;
  2. uzskata, ka, ņemot vērā lielās lauku apvidu atšķirības vairākās dalībvalstīs, kā arī tāpēc, ka šie apvidi veido līdz 80 % ES teritorijas, ir nepieciešams pieņemt un ieviest mērķtiecīgu un integrētu pieeju šo apvidu ilgtspējīgai attīstībai, kuras mērķis – atcelt pašreizējo nevienlīdzību un veicināt pilsētu un lauku teritoriju tautsaimniecības dinamiku; uzsver nepieciešamību piešķirt piemērotu finansējumu attiecīgai rīcībai;
  3. šajā sakarībā atgādina, ka visiem reģioniem Eiropas Savienībā vajadzētu principā būt vienām un tām pašām attīstības iespējām, lai izvairītos no visnelabvēlīgāko rajonu turpmākas teritoriālas atstumtības;
  4. uzsver, ka daudzos lauku rajonos īpaši jauniešiem un sievietēm ir ierobežotas attīstības iespējas sakarā ar grūtībām piekļūt sabiedriskajiem pakalpojumiem, darbavietu trūkumu un vecuma piramīdu;
  5. norāda, ka atsevišķās jomās dažiem lauksaimnieciskās ražošanas veidiem nav alternatīvu, tāpēc tie ir jāatbalsta par katru cenu sakarā ar vides un reģionālās politikas apsvērumiem jo īpaši attālos un kalnainos lauksaimniecības rajonos, kurus skar pārtuksnešanās;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

6. atgādina, ka 2001. gada 15.–16. jūnija Ģeteborgas Eiropadome paplašināja Lisabonas mērķus saistībā ar ilgtspējas un kohēzijas jēdzienu un ka lauku attīstības politikā ir tieši paredzēta ilgtspējīga lauksaimniecība, ar lauksaimniecību nesaistītu lauku darbību saglabāšana, vietējās attīstības potenciālu palielināšana, vides aizsardzība, līdzsvarota teritoriālā, kā arī MVU attīstība;
7. uzskata, ka atbilstoša lauku attīstības politikas īstenošanā ilgtermiņa ilgtspējīgas lauku apvidu attīstības sasniegšanai jāņem vērā katra apvidus dabas bagātības un īpatnības, tostarp lauku apvidu mantojuma aizsardzība, stiprināšana un pārvaldība, kā arī saiknes veidošana un mijiedarbība ar pilsētu teritorijām;
8. uzsver arī, ka ir svarīgi novērtēt alternatīvās tautsaimnieciskās aktivitātes apvidus, kā arī šo apvidu iespējas iedzīvotāju profesionālās darbības dažādošanā;
9. uzskata, ka turpmākai lauku problēmu risināšanai ir nepieciešama līdzsvarota attīstības politika, kurā būtu iesaistīti visi sabiedriskie un ekonomiskie dalībnieki, ieskaitot mazos un mikrouzņēmumus ražošanas un pakalpojumu nozarēs, ņemot vērā šo uzņēmumu nozīmi integrētā vietējā attīstībā;
10. uzskata, ka attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm lauku attīstības politikas mērķis ir uzlabot lauksaimniecības efektivitāti un samazināt plaisu ekonomiskajā attīstībā starp laukiem un pilsētām, atbalstot arī ar lauksaimniecību nesaistītas darbības, tas ir mērķis, ko var sasniegt, izmantojot arī struktūrfondus;
11. atzinīgi vērtē mērķus, ko izvirzīja Otrajā Eiropas konferencē par lauku attīstību, kura notika 2003. gadā Zālburgā, bet pauž nožēlu, ka pēdējos finanšu plānos ir būtiski samazināts finansējums KLP otrajā pīlārā un līdz ar to pieaug risks, ka starp lauksaimnieku un lauku iedzīvotāju izveidosies plaisa;
12. norāda uz vajadzību izstrādāt saskaņotu ilgtermiņa lauku attīstības stratēģiju, lai veicinātu pēc iespējas veiksmīgāku un efektīvāku visa pieejamā finansējuma izmantošanu;
13. aicina dalībvalstis un reģionālās pārvaldes iestādes sadarbībā ar Komisiju un partnerībā ar kompetentajām iestādēm un pilsonisko sabiedrību pārstāvošajām struktūrām izstrādāt pārredzamu ilgtspējīgas lauku attīstības ilgtermiņa stratēģiju valsts un reģionu līmenī, lai skaidri noteiktu prioritātes un mērķus lauku attīstības jomā un nodrošinātu piemērotu atbalstu, ko sniedz dažādie pieejamie finansējuma avoti;
14. aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionālās iestādes nodrošināt tiešu MVU, mikrouzņēmumus un amatniecības uzņēmumus pārstāvošo organizāciju līdzdalību prioritāšu noteikšanā, lai, cik iespējams, labāk ņemtu vērā šo uzņēmumu vajadzības un cerības;
15. atzīst, ka lauku attīstības politikai ir milzīga nozīme, jo tā nosaka un risina īpašas problēmas lauku apvidos, kā arī uzskata, ka ELFLA izveide attiecībā uz KLP otro pīlāru ir mēģinājums izveidot elastīgu, stratēģisku, tematisku un integrētu pieeju, lai reaģētu uz dažādām situācijām un visiem uzdevumiem, kas jārisina ES lauku apvidiem, kā arī lai vienkāršotu finansējuma procedūras un nodrošinātu, ka finansējums paredzēts tieši šiem apvidiem;
16. atgādina, ka dalībvalstis tika aicinātas pašreizējā plānošanas periodā sagatavot divus stratēģiskus dokumentus – valsts stratēģisko lauku attīstības plānu (ELFLA) un Valsts stratēģisko atsaucis pamatprogrammu (struktūrfondi); atgādina, ka dalībvalstis tika aicinātas iesaistīt sinerģiju un izstrādāt dažādu fondu operatīvas saskaņošanas mehānismus; tomēr pauž nožēlu, ka šajā procesā galvenā uzmanība pievērsta dažādu fondu un programmu nošķiršanas nodrošināšanai, nevis to sinerģijas veidošanai;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

17. uzskata, ka lauku attīstības politikas efektivitāte var tikt panākta tikai tad, ja saistībā ar ELFLA ieviestie pasākumi ir saskaņoti un tie ir savstarpēji papildinoši, lai izvairītos no dubulta finansējuma un neatbilstībām; ar bažām atzīmē šo pasākumu nepietiekamu saskaņošanu atsevišķās dalībvalstīs pašreizējā plānošanas periodā; tāpēc aicina Komisiju izstrādāt reformas KLP un Struktūrfondu līdzfinansēto pasākumu plānošanas saskaņošanas uzlabošanai; atzīst, ka KLP un struktūrfondu reforma pēc 2013. gada radīs iespēju atkārtoti novērtēt lauksaimniecības politikas un kohēzijas politikas attiecības;

18. atzīst, ka lauku attīstības politikas galvenais uzdevums ir turpināt saglabāt lauku apvidu iedzīvotāju palikšanu lauku apvidos un nodrošināt viņiem pienācīgu dzīves līmeni;

19. uzskata, ka pieeja, kas izpaužas lauku attīstības nodalīšanā no kohēzijas politikas, izveidojot ELFLA, cieši jāpārtrauca, lai varētu novērtēt tās patieso ietekmi uz lauku apvidu attīstību; atzīmē, ka jaunā sistēma tika izveidota 2007. gadā un ka ir pārāgri izdarīt secinājumus attiecībā uz šo Kopienas politiku;

20. uzsver, ka viena no lauku attīstības politikas prioritātēm ir piedāvāt tādus pasākumus, kas neliktu lauku apvidu iedzīvotājiem pamest lauksaimniecības nozari, bet kuri veicinātu cita starpā konkurētspējīgu saimniecību attīstību, ekoloģisku produktu, augstas kvalitātes tradicionālo pārtikas produktu un dzērienu ražošanu;

21. ar interesi atzīmē, ka LEADER 3. un 4. ass saistībā ar KLP 2. pīlāru (lauku attīstības politika), kas veido 15 % no kopējām ELFLA izmaksām, attiecas uz darbībām, kas nav saistītas ar lauksaimniecību, kuras galvenokārt paredzētas lauku ekonomikas dažādošanai; uzskata, ka ņemot vērā tās intervences raksturu, ko finansē saistībā ar šīm asīm, kas līdzinās dažām darbībām, ko finansē no struktūrfondu, pastāv šo politiku pārklāšanās risks;

22. tomēr uzsver, ka ir nepieciešams galvenokārt ņemt vērā lauksaimniecībā nodarbināto iedzīvotāju perspektīvas, kuriem jābūt ar lauku attīstības politiku saistīto atbalsta pasākumu centrā;

23. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt jaunus lauksaimniekus, lai tie paliktu savā zemē, pat ja tie nenodarbojas vienīgi ar lauksaimniecisko ražošanu, mudinot viņus attīstīt citas aktivitātes, piemēram lauku tūrismu, kā arī atbalstot MVU lauku apvidos;

24. uzskata, ka lauku attīstības politikas galvenos mērķus var sasniegt tikai tad, ja šīs politikas īstenošanai tiek piešķirti atbilstoši līdzekļi, kas tiek izlietotssaskaņā ar lauku apvidiem noteiktajām prioritātēm, un ka šos līdzekļus, kas atbrīvojas modulācijas rezultātā, vajadzētu piešķirt kopienām, kas nodarbojas ar lauksaimniecību;

25. uzskata, ka struktūrpolicies un lauku attīstības pasākumu saskaņošana ļauj izstrādāt projektus ar lielāku Eiropas Savienības pievienoto vērtību; saskata tajā lauku apvidu ilgtspējīgas attīstības iespēju, piemēram, veidojot infrastruktūru vai veicot vides aizsardzības pasākumus;

26. aicina Komisiju iesniegt precīzus datus un prognozes par Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai un struktūrfondu izmantošanu lauku apvidos un pārbaudīt kādu sinerģiju var radīt ELFLA un struktūrfondi attiecībā uz lauku apvidiem pieejamajiem fondiem;

27. aicina Komisiju novērtēt, vai reģionālās attīstības programmas var sekmēt drošu ienākumu piedāvājumu lauksaimniekiem, piemēram, darbojoties vides un dabas aizsardzības jomā un ainavas pārvaldības jomā;

28. uzsver, ka galvenie uzdevumi kohēzijas politikas jomā ir ilgtspējīga attīstība, ienākumu līmenis uz vienu iedzīvotāju, pieejamība un piekļuve sabiedriskajiem labumiem un pakalpojumiem un ka to visefektīvākā veidā var uzlabot, cita starpā, atbalstot tautsaimnieciskās aktivitātes lauku kopienās;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

29. aicina Komisiju un dalībvalstis ES politikā sistemātiski ņemt vērā laukus, kā arī sniegt piemērotu atbalstu cilvēkkapitāla attīstības projektiem, jo īpaši, nodrošinot apmācības iespējas lauku uzņēmējiem, kā arī uzņēmējiem, kas nav saistīti ar lauksaimniecību lauku apvidos, īpašu uzmanību pievēršot jaunām sievietēm, lai sekmētu nodarbinātību un darba vietu radīšanu;

30. uzsver, ka lauku apvidu attīstībai nepieciešama lielāka uzmanība un atbalsts attiecībā uz lauku ainavu un lauksaimnieciskās darbības rezultātā izveidoto ainavu saglabāšanu, ekotūrisma, atjaunojamu energoavotu ražošanu un izmantošanu, kā arī vietējām iniciatīvām, piemēram, kvalitatīvas pārtikas piegādi un vietējo produktu tirgiem;

31. vērš uzmanību uz mazo un vidējo uzņēmumu nozīmi lauku attīstībā un ieguldījumu konverģencē reģionālā un vietējā līmenī; aicina Komisiju, dalībvalstis, reģionālās un vietējās pašvaldības pievērst lielu uzmanību konkurētspējas stiprināšanai, atbalstot arī citas ražošanas nozares un veicināt uzņēmējdarbības garu lauku apvidos, jo īpaši atceļot administratīvos, juridiskos un plānošanas šķēršļus, nodrošinot atbilstošu IT struktūru, kā arī palielinot motivāciju uzsākt uzņēmējdarbību, kā arī vairāk atbalstot ar lauksaimniecību nesaistītās nozares, vienlaikus veicinot tautsaimniecības dažādošanu šajos apvidos;

32. atkārtoti vērš Padomes, Komisijas, dalībvalstu un vietējo pašvaldību uzmanību uz milzīgo izaicinājumu, ko rada paredzamā vairāku miljonu mazo uzņēmumu likvidācija lauku apvidos, kas ievērojami ietekmēs nodarbinātības līmeni, un tāpēc – lauku apvidu stabilitāti; aicina ciešā sadarbībā ar tautsaimniecības un sociālajiem partneriem veikt nepieciešamos pasākumus visos līmeņos;

33. uzsver, ka grūtības lauku attīstības politikas īstenošanā izraisa tas, ka nozaru politika un teritoriālā kohēzija ir savstarpēji saistīta, līdzīgi kā abu politikas jomu tautsaimnieciskie un sociālie aspekti, kā arī tas, ka dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgs atbildības noteikšanas veids un politikas saskaņošanas sistēmas, šajā sakarībā atkārtoti uzsver, ka nepieciešams veidot ELFELA, struktūrfondu un kohēzijas fondu sinerģiju un aicina Komisiju palīdzēt valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm pareizi izprast tās iespējas, ko sniedz šie finanšu instrumenti, aicina dalībvalstis nodrošināt pārvaldes iestāžu dialogu, lai veidotu dažādo fondu intervences sinerģiju un palielinātu to efektivitāti;

34. uzskata, ka pirms lauku attīstības reformas, Komisijai vajadzētu veikt visu to nozaru politiku, kuras ietekmē lauku apvidus, jo īpaši CAP un reģionālās politikas padziļinātu izpēti saistībā ar kohēzijas politiku, kā arī lai noteiktu tās paraugprakses kopumu, kas attiecas uz visu lauku attīstības politiku;

35. aicina Padomi noorganizēt neformālu to ministru sanākumi, kuri atbild par lauksaimniecības un reģionālo politiku, lai apspriestu labākos veidus kohēzijas politikas un lauku attīstības pasākumu saskaņošanai, kā arī uzaicināt uz šo sanākumi ES padomdevējas struktūras (Reģionu komiteju un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju), kā arī reģionālo un vietējo iestāžu pārstāvjus;

36. prasa Komisijai līdz 2011. gadam KLP "veselības pārbaudes" ietvaros izveidot augsta līmeņa darba grupu, kas izvirzītu priekšlikumus, lai nodrošinātu nākotni lauku ekonomikā un visiem lauku rajonu iedzīvotājiem pēc 2013. gada;

37. aicina Komisiju ieviest vai stiprināt patiesu pārvaldību un partnerību visos līmeņos, tieši iesaistot visus dalībniekus, tostarp MVU un mikrouzņēmumus, tautsaimniecības un ekonomikas partnerus, lai noteiktu rīcības prioritātes, kas vislabāk piemērotas lauku teritoriju attīstībai;

38. atzīmē, ka lauku attīstības procesā jāņem vērā piepilsētu teritoriju intereses un tas cieši jāsaņā ar pilsētu attīstības veicināšanu, kā arī uzsver, ka pilsētu un lauku attīstības politikas sinerģija nav ne pietiekama, ne efektīva;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

39. atzīst lauku kopienas potenciālu, lai sniegtu pozitīvu ieguldījumu videi, iesaistoties videi draudzīgās darbībās un attīstot alternatīvus enerģijas avotus, piemēram, biodeģvielas, jo īpaši ņemot vērā lauku attīstības politikā noteiktos četrus jaunus uzdevumus, kas apsvērti lauku attīstības “veselības pārbaudē”, piemēram, bioloģisko daudzveidību un atjaunojamus enerģijas avotus;

40. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Cīņa pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā

P6_TA(2009)0161

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā (2008/2071(INI))

(2010/C 117 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 1948. gadā pieņemtās Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 2., 3. un 5. pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1966. gadā pieņemtā starptautiskā pakta “Par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām” 2., 3. un 26. pantu,
- īpaši ņemot vērā 1979. gadā pieņemtās Konvencijas par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW) 5. panta a) apakšpunktu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 1989. gada 20. novembrī pieņemtās Konvencijas par bērna tiesībām 2. panta 1. punktu, 19. panta 1. punktu, 24. panta 3. punktu, 34. pantu un 39. pantu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu,
- ņemot vērā 1990. gada Āfrikas Hartu par bērna tiesībām un labklājību,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas 1992. gadā pieņemtā ieteikuma Nr. 19 1. pantu, 2. panta f) apakšpunktu, 5. pantu, 10. panta c) apakšpunktu, 12. pantu un 16. pantu,
- ņemot vērā 1993. gada jūnijā Vispasaules cilvēktiesību konferencē pieņemto Vīnes deklarāciju un rīcības programmu,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 1993. gada decembrī pieņemto deklarāciju par vardarbības izskaušanu pret sievietēm — pirmo starptautiska mēroga cilvēktiesību instrumentu, kas attiecas vienīgi uz vardarbību pret sievietēm,
- ņemot vērā 1994. gada 13. septembrī Kairā notikušajā Apvienoto Nāciju Organizācijas starptautiskajā konferencē par iedzīvotājiem un attīstību pieņemto deklarāciju un rīcības programmu,

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- ņemot vērā 1995. gada 15. septembrī Pekinā notikušajā Vispasaules konferencē par sievietēm pieņemto Pekinas deklarāciju un rīcības programmu,
- ņemot vērā Parlamenta 1995. gada 15. jūnija rezolūciju “Līdztiesība, attīstība, miers” ⁽¹⁾ par Ceturto sievietēm veltīto vispasaules konferenci,
- ņemot vērā Parlamenta 1997. gada 13. marta rezolūciju par sieviešu tiesību pārkāpumiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Konvencijas par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu fakultatīvo protokolu, kuru 1999. gada 12. martā pieņēma ANO Sieviešu statusa komisija,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Sieviešu un vīriešu iespēju vienlīdzības komitejas 1999. gada 12. aprīļa rezolūciju par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu,
- ņemot vērā Parlamenta 1999. gada 16. aprīļa nostāju par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko pieņem Kopienas rīcības programmu (*DAPHNE* programmu) attiecībā uz pasākumiem, lai novērstu vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2000. gada 18. maija rezolūciju par pasākumiem, kas veikti saistībā ar Pekinas rīcības platformu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2000. gada 15. jūnija rezolūciju par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas īpašās sesijas “Sievietes 2000 — dzimumu līdztiesība, attīstība un miers 21. gadsimtā” (2000. gada 5.–9. jūnijs) rezultātiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā parakstīto ĀKK un ES partnerības nolīgumu (t.s. Kotonū nolīgumu) un šim nolīgumam pievienoto Finanšu protokolu,
- ņemot vērā Pamattiesību hartas pasludināšanu Eiropadomes Nicas sanāksmē 2000. gada 7. decembrī, ko kopīgi īstenoja Padome, Eiropas Parlaments un Komisija,
- ņemot vērā Parlamenta 2000. gada 14. decembra lēmumu par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas iekļaušanu 2001. gada budžeta B5-802. pantā, kas paredzēts *DAPHNE* programmas finansēšanai,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2001. gada 22. maija rezolūciju Nr. 1247(2001) par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2001. gada 3. maija ziņojumu par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu,
- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējo 2001. gada 20. septembra rezolūciju par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību komisijas 2003. gada 22. aprīļa rezolūciju 2003/28 par 6. februāra pasludināšanu par starptautisko absolūtas neiecietības dienu pret sieviešu dzimumorgānu kropļošanu,
- ņemot vērā kopš 2005. gada 25. novembra spēkā esošā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartas 2003. gada protokola (Maputu protokola) 2., 5., 6. un 19. pantu,

⁽¹⁾ OV C 166, 3.7.1995., 92. lpp.

⁽²⁾ OV C 115, 14.4.1997., 172. lpp.

⁽³⁾ OV C 219, 30.7.1999., 497. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 59, 23.2.2001., 258. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 67, 1.3.2001., 289. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 77 E, 28.3.2002., 126. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- ņemot vērā *Cristiana Muscardini* 2007. gada 27. martā iesniegto lūgumrakstu Nr. 298/2007,
  - ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 16. janvāra rezolūciju “Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām”⁽¹⁾,
  - ņemot vērā ES līguma 6. un 7. pantu par cilvēktiesību ievērošanu (vispārējie principi) un EK līguma 12. un 13. pantu (nediskriminācija),
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A6-0054/2009),
- A. tā kā saskaņā ar Pasaules veselības organizācijas (PVO) apkopotajiem datiem no 100 līdz 140 miljoniem sieviešu un meiteņu visā pasaulē ir cietušas no dzimumorgānu apgraizīšanas un saskaņā ar PVO un ANO Iedzīvotāju fonda datiem katru gadu apmēram 2–3 miljoni sieviešu ir potenciāli pakļautas riskam ciest no šīs prakses un tās ārkārtīgi smagajām sekām uz veselību;
- B. tā kā Eiropā katru gadu apmēram 180 000 emigrējušo sieviešu cieš no dzimumorgānu izkropļošanas vai ir pakļautas dzimumorgānu izkropļošanas riskam;
- C. tā kā saskaņā ar PVO datiem šāda prakse ir izplatīta vismaz 28 Āfrikas valstīs, dažās Āzijas valstīs un Tuvajos Austrumos;
- D. tā kā vardarbība pret sievietēm, tostarp arī sieviešu dzimumorgānu kropļošana, ir radusies sabiedrības struktūrās, kuru pamatā ir dzimumu nevienlīdzība un nelīdzsvarotas varas attiecības, dominēšana un kontrole, kad, pamatojoties uz sabiedrības un ģimenes spiedienu, tiek pārkāptas tādas pamattiesības kā tiesības uz personas neaizskaramību;
- E. tā kā meitenēm piespiedu kārtā veikta dzimumorgānu apgraizīšana ir kategoriski nosodāma prakse, kuru īstenojot, tiek nepārprotami pārkāpti starptautiskie un valstu tiesību akti, ar kuriem aizsargā bērnus un bērnu tiesības;
- F. tā kā PVO ir konstatējusi četrus sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas veidus, sākot ar klitoridektomiju (klitora daļēja vai pilnīga izgriešana) un eksēciziju (klitora un mazo kaunuma lūpu izgriešana), kas veido apmēram 85 % sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas gadījumu, un beidzot ar izkropļošanas galējo izpausmi, proti, infibulāciju (pilnīga klitora un mazo kaunuma lūpu izgriešana, lielo kaunuma lūpu iekšējās virsmas izgriešana un vulvas aizsūšana, atstājot tikai šauru vaginālo atveri) un intracēciziju (klitora vai kaunuma lūpu saduršana, sacaurumošana vai griezumam izdarīšana);
- G. tā kā jebkāda sievietes dzimumorgānu izkropļošana neatkarīgi no tā, kādā apmērā tā veikta, ir pret sievieti vērstas vardarbības akts, ar ko tiek pārkāptas sievietes pamattiesības, it īpaši tiesības uz personas un ķermeņa neaizskaramību un garīgās veselības aizsardzību, un nodarīts kaitējums seksuālajai un reprodūktīvajai veselībai, un tā kā šādi pārkāpumi nekādā gadījumā nav attaisnojami ar dažādu kultūras tradīciju ievērošanu vai iniciācijas ceremoniju izpildi;
- H. tā kā Eiropā no dzimumorgānu izkropļošanas ir cietušas aptuveni 500 000 sievietes un tā kā dzimumorgānu izkropļošana ir ierasta prakse īpaši imigrantu un bēgļu ģimenēs, turklāt meitenēm šīs procedūras veikšanai pat liek doties uz izcelsmes valsti;
- I. tā kā dzimumorgānu izkropļošana gan īstermiņā, gan ilgtermiņā rada visai smagu un neatgriezenisku kaitējumu cietušo sieviešu un meiteņu fiziskajai un garīgajai veselībai, smagi iedragā personību un personas neaizskaramību un dažos gadījumos pat var izraisīt nāvi; tā kā procedūras veikšanai izmanto primitīvus instrumentus un netiek veikti antiseptiski pasākumi un tāpēc var rasties nevēlamas blakusparādības, piemēram, sāpīgas dzimumattiecības un dzemdības, neatgriezeniski orgānu bojājumi un komplikācijas (piemēram, asiņošana, šoka stāvoklis, infekcijas, AIDS vīrusa pārvešana, stinguma krampji, labdabīgi audzēji), kā arī nopietnas komplikācijas grūtniecības un dzemdību norisē;

(1) OV C 41 E, 19.2.2009., 24. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- J. tā kā dzimumorgānu izkropļošana ir vairākās starptautiskās konvencijās noteikto sieviešu un meiteņu tiesību pārkāpums un šāda prakse ir aizliegta dalībvalstu krimināllikumos un ir pretrunā ES Pamattiesību hartas principiem;
- K. tā kā 2008. gada 16. janvāra rezolūcijā Parlaments arī mudina dalībvalstis pieņemt īpašus noteikumus attiecībā uz sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, lai būtu iespējams uzsākt kriminālvajāšanu pret personām, kuras šādām procedūrām pakļauj bērnus;
- L. tā kā Konvencijā par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu ir noteikts, ka konvencijas dalībvalstīm jāveic visi piemērotie pasākumi, lai grozītu vai atceltu spēkā esošos likumus, noteikumus, paražas un praksi, kas diskriminē sievietes, un visi piemērotie pasākumi, lai rosinātu izmaiņas vīriešu un sieviešu sociālās uzvedības un kultūras modeļos un tādējādi panāktu, ka tiek novērsti aizspriedumi, līdzšinējie ieradumi un jebkura prakse, kuras pamatā ir priekšstats par viena vai otra dzimuma pārkāpumu vai vājumu vai stereotipisks vīriešu un sieviešu lomu sadalījums;
- M. tā kā 1989. gadā pieņemtajā Konvencijā par bērna tiesībām ir noteikts, ka konvencijas dalībvalstis ievēro konvencijā noteiktās tiesības un nodrošina tās katram bērnam, uz kuru attiecas to jurisdikcija, bez jebkādas diskriminācijas un neatkarīgi no dzimuma, un veic visus piemērotos un efektīvos pasākumus, lai likvidētu pārmantotās tradīcijas, kas negatīvi ietekmē bērna veselību;
- N. tā kā Āfrikas Hartā par bērna tiesībām un labklājību parakstītājvalstīm ir ieteikts izskaust sociālās ierāžas un kultūras tradīcijas, kas kaitē bērna labklājībai, cieņai un normālai pieaugšanai un attīstībai;
- O. tā kā 1993. gada jūnijā pieņemtās Vīnes deklarācijas un rīcības programmas 18. punktā ir noteikts, ka sieviešu un meiteņu cilvēktiesības ir neatņemama, būtiska un nedalāma vispārējo cilvēktiesību daļa;
- P. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1993. gada deklarācijas par vardarbības pret sievietēm izskaušanu 2. pantā skaidri minēta sieviešu dzimumorgānu izkropļošana un citas pārmantotas tradīcijas, kas sievietēm nodara ļaunumu;
- Q. tā kā minētās deklarācijas 4. pants paredz, ka valstīm jānosoda vardarbība pret sievietēm un ka tās nevar atsaukties uz paražām, tradīcijām vai reliģiskiem apsvērumiem, lai izvairītos no pienākuma izskaust šādu vardarbību;
- R. tā kā 1994. gadā Kairā notikušās ANO starptautiskās konferences par iedzīvotājiem un attīstību rīcības programmā valstu valdības tiek aicinātas izskaust sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu visur, kur tā tiek praktizēta, un sniegt atbalstu nevalstiskajām organizācijām (NVO) un reliģiskajām iestādēm, kuras cīnās, lai izskaustu šo praksi;
- S. tā kā Pekinā notikušās 4. ANO konferences rīcības platformā valstu valdības tiek aicinātas nostiprināt likumus, reformēt iestādes un veicināt tiesību normas un darbības, kuru mērķis ir sieviešu diskriminācijas izskaušana, kas cita starpā attiecas arī uz dzimumorgānu izkropļošanu;
- T. tā kā ĀKK un ES partnerības nolīgums (Kotonū nolīgums) ir balstīts uz līdzīgiem vispārējiem principiem un tajā ir paredzēti noteikumi par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas aizliegumu (9. pants, kurā precizēti galvenie nolīguma elementi, un 25. un 31. pants, kuri attiecīgi veltīti sociālās attīstības un dzimumu līdztiesības jautājumiem);
- U. tā kā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2001. gada 3. maijā pieņemtajā ziņojumā ir pausta prasība aizliegt sieviešu dzimumorgānu apgrauzīšanu, atzīstot šo praksi par necilvēcīgu un pazemojošu izturēšanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 3. panta nozīmē; tā kā šajā ziņojumā ir uzsvērts, ka kultūru un tradīciju aizsardzība nedrīkst gūt pārsvaru pār pamattiesību ievērošanu un spīdzināšanai līdzvērtīgu darbību aizliegšanas nepieciešamību;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- V. tā kā saistībā ar Eiropas kopējo imigrācijas un patvēruma politiku Padome un Komisija atzīst, ka sieviešu dzimumorgānu izkropļošana ir cilvēktiesību pārkāpums; tā kā arvien pieaug tādu patvēruma pieprasījumu skaits, kuru pamatojumā meiteņu vecāki norāda, ka savā izcelsmes valstī jūtas apdraudēti, jo nav devuši piekrišanu tam, ka viņu meitām sakropļo dzimumorgānus;
- W. tā kā vecākiem piešķirtais patvēruma meklētāju statuss diemžēl negarantē, ka viņu bērnam vairs nedraudēs dzimumorgānu izkropļošanas risks, jo dažos gadījumos dzimumorgānu izkropļošana tiek veikta vēlāk, kad ģimene jau apmetusies uz dzīvi uzņemošajā ES dalībvalstī;
- X. tā kā 2008. gada 5. februāra paziņojumā EK komisāri *Benita Ferrero-Waldner* un *Louis Michel* skaidri vērsās pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, norādot, ka šāda prakse nav pieņemama nedz Eiropas Savienībā, nedz ārpuskopienas valstīs, un uzsverot, ka sieviešu tiesību pārkāpumus nekādā gadījumā un nekādos apstākļos nevar attaisnot ar kultūras relativismu vai tradīcijām;
- Y. tā kā valstīs esošie jauniešu un ģimeņu centri un struktūras ģimenēm jau laikus var piedāvāt palīdzību, lai preventīvi vērstos pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu,
1. stingri nosoda sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu kā cilvēka pamattiesību pārkāpumu un kā meiteņu un sieviešu neaizskaramības un personības ievainojumu, tādēļ pauž viedokli, ka sabiedrībai šī prakse ir jāuzskata par nopietnu noziedzīgu nodarījumu;
  2. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt vispārēju stratēģiju un rīcības plānus, lai Eiropas Savienībā likvidētu sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas praksi un ar likumdošanas, administratīvo, preventīvo, audzināšanas un sociālo mehānismu palīdzību, it īpaši plašā mērogā izplatot informāciju par neaizsargātajām grupām pieejamajiem aizsardzības mehānismiem, nodrošinātu cietušajām personām un potenciālajiem upuriem efektīvu aizsardzību;
  3. pastāv uz to, ka ikviens patvēruma pieprasījums, kura pamatojumā meiteņu vecāki minējuši, ka savā izcelsmes valstī jūtas apdraudēti, jo nav devuši piekrišanu tam, ka viņu meitām sakropļo dzimumorgānus, ir jāizskata atsevišķi un jānodrošina, ka šiem pieprasījumiem pievienoti detalizēti pierādījumi, kuros ņemta vērā pieprasījuma kvalitāte, patvēruma meklētāja personība un uzticamība, kā arī pieprasījumā norādīto motīvu patiesums;
  4. pastāv uz to, ka sievietēm un meitenēm, kurām, pamatojoties uz draudošo dzimumorgānu izkropļošanas risku, piešķirts patvēruma Eiropas Savienībā, kā preventīvs pasākums regulāri veicama medicīniskā apskate pie ārsta vai veselības aizsardzības iestādē, lai nodrošinātu viņām aizsardzību pret to, ka dzimumorgānu izkropļošana varētu tikt izdarīta pēc ierašanās Eiropas Savienībā; uzskata, ka šāds pasākums nekādā gadījumā nebūtu uzskatāms par minēto sieviešu un meiteņu diskrimināciju, bet gan par veidu, kā Eiropas Savienībā nodrošināt sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas aizliegumu;
  5. prasa atbalstīt šo vispusīgo stratēģiju, izmantojot izglītības programmas un rīkojot valsts un starptautiska mēroga izpratnes veicināšanas kampaņas;
  6. atbalsta Eiropola centienus koordinēt Eiropas policijas spēku sanākumi, lai pastiprinātu pasākumus cīņā pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, risinātu jautājumu par zemo ziņošanas līmeni un grūtībām rast pierādījumus un liecības, un lai efektīvi veiktu par šiem noziegumiem atbildīgo personu kriminālvajāšanu; šajā sakarībā aicina dalībvalstis izskatīt iespējamus papildu pasākumus upuru aizsardzības nodrošināšanai;
  7. norāda, ka iepriekšminētajā Maputu protokolā norādītie pasākumi nevēlamas prakses izskaušanai, piemēram, sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas likvidēšanai, ir šādi: sabiedrības izpratnes veicināšana ar informācijas, formālās un neformālās izglītības un kampaņu palīdzību, jebkāda dzimumorgānu izkropļošanas veida aizliegums, piemērojot likumus un soda sankcijas, tostarp aizliegums medicīnas personālam veikt šādas procedūras, cietušo sieviešu atbalsts, paredzot viņām veselības aprūpes pakalpojumus, juridiskās konsultācijas, psiholoģisko palīdzību un izglītību, un to sieviešu aizsardzība, kuras ir pakļautas riskam kļūt par nevēlamas prakses vai cita veida vardarbības, ļaunprātīgas izmantošanas vai neiecietības upuriem;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

8. ņemot vērā, ka pašlaik par daudzām valstīm nav vēl pieejami dati un nepastāv arī saskaņotas datu apkopošanas sistēmas, aicina dalībvalstis noskaidrot, cik katrā valstī ir tādu sieviešu, kurām ir izdarīta dzimumorgānu apgraižošana, un cik sieviešu attiecīgajā valstī pieder pie riska grupas;
9. prasa pārraudzības nodrošināšanas nolūkā izveidot "Eiropas veselības uzraudzības protokolu" un datu bāzi par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, jo tā varētu būt noderīga statistikas vajadzībām un informācijas kampaņām attiecīgajās imigrantu kopienās;
10. prasa dalībvalstīm apkopot zinātniskos datus, ko varētu izmantot, lai atbalstītu PVO veiktos pasākumus sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas novēršanai Eiropā un visos pārējos kontinentos;
11. aicina Komisiju, risinot sarunas par sadarbību un slēdzot nolīgumus ar attiecīgajām valstīm, iekļaut noteikumu par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas izskaušanu;
12. aicina apkopot informāciju par labāko praksi dažādos līmeņos un veikt ietekmes analīzi (attiecīgā gadījumā izmantojot *DAPHNE III* programmā finansētos projektus un šo projektu rezultātus), kā arī nodrošināt attiecīgās informācijas plašu izplatīšanu, tādējādi izmantojot ekspertu praktisko pieredzi un teorētiskās atziņas;
13. norāda, ka valstīs esošajiem centriem un valstu iestādēm ir būtiska nozīme upuru apzināšanā un preventīvu pasākumu veikšanā pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas praksi;
14. prasa stiprināt pastāvošos Eiropas tīklus, kuru darbības mērķis ir nevēlamo pārmantoto tradīciju novēršana, piemēram, rīkojot izglītojošus pasākumus NVO, vietējām bezpeļņas organizācijām un ar attiecīgajiem jautājumiem strādājošām personām, un veicināt šādu tīklu izveidi;
15. atzinīgi vērtē daudzo starptautisko un valsts mēroga nevalstisko organizāciju, pētniecības centru, Eiropas Tīkla sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas novēršanai un enerģiski darbojošos cilvēku nozīmīgo veikumu, kuri, izmantojot finansējumu, kas cita starpā saņemts no ANO struktūrām un programmas *DAPHNE*, izvērsis dažādus izpratnes veidošanai un sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas prakses novēršanai un izskaušanai veltītus projektus; uzskata, ka tīklu izveidei valstu, reģionālā un starptautiskā mērogā starptautiskajām organizācijām un atsevišķās kopienās pastāvošām organizācijām neapšaubāmi ir būtiska nozīme, lai sekmīgi izskaustu sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas praksi un īstenotu informācijas un pieredzes apmaiņu;
16. norāda, ka Padomes Direktīvas 2004/83/EK⁽¹⁾, par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība 10. pantā ir minēta iespēja izskatīt ar dzimumu saistītus aspektus, vienlaikus norādot, ka tikai šie aspekti vien nerada pamatu šā panta piemērošanai;
17. prasa aktīvi iesaistīt Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūru un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu cīņā pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu, izmantojot šo struktūru attiecīgās daudzgadu un/vai gada darba programmas; uzskata, ka šīs organizācijas var veikt prioritārus pasākumus pētniecības un/vai izpratnes veidošanas jomā, ar kuriem varētu uzlabot zināšanas par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas līmenī;
18. uzskata, ka attiecīgajās valstīs ir jāorganizē dialogu forumi, jāveic tradicionālo tiesību normu reformas, jāpievēršas sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas jautājumam skolu programmās un jāveicina sadarbība ar sievietēm, kam nav veikta dzimumorgānu apgraižošana;
19. mudina Eiropas Savienību un dalībvalstis, aizstāvēt cilvēktiesības, personas neaizskaramību, apziņas brīvību un tiesības uz veselību, sadarboties, lai saskaņotu spēkā esošos tiesību aktus, un, ja spēkā esošie tiesību akti izrādīsies nepiemēroti, attiecīgajā jomā izstrādāt jaunus likumdošanas priekšlikumus;

(1) OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

20. aicina dalībvalstis piemērot spēkā esošās tiesību normas attiecībā uz sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu vai iekļaut šādas darbības tiesību normās, ar kurām paredz sodu par smagu miesas bojājumu izdarīšanu, ja šīs darbības veiktas Eiropas Savienībā, un prasa veicināt dzimumorgānu izkropļošanas novēršanu un apkarošanu, nodrošinot attiecīgajiem speciālistiem (sociālajiem darbiniekiem, skolotājiem, policistiem, medicīnas darbiniekiem) pienācīgas zināšanas, kas tiem ļautu konstatēt sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas gadījumus, un aicina dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai panāktu maksimāli augstu saskaņotības pakāpi starp 27 dalībvalstīs spēkā esošajiem likumiem;

21. aicina dalībvalstis noteikt, ka primārās aprūpes ārstiem, ārstiem un slimnīcās strādājošiem veselības aprūpes darbiniekiem ir obligāti jāziņo veselības aizsardzības iestādēm un/vai policijai par sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas gadījumiem;

22. aicina dalībvalstis pakļaut kriminālvajāšanai ikvienu personu, kas veic dzimumorgānu izkropļošanu, šajā nolūkā pieņemot īpašus tiesību aktus par sievietes dzimumorgānu izkropļošanu vai piemērojot spēkā esošos likumus;

23. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis sekot līdzi šai praksei, paust nosodījumu un sodīt par šīs prakses piekropšanu, īstenojot vispusīgu stratēģiju, kurā ņemti vērā normatīvie, veselības aprūpes un sociālie aspekti, kā arī ar imigrantu integrāciju saistītie jautājumi; īpaši prasa attiecīgajās imigrācijas direktīvās noteikt, ka dzimumorgānu izkropļošana, ja tā izdarīta Eiropas Savienības teritorijā, ir noziedzīgs nodarījums, un paredzēt atbilstošas sankcijas personām, kas vainojamas šāda noziedzīga nodarījuma izdarīšanā;

24. prasa izveidot pastāvīgās komitejas, kuras nodarbotos ar tehnisku saskaņošanu un koordināciju starp dalībvalstīm, kā arī veidotu saikni starp dalībvalstīm un Āfrikas iestādēm; uzskata, ka šajās komitejās vajadzētu darboties attiecīgās jomas speciālistiem un svarīgāko Eiropas un Āfrikas sieviešu organizāciju pārstāvēm;

25. mudina kategoriski noraidīt klitora saduršanas metodi un jebkuru citu medicīniskās iejaukšanās veidu, ko piedāvā kā kompromisa risinājumu starp apgraizīšanu un identitāti veidojošo tradīciju ievērošanu, jo tas nozīmētu vienīgi to, ka dzimumorgānu izkropļošanas prakse Eiropas Savienības teritorijā tiek attaisnota un akceptēta; atkārtoti uzsver, ka sieviešu dzimumorgānu izkropļošana ir kategoriski nosodāma prakse, jo nav sociālu, ekonomisku, etnisku, ar veselības apsvērumiem saistītu vai citu argumentu šādas prakses attaisnošanai;

26. mudina izskaust sieviešu dzimumorgānu izkropļošanas praksi, īstenojot pasākumus sieviešu un ģimeņu, kurās tiek ievērota sieviešu dzimumorgānu apgraizīšanas tradīcija, atbalstam un integrācijai, lai stingri ievērojot likumus, cilvēka pamattiesības un tiesības uz seksuālo pašnoteikšanos, nodrošinātu sieviešu aizsardzību pret jebkādam ļaunprātīgas izmantošanas vai vardarbības izpausmēm;

27. apstiprina, ka daudzu iedzīvotāju grupu minētajiem iemesliem, lai atbalstītu pārmantotās tradīcijas, kas nodara ļaunumu sieviešu un meiteņu veselībai, nav nekāda pamatojuma;

28. aicina dalībvalstis

— uzskatīt jebkādas sievietes dzimumorgānu izkropļošanas veidus par noziedzīgu nodarījumu neatkarīgi no tā, vai iepriekš ir saņemta vai nav saņemta cietušās sievietes piekrišana, kā arī sodīt personu, kas sniedz citai personai padomu vai atbalstu, mudina to vai palīdz tai izdarīt šādu sievietes, jaunietais vai meitenes ķermeņa izkropļojumu;

— pakļaut kriminālvajāšanai, tiesāt un sodīt ikvienu iedzīvotāju, kurš veicis minēto noziedzīgo nodarījumu, pat tad, ja noziedzīgais nodarījums nav izdarīts Eiropas Savienības teritorijā (noziedzīgs nodarījums ārpus teritoriālās kompetences);

— pieņemt likumdošanas pasākumus, kas ļautu tiesnešiem vai prokuroriem, uzzinot par gadījumiem, kad sievietēm vai meitenēm draud dzimumorgānu izkropļošana, veikt aizsardzības vai preventīvus pasākumus;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

29. aicina dalībvalstis īstenot preventīvu stratēģiju, kurā paredzēti sociāli pasākumi nepilngadīgu meiteņu aizsardzībai, nodrošinot, ka minētie pasākumi nav apkaunojoši imigrantu kopienām un šīs stratēģijas īstenošanā izmantot valsts programmas un sociālos pakalpojumus, kuru mērķis ir gan novērst šādu praksi (izmantojot attiecīgajām iedzīvotāju grupām paredzētus apmācības, izglītības un izpratnes veicināšanas pasākumus), gan palīdzēt cietušajām personām (sniedzot psiholoģisku atbalstu un medicīnisku palīdzību, tostarp, ja iespējams, bezmaksas terapiju bojāto orgānu atjaunošanai); turklāt aicina dalībvalstis apsvērt, ka saskaņā ar bērnu aizsardzību reglamentējošām normām iespējamība vai draudi, ka nepilngadīgai meitenei varētu tikt izdarīta dzimumorgānu apgraizīšana, var attaisnot valsts struktūru iejaukšanos;

30. aicina dalībvalstis izstrādāt veselības aprūpes darbiniekiem, pedagogiem un sociālajiem darbiniekiem paredzētas rokasgrāmatas un pamatnostādnes par to, kā cieņpilnā veidā un, ja nepieciešams, ar tulku palīdzību informēt vecākus par to, kādu ļaunumu sievietei nodara dzimumorgānu apgraizīšana, un kā vecākiem izskaidrot, ka dalībvalstīs šāda prakse ir krimināli sodāma; turklāt aicina dalībvalstis sadarboties ar tīkliem un nevalstiskajām organizācijām, kuras, uzturot ciešus kontaktus ar ģimenēm un kopienām, darbojas kā starpnieki un veic izglītojošu darbu un izpratnes veicināšanu par sievietes dzimumorgānu izkropļošanu, un finansēt minēto struktūru darbību;

31. aicina dalībvalstis sniegt precīzu un saprotamu informāciju lasītnepratējiem iedzīvotājiem, it īpaši paredzot šādas informācijas sniegšanu vienlaikus ar vīzu izsniegšanu dalībvalstu konsulātos; uzskata, ka arī imigrācijas dienestu pienākums būtu brīdīt, kad imigranti ierodas uzņēmējvalstī, informēt tos par iemesliem, kādēļ attiecīgā prakse ir aizliegta ar likumu, lai ģimenes saprastu, ka tradicionālās paražas aizliegums nekādā gadījumā nav jāuztver kā agresīva nostāja pret attiecīgo kultūru, bet gan kā meiteņu un sieviešu tiesiskā aizsardzība; uzskata, ka ģimenēm jāsaņem informācija par to, ka dzimumorgānu izkropļošanas fakta pierādīšana var radīt krimināltiesiskas sekas, tostarp cietumsoda piemērošanu;

32. prasa uzlabot sieviešu un meiteņu juridisko statusu valstīs, kurās tiek praktizēta dzimumorgānu apgraizīšana, un tādējādi stiprināt sieviešu pašpaļāvību, pašiniciatīvu un personisko atbildību;

33. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Daudzvalodība — Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās

P6_TA(2009)0162

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par daudzvalodību — Eiropas priekšrocību un kopīgu apņemšanos (2008/2225(INI))

(2010/C 117 E/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā EK līguma 149. un 151. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 22. pantu,

— ņemot vērā UNESCO 2003. gada Konvenciju par cilvēces nemateriālā kultūras mantojuma saglabāšanu,

— ņemot vērā Komisijas 2008. gada 18. septembra paziņojumu "Daudzvalodība: Eiropas priekšrocība un kopīga apņemšanās" (COM(2008)0566) un ar to saistītos Komisijas dienestu darba dokumentus (SEC(2008)2443, SEC(2008)2444, SEC(2008)2445),

— ņemot vērā Komisijas 2007. gada 13. aprīļa paziņojumu "Eiropas apsekojuma par valodu kompetencēm sistēma" (COM(2007)0184),

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 15. novembra darba dokumentu “Ziņojums par rīcības plāna “Valodu mācīšanās un valodu daudzveidības veicināšana” īstenošanu” (COM(2007)0554) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu (SEC(2007)1222),
  - ņemot vērā 2008. gada 10. aprīļa rezolūciju par Eiropas darba kārtību kultūras jomā globalizācijas apstākļos ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2006. gada 15. novembra rezolūciju par jaunu daudzvalodības pamatstratēģiju ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2006. gada 27. aprīļa rezolūciju par daudzvalodības un valodu apguves veicināšanas pasākumiem Eiropas Savienībā: Eiropas valodu kompetences rādītājs ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2003. gada 4. septembra rezolūciju ar ieteikumiem Komisijai par Eiropas reģionālajām un mazāk lietotajām valodām — par minoritāšu valodām Eiropas Savienībā — saistībā ar paplašināšanos un kultūras daudzveidību ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Lēmumu Nr. 1934/2000/EK par 2001. gadu kā Eiropas valodu gadu ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā prezidentvalsts secinājumus pēc 2002. gada 15. un 16. martā Barselonā notikušās Eiropas padomes sanāksmes,
  - ņemot vērā Izglītības, jaunatnes lietu un kultūras padomes 2008. gada 21. un 22. maija secinājumus, kuros ir iekļauta īpaša atsauce uz daudzvalodību,
  - ņemot vērā Padomes un Padomē sanākušo dalībvalstu valdību pārstāvju 2008. gada 20. novembra secinājumus par kultūras daudzveidības un kultūru dialoga sekmēšanu Eiropas Savienības un tās dalībvalstu ārējās attiecībās ⁽⁶⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2008. gada 18. un 19. jūnija atzinumu par tematu “Daudzvalodība” ⁽⁷⁾ un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2008. gada 18. septembra atzinumu par daudzvalodību,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A6-0092/2009),
- A. tā kā valodu un kultūras daudzveidība ievērojami ietekmē Eiropas pilsoņu ikdienas dzīvi plašsaziņas līdzekļu izplatības, augošas mobilitātes un migrācijas un aizvien lielākas globalizācijas dēļ;
- B. tā kā dažādu valodu prasmju apgūšanai tiek piešķirta vislielākā nozīme visu Eiropas Savienības pilsoņu dzīvē, jo šīs prasmes ļauj pilnvērtīgi izmantot ekonomiskās, sociālās un kultūras iespējas, ko sniedz pārvietošanās brīvība Eiropas Savienībā un Eiropas Savienības attiecībās ar trešām valstīm;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0124.

⁽²⁾ OV C 314 E, 21.12.2006., 207. lpp.

⁽³⁾ OV C 296 E, 6.12.2006., 271. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 76 E, 25.3.2004., 374. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 232, 14.9.2000., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 320, 16.12.2008., 10. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 257, 9.10.2008., 30. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- C. tā kā pieaug daudzvalodības nozīme dalībvalstu attiecību un multikulturālās sabiedrības pārstāvju līdzāspastāvēšanas kontekstā un Eiropas Savienības kopējās politikas virzienos;
- D. tā kā daudzvalodības novērtējuma apstiprināšanai ir nepieciešami atzīti instrumenti, piemēram, Eiropas vienotā valodu prasmes noteikšanas sistēma (CEFR) un citi instrumenti;
- E. tā kā dažām Eiropas valodām ir būtiska nozīme, veidojot attiecības ar trešām valstīm un starp tautām no visdažādākajiem pasaules reģioniem;
- F. tā kā Pamattiesību hartas 21. un 22. pantā ir atzīts, ka pilsoņiem ir tiesības uz valodu daudzveidību, un tā kā ar daudzvalodību jācenšas veicināt arī cieņu pret daudzveidību un toleranci, lai novērstu jebkādu aktīvu vai pasīvu konfliktu veidošanos starp dažādu valodu kopienām dalībvalstīs,
1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojuma par daudzvalodību iesniegšanu un uzmanību, ko tam veltījusi Padome;
  2. atkārtoti pauž nostāju, ko tas jau ir paudis par daudzvalodību un kultūras daudzveidību;
  3. uzsver nepieciešamību atzīt ES valsts valodu vienlīdzību visos sabiedriskās darbības aspektos;
  4. uzskata, ka Eiropas valodu daudzveidība ir nozīmīga kultūras vērtība un Eiropas Savienība rīkotos nepareizi, ja tā aprobežotos ar vienas galvenās valodas izmantošanu;
  5. uzsver ES iestāžu būtisko lomu, nodrošinot valodu vienlīdzības principa ievērošanu dalībvalstu attiecībās un pašās ES iestādēs, kā arī ES pilsoņu attiecībās ar valsts pārvaldes iestādēm un Kopienas un starptautiskām iestādēm un struktūrām;
  6. atgādina, ka daudzvalodībai ir liela nozīme ne tikai ekonomikas un sociālajā jomā un ka ir jāpievērš uzmanība kultūras un zinātnes jaunradei un šīs jaunrades rezultātu popularizēšanai, un literārās un tehniskās tulkošanas svarīgumam pilsoņu dzīvē un ES ilgtermiņa attīstībā; turklāt ne mazāk svarīgs aspekts ir valodu nozīme identitātes veidošanā un stiprināšanā;
  7. uzsver, ka daudzvalodība ir parādība, kas skar daudzas jomas un kas lielā mērā ietekmē Eiropas pilsoņu dzīvi; tādēļ aicina dalībvalstis iekļaut to ne tikai izglītības politikā, bet arī citos politikas virzienos, piemēram, mūžizglītības, sociālās integrācijas, nodarbinātības, plašsaziņas līdzekļu un pētniecības politikā;
  8. uzsver to, cik liela nozīme ir īpašu, tulkošanas atbalstam paredzētu programmu izstrādei un daudzvalodu terminoloģijas datubāzu tīklu izveidei;
  9. atgādina, ka daudzvalodības veicināšanai jāizmanto informācijas un sakaru tehnoloģijas, un tādēļ uzsver to, cik liela nozīme Eiropas Savienības un tās dalībvalstu pārvaldes sistēmās un plašsaziņas līdzekļos ir attiecīgajam starptautiskajam standartam (ISO 10646), kurā paredzēta visu valodu alfabētu atveidošana, un cik svarīgi ir šo standartu izmantot;
  10. ierosina ieviest Eiropas Tulkotāju un tulku dienu vai atzīmēt un izcelt šīs profesijas Eiropas Valodu dienā, ko katru gadu atzīmē 26. septembrī;
  11. apstiprina, ka ir svarīgi saglabāt daudzvalodību valstīs vai reģionos, kuros paralēli izmanto divas vai vairākas valodas;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

12. uzsver nepieciešamību dalībvalstīs, kurās ir vairākas oficiālās valodas, nodrošināt pilnvērtīgu savstarpēju šo valodu saprotamību, īpaši vecāka gadagājuma pilsoņu gadījumā un tiesību sistēmā, veselības aprūpē, pārvaldē un nodarbinātības jomā;
13. mudina ierēdņus, kuri savā darbā sazinās ar citu dalībvalstu pilsoņiem, mācīties vēl kādu Eiropas Savienības valodu;
14. uzskata, ka ir nepieciešami un lietderīgi radīt svešvalodu apguves iespējas pieaugušiem cilvēkiem, piedāvājot arodapmācības vai mūžizglītības programmas, lai sekmētu viņu personisko un profesionālo izaugsmi;
15. uzsver, ka ir ļoti nepieciešams pievērst īpašu uzmanību un nodrošināt skolas atbalstu skolēniem, kuri nevar saņemt izglītību savā dzimtajā valodā, un ļoti atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izglītības jomā sekmēt mērķi "dzimtā valoda +2";
16. pauž nožēlu, ka līdz šim Komisija nav nedz ieviesusi daudzgadu programmu par valodu daudzveidību un valodas mācīšanu, nedz izveidojusi Valodu apguves un valodu daudzveidības aģentūru, kā Parlaments aicināja darīt iepriekš minētajā rezolūcijā, ko 2003. gada 4. septembrī Parlamenta deputāti pieņēma ar lielu balsu pārsvaru;
17. turklāt uzsver, cik svarīga ir uzņēmējas valsts oficiālo valodu pilnīga prasme pilnvērtīgai imigrantu un viņu ģimeņu integrācijai, un uzsver, ka valstu valdībām ir efektīvi jāsekmē īpašu valodu kursu organizēšanu, sevišķi tādu, kas paredzēti sievietēm un vecākiem cilvēkiem; aicina dalībvalstis izturēties pret imigrantiem atbildīgi, nodrošinot imigrantiem līdzekļus, kas nepieciešami uzņēmējas valsts oficiālās valodas un kultūras apguvei, vienlaikus ļaujot un mudinot viņus saglabāt savu dzimto valodu;
18. atgādina, ka šo iemeslu dēļ ir svarīgi nodrošināt kvalitāti, tostarp skolotāju attiecīgu apmācību;
19. uzsver nepieciešamību pievērst pietiekamu uzmanību tam, lai bērni pirmsskolas līmenī apgūtu valodas, īpaši valodu, kas ir oficiālā valoda tajā valstī, kurā viņi apmeklē skolu;
20. uzskata, ka bērniem viņu pašu interesēs būtu jāspēj sazināties tās valsts oficiālajā valodā, kurā viņi dzīvo, lai tiktu nodrošināts, ka šie bērni, iegūstot izglītību un turpmāko apmācību, netiek diskriminēti un spēj vienlīdzīgi piedalīties visos pasākumos;
21. ierosina dalībvalstīm izskatīt iespējas dažādos izglītības līmeņos mainīt pedagoģisko personālu, lai nodrošinātu dažādu priekšmetu mācīšanu dažādās valodās, un uzskata, ka šo iespēju jo īpaši varētu izmantot pierobežas reģionos, tādējādi uzlabojot darba ņēmēju mobilitāti un iedzīvotāju valodu zināšanās;
22. uzskata, ka ir svarīgi veicināt valodu skolotāju un studentu mobilitāti un apmaiņu; atgādina, ka raita valodu skolotāju pārvietošanās Eiropas Savienībā palīdzēs iespējami lielam skaitam profesionāļu nodrošināt efektīvu kontaktu ar dzimto vidi valodām, kuras viņi māca;
23. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt skolotāju profesionālo mobilitāti un skolu un dažādu valstu sadarbību, īstenojot tehnoloģiskā un kultūras ziņā novatoriskus pedagoģiskos projektus;
24. mudina un atbalsta minoritāšu dzimto valodu, vietējo un svešvalodu fakultatīvu apguvi skolu programmās un/vai sabiedrībai pieejamās ārpuskolas aktivitātēs;
25. aicina Padomi sagatavot gada progresa ziņojumu par daudzvalodību oficiālās un neoficiālās izglītības sistēmās, arodapmācībā un pieaugušo izglītībā dalībvalstīs, īpašu uzmanību pievēršot saistībai starp valsts, reģionālo un minoritāšu valodu pārsvaru un imigrāciju;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

26. vēlreiz uzsver savu ilggadīgo iesaisti valodu apguves, daudzvalodības un valodu daudzveidības veicināšanā Eiropas Savienībā, ietverot tajā reģionālās un minoritāšu valodas, jo šīs kultūras vērtības ir jāsauglabā un jākopj; uzskata, ka daudzvalodība ir būtiski svarīga efektīvai saziņai un ir uzskatāma par līdzekli sapratnes veicināšanai starp cilvēkiem un tādējādi arī daudzveidības un minoritāšu pieņemšanai;
27. iesaka dalībvalstīm akadēmiskajā mācību programmā iekļaut trešās svešvalodas fakultatīvu apguvi, šādu iespēju paredzot no vidusskolas līmeņa;
28. uzsver, cik svarīgi ir mācīties kaimiņvalstu valodas, jo tas atvieglo saziņu un sekmē savstarpējo saprašanos un vienlaikus stiprinot Eiropas Savienību;
29. iesaka atbalstīt kaimiņvalstu un kaimiņreģionu valodu apguvi, jo īpaši pierobežas apgabalos;
30. atkārto, cik svarīgi ir sekmēt un atbalstīt novatorisku pedagoģisko modeļu un valodas mācīšanas pieeju izstrādi, lai sekmētu valodu prasmju apguvi, kā arī palielinātu iedzīvotāju informētību un motivāciju;
31. ierosina nodrošināt, ka visos izglītības līmeņos, neatkarīgi no ģeogrāfiskās atrašanās vietas, strādā kvalificēti svešvalodu skolotāji;
32. iesaka apspriesties ar moderno valodu skolotāju Eiropas federācijām un biedrībām par piemērojamām programmām un metodoloģiju;
33. pastāv uz to, ka šo mērķu sasniegšanai ir nepieciešama politika lasīšanas stimulēšanai un radošas rakstniecības sekmēšanai;
34. atzinīgi vērtē Komisijas plānus uzsākt informēšanas un izglītošanas kampaņas attiecībā uz priekšrocībām, ko sniedz valodu mācīšanās, izmantojot plašsaziņas līdzekļus un jaunās tehnoloģijas; mudina Komisiju izmantot secinājumus, kas gūti apspriedēs par valodu mācīšanu migrantu bērniem un izcelsmes valsts valodas un kultūras mācīšanu uzņēmējā valstī;
35. iesaka un mudina izmantot informācijas un sakaru tehnoloģijas kā neatņemamu rīku valodu mācīšanā;
36. atkārtoti norāda, ka tā politiskā prioritāte ir panākt, ka iedzīvotāji apgūst valodu prasmes, mācoties citu ES valstu valodas, no kurām vienai jābūt kaimiņvalsts valodai, bet otrai — starptautiskai, plaši izmantotai valodai; uzskata, ka tādējādi iedzīvotāji iegūtu tādu kompetenci un kvalifikāciju, kas ļautu piedalīties demokrātiskas sabiedrības procesos, kuros nodrošināta aktīva pilsoniskā līdzdalība, nodarbinātības iespējas un citu kultūru iepazīšana;
37. ierosina nodrošināt attiecīgu daudzvalodības līmeni plašsaziņas līdzekļos un internetā, un jo īpaši valodas politikā, ko piemēro Eiropas Savienības un citām ar to saistītām tīmekļa vietnēm un portāliem, kuros ir pilnībā jāievēro Eiropas daudzvalodības princips, vismaz attiecībā uz Eiropas Savienības 23 oficiālajām valodām;
38. norāda, ka subtitru izmantošana televīzijas programmās veicinās ES valodu mācīšanos un praktizēšanu un palīdzēs labāk izprast audiovizuālo raidījumu kultūras fonu;
39. mudina ES izmantot ārējās attiecībās potenciālās priekšrocības, ko sniedz Eiropas valodas, un aicina turpināt šo priekšrocību pilnveidošanu kultūras, ekonomiskajā un sociālajā dialogā ar pārējo pasauli, lai stiprinātu ES nozīmi starptautiskajā arēnā un piešķirtu tai papildu vērtību, un atbalstītu trešās valstis, rīkojoties atbilstīgi ES sekmētajai attīstības politikai;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

40. ierosina, ka Padome kopā ar pilsonisko sabiedrību varētu sarīkot pirmo Eiropas konferenci par valodu daudzveidību, lai pamatīgi pārrunātu šo jautājumu, pamatojoties uz ieteikumiem, kurus sniedza Apvienoto Nāciju Organizācijas starptautiskā ekspertu grupa vietējo valodu jautājumos un kurus pieņēma 2008. gada maijā notikušās Pamatiedzīvotāju pastāvīgā foruma septītās sesijas ziņojumā (E/2008/43);

41. uzskata, ka mūžizglītības kontekstā jāsniedz pietiekams atbalsts, lai visu vecuma grupu pilsoņiem palīdzētu pastāvīgi attīstīt un uzlabot valodu prasmi, nodrošinot viņiem piekļuvi piemērotām valodu apguves vai citām saziņas atvieglošanas iespējām, tostarp valodu apmācībai agrīnā vecumā, lai tādējādi veicinātu viņu sociālo integrāciju, nodarbinātības iespējas un labklājību;

42. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt pasākumus, kas atvieglo valodu apguvi cilvēkiem, kuri atrodas nelabvēlīgā stāvoklī, nacionālo minoritāšu pārstāvjiem un migrantiem, lai šīs personas varētu iemācīties uzņēmējas valsts vai uzņēmēja reģiona valodu(-as) nolūkā panākt sociālo integrāciju un apkarot sociālo atstumtību; uzsver, ka migrantiem ir nepieciešams sniegt iespēju, attīstot valodu prasmi, lietot savu galveno valodu; tādēļ mudina dalībvalstis stimulēt cilvēkus lietot savu galveno valodu, kā arī mācīties oficiālo(-ās) valodu(-as);

43. uzskata, ka ir nepieciešams sniegt lielāku atbalstu starptautiskai Eiropas valodu popularizēšanai visā pasaulē, jo tās ir Eiropas projekta neatņemama daļa, ņemot vērā ES un trešo valstu valodniecisko, vēsturisko un kultūras saišu būtisko nozīmi un demokrātisko vērtību sekmēšanu šajās valstīs;

44. uzskata, ka uzņēmumiem un jo īpaši MVU Eiropas Savienībā ir jāsniedz piemērots atbalsts valodu mācīšanai un lietošanai, tādējādi atvieglojot tiem piekļuvi pasaules tirgiem un īpaši jauniem tirgiem;

45. uzsver, ka patērētājiem ir tiesības informāciju par savas dzīvesvietas tirgū pārdotajiem produktiem saņemt savas dzīvesvietas valsts oficiālajā valodā vai valodās;

46. īpaši vērš uzmanību uz iespējamo risku, ko var radīt saziņas trūkums starp cilvēkiem no dažādām kultūrām un sociālais dalījums daudzvalodīgos un vienalodīgos cilvēkos; norāda, ka ārvalstu darba ņēmēju valodu prasmes trūkums daudzās dalībvalstīs joprojām ir nopietns šķērslis viņu sociālai integrācijai un integrācijai darba tirgū; tādēļ mudina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai samazinātu plaisu starp daudzvalodīgām personām, kam Eiropas Savienībā ir labākas iespējas, un vienalodīgām personām, kam daudzas iespējas ir liegtas;

47. uzskata, ka ir jāatbalsta trešo valstu valodu apguve, tostarp Eiropas Savienībā;

48. prasa, lai valodu kompetences rādītāju nodrošinājumu pēc iespējas ātrāk paplašinātu, ietverot tajā visas oficiālās ES valodas un neierobežojot to paplašināšanu attiecībā uz citām valodām, kurās runā Eiropas Savienībā;

49. uzskata, ka, apkopojot datus, būtu jāpārbauda četras valodas prasmes, t.i., rakstveida valodas izpratne, mutvārdu valodas izpratne, rakstveida izteikšanās un mutvārdu izteikšanās;

50. aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt centienus ES līmeņa sadarbības uzlabošanā, izmantojot atklātās koordinēšanas metodi, lai atvieglotu pieredzes un paraugprakses apmaiņu daudzvalodības jomā, ņemot vērā arī pozitīvo ekonomisko ietekmi, kas novērota, piemēram, uzņēmumos, kuros izmanto daudzvalodību;

51. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju un debates par kohēzijas politikas nākotnes reformu

P6_TA(2009)0163

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju un statusu debatēm par kohēzijas politikas nākotnes reformu (2008/2174(INI))

(2010/C 117 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 19. jūnija Piekto progresu ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju “Reģionu izaugsme — Eiropas izaugsme” (COM(2008)0371) (Piektais progresu ziņojums),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 6. oktobra Zaļo grāmatu par teritoriālo kohēziju “Teritoriālās daudzveidības priekšrocību izmantošana” (COM(2008)0616),
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2008. gada 14. novembra darba dokumentu “Reģioni 2020. gadā — ES reģionu nākotnes problēmu novērtējums” (SEC(2008)2868) (Komisijas ziņojums par reģioniem 2020. gadā),
- ņemot vērā EK līguma 158. un 159. pantu un 299. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 30. maija Ceturto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (COM(2007)0273),
- ņemot vērā ES Teritoriālās attīstības programmu - Ceļā uz konkurētspējīgāku un ilgtspējīgāku Eiropu ar daudzveidīgiem reģioniem (Teritoriālā attīstība) un Leipcigas hartu par Eiropas pilsētu ilgtspējīgu attīstību (Leipcigas harta), kā arī pirmo rīcības programmu Teritoriālās attīstības programmas īstenošanai,
- ņemot vērā 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Ceturto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju ⁽¹⁾ (rezolūciju par Ceturto progresu ziņojumu), 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Teritoriālās programmas un Leipcigas hartas īstenošanu — Eiropas telpiskās attīstības un teritoriālās kohēzijas rīcības programmas izstrādi ⁽²⁾, un 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Telpiskās plānošanas novērošanas tīkla (ESPON) ziņojumu “Teritorijas attīstības izredzes – Eiropas teritoriālās attīstības scenāriji” (ESPON ziņojums), un Eiropas Parlamenta ziņojumu “Reģionālās atšķirības un kohēzija: kādai jābūt nākotnes stratēģijai?”,
- ņemot vērā secinājumus, kas tika pieņemti Konferencē par teritoriālo kohēziju un kohēzijas politikas nākotni, kura notika 2008. gada 30. un 31. oktobrī Parīzē,
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 28. septembra rezolūciju par teritoriālās kohēzijas nozīmi reģionālajā attīstībā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A6-0083/2009),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0068.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0069.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0492.⁽⁴⁾ OV C 227 E, 21.9.2006., 509. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- A. tā kā visas dalībvalstis vēl nav ratificējušas Lisabonas līgumu, kurā kā viens no Eiropas Savienības pamatmērķiem līdztekus ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai ir ietverta arī teritoriālā kohēzija;
- B. tā kā teritoriālās kohēzijas jēdziens ir bijis netieši iekļauts kohēzijas politikā kopš tās izveides un ir šīs politikas attīstības centrā; tā kā Lisabonas līgumā un Zaļajā grāmatā šis jēdziens ir padarīts redzamāks un skaidrāks;
- C. tā kā ES kohēzijas politika joprojām ir viens no Eiropas integrācijas procesa pamatiem un viens no veiksmīgākajiem ES politikas virzieniem, ar kuru veicina ārkārtīgi atšķirīgu reģionu konvergenci un stimulē izaugsmi un nodarbinātību; tā kā ES kohēzijas politika ir visredzamākā, taustāmākā un izmērāmākā Eiropas solidaritātes un taisnīguma izpausme un tā kā teritoriālā kohēzija kā ES kohēzijas politikas neatņemama sastāvdaļa ir balstīta uz tiem pašiem principiem;
- D. tā kā par spīti ievērojamam uzlabojumam, kas Eiropas Savienībā panākts konverģences jomā, pēdējos ziņojumos par kohēziju tiek uzsvērts, ka palielinās Eiropas reģionu teritoriāla nevienlīdzība, piemēram, attiecībā uz pieejamību, kas jo īpaši skar ES reģionus ar strukturāliem trūkumiem, bet kas vērojama arī reģionu līmenī un ES teritorijā un kas tādējādi varētu izraisīt teritoriālo segregāciju un palielināt labklājības līmeņa atšķirības ES reģionos;
- E. tā kā, īstenojot ES kohēzijas politiku, ir veiksmīgi izveidota nozīmīga sinerģija ar citām ES politikām, lai stiprinātu to praktisko ietekmi un radītu priekšrocības Eiropas Savienības pilsoņiem, un tā kā, piemēram, kohēzijas politikas un pētniecības un jauninājumu jeb Lisabonas stratēģijas sinerģija ir ļāvusi gūt taustāmus pozitīvus rezultātus, kuri jāapstiprina un jāpaplašina;

Statuss debatēm par ES kohēzijas politikas nākotni

1. atbalsta Piektajā progresa ziņojumā ietvertos pamatsecinājumus, kas tika gūti sabiedriskajā apspriešanās par ES kohēzijas politikas nākotni; pauž gandarījumu par lielo interesi, ko dažādas reģionālās politikas jomā ieinteresētās personas, jo īpaši vietējās un reģionālās pašvaldības, jau ir iesaistījušas šajās debatēs;
2. atzinīgi vērtē to, ka šie secinājumi ļoti lielā mērā atbilst viedoklim, ko tas paudis rezolūcijā par Ceturto progresa ziņojumu; atgādina, ka šī rezolūcija bija Parlamenta pirmais ieguldījums sabiedriskajās debatēs;
3. norāda, ka rezolūcijā par Ceturto progresa ziņojumu paustajos viedokļos ir iekļauti šādi ieteikumi: pirmkārt, būtu jānoraida jebkādi atkārtotas nacionalizēšanas mēģinājumi un jāatbalsta vienota, elastīga ES politika, kuru iespējams pielāgot atbilstošākajai intervences pakāpei un kurā būtu jāparedz arī pievēršanās tādiem kopīgiem jautājumiem kā globalizācija, klimata un demogrāfiskās pārmaiņas (tostarp, novecošana, migrācija un iedzīvotāju skaita samazināšanās), nabadzība un energoapgāde; otrkārt, tiek pausta stingra pārliecība, ka ES kohēzijas politikai būtu jāaptver visi ES reģioni, arī tie, kuriem ir īpašas ģeogrāfiskās iezīmes, un būtu jāsniedz pievienotā vērtība ikvienam iedzīvotājam; treškārt, tiek norādīts uz nepieciešamību noteikt prioritātes ES nozaru politiku izdevumiem un darbībām, kā arī līdzekļu piešķiršanas atbalstam, kurā paredzēti nosacījumi; ceturtkārt, ir nepieciešama dažādu sektorpolitiku sinerģija un integrēta pieeja, lai panāktu optimālu rezultātu praktiskai izaugsmei un attīstībai;
4. uzskata, ka teritoriālajai kohēzijai ir centrāla nozīme ES kohēzijas politikas mērķu sasniegšanā, jo tā pastiprina gan ekonomisko, gan sociālo kohēziju; uzsver, ka, īstenojot teritoriālo kohēziju, efektīvi tiek novērstas attīstības atšķirības gan starp dalībvalstīm, gan arī pašās dalībvalstīs un reģionos; tādēļ uzskata, ka ES reģionālās politikas plānotajā reformā būtu jāiekļauj secinājumi, kas izdarīti pēc debatēm par Zaļo grāmatu;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Zaļās grāmatas par teritoriālo kohēziju novērtējums

5. atzinīgi vērtē to, ka Komisija, atbildot uz ilgstoši izteikto Eiropas Parlamenta prasību, ir pieņēmusi Zaļo grāmatu; lai gan Lisabonas līgums vēl nav ratificēts, pilnībā atbalsta lēmumu turpināt analizēt teritoriālo kohēziju, kas ilgstoši bijusi viens no centrālajiem jautājumiem jebkādas debatēs par reģionālo politiku;

6. tomēr uzskata, ka Zaļajai grāmatai trūkst vērienīguma, jo tajā netiek piedāvāta ne skaidra teritoriālās kohēzijas definīcija, ne tās mērķis, un tādēļ netiek īpaši veicināta šī jaunā jēdziena izpratne, kas ļautu to efektīvi piemērot, mazinot reģionu atšķirības; turklāt pauž nožēlu, ka Zaļajā grāmata nav izskaidrots, kā teritoriālo kohēziju integrēs jau esošajā kohēzijas politikā vai ar kādiem metodoloģiskiem instrumentiem un darbībai paredzētiem resursiem to pārveidos no principu sistēmas par darbības mehānismiem, kurus varētu praktiski izmantot nākamajā plānošanas periodā;

7. atzinīgi vērtē analīzi, kas iekļauta Zaļajā grāmata, kurā definēti trīs teritoriālās kohēzijas attīstībai būtiski pamatjēdzieni — koncentrācija, savienošana un sadarbība; uzskata, ka, izmantojot šos jēdzienus, var rast risinājumu dažiem galvenajiem šķēršļiem, kas kavē Eiropas Savienības harmonisku, līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību, piemēram, negatīvajai ietekmei, ko rada saimnieciskās darbības koncentrācija, jo īpaši dažās valstu un reģionu galvaspilsētās, nevienlīdzībai attiecībā uz piekļuvi tirgiem un pakalpojumiem attālumam vai darbības koncentrācijas un infrastruktūras trūkuma dēļ, kā arī sadalījumam, ko rada ne tikai dalībvalstu, bet arī reģionu robežas;

8. uzskata, ka Zaļajā grāmata nav pienācīgi ņemtas vērā Teritoriālajā darba kārtībā un Leipcigas hartā paredzētās saistības, kas teritoriālajai kohēzijai piešķir stratēģisku un operatīvu redzējumu, jo īpaši saistībā ar policentrisma principu jeb jauno pilsētu un lauku partnerību; uzskata, ka debatēs par teritoriālo kohēziju šos mērķus ir nepieciešams izvirzīt priekšplānā;

9. atzinīgi vērtē to, ka ir uzsākta teritoriālās kohēzijas sabiedriskā apspriešanās, kā tas tika prasīts Zaļajā grāmata; uzskata, ka jebkuras sabiedriskās apspriešanās panākumi ir tieši saistīti ar iespējami plašāku dažādu ieinteresēto aprindu un pilsoniskās sabiedrības līdzdalību; aicina kompetentās valsts, reģionālās un vietējās varas iestādes nekavējoties izplatīt attiecīgu informāciju, lai veicinātu izpratni par šī jaunā jēdziena svarīgumu;

10. uzskata, ka teritoriālās kohēzijas sekmēšanai un ekonomiskās un sociālās kohēzijas stiprināšanai ir būtiski koordinēt visas ES nozaru politikas, kuras rada spēcīgu teritoriālu ietekmi; tādēļ pauž nožēlu, ka Zaļajā grāmata iekļautā analīze aprobežojas ar šo ES politiku uzskaitījumu, nesniedzot priekšlikumus par to, kā uzlabot sinerģiju starp tām, un pat ne metodes, ar kurām šo politiku teritoriālo ietekmi faktiski varētu noteikt;

11. atbalsta pieeju, ar kuru saskaņā Zaļajā grāmata vai sabiedriskajā apspriešanās netiek iekļautas nekādas atsauces uz teritoriālās kohēzijas finansiālo ietekmi un ietekmi uz budžetu; uzskata, ka, pirms pats jēdziens nav skaidri definēts un to nav skaidri sapratušas visas ieinteresētās personas, šādu analīzi veikt būtu pārāgri; tomēr uzskata, ka jebkuras diskusijas par šo jautājumu nav nošķiramas no visa sarunu un plānošanas procesa, kas attiecas uz ES turpmāko politisko kohēziju; prasa, lai šīs apspriešanas rezultāti tiktu izmantoti turpmāku finanšu plānu pamatā;

12. uzskata, ka stipra un labi finansēta ES reģionālā politika ir obligāts priekšnosacījums, lai veiksmīgi veiktu turpmāku paplašināšanos un paplašinātajā Eiropas Savienībā nodrošinātu sociālo, ekonomisko un teritoriālo kohēziju;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Teritoriālās kohēzijas jēdziena analīze

13. atbalsta Zaļajā grāmatā pausto nostāju, ka teritoriālā kohēzija, kuras pamatā ir līdztiesīgas iespējas, nozīmē nodrošināt Eiropas Savienības kā vienota veseluma policentrisku attīstību, kā arī dažādu un atšķirīgu teritoriju līdzsvarotu un stabilu attīstību, vienlaicīgi saglabājot šo teritoriju dažādību; atbalsta arī viedokli, ka, nodrošinot teritoriālo kohēziju, būtu jāsniedz iedzīvotājiem iespējas pilnībā izmantot un attīstīt viņu reģionu priekšrocības un potenciālus; uzsver to, ka teritoriālā kohēzija ir horizontāls jēdziens, uz kura pamatojas Eiropas Savienības veseluma attīstība; ir cieši pārliecināts, ka ar teritoriālo kohēziju būtu efektīvi jāsekmē atšķirību mazināšana starp Eiropas Savienības reģioniem un pašos reģionos un tādējādi jānovērš asimetrijas iespējas; apgalvo, ka teritoriālajā kohēzijā ir ietverta gan sauszemes, gan jūras dimensija;

14. uzskata, ka teritoriālā kohēzija ir atsevišķs jēdziens, kas sniedz taustāmu pievienoto vērtību ekonomiskajai un sociālajai kohēzijai un piedāvā risinājumu augošajām ES reģionu problēmām; uzsver, ka kohēzijas trim sastāvdaļām (ekonomiskajai, sociālajai un teritoriālajai) jābūt savstarpēji papildinošām un pastiprinošām, tajā pat laikā saglabājot atšķirīgus mērķus vienotā integrētā jēdzienā; tādēļ uzskata, ka staro šīm sastāvdaļām nedrīkst pastāvēt hierarhija vai kompromiss; uzsver, ka teritoriālā kohēzija būtu jāiekļauj esošajās sistēmās, neradot ES kohēzijas politikas sektorālu sadrumstalotību;

15. atzinīgi vērtē secinājumus, kas izdarīti ESPON ziņojumā par Eiropas teritoriālās attīstības scenārijiem līdz 2030. gadam, kurā iekļauti reāli dati, kas palīdz risināt debātes par ES un valstu politiku veidolu, lai tādējādi izveidotu īstos instrumentus, ar kuru palīdzību atrisināt jaunās problēmas, kuras spēcīgi ietekmē teritorijas, piemēram, izraisot demogrāfiskas pārmaiņas, urbanizāciju, migrāciju, klimata pārmaiņas, un radīt optimālus apstākļus augstam pilsoņu dzīves līmenim;

16. uzsver, ka viens no svarīgākajiem teritoriālās kohēzijas mērķiem ir nodrošināt to, ka vienā konkrētā teritorijā gūtie panākumi un izaugsme radītu priekšrocības visam reģionam un visai Eiropas Savienībai; saistībā ar šo uzskata, ka izcilības centru un pētniecības un jauninājumu grupu darbība var būt viens no veidiem, kā nodrošināt ekonomiskus panākumus, zinātniskus atklājumus, tehnoloģiskus jauninājumus, darbavietas un reģionālo attīstību, un aicina stiprināt šo centru, universitāšu, uzņēmējdarbību un individuālu uzņēmumu, tostarp arī pašu mazāko uzņēmumu, mijiedarbību un zināšanu apmaiņu; aicina Komisiju iesniegt ietekmes novērtējumu, kurā būtu izanalizēta grupu un izcilības centru ietekme apkārtnes teritorijās;

17. uzsver, ka teritoriālās kohēzijas jēdzienā ir ietverta arī kohēzija teritorijās, un ierosina dot priekšroku politikas virzieniem, ar kuriem tiek stimulēta teritoriju patiesa policentrisks attīstība, lai mazinātu koncentrēšanos galvaspilsētās un veicinātu sekundāru centru parādīšanos; norāda, ka to būtu jāizmanto arī, lai neitralizētu negatīvo ietekmi, ko rada darbības koncentrēšanās pilsētās (piemēram, sastrēgumus, piesārņojumu, sociālo atstumtību, nabadzību) vai pakāpenisku nekontrolējamu urbanizāciju, kas ietekmē tur dzīvojošo iedzīvotāju dzīves kvalitāti; šajā sakarā uzskata, ka nedrīkst aizmirst atbalstu lauku teritorijām, nedz arī šo teritoriju mazo un vidējo pilsētu svarīgo lomu;

18. uzsver iekšējā tirgus nozīmīgo ieguldījumu ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzijā; uzsver sabiedrisko pakalpojumu nozīmi ilgtspējīgā ekonomiskā un sociālā attīstībā, kā arī nepieciešamību nodrošināt sociāli un reģionāli vienlīdzīgu piekļuvi vispārējas nozīmes, īpaši izglītības un veselības aprūpes, pakalpojumiem; saistībā ar šo uzsver, ka vienlīdzīgas piekļuves nodrošināšana attiecas ne tikai uz ģeogrāfisko attālumu, bet arī šo pakalpojumu izmantojamību un pieejamību, un pauž viedokli, ka, ņemot vērā subsidiaritātes principu un EK konkurences tiesības, atbildība par vispārējas nozīmes pakalpojumu definēšanu un to sniegšanas organizēšanu, finansēšanu un uzraudzību jāuzņemas valsts, reģionālajām un vietējām varas iestādēm; tomēr uzskata, ka jautājumu par pilsoņu vienlīdzīgu piekļuvi pakalpojumiem būtu jāiekļauj debātēs par teritoriālo kohēziju;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

19. konstatē, ka Zaļajā grāmatā ir atzītas lielas attīstības problēmas, ar kurām saskaras trīs veida reģioni ar īpašām ģeogrāfiskajām iezīmēm — kalnu reģioni, salu reģioni un reti apdzīvoti reģioni; nemazinot ievērojamo nozīmi, kas teritoriālajai kohēzijai var būt šo reģionu problēmu risināšanā, pauž viedokli, ka teritoriālajai kohēzijai nevajadzētu būt politikai, kas orientēta tikai uz reģioniem ar ģeogrāfiskiem agrūtinājumiem; tomēr uzskata, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, kā mazināt šos apgrūtinājumus un ļaut reģioniem pārvērst reģionālo potenciālu priekšrocībās un reālās iespējās, un sekmēt attīstību, kas ir būtiska Eiropas Savienībai kā vienotam veselumam;

20. konstatē, ka arī citos apgabalos nākas saskarties ar īpašām problēmām politikas izstrādes jomā attiecībā uz ekonomisko un sociālo attīstību, pieejamību, un konkurētspēju; šādas problēmas vērojamas EK līguma 299. panta 2. punktā noteiktajos tālākajos reģionos, pierobežas reģionos, perifēros reģionos, piekrastes reģionos, kā arī reģionos, kuros samazinās iedzīvotāju skaits; īpaši uzskata, ka nošķirtība būtu jāatzīst kā sevišķa ģeogrāfiska iezīme, kuras dēļ attiecībā uz šiem reģioniem būtu nepieciešams pieņemt īpašus politiskus apsvērumus; norāda, ka mazās salu valstis, Kipra un Malta, arī saskaras ar īpašām attīstības problēmām;

21. uzskata, ka, īstenojot teritoriālo kohēziju, nebūtu jāaprobežojas ar ES reģionālās politikas realizēšanu Eiropas Savienības teritorijā, bet būtu arī jākoncentrējas uz teritoriālo dimensiju, ko veido citas ES nozaru politikas ar spēcīgu teritoriālo ietekmi; teritoriālās kohēzijas kontekstā uzsver to, cik svarīgi ir uzlabot dažādu ES politiku sinerģiju, lai koordinētu un maksimāli palielinātu to praktisko teritoriālo ietekmi; taču norāda, ka vienmēr tiks saglabāta visu ES politiku autonomija un ka šajā procesā nav paredzēts pakārtot vienu politiku kādai citai;

Ieteikumi turpmākajai teritoriālās kohēzijas attīstībai

22. sagaida, ka sabiedriskās apspriešanās rezultātā pieņems skaidru un pietiekami elastīgu teritoriālās kohēzijas definīciju, par kuru kopīgi vienosies, kuru izmantos un izpratīs visas šajā jomā ieinteresētās personas un kura nodrošinās šī jēdziena skaidrību un pārredzamību; šajā sakarībā ņem vērā ES prezidentvalsts Francijas ierosināto definīciju; tomēr uzskata, ka teritoriālajai kohēzijai visās jomās jābūt pakļautai subsidiaritātes principam; uzskata arī, ka labākai jēdziena “teritoriālā kohēzija” definēšanai un izpratnei būtu jāievieš vienotas definīcijas arī tādiem jēdzieniem kā “teritorija”, “lauku rajons” un “kalnu rajons”;

23. uzskata, ka nākamajā teritoriālās kohēzijas definīcijā par galvenajiem jānosaka vairāki aspekti, tostarp jānosaka, ka teritoriālā kohēzija ir plašāka par ekonomisko un sociālo kohēziju, tās horizontālais raksturs un integrētā pieeja sekmē darbību visās teritorijās un starptautiskā līmenī; uzskata, ka teritoriālās kohēzijas mērķis ir dalībvalstu un reģionu nevienādību mazināšana un, to īstenojot, būtu jānodrošina dažādu un atšķirīgu ģeogrāfisko teritoriju harmoniska un noturīga attīstība, izvērtējot, kā ES kohēzijas un citas nozaru politikas var vislabāk pielāgot to situācijai; uzsver, ka visās turpmākās definīcijās skaidri jānosaka arī tas, ka teritoriālajā kohēzijā spēcīgi jākoncentrējas uz labu pārvaldību, arī saistībā ar valsts, privātā sektora un pilsoniskās sabiedrības partnerību, nodrošinot ES pilsoņiem vienlīdzīgas iespējas attiecībā uz dzīves apstākļiem un dzīves kvalitāti;

24. spēcīgi mudina Komisiju publicēt Balto grāmatu par teritoriālo kohēziju, kad beigsies tās apspriešanās process; uzskata, ka Baltajai grāmatai būtu liela nozīme, skaidri precizējot un nostiprinot teritoriālās kohēzijas jēdzienu un tās pievienoto vērtību pašreizējā kohēzijas politikā, un ierosinot konkrētus nosacījumus un politiskas darbības, lai palīdzētu atrisināt augošās problēmas, ar kurām saskaras ES reģionos, paredzot, ka pēc tam šos nosacījumus un darbības būtu jāietver tiesību aktu paketē par struktūrfondiem plānošanas periodam pēc 2013. gada un ar to saistītā finanšu shēmā; uzskata, ka šādā Baltajā grāmatā būtu jāiekļauj arī sākotnējās norādes par teritoriālās kohēzijas finansiālo ietekmi un ietekmi uz budžetu;

25. atzinīgi vērtē Komisijas ziņojuma “Reģioni 2020. gadā” publicēšanu; aicina Komisiju iekļaut Baltajā grāmatā par teritoriālo kohēziju šajā darba dokumentā minētos datus un analīzi, jo īpaši tos, kas attiecas uz ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

26. uzskata, ka trīs jēdzienus —koncentrāciju, savienošanu un sadarbību, — uz kuriem pamatojas Zaļajā grāmatā ietvertā teritoriālās kohēzijas analīze, ir nepieciešams pilnveidot un pārveidot konkrētās politiskās iespējās; mudina Komisiju izskaidrot, kā šie jēdzieni tiks integrēti tiesiskajā regulējumā plānošanas periodam pēc 2013. gada;

27. aicina ievērojami pastiprināt Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi nākamajam plānošanas periodam; pauž pārliecību par šī mērķa pievienoto vērtību Eiropas Savienībā, arī pateicoties tam, ka reģionālās un vietējās varas iestādes tieši piedalās pārrobežu, starpvalstu un starpreģionālās sadarbības programmu plānošanā un īstenošanā; tomēr uzskata, ka, īstenojot šo mērķi, nebūtu jākaitē pārējo divu mērķu sasniegšanai; saistībā ar šo uzsver arī to, cik svarīga ir jūras baseinu integrēta attīstība, kā arī Eiropas kaimiņattiecību politikas pārrobežu dimensija un attiecīgās rīcības programmas, kurām ir īpaša nozīme, ņemot vērā ES turpmāku paplašināšanos;

28. uzskata, ka teritoriālajai kohēzijai būtu jāattīstās kā horizontālam principam un jāatrodas visu ES politiku un darbību pamatā; uzskata, ka ilgtspējīgas attīstības un vides aizsardzības principu attīstību būtu jāizmanto par paraugu, kā integrēt teritoriālās kohēzijas jēdzienu visu atbilstošo ES politiku turpmākajā pilnveidošanā, jo tam jābūt ietvertam visās politikas jomās, kuras ir saistītas ar kohēziju; tomēr uzskata, ka teritoriālās kohēzijas horizontālās dimensijas dēļ to nebūtu jāpārvērš par vispārinātu un abstraktu vērtību sistēmu; aicina Eiropas Savienību īstenot visas nepieciešamās iniciatīvas, lai iestrādātu teritoriālās kohēzijas jēdzienu tiesību aktu un politikas nostādņu priekšlikumus;

29. atgādina, cik svarīgi ir iekļaut katrā ES kohēzijas politikas īstenošanas un novērtēšanas fāzē dzimumu vienlīdzības perspektīvu, iespēju vienlīdzību un invalīdu un vecāka gadagājuma cilvēku īpašās vajadzības;

30. uzsver nepieciešamību saistībā ar teritoriālo kohēziju izveidot papildu kvalitatīvus rādītājus, lai varētu labāk izstrādāt un īstenot atbilstošas praktiskas politikas nostādnes, ņemot vērā dažādu teritoriju specifiskumu; tādēļ aicina Komisiju nekavējoties veikt vajadzīgo izpēti un nodrošināt iespēju noteikt jaunus un drošus rādītājus un veidu, kādā tie jāiekļauj šajā sistēmā, lai novērtētu reģionālās atšķirības;

31. norāda, ka IKP ir bijis vienīgais kritērijs, ar kura palīdzību tiek noteikta reģionu atbilstība saskaņā ar 1. mērķi (konverģenci), lai gan attiecībā uz reģioniem, kuru atbilstība tiek nodrošināta saskaņā ar reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības mērķiem, jau var izmantot citus rādītājus; pauž bažas par to, ka nenoliedzamais starpvalstu konverģences progress bieži vien slēpj arvien pieaugošās atšķirības starp reģioniem un reģionos, tādēļ uzstāj, ka ir nepieciešams nopietni izvērtēt, vai IKP kā galvenais atbilstības kritērijs finansiālas palīdzības saņemšanai no struktūrfondiem ir pietiekams;

32. uzskata, ka *NUTS II* reģionu iekšējās atšķirības problēmas var labāk novērot *NUTS III* līmenī; tādēļ aicina Komisiju pārbaudīt, cik lielā mērā turpmāk būs iespējams risināt *NUTS II* reģionu iekšējo atšķirību problēmu, arī nosakot atbalstāmos reģionus *NUTS III* līmenī; saistībā ar teritoriālo kohēziju uzsver dalībvalstu nozīmi struktūrfondu programmu izstrādāšanā un īstenošanā, nosakot, kuras teritoriālās vienības atbilst attiecīgajam intervences līmenim; šim nolūkam iesaka katra plānošanas perioda sākumā veikt visas ES teritorijas telpisko analīzi;

33. uzskata, ka ES nozaru politiku teritoriālās ietekmes labākai koordinēšanai ir nepieciešams labāk izprast un izmērīt šo ietekmi; tādēļ mudina Komisiju turpināt šo politikas nostādņu teritoriālās ietekmes novērtēšanu un paplašināt esošos mehānismus ietekmes novērtējuma veikšanai, piemēram, stratēģisko vides novērtējumu, iekļaujot tajos teritoriālus aspektus; aicina Komisiju arī nākt klajā ar konkrētiem priekšlikumiem par sinerģijas radīšanu starp šīm teritoriālās un nozaru politikas nostādnēm un turpināt izvērtēt Lisabonas un Ģēteborgas stratēģiju ieguldījumu teritoriālajā kohēzijā;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

34. atkārtoti norāda uz savu ilgstoši izteikto prasību izstrādāt reģioniem ar specifiskām ģeogrāfiskām iezīmēm vispusīgu ES stratēģiju, ar kuru tiem tiktu sniegta iespēja labāk risināt problēmas, ar kurām tie saskaras; uzskata, ka šādā ES stratēģijā būtu jāuzsver teritoriālās kohēzijas politikas aspekts un jāparedz veidi, kā pielāgot ES politikas nostādnes šo teritoriju specifiskajām vajadzībām un priekšrocībām; uzsver, ka šādas stratēģijas īstenošana ir būtisks nosacījums šo teritoriju ekonomiskajai un sociālajai attīstībai; uzskata, ka jaunu rādītāju izstrādāšana, lai labāk atainotu situāciju un praktiskās problēmas, ir ļoti svarīga veiksmīgai ES stratēģijas īstenošanai šajā jomā;

35. tomēr uzsver, ka, izstrādājot papildu rādītājus un veicot teritoriālos novērtējumus, nevajadzētu radīt lielāku birokrātiju vai turpmāku kavēšanos teritoriālās kohēzijas veicināšanai paredzēto jauno politiku un darbību īstenošanā; uzsver nepieciešamību gūt tiešus rezultātus no teritoriālās kohēzijas iekļaušanas nākamajā struktūrfondu programmu kopumā;

36. atgādina par mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) un mikrouzņēmumu, kā arī amatnieku uzņēmumu svarīgo lomu ekonomiskajā, sociālajā un teritoriālajā kohēzijā un norāda uz to nozīmi konkurētspējas un nodarbinātības sekmēšanā reģionos; tādēļ aicina Komisiju veikt īpašu analīzi par MVU paredzēto struktūrfondu un ES politikas ietekmi un efektivitāti reģionos, kā arī par administratīviem un finansiāliem sarežģījumiem, ar kuriem šiem MVU nākas saskarties;

37. turklāt aicina Komisiju, dalībvalstis un reģionus īstenot aktīvu politiku, ar kuru tiek atbalstīts uzņēmumu novatoriskums un konkurētspēja un radītas uzņēmumu, valsts sektora, skolu un universitāšu savstarpējas sadarbības iespējas, un nodrošināt, ka organizācijas, kas pārstāv MVU, var tieši piedalīties teritoriālās politikas nostādņu izstrādāšanā;

38. mudina dalībvalstis stiprināt centienus, lai sasniegtu mērķus, kas noteikti pirmās rīcības programmas Eiropas Savienības Teritoriālās attīstības programmas īstenošanai 4. sadaļā, lai gūtu zināšanas par teritoriālo kohēziju un ilgtspējīgu teritorijas plānošanu, izstrādātu nākotnes plānus un analizētu ietekmi, kā arī atzītu ESPON svarīgo nozīmi šajā procesā;

39. norāda, ka klimata pārmaiņas ievērojami ietekmēs teritoriālo kohēziju; pieprasa Komisijai turpināt analizēt klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi dažādos reģionos, ņemot vērā to, ka šī ietekme dažādās Eiropas Savienības vietās, gaidāms, būs atšķirīga; uzskata, ka, īstenojot teritoriālo kohēziju, būtu pienācīgi jāņem vērā mērķi klimata pārmaiņu jomā un jāstimulē ES reģionos paradumi rīkoties tā, lai tiktu nodrošināta ilgtspējīga attīstība; tomēr atzīst, ka arī pārējās ES politikās lielā mērā būtu jāparedz cīņa pret klimata pārmaiņām;

40. ar lielu interesi konstatē, ka Piektajā progresa ziņojumā pirmo reizi konkrēti tiek minēti "pārejas reģioni", kas atrodas starp "konverģences reģioniem" un "konkurētspējas un nodarbinātības reģioniem"; atzīst nepieciešamību atsevišķi pievērsties šiem reģioniem, kas tagad ir izdalīti kā "pakāpeniskas attiecināšanas" un "pakāpeniskas neattiecināšanas" reģioni starp abiem mērķiem; aicina Komisiju saistībā ar teritoriālo kohēziju ieviest vispusīgāku palīdzības sistēmu tādu reģionu pakāpeniskai pārejai, kuri drīzumā pārsniegs 75 % IKP robežu, lai nodrošinātu tiem skaidrāku statusu un lielāku drošību to attīstībai; uzskata, ka ir arī nepieciešams izveidot pārejas sistēmu dalībvalstīm, kuras vairs netiks piesaistītas Kohēzijas fondam;

41. uzskata, ka, izmantojot integrētu pieeju, būs lielākas iespējas gūt panākumus, ja katras teritorijas attīstības stratēģiju izstrādāšanā un īstenošanā jau no paša sākuma saskaņā ar 11. pantu Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulā (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu⁽¹⁾, tiks iesaistītas reģionālās un vietējās valsts varas iestādes, kā arī ieinteresētās personas, tostarp ekonomiskie, sociālie un citi partneri, kas var sniegt vispārēju pārskatu un izpratni par attiecīgās teritorijas vajadzībām un specifiskajām iezīmēm; aicina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes, lai palīdzētu dalībvalstīm, kā arī reģionālajām un vietējām varas iestādēm visefektīvāk īstenot integrētu pieeju un izveidot efektīvu partnerību, izstrādājot turpmākas stratēģijas attiecīgajām teritorijām;

(1) OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

42. atzīst, ka, īstenojot teritoriālo kohēziju, būtu jāuzlabo kohēzijas politikas pārvaldība; piekrīt viedoklim, ka dažādu problēmu risināšanai ir nepieciešams atšķirīgs teritoriālais mērogs un ka tādēļ patiesas partnerības izveide starp visiem dalībniekiem, kas ir iesaistīti gan ES, gan valsts, reģionālā un vietējā līmeņa reģionālajā un vietējā attīstībā, ir priekšnoteikums teritoriālās kohēzijas izstrādāšanas procesam, un aicina Komisiju un dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai izveidotu šādu daudzlīmeņu teritoriālo pārvaldību; uzskata, ka, īstenojot teritoriālo kohēziju, lielākā uzmanība būtu jāpievērš tam, lai noteiktu piemērotu teritoriālo līmeni katras politikas vai pasākuma īstenošanai iespējami tuvāk iedzīvotājiem;

43. uzsver, ka ES politikas nostādņu, jo īpaši ES kohēzijas politikas, rezultātā bieži vien centralizēta pārvaldības sistēma ir pārveidojusies par aizvien integrētāku, daudzlīmeņu pārvaldības sistēmu; aicina ieinteresētās personas, valsts iestādes un pilsoņus izveidot formālu teritoriālās pārvaldības sistēmu, kuras pamatā ir daudznozaru, teritoriāla un augšupejoša integrēta nostāja, lai saskaņoti un efektīvi reaģētu uz pilsoņu vai šīs sistēmas lietotāju konkrētu vajadzību tai atbilstošā jomā; šajā sakarībā atgādina par veiksmīgo pieredzi, kas gūta, īstenojot ES iniciatīvas, piemēram, *Urban I* un *Urban II* pilsētu teritorijās un *Leader* lauku teritorijās;

44. atgādina, ka problēmas struktūrpolitikas īstenošanā daļēji rada pārlietu stingrās un sarežģītās procedūras un ka šī iemesla dēļ ir nepieciešams šīs procedūras vienkāršot un iedibināt skaidru atbildību un kompetenču sadali starp Eiropas Savienību, dalībvalstīm, reģionālajām un vietējām varas iestādēm; uzskata, ka teritoriālā pārvaldība būs ļoti atkarīga no šādu skaidru noteikumu ieviešanas; atkārtoti aicina Komisiju nekavējoties iesniegt konkrētu priekšlikumu kopumu, lai risinātu šos jautājumus;

45. ņemot vērā teritoriālās kohēzijas pieaugošo nozīmi saistībā ne vien ar reģionālo, bet arī ES nozaru politiku, iesaka, ka neoficiālās struktūras, kuras ilgu laiku ir pārvaldījušas teritoriālo kohēziju un teritoriālo plānošanu Padomē, būtu jāaizstāj ar oficiālām ministru sanāksmēm, kurās būtu jātiekas ministriem, kas atbildīgi par ES reģionālo politiku; uzskata, ka šāda institucionālā attīstība Padomē nodrošinātu labāku informācijas plūsmu, kā arī strauju teritoriālās kohēzijas politikas pilnveidošanos;

46. mudina dalībvalstis apsvērt, kā labāk konsolidēt un īstenot teritoriālās kohēzijas jēdzienu valsts programmās un politikā; uzskata, ka šajā sakarībā policentriskās attīstības un pilsētu un lauku reģionu partnerības pamatprincipi, kā arī *Natura 2000* pilnīga īstenošana būtu jāiekļauj dalībvalstu reģionālajā plānošanā;

*

* *

47. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Kohēzijas politikas pilsētas dimensija

P6_TA(2009)0164

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par kohēzijas politikas pilsētu dimensiju jaunajā plānošanas periodā (2008/2130(INI))

(2010/C 117 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 158. un 159. pantu,
- ņemot vērā pirmo rīcības programmu Eiropas Savienības Teritoriālās attīstības programmas īstenošanai („Pirmo rīcības programmu“), ko pieņēma neformālajā Ministru padomē par telpisko plānošanu un attīstību, kas notika 2007. gada 23. un 24. novembrī Pontadelgadā, Azoru salās,
- ņemot vērā ES Teritoriālo attīstības plānu „Ceļā uz konkurētspējīgāku un ilgtspējīgāku Eiropu ar daudzveidīgiem reģioniem“ („Teritoriālais attīstības plāns“) un Leipcigas hartu par Eiropas pilsētu ilgtspējīgu attīstību („Leipcigas harta“), ko pieņēma neformālajā Ministru padomē par telpisko plānošanu un attīstību, kas notika 2007. gada 24. un 25. maijā Leipcigā,
- ņemot vērā Bristoles vienošanos, ko pieņēma 2005. gada 6. un 7. decembrī Bristolē notikušajā neformālajā Ministru padomes sanāksmē par ilgtspējīgām kopienām,
- ņemot vērā „pilsētu *acquis*“, ko pieņēma 2004. gada 29. novembrī Roterdamā notikušajā neformālajā Ministru padomē par teritoriālo kohēziju,
- ņemot vērā 2003. gada Atēnu jauno hartu, ko izsludināja Lisabonā 2003. gada 20. novembrī Eiropas Pilsētu plānošanas padomes laikā un tajā ietvertu Eiropas pilsētu nākotnes redzējumu,
- ņemot vērā Lilles rīcības plānu, kuru pieņēma neformālajā Ministru padomē par pilsētu lietām, kas notika 2000. gada 3. novembrī Lillē,
- ņemot vērā Eiropas Telpiskās attīstības perspektīvu (*ESDP*), ko pieņēma neformālajā Ministru padomē par telpisko plānošanu, kas notika 1999. gada 11. maijā Potsdamā,
- ņemot vērā Eiropas Ilgtspējīgas attīstības pilsētu hartu, kuru pieņēma Eiropas konferencē par ilgtspējīgām pilsētām, kas notika 1994. gada 27. maijā Dānijas pilsētā Ālborgā,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 6. oktobra paziņojumu „Zaļā grāmata par teritoriālo kohēziju — teritoriālās daudzveidības priekšrocību izmantošana“ (COM(2008)0616),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 19. jūnija paziņojumu „Piektais progressa ziņojums par ekonomisko un sociālo kohēziju: reģionu izaugsme — Eiropas izaugsme“ (COM(2008)0371),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 14. maija paziņojumu par pārrunu rezultātiem saistībā ar kohēzijas politikas stratēģijām un programmām 2007.–2013. gada plānošanas periodam (COM(2008)0301),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 30. maija paziņojumu „Ceturtais ziņojums par ekonomisko un sociālo kohēziju“ (COM(2007)0273),

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- ņemot vērā Komisijas rokasgrāmatu „Par pilsētu dimensiju Kopienas politikā 2007.–2013. gadam“, ko pieņēma 2007. gada 24. maijā,
  - ņemot vērā 2007. gada maija Komisijas darba dokumentu par teritoriālo un pilsētas aspektu valsts stratēģisko pamatprincipu kopumos un darbības programmās laika posmam no 2007. līdz 2013. gadam — pirmais novērtējums,
  - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 13. jūlija paziņojumu „Kohēzijas politika un pilsētas: pilsētu un aglomerāciju nozīme reģionu ekonomiskajā izaugsmē un darba vietu radīšanā“ (COM(2006)0385),
  - ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra lēmumu 2006/702/EK par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņem ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2005. gada 5. jūlija paziņojumu, Kohēzijas politika izaugsmes un darbavietu atbalsta jomā — Kopienas stratēģijas pamatnostādnes 2007.–2013. gadam (COM(2005)0299),
  - ņemot vērā Komisijas 2002. gada 14. jūnija paziņojumu „Struktūrfondu programmu plānošanas periods no 2000. līdz 2006. gadam: Pilsētu iniciatīvas sākotnējais izvērtējums“ (COM(2002)0308),
  - ņemot vērā Komisijas 1997. gada 6. maija paziņojumu „Pilsētvides attīstības plāns Eiropas Savienībā“ (COM(1997)0197),
  - ņemot vērā Eiropas Telpiskās plānošanas novērošanas tīkla (ESPON) 2006. gada programmu un pieņemto ESPON 2013. gada programmu,
  - ņemot vērā pilsētu izmēģinājuma projektu (1989–1999) rezultātus, Kopienas iniciatīvu URBAN I (1994–1999) un URBAN II (2000–2006),
  - ņemot vērā informāciju no Eiropas pilsētu revīzijas datu bāzes, kurā aptverti 330 rādītāji par 358 Eiropas pilsētām,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Teritoriālās programmas un Leipcigas hartas īstenošanu — Eiropas telpiskās attīstības un teritoriālās kohēzijas rīcības programmas izstrāde ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2007. gada 10. maija rezolūciju par mājokļu un reģionālo politiku ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2005. gada 13. oktobra rezolūciju par pilsētu dimensiju paplašināšanās kontekstā ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu (A6-0031/2009),
- A. tā kā ir atzīts, ka, kaut gan pilsētu jautājumi ir valstu, reģionālo un vietējo iestāžu kompetencē, pilsētu teritorijām ir nozīmīga loma Lisabonas un Gēteborgas stratēģiju efektīvā īstenošanā, un tās uzskata par svarīgu prioritāti kohēzijas politikā, par kuru ir atbildīgas ES iestādes;

⁽¹⁾ .OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.

⁽²⁾ .Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0069.

⁽³⁾ .OV C 76 E, 27.3.2008., 124. lpp.

⁽⁴⁾ .OV C 233 E, 28.9.2006., 127. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- B. tā kā Leipcigas hartā izklāstītie ES mērķi ir nodrošināt integrētu pieeju pilsētu attīstības politikas īstenošanai, lai izveidotu kvalitatīvu pilsētas telpu, modernizēt transporta, enerģijas, komunālos pakalpojumus un informācijas tīklus, un veicinātu mūžizglītību, izglītību un jauninājumus īpaši nomaļos rajonos un teritorijās pilsētas iekšienē;
- C. uzskata, ka gan Francijas prezidentūras jau uzsāktā Leipcigas hartas īstenošanas pārbaudes protokola sagatavošana, kas būtu elastīgs, pielāgojams un dinamisks, kā arī ir galvenais priekšnoteikums dažādu Eiropas pilsētu ļoti atšķirīgo vajadzību ievērošanai, gan turpmākā pilsētu integrētu attīstības plānu izstrāde katrā dalībvalstī var izrādīties ļoti lietderīga, lai sniegtu informāciju par dažādām situācijām un pēc tam īstenotu iniciatīvas ar skaidru mērķi;
- D. tā kā ir jāizšķir pilsētas un pilsētu teritorijas;
- E. tā kā 80 % no 492 miljoniem ES iedzīvotāju dzīvo pilsētās, Eiropas Savienībai ir raksturīga policentriska attīstība, tomēr dalībvalstu starpā ir ievērojamas atšķirības iedzīvotāju sadalījumā starp pilsētu, piepilsētu un lauku teritorijām un pastāv problēmas, ko rada pilsētu iedzīvotāju interešu un vajadzību nepietiekams atspoguļojums struktūrfondu darbības programmās;
- F. tā kā pilsētu teritorijās tiek radīti 70 līdz 80 % no ES IKP, un tās ir atzītas par jauninājumu centriem un reģionu, valstu un ES attīstības dzinējspēku;
- G. tā kā pilsētas ir arī atbildīgas par vairāk nekā 75 % pasaules enerģijas patēriņa un tās enerģijas ražošanas, satiksmes, rūpniecības un apkures rezultātā rada 80 % siltumnīcefekta gāzu;
- H. tā kā urbanizācijas tendenci pastiprina iekšēja migrācija uz galvaspilsētām un lielpilsētām; tā kā šā procesa izraisītais iedzīvotāju skaita pieaugums ir ļoti smaga nasta pilsētām, kuras kļūst arvien lielākas un kurām ir jārekinās ar arvien lielāku atkritumu pārstrādes, mājokļu, izglītības un darba vietu pieprasījumu, un tā kā šī augošā urbanizācijas tendence rada milzīgas problēmas lauku teritorijām cilvēku kapitāla, darba spēka, patērētāju un studentu zaudējuma dēļ;
- I. tā kā nesen īstenotā ES nebijuša mēroga paplašināšanās palielināja reģionālo nevienādību un pievienoja lielu skaitu pilsētu ar degradējušos pilsētvidi;
- J. tā kā neskatoties uz to, ka dalībvalstīs ir dažāda politiskā, iestāžu un konstitucionālā kārtība, ES pilsētu teritorijām ir kopīgas problēmas un kopīgas iespējas to risināšanā, kas izceļ nepieciešamību pēc sīki izstrādātiem statistikas datiem un savstarpējas sadarbības, kā arī labas prakses apmaiņas, lai Eiropas pilsētas varētu konkurēt pasaules līmenī;
- K. tā kā ES telpiskajai attīstībai ir jāatrod risinājumi tādām problēmām kā ekonomiskā pārstrukturēšana, lielas darba tirgus svārstības, nepieejams vai pārslogots sabiedriskais transports, pilsētu izplešanās rezultātā ierobežotas izmantojamās teritorijas, iedzīvotāju skaita samazināšanās un novecošana, iedzīvotāju aizplūšana no lauku teritorijām un mazpilsētām uz lielām pilsētu teritorijām, sociālā atstumtība, augstais un pieaugošais noziedzības līmenis, geto tipa rajonu veidošanās noteiktos pilsētas rajonos, mazi māsaimniecību ienākumi, dzīves līmeņa pasliktināšanās trūcīgajos pilsētu rajonos, parku un atpūtas zonu nepietiekamība, vides piesārņojums, ūdens, atkritumu un atlieku apsaimniekošanas kontrole un drošas enerģijas piegādes un efektīvas enerģijas izmantošanas nepieciešamība;
- L. tā kā pārvalde ar mūsdienu elektroniskajām tehnoloģijām un īpaši elektroniskā pārvalde, iesaistot visas attiecīgās puses, varētu būtiski samazināt problēmas un varētu panākt pilsētu izplešanās problēmas integrētu risinājumu, sadarbojoties ar piepilsētu zonām, kas atrodas uz lauku zonu robežas, un ņemot tās vērā, kā arī atbilstīgi modernajām pilsētu plānošanas pieejām, piemēram, viedajai izaugsmei, jaunajam teritoriālplānojumam un saprātīgajai pilsētu plānošanai;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- M. tā kā pilsētu attīstības pasākumi ir ļoti izdevīgi attiecībā uz mazu un vidēju uzņēmumu (MVU) dalību un īpaši pakalpojumu jomā, un kohēzijas politika aizvien vairāk ir orientēta uz pilsētu konkurences priekšrocību veicināšanu;
- N. tā kā MVU, īpaši maziem un mikrouzņēmumiem, kā arī amatniekiem un tirgotājiem ir būtiska nozīme nodarbinātības uzturēšanā pilsētās un līdzsvara saglabāšanai dzīvojamajos rajonos, un tā kā pilsētpolitika transporta, uzņēmējdarbības, nekustamā īpašuma darījumu jomā un mājokļu sadārdzināšanās, vai tieši pretēji — līdzsvarotas politikas trūkums šajos jautājumos, bieži ir izraisījis gan ekonomiskās darbības apstākumu, gan pakalpojumu privātpersonām samazināšanos;
- O. tā kā joprojām ir jāstiprina pilsētu un lauku teritoriju partnerība, jo pilsētām ir galvenā nozīme savu perifēriju harmoniskas un integrētas attīstības nodrošināšanā teritoriālās kohēzijas un līdzsvarotas reģionālās attīstības perspektīvā,
1. uzsver ilgspējīgas pilsētu attīstības nozīmīgumu un pilsētu zonu ieguldījumu reģionālajā attīstībā un aicina Komisiju regulāri novērtēt, izsvērt, salīdzināt un apspriest ES politikas ietekmi uz ekonomikas un sociālo situāciju — īpaši saistībā ar izglītības un kultūras jautājumiem, kā arī veselības aizsardzības, transporta, vides un drošības situāciju pilsētu teritorijās;
  2. pauž nožēlu, ka ilgspējīgas pilsētu attīstības noteikšana par stratēģisku prioritāti ir tikai ieteikums, nevis obligāta prasība dalībvalstīm; tādēļ pauž bažas, ka dažas dalībvalstis, īstenojot kohēzijas politiku, nepietiekami ņem vērā pilsētu dimensiju, un aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar reģionālajām un vietējām iestādēm analizēt un novērtēt URBAN iniciatīvas iekļaušanu un regulāri pārraudzīt un izvērtēt ES fondu īstenošanas rezultātus pilsētu teritorijās;
  3. vērš uzmanību uz Kopienas iniciatīvas URBAN pozitīvo pieredzi saistībā ar partnerattiecībām, integrētu un augšupēju pieeju, jo tās ir ievērojami uzlabojušas atbalstīto projektu efektivitāti un piemērotību; prasa šos sasniegumus ņemt vērā struktūrfondu pilsētas dimensijā un līdzīgus mehānismus paredzēt „parastajā” finansējumā, kas pieejams pilsētu ilgspējīgai attīstībai, tādējādi ļaujot pēc iespējas lielākam skaitam pilsētu izmantot šos sasniegumus;
  4. uzskata, ka būtu nepareizi un pat problemātiski pieņemt kopēju „pilsētu teritoriju” definīciju un vispār termina „pilsēta” definīciju, jo būtu grūti vienā un tajā pašā jēdzienā ņemt vērā dalībvalstu un reģionu dažādās situācijas, un tādēļ uzskata, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu pilsētu teritoriju obligāta definēšana un apzīmēšana ir jāatstāj dalībvalstu ziņā, pamatojoties uz kopējiem Eiropas rādītājiem;
  5. aicina dalībvalstis veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai atbalstītu galvaspilsētu un citu lielpilsētu darbu pie to problēmu risināšanas, ko rada urbanizācija un iedzīvotāju skaita palielināšanās, jo īpaši atkritumu apsaimniekošanas, mājokļu, nodarbinātības un izglītības jomā; plašākā nozīmē uzskata, ka demogrāfiskās svārstības rada darba tirgus problēmas pilsētu un lauku teritorijās, un papildus arī problēmas izglītības un bijušo darbinieku pārkvalificēšanā jomā, kā arī saistībā ar lauku teritoriju iedzīvotāju skaita samazināšanos;
  6. uzskata, ka šajā sakarībā un, ņemot vērā acīmredzamo faktu, ka dalībvalstu dažādie konstitucionālie mehānismi, neskatoties uz dažādu pārvaldības līmeņu efektivitāti, savā būtībā nav savienojami ar saskaņotu pieeju, būtu vēlams, lai dalībvalstis, vajadzības gadījumā izmantojot atklātu apspriešanu, definētu savu pilsētu dimensijas redzējumu iekšējās saskaņotības uzlabošanai un sadarbības palielināšanai ar Komisiju;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

7. uzsver, ka dalībvalstis var deleģēt pilsētām to Eiropas Savienības struktūrfondu pārvaldību, kas paredzēti pilsētu ilgtspējīgas attīstības pasākumu īstenošanai; uzskata, ka pārdeleģēšanai ir divkārsa pievienotā vērtība: no vienas puses, reģionu un Eiropas izaugsme būtu efektīvāka, ja pilsētas uzņemos atbildību gan par darbību plānošanu, gan īstenošanu, vienlaikus risinot vietējas problēmas, un, no otras puses, tā būtu ievērojams vietējās pārvaldes administratīvās veikspējas uzlabošanas līdzeklis; tomēr pauž nožēlu par to, ka līdz šim pilnībā nav izmantota pilnvaru pārdeleģēšanas iespēja pašvaldību iestādēm, varbūt piešķirot vispārējas dotācijas no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansētajām darbības programmām, un ir pārliecināts, ka nākamajā plānošanas periodā pilsētu teritorijām ir jāparedz starpnieka struktūras izveide daudzlīmeņu pārvaldes pieejā, un uzskata, ka pilsētu dimensijai un pilnvaru pārdeleģēšanai reģionālajā politikā ir jābūt obligātai; tomēr, pārdeleģēšana nedrīkst radīt reģionālās politikas sašķelšanos, un tādēļ rūpīgi jānosaka pārdeleģēšanas metode;

8. uzsver, ka pilsētu attīstības plānošanai ir svarīgi izmantot integrēto pieeju; ierosina, lai pilsētu attīstības valsts atbalsta pamatā būtu integrēti pilsētu attīstības plāni; prasa, lai integrētā pieeja būtu saistošs nosacījums pēc iespējas ātrāk, bet ne vēlāk kā nākamajā plānošanas periodā, lai piešķirtu un īstenotu struktūrfondus, kā arī lai saņemtu aizdevumus no Eiropas Investīciju bankas; aicina Komisiju izstrādāt pamatnostādnes ar ieteikumiem un labas prakses paraugiem attiecībā uz integrētiem pilsētu attīstības plāniem un veicināt paraugprakses apmaiņu starp valsts, reģionālām un vietējām iestādēm;

9. aicina dalībvalstis valsts stratēģiskajos atsaucēs dokumentos un rīcības programmās prioritāti piešķirt tādu projektu finansējumam, ar kuriem īsteno pilsētu ilgtspējīgas attīstības plānus;

10. ierosina ilgtspējīgas pilsētu pārvaldības plānos iekļaut vismaz dažus no šiem elementiem: atkritumu plāns, trokšņa karte un rīcības plāni, vietējās gaisa un vides piesārņojuma programmas, demogrāfiskās izaugsmes perspektīvas, pieprasījumi jaunu zonu attīstībai, neapbūvētu teritoriju un pamestu ēku reģenerācija, panīkušu un deindustrializētu rajonu rehabilitācija, sabiedrisko pakalpojumu esamība un pieejamība, pilsētas struktūra un zaļo zonu īpatsvars, labiekārtojumi cilvēkiem ar invaliditāti, kultūras, vēstures un dabas mantojuma pilnveide, tāme par nepieciešamo ūdens daudzumu un par tā efektīvu izmantošanu, sabiedriskā transporta pieejamība, efektīva satiksmes pārvaldība, mazāk aizsargāto grupu (migrantu, minoritāšu, mazkvalificētu personu, cilvēku ar invaliditāti, sievieti u.c.) integrācija, mājokļu pieejamība par mērenām cenām un noziedzības apkarošanas plāni;

11. uzskata, ka tikai tad, ja ir pieejami pietiekami līdzekļi ilgtspējīgai pilsētu attīstībai, būtu efektīvi sagatavot integrētus pilsētu attīstības plānus, un tādēļ iesaka esošos līdzekļus novirzīt īpašām darbībām; ierosina tādu minimālo struktūrfondu izdevumu līmeni, kas jānosaka uz katru pilsētas teritorijas iedzīvotāju vienā plānošanas periodā un kura apjoms reģionam neradītu nepanesamu slogu;

12. uzskata, ka steidzami ir jāstiprina pilsētu vertikālās un horizontālās pārvaldes administratīvā veikspēja un pievērš dalībvalstu uzmanību neatliekamajai vajadzībai pieņemt integrētu pieeju pilsētu attīstības politikas īstenošanā (lai tiktu risināti ar pilsoņu ikdienas dzīvi cieši saistīti jautājumi, piemēram, transports, sabiedriskie pakalpojumi, dzīves kvalitāte, nodarbinātība un vietējā ekonomiskā darbība, drošība u.c.), uz partnerības principa pamata šajos centienos iesaistot valstu valdības ar reģionālām un vietējām iestādēm un visām citām attiecīgajām pusēm;

13. atzīst, ka pilsētu iestādēm ir grūti līdzsvarot Eiropas Sociālā fonda (ESF) finansējuma jomas, īstenojot ekonomikas un sociālo attīstību, ar ERAF finansējuma jomām, plānojot ieguldījumus fiziskajā infrastruktūrā; uzskata, ka ir jāpārskata princips „viena programma, viens fonds“, un, ka vietējām un reģionālajām iestādēm ir labāk jāizmanto ERAF un ESF finansējuma sinerģijas un jāpastiprina integrēta finansēšana; ilgtermiņā, aicina Komisiju izpētīt abu fondu apvienošanas iespēju, ja tādā veidā varētu vienkāršot procedūras;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

14. atbalsta ideju par JESSICA apgrozības fonda principu un tā potenciālu ekonomiskai izaugsmei pilsētu teritorijās un uzskata, ka nākošajā programmas izstrādes periodā reģionālajai politikai ir vairāk jāizmanto finanšu inženierijas mehānismi, piemēram, apgrozības fondi, kas piedāvā izdevīgus aizņēmumus, nevis tikai dotācijas, kā tas ir pašlaik;
15. atzīmē privātā sektora potenciālu pilsētu attīstībā un uzskata, ka sistemātiski jāparedz un jāveicina publiskā un privātā sektora partnerības izmantošana novatorisku finansējuma mehānismu un projektu izveidei, lai risinātu lielākās pilsētu teritoriju ekonomiskās un sociālās problēmas, īpaši, infrastruktūras un mājokļu būvniecībai; norāda, ka šai pieejai ir nepieciešams skaidrs un pārskatāms rīcības kodekss, īpaši attiecībā uz valsts iestāžu darbībām, kurām saskaņā ar subsidiaritātes principu ir jāpieņem stratēģiski lēmumi par pakalpojuma sniegšanas metodēm, specifikāciju sagatavošanu, kā arī par noteiktas kontroles pakāpes saglabāšanu;
16. uzsver pilsētu dimensijas īstenošanas un administratīvos aspektus un aicina turpināt kohēzijas politikas īstenošanas noteikumu vienkāršošanu un pārmerīgās birokrātijas samazināšanu saistībā ar fondu un individuālu projektu pārvaldi un kontroli;
17. atzīmē, ka papildus kohēzijas politikai, arī citas Kopienas politikas sniedz finanšu atbalstu pilsētu teritorijām un tādēļ aicina Komisiju izstrādāt un ierosināt labāku attiecīgās politikas koordināciju, kas apvienotu visus ES resursus, kas piešķirti pilsētu teritorijām, lai praktiski nodrošinātu integrētās pieejas īstenošanu, vienlaikus vienmēr ņemot vērā kohēzijas politiku;
18. uzskata, ka dalībvalstīs pastāvošās pārvaldības struktūras joprojām nav pietiekami piemērotas horizontālas sadarbības veicināšanai, un stingri aicina Eiropas Komisiju uzsvērt starpnozaru pārvaldības struktūras principu;
19. aicina efektīvāk izmantot esošos finanšu, cilvēku un organizatoriskos resursus, lai radītu un stiprinātu pilsētu izveidotos tīklus ilgtspējīgas pilsētu attīstības jomā, jo tiem ir nozīmīga loma teritoriālajā sadarbībā; šajā kontekstā uzsver tādas infrastruktūras nepieciešamību, kas veicinātu konkrētu, piemēram, vēsturisku īpašību saglabāšanu, (piemēram, jauninājumu centru) modernizāciju, (piemēram, MVU) ekonomisko izaugsmi un sezonālu darbību, un aicina Komisiju stiprināt pilsētu teritoriju vietu iniciatīvā „Reģioni ekonomiskām pārmaiņām“;
20. atzīst, ka efektīvai reģionālās attīstības politikas īstenošanai un ilgtspējīgai teritoriālās attīstības stratēģijai ir vajadzīgs pilsētas, piepilsētas un lauku teritorijām paredzētās politikas virzienu līdzsvars, kas veicinātu īstas reģionālas kohēzijas sasniegšanu, un atkārtoti, ka lauku attīstības politikai ir ievērojama telpiska ietekme un ka pilsētu un lauku attīstības politikas virzieni nav pietiekami integrēti; uzsver, ka vajadzīga patiesa šo politikas virzienu sinerģija, kas radītu attīstības potenciālu un veicinātu lauku teritoriju pievilcību un konkurētspēju; aicina dalībvalstis un reģionus izmantot pilsētas un lauku partnerattiecību instrumentu, lai panāktu vēlamo līdzsvaroto teritoriālo attīstību;
21. aicina Komisiju tālāk izstrādāt un regulāri atjaunināt Eiropas Pilsētu revīziju, vienlaikus sniedzot informāciju par situāciju saistībā ar visu dalībvalstu pilsētu — lauku atšķirībām, lai varētu iegūt skaidru priekšstatu par situāciju un lai noteiktu kādas ir specifiskas vajadzības līdzsvarotai pilsētu un lauku attīstībai;
22. iesaka Komisijai un dalībvalstīm izveidot ES augsta līmeņa pilsētattīstības grupu un ES līmenī pilsētu attīstības politikai piemērot atklāto koordinācijas metodi;
23. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošana

P6_TA(2009)0165

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija par Struktūrfondu regulas 2007.–2013. gada plānošanas periodam īstenošanu —pārrunu rezultāti saistībā ar valstu kohēzijas politikas stratēģijām un rīcības programmām (2008/2183(INI))

(2010/C 117 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK Līgumu un jo īpaši tā 2. pantu un 3. panta 2. punktu,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 14. maija paziņojumu par pārrunu rezultātiem saistībā ar kohēzijas politikas stratēģijām un programmām 2007.–2013. gada plānošanas periodam (COM(2008)0301),
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas politikas fondu ⁽¹⁾ (Vispārējā regula par ERAF, ESF un Kohēzijas politikas fondu),
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu Nr. 2006/702/EK par Kopienas kohēzijas politikas stratēģijas pamatnostādņēm ⁽²⁾ (Kohēzijas politikas stratēģijas pamatnostādnes),
- ņemot vērā pārrunu rezultātus saistībā ar kohēzijas politikas stratēģijām un programmām 2007.–2013. gadam – faktu tabulas par katru dalībvalsti,
- ņemot vērā Ceturto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju (COM(2007)0273) (Ceturtais kohēzijas politikas ziņojums),
- ņemot vērā priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1083/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas politikas fondu attiecībā uz dažiem noteikumiem par finanšu pārvaldību (COM(2008)0803),
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu attiecībā uz mājokļu energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas ieguldījumu atbilstību (COM(2008)0838),
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1081/2006 par Eiropas Sociālo fondu, lai paplašinātu to izmaksu veidus, kuras ir atbilstīgas atbalstam no ESF (COM(2008)0813),
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par pārvaldību un partnerību reģionālās politikas jomā valstu, reģionu un projektu līmenī ⁽³⁾,
- ņemot vērā tā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu, kā arī Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A6–0108/2009),

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.⁽²⁾ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0492.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- A. tā kā Komisija ir publicējusi iepriekšminēto paziņojumu, pamatojoties uz pārrunu rezultātiem ar dalībvalstīm par valsts stratēģiskajiem ietvardokumenti un rīcības programmām;
- B. tā kā saskaņā ar Līguma 158. pantu, lai stiprinātu ekonomisko un sociālo kohēziju, Kopienas mērķis ir mazināt atšķirību starp attīstības līmeņiem dažādos reģionos un mazāk attīstīto reģionu vai salu, arī lauku reģionu, atpalicību;
- C. tā kā pēdējo divu Eiropas Savienības paplašināšanās reižu rezultātā Kopienā ir iezīmējušās būtiskas reģionālās atšķirības, kas nekavējoties jārisina, lai veicinātu harmonisku, līdzsvarotu un ilgtspējīgu attīstību;
- D. tā kā pēdējos ziņojumos par kohēziju tiek uzsvērta tendence palielināties teritoriālajām atšķirībām starp ES reģioniem, kā arī atšķirībām pašos reģionos, kurām raksturīgas tādas parādības kā teritoriālā segregācija, kas veicinājusi savdabīgu geto paveidu rašanos, kā arī dažu attālāko, galvenokārt, lauksaimniecisko apvidu arvien dziļāks panīkums;
- E. tā kā 2006. gada oktobrī Padome pieņēma iepriekšminētās kohēzijas politikas stratēģijas vadlīnijas kā orientējošu sistēmu dalībvalstīm attiecībā uz valsts stratēģisko ietvardokumentu un rīcības programmu sagatavošanu 2007.-2013. gadam;
- F. tā kā trīs prioritātes, kas izklāstītas kohēzijas politikas stratēģijas vadlīnijās attiecas uz Eiropas un tās reģionu pievilcības palielināšanu, lai padarītu tos par vietām, kur ieguldīt līdzekļus un strādāt, uzlabot zināšanas un inovācijas izaugsmei un radīt vairāk un labākas darba vietas;
- G. tā kā šo prioritāšu iestrādāšanai rīcības programmās būtu jāuzlabo reģionu spēja risināt globalizācijas, strukturālo, demogrāfisko un klimata pārmaiņu radītās problēmas un jāstiprina ilgtspējīga attīstība;
- H. tā kā ir novērojamas būtiskas atšķirības, kā dalībvalstis savās rīcības programmās ir īstenojušas iepriekšminētās prioritātes atkarībā no tā, kurā reģionālās attīstības mērķa, konverģences vai reģionālās konkurētspējas un nodarbinātības kategorijā ir iekļauts konkrētais reģions;
- I. tā kā Vispārējā regulā par ERAF, ESF un Kohēzijas fondu tika noteikts, ka Eiropas Savienības dalībvalstīm, kas Savienībai pievienojās pirms 2004. gada 1. maija, 60 % no kopējiem "konverģences" mērķim un 75 % no reģionālajai konkurētspējai un nodarbinātībai paredzētajiem izdevumiem jārezervē prioritātēm, kas saistītas ar Lisabonas stratēģiju, bet dalībvalstīm, kas Savienībai pievienojās 2004. gada 1. maijā vai vēlāk, tika ieteikts pieņemt šo pašu pieeju;
- J. tā kā ilgtspējībai, jebkādas diskriminācijas novēršanai, labai pārvaldībai un partnerības principa piemērošanai apvienojumā ar spēcīgu institucionālo un administratīvo veikspēju ir būtiska nozīme sekmīgā kohēzijas politikas īstenošanā;
- K. tā kā kohēzijas politikai jābūt pietiekami spēcīgai un elastīgai, lai tā spētu ietekmēt Eiropas Savienības centienus cīnīties ar pašreizējās globālās ekonomiskās krīzes sekām,
1. atzinīgi vērtē visu dalībvalstu centienus savās rīcības programmās iestrādāt šīs Kohēzijas politikas stratēģijas vadlīnijās noteiktās trīs prioritātes, kas atbilst Lisabonas programmas mērķiem;
  2. norāda uz jaunā plānošanas perioda samērā lēno uzsākšanu daudzās dalībvalstīs, kas varētu apdraudēt finansējuma efektīvu izmantošanu; tomēr pauz pārlicību, ka tiks ievērotas sarunu gaitā uzņemtas saistības un rīcības programmu pieņemšanas process, tādējādi nesot labumu reģioniem un visai Savienībai kopumā;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Reģionālo atšķirību mazināšana

3. ņem vērā dalībvalstu apņēmību, izstrādājot stratēģijas nelīdzsvarotības mazināšanai gan starp reģioniem, gan pašos reģionos, risināt specifiskas teritoriālās vajadzības, ko izraisa šo valstu ģeogrāfiskais novietojums un ekonomiskā un institucionālā attīstība; šajā sakarībā atgādina par dalībvalstu ierosinātajiem pasākumiem, lai risinātu īpašas attīstības problēmas, ar kurām saskaras reģioni ar specifiskiem ģeogrāfiskiem faktoriem, piemēram, kalnu reģioni, salas, nomaļākie reģioni, attālas pierobežu pilsētas, reģioni, kuros samazinās iedzīvotāju skaits, un pierobežu reģioni; vēlreiz uzsver to, ka ekonomikas un videi draudzīga attīstība, kā arī reģionālo atšķirību mazināšana aizvien ir ES reģionālās politikas galvenie mērķi;

4. pauž nožēlu, ka ilgtspējības, vienlīdzīgu iespēju un nediskriminācijas, kā arī partnerības principi ir nepietiekami izmantoti un dokumentēti daudzos valsts stratēģiskajos ietvardokumentos un darbības programmās; kritiski vērtē faktu, ka Komisija tomēr ir apstiprinājusi darbības programmas ar šādām nepilnībām un nav dalībvalstīm vai reģioniem pieprasījusi veikt uzlabojumus;

5. uzsver, ka iepriekšējā pieredze liecina, ka konverģence starp valstīm var slēpt atšķirību palielināšanos starp reģioniem un reģionu līmenī; turklāt atzīmē, ka šīs starpreģionālās un vietējās atšķirības var novērot dažādās jomās, piemēram, nodarbinātībā, produktivitātē, ienākumos, izglītības līmenī, inovāciju kapacitātē; uzsver kohēzijas politikas teritoriālās dimensijas svarīgo nozīmi šo problēmu risināšanā;

Kohēzijas politika Lisabonas programmas īstenošanai

6. atzinīgi vērtē dalībvalstu iestāžu centienus nodrošināt, lai vidējais izdevumu piešķirums Lisabonas programmas nodrošināšanai būtu 65 % no finansējuma, kas paredzēts konverģences reģioniem un 82 % no finansējuma, kas paredzēts reģionālajai konkurētspējai un nodarbinātībai reģionos, un tas faktiski ir vairāk, nekā sākotnēji pieprasīts;

7. ir pārliecināta, ka šajā jomā nepieciešami daudz lielāki ieguldījumi; uzskata, ka, ņemot vērā termiņa vidusposma pārskatu par struktūrfondiem, ir jāizstrādā stingrākas ES vadlīnijas un jāpiešķir lielāki finanšu līdzekļi šo mērķu īstenošanai un, konkrēti, vismaz 5 % no struktūrfondu līdzekļiem ir jāizmanto, lai uzlabotu esošo māju energoefektivitāti; šajā sakarībā aicina Komisiju pārraudzīt, kā tiek īstenoti Konkurētspējas Padomes 2008. gada 9. un 10. oktobra secinājumi par energoefektivitāti; uzsver atjaunojamo enerģijas avotu izšķirošo nozīmi un attīstības iespējas ES reģionos, gan radot darbavietas, gan veicinot ilgtspējīgu vietējo attīstību;

8. mudina reģionus censties sasniegt Lisabonas mērķus, rūpīgi un efektīgi īstenojot rīcības programmas; vēl aicina Komisiju cieši uzraudzīt to īstenošanu, lai nodrošinātu mērķu īstenošanu praksē, un informēt Parlamentu par novērotajām problēmām;

9. uzskata, ka Eiropas enerģētikas tīklam piešķirtie finanšu līdzekļi ir nepietiekami, ņemot vērā šo tīklu būtisko nozīmi iekšējā enerģijas tirgus izveidē;

10. norāda uz mazo un mikrouzņēmumu, it īpaši amatniecības uzņēmumu, nozīmi ekonomikas, sociālajā un teritoriālajā kohēzijā, jo tie dod būtisku ieguldījumu attīstībā un nodarbinātībā; tādēļ prasa īstenot aktīvu politiku visu veidu jauninājumu atbalstam šajos uzņēmumos un aicina Komisiju radīt iespējas uzņēmumiem, valsts sektora, skolu un universitāšu savstarpējai sadarbībai, lai veidotu reģionālās inovāciju kopas saskaņā ar Lisabonas stratēģiju;

Atbilde uz globalizāciju un strukturālām pārmaiņām

11. atzinīgi vērtē to, ka visas dalībvalstis ievērojamu daļu no izpēti, attīstībai un jauninājumiem paredzētajiem kopējiem līdzekļu piešķirumiem ir atvēlējušas, lai attīstītu uz zināšanām balstītu pakalpojumu ekonomiku un veicinātu uzņēmējdarbību un biznesa atbalsta pakalpojumus, kā arī lai palīdzētu uzņēmumiem un strādniekiem pielāgoties jaunajiem apstākļiem; atzīmē, ka vairākumā Eiropas Savienības konverģences reģionu liela problēma joprojām ir piekļuves nodrošināšana, jo tajos nav pietiekamas transporta infrastruktūras;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

12. uzskata, ka rūpniecības politikas atbalstam nepieciešami līdzekļi no struktūrfondiem, lai palielinātu dalībvalstu un Eiropas Savienības konkurētspēju; tādēļ atbalsta kohēzijas politikas prioritāti — dot iespēju attīstīties uzņēmējdarbības, it īpaši MVU, potenciālam;

Demogrāfiskās pārmaiņas un ietverošāki darba tirgi

13. kā apsveicamus vērtē dalībvalstu centienus par prioritāriem uzskatīt ieguldījumus, kuru mērķis ir palielināt darbaspēka līdzdalību, nodrošināt vienlīdzīgas iespējas un tādējādi atbalstīt Eiropas Sociālā fonda finansētos pasākumus un PROGRESS programmu (2007.–2013.g), kas izstrādāti, lai novērstu diskrimināciju un uzlabotu sieviešu stāvokli darba tirgū; atzinīgi vērtē dalībvalstu programmās, ko finansē no ESF līdzekļiem, iekļautos pasākumus prasmju uzlabošanai, nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanai; uzsver, ka aizvien pieaugošās ekonomiskās krīzes apstākļos ir būtiski un nepieciešami turpināt centienus atbalstīt nodarbinātību, katrā kohēzijas politikas īstenošanas un novērtēšanas posmā īpašu uzmanību pievēršot invalīdu un vecāka gadagājuma cilvēku īpašajām vajadzībām;

14. pauž atbalstu “partnerības principam”, ko Komisija ievieš kohēzijas politikā, un aicina Komisiju iesaistīt vietējās un valsts sieviešu organizācijas šīs politikas apspriešanā un īstenošanā;

Stabilas attīstības, klimata pārmaiņu un enerģētikas jomas izaicinājumu atzīmēšana

15. uzskata, ka pasākumi, kuru mērķis ir aizsargāt vidi, cīnīties ar klimata pārmaiņām un veicināt energoefektivitāti, ir jāiekļauj visās rīcības programmās, un atzinīgi vērtē saistības, kuras dalībvalstis uzņemušās, lai risinātu šos jautājumus, piešķirot tām aptuveni vienu trešdaļu no kopējā kohēzijas budžeta; tomēr uzskata, ka konkrētie piešķirumi cīņai pret klimata pārmaiņām un energoefektivitātes veicināšanai nav pietiekami, lai apmierinātu reālās vajadzības;

16. uzskata, ka konkurences centru attīstībai ir jāizmanto struktūrfondu līdzekļi, jo šie centri sniedz būtiskas iespējas izveidot labi apmaksātas darbavietas un veicināt izaugsmi, kā arī samazināt spiedienu uz lielām pilsētkopām; šajā sakarībā atzinīgi vērtē lēmumu turpināt Kopienas iniciatīvu attiecībā uz pilsētu teritorijām (URBAN), ņemot vērā nepieciešamību atveseļot pilsētu teritorijas un atjaunot pilsētu novecojušās infrastruktūras;

17. uzsver, ka atbilstoši Struktūrfondu regulām dalībvalstīm un Komisijai jānodrošina, ka dažādos fondu īstenošanas posmos tiek veicināta sieviešu un vīriešu līdztiesība, kā arī dzimumu perspektīvas iekļaušana;

18. aicina dalībvalstis sniegt pilsoņiem, pašvaldības iestādēm, kā arī nevalstiskajām un sieviešu organizācijām pilnīgu informāciju par finansēšanas iespējām, īpaši informējot par konkrētām programmām, tiesībām saņemt līdzfinansējumu no struktūrfondiem, līdzfinansēšanas noteikumiem, noteikumiem saistībā ar izdevumu atmaksāšanu, kā arī par to, kur iespējams atrast uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus jaunajā plānošanas periodā no 2007. līdz 2013. gadam;

19. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka pārmērīgi administratīvi šķēršļi neattur nevalstiskās organizācijas no pieteikšanās projektu finansējumam, jo īpaši tās organizācijas, kas atbalsta sievietes ekonomiski sarežģītos apstākļos, sievietes imigrantes, mazākumtautību sievietes, sievietes invalīdes, sievietes, kuru aprūpē ir apgādājamas personas, un sievietes, kuras cietušas no vardarbības vai spīdzināšanas;

20. atzīmē, ka ievērojami atšķiras veids, kā ES-15 un ES-12 dalībvalstis piešķir līdzekļus šai jomai, un atzīst, ka jaunajām dalībvalstīm ir jānovirza ievērojami vairāk līdzekļu Eiropas Savienības vides, klimata aizsardzības un bioloģiskās daudzveidības mērķu sasniegšanai, kā to paredz Kopienas *acquis*;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

21. uzsver, ka ir svarīgi konsolidēt sadarbības un pieejamo fondu efektīvas absorbcijas iespējas, izmantojot visus iespējamus līdzekļus, tostarp apmaiņu ar paraugpraksi, informācijas kampaņas, kopīgu rīcību, apmaiņu ar jaunām tehnoloģijām, kā arī partnerību izveidi, jo tas veicinās pašreizējo sadarbības programmu efektīvu īstenošanu un, it īpaši, jauno dalībvalstu absorbcijas spēju;

22. uzskata, ka ekonomiskās krīzes laikā dalībvalstīm jātiecas gūt priekšrocības no mijiedarbības starp vides aizsardzību un jaunu darbavietu izveidošanu, ko paredz kohēzijas politikas stratēģijas pamatnostādnes, un jāpiešķir vairāk līdzekļu projektiem, kas veicina “zaļo” ekonomiku, “zaļās” darbavietas un “zaļos” jauninājumus;

Daudzlīmeņu pārvaldības un partnerības stiprināšana

23. uzskata, ka vairāklīmeņu pārvaldība un partnerattiecību princips ir galvenie elementi rīcības programmu likumības, pārredzamības un efektivitātes nodrošināšanai plānošanas posma un īpaši īstenošanas procesa laikā; tāpēc atzinīgi vērtē visu dalībvalstu centienus atbilstoši to īpašajām iestāžu sistēmām un tradīcijām stiprināt partnerattiecību principu programmās pašreizējam periodam saskaņā ar Vispārējās regulas par ERAF, ESF un Kohēzijas fondu 11. pantu; iesaka, jo īpaši jaunajām dalībvalstīm, kurām ir maz pieredzes efektīvu partnerattiecību veidošanā, īstenojot rīcības programmas, nepārtraukti stiprināt partnerattiecību un pārredzamības principu;

24. aicina dalībvalstis nepieļaut pārmērīgu kavēšanos, atmaksājot pabeigtu projektu izdevumus, un norāda, ka šādas kavēšanās izraisīta maksātnešpēja līdzekļu saņēmējiem — galvenokārt pašvaldību iestādēm un bezpeļņas organizācijām — bieži liedz turpināt pasākumus, kas raksturīgi to darbības jomai;

25. norāda, ka struktūrpolicies īstenošanas kavēšanos daļēji izraisa pārlietu stingrās procedūras un tāpēc šīs procedūras ir jāvienkāršo, ieviešot skaidru atbildības un kompetenču sadali starp ES, dalībvalstīm un vietējām un reģionālajām varas iestādēm;

26. aicina dalībvalstis jau valsts stratēģisko ietvardokumentu plānošanas stadijā cieši sadarboties ar reģionālajām un vietējām varas iestādēm, lai nodrošinātu valsts stratēģiju optimālu īstenošanu un pilnībā sasniegtu vairāku līmeņu pārvaldības sistēmas ideālus;

27. uzsver, ka ir jāveicina valsts un privātuzņēmumu partnerība starp privāto un valsts sektoru, lai varētu realizēt daudzus svarīgus projektus, kas ļautu palielināt investīciju ietekmi;

28. norāda, ka trūkst vērtējuma struktūrfondu programmu koordinēšanai un savstarpējai papildināmībai ar lauku teritoriju attīstības programmām; norāda, ka vietējā pieredze liecina par nepietiekamu sinerģiju starp abām šīm programmām;

Institucionālās rīcīspējas veidošana

29. atzinīgi vērtē to, ka ir palielinājusies informētība par institucionālās un administratīvās veikspējas stiprināšanas nozīmi efektīvai valsts politikas nostādņu īstenošanai un ES fondu pārvaldībai; aicina visos konverģences reģionos ieguldīt ievērojamas pūles institucionālās veikspējas stiprināšanā un valsts iestāžu profesionalitātes uzlabošanā;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

30. uzsver, ka kohēzijas politika ir jāsteno arī lauku rajonos, jo teritoriālo kohēziju var sasniegt, tikai panākot līdzsvaru starp pilsētām un lauku rajoniem;

Veiksmīgu politikas nostādņu iesaistīšana, zināšanu un labas prakses izplatīšana

31. īpaši augstu vērtē to, ka jaunās dalībvalstis ir iekļāvušas Kopienas iniciatīvu *URBAN* un *EQUAL* rezultātus savās rīcības programmās 2007.–2013. gadam; atzinīgi vērtē dalībvalstu centienus izstrādāt integrētus plānus pilsētu ilgtspējīgai attīstībai, jo rūpniecības uzņēmumi, galvenokārt, ir izvietoti lielās un mazās pilsētās un tie ir noteicošais faktors ekonomiskās izaugsmes veicināšanai un darba vietu radīšanai; turklāt uzskata, ka pilnībā ir jāizmanto Eiropas teritoriālās sadarbības programmu potenciāls, kā arī *Jessica*, *Jaspers*, *Jeremie* un *Jasmine* instrumenti, lai paātrinātu attīstību un palielinātu izaugsmi;

32. aicina dalībvalstis visos struktūrfondu projektos ņemt vērā to ietekmi uz sievietēm un dzimumu dimensiju;

Secinājumi

33. uzskata, ka nav iespējams skaitliski vērtēt to, kā dalībvalstis ir izvēlējušās īstenot kohēzijas politikas stratēģijas vadlīnijās paredzēto sistēmu, izstrādājot valsts stratēģiskos ietvardokumentus un rīcības programmas; atzinīgi vērtē to, ka visas dalībvalstis visos posmos ir ieguldījušas ievērojamas pūles kohēzijas politikas prioritāšu sasniegšanā, ņemot vērā sava konkrētās vajadzības un ierobežojumus;

34. uzskata, ka līdzekļu piešķiršanas pārredzamība un administratīvā vienkāršošana, kas struktūrfondu līdzekļu potenciālajiem ieguvējiem veicina piekļuvi informācijai, ir galvenais priekšnoteikums, lai sasniegtu kohēzijas politikas vispārējos mērķus;

35. aicina dalībvalstis stiprināt procedūras, kuras tās ievieš, lai garantētu, ka kohēzijas nodrošināšanai tiek piemērota pilnībā īstenojama integrēta pieeja, tādējādi panākot, ka ir attiecīgi ņemti vērā visi jebkuras rīcības programmas aspekti;

36. pauž atbalstu Komisijas centieniem nodrošināt, ka dalībvalstīs darbojas efektīvas kontroles sistēmas, lai panāktu Kopienas izdevumu pareizu finanšu pārvaldību;

37. atzīmē, ka pašreizējā globālā ekonomiskā krīze ir radījusi jaunu situāciju visās dalībvalstīs un ir nepieciešams to no jauna izvērtēt un, iespējams, pielāgot investīciju prioritātes; atzinīgi vērtē Komisijas iepriekšminētos priekšlikumus par šo regulu grozījumiem, lai apmierinātu Savienības vajadzības šajos ārkārtas apstākļos, un vēlreiz uzsver, ka kohēzijas politikai ir izšķiroša nozīme ekonomikas atveseļošanā visā Savienības teritorijā; līdz ar to noraida visus mēģinājumus atkārtoti nodot šo politiku dalībvalstu pārziņā;

*

* *

38. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Eiropas iniciatīva mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību

P6_TA(2009)0166

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūcija ar ieteikumiem Komisijai par Eiropas iniciatīvu mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību (2008/2122(INI))

(2010/C 117 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 20. decembra paziņojumu par Eiropas iniciatīvu mikrokredīta attīstībai nolūkā atbalstīt izaugsmi un nodarbinātību (COM(2007)0708),
- ņemot vērā 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par finanšu pakalpojumu politiku laikposmā no 2005. līdz 2010. gadam — Baltā grāmata ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 35. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 6. maija ieteikumu 2003/361/EK attiecībā uz mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 20. jūlija paziņojumu par kopīgiem pasākumiem izaugsmei un nodarbinātībai: Kopienas Lisabonas programma (COM(2005)0330),
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 5. jūlija paziņojumu par kohēzijas politiku izaugsmes un darbavietu atbalsta jomā: Kopienas stratēģijas pamatnostādnes 2007.–2013. gadam (COM(2005)0299),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 11. decembra paziņojumu “Dalībvalstis un reģioni, izmantojot ES kohēzijas politiku 2007.–2013. gadam, īsteno Lisabonas stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai” (COM(2007)0798),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 11. decembra paziņojumu “Priekšlikums 2008.–2010. gada Kopienas Lisabonas programmai” (COM(2007)0804),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Lēmumu Nr. 1639/2006/EK, ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. līdz 2013. gads) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 25. jūnija paziņojumu ““Vispirms domāt par mazākajiem” Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts “Small Business Act”” (COM(2008)0394),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Direktīvu 2006/48/EK par kredīties-tāžu darbības sākšanu un veikšanu (pārstrādāta versija) ⁽⁴⁾ un Komisijas 2008. gada 1. oktobra priekšli-kumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko Direktīvā 2006/48/EK un Direktīvā 2006/49/EK izdara grozījumus attiecībā uz bankām, kas saistītas ar galvenajām iestādēm, dažiem pašu kapitāla posteņiem, lieliem riska darījumiem, uzraudzības pasākumiem un krīzes pārvaldību (COM(2008)0602),

⁽¹⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 392. lpp.⁽²⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.⁽³⁾ OV L 310, 9.11.2006., 15. lpp.⁽⁴⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīvu 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1535/2007 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības produktu ražošanas nozarē ⁽³⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru ⁽⁵⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 8. maija deklarāciju par mikrokredītu ⁽⁶⁾,
  - ņemot vērā EK līguma 192. panta otro daļu,
  - ņemot vērā Reglamenta 39. un 45. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Juridiskās komitejas, kā arī Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A6-0041/2009),
- A. tā kā Komisija kā mikrokredītu pašlaik definē aizdevumu EUR 25 000 vai mazākā apmērā un letiekumā 2003/361/EK noteikts, ka mikrouzņēmums ir uzņēmums, kurā nodarbināti mazāk nekā 10 darbinieki un kura kopējais gada apgrozījums vai gada bilance nepārsniedz EUR 2 000 000; tā kā šī definīcija nešķiet atbilstoša visu valstu tirgiem un nenosaka skaidru atšķirību ne starp mikrouzņēmumiem paredzētiem mikrokredītiem un mikroaizdevumiem, ne starp mikrokredītiem, kas paredzēti personām, kuras neatbilst banku noteiktajiem kritērijiem, un mikrokredītiem, kas paredzēti mikrouzņēmumiem, kuri šiem kritērijiem atbilst;
- B. tā kā apgrūtinātu pieeju atbilstīgam finansējumam bieži min kā nozīmīgu šķērslī uzņēmējdarbībai un potenciālais pieprasījums pēc mikrokredītiem Eiropas Savienībā, kas šobrīd netiek apmierināts, ir vērā ņemams;
- C. tā kā Komisija nav atbilstoši reaģējusi uz Parlamenta prasību, kas izvirzīta 2007. gada 11. jūlija rezolūcijā, proti, sagatavot mikrofinansēšanas rīcības plānu, koordinēt dažādus politikas pasākumus un optimāli izmantot paraugpraksi gan Eiropas Savienībā, gan trešās valstīs;
- D. tā kā Parlaments 2008. gadā jau otro gadu pēc kārtas apstiprināja, ka budžetā tiek iekļautas apropriācijas, lai finansētu izmēģinājuma projektu "Mikrokredītiem labvēlīgākas vides veicināšana Eiropas Savienībā", un tā kā — lai gan iepriekš minētajā Komisijas 2007. gada 20. decembra paziņojumā šis aspekts nav minēts — šīs apropriācijas var lietderīgi iezīmēt, lai veidotu pašu kapitālu, kas var kalpot kā sākuma kapitāls;

⁽¹⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.

⁽³⁾ OV L 337, 21.12.2007., 35. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 134, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0199.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- E. tā kā mikrokredīts pēc vairākiem parametriem atšķiras no parasta kredīta, tostarp maziem un vidējiem uzņēmumiem paredzēta kredīta, un tā kā uzņēmumus, kas vēršas pēc parasta kredīta, vairumā gadījumu apkalpo visu iespējamo veidu finanšu iestādes, un tā kā jāpatur prātā nozīmīgais galīgais mērķis izveidot formālu finanšu sistēmu, kurā iekļautos visi pilsoņi;
- F. tā kā ar mikrokredītu ir saistītas augstākas darbības izmaksas aizdevuma nelielā apjoma, (pietiekamu) garantiju trūkuma un augstu izskatīšanas izmaksu dēļ;
- G. tā kā uzņēmējdarbībai mikrokredīta jomā raksturīgi novatoriski un subjektīvi elementi, piemēram, alternatīvas prasības garantijām vai garantiju neprasišana, kā arī netradicionāla kredītspējas novērtēšana, un tā kā mikrokredītu bieži piešķir ne tikai peļņas gūšanas nolūkā, bet arī kohēzijas nodrošināšanas nolūkā, cenšoties (no jauna) integrēt sabiedrībā mazāk aizsargātas personas;
- H. tā kā mikrokredīti saskaņā ar to definīciju ir nelieli, bet to nozīmi palielina iespēja tos izmantot atkārtoti (jauna šāda aizdevuma piešķiršanas pēc iepriekšējā atmaksas), jo aizdevuma laiks parasti ir īss; tā kā mērķi vajadzētu būt atkal iekļaut šo kredītu saņēmējus tradicionālajā banku sistēmā;
- I. tā kā nodrošināt mikrokredītus vai sekmēt piekļuvi finansēm var daudzi pakalpojumu sniedzēji, piemēram, neformāli finanšu pakalpojumu sniedzēji (atļautie privātpersonu aizdevumi privātpersonām), biedru īpašumā esošas sabiedrības (piemēram, krājaizdevu sabiedrības), nevalstiskās organizācijas, pašpalīdzības un sociālās nodrošināšanas sabiedrības, vietējai attīstībai paredzētas finanšu iestādes, garantiju bankas un fondi, kā arī krājbankas, kooperatīvās un komercbankas, un tā kā šo dažādo pakalpojumu sniedzēju sadarbībai varētu būt pozitīvs efekts;
- J. tā kā ir nepieciešams atzīt unikālo struktūru, kas piemīt finanšu pakalpojumu sniedzējiem visā Eiropas Savienības teritorijā, piemēram, krājaizdevu sabiedrībām, kas ir nebanku finanšu iestādes, kuras izmanto biedru noguldījumus mikroaizdevumu sniegšanai, un šo unikālo struktūru dēļ tās nebūtu *a priori* jāizslēdz no attiecīgām mikrokredītu finansēšanas programmām;
- K. tā kā pašreizējā finanšu krīze un tās iespējamā ietekme uz ekonomiku kopumā liecina par sarežģītu finanšu produktu trūkumiem un nepieciešamību apsvērt veidus, kā uzlabot efektivitāti un izveidot visus iespējamus finansējuma nodrošināšanas kanālus laikā, kad uzņēmumiem samazinās kapitāla pieejamība likviditātes trūkuma dēļ, jo īpaši ekonomiski un sociāli mazāk attīstītajos reģionos, un vienlaikus uzsver to iestāžu nozīmi, kuru uzņēmējdarbība vērsta uz vietējo attīstību, kurām ir spēcīga piesaiste vietējai sabiedrībai un kuras sniedz visaptverošus banku pakalpojumus visiem ekonomikas jomas dalībniekiem;
- L. tā kā būtu jāveicina uzņēmējdarbība;
- M. tā kā būtu jādara viss iespējama, lai mazinātu regulējuma slogu mikrouzņēmumiem līdz stingri noteiktam minimumam, un Komisija ir aicināta attiecīgi rīkoties;
- N. tā kā procentu likmju robežas attur aizdevējus no mikrokredīta sniegšanas, ja šādi ierobežojumi traucē tiem segt ar aizdevumu saistītās izmaksas;
- O. tā kā mikrokredīta atbalstam būtu jāierāda ievērojama vieta pārskatītajā Lisabonas stratēģijā;
- P. tā kā ievērojamā skaitā gadījumu tiem, kuri vēlētos piekļūt ES kohēzijas politikā paredzētajam finansējumam, lai izveidotu mazus ģimenes uzņēmumus, varētu būt grūtības nodrošināt nepieciešamo līdzfinansējumu;
- Q. tā kā Eiropas mikrokredīta iniciatīvā galvenā uzmanība ir jāpievērš mazāk aizsargātām personām, kas vēlas izveidot mikrouzņēmumu, piemēram, (ilgtermiņa) bezdarbniekiem, no sociālajiem pabalstiem atkarīgajiem, imigrantiem, etniskajām minoritātēm, piemēram, romiem, personām, kas darbojas neformālajā ekonomikā vai dzīvo atpalikušos lauku reģionos, kā arī sievietēm;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- R. tā kā ir nepieciešama publiskā sektora dalība uzņēmējdarbībā mikro kredīta jomā, lai gan ir jānodrošina pēc iespējas lielāka privātu dalībnieku iesaistīšanās;
  - S. tā kā pastāv vairākas ES iniciatīvas, kas ietver mikro kredītu atbalsta elementus, un būtu vēlama pilnīgāka un mērķtiecīgāka pieeja, apvienojot šādas iniciatīvas vienotā sistēmā;
  - T. tā kā mikrouzņēmumu dibinātājiem pieeja uzņēmējdarbības atbalstam (piemēram, apmācībai, individuālai apmācībai un veiktspējas palielināšanai) ir ļoti būtiska un mikro kredītaņēmējiem obligāti būtu jāiziet apmācība, un tā kā patērētāju izglītošanai finanšu jautājumos un atbildīgai kredītešanai būtu jāieņem nozīmīga vieta visu mikro finanšu iestāžu politikā;
  - U. tā kā potenciālajiem mikro kredītu saņēmējiem vajadzīgas pienācīgas juridiskas konsultācijas attiecībā uz *inter alia* kredīt līguma noslēgšanu, uzņēmējdarbības veidošanu, parādu piedzišanu, intelektuālā un rūpnieciskā īpašuma tiesību iegūšanu un izmantošanu, īpaši tad, ja attiecīgais mikrouzņēmums paredzējis vai tam ir iespējas īstenot uzņēmējdarbību citā Eiropas Savienības dalībvalstī;
  - V. tā kā pieeja potenciālo kredītaņēmēju kredītvēsturei atvieglotu mikro kredīta piešķiršanu;
  - W. tā kā ir jāveicina pētniecība un paraugprakses apmaiņa mikro kredīta jomā, piemēram, attiecībā uz novatoriskām mikro kredīta piešķiršanas, garantēšanas un riska novēršanas metodēm, kā arī to, cik lielā mērā šāda pieeja darbojas Eiropas Savienībā un kādas ir tās mērķgrupas;
  - X. tā kā ir jāizskata starpnieku loma, lai novērstu ļaunprātīgu darbību, kā arī lai apsvērtu alternatīvus veidus, kā radīt aizdevumuņēmēju uzticēšanos (piemēram, izmantojot interesentu atbalsta grupas);
  - Y. tā kā būtu jāizveido ES pamatsistēma nebanku MFI un Komisijai būtu jāizveido mikro kredīta atbalsta mehānisms, kurš ir neitrāls attiecībā pret visiem mikro kredītu sniedzējiem;
  - Z. tā kā personām, kurām nav pastāvīgas adreses vai personu apliecinošu dokumentu, nevajadzētu liegt mikro kredīta saņemšanas iespēju, pamatojoties uz tiesību aktiem, kas vērsti pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un terorismu;
  - AA. tā kā būtu jāpielāgo EK noteikumi konkurences jomā, lai mazinātu šķēršļus mikro kredīta piešķiršanai;
  - AB. tā kā EK publiskā iepirkuma noteikumiem būtu jānodrošina atbalsts mikro kredītaņēmējiem,
1. prasa Komisijai, pamatojoties uz EK līguma 44. pantu, 47. panta 2. punktu vai 95. pantu, iesniegt Parlamentam likumdošanas priekšlikumu vai priekšlikumus par jautājumiem, kas risināti turpmāk tekstā minētajos sīki izstrādātajos ieteikumos;
  2. apstiprina, ka šajos ieteikumos ir ievērots subsidiaritātes princips un pilsoņu pamattiesības;
  3. uzskata, ka prasītā priekšlikuma vai priekšlikumu finansiālā ietekme attiecīgā gadījumā ir jāsedz no ES budžeta līdzekļiem;
  4. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju un pievienotos sīki izstrādātos ieteikumus nosūtīt Komisijai un Padomei, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.
-

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

PIELIKUMS

PIELIKUMS REZOLŪCIJAI: DETALIZĒTI IETEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ PRASĪTĀ PRIEKŠLIKUMA SATURU

1. 1. ieteikums — izpratnes par mikrokrēdītu veicināšana

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktam, kas ir jāpieņem, būtu jāregulē turpmāk minētie jautājumi.

- a) Komisijai jānodrošina mikrokrēdīta jēdziena ieviešana attiecīgajos statistikas datos un tiesību aktos par finanšu iestādēm. Mikrokrēdītu statistikā jāņem vērā dalībvalstu dati par IKP uz vienu iedzīvotāju, kā arī jānošķir pašnodarbinātas personas vai ģimenes uzņēmumi no uzņēmumiem, kas nodarbina ģimenei nepiederošas personas, lai nodrošinātu pirmās kategorijas pozitīvu diskrimināciju;
- b) Komisijai būtu jāaicina dalībvalstis standartizēt statistikas datu attēlošanu saistībā ar mikrokrēdītu piešķiršanu, tai skaitā datu vākšanu un analīzi, sadalot tos pēc krēdītu ņēmēju dzimuma, vecuma un etniskās izcelsmes;
- c) Komisijai jāizstrādā saziņas stratēģija, lai veicinātu pašnodarbinātību kā alternatīvu iztikas pelnīšanas veidu un it īpaši kā mazāk aizsargātu grupu iespēju izkļūt no bezdarba;
- d) Komisijai būtu jāaicina dalībvalstis piemērot nodokļu atvieglojumus privātā sektora līdzdalībai mikrokrēdītu nodrošināšanā;
- e) Komisijai būtu jāaicina dalībvalstis ierobežot procentu likmju robežu piemērošanu patēriņa krēdītiem; taču dalībvalstīm jābūt iespējai piemērot mehānismu, ar kuru var nepieļaut ārkārtīgi augstu procentu likmju izmantošanu;
- f) Komisijai, ņemot vērā pēdējo augsta riska krēdītu tirgus krīzi, būtu jāizvērtē tiešā mikrokrēdīta formāta priekšrocības un trūkumi salīdzinājumā ar iespējām, ko piedāvā ar vērtspapīriem nodrošināts krēdīts;
- g) Komisijai būtu jāprasa, lai dalībvalstis gada pārskatos par valsts reformu programmām saistībā ar pārskatītajā Lisabonas stratēģijā ietvertajām izaugsmes un nodarbinātības integrētajām pamatnostādnēm veic īpašu analīzi un ziņo par centieniem un rezultātiem mikrokrēdīta jomā. Komisijai īpaši jāpievēršas mikrokrēdītiem ikgadējā progresā ziņojumā.

2. 2. ieteikums — ES finansējums

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktiem, kas ir jāpieņem, būtu jāregulē turpmāk minētie jautājumi:

- a) Komisijai būtu jānodrošina projektu (līdz)finansēšana šādos gadījumos, ja finansējums īpaši paredzēts, lai veicinātu mikrokrēdīta pieejamību visām personām un uzņēmumiem, kuriem nav tiešas piekļuves krēdītam un kurus dalībvalsts definējusi savos tiesību aktos kā mazāk aizsargātas mērķgrupas (piemēram, romi, imigranti, atpalikušos lauku rajonos dzīvojošas personas, personas, kurām nav stabila darba, kā arī sievietes):
  - i) valsts vai ES fondu garantiju nodrošināšana mikrokrēdīta sniedzējiem;
  - ii) uzņēmējdarbības atbalsta pasākumi kā papildu pakalpojumi mikrokrēdīta ņēmējiem, ko nodrošina mikrokrēdīta sniedzēji vai trešās puses un kas ietver mikrokrēdīta ņēmēju obligātu apmācību, kuru regulāri novērtē un ar iespēju, ka šādai apmācībai varētu izmantot struktūrfondu finansējumu;
  - iii) pētniecība un paraugprakses apmaiņa darbības jomā, piemēram, attiecībā uz alternatīvām garantiju prasībām, netradicionālām krēdīstspējas novērtēšanas metodēm, vērtēšanas sistēmām un starpnieku lomu;
  - iv) tādas tīmekļa vietnes izveide, kurā potenciālie mikrokrēdītu saņēmēji var iepazīstināt ar saviem projektiem personas, kuras vēlas aizdot naudu, lai šos projektus atbalstītu;
  - v) ES mēroga datubāzes izveide, kurā ietverta pozitīva un negatīva krēdītinformācija par mikrokrēdīta ņēmējiem;

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

- b) lai izvairītos no darbību pārklāšanās, Komisijai:
- i) būtu jāizveido viena koordinācijas nodaļa, kura strādā ar visām ES darbībām mikrokrēdīta finansēšanas jomā;
  - ii) būtu jāpiešķir līdzfinansējums projektiem tikai tad, ja vienlaikus tiek saglabātas tiesības uz sociālo drošību, piemēram, bezdarbnieka pabalsts un ieņēmumu atbalsts, un pamatojoties uz pakalpojumu sniedzēja izvērtējumu, tajā ņemot vērā uzņēmuma panākumus un minimālo dzīves līmeni valstī;

3. 3. ieteikums — saskaņota ES pamatsistēma banku un nebanku MFI

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktam, kas ir jāpieņem, būtu jāregulē turpmāk minētie jautājumi.

Komisijai būtu jāizstrādā tiesību aktu priekšlikumi, lai nodrošinātu ES mēroga pamatsistēmu banku un nebanku MFI. Nebanku MFI paredzētajā pamatsistēmā būtu jāietver:

- a) skaidra mikrokrēdītu sniedzēju definīcija, paredzot, ka tie neprasa depozītus un tādēļ nav uzskatāmi par finanšu iestādēm Direktīvas 2006/48/EK izpratnē;
- b) spēja nodarboties tikai ar krēdītēšanu;
- c) spēja aizdot tālāk; un
- d) saskaņoti noteikumi, kuros ņemti vērā riska faktori, attiecībā uz apstiprināšanu, reģistrāciju, pārskatu sniegšanu un konsultatīvu uzraudzību.

4. 4. ieteikums — Direktīva 2005/60/EK

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktiem, kas ir jāpieņem, būtu jāregulē turpmāk minētie jautājumi.

Komisijai, pārskatot Direktīvu 2005/60/EK un noteikumus par klienta uzticamību iekļaujot īpašu atbrīvojumu, jānodrošina, ka direktīvas noteikumi neveido šķēršļus, kas personām bez pastāvīgas adreses vai personu apliecinošiem dokumentiem liedz saņemt mikrokrēdītu.

5. 5. ieteikums — EK konkurences noteikumi

Eiropas Parlaments uzskata, ka tiesību aktam, kas ir jāpieņem, būtu jāregulē turpmāk minētie jautājumi.

- a) Komisijai, pārskatot *de minimis* noteikumus, būtu jāparedz:
  - i) dalībvalstu *de minimis* ierobežojumu diferenciacija attiecībā uz finansiālu atbalstu mikrokrēdīta sniedzējiem;
  - ii) diskriminācijas novēršana attiecībā uz *de minimis* atbalstu, kas piešķirts uzņēmumam lauksaimniecības nozarē, ja atbalstu piešķir saistībā ar mikrokrēdītu;
  - iii) administratīvā sloga samazināšana, ja atbalstu piešķir saistībā ar mikrokrēdītu;
- b) Komisijai tiesību aktos būtu jānosaka, ka mikrokrēdītu sniedzēju nozīme un attiecīgā gadījumā valsts atbalsts, ko šādas iestādes saņem, atbilst EK konkurences noteikumiem;
- c) Komisijai būtu jāīsteno noteikumi, kas ļauj publiskā iepirkuma procedūrā dot priekšroku precēm vai pakalpojumiem, ko nodrošina mikrokrēdīta ņēmēji.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instruments

P6_TA(2009)0173

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par ABB-ABM metodi kā budžeta līdzekļu piešķiršanas pārvaldības instrumentu (2008/2053(INI))

(2010/C 117 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A6-0104/2009),
- A. tā kā pēc Baltās grāmatas par reformu 2000. gadā (t. s. *Kinnock* reformas) ES iestādes pieņēma pārvaldību pēc darbības jomām (ABM), budžeta līdzekļu sadali pēc darbības jomām (ABB) un stratēģiskās plānošanas un programmu izstrādes (SPP) ciklu un tā bija daļa no jaunajiem centieniem panākt vairāk uz rezultātu vērstu pārvaldību Komisijā un ES programmās kopumā;
- B. tā kā šie jēdzieni tika ieviesti praksē *R. Prodi* vadītās Komisijas un tās piecu gadu stratēģisko mērķu (2000.–2005. gads) darbības laikā, ietverot gan ikgadēju SPP ciklu, gan atbilstošu ABM/ABB ciklu attiecībā uz resursiem;
- C. tā kā galīgais mērķis šajā sakarā neapšaubāmi bija panākt to, lai ierobežotie resursi, ko nodrošina nodokļu maksātājs, tiktu izmantoti pēc iespējas labāk nolūkā sasniegt apstiprināto politisko prioritāšu kopumu, labāk sasaistot politiku un resursu sadales procesu, kas nozīmēja, ka ES iestādēm būtu jāievieš mehānismi, lai to panāktu bez birokrātijas un efektīvi;
- D. tā kā vienlaikus reformas mērķis bija panākt efektīvāku pārvaldību un īstenošanu, lielāku rīcības brīvību un skaidrāk noteiktu personisko pārskatatbildību un atbildību;
- E. tā kā budžeta lēmējinstītūcija pašsaprotami par vissvarīgāko uzskatīja ierobežoto resursu iespējami labāku izmantošanu un tagad uzskata, ka ir pienācis laiks novērtēt līdzšinējo veikumu un rast jaunu stimulu turpmākiem uzlabojumiem, kas varētu nodrošināt ES iestādes ar augstas kvalitātes sistēmām, vērstām uz rezultātu sasniegšanu;
- F. tā kā jau ir notikušas vērā ņemamas pozitīvas izmaiņas saistībā ar vispārējo pieeju un attieksmi šajā jautājumā, bet vienlaikus joprojām pastāv lielas iespējas vēl vairāk uzlabot pašreizējo resursu pārvaldību,

Vispārējās piezīmes

1. uzskata, ka ABM/ABB ieviešana ir notikusi veiksmīgi un ir ievērojami mainījusi darba kultūru Komisijā, vienlaikus palīdzot precizēt individuālos pienākumus un pārskatatbildību un padarot pārvaldību efektīvāku, vairāk vērstu uz rezultātu un pārredzamāku;
2. norāda, ka joprojām pastāv reāls Komisijas birokratizācijas risks, pieaugot apgrūtināšu noteikumu un piņķerīgu procedūru skaitam; tādēļ aicina visos līmeņos pilnveidot procedūras un pārvaldību Komisijā;
3. uzskata, ka Komisijas piecu gadu periodam noteiktie stratēģiskie mērķi, kas ir politiskais pamatu pamats tās programmu izstrādei kopumā, un to ikgadējā izpaušme ikgadējā politikas stratēģijā (IPS) būtu labāk jāsaista ar daudzgadu finanšu shēmām (DFS), lai pilnveidotu to grafiku un iekļaušanu vienā saskaņotā stratēģijā ar atbilstošiem resursiem, un tādēļ uzskata, ka arī DFS būtu jāattiecas uz piecu gadu periodu;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

4. uzskata, ka pašlaik ES programmas tiek pamatīgi pārbaudītas attiecībā uz kontrolēm un likumību, bet diemžēl tāda pati uzmanība netiek pievērsta noteiktajām laikposmā sasniegtajiem faktiskajiem rezultātiem; uzskata, ka sasniegtajiem rezultātiem būtu jāpievērš daudz lielāka uzmanība, novērtējot Komisijas vispārējo gada darbības rezultātu, tostarp budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru;

Pienākumi

5. uzsver, ka skaidrai pienākumu definēšanai un sadalei ir ļoti liela nozīme, lai panāktu rezultātus ES politikas jomās un budžetā nodrošinātu izmaksu lietderību; uzsver, ka politiskā atbildība gulstas uz Komisijas locekļiem; uzsver arī to, ka viņi ir pilnībā atbildīgi Parlamenta priekšā par pareizu un efektīvu pārvaldību viņu pārziņā esošajās nodaļās un Komisijā kopumā; uzsver, ka svarīgs panākumu priekšnoteikums ir labas iestāžu attiecības savstarpējas uzticēšanās un atklātības garā;

6. uzskata par ārkārtīgi svarīgu to, lai Komisijai, kas ir atbildīga par izpildi, būtu pietiekami daudz līdzekļu un rīcības brīvības, bet lai tā ļoti skaidri atskaitītos par sasniegtajiem mērķiem un piešķirto finanšu un cilvēkresursu izmantojumu; uzskata par mazāk svarīgu — no budžeta lēmējinstītūcijas viedokļa — to, tieši kādā veidā mērķi sasniegti un kā noritējis darbs Komisijas iekšienē; ņemot to vērā, atbalsta lielākas brīvības piešķiršanu; aicina Komisiju analizēt pašreizējo ABB/SPP ciklu, lai nodrošinātu tā saskaņotību šajā sakarā un iesniegtu attiecīgus izmaiņu priekšlikumus;

7. uzskata, ka Komisijai būtu jānosaka skaidri kvantitātes un kvalitātes kritēriji, kas ļautu novērtēt politisko un administratīvo mērķu sasniegšanu, kā arī būtu jānodrošina iespēja salīdzināt šo mērķu izpildi dažādos laikposmos;

8. atgādina, ka zināma atbildība par pārvaldību un administrāciju, proti, par to, lai programmas un politikas pamatnostādnes tiktu īstenotas efektīvi, lietderīgi un, protams, juridiskajām normām atbilstoši, saskaņā ar attiecīgajiem Civildienesta noteikumiem un Finanšu regulā iekļauto pareizas finanšu pārvaldības principu ir arī Komisijas ģenerāldirektorātu ģenerāldirektoriem (deleģētajiem kredītrikotājiem);

9. uzskata, ka vairumā jomu problēma saistībā ar skaidri noteiktu atbildības ķēdi, kurā nav pārāk daudz posmu un kura nav pārāk birokrātiska, joprojām var izraisīt to, ka par atsevišķiem jautājumiem neviens Komisijā it kā nav atbildīgs, un tādēļ vēlētos, lai tiktu izstrādātas skaidras pamatnostādnes attiecībā uz programmu īstenošanu un budžeta izpildi, kā arī ABM un ABB nozīmi šajā jautājumā;

10. tādēļ atzinīgi vērtē turpmāku darbu, lai noskaidrotu procesā iesaistīto individuālo atbildību un veicinātu atbildības izjūtu iestādes iekšienē; tādēļ uzskata arī, ka ļoti liela nozīme var būt ABM/ABB efektīvai izmantošana un integrēšanai, uztverot to kā "panākumu atslēgu", nevis administratīvu slogu; aicina Komisiju turpināt šo procesu un šajā nolūkā iesniegt visus atbilstīgos priekšlikumus;

Atgriezeniskā saite

11. uzskata, ka praktiskais izklāsts un rezultātu un piešķirto līdzekļu kopsavilkums gada darbības pārskatos joprojām uzskatāms par nepietiekami veiksmīgu, ņemot vērā laiku, kas patērēts administratīvu uzdevumu veikšanai, izklāstot mērķus un līdzekļu pieprasījumus sagatavošanas posmos, t. i., IPS, gada pārvaldības plānos un darbības pārskatos; tādēļ uzskata, ka nepieciešama turpmāka attīstība, lai visi Komisijas dienesti labprātīgi uzņemtos atbildību par šo procesu;

12. uzsver faktisko vajadzību, proti, to, ka Parlamentam jāsaņem labāki, lietotājam draudzīgāki rezultātu ziņojumi, lai tas varētu veikt savus pienākumu budžeta, likumdošanas un revīzijas jomā; uzskata, ka lakoniskāka attiecīgo gada darbības pārskatu versija un to kopsavilkuma ziņojumi, kuros norādīti rezultāti un izmaksas, būtu jāiesniedz Parlamentam un Padomei ikgadējās budžeta procedūras laikā;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

13. uzskata par nopietnu trūkumu to, ka līdz šim ikgadējā politikas stratēģija un paralēlā budžeta informācija, kas tiek iestrādāta sākotnējā budžeta projektā, ir ieviesusi jaunas prioritātes, nenosakot "mazāk svarīgas" prioritātes, un tādējādi visa cikla laikā nāk klāt viena prioritātes pēc otras, bet netiek pieņemti politiski lēmumi par jomām, kurās — ņemot vērā ierobežoto līdzekļu apjomu, ko nodrošina nodokļu maksātāji, — darbība būtu jāierobežo, lai dotu vietu vissvarīgākajām prioritātēm; uzskata, ka tas nenoliedzami ir pretrunā reformas pamatprincipiem; tomēr ar bažām norāda, ka DFS noteiktie stingrie ierobežojumi pieļauj ļoti nelielu rīcības brīvību;

14. pieņem zināšanai priekšlikumus uzlabot saskaņotību starp gada pārvaldības plāniem un darbības pārskatiem, ko publicē kopā ar sākotnējo budžeta projektu, lai samazinātu SPP procesa administratīvo slogu, vienlaikus saglabājot saikni starp mērķiem un izmērītajiem rezultātiem; uzskata, ka gada pārvaldības plāns ir jāpārveido un aicina Komisiju rīkoties ātri;

15. līdz ar to joprojām nav pārliecināts, ka SPP/ABM procesā tiek pietiekami ņemta vērā gūtā pieredze un iepriekšējie rezultāti un nav drošs, kā tas nonāk atpakaļ sistēmā attiecībā uz turpmākajiem gadiem; norāda, ka tas saistīts arī ar to, kā resursu sadales procesā tiek ņemts vērā un kādu ietekmi atstāj — kā tam būtu jābūt — plašais Komisijas veikto pētījumu un novērtējumu klāsts; tādēļ ierosina novērtējumu noteikumos skaidrāk prasīt sasaisti ar programmu pārbaudēm un budžeta procedūru; turklāt ierosina gada darbības pārskatā iekļaut nodaļu par gūto pieredzi;

16. uzskata, ka SPP/ABM ciklā būtu jāiekļauj arī to risku novērtējums, kas saistīti ar dažādās politikas jomās izvirzīto mērķu sasniegšanu;

17. par praktisku priekšlikumu, lai uzlabotu ES programmu rezultātus, uzskata ierosinājumu labāk izmantot pašreizējos pārvaldības un budžeta ciklus jaunā budžeta gatavošanā; tehniski tas nozīmē to, ka saistībā ar pašreizējo procedūru (2010. gada budžets) 2008. gada darbības pārskatiem un to kopsavilkumiem, kuros iekļauta informācija par mērķu sasniegšanu vai nesasniegšanu, jābūt pieejamiem savlaicīgi un, gatavojot Komisijas priekšlikumus 2009. gadā, tie jāizmanto vairāk; uzsver vēlmi panākt, lai būtu jūtamas "sistēmiskas sekas" atkarībā no tā, kā notiek agrāk izvirzīto prioritāšu un mērķu sasniegšana; izsaka kritiku par to, ka gadu no gada pietiekami daudz uzmanības netiek pievērsts tam, kas šajā sakarā ticis darīts un kā tam būtu jāatspoguļojas turpmākajos gados;

18. atzinīgi vērtē zināmus uzlabojumus darbības pārskatos, kurus iesniedz kopā ar sākotnējo budžeta projektu, lai pamatotu resursu pieprasījumus; tomēr pauž nožēlu, ka šī informācija dažkārt nav tādas kvalitātes, lai, piemēram, attaisnotu budžeta palielinājumu, kā arī pauž nožēlu, ka līdz šim budžeta lēmējinstāncija nav uzskatījusi par lietderīgu atalgot "labus izpildītājus" vai, gluži pretēji, saglabāt iepriekšējā līmenī vai pat samazināt to nodaļu budžetu, kuru rezultāti nav pietiekami;

Jautājumi attiecībā uz Komisijas iekšējo darbību

19. uzskata, ka ilgtermiņa mērķi un plāni, piemēram, DFS un piecu gadu stratēģiskie mērķi, kā arī IPS, arī ir labāk jāizskaidro un jāsaista ar konkrētu ģenerāldirektorātu un dienestu darbu, un tas būtu nozīmīgs veids, kā motivēt šos darbiniekus un likt viņiem just piederību organizācijas lielajiem mērķiem un just savu devumu to sasniegšanā; tādēļ aicina Komisiju gada pārvaldības plānos un gada darbības pārskatos skaidrāk sasaistīt svarīgās un mazāk svarīgās prioritātes ar visiem daudzgadu un stratēģiskajiem mērķiem;

20. uzskata arī, ka kopumā šos stratēģiskos mērķus diemžēl nemēdz izvērtēt, ņemot par pamatu sasniegto; uzskata, ka varētu veikt, piemēram, termiņa vidusposma pārskatīšanu par to, kā ir īstenoti šie stratēģiskie mērķi, un katrs ģenerāldirektorāts varētu iesaistīties šajā procesā, norādot, kādi pasākumi ir veikti, kādi resursi izmantoti un kā tas ir veicinājis vispārējo mērķu sasniegšanu; uzsver — lai to īstenotu praksē, šajā stratēģiskajā kontekstā būs iespējas jādefinē mērķi un izpildes novērtējuma rādītāji;

21. uzsver, ka šāda līdzdalība galu galā ir resursu atbildīgas pārvaldības priekšnoteikums darbības līmenī un, piemēram, arī svarīgs elements, motivējot nodaļas ieviest efektīvas darba metodes, ja iespējams, rast iespējas ietaupīt, sadarboties ar citām nodaļām utt.;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

22. uzskata, ka *ABB/ABM* jāattīsta tā, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību un darītu pieejamus pamatojumus attiecībā uz pienākumu sadali starp centralizētajām un decentralizētajām funkcijām Komisijā, kā arī — kas ir ļoti svarīgi — nodrošinātu skaidras pamatnostādnes attiecībā uz administratīvajam atbalstam un koordinēšanai, tostarp *ABB/ABM* cikla atbalstam, paredzēto darbinieku skaitu un izmaksu apjomu un tādējādi veicinātu istā samēra atrašanu starp centralizētu un decentralizētu pieeju;

Nobeiguma piezīmes

23. prasa Komisijai labāk integrēt un pilnveidot *SPP-ABM* ciklu, lai politikas nostādņu un pasākumu īstenošanas faktiskos rezultātus varētu pienācīgi ņemt vērā, sadalot cilvēkresursus un finanšu resursus; uzsver, ka tā rezultātā būtu arī jānosaka “mazāk svarīgas” prioritātes;

24. uzskata, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš tam, lai ikgadējā politikas stratēģija dotu iespēju sistēmātiski ņemt vērā iepriekšējo gadu rezultātus, tādējādi arī mazinot Komisijas administratīvo slogu;

25. uzsver, ka būtu jāpanāk arī svarīgāko *SPP-ABM* dokumentu, piemēram, Komisija gada darbības pārskatu un kopsavilkuma ziņojumu, uzbūves vienkāršošana un uzlabošana, lai tie labāk atbilstu budžeta izpildes apstiprinātājiestādes vajadzībām;

26. uzskata, ka tam nevajadzētu izraisīt administratīvās slodzes palielināšanos; tādēļ aicina Komisiju veikt *SPP/ABM* cikla administratīvo izmaksu detalizētu analīzi, lai atrastu iespējamās administratīvās vienkāršošanas veidus, un cieši uzraudzīt cilvēkresursu piešķiršanas atbilstību, it īpaši pasākumiem, kas saistīti ar programmu un budžeta izstrādi;

27. aicina Komisiju nākamajā padziļinātas pārbaudes ziņojumā informēt Parlamentu par šādu pētījumu rezultātiem, kā arī par veiktajiem pasākumiem un gūtajiem panākumiem saistībā ar šajā rezolūcijā izvirzītajām prasībām pirms 2010. gada budžeta pirmā lasījuma Parlamentā;

28. uzskata, ka vairāk būtu jāpievēršas kvalitātes kritēriju noteikšanai, kuri būtu jāņem vērā, sniedzot informāciju par darbības rezultātiem;

29. turklāt aicina Komisiju informēt Parlamentu par pasākumiem, ko veic, lai novērtētu un uzlabotu organizācijas efektivitāti un lietderību, it īpaši attiecībā uz administratīvā atbalsta un koordinēšanas funkciju sadali starp centrālajiem un izpildes līmeņiem Komisijā;

30. uzsver, ka būtu skaidrāk jāsaista gada darbības pārskati, ikgadējā politikas stratēģija un Komisijas PBP un ka plānošanas un budžeta izstrādes pasākumu saskaņošana būtu jāveicina daudzgadu perspektīvā, nodrošinot labāku saikni starp DFS, Komisijas stratēģisko plānu un ikgadējo politikas stratēģiju;

31. uzskata, ka šie uzlabojumi padarītu *ABB-ABM* par efektīvu instrumentu uz rezultātu orientēta budžeta izstrādē un veicinātu atbildības un pārskatatbildības gaisotni Komisijā;

32. uzskata, ka Parlamentam būtu jāpārskata veids, kā tas izmanto no *SPP/ABM* dokumentiem gūto informāciju par darbības rezultātiem, lai stiprinātu dialogu ar Komisiju;

*

* *

33. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

2007.–2013. gada finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšana

P6_TA(2009)0174

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par 2007.–2013. gada finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšanu (2008/2055(INI))

(2010/C 117 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līgumu un jo īpaši tā 268.–280. pantu,
- ņemot vērā to, ka pašlaik notiek Lisabonas līguma ratifikācijas process,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā savu 2005. gada 8. jūnija rezolūciju par paplašinātās Eiropas Savienības politikas uzdevumiem un budžeta līdzekļiem 2007.–2013. gadam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. novembra darba dokumentu “Budžeta reforma — pārmaiņas Eiropā” (SEC(2008)2739),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 12. novembrī rīkotās konferences “Budžeta reforma — pārmaiņas Eiropā” rezultātus,
- ņemot vērā savu 2007. gada 13. decembra rezolūciju par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta projektu (visas iedaļas) ⁽³⁾ un 2008. gada 18. decembra rezolūciju par Eiropas Savienības 2008. un 2009. finanšu gada vispārējā budžeta projektu (visas iedaļas) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā savu 2007. gada 29. marta rezolūciju par Eiropas Savienības pašu resursu nākotni ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā savu 2007. gada 12. decembra rezolūciju par grozīto priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību attiecībā uz daudzgadu finanšu shēmas pārskatu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā savu 2008. gada 4. decembra nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido mehānismu ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā savu 2008. gada 21. februāra rezolūciju par Ceturto ziņojumu par ekonomisko un sociālo kohēziju ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 124 E, 25.5.2006., 373. lpp.⁽³⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 454. lpp.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0622.⁽⁵⁾ OV C 27 E, 31.1.2008., 214. lpp.⁽⁶⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 263. lpp.⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0576.⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0068.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā savu 2008. gada 12. marta rezolūciju par KLP “veselības pārbaudi”⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropadomes 2005. gada 15. un 16. decembra, 2007. gada 21. un 22. jūnija un 2008. gada 11. un 12. decembra sanāksmju secinājumus,
  - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas atbildi uz Eiropas Komisijas paziņojumu “Budžeta reforma — pārmaiņas Eiropā” (SEC(2007)1188),
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, kā arī Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A6-0110/2009),
- A. tā kā Eiropas Parlaments, Padome un Komisija par 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (“2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums”) vienojās pēc intensīvām sarunām, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta 2005. gada 8. jūnija sarunu nostāju, kas tika balstītas uz padziļinātu analīzi politisko prioritāšu noteikšanai, kā arī pamatojoties uz dalībvalstu 2005. gadā panākto vienošanos;
- B. tā kā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā ir noteikts, ka Komisija līdz 2009. gada beigām sniegs ziņojumu par Iestāžu nolīguma darbību, un Komisija ir aicināta veikt visu ES finanšu līdzekļu izlietojuma aspektu plaša mēroga pārskatīšanu, arī attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku un resursiem, tostarp AK atlaidi, un sniegt ziņojumus 2008. un 2009. gadā;
- C. tā kā Komisija 2007. gada septembrī sāka plašu sabiedrisko apspriešanu, kuras laikā tika saņemtas vairāk nekā 300 atsauksmes, un 2008. gada 12. novembrī organizēja konferenci “Budžeta reforma — pārmaiņas Eiropā”, kas bija pirmais pārskatīšanas procesa solis;
- D. tā kā Komisija ne vēlāk kā 2009. gada rudenī plāno sniegt paziņojumu, izklāstot galvenos norādījumus, saskaņā ar kuriem vajadzētu veidot nākamo finanšu shēmu, un tai būtu jāsaprotams ziņojums par 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma darbību (otrais procesa solis), bet priekšlikumus attiecībā uz nākamo daudzgadu finanšu shēmu (DFS) un Iestāžu nolīgumu gatavos nākamais Komisijas sastāvs (trešais solis) 2010. gadā;
- E. tā kā Lisabonas Līguma ratifikācijas process vēl turpinās;
- F. tā kā Lisabonas līguma finanšu noteikumi paredz, ka daudzgadu finanšu shēma (DFS) kļūs juridiski saistoša saskaņā ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību un būs spēkā “vismaz piecus gadus”;
- G. tā kā Lisabonas līgums paredz Eiropas Savienības kompetences paplašināšanu, kā rezultātā, iespējams, tiks izstrādāti vairāki jauni politikas virzieni, kuru īstenošanai varētu būt vajadzīgs atbilstošs tiesiskais pamats un finansējums;
- H. tā kā iestādēm būtu jānodrošina, lai nākamās finanšu shēmas izpildes grafiks garantētu demokrātisko legitimitāti un, cik vien iespējams, nodrošinātu Komisijas un Parlamenta pilnvaru savstarpēju atbilstību, ņemot vērā, ka pašreizējā DFS, iespējams, tiks pielāgota un tās termiņš pagarināts līdz 2015.–2016. gadam;
- I. tā kā jaunās Komisijas sastāva iecelšanai amatā un uzklaušīšanas sanāksmēm, ko šajā sakarībā rīkos, vajadzētu būt iespējai jaunievelētajiem Parlamenta deputātiem izjautāt un novērtēt jaunus komisārus, noskaidrojot, kādas ir viņu attiecīgās politiskās prioritātes un, viņuprāt, to finansēšanai vajadzīgais budžets;

(1) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0093.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

J. tā kā pašreizējo likumdošanas programmu termiņa vidusposma izvērtēšanai, kas paredzēta 2010.–2011. gadā, vajadzētu būt galvenajam pamatojumam, lai novērtētu pašreizējās programmas un nākotnes prioritātes, un to vajadzētu pienācīgi ņemt vērā, lemjot par iespēju pielāgot spēkā esošo finanšu shēmu un pagarināt tās darbības termiņu līdz 2015.–2016. gada beigām,

1. atgādina, ka Parlaments ir intensīvi piedalījies 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmas un 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību veidošanas procesā, vienlaikus nodrošinot ES likumdošanas procesa nepārtrauktību, pieņemot ļoti lielu skaitu daudzgadu programmu; uzskata, ka vairums Parlamenta ziņojumā pausto ieteikumu joprojām ir aktuāli, jo to pamatā bija augšupēja pieeja, kas uzdevumus un solījumus saistīja ar vajadzīgajiem budžeta līdzekļiem; šajā sakarībā uzskata, ka jaunajam Parlamentam būtu jādarā zināmi daži vispārīgi principi un norādījumi, kuru pamatā ir iepriekš gūtā pieredze;

Trīs soļu pieeja

2. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu rīkot plašu sabiedrisko apspriešanu, lai rastu jaunas idejas un virzienus; tomēr atgādina, ka atbilstoši katras iestādes institucionālajām prerogatīvām Parlamentam ir tiesības pētīt citus risinājumus un ierosinājumus, pamatojoties uz paša plānotiem apspriešanas un uzklaušanās pasākumiem;

3. uzskata, ka pēdējos divos gadus pēc pašreizējās DFS (2007. - 2013. gads) un 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma stāšanās spēkā ir panākts zināms progress attiecībā uz trīs pilāriem, ko Parlaments izklāstīja savā 2006. gada 17. maija rezolūcijā par Iestāžu nolīguma noslēgšanu⁽¹⁾: politisko prioritāšu un finanšu vajadzību saskaņošana, budžeta struktūras modernizācija un ES budžeta izpildes kvalitātes uzlabošana; tomēr atzīmē, ka joprojām ir iespējams veikt uzlabojumus, piemēram, īstenojot ticamības deklarāciju (DAS), par kuru toreiz tika panākta vienošanās, kā arī vienkāršojot noteikumus un uzlabojot jau piešķirto, bet ļoti niecīgi izmantoto līdzekļu izlietojumu;

4. atgādina — tam ir zināms, ka, slēdzot galīgo vienošanos, netika atrisināti vairāki jautājumi, piemēram, attiecībā uz reģionālā un valsts līmeņa pārvaldības deklarācijām; uzsver, ka bija vajadzīgs papildu finansējums ES politiskajām prioritātēm, jo īpaši *Galileo*, Eiropas Tehnoloģiju Institutam un pārtikas mehānismam, un ka risinājums tika rasts, izmantojot jau esošos 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā noteiktos instrumentus; norāda, ka Padome pati nav spējusi īstenot Eiropadomes vienošanos par iespēju EUR 5 000 000 000 no ES budžeta piešķirt ekonomikas atveseļošanas un atbalsta programmai; uzskata, ka, pamatojoties uz pietiekamas un vērienīgas pārskatīšanas rezultātiem, būs jāveic vēl citi pašreizējās DFS un Iestāžu nolīguma pielāgojumi;

5. norāda, ka būtu jānoskaidro konkrētu pašreizējās DFS programmu pārskatīšana, pamatojoties uz tiesību aktu termiņa vidusposma izvērtēšanu, kas veicama 2010.–2011. gadā, aktuālās problēmas, ko radījis nepietiekams finansējums 4. izdevumu kategorijā un 1.a izdevumu kategorijā, un jauni problemātiskie jautājumi, piemēram, attiecībā uz enerģētiku, klimata pārmaiņām, pilsonību, brīvību, drošību un tiesiskumu, cīņu pret pārobežu organizēto noziedzību, Kopējo ārējo un drošības politiku (KĀDP) un citām politikas stratēģijām, kas saistītas ar Lisabonas līgumā noteiktajām jaunajām kompetences jomām un jaunās DFS sagatavošanu; uzsver — vērienīgs termiņa vidusposma pārskatīšanas process ir vēl jo vajadzīgāks priekšnoteikums gadījumā, ja tiek pagarināts spēkā esošās DFS darbības termiņš;

6. uzsver, ka, no vienas puses, pašreizējā situācija un ar Lisabonas līguma ratifikācijas procesu saistītā nenoteiktība un, no otras puses, pašreizējā Parlamenta pilnvaru termiņa beigas, Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultāti un jaunās Komisijas izveide pašreizējā ekonomiskajā situācijā būs iemesls tam, ka turpmākajos mēnešos netiks izklāstītas konkrētas nostājas nolūkā veikt vērienīgu pārskatīšanu; taču uzsver, ka vērienīgam pārskatam vajadzētu kļūt par jaunā Parlamenta un Komisijas steidzamu prioritāti;

(1) OV C 297 E, 7.12.2006., 182. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

7. tādēļ uzskata, ka reālistisks termiņa vidusposma pārskats būtu jā sagatavo trijos posmos:
    - a) i) īstenojot ikgadējās budžeta procedūras, jāatrisina jautājums par līdzekļu trūkumu un pārpalikumu, ja iespējams, nodrošinot vairāk elastīguma un vajadzības gadījumā izmantojot daļu no rezerves, kas izveidota, nepārsniedzot pašu resursu maksimālo apjomu,
    - ii) jāveic termiņa vidusposma novērtējuma analīze;
  - b) i) jāveic sagatavošanas darbi spēkā esošās DFS iespējamai pielāgošanai un darbības termiņa pagarināšanai līdz 2015.–2016. gadam, lai nodrošinātu netraucētu pāreju uz piecu gadu termiņa DFS sistēmu, kas nosaka katram Parlamenta un katram Komisijas sastāvam to attiecīgajā pilnvaru laikā politisku atbildību par katru DFS,
  - ii) jānodrošina pašreizējo programmu iespējamie pielāgojumi un darbības termiņa pagarināšana, kā noteikts tiesību aktos (2010–2011) atbilstoši DFS darbības termiņa iespējamai pagarināšanai, ko Parlaments jau vairākas reizes ir pieprasījis;
- c) jā sagatavo nākamā DFS laikposmam no 2016.–2017. gada; par šo posmu būs atbildīgs 2014. gadā ievēlētais Parlamenta sastāvs;

Vispārējie principi

8. atgādina, ka pašu resursu maksimālais apjoms saistībām ir 1,31 % no ES NKI un maksājumiem 1,24 % no ES NKI; turklāt atgādina, ka katru gadu netiek izlietotas ievērojamas rezerves, kas veidotas, nepārsniedzot pašu resursu maksimālo apjomu, sevišķi maksājumiem (2007. gadā — EUR 8 300 000 000, 2008. gadā — EUR 13 000 000 000, 2009. gadā — EUR 7 800 000 000); turklāt atgādina, ka ir ļoti būtiski atšķiras DFS maksimālais apjoms un ES pašu resursu maksimālais apjoms⁽¹⁾ (starpība 2010. gadā — EUR 36 600 000 000, 2011. gadā — EUR 44 200 000 000, 2012. gadā — EUR 45 000 000 000 un 2013. gadā — EUR 50 600 000 000)⁽²⁾;

9. apstiprina savu iepriekšminētajā 2007. gada 29. marta rezolūcijā pausto nostāju, kurā uzsvērts, ka "politiska saikne starp ieņēmumu reformu un izdevumu pārskatīšanu ir neizbēgama un pilnīgi pamatota"; uzskata, ka abi šie procesi būtu īstenojami vienlaicīgi, lai, tos apvienojot, veiktu vispārēju un integrētu ES jaunās izdevumu un ieņēmumu sistēmas reformu ne vēlāk kā tai DFS, kuras termiņš sāksies 2016.–2017. gadā, un tādēļ vispirms būtu veicams sagatavošanas darbs, tostarp ratifikācija; prasa izvērtēt tādu sistēmu, saskaņā ar kuru dalībvalstu ieguvumu un tēriņu attiecība kopumā kļūtu savstarpēji atbilstīgāka;

10. uzskata, ka ES resursu vispārējo apjomu nedrīkst skart pašreizējā pasaules ekonomiskā krīze pat tādā gadījumā, ja vairs nebūs vērojams pastāvīgs dalībvalstu NKI pieaugums; tādēļ ir pārliecināts, ka ES finansējums būtu mērķtiecīgi jāpieskir tādu politikas stratēģiju īstenošanai, kas nodrošina Eiropas pievienoto vērtību, pilnībā ievērojot subsidiaritātes, proporcionalitātes un solidaritātes principus; atgādina, ka krīzes laikā šo pievienoto vērtību lielā mērā nosaka Eiropas tautu solidaritātes pamatprincipi;

11. uzsver, ka pareizai finanšu pārvaldībai, uzlabotai pārvaldībai, ko nodrošina dalībvalstis, un Komisijas nodrošinātai politisko prioritāšu un finansiālo vajadzību saskaņošanai vajadzētu būt arī turpmāko gadu prioritātei un ka šo mērķi būtu jācenšas sasniegt, vispirms nosakot pozitīvās un negatīvās prioritātes, nevis sev ierobežojošus maksimālos apjomus, tādēļ uzskata, ka DFS vajadzētu būt elastīgākai; uzsver, ka ES vēsturē ļoti reti ir pieredzētas tik lielas problēmas, kā tās, kuras Eiropas Savienībai ir aktuālas patlaban (krīzes situācija pārtikas, enerģētikas un finanšu nozarē); uzskata — lai uz šīm krīzes situācijām reaģētu patiesi Eiropas mērogā, ir vajadzīgi likumdošanas un budžeta pasākumi;

⁽¹⁾ Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmums 2000/597/EK, Euratom par Eiropas Kopienas pašu resursu sistēmu (OV L 253, 7.10.2000., 42. lpp).

⁽²⁾ 1,24 % no pašu resursu maksimālā apjoma pret DFS maksimālo apjomu, pamatojoties uz prognozēto ES-27 NKI.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

12. tā kā globalizācijas, demogrāfisko pārmaiņu, tehnoloģijas attīstības un klimata pārmaiņu ietekmē un ņemot vērā nepieciešamību garantēt drošu un dažādu energoapgādi ES politiskās prioritātes ir pastāvīgā attīstības procesā, uzskata, ka ir svarīgi no jauna izvērtēt un optimizēt ES izdevumus, lai sasniegtu augstāko pievienoto vērtību un ES darbības efektivitāti;

13. ir pārliecināts, ka ir absolūti nepieciešams nodrošināt vairāk elastīguma gan budžeta pozīcijas robežās, gan starp vairākām budžeta pozīcijām, lai Eiropas Savienība spētu darboties, ne vien risinot ES jaunās problēmas, bet arī veicinot lēmumu pieņemšanas procesu iestādēs; sagaida, ka turpmāk Komisija savos priekšlikumos, kas sagatavoti, pamatojoties uz 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 1. deklarāciju, šai ziņā izklāstīs attiecīgas iniciatīvas;

14. atgādina, ka Iestāžu nolīguma 21. punktā ir noteikts, ka “neparedzētos gadījumos finanšu shēmu pēc Komisijas priekšlikuma var pārskatīt, ņemot vērā pašu resursu maksimālo apjomu”; atkārtoti kritizē Padomes neloģisko rīcību, jo tā atkārtoti iebilst pret pārskatīšanas iespējas izmantošanu;

15. atkārtoti uzsver, ka vēlas redzēt, kā konkrēti un strauji uzlabojas dalībvalstu un Komisijas veiktā ES politikas stratēģiju īstenošana, jo īpaši kohēzijas politikas īstenošana; joprojām gaida, kad tiks īstenota Komisijas un Padomes 2008. gada novembrī dalībvalstu vārdā paustā kopīgā apņemšanās vienkāršot procedūras (jo īpaši vadības kontroles sistēmas (MCS)), lai paātrinātu maksājumus, un nodrošināt pozitīvas izmaiņas nākamajos budžetos; ir gatavs veikt politiskus un administratīvus pasākumus, ja pašreizējā situācija nemainīsies; ierosina, ka procedūru vienkāršošanai ir jābūt prioritātei arī citās jomās, piemēram, pētniecības un jauninājumu un MVU politikas jomā;

16. norāda, ka par īpašu prioritāti ir jānosaka ES izdevumu efektīva pārvaldība; turklāt norāda, ka ir ļoti svarīgi līdzekļus piešķirt, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un to izpildes pastāvīgu novērtējumu; uzskata, ka šajā sakarībā ir jāveicina publiskā un privātā sektora spēcīga un efektīva partnerība (PPP);

17. pauž nožēlu par to, ka lēni risinās debates par ES budžeta finansēšanas sistēmas reformu, kas ekonomiskās krīzes dēļ ir vēl steidzamāk vajadzīga; jo īpaši pauž nožēlu par to, ka netika izmantota iespēja izveidot siltumnīcefekta gāzu emisiju tiesību izsoles sistēmu, lai tādējādi sāktu fundamentālas politiskās debates par to jauno publiskā finansējuma resursu piešķiršanu, kas izveidoti ar ES lēmumiem; mudina sākt šīs debates saistībā ar DFS termiņa vidusposma pārskatīšanu;

18. norāda, ka dalībvalstis savos valsts budžetos ir ņēmušas vērā lielu daļu ES mērķu; uzstāj, ka šādi izlietotām apropriācijām katrā dalībvalstī jābūt reģistrētām un publiskotām, lai varētu vieglāk novērtēt katras valsts centienus un attiecīgās summas, kas jāparedz ES budžetā tajās jomās, kurās jāveicina vai jāatbalsta dalībvalstu centieni;

Īpaši novērojumi

19. ir apņēmies rast atbilstošu finansējumu jaunu vai papildu politikas stratēģiju īstenošanai, kas varētu veidoties, ja stāsies spēkā Lisabonas līgums (piemēram, 1.a izdevumu kategorijā — enerģētikas un kosmosa politika, pētniecība; 3.a izdevumu kategorijā — tiesu iestāžu sadarbība; 3.b izdevumu kategorijā — jaunatnes, sporta, informācijas un komunikācijas politika, sabiedrības veselība; 4. izdevumu kategorijā — humānā palīdzība, Eiropas Ārējās darbības dienests);

20. atgādina, ka pašreizējā DFS finansējums 1.a, 3. un 4. izdevumu kategorijai jau ir nepietiekams; uzsver, ka papildu politikas stratēģijām nevajadzētu nedz mainīt līdzsvaru starp galvenajām spēkā esošās DFS kategorijām, nedz apdraudēt pašreizējās prioritātes; turklāt uzsver — ja dalībvalstis arī turpmāk uzstājīgi atbalstīs “1 % pieeju”, nebūs iespējas no budžeta finansēt jaunas prioritātes, kas Padomei būtu nepieņemami un Parlamentam — pilnīgi nepieņemami;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

21. uzskata — neatkarīgi no tā, vai stāsies spēkā Lisabonas līgums, īstermiņa pārskatīšanas procesa rezultātā būtu jānodrošina finansējums Eiropas Savienībai, lai tā sasniegtu savus politiskos mērķus tādās jomās kā droša energoapgāde un cīņa pret klimata pārmaiņām; ir gatavs izvērtēt iespēju šim nolūkam izveidot atsevišķu fondu; uzsver, ka tai jābūt arī vienai no galvenajām nākamās DFS prioritātēm, ko vēlams noteikt, panākot vispārēju vienošanos par to, kā finansējamas politikas stratēģijas klimata pārmaiņu jomā; apsver iespēju ilgtermiņā izveidot jaunu izdevumu kategoriju, kas apvienotu visas budžeta ziņā nozīmīgas politikas stratēģijas cīņai pret klimata pārmaiņām;

22. uzsver, ka šajā sakarībā ir jānodrošina saskaņota politika, un norāda uz nepieciešamību pārbaudīt klimata pārmaiņu jomas segumu visās lielākajās programmās, tostarp lauksaimniecības, kohēzijas programmās, transporta un enerģētiku un attīstības programmās;

23. atkārtoti pauž gatavību sākt sarunas ar Padomi par Komisijas priekšlikumiem finansēt enerģētikas un tīklu (platjoslas tīklu) projektus saistībā ar ES ekonomikas atveseļošanas plānu;

24. uzsver, ka pašreizējo ekonomikas lejupeļi nevajadzētu izmantot par aizbaidinājumu, lai vilcinātos, bet tā, tieši pretēji, jāuzskata par iespēju palielināt ieguldījumus zaļajās tehnoloģijās;

25. pieprasa arī turpmāk censties sasniegt mērķi — līdz 2010. gadam izdevumu apjomu pētniecībai un jauninājumiem palielināt līdz 3 % no ES NKI; uzsver, ka zinātniskā pētniecība, zinātniskā infrastruktūra, tehnoloģijas attīstība un jauninājumi ir Lisabonas stratēģijas pamatā un ir būtiskākie faktori izaugsmes, darbavietu radīšanas, ilgtspējīgas attīstības un ES konkurētspējas veicināšanai;

26. akcentē izglītības, kultūras un jaunatnes programmu iespējas tuvināt ES tās iedzīvotājiem un sekmēt kultūras daudzveidību, kā arī savstarpēju sapratni, turklāt izglītība ir nozīmīgs faktors, lai sasniegtu Lisabonas mērķus un lai pielāgotu prasmes atbilstoši jaunajām problēmām un iespējām, ko rada finanšu un ekonomiskā krīze un klimata pārmaiņas;

27. atgādina, ka hroniski trūkst finansējuma 4. izdevumu kategorijā “ES nozīme pasaules līmenī”; prasa, lai Komisijas iesniegtu šādus priekšlikumus: par finansējumu ilgtermiņa perspektīvā, lai palīdzētu sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus; par saistībām, ko rada starptautiskais nolīgums par klimata pārmaiņām un kas neattiecas uz palīdzību attīstības jomā; par konfliktu novēršanu un cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanu; par uzticamu kaimiņattiecību politiku; un par KĀDP/EDAP (atbilstoši attiecīgajām izpildes apstiprinājuma procedūrām), lai novērstu atkārtotas un bezgalīgas diskusijas ar Padomi ikgadējo budžeta procedūru laikā; uzsver, ka jaunas vajadzības jāfinansē ar papildu līdzekļiem;

28. atgādina dalībvalstu 2005. gadā pausto apņemšanos sasniegt mērķi — līdz 2015. gadam oficiālajai attīstības palīdzībai (OAP) nodrošināt finansējumu 0,7 % apmērā no ES NKI; uzskata, ka no ES budžeta piešķirts finansējums var būt noderīgs stimuls, lai palīdzētu dalībvalstīm sasniegt šo mērķi; atkārtoti pauž apņemšanos iekļaut Eiropas Attīstības fondu vispārējā budžetā, lai varētu pārredzamību, ar Parlamenta līdzdalību un tā kontrolē īstenojot lēmumu pieņemšanas procedūras;

29. lai nodrošinātu pārredzamību, aicina jauno, 2009. gadā ievēlēto Parlamenta sastāvu iekļaut regulārā budžeta struktūrā arī to finansējumu, ko patlaban piešķir neatkarīgi no vispārējā budžeta;

*

* *

30. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

EK un CARIFORUM ekonomisko partnerattiecību nolīgums

P6_TA(2009)0175

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Cariforum valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses

(2010/C 117 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā 2003. gada 25. septembra rezolūciju par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) 5. Ministru konferenci Kankūnā ⁽¹⁾, 2005. gada 12. maija rezolūciju par Dohas sarunu kārtas novērtējumu pēc PTO Ģenerālpadomes 2004. gada 1. augusta lēmuma ⁽²⁾, 2005. gada 1. decembra rezolūciju par gatavošanos Pasaules Tirdzniecības organizācijas 6. Ministru konferencei Honkongā ⁽³⁾, 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽⁴⁾, 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas novērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽⁵⁾, 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par tirdzniecību un nabadzību: tādas tirdzniecības politikas izveidošana, kas maksimāli veicinātu tirdzniecības ieguldījumu nabadzības apkarošanā ⁽⁶⁾, 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Dohas Attīstības programmas (DAP) sarunu apturēšanu ⁽⁷⁾, 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁸⁾, 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par TRIPS nolīgumu un zāļu pieejamību ⁽⁹⁾, 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽¹⁰⁾ un 2008. gada 5. jūnija nostāju par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 964/2007 un (EK) Nr. 1100/2006 ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā tā 2002. gada 26. septembra rezolūciju par ieteikumu Komisijai attiecībā uz ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ar Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstīm un reģioniem ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 5. februāra rezolūciju par ekonomikas partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp *Cariforum* valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses,
- ņemot vērā Kopīgo deklarāciju par Ekonomisko partnerattiecību nolīguma parakstīšanu,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū, 2000. gada 23. jūnijā (Kotonū nolīgums),
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus, kas pieņemti 2006. gada aprīļa, 2006. gada oktobra, 2007. gada maija, 2007. gada oktobra, 2007. gada novembra un 2008. gada maija sanāksmēs,

⁽¹⁾ OV C 77 E, 26.3.2004., 393. lpp.⁽²⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 397. lpp.⁽³⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.⁽⁴⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.⁽⁶⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 261. lpp.⁽⁷⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 244. lpp.⁽⁸⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.⁽⁹⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 591. lpp.⁽¹⁰⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0252.⁽¹²⁾ OV C 273 E, 14.11.2003., 305. lpp.⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2009)0051.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu "Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi" (COM(2007)0635),
  - ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT), jo īpaši tās XXIV pantu,
  - ņemot vērā PTO Ministru konferences 4. sesijas Ministru deklarāciju, ko pieņēma 2001. gada 14. novembrī Dohā,
  - ņemot vērā PTO Ministru konferences 6. sesijas Ministru deklarāciju, ko pieņēma 2005. gada 18. decembrī Honkongā,
  - ņemot vērā Tirdzniecības atbalsta darba grupas ziņojumu un ieteikumus, ko PTO Ģenerālpadome pieņēma 2006. gada 10. oktobrī,
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izvirzīti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), kurus starptautiskā kopiena noteikusi par kritērijiem nabadzības izskaušanai,
  - ņemot vērā G-8 valstu 2005. gada 8. jūlijā Glenīglā pieņemto paziņojumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu saistībā ar 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā, sākot ar 2008. gada 1. janvāri, PTO noteikumiem vairs neatbilda ES un ĀKK valstu līdzšinējās tirdzniecības attiecības, kas ĀKK valstīm, nepiemērojot savstarpīguma principu, nodrošināja preferenciālu piekļuvi ES tirgiem;
- B. tā kā EPN atbilst PTO noteikumiem, un šo nolīgumu mērķis ir atbalstīt reģionālo integrāciju un veicināt ĀKK valstu ekonomikas pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā, tādējādi veicinot to ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko izaugsmi un sekmējot kopējos centienus izskaust nabadzību ĀKK valstīs;
- C. tā kā EPN ir jāizmanto, lai veidotu ilgtermiņa attiecības un lai tirdzniecība sekmētu izaugsmi;
- D. tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze liecina, ka tirdzniecības politika jaunattīstības valstīm būs nozīmīgāka nekā jebkad agrāk;
- E. tā kā no EPN ietvertajām kompleksajām un visaptverošajām saistībām izrietošā valstu un reģionu ietekme var izrādīties sevišķi būtiska;
- F. tā kā EPN neizbēgami noteiks turpmāko starp *Cariforum* valstīm un citiem tirdzniecības partneriem noslēgto nolīgumu darbības jomu un saturu, kā arī reģiona nostāju sarunās;
- G. tā kā katrai *Cariforum* valstij ir atsevišķs liberalizācijas grafiks, kas daļēji sakrīt un izlīdzinās starp valstīm, veidojot reģionālo grafiku; tā kā *Caricom* mērķis ir līdz 2015. gadam izveidot vienoto tirgu;
- H. tā kā ar EPN ieviesto tirdzniecības noteikumu vispārējā ietekme varētu būt daudz lielāka par to, ko rada tarifu atcelšana;
- I. tā kā vienlaikus ar uzlabotiem tirdzniecības noteikumiem ir jāparedz lielāks atbalsts palīdzībai, kas saistīta ar tirdzniecību;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- J. tā kā ES tirdzniecības atbalsta stratēģija ir palielināt jaunattīstības valstu spēju izmantot jaunās tirdzniecības iespējas;
- K. tā kā nolīguma 139. panta 2. punkta pēdējā teikumā noteikts, ka “šis nolīgums nekādi nav jāuztver kā tāds, kas mazina līgumslēdzēju pušu un *Cariforum* parakstītājvalstu spēju veicināt piekļuvi zālēm”;
- L. tā kā EPN ietver Deklarāciju par attīstības sadarbību, taču neietver tiesiski saistošas finansēšanas saistības,
1. uzsver, ka EPN nevar uzskatīt par apmierinošiem, ja ar tiem nenodrošina šādu mērķu sasniegšanu: ĀKK valstīm nodrošina ilgtspējīgas attīstības atbalstu, sekmē šo valstu līdzdalību pasaules tirdzniecībā, veicina reģionalizācijas procesu, uzlabo tirdzniecību starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm un veicina ĀKK valstu ekonomikas diversifikāciju;
  2. atgādina, ka EPN ne tikai pēc tā struktūras un satura, bet arī pēc tā īstenošanas veida un būtības ir jābūt tādām, ar ko atbalsta *Cariforum* valstu attīstības mērķus, politikas pamatnostādnes un prioritātes;
  3. norāda, ka EPN ir jāveicina TAM sasniegšana;
  4. aicina Komisiju izskaidrot savu nostāju attiecībā uz ES formulēto mērķi cīnīties pret nodokļu oāzēm; šajā sakarībā atgādina ka 8 no 14 *Cariforum* valstīm, kuras ir parakstījušajām EPA, ESAO ir iekļāvusi nodokļu oāžu sarakstā un ka *Cariforum* valstīm izstrādātajos EPA ir paredzēta tekošo rēķinu liberalizācija visiem iedzīvotājiem (122. pants), kapitāla kontu liberalizācija ieguldītājiem (113. pants) un gandrīz neierobežota pārrobežu darbība finanšu pakalpojumiem, tostarp trasta pakalpojumiem un darījumiem ar ārpusbiržas atvasinājumiem (103. pants B-6);
  5. uzsver, ka EK- *Cariforum* EPA galvenais mērķis ir tuvināt TAM mērķu sasniegšanu, īstenojot attīstības uzdevumus, samazinot nabadzību un ievērojot cilvēka pamattiesības;
  6. aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai atsāktu sarunas par DAP un nodrošinātu, ka tirdzniecības liberalizācijas nolīgumi arī turpmāk veicina nabadzīgo valstu attīstību;
  7. ir pārliecināts, ka pilniem EPN ir jāpapildina DAP nolīgums, nevis jāpiedāvā alternatīva ĀKK valstīm;
  8. uzsver to, cik nozīmīga ir iekšējā reģionālā tirdzniecība, un norāda uz vajadzību paplašināt reģionālās tirdzniecības saites, lai nodrošinātu ilgtspējīgu reģiona izaugsmi; uzsver, cik svarīga ir sadarbība un saskaņotība starp dažādām reģionālām struktūrām;
  9. pauž bažas par to, ka, lai gan Komisijai ir EPN sarunu vešanas pilnvaras, ko Padome apstiprinājusi 2002. gada 17. jūnijā, norādot, ka sarunu laikā jāņem vērā Kopienas attālāko reģionu īpašās intereses un ka šajā ziņā EPN varētu ietvert noteikumus par īpašiem pasākumiem, lai subsidētu šo reģionu preces, nolūkā šos reģionus īsā termiņā iekļaut starpreģionu tirdzniecībā saskaņā ar PTO noteikumiem, tomēr attālāko reģionu intereses nav pietiekami ņemtas vērā daudzās jomās, par ko reģionālās padomes ir ziņojušas Komisijai, un līdz ar to nav īstenots nodoms attālākos reģionus īsā termiņā iekļaut starpreģionu tirdzniecībā;
  10. mudina arī turpmāk pazemināt starp jaunattīstības valstīm un reģionālajām grupām noteiktos tarifus, kas pašreiz veido 15–25 % no tirdzniecības vērtības, lai turpinātu sekmēt Dienvidu reģiona valstu tirdzniecību, ekonomikas izaugsmi un reģionālo integrāciju;

Tresdiena, 2009. gada 25. marts

11. atgādina, ka īstens reģionālais tirgus ir būtisks EPN sekmīgas īstenošanas pamats un ka reģionālā integrācija un sadarbība ir *Cariforum* valstu sociālās un ekonomiskās attīstības priekšnoteikums;
12. uzsver, ka nolīguma īstenošanā pienācīga uzmanība ir jāpievērš integrācijas procesiem *Cariforum* valstīs, ietverot pārskatītajā Čagvaramasas līgumā noteiktos *Caricom* vienotā tirgus un ekonomikas programmas (CSME) mērķus un uzdevumus;
13. atzīst, ka *Cariforum* valstis, kuras ir Karību valstu kopienas locekles, ir apņēmušās saistības jomās, kas pagaidām nav sakārtotas vai nav pilnībā īstenotas ar CSME palīdzību un kas ietver tādus jautājumus kā finanšu pakalpojumi, citi pakalpojumi, ieguldījumi, konkurence, publiskais iepirkums, e-komercija, intelektuālais īpašums, preču brīva apgrozība un vide; aicina saskaņā ar *Cariforum* EPN 4. panta 3. punktu pienācīgi ņemt vērā CSME, īstenojot noteikumus minētajās jomās;
14. mudina attiecīgās valstis sniegt skaidru un pārredzamu informāciju par ekonomisko un politisko situāciju un attīstību šajās valstīs, lai uzlabotu sadarbību ar EK;
15. aicina Komisiju precizēt, kāds ir faktiskais to līdzekļu sadalījums ĀKK valstu reģionā, kuru avots ir par prioritārajiem uzskatītie izdevumi saistībā ar palielināto tirdzniecības atbalsta budžetu;
16. prasa, lai saskaņā ar Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitātes principiem atbalsts *inter alia* izrietētu no pieprasījuma, un līdz ar to aicina ĀKK valstis norādīt vajadzīgo EPN papildu finansējumu, jo īpaši attiecībā uz normatīvo aktu sistēmu, aizsardzības pasākumiem, tirdzniecības veicināšanu, atbalstu starptautisko sanitāro, fitosanitāro un intelektuālā īpašuma standartu izpildei un attiecībā uz EPN uzraudzības mehānisma struktūru;
17. atgādina, ka 2007. gada oktobrī tika pieņemta ES Tirdzniecības atbalsta stratēģija, ar ko uzņēmās saistības katru gadu līdz 2010. gadam palielināt kopējo, ar tirdzniecību saistīto ES palīdzību līdz EUR 2 miljardiem (2 000 000 000) (1 miljardu eiro piešķirs Kopiena un 1 miljardu eiro — dalībvalstis); prasa, lai *Cariforum* valstis saņemtu atbilstīgu un taisnīgu šīs palīdzības daļu;
18. aicina Komisiju precizēt, kā tiek sadalīti līdzekļi visā reģionā, un aicina ES dalībvalstis piešķirt finansējumu papildus 2008.–2013. gada budžetā paredzētajām saistībām;
19. aicina laikus noteikt tirdzniecības atbalsta kapitāla atbilstīgo apjomu un nodrošināt tā sniegšanu; uzsver, ka Komisijai un ES dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai šie līdzekļi veidotu papildu kapitālu un nebūtu iegūti, vienkārši pārdaļot Eiropas Attīstības fonda (EAF) finansējumu, un ka mērķim, kādam šie līdzekļi piešķirti, būtu jāatbilst *Cariforum* valstu prioritātēm, tie būtu jāizmaksā, pēc iespējas vairāk izmantojot Reģionālās attīstības fondu, un izmaksai vajadzētu būt savlaicīgai, iepriekš nosakāmai un saskaņā ar valstu un reģionu stratēģiskās attīstības plānu īstenošanas grafikiem; iesaka Komisijai un *Cariforum* valstīm šos līdzekļus izmantot lietderīgi, lai veicinātu muitas ieņēmumu iespējamo zaudējumu kompensēšanu un pievērštos konkurētspējas un attīstības uzlabošanas vajadzībām;
20. aicina Komisiju sniegt informāciju par līdzekļiem, kas ir piešķirti papildus 10. Eiropas attīstības fonda finansējumam; aicina Komisiju nodrošināt, lai visas attīstības sadarbības rezerves, tostarp to finansējums, apritē nonāktu laikus un pienācīgā un efektīvā veidā;
21. atzīmē, ka Bahamu salās, Antigvā un Barbadosā jau pirms tirdzniecības liberalizācijas ir konstatēts muitas ieņēmumu zudums; uzskata par pieņemamu, ka citās *Cariforum* valstīs ievērojama ES eksporta daļa vai nu jau ir brīva no tirdzniecības šķēršļiem, vai arī liberalizācijas procesa apjomīgākā daļa saskaņā ar īstenošanas grafiku notiks 10–15 gadu laikā;
22. uzsver, ka nepieciešamības gadījumā papildus iniciatīvai par atbrīvojumu no muitas nodokļiem un kvotām (DFQF) būtu jāizdara būtiskas izmaiņas izcelsmes noteikumos, lai ievērojami palielinātu preču eksportu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas neseno paziņojumu par to, ka izcelsmes noteikumus varētu uzlabot saskaņā ar 10. pantu un atbilstīgi uzkrāšanas principam;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

23. aicina Komisiju saskaņā ar Līgumu par sadarbību patentu jomā (PCT) regulāri sniegt Parlamentam ziņojumus par patenta pieteikumu un izskatīšanai tiesā iesniegto lietu skaitu; aicina Komisiju regulāri sniegt ziņojumus par šajā līgumā ietverto tehnoloģijas nodošanas saistību izpildi; mudina Komisiju necensties saskaņot intelektuālā īpašuma tiesību standartus tādā līmenī, kas neatbilst Cariforum valstu attīstības līmenim; uzsver, cik nozīmīgi ir palīdzēt Cariforum valstīm uzraudzīt pret konkurenci vērstu rīcību farmācijas nozarē;
24. mudina puses, kas iesaistījušās sarunās par jebkādu pilno EPN, pilnībā ņemt vērā pārredzamu dabas resursu apsaimniekošanu un uzsvērt labo praksi, kas vajadzīga, lai ĀKK valstīs no šiem resursiem gūtu maksimālu labumu;
25. mudina Komisiju nodrošināt, lai noteikumus par intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanu neizmanto ar nolūku kavēt ģenērisko farmaceitisko līdzekļu piegādātāju likumīgu konkurenci un/vai atturēt publiskā iepirkuma struktūras iegādāties ģenēriskos farmaceitiskos līdzekļus;
26. atzīst, ka nolīgumā ir jāiekļauj nodaļa par tirdzniecības aizsardzību, paredzot divpusējus aizsardzības pasākumus; aicina abas puses izvairīties no šādu aizsardzības pasākumu nevajadzīgas izmantošanas;
27. atzīst, ka pilnā EPN ir jāiekļauj nodaļa par attīstības sadarbību, ietverot sadarbību preču tirdzniecības jomā, piegādātāju konkurētspēju, uzņēmējdarbības atbalsta infrastruktūru, pakalpojumu tirdzniecību, ar tirdzniecību saistītus jautājumus, institucionālās veiktspējas palielināšanu un fiskālās korekcijas; aicina abas puses pildīt saistības, ko tās apņēmušās, lai pabeigtu sarunas par konkurenci un publisko iepirkumu tikai tad, kad būs sasniegta pienācīga veiktspēja;
28. uzsver, ka EPN jāņem vērā abu pušu mazo un vidējo uzņēmumu īpašās intereses;
29. aicina Eiropas Savienību visām ĀKK apakšreģiona valstīm piemērot vislielākās labvēlības režīma (MFN) principu;
30. atzīst, ka *Cariforum* un citas apakšreģiona valstīs MFN principu Eiropas Savienībai piemēro izlases veidā;
31. uzskata, ņemot vērā EPN 5. pantā iekļautos īpašos un diferencētos piemērošanas noteikumu un nolūkā sasniegt nabadzības samazināšanas mērķus, atbilstīgiem EPN attīstības rādītājiem ir jāsekmē triju šādu mērķu sasniegšana: jāpanāk EPN saistību īstenošana *Cariforum* valstīs vai arī šīm valstīm jāpiemēro atbrīvojums; jāuzrauga EPN īstenošanas ietekme uz ilgtspējīgu attīstību un nabadzības samazināšanu; un jāuzrauga EK saistību izpilde, jo īpaši solītās finansiālās un tehniskās palīdzības nodrošināšana un efektīva sniegšana;
32. uzsver, ka ir nepieciešami attīstības rādītāji, kurus izmantos, lai noteiktu paredzamo iznākumu (piemēram, nabadzības samazināšana, uzlabots dzīves līmenis un ekonomikas atvēršana) ekonomikas un sociālajā jomā EPN īstenošanas laikā;
33. norāda uz lielajām atšķirībām, kādas pastāv starp publisko izdevumu līmeņiem lauksaimniecības subsīdiju un finansiālā un tehniskā atbalsta jomā;
34. norāda, ka šāda pieeja ir neizdevīga zemniekiem ĀKK valstīs, jo tiek mazināta viņu konkurētspēja gan vietējā mērogā, gan ārvalstīs, padarot viņu ražojumus dārgākus salīdzinājumā ar subsīdētajiem ES un ASV ražojumiem;
35. tādēļ atbalsta pieņemtos tarifa pozīcijas izņēmumus attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un dažiem apstrādātiem lauksaimniecības produktiem, ņemot vērā to, ka šo izņēmumu pamatā galvenokārt ir vajadzība aizsargāt jaunas nozares vai paaugstināta riska ražojumus šajās valstīs;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

36. aicina īstenot atbilstīgus un pārredzamus uzraudzības mehānismus, kuriem ir skaidra nozīme un iedarbība, lai uzraudzītu EPN ietekmi, palielinot ĀKK valstu līdzdalību un paplašinot apspriedes ar ieinteresētajām personām;
37. prasa Komisijai atbalstīt neatkarīga uzraudzības mehānisma izveidi *Cariforum* valstīs, piešķirot nepieciešamos līdzekļus analīzes veikšanai, kas vajadzīga, lai noteiktu, cik lielā mērā ir sasniegti EPN mērķi;
38. uzskata, ka ir svarīgi, lai EPN īstenošanas gaitā tiek izveidota atbilstoša uzraudzības sistēma, kuru koordinē atbilstoša parlamentārā komiteja un kurā tiek iesaistīti Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas locekļi, tādējādi nodrošinot pareizu līdzsvaru starp Starptautiskās tirdzniecības komitejas vadošo lomu un tirdzniecības un attīstības politikas virzienu vispārēju saskaņošanu; uzskata, ka šai parlamentārajai komitejai jādarbojas elastīgi un aktīvi jāsadarbojas ar ĀKK un ES Apvienoto parlamentāro asambleju;
39. uzsver, cik būtiska nozīme EPN darbības uzraudzībā un pārvaldībā ir *Cariforum* valstu parlamentiem un nevalstiskajām organizācijām; norāda — lai efektīvi iesaistītu minētās struktūras, ir jāizstrādā skaidra un integrēta ES un *Cariforum* valstu programma;
40. aicina Eiropadomi, pirms tiek parakstīts EPA starp *Cariforum* valstīm un Eiropas Savienības dalībvalstīm, apspriesties ar Eiropas Savienības attālāko reģionu reģionālajām padomēm Karību reģionā (Martinikā, Gvadelupā un Francijas Gviānā);
41. atzinīgi vērtē iepriekšminēto Kopīgo deklarāciju un to, ka obligāta un visaptveroša nolīguma pārskatīšana notiks ne vēlāk kā piecus gadus pēc parakstīšanas dienas un turpmāk ik pēc pieciem gadiem, lai apzinātu nolīguma ietekmi, tostarp īstenošanas izmaksas un sekas; norāda, ka puses ir apņēmušās vajadzības gadījumā grozīt nolīguma noteikumus un pielāgot to piemērošanu; aicina visos EPN pārskatīšanas procesos iesaistīt Parlamentu un *Cariforum* valstu parlamentus;
42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES Ministru padomei un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.

Atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp EK un Kotdivuāru

P6_TA(2009)0176

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Kotdivuāru, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses

(2010/C 117 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT), jo īpaši tās XXIV pantu,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū, 2000. gada 23. jūnijā (Kotonū nolīgumu),

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izvirzīti tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), kurus starptautiskā kopiena noteikusi par kritērijiem nabadzības izskaušanai,
- ņemot vērā ministru deklarāciju, kas pieņemta Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Ministru konferences ceturtajā sesijā 2001. gada 14. novembrī Dohā,
- ņemot vērā 2003. gada 25. septembra rezolūciju par Pasaules Tirdzniecības organizācijas piekto Ministru konferenci Kankūnā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 12. maija rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Vispārējās padomes 2004. gada 1. augusta lēmuma ⁽²⁾,
- ņemot vērā G-8 valstu 2005. gada 8. jūlijā Glenīglā pieņemto paziņojumu,
- ņemot vērā 2005. gada 1. decembra rezolūciju par gatavošanos sestajai Pasaules Tirdzniecības organizācijas Ministru konferencei Honkongā ⁽³⁾,
- ņemot vērā ministru deklarāciju, kas pieņemta PTO Ministru konferences sestajā sesijā 2005. gada 18. decembrī Honkongā,
- ņemot vērā 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomikas partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par tirdzniecību un nabadzību: tirdzniecības politiku izstrāde, lai nodrošinātu tirdzniecības maksimālu ieguldījumu nabadzības mazināšanā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Dohas Attīstības programmas (DAP) sarunu apturēšanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Tirdzniecības atbalsta darba grupas ziņojumu un ieteikumus, ko PTO Vispārējā padome pieņēma 2006. gada 10. oktobrī,
- ņemot vērā 2007. gada 23. maija ⁽⁸⁾ un 2007. gada 12. decembra ⁽⁹⁾ rezolūcijas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu "Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi" (COM(2007)0635),
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus, kas pieņemti 2006. gada aprīļa, 2006. gada oktobra, 2007. gada maija, 2007. gada oktobra, 2007. gada novembra un 2008. gada maija un jūnija sanāksmēs,

⁽¹⁾ OV C 77 E, 26.3.2004., 393. lpp.

⁽²⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 397. lpp.

⁽³⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 261. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 244. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā 2008. gada 5. jūnija nostāju par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 964/2007 un (EK) Nr. 1100/2006 ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Kotdivuāru, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses,
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu saistībā ar 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā līdz 2007. gada 31. decembrim Eiropas Savienības tirdzniecības attiecības ar ĀKK valstīm, kas ĀKK valstīm, nepiemērojot savstarpīguma principu, nodrošināja preferenciālu piekļuvi ES tirgiem, bija atkāpe no PTO vispārējiem noteikumiem;
- B. tā kā ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (EPN) atbilst PTO noteikumiem, un šo nolīgumu mērķis ir atbalstīt un veicināt ĀKK valstu ekonomikas pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā, tādējādi veicinot to ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko izaugsmi un sekmējot kopējos centienus izskaust nabadzību un radīt pārticību ĀKK valstīs;
- C. tā kā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (PEPN) ir PTO noteikumiem atbilstoši nolīgumi, kas ievieš ievērojamas saistības preču tirdzniecības jomā ar mērķi novērst tirdzniecības pārtraukšanu starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību, un tie ir jāuzskata par pagaidu risinājumu, kamēr notiek sarunas, lai noslēgtu pilnu EPN ar Rietumāfrikas reģionu;
- D. tā kā vienlaikus ar PEPN iekļautajiem tirdzniecības noteikumiem ir jāparedz atbalsta palielinājums ar tirdzniecību saistītai palīdzībai, piemēram, administratīvo spēju veicināšana un pasākumi labas pārvaldes sekmēšanai;
- E. tā kā no 163 valstīm, kurām organizācija “*Transparency International*” 2008. gadā noteica korupcijas uztveres indeksu, Kotdivuāra ierindojās 151. vietā;
- F. tā kā ES tirdzniecības atbalsta stratēģijas mērķis ir palielināt jaunattīstības valstu spēju izmantot jaunās tirdzniecības iespējas;
- G. tā kā dažas ĀKK valstis sarunās par EPN ir prasījušas pieņemt klauzulu par vislielākās labvēlības režīmu, ar ko nosaka parastu nediskriminējošu tarifu preču importam, lai tādējādi panāktu, ka visas eksportētājvalstis saņem tādu pašu attieksmi kā eksportētājvalsts, uz kuru attiecas vislielākās labvēlības režīms;
- H. tā kā konkurence starp ES un ĀKK ekonomiku ir ierobežota, jo lielākā daļa ES eksporta ir preces, ko ĀKK valstis neražo, bet izmanto vai nu tiešam patēriņam vai kā resursus vietējā rūpniecībā; tā kā tas neattiecas uz lauksaimniecības preču tirdzniecību, jo šajā jomā ES eksporta subsīdijas ir nopietns šķērslis ĀKK valstu ražotājiem lauksaimniecības, lopkopības un piensaimniecības nozarēs, kurās tiek traucēts un nereti pat sagrauts gan vietējais, gan reģionālais tirgus, un tāpēc ES bez kavēšanās jāsāk pakāpeniski pārtraukt izmaksāt visa veida eksporta subsīdijas;
- I. tā kā sarunās starp Eiropas Kopienas un ĀKK valstīm ir apspiesti jauni, uzlaboti un elastīgāki izcelsmes noteikumi, kas, iespējams, sniegs ĀKK valstīm ievērojamus ieguvumus, ja tos atbilstoši piemēros un pienācīgi ņems vērā šo valstu pazemināto veiktspējas līmeni,
1. uzsver, ka EPN nevar uzskatīt par apmierinošiem, ja ar tiem nenodrošina triju mērķu sasniegšanu, proti: piedāvāt ĀKK valstīm atbalstu ilgtspējīgai attīstībai, veicināt to dalību pasaules tirdzniecībā un stiprināt reģionalizācijas procesu;
  2. uzsver, ka šā nolīguma galvenais mērķis ir ar tirdzniecības un attīstības, nabadzības samazināšanas un cilvēku pamattiesību nodrošināšanas palīdzību sekmēt TAM sasniegšanu;

(1) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0252.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

3. atgādina, ka, lai gan pagaidu nolīgums atbilst PTO noteikumiem un to var uzskatīt par pirmo procesa soli, pēc tā ne vienmēr automātiski tiek parakstīts pilns EPN;
4. iesaka elastīgu un pragmatisku pieeju notiekošajās sarunās par pilnu EPN; šajā sakarā aicina Komisiju īpaši ņemt vērā Kotdivuāras lūgumu saistībā ar attīstības aspektiem nolīgumā; šajā ziņā atzinīgi vērtē Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada maija secinājumus;
5. aicina Komisiju izskatīt jebkuru Kotdivuāras lūgumu atsākt sarunas par noteikumiem attiecībā uz strīdīgiem jautājumiem, ko tā vēlas grozīt vai atsaukt;
6. aicina Komisiju cieši uzraudzīt šī nolīguma ietekmi uz ekonomikas attīstību; tāpēc atbalsta Komisija nodomu sarunu gaitā par pilna EPN parakstīšanu pārskatīt visus nolīguma aspektus; uzsver, ka pilnā EPN būtu jāiekļauj pārskatīšanas klauzula un ietekmes novērtējums, kas veicams trīs līdz piecus gadus pēc nolīguma parakstīšanas, lai noteiktu tā sociālo un ekonomisko ietekmi, tostarp īstenošanas izmaksas un sekas; aicina visos nolīguma pārskatīšanas procesos iesaistīt Parlamentu;
7. atgādina, ka EPN jāatbilst PTO noteikumiem, kuros netiek prasīts vai aizliegts uzņemties liberalizācijas saistības vai reglamentēšanas pienākumus attiecībā uz pakalpojumiem, intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību un tā sauktajiem Singapūras jautājumiem;
8. prasa izstrādāt reglamentējošus noteikumus, kas būtu spēkā pārejas laikā no pagaidu EPN uz pilniem EPN; prasa veikt pasākumus, lai iespēju robežās nodrošinātu noteikumu par vispārējo pakalpojumu, kā arī publisko pamatpakalpojumu stāšanos spēkā; šajā sakarībā atkārtoti apstiprina viedokli, kas izklāstīts 2008. gada 4. septembra rezolūcijā par pakalpojumu tirdzniecību (¹);
9. uzskata, ka pilnā EPN jāietver sadaļa par politisko dialogu un cilvēktiesību aizsardzību;
10. izsaka cerību par pēc iespējas drīzu atbildīgas un demokrātiski ievēlētas valdības izveidi Kotdivuārā; tādēļ atzinīgi vērtē visus sagatavošanās darbus, ko paveikusi Neatkarīgā vēlēšanu komisija, tomēr mudina šo komiteju iespējami ātrāk izstrādāt un publiskot jaunu un reāli īstenojamu vēlēšanu grafiku; uzskata, ka Parlamenta atbalstā pilnīgam ES un Kotdivuāras EPN jāvadās pēc tā, vai vēlēšanas ir notikušas un vai pie varas ir demokrātiski vēlēta valdība; pieprasa, lai iespējami ātrāk notiktu apspriešanās;
11. atzinīgi vērtē to, ka nolīguma parakstītāji veicināja muitas reformu attīstību Rietumāfrikā, jo īpaši ņemot vērā stāvokli, ko Rietumāfrikas reģionā ieņem Kotdivuāra, kura ir viena no attīstītākajām un pārtikušākajām šī reģiona valstīm un ieņem arī vadošās pozīcijas tirdzniecības un ekonomikas attīstībā;
12. atzinīgi vērtē muitas savienības izveidi Rietumāfrikas reģionālajā grupā un jo īpaši labumu, ko Kotdivuārai varētu sniegt Rietumāfrikas reģiona sinhronizācija, kas paplašinātu tirgu, palielinātu tirdzniecību un uzlabotu iespējas gūt apjomradītus ietaupījumus;
13. uzsver, ka iekšējā reģionālā tirdzniecība ir tikai neliela Kotdivuāras tirdzniecības sastāvdaļa, un uzsver nepieciešamību paplašināt reģionālās tirdzniecības saites, lai tādējādi nodrošinātu reģionā ilgtspējīgu izaugsmi; tāpēc aicina Komisiju pienācīgi ņemt vērā Rietumāfrikas valstu ekonomikas savienības (ECOWAS) reģionālā grupējuma politiku;

(¹) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0407.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

14. uzsver, ka reģionālais EPN, ko nākotnē varētu noslēgt ar Rietumāfrikas valstīm, nekādā ziņā nedrīkst apdraudēt kohēziju vai pavājināt šo valstu reģionālo integrāciju;

15. uzskata, ka pilniem EPN un tajos iekļautajiem vienkāršotajiem un uzlabotajiem izcelsmes noteikumiem vajadzētu veicināt apstrādātu ražojumu eksportu, jo īpaši tādās svarīgās nozarēs kā tekstilrūpniecība, zivsaimniecība un lauksaimniecība;

16. aicina Eiropas Savienību sniegt lielāku un atbilstošu tehnisko un administratīvo palīdzību Kotdivuārai, tostarp tās privātajam sektoram un pilsoniskajai sabiedrībai, lai atvieglotu šīs valsts ekonomikas pielāgošanos pēc PEPN noslēgšanas;

17. atgādina, ka 2007. gada oktobrī tika pieņemta ES Tirdzniecības atbalsta stratēģija, ar ko ES apņēmas katru gadu līdz 2010. gadam palielināt kopējo, ar tirdzniecību saistīto ES palīdzību līdz EUR 2 miljardi (2 000 000 000) (EUR 1 miljards piešķirs Kopiena un EUR 1000 miljards — dalībvalstis); uzstāj, ka Kotdivuārai jāsaņem atbilstīga un taisnīga daļa; aicina laikus noteikt tirdzniecības atbalsta līdzekļu daļu un nodrošināt to sniegšanu; uzsver, ka šiem līdzekļiem jāveido papildu kapitāls un tos nedrīkst iegūt, vienkārši pārdalot Eiropas Attīstības fonda (EAF) finansējumu, ka tiem jāatbilst Kotdivuāras prioritātēm un ka to izmaksai jābūt laicīgai, prognozējamai un saskaņotai ar valsts un reģionālo stratēģiskās attīstības plānu izpildes grafikiem; iebilst pret jebkādiem mēģinājumiem EPN ratificēšanu padarīt par nosacījumu Eiropas palīdzības saņemšanai, un aicina Komisiju nodrošināt, ka piekļuve 10. EAF līdzekļiem netiek saistīta ar sarunu rezultātiem un gaitu;

18. uzsver, ka attīstībai ir būtiski nozīmīga dabas resursu pārredzama vadība; mudina sarunās par pilno EPN pilnībā ņemt vērā šādu mehānismu un ieteikt paraugpraksi, lai Kotdivuāra varētu gūt maksimālu labumu no šiem resursiem; atkārtoti pauž šajā sakarībā viedokli, kas pausts 2007. gada 13. marta rezolūcijā par uzņēmumu sociālo atbildību⁽¹⁾, un lūdz Komisiju nodrošināt, lai starpvalstu uzņēmumi, kas atrodas Eiropas Savienībā, bet kuru ražotnes atrodas ĀKK valstīs, ievērotu galvenos SDO standartus, sociālos un vides paktus un starptautisko nolīgumus, lai panāktu pasaules mērogā līdzsvaru starp ekonomisko izaugsmi un augstākiem sociālajiem un vides standartiem;

19. aicina Kotdivuāras iestādes šī pagaidu nolīgumu parakstīšanas ietvaros aizsargāt MVU un veicināt to attīstību; atzinīgi vērtē PEPN, kurā MVU tiek piešķirti 15 gadi, lai tie varētu pielāgoties pārmaiņām;

20. uzskata, ka reģiona cilvēkresursu attīstība ir īpaši svarīga, lai nodrošinātu, ka pārskatītās tirdzniecības sistēmas sniedz labumu, un mudina ieviest stimulus, kas Kotdivuāras darbaspēkā saglabātu un tam piesaistītu kvalificētus un izglītus darbiniekus;

21. pauž nepārtrauktu atbalstu pilna EPN noslēgšanai starp Eiropas Kopieniem un Kotdivuāru; uzskata, ka galvenie jautājumi, kas jāizskata sarunās, ir:

- i) noteikumi svarīgu vietējo “jauno rūpniecības nozaru” aizsardzībai attīstības nolūkos;
- ii) galvenā joma sarunām par intelektuālā īpašuma tiesībām, kas attiecas ne tikai uz rietumu tehnoloģisko artefaktu, bet arī uz bioloģisko daudzveidību un tradicionālajām zināšanām; turklāt sarunās par intelektuālo īpašumu nedrīkst ignorēt PTO noteikumus, kā arī nedrīkst prasīt TRIPS + saistības no Rietumāfrikas PTO dalībvalstīm vai valstīm, kas nav PTO dalībvalstis;

iii) cilvēktiesību klauzula;

⁽¹⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 45. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- iv) nodaļa par bioloģiskās daudzveidības aizsardzību un Gvinejas liča mežu, tādējādi nostiprinot mehānismu Rīcības plānam par tiesību aktu izpildi, pārvaldību un tirdzniecību mežu nozarē;
  - v) pamatotos gadījumos atļauja ieviest nodokļus attīstības mērķiem;
  - vi) valsts iepirkumu pārredzamība, nodrošinot Kotdivuāras vajadzībām pielāgotu atvērtību ES darbuzņēmējiem;
  - vii) darba vīzas, kuras Kotdivuāras pilsoņiem vajadzētu piešķirt uz vismaz 24 mēnešiem, lai viņi varētu strādāt par aprūpētajiem un līdzīgās profesijās;
22. pauž nožēlu par to, ka no liberalizācijas jomas ir izslēgtas daudzas preces, tostarp arī cements, benzīns un automašīnas, kuru imports ar lētākām izmaksām var būt svarīgs vietējiem uzņēmējiem un jaunajām nozarēm vērtību ķēdes augstākā posmā;
23. uzstāj, ka jebkurā pilnā EPN jāparedz noteikumi par labas pārvaldības, pārredzamības un cilvēktiesību ievērošanas pamata standartiem;
24. uzskata, ka, noslēdzot pilnu EPN, ieguvēji noteikti būs arī Kotdivuāras iedzīvotāji, ja vien šajā valstī būs atbildīga un demokrātiski ievēlota valdība; pauž cerību, ka ar laiku Kotdivuārā tiks izveidota šāda valdība;
25. uzskata, ka ir svarīgi, lai EPN īstenošanas gaitā tiktu izveidota atbilstoša uzraudzības sistēma, kuru koordinētu Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas locekļu veidota attiecīga parlamentārā komiteja, nodrošinot pienācīgu līdzsvaru starp Starptautiskās tirdzniecības komitejas vadošās lomas saglabāšanu un tirdzniecības un attīstības politikas virzienu vispārēju saskaņošanu; uzskata, ka šai parlamentārajai komitejai jādarbojas elastīgi un aktīvi jāsaskaņo darbs ar ĀKK un ES Apvienoto parlamentāro asambleju; uzskata, ka šādai uzraudzībai jāsākas pēc katra PEPN pieņemšanas;
26. aicina Padomi un Komisiju sarunu procesā par pagaidu nolīgumiem savlaicīgi informēt Parlamentu;
27. aicina Komisiju nodrošināt dzīvotspējīgas alternatīvas, kas garantē piekļuvi tirgum arī tām valstīm, kuras nevēlas pievienoties pilnam EPN;
28. jo īpaši uzsver ĀKK parlamentu un nevalstisko dalībnieku nozīmi EPN pārraudzībā un vadībā, kā arī aicina Komisiju veicināt to iesaistīšanos pašreizējā sarunu procesā; norāda, ka starp ES un ĀKK valstīm tādējādi nepieciešama skaidra darba kārtība, kuras pamatā būt līdzdalības pieeja;
29. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES Ministru padomei, kā arī ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.
-

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp EK un Ganu

P6_TA(2009)0177

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Ganu, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses

(2010/C 117 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta 2003. gada 25. septembra rezolūciju par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) 5. Ministru konferenci Kankūnā ⁽¹⁾, 2005. gada 12. maija rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ģenerālpadomes 2004. gada 1. augusta lēmuma ⁽²⁾, 2005. gada 1. decembra rezolūciju par gatavošanos Pasaules Tirdzniecības organizācijas 6. Ministru konferencei Honkongā ⁽³⁾, 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽⁴⁾, 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽⁵⁾, 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par tirdzniecību un nabadzību: tirdzniecības politiku izstrāde, lai nodrošinātu tirdzniecības maksimālu ieguldījumu nabadzības mazināšanā ⁽⁶⁾, 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Dohas Attīstības programmas (DAP) sarunu apturēšanu ⁽⁷⁾, 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁸⁾, 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁹⁾ un 2008. gada 5. jūnija nostāju par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulas (EK) Nr. 964/2007 un (EK) Nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Ganu, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū, 2000. gada 23. jūnijā (Kotonū nolīgums),
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus, kas pieņemti 2006. gada aprīļa, 2006. gada oktobra, 2007. gada maija, 2007. gada oktobra, 2007. gada novembra, 2008. gada maija un 2008. gada novembra sanāksmēs,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu "Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi" (COM(2007)0635),
- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT), jo īpaši tās XXIV pantu,
- ņemot vērā PTO Ministru konferences 6. sesijas Ministru deklarāciju, ko pieņēma 2005. gada 18. decembrī Honkongā,
- ņemot vērā PTO Ģenerālpadomes 2006. gada 10. oktobrī pieņemto ziņojumu un ieteikumus, ko sagatavojusi Tirdzniecības atbalsta darba grupa,

⁽¹⁾ OV C 77 E, 26.3.2004., 393. lpp.

⁽²⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 397. lpp.

⁽³⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 261. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 244. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0252.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izvirzīti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), kurus starptautiskā kopiena noteikusi par kritērijiem nabadzības izskaušanai,
  - ņemot vērā G-8 valstu 2005. gada 8. jūlijā Glenīglāsā pieņemto paziņojumu,
  - ņemot vērā 2001. gada 14. novembrī Dohā pieņemto ceturtais PTO Ministru konferences deklarāciju,
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu saistībā ar 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā ES un ĀKK valstu līdzšinējās tirdzniecības attiecības, kas bija spēkā līdz 2007. gada 31. decembrim un nodrošināja šīm valstīm vienpusēji preferenciālu piekļuvi ES tirgiem, bija pretrunā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumiem;
- B. tā kā EPN atbilst PTO noteikumiem un šo nolīgumu mērķis ir atbalstīt un veicināt ĀKK valstu ekonomikas pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā, tādējādi veicinot to ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko attīstību un sekmējot kopējos centienus izskaust nabadzību ĀKK valstīs;
- C. tā kā PTO noteikumi neprasa EPN valstīm uzsākt liberalizāciju pakalpojumu, ieguldījumu, valsts iepirkuma, intelektuālā īpašuma tiesību, konkurences, tirdzniecības veicināšanas, datu aizsardzības, kapitāla plūsmas vai nodokļu pārvaldības jomās un tā kā sarunām par šiem jautājumiem vajadzētu notikt tikai tad, kad abas puses to vēlas; tā kā EPN paustie mērķi veicināt attīstību un mazināt nabadzību ir jāsasniedz ar pakāpenisku un attiecīgi izstrādātu tirdzniecības liberalizāciju, kuras pamatā būtu attīstības standarti, kas var būt svarīgi tirgus daudzveidības, ekonomiskās izaugsmes un attīstības veicināšanai;
- D. tā kā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada 26.–27. maija secinājumos ir uzsvērta elastīgas pieejas nepieciešamība, nodrošinot atbilstošu progresu, un Komisija ir aicināta izmantot visu PTO pieļauto elastību un asimetriju, lai ņemtu vērā ĀKK valstu un reģionu dažādās vajadzības un attīstības līmeņus;
- E. tā kā agrākās tirdzniecības preferenču sistēmas nespēja būtiski veicināt šo valstu ekonomiskās situācijas uzlabošanu;
- F. tā kā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (PEPN) ir preču tirdzniecības nolīgumi, lai novērstu tirdzniecības pārtraukšanu starp ĀKK un Eiropas Savienību, un tos vajadzētu uzskatīt par pagaidu risinājumu, kamēr norit sarunas par pilnīgā EPN noslēgšanu ar Rietumāfrikas reģionu;
- G. tā kā ar EPN ieviesto tirdzniecības noteikumu kopējā ietekme varētu būt krietni lielāka par tarifu atcelšanu;
- H. tā kā Kotonū nolīguma 37. panta 6. punkts paredz ĀKK valstu tiesības uz EPN alternatīvu izpēti;
- I. tā kā PEPN ir atspēriena punkti pilno EPN noslēgšanai;
- J. tā kā Eiropas Savienība nodrošina ĀKK valstīm pieeju ES tirgum, piedāvājot simtprocentīgu atbrīvojumu no kvotām un nodokļiem, ar pārejas periodu rīsiem (līdz 2010. gadam) un cukuram (līdz 2015. gadam);
- K. tā kā veikspējas līmeņi starp dažādām ĀKK valstīm, kā arī starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību ievērojami atšķiras;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- L. tā kā konkurence starp ES un ĀKK ekonomikām ir ierobežota, jo ES eksporta lielākā daļa ir preces, ko ĀKK valstīs neražo, bet izmanto vai nu tiešam patēriņam, vai kā izejvielas vietējai rūpniecībai;
- M. tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze liecina, ka tirdzniecības politika jaunattīstības valstīm ir svarīgāka nekā jebkad, lai šīs valstis varētu pilnībā izmantot iespējas starptautiskajā tirdzniecībā;
- N. tā kā EPN tekstā ir iekļauta vislielākās labvēlības režīma (MFN) klauzula, ar ko nosaka parastu, nediskriminējošu tarifu preču importam, tādējādi nodrošinot, ka pret visām eksportētājvalstīm ir tāda pati attieksme kā pret eksportētājvalsti, uz kuru attiecas vislielākās labvēlības režīms;
- O. tā kā starp Eiropas Kopienas un ĀKK valstīm ir notikušas sarunas par jauniem uzlabotiem noteikumiem attiecībā uz preču izcelsmi un šie noteikumi var dot ĀKK valstīm ievērojamas priekšrocības, ja tos attiecīgi piemēro un ņem vērā šo valstu pazeminātos veiktspējas līmeņus;
- P. tā kā Eiropas Savienības tirdzniecības atbalsta stratēģija ir palielināt jaunattīstības valstu spēju izmantot jaunās tirdzniecības iespējas;
- Q. tā kā pilnais EPN neizbēgami noteiks darbības jomu un saturu turpmākiem starp ĀKK valstīm un citiem tirdzniecības partneriem noslēgtiem nolīgumiem, kā arī reģiona nostāju sarunās;
- R. tā kā tirdzniecības līdzsvars starp ES un Rietumāfrikas valstu ekonomikas savienību (ECOWAS) no starpreģionu tirdzniecības viedokļa ir izlīdzssvarots;
- S. tā kā Gana ietilpst ECOWAS, kas sastāv no 15 dalībvalstīm; tā kā atsevišķas valstis šajā reģionā lielā mērā atšķiras pēc lieluma un IKP;
- T. tā kā 12 no 15 ECOWAS dalībvalstīm tiek uzskatītas par vismazāk attīstītajām valstīm (VAV);
- U. tā kā Gana, Kotdivuāra un Nigērija netiek ierindotas pie VAV; tā kā tādēļ iespējamās potenciālās grūtības, ko rada nevienlīdzīgi valstu resursu un veiktspējas līmeņi ECOWAS reģionālajā grupā, jo šīs savienības dalībvalstu lielākā daļa tiek ierindota pie VAV,
1. atkārtoti apstiprina savu uzskatu, ka atbilstoši izstrādāti EPN ir iespēja atjaunot ĀKK un ES tirdzniecības attiecības, veicināt ĀKK valstu ekonomikas diversifikāciju un reģionālo integrāciju, kā arī mazināt nabadzību ĀKK valstīs;
  2. atzīst priekšrocības, kādas saistībā ar pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienas un vienas puses, un ĀKK valstīm, no otras puses, bijušās eksportētājiem, paplašinot eksporta iespējas uz Eiropas Savienību pēc Kotonū labvēlīgu tarifu režīma izbeigšanās 2007. gada 31. decembrī un tātad saglabājot un ievērojami paplašinot eksporta iespējas uz Eiropas Savienību Ganai gan ar pilnu piekļuvi tirgum, gan uzlabotiem izcelsmes noteikumiem;
  3. atzinīgi vērtē faktu, ka Eiropas Kopiena piedāvā ĀKK valstīm pieeju ES tirgum ar pilnu atbrīvojumu no nodokļiem un kvotām lielākajai produktu daļai, lai atbalstītu tirdzniecības liberalizāciju starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību;
  4. uzsver, ka EPN ar Ganu nekādos apstākļos nedrīkst apdraudēt kohēziju vai vājināt ECOWAS reģionālo integrāciju;
  5. atgādina, ka pagaidu nolīgums gan atbilst PTO noteikumiem un to var uzskatīt par pirmo soli šajā procesā, tomēr tas nenozīmē, ka automātiski tiks parakstīts pilnais EPN;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

6. norāda, ka PTO noteikumos nav prasības vai aizlieguma slēgt nolīgumus par pakalpojumiem vai Singapūras jautājumiem;
7. pieņem zināšanai, ka PEPN nolīgumā maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) ir noteikts pārejas periods, lai tie varētu pielāgoties nolīguma radītajām pārmaiņām, un mudina attiecīgo valstu iestādes turpināt atbalstīt MVU intereses sarunās par pilno EPN;
8. mudina ĀKK valstis pastiprināt liberalizācijas procesu un, lai palielinātu pakalpojumu tirdzniecības liberalizāciju, aicina attiecināt šīs reformas ne tikai uz preču tirdzniecību;
9. mudina Komisiju neizdarīt spiedienu uz Ganu par sabiedrisko pakalpojumu liberalizācijas saistību pieņemšanu un tā sauktajiem "Singapūras jautājumiem";
10. prasa Eiropas Savienībai sniegt plašāku un atbilstošu palīdzību gan ĀKK valstu iestādēm, gan privātajam sektoram, lai veicinātu šo valstu ekonomikas pāreju pēc PEPN noslēgšanas;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis precizēt, kāds ir faktiskais to līdzekļu sadalījums ĀKK valstu reģionā, kuru avots ir par prioritārajiem uzskatītie izdevumi saistībā ar palielināto tirdzniecības atbalsta budžetu;
12. atgādina, ka 2007. gada oktobrī tika pieņemta ES Tirdzniecības atbalsta stratēģija, apņēmoties līdz 2010. gadam palielināt ES kolektīvo tirdzniecības palīdzību līdz EUR 2 miljardiem (2 000 000 000) gadā (EUR 1 miljards no Kopienas, EUR 1 miljards no dalībvalstīm); uzstāj, ka Rietumāfrikas reģionam jāsaņem attiecīga un taisnīga daļa;
13. prasa laikus noteikt tirdzniecības atbalstam paredzēto līdzekļu apjomu un nodrošināt tā sniegšanu; uzsver, ka šiem līdzekļiem jābūt kā papildresursiem, nevis tikai pārdalītam Eiropas Attīstības fonda (EAF) finansējumam, tiem jāatbilst Ganas prioritātēm un tie jāsaņem paredzētajā termiņā, tiem jābūt paredzamiem un saskaņotiem ar valstu un reģionu attīstības stratēģisko plānu izpildes grafikiem; iebilst pret jebkādiem mēģinājumiem saistīt ES atbalsta saņemšanu ar EPN un aicina Komisiju nodrošināt, ka piekļuve 10. EAF līdzekļiem netiek saistīta ar sarunu gaitu un rezultātiem;
14. mudina attiecīgās valstis sniegt skaidru un pārredzamu informāciju par ekonomisko un politisko situāciju un attīstību šajās valstīs, lai uzlabotu sadarbību ar Eiropas Savienību;
15. uzsver dabas resursu pārredzamas pārvaldības nozīmi, jo šie resursi ir attīstības pamatā; mudina pilnā EPN sarunu dalībniekus pilnībā ievērot šo mehānismu un nodot paraugpraksi, lai Gana gūtu maksimālu labumu no šiem resursiem; šajā kontekstā vēlreiz apstiprina 2007. gada 13. marta rezolūciju par korporatīvo sociālo atbildību: jauna partnerība ⁽¹⁾ un aicina Komisiju nodrošināt, lai ES reģistrēti starpvalstu uzņēmumi ar ražošanas iekārtām ĀKK valstīs ievērotu Starptautiskās Darba organizācijas pamatstandartus, sociālās un vides konvencijas, kā arī starptautiskos nolīgumus, lai visā pasaulē panāktu līdzsvaru starp ekonomisko izaugsmi un augstākiem sociālajiem un vides standartiem;
16. uzsver iekšējās reģionālās tirdzniecības nozīmi un nepieciešamību paplašināt reģionālās tirdzniecības saites, lai nodrošinātu reģionā ilgtspējīgu izaugsmi; uzsver sadarbības un kongruences nozīmi starp dažādām reģionālām struktūrvienībām;
17. aicina vēl vairāk samazināt tarifus starp jaunattīstības valstīm un reģionālajām grupām, kuri pašlaik sastāda 15 līdz 25 % no tirdzniecības vērtības, lai vēl vairāk veicinātu dienvienu-dienvidu tirdzniecību, ekonomisko izaugsmi un reģionālo integrāciju;

(1) OV C 301E, 13.12.2007., 45. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

18. atzinīgi vērtē muitas savienības izveidi Rietumāfrikas grupā un centienus izveidot monetāro savienību, jo īpaši ņemot vērā priekšrocības uzņēmumiem, kas būtu pieejamas, sinhronizējot Rietumāfrikas reģionu, tādējādi paplašinot tirgu, palielinot tirdzniecību un uzlabojot iespējas gūt apjomradītus ietaupījumus;

19. prasa īstenot atbilstošus un pārredzamus uzraudzības mehānismus, kuriem ir skaidra nozīme un ietekme, lai sekotu līdzi EPN ietekmei, turklāt arvien paplašinoties ĀKK valstu atbildībai un konsultācijām ar ieinteresētajām pusēm; uzsver, ka EPN visaptveroša pārskatīšana jāveic ne vēlāk kā piecus gadus pēc parakstīšanas dienas, izvērtējot nolīguma sociālekonomisko ietekmi, tostarp īstenošanas izmaksas un rezultātus, kā arī ļaujot izdarīt grozījumus nolīguma noteikumos un koriģēt to piemērošanu;

20. uzstāj, ka pēc principiem Parīzes deklarācijā par atbalsta efektivitāti atbalsta pasākumi jāīsteno atbilstoši pieprasījumam, un tādēļ aicina ĀKK valstis norādīt, kādam nolūkam vajadzīgi papildu līdzekļi no EPN, jo īpaši attiecībā uz reglamentējošiem noteikumiem, aizsardzības pasākumiem, tirdzniecības veicināšanu, atbalstu starptautisko sanitāro, fitosanitāro un intelektuālā īpašuma standartu izpildei, kā arī attiecībā uz EPN uzraudzības mehānisma struktūru;

21. aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai atsāktu sarunas par Dohas attīstības programmu (DAP) un nodrošinātu, ka tirdzniecības liberalizācijas nolīgumi turpina veicināt nabadzīgo valstu attīstību;

22. pauz pārlicību, ka pilniem EPN jāpapildina nolīgums attiecībā uz DAP, nevis jābūt par alternatīvu ĀKK valstīm;

23. atzīst, ka nolīgumā ir jāiekļauj nodaļa par tirdzniecības aizsardzību ar divpusējiem aizsardzības pasākumiem; aicina abas puses izvairīties no šo aizsardzības pasākumu nevajadzīgas izmantošanas; turpinot sarunas par pilno EPN, aicina Komisiju atbalstīt pagaidu EPN iekļauto aizsardzības pasākumu pārskatīšanu, lai nodrošinātu to atbilstošu, pārskatāmu un ātru izmantošanu gadījumos, ja ir izpildīti kritēriji to piemērošanai;

24. norāda uz lielo starpību starp valsts izdevumu līmeni lauksaimniecības subsīdijām un lauksaimniecības atbalstam; tā kā ES tērē EUR 55 miljardus gadā un ASV attiecīgi tērē 55 miljardus ASV dolāru gadā, Gana kopš pagājušā gadsimta 80. gadiem nav piešķīrusi saviem zemniekiem un lauksaimniecības produktu ražotājiem nekādas subsīdijas;

25. kaut arī Ganas lauksaimniecības produktiem ir preferenciāla piekļuve ES tirgum, uzskata, ka ar EPN nav iespējams attīstīt Ganas lauksaimniecisko ražošanu, ja ražošanas jauda netiek pastiprināta un modernizēta ar tehniskiem un finansiāliem ieguldījumiem;

26. atzīmē, ka tas nostāda lauksaimniekus ĀKK valstīs neizdevīgā stāvoklī, mazinot viņu konkurētspēju gan vietējā, gan ārvalstu tirgū, jo viņu produkcija reāli maksā dārgāk nekā ES un ASV subsidētā produkcija;

27. tādēļ atbalsta uz lauksaimniecības produktiem un atsevišķiem pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem attiecinātos saskaņoto tarifu pozīciju izņēmumus, ņemot vērā, ka to pamatā ir galvenokārt nepieciešamība aizsargāt ĀKK valstu jaunās rūpniecības nozares un paaugstināta riska ražojumus;

28. norāda, ka Gana ir saņēmusi tarifu pozīciju izņēmumus vistas un cita veida gaļai, tomātiem, sīpoliem, cukuram, tabakai un alum;

29. uzsver, ka pilnam EPN vajadzētu veicināt apstrādātu produktu eksportu ar vienkāršākiem un pilnveidotiem izcelsmes noteikumiem, jo īpaši galvenajās nozarēs, piemēram, lauksaimniecībā;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

30. atzīst, ka pagaidu PEPN jau satur nodaļu par sadarbību attīstības jomā (2. sadaļa), kas aptver sadarbību attīstības jomā, fiskālo pielāgošanu, piegādes puses konkurētspēju, uzņēmējdarbību veicinošu infrastruktūru, kas pilnībā jāievieš; uzsver, ka saistībā ar pilntiesīgu reģionālu nolīgumu steidzami jāpabeidz nodaļas par pakalpojumiem, ieguldījumiem un jautājumiem, kas saistīti ar tirdzniecību; aicina abas puses pildīt abpusējo apņemšanos pabeigt sarunas par konkurenci un valsts iepirkumu tikai pēc atbilstošu iespēju nodrošināšanas;
31. uzsver, ka jebkurā pilnā EPN ir jāparedz arī noteikumi par labu pārvaldību, pārredzamību politiskajās iestādēs un cilvēktiesībām;
32. norāda, ar EPN vajadzētu veicināt Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu;
33. aicina sarunu puses iekļaut nolīgumā saistošus noteikumus attiecībā uz ieguldījumiem, konkurenci un valsts iepirkumu, kas varētu padarīt Ganu pievilcīgāku uzņēmējdarbībai un ieguldījumiem, un norāda, ka šo noteikumu vispusīga piemērošana dos labumu patērētājiem un vietējām valsts pārvaldes iestādēm;
34. norāda uz nevalstisko dalībnieku un citu ieinteresētu personu devuma nozīmi ECOWAS reģionā, kā arī nozīmi EPN ietekmes analīzei, kas palīdzēs veidot patiesas partnerattiecības, kādas nepieciešamas EPN uzraudzībai;
35. aicina veikt ātru ratifikācijas procedūru, lai bez nevajadzīgas kavēšanās padarītu pagaidu EPN priekšrocības pieejamas partnervalstīm;
36. iesaka pašreizējās sarunās par pilno EPN izvēlēties elastīgu, individuālu un pragmatisku pieeju; šajā sakarībā aicina Komisiju jo īpaši ņemt vērā Ganas lūgumu attiecībā uz nolīguma attīstības aspektiem; tāpat šajā sakarībā atzinīgi vērtē Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada maija secinājumus;
37. mudina sarunu puses pabeigt sarunas, kā plānots, 2009. gada laikā; aicina puses darīt visu iespējamo, lai noslēgtu pilnu EPN starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību, kā plānots, līdz 2009. gada beigām;
38. uzsver, ka pilnā EPN vajadzētu ietvert pārskatīšanas klauzulu un globālās ietekmes novērtējumu, kas būtu jāveic 3 līdz 5 gadu laikā pēc nolīguma parakstīšanas; prasa Eiropas Parlamenta un Ganas parlamenta iesaistīšanos jebkurā nolīguma pārskatīšanā;
39. īpaši uzsver ĀKK valstu parlamentu un nevalstisko dalībnieku izšķirošo nozīmi EPN uzraudzībā un pārvaldībā, kā arī lūdz Komisiju garantēt šo parlamentu dalību notiekošajos sarunu procesos; uzskata, ka tādēļ jāizstrādā skaidra darba kārtība starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm, kuras pamatā būtu līdzdalības pieeja;
40. uzskata, ka EPN īstenošanas gaitā svarīgi izveidot attiecīgu uzraudzības sistēmu, ko koordinētu attiecīgā Parlamenta komiteja un iesaistītu deputātus no Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas, nodrošinot attiecīgu līdzsvaru starp Starptautiskās tirdzniecības komitejas vadošās lomas nodrošināšanu un tirdzniecības un attīstības politikas virzienu vispārēju saskaņošanu; uzskata, ka šai parlamentārajai komitejai jādarbojas elastīgi un aktīvi jāsaskaņo darbs ar ĀKK un ES Apvienoto parlamentāro asambleju; uzskata, ka šāda uzraudzība jāuzsāk pēc katra pagaidu EPN pieņemšanas;
41. uzstāj, ka Eiropas Parlaments ir pilnībā jāinformē un jāiesaista pārejas posma sarunu procesā;
42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES Ministru padomei un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Pagaidu partnerattiecību nolīgums starp Klusā okeāna valstīm un Eiropas Kopienu

P6_TA(2009)0178

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par pagaidu partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu, no otras puses

(2010/C 117 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 25. septembra rezolūciju par Pasaules Tirdzniecības organizācijas 5. Ministru konferenci Kankūnā ⁽¹⁾, 2005. gada 12. maija rezolūciju par Dohas sarunu kārtas novērtējumu pēc PTO Ģenerālpadomes 2004. gada 1. augusta lēmuma ⁽²⁾, 2005. gada 1. decembra rezolūciju par gatavošanos Pasaules Tirdzniecības organizācijas 6. Ministru konferencē Honkongā ⁽³⁾, 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽⁴⁾, 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽⁵⁾, 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par tirdzniecību un nabadzību: tirdzniecības politiku izstrāde, lai nodrošinātu tirdzniecības maksimālu ieguldījumu nabadzības mazināšanā ⁽⁶⁾, 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Dohas Attīstības programmas (DAP) sarunu apturēšanu ⁽⁷⁾, 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁸⁾, 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomikas partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁹⁾ un parlamenta 2008. gada 5. jūnija nostāja par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 964/2007 un (EK) Nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu, no otras puses,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (Kotonū nolīgums),
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus, kas pieņemti 2006. gada aprīļa, 2006. gada oktobra, 2007. gada maija, 2007. gada oktobra, 2007. gada novembra un 2008. gada maija sanāksmēs,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (COM(2007)0635),
- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT) un jo īpaši tās XXIV pantu,
- ņemot vērā PTO ministru konferences 4. sesijas ministru deklarāciju, ko pieņēma 2001. gada 14. novembrī Dohā,
- ņemot vērā PTO ministru konferences 6. sesijas ministru deklarāciju, ko pieņēma 2005. gada 18. decembrī Honkongā,

⁽¹⁾ OV C 77 E, 26.3.2004., 393. lpp.

⁽²⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 397. lpp.

⁽³⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 261. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 244. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0252.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā Tirdzniecības atbalsta darba grupas ziņojumu un ieteikumus, ko PTO Ģenerālpadome pieņēma 2006. gada 10. oktobrī,
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izvirzīti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), kurus starptautiskā sabiedrība noteikusi par kritērijiem nabadzības izskaušanai,
  - ņemot vērā G-8 valstu Glenīglā pieņemto paziņojumu 2005. gada 8. jūlijā,
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu saistībā ar 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā, sākot ar 2008. gada 1. janvāri, Eiropas Savienības un ĀKK valstu līdzšinējās tirdzniecības attiecības vairs neatbilst PTO noteikumiem, jo šīs attiecības ĀKK valstīm, nepiemērojot savstarpīguma principu, nodrošināja labvēlīgāku piekļuvi ES tirgiem;
- B. tā kā EPN atbilst PTO noteikumiem, un šo nolīgumu mērķis ir atbalstīt reģionālo integrāciju un veicināt ĀKK valstu ekonomikas pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā, tādējādi veicinot to ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko izaugsmi un sekmējot kopējos centienus izskaust nabadzību ĀKK valstīs;
- C. tā kā EPN ir jāizmanto, lai veidotu ilgtermiņa attiecības, kur tirdzniecība sekmē izaugsmi;
- D. tā kā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (PEPN) ir preču tirdzniecības nolīgumi, kas palīdz novērst tirdzniecības pārtraukšanu starp ĀKK un Eiropas Savienību;
- E. tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze liecina, ka tirdzniecības politika jaunattīstības valstīm būs nozīmīgāka nekā jebkad agrāk;
- F. tā kā PEPN galvenais uzsvars ir likts uz preču tirdzniecību un atbilstību PTO noteikumiem;
- G. tā kā PTO noteikumi neprasa, lai EPN valstis uzņemtos liberalizācijas saistības pakalpojumu jomā, nedz arī aizliedz tās ievērot;
- H. tā kā šajos nolīgumos ietverto saistību ietekme uz valstīm un reģioniem var izrādīties sevišķi būtiska;
- I. tā kā no 14+1 (Austrumtimora) ĀKK Klusā okeāna valstīm uz šo brīdi tikai Papua-Jaungvineja un Fidži Salu Republika ir parafējušas PEPN;
- J. tā kā PEPN varētu ietekmēt turpmāko starp Papua-Jaungvineju un Fidži Salu Republiku un citiem tirdzniecības partneriem noslēgto nolīgumu darbības jomu un saturu, kā arī reģiona nostāju šajās sarunās;
- K. tā kā starp Eiropas Savienības un Klusā okeāna valstīm pastāv konkurences ierobežojumi, jo ES eksporta daļu veido preces, kuras Klusā okeāna valstīs neražo, bet kuras tām ir vajadzīgas vai nu tiešajam patēriņam, vai arī tās ir izejvielas vietējās rūpniecības vajadzībām;
- L. tā kā pašreizējā politiskajā situācijā Fidži pie varas ir militāra valdība un ikvienam pilnam EPN nolīgumam jābūt atkarīgam no vienošanās par ceļvedi uz demokrātiskām vēlēšanām, ko apstiprinājuši visi atbilstīgie politiskie grupējumi Fidži Salās;
- M. tā kā Padome aicināja steidzami un pilnībā atjaunot demokrātiju, kā arī atjaunot civilo pārvaldi, cik drīz vien iespējams;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- N. tā kā ĀKK Klusā okeāna reģiona valstu grupa sastāv no 14 plašā teritorijā izkaisītām salu valstīm un Austrumtimoras, kuru kopējais iedzīvotāju skaits ir nepilni 8 miljoni; tā kā Klusā okeāna valstis, kā neviena cita reģiona valstis, ir ļoti atšķirīgas gan teritorijas, gan citu rādītāju ziņā — vislielākā valsts Papua-Jaungvineja ir trīstūkstoš reizes lielāka par vismazāko šī reģiona valsti, Niue;
- O. tā kā zivsaimniecība un ar zivsaimniecību saistītās darbības un nozares uzrāda vislielāko potenciālu eksporta pieaugumam nākotnē;
- P. tā kā jaunajiem tirdzniecības noteikumiem ir jāpalielina atbalsts ar tirdzniecību saistītai palīdzībai;
- Q. tā kā ES stratēģijas tirdzniecības atbalstam mērķis ir palielināt jaunattīstības valstu spēju izmantot jaunās tirdzniecības iespējas;
- R. tā kā Eiropas Savienība un ĀKK valstis ir vienojušās par jaunām, elastīgākām pilnveidotām izcelsmes normām, kas sniegs būtisku labumu, ja tiks īstenotas pareizi, ņemot vērā šo valstu samazināto veiktspējas līmeni;
- S. norāda, ka notiekošo sarunu kalendārs no pagaidu līdz pilnam EPN starp Eiropas Savienību un Klusā okeāna valstīm balstīts uz pieņēmumu, ka nolīgums tiks parakstīts līdz 2009. gada beigām,
1. uzsver, ka šādus nolīgumus var uzskatīt par apmierinošiem tikai tadā gadījumā, ja tie izpilda trīs uzdevumus: piedāvā ĀKK valstīm atbalstu ilgtspējīgai attīstībai, veicina to daļību pasaules tirdzniecībā un stiprina reģionalizācijas procesu;
  2. uzsver, ka šā nolīguma galvenais mērķis ir ar attīstības mērķu, nabadzības samazināšanas un cilvēka pamattiesību ievērošanas palīdzību veicināt TAM sasniegšanu un īstenot šādus uzdevumus: piedāvāt ĀKK valstīm atbalstu ilgtspējīgai attīstībai, sekmējot šo valstu līdzdalību pasaules tirdzniecībā, veicinot reģionalizācijas procesu, uzlabojot tirdzniecību starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm un veicinot ĀKK valstu ekonomikas diversifikāciju;
  3. uzsver, ka, lai aizsargātos no iespējamajām negatīvām sekām, ko varētu radīt Klusā okeāna valstu ekonomikas atvēršana, ir jānodrošina ES atbalsts, kas ļautu gūt patiesu labumu no tirdzniecības preferencēm un veicinātu ekonomisko un sociālo attīstību;
  4. uzskata, ka šim EPN ir jāveicina un jāpaplašina tirdzniecība, ekonomikas izaugsme, reģionālā integrācija, saimnieciskās darbības dažādošana un nabadzības samazināšana;
  5. mudina puses noslēgt sarunas, kā plānots, 2009. gadā; mudina puses veikt visus iespējamus pasākumus, lai varētu noslēgt pilnu EPN starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību līdz 2009. gada beigām, kā plānots;
  6. atzīst, cik svarīgi un izdevīgi ir panākt tādu nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās ĀKK partnervalstīm, kas atbilstu PTO noteikumiem, jo citādi tiktu nodarīts liels kaitējums tirdzniecības attiecībām un to attīstībai; par to liecina tirdzniecības apjomu pieaugums tiem uzņēmējiem, kuri nodarbojās ar eksportu uz Eiropas Savienību pēc 2007. gada 31. decembra, kad beidzās labvēlīgu tarifu režīms saskaņā ar Kotonū nolīgumu;
  7. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Savienība piedāvā ĀKK valstīm pieeju ES tirgum, lielāko daļu produkcijas pilnībā atbrīvojot no nodokļiem un kvotām, lai atbalstītu tirdzniecības liberalizāciju starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

8. uzsver, ka PEPN parakstīšana ir nepieciešamais solis ceļā uz ilgtspējīgu izaugsmi šajā reģionā kopumā, un norāda, ka ir svarīgi turpināt sarunas, lai panāktu vispusīgu vienošanos, kas veicina tirdzniecību, ieguldījumus un reģionālo integrāciju;
9. atzinīgi vērtē to, ka PEPN tiek noteikts pārejas periods attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), lai tie varētu pielāgoties nolīguma radītajām pārmaiņām, un mudina Klusā okeāna valstu iestādes turpināt atbalstīt MVU intereses sarunās par pilnu EPN;
10. mudina Komisiju neizdarīt spiedienu uz Klusā okeāna valstīm, lai tās uzņemtos pakalpojumu liberalizācijas saistības un tā sauktos "Singapūras jautājumus";
11. mudina ĀKK valstis veicināt liberalizācijas procesu, piemērot šīs reformas ne tikai tirdzniecībai un precēm, bet arī citām jomām, kā arī uzlabot tirdzniecības un pakalpojumu liberalizāciju;
12. aicina sarunām par pakalpojumiem izveidot spēcīgu normatīvo bāzi, lai nodrošinātu to, ka tiek sniegti vispārējie pakalpojumi un ka sarunu shēma neattiecas uz būtiskiem sabiedriskajiem pakalpojumiem;
13. aicina Eiropas Savienību sniegt lielāku un atbilstošu palīdzību ĀKK valstu iestādēm un privātajam sektoram, lai veicinātu šo valstu ekonomikas pāreju pēc PEPN noslēgšanas;
14. mudina attiecīgās valstis nodrošināt skaidru un pārredzamu informāciju par pastāvošo ekonomisko un politisko situāciju un attīstību, lai uzlabotu sadarbību ar Komisiju;
15. mudina puses, kas iesaistījušās sarunās par kādu pilnu EPN, pilnībā ņemt vērā pārredzamu dabas resursu apsaimniekošanu un uzsvērt labas prakses piemērus, kas nepieciešami, lai attiecīgās valstis varētu gūt maksimālu labumu no šiem resursiem;
16. uzsver iekšējās reģionālās tirdzniecības lielo nozīmi un nepieciešamību paplašināt reģionālās tirdzniecības saites, lai nodrošinātu reģiona ilgtspējīgu izaugsmi; uzsver, cik svarīga ir sadarbība un saskaņotība starp dažādām reģionālām struktūrām;
17. aicina vēl vairāk samazināt tirdzniecībai starp attīstības valstīm un reģionālajām grupām piemērojamos tarifus, kas patlaban veido 15 līdz 25 % no tirdzniecības vērtības, lai vēl vairāk veicinātu dienvienu dienvienu tirdzniecību, ekonomisko izaugsmi un reģionālo integrāciju;
18. aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai atsāktu sarunas par DAP un nodrošinātu, ka tirdzniecības liberalizācijas nolīgumi arī turpmāk veicina nabadzīgo valstu attīstību;
19. ir pārliecināts, ka pilniem EPN ir jāpapildina DAP nolīgums, bet ne jāpiedāvā alternatīva ĀKK valstīm;
20. atzīst, ka nolīgumā ir jāiekļauj nodaļa par tirdzniecības aizsardzību ar divpusējiem aizsardzības pasākumiem; aicina abas puses izvairīties no šo pasākumu nevajadzīgas piemērošanas; aicina Komisiju turpmākajās sarunās, kuru mērķis ir noslēgt pilnu EPN, piekrist, ka tiek pārskatīti pagaidu EPN iekļautie aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu to atbilstošu, pārredzamu un ātru izmantošanu, ja ir izpildīti kritēriji to piemērošanai;
21. atbalsta paredzētos tarifa pozīcijas izņēmumus attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un dažiem apstrādātiem lauksaimniecības produktiem, ņemot vērā to, ka šie izņēmumi galvenokārt pamatojas uz nepieciešamību aizsargāt jaunās nozares vai paaugstināta riska ražojumus šajās valstīs;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

22. pieprasa drīzu ratifikācijas procedūru, lai partnerības valstīs bez liekas kavēšanās varētu gūt labumu no PEPN;
23. atgādina, ka, lai gan pagaidu nolīgumu var uzskatīt par pirmo soli šajā procesā, juridiski tas ir pilnīgi neatkarīgs starptautisks nolīgums, kurš ne vienmēr var automātiski novest pie pilna EPN vai arī pie tā, ka visas PEPN parakstījušās valstis paraksta pilnu EPN;
24. aicina Komisiju notiekošajās sarunās piedāvāt maksimāli iespējamo elastību, kā tas minēts VLĀAP 2008. gada maija un novembra secinājumos par šo jautājumu;
25. aicina Komisiju apsvērt Klusā okeāna valstu iesniegtos lūgumus saistībā ar pilna EPN noslēgšanu atkārtoti pārrunāt konkrētus strīdīgus jautājumus, par kuriem nav panākta vienošanās pagaidu EPN, ko tā vēlas grozīt vai atsaukt;
26. norāda, ka Papua-Jaungvineja un Fidži Salu Republika bija vienīgās Klusā reģiona valstu grupas locekles, kas iesaistījās šajā nolīgumā, bet pārējās šīs grupas valstis, ņemot vērā to nelielos preču tirdzniecības apjomus ar Eiropas Savienību, nevēlējās šo nolīgumu parakstīt;
27. atgādina, ka īstens reģionālais tirgus ir būtisks EPN sekmīgas īstenošanas pamats un ka reģionālā integrācija un sadarbība ir būtisks Klusā okeāna valstu sociālās un ekonomiskās attīstības priekšnoteikums;
28. uzsver, ka ir jāpārlicinās, ka PEPN nemazinās nedz politisko vēlmi īstenot Klusā okeāna reģiona ekonomisko integrāciju, nedz arī sabiedrības atbalstu tai;
29. tādēļ uzsver, ka īstenojot PEPN un apspriežot visaptveroša EPA nolīguma parakstīšanu, pienācīgi ir jāņem vērā Klusā okeāna reģiona integrācijas procesi;
30. iesaka elastīgu, asimetrisku un pragmatisku pieeju notiekošajās sarunās par pilnu EPN; aicina Komisiju šajā kontekstā jo sevišķi ņemt vērā Klusā okeāna valstu lūgumus, kas attiecas uz nolīguma attīstības aspektiem; šajā ziņā atzinīgi vērtē Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2008. gada maija secinājumus;
31. norāda, ka šis nolīgums var ietekmēt arī attiecības starp Klusā okeāna reģionu un tā tuvākajiem un lielākajiem tirdzniecības partneriem — Austrāliju un Jaunzēlandi — un ka ir jānodrošina, lai pašreizējā nolīguma noteikumi neradītu šķēršļus turpmākiem tirdzniecības nolīgumiem ar šīm valstīm;
32. atzīst, ka pilnā EPN ir jāiekļauj nodaļa par attīstības sadarbību, ietverot sadarbību preču tirdzniecības jomā, piegādātāju konkurētspēju, uzņēmējdarbības atbalsta infrastruktūru, pakalpojumu tirdzniecību, ar tirdzniecību saistītus jautājumus, institucionālās veiktspējas palielināšanu un fiskālos pielāgojumus; aicina abas puses pildīt saistības, ko tās apņēmušās, lai pabeigtu sarunas par konkurenci un publisko iepirkumu tikai tad, kad būs sasniegta pienācīga veiktspēja;
33. atgādina, ka EPN ne tikai pēc struktūras un satura, bet arī pēc īstenošanas veida un būtības ir jābūt tādam, ar ko atbalsta Klusā okeāna valstu attīstības mērķus, politikas pamatnostādnes un prioritātes;
34. norāda, ka EPN ir jāveicina TAM sasniegšana;
35. atzīt par pamatotu, ka Eiropas Savienība visām ĀKK apakšreģiona valstīm piemēro vislielākās labvēlības režīma (MFN) principu;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

36. atgādina, ka 2007. gada oktobrī tika pieņemta ES Tirdzniecības palīdzības stratēģija ar apņemšanos līdz 2010. gadam palielināt ES kolektīvo ar tirdzniecību saistīto palīdzību līdz EUR 2 miljardiem (EUR 2 000 000 000) gadā (EUR 1 miljards no Kopienas, EUR 1 miljards); uzstāj, ka Klusā okeāna reģionam jāsaņem atbilstīga un taisnīga daļa;
37. aicina drīz noteikt un nodrošināt daļu no "atbalsta tirdzniecībai" resursiem; uzsver, ka šiem līdzekļiem jāveido papildu kapitāls un tos nedrīkst iegūt, vienkārši pārdalot Eiropas Attīstības fonda (EAF) finansējumu, un ka mērķim, kādam šie līdzekļi piešķirti, ir jāatbilst Papua-Jaungvienjas un Fidži Salu Republikas prioritātēm, tie jāsaņem paredzētajā termiņā un saskaņā ar valstu un reģionu attīstības stratēģisko plānu īstenošanas grafikiem; atgādina, ka EPN ne tikai pēc tā struktūras un satura, bet arī pēc tā īstenošanas veida un būtības ir jābūt tādām, ar ko atbalsta AĀK valstu attīstības mērķus, politikas pamatnostādnes un prioritātes;
38. aicina Komisiju, ņemot vērā Padomes 2007. gada septembrī uzņemtās saistības attiecībā uz nolīgumu par intelektuālā īpašuma tiesību tirdzniecības aspektiem (TRIPS) un piekļuvi medikamentiem, pilnā EPN nerisināt sarunas par tiem TRIPS-plus noteikumiem, kas skar sabiedrības veselību un zāļu pieejamību, atturēties pieprasīt pilnībā ievērot līgumu par sadarbību patentu jomā un līgumu par patentu tiesībām vai piekrist to noteikumiem, atturēties iekļaut Direktīvas 2004/48/EK⁽¹⁾ noteikumus un pilnā EPN neievieš sodus, piemēram, par neoriģinālo datu bāzu aizsardzību;
39. pauž nepārtrauktu atbalstu pilnam EPN starp Eiropas Kopienas un Klusā okeāna reģionu, tostarp svarīgajā intelektuālā īpašuma tiesību sarunu jomā, kas attiecas ne tikai uz rietumu tehnoloģiskajiem sasniegumiem, bet arī uz bioloģisko daudzveidību un tradicionālajām zināšanām;
40. aicina īstenot atbilstīgus un pārredzamus uzraudzības mehānismus, kuriem ir skaidra nozīme un iedarbība, lai uzraudzītu EPN ietekmi, palielinot ĀKK valstu līdzdalību un paplašinot apspriedes ar ieinteresētajām aprindām;
41. uzskata, ka ir svarīgi, lai EPN īstenošanas gaitā tiktu izveidota atbilstoša uzraudzības sistēma, kuru koordinētu Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas locekļu veidota attiecīga parlamentāra komiteja, un tādējādi tiktu nodrošināts līdzsvars starp Starptautiskās tirdzniecības komitejas vadošās lomas nodrošināšanu un tirdzniecības un attīstības politikas virzienu vispārēju saskaņošanu; šai parlamentārajai komitejai ir jādarbojas elastīgi un aktīvi ciešā sadarbībā ar ĀKK un ES Apvienoto parlamentāro asambleju; uzskata, ka šādi uzraudzībai vajadzētu sākties pēc katra PEPN pieņemšanas;
42. jo īpaši uzsver ĀKK parlamentu un nevalstisko organizāciju dalību EPN uzraudzībā un vadībā un aicina Komisiju veicināt to līdzdalību notiekošajās sarunu procedūrās; šajā sakarībā ES un ĀKK valstīm ir nepieciešama skaidra, uz līdzdalības principu pamatota darba kārtība;
43. uzsver, ka pilnā EPN būtu jāiekļauj pārskatīšanas klauzula un vispārējās ietekmes novērtējums, kas veicams trīs līdz piecus gadus pēc nolīguma parakstīšanas, lai noteiktu nolīguma sociālekonomisko ietekmi, tostarp īstenošanas izmaksas un sekas; pieprasa, lai Eiropas un Klusā okeāna valstu parlamenti tiktu iesaistīti nolīguma pārskatīšanā;
44. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES ministru Padomei un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

EK - Dienvidāfrikas attīstības kopienas (DAK) EPN valstu ekonomisko partnerattiecību nolīgums

P6_TA(2009)0179

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidāfrikas attīstības kopienas (DAK) EPN valstīm, no otras puses

(2010/C 117 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 25. septembra rezolūciju par Piekto Pasaules Tirdzniecības organizācijas Ministru konferenci Kankūnā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 12. maija rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Vispārējās padomes 2004. gada 1. augusta lēmuma ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 1. decembra rezolūciju par gatavošanos sestajai Pasaules Tirdzniecības organizācijas Ministru konferencei Honkongā ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomikas partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par tirdzniecību un nabadzību: tirdzniecības politiku izstrādi, lai nodrošinātu tirdzniecības maksimālu ieguldījumu nabadzības mazināšanā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Dohas Attīstības programmas (DAP) sarunu apturēšanu ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 5. jūnija nostāju par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 964/2007 un (EK) Nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un DAK (Dienvidāfrikas attīstības kopiena) EPN valstīm, no otras puses,
- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū noslēgto Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu (ĀKK) grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (Kotonū nolīgums),

⁽¹⁾ OV C 77 E, 26.3.2004., 393. lpp.

⁽²⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 397. lpp.

⁽³⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 261. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 244. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0252.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes (VLĀAP) secinājumus, kas pieņemti 2006. gada aprīlī, 2006. gada oktobra, 2007. gada maijā, 2007. gada oktobra, 2007. gada novembra un 2008. gada maijā sanāksmē,
  - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem (COM(2007)0635),
  - ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT), jo īpaši tās XXIV pantu,
  - ņemot vērā PTO Ministru konferences 4. sesijas Ministru deklarāciju, ko pieņēma 2001. gada 14. novembrī Dohā,
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu saistībā ar 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā kopš 2008. gada 1. janvāra Eiropas Savienības un ĀKK valstu līdzšinējās tirdzniecības attiecības vairs neatbilst Pasaulē Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumiem, jo šīs attiecības ĀKK valstīm, nepiemērojot savstarpīguma principu, nodrošināja preferenciālu piekļuvi ES tirgiem;
- B. tā kā EPN atbilst PTO noteikumiem, un šo nolīgumu mērķis ir atbalstīt reģionālo integrāciju un veicināt ĀKK valstu ekonomikas pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā, tādējādi veicinot to ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko izaugsmi un sekmējot kopējos centienus izskaust nabadzību ĀKK valstīs;
- C. tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze liecina, ka tirdzniecības politika jaunattīstības valstīm būs nozīmīgāka nekā jebkad agrāk;
- D. tā kā iepriekšējās tirdzniecības preferenču sistēmas nespēja palīdzēt ievērojami uzlabot šo valstu ekonomisko situāciju;
- E. tā kā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (PEPN) ir preču tirdzniecības nolīgumi, kuru mērķis ir novērst tirdzniecības pārtraukšanu starp ĀKK un Eiropas Kopienu; tā kā šajos nolīgumos ir iekļauta virkne strīdīgu noteikumu;
- F. tā kā Eiropas Savienība nodrošina ĀKK valstīm pieeju ES tirgum, piedāvājot simtprocentīgu atbrīvojumu no kvotām un nodokļiem, ar pārejas periodu rīsiem (līdz 2010. gadam) un cukuram (līdz 2015. gadam);
- G. tā kā pareizi izstrādāta tirdzniecības liberalizācija var veicināt tirgus daudzveidību, ekonomisko izaugsmi un attīstību;
- H. tā kā dažas ĀKK valstis sarunās par EPN ir prasījušas pieņemt klauzulu par vislielākās labvēlības režīmu (VLR), lai nosakot parastu nediskriminējošu tarifu preču importam, tādējādi panākot, ka pret visiem eksportētājiem nodrošina tādu pašu attieksmi kā pret tiem, kuriem noteikts VLR;
- I. tā kā konkurence starp ES un ĀKK tautsaimniecībām ir ierobežota, jo daļa ES eksporta ir preces, ko ĀKK valstis neražo, bet izmanto vai nu tiešam patēriņam, vai kā resursus vietējā rūpniecībā; tā kā tas neattiecas uz lauksaimniecības preču tirdzniecību, jo šajā jomā ES eksporta subsīdijas ir nopietns šķērslis ĀKK valstu ražotājiem lauksaimniecības, lopkopības un piensaimniecības nozarēs, kurās tiek traucēts un nereti pat sagrauts gan vietējais, gan reģionālais tirgus, un tāpēc ES bez kavēšanās jāuzsāk pakāpeniska visa veida eksporta subsīdiju pārtraukšana;
- J. tā kā sarunās starp Eiropas Kopienu un DAK valstīm ir apspriesti jauni, uzlaboti noteikumi par preču izcelsmi, jo īpaši saistībā ar tekstilizstrādājumiem, apģērbiem, zivsaimniecības un dažiem lauksaimniecības ražojumiem, un šie noteikumi var sniegt DAK valstīm ievērojamus labumus, ja tos piemēros atbilstoši un pienācīgi ņems vērā to, ka šīm valstīm ir zemāks veiktspējas līmenis; tā kā jāuzsver, ka, ja EPN mērķis ir atbalstīt reģionālo kumulāciju un veicināt investīcijas, noteikumi par preču izcelsmi jāvienkāršo un jāuzlabo, lai ĀKK valstu uzņēmumi varētu attīstīt pārstrādātu produktu eksportu un izmantot ENP piedāvātās jaunās tirgus iespējas,

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

1. atkārtoti pauž viedokli, ka EPN pamatā jābūt ĀKP valstu vajadzībām un tie jāveido tā, lai atdzīvinātu ĀKP valstu un ES tirdzniecības attiecības, veicinātu valstu ekonomikas diversifikāciju un reģionālo integrāciju, mazinātu nabadzību ĀKK valstīs, sekmētu cilvēktiesību ievērošanu un līdz ar to — tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanu;
2. uzsver, ka, lai nodrošinātu aizsardzību pret iespējamām negatīvām sekām, ko varētu radīt Dienvidāfrikas attīstības savienības reģiona valstu ekonomikas atvēršana, ir jānodrošina Eiropas Savienības atbalsts, kas ļautu gūt patiesu labumu no tirdzniecības preferencēm un veicinātu ekonomisko un sociālo attīstību;
3. atzīst priekšrocības, kādas rodas eksportētājiem PEPN darbības rezultātā, saglabājot eksporta iespējas uz Eiropas Savienību pēc Kotonū nolīgumā paredzētā labvēlīgāka tarifu režīma izbeigšanās 2007. gada 31. decembrī, un tādejādi izvairīties no zaudējumiem, kādi varēja rasties ĀKK eksportētājiem, ja tie būtu spiesti rīkoties saskaņā ar mazāk izdevīgām tirdzniecības sistēmām;
4. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Kopiena nodrošina ĀKK valstīm pieeju ES tirgum, piedāvājot to ražojumiem pilnīgu atbrīvojumu no nodokļiem un kvotām, lai atbalstītu tirdzniecības liberalizāciju starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību;
5. atzinīgi vērtē VLĀAP 2008. gada maija, jūnija un novembra secinājumus, kuros uzsvēta vajadzība atbalstīt pašreizējos reģionālās integrācijas procesus un veicināt attīstību, un aicina Komisiju sarunās ievērot šo pilnvarojumu; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi novērst Dienvidāfrikas Muitas savienības sabrukumu (SACU);
6. uzsver, ka PEPN parakstīšana ir nepieciešamais solis uz ilgtspējīgu izaugsmi reģionos un šajā reģionā kopumā, un norāda, ka ir svarīgi turpināt sarunas, lai panāktu pilnīgu vienošanos, kas veicina tirdzniecību, ieguldījumus un reģionālo integrāciju;
7. aicina Eiropas Savienību sniegt lielāku un piemērotāku palīdzību gan iestādēm ĀKK valstīs, gan privātajam sektoram, lai veicinātu šo valstu ekonomikas pāreju pēc PEPN noslēgšanas;
8. uzskata, ka pašreizējā pagaidu nolīgumā nav īpaši domāts par tādiem jautājumiem kā neatkarīga pārtikas apgāde un tiesības uz pārtiku un nav paredzēts atbalsts lauksaimniecības un tirdzniecības politikas instrumentiem, kas veicinātu tirgus regulēšanu un ilgtspējīgas ģimenes lauksaimniecības aizsardzību; uzsver, ka sarunās šiem tematiem jāpievērš galvenā uzmanība, lai nodrošinātu, ka tirdzniecības politika un visas pārējās ES politikas jomas atbilst principam par neatkarīgu pārtikas apgādi un tiesībām uz pārtiku;
9. aicina Komisiju un dalībvalstis precizēt, kāds ir faktiskais to līdzekļu sadalījums ĀKK valstu reģionā, kuru avots ir par prioritāriem uzskatītie izdevumi saistībā ar palielināto tirdzniecības atbalsta budžetu; atgādina, ka 2007. gada oktobrī tika pieņemta ES Tirdzniecības atbalsta stratēģija, ar ko uzņēmās saistības katru gadu līdz 2010. gadam palielināt kopējo, ar tirdzniecību saistīto ES palīdzību līdz EUR 2 miljardiem (EUR 2 000 000 000) (EUR 1 miljardu piešķirs Kopiena un EUR 1 miljardu — dalībvalstis); uzstāj, ka DAK reģionam jāsaņem atbilstoša un taisnīga šīs palīdzības daļa;
10. aicina pēc iespējas ātrāk noteikt un nodrošināt daļu no "Atbalsta tirdzniecībai" resursiem; uzsver, ka tiem jābūt papildu līdzekļiem, nevis vienkāršai Eiropas Attīstības fonda (EAF) līdzekļu pārstrukturizācijai, ka tiem jāatbilst DAK valstu prioritātēm un to izmaksai jābūt laicīgai, prognozējamai un saskaņotai ar valsts un reģionālo stratēģiskās attīstības plānu izpildes grafikiem; iebilst pret jebkāda veida nosacītību saistībā ar EPN attiecībā uz ES atbalstu un aicina Komisiju garantēt, ka piekļuve desmitā EAF finansējumam tiek šķirta no sarunu rezultātiem un tempa;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

11. mudina puses, kas iesaistījušās sarunās par jebkādu pilno EPN, pilnībā ņemt vērā pārredzamu dabas resursu apsaimniekošanu un uzsvērt labo praksi, kas vajadzīga, lai ĀKK valstis no šiem resursiem gūtu maksimālu labumu;
12. aicina Komisiju nodrošināt, lai ES reģistrēti starpvalstu uzņēmumi ar ražotnēm ĀKK valstīs ievērotu Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) pamatstandartus, sociālās un vides konvencijas, kā arī starptautiskos nolīgumus, lai visā pasaulē panāktu līdzsvaru starp ekonomisko izaugsmi un augstākiem sociālajiem un vides standartiem;
13. uzsver to, cik nozīmīga ir iekšējā reģionālā tirdzniecība, un norāda uz vajadzību paplašināt reģionālās tirdzniecības saites, lai nodrošinātu ilgtspējīgu reģiona izaugsmi; uzsver sadarbības un konkurences nozīmi starp dažādām reģionālām struktūrvienībām; aicina Komisiju nemazināt reģionālo aspektu;
14. uzskata, ka ir svarīgi, lai EPN īstenošanas gaitā tiktu izveidota pienācīga uzraudzības sistēma, kuru koordinētu Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas locekļu veidota parlamentāra komiteja, un tādējādi tiktu nodrošināts līdzsvars starp Starptautiskās tirdzniecības komitejas vadošās lomas nodrošināšanu un tirdzniecības un attīstības politikas virzienu vispārēju saskaņošanu; šai parlamentārā komitejai vajadzētu darboties elastīgi un sadarboties ar ĀKK un ES Apvienoto parlamentāro asambleju; uzskata, ka šādai uzraudzībai vajadzētu sākties pēc katra PEPN pieņemšanas;
15. aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai atsāktu sarunas par DAP un nodrošinātu, ka tirdzniecības liberalizācijas nolīgumi turpina veicināt attīstību nabadzīgajās valstīs;
16. pauž pārliecību, ka pilniem EPN ir jāpapildina nolīgums par DAP, bet ne jābūt tā alternatīvai;
17. atzīst, ka nolīgumā ir nepieciešama nodaļa par tirdzniecības aizsardzību ar divpusējiem aizsardzības pasākumiem; aicina abas puses izvairīties no šo aizsardzības pasākumu neievērošanas; turpinot sarunas par pilnu EPN, aicina Komisiju atbalstīt PEPN iekļauto aizsardzības pasākumu pārskatīšanu, lai nodrošinātu to atbilstošu, pārskatāmu un ātru izmantošanu gadījumos, ja ir izpildīti kritēriji to piemērošanai;
18. atbalsta paredzētos tarifa pozīcijas izņēmumus attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un dažiem apstrādātiem lauksaimniecības produktiem, ņemot vērā to, ka šie izņēmumi galvenokārt pamatojas uz nepieciešamību aizsargāt jaunās nozares vai paaugstināta riska ražojumus šajās valstīs;
19. aicina Komisiju apliecināt elastīgumu, risinot Angolas, Namībijas un Dienvidāfrikas svarīgākās pamatproblēmas saistībā ar tādiem jautājumiem kā klauzula par vislielākās labvēlības režīmu, kā arī eksporta nodokļi un pavisam jaunu rūpniecības nozaru aizsardzība;
20. mudina sarunu puses notiekošajās sarunās ieņemt elastīgu, asimetrisku un pragmatisku nostāju, lai panāktu reģionālu EPN, kas apmierinātu abas puses, nenosakot nereālus termiņus un ļaujot DAK valstīm no jauna vest sarunas par tiem noteikumiem attiecībā uz strīdīgajiem jautājumiem, kurus tās vēlas grozīt vai atcelt;
21. atzinīgi vērtē 2009. gada martā Svakopmundā, Namībijā, notikušajās tehniskajās sarunās panākto un to, ka Komisija ir piekritusi strīdīgos jautājumus risināt pirms PEPN parakstīšanas; aicina atklātos jautājumus, piemēram, vislielākās labvēlības klauzula, pušu tiesiskā definēšana un atlikušie lauksaimniecības tirgus pieejamības jautājumi, risināt tā, lai visas DAK EPN grupas valstis varētu parakstīt PEPN;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

22. atzīst, ka Dienvidāfrikas attīstības kopienas EPN ir jāiekļauj nodaļa par sadarbību attīstības jomā, ietverot šajā nodaļā jautājumus par sadarbību preču tirdzniecībā, piedāvājuma puses konkurētspēju, uzņēmējdarbību veicinošu infrastruktūru, pakalpojumu tirdzniecību, ar tirdzniecību saistītus jautājumus, institucionālo spēju uzlabošanas un fiskālās pielāgošanas jautājumus; aicina abas puses pildīt saistības, ko tās apņēmušas, lai pabeigtu sarunas par konkurenci un publisko iepirkumu tikai tad, kad būs sasniegta pienācīga veikspēja; aicina Komisiju cieši sadarboties ar Dienvidāfrikas attīstības kopienas valstīm, lai nodrošinātu šajā attīstības sadarbības nodaļā iekļauto mērķu izpildi;
23. uzsver, ka jebkurā pilnā EPN ir jāparedz arī noteikumi attiecībā uz kopīgu pieņemtām labas pārvaldības, pārredzamības politiskajos amatos un cilvēktiesību definīcijām atbilstīgi Kotonū nolīguma 11.b, 96. un 97. pantam, kā arī konkrēti noteikumi tādām īpaši neaizsargātām iedzīvotāju grupām kā vietējie zemnieki un sievietes;
24. norāda, ka notiekošo sarunu kalendārs pārejai no ES un DAK valstu PEPN uz pilnu EPN ir izveidots, pieņemot, ka nolīgums tiks noslēgts līdz 2009. gada beigām; mudina Komisiju neizdarīt nevajadzīgu spiedienu uz DAK valstīm, mudinot tās uzņemties liberalizācijas saistības un reglamentējošas saistības attiecībā uz pakalpojumiem un t. s. Singapūras jautājumiem;
25. aicina sarunu par pakalpojumiem gadījumā izveidot spēcīgu normatīvo bāzi, lai nodrošinātu to, ka pastāv universāla pakalpojumu sniegšana;
26. atbalsta abu pušu centienus visā sarunu procesa laikā nodrošināt aktīvu Dienvidāfrikas līdzdalību; atzīst, ka Dienvidāfrikas līdzdalība ir būtiski svarīga, lai veicinātu ekonomisko saskaņotību, reģionālo integrāciju un turpmāku tirdzniecības un investīciju attiecību attīstību starp šo reģionu un Eiropas Savienību; aicina Komisiju saglabāt un attīstīt šo saikni sarunās par galīgu un pilnu EPN;
27. norāda uz Dienvidāfrikas attīstības kopienas reģiona valstu nodomu iesaistīties jaunas brīvās tirdzniecības zonas izveidē ar Austrumāfrikas kopienas reģiona valstīm, kā arī Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstu kopējā tirgus (COMESA) izveidē; aicina Komisiju sekot līdzi notikumu attīstībai, lai nodrošinātu pilnu EPN atbilstību;
28. atzinīgi vērtē Dienvidāfrikas attīstības kopienas un ES PEPN iekļauto pārskatīšanas klauzulu, kas apstiprina, ka ne vēlāk kā piecus gadus pēc nolīguma parakstīšanas dienas un turpmāk reizi piecos gados tas pilnīgi jāpārskata, tostarp veicot tirdzniecības saistību īstenošanas izmaksu un seku analīzi; vajadzības gadījumā jāgroza nolīguma noteikumi un jāprecizē to piemērošanas joma, ievērojot un izpildot PTO noteikumus un procedūru;
29. mudina sarunās iesaistītās puses pabeigt sarunas par pilnu EPN 2009. gada laikā, iekļaujoties plānā;
30. uzstāj, ka Parlaments pilnībā jāinformē un jāiesaista pārejas sarunu procesā; vēlas, lai tas notiktu aktīvā un neformālā dialogā ar Padomi un Komisiju; aicina Padomi Parlamentu iesaistīt iespējami ātri;
31. īpaši uzsver ĀKK valstu parlamentu un nevalstisko dalībnieku izšķirošo nozīmi EPN uzraudzībā un pārvaldībā, kā arī lūdz Komisiju garantēt šo parlamentu dalību notiekošajos sarunu procesos; šajā saistībā ir jāizstrādā skaidra darba kārtība turpmākām sarunām, par kuru jāvienojas ĀKK valstīm un Eiropas Savienībai un kuras pamatā jāizmanto līdzdalības pieeja;
32. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES ministru Padomei un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

EK - Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstu ekonomisko partnerattiecību nolīgums

P6_TA(2009)0180

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par pagaidu nolīgumu, ar kuru izveido pamatu ekonomisko partnerattiecību nolīgumam starp Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses

(2010/C 117 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 25. septembra rezolūciju par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) 5. Ministru konferenci Kankūnā ⁽¹⁾, 2005. gada 12. maija rezolūciju par Dohas sarunu kārtas novērtējumu pēc PTO Ģenerālpadomes 2004. gada 1. augusta lēmuma ⁽²⁾, 2005. gada 1. decembra rezolūciju par gatavojamos Pasaules Tirdzniecības organizācijas 6. Ministru konferencei Honkongā ⁽³⁾, 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽⁴⁾, 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽⁵⁾, 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par tirdzniecību un nabadzību: tādas tirdzniecības politikas izveidošana, kas maksimāli veicinātu tirdzniecības ieguldījumu nabadzības apkarošanā ⁽⁶⁾, 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Dohas Attīstības programmas (DAP) sarunu apturēšanu ⁽⁷⁾, 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁸⁾, 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁹⁾ un 2008. gada 5. jūnija nostāju par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 964/2007 un (EK) Nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Komoru salām, Madagaskaru, Maurīciju, Seišelu salām un Zambiju, no vienas puses, un Eiropas Kopienu, no otras puses,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts Kotonū, 2000. gada 23. jūnijā (Kotonū nolīgums),
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes (VLĀAP) secinājumus, kas pieņemti 2006. gada aprīļa, 2006. gada oktobra, 2007. gada maija, 2007. gada oktobra, 2007. gada novembra un 2008. gada maija sanāksmē,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu "Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi" (COM(2007)0635),
- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT), jo īpaši tās XXIV pantu,
- ņemot vērā PTO Ministru konferences 4. sesijas Ministru deklarāciju, ko pieņēma 2001. gada 14. novembrī Dohā,
- ņemot vērā PTO Ministru konferences 6. sesijas Ministru deklarāciju, ko pieņēma 2005. gada 18. decembrī Honkongā,

⁽¹⁾ OV C 77 E, 26.3.2004., 393. lpp.

⁽²⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 397. lpp.

⁽³⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 261. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 244. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0252.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā PTO Ģenerālpadomes 2006. gada 10. oktobrī pieņemto ziņojumu un ieteikumus, ko sagatavojuši Tirdzniecības atbalsta darba grupa,
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā noteikti tūkstošgades attīstības mērķi (TAM) kā kritēriji, ko starptautiskā sabiedrība ir kopīgi izstrādājusi, lai izskaustu nabadzību,
  - ņemot vērā G-8 valstu 2005. gada 8. jūlijā Glenīglā pieņemto paziņojumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu saistībā ar 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā ES un ĀKK valstu līdzšinējās tirdzniecības attiecības, kas bija spēkā līdz 2007. gada 31. decembrim un nodrošināja šīm valstīm vienpusēji preferenciālu piekļuvi ES tirgiem, ir pretrunā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumiem;
- B. tā kā EPN atbilst PTO noteikumiem, un šo nolīgumu mērķis ir atbalstīt un veicināt ĀKK valstu ekonomikas reģionālo integrāciju un arī pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā, tādējādi veicinot to ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko izaugsmi un sekmējot kopējos centienus izskaust nabadzību un slimības ĀKK valstīs;
- C. tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze apliecina, ka godīga un attīstībai labvēlīga tirdzniecības politika jaunattīstības valstīm būs nozīmīgāka nekā jebkad agrāk;
- D. tā kā agrākās tirdzniecības preferenču sistēmas nespēja palīdzēt ievērojami uzlabot šo valstu ekonomisko situāciju;
- E. tā kā pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumi (PEPN) ir preču tirdzniecības nolīgumi, ar kuriem vajadzētu novērst tirdzniecības pārtraukšanu starp ĀKK un Eiropas Savienību;
- F. tā kā PEPN ir pilnīgi neatkarīgi un PTO prasībām atbilstoši starptautiski nolīgumi un tos var uzskatīt par pirmo soli virzībā uz pilntiesīgu ENP noslēgšanu;
- G. tā kā Eiropas Savienība jau kopš pašiem pirmsākumiem piedāvā ĀKK valstīm simtprocentīgas kvotas un beznodokļu piekļuvi ES tirgum, nosakot pārejas periodu vienīgi attiecībā uz rīsiem (līdz 2010. gadam) un cukuru (līdz 2015. gadam);
- H. tā kā ĀKK valstu un Eiropas Savienības veiktspēja būtiski atšķiras;
- I. tā kā konkurence ES un ĀKK valstu tautsaimniecību starpā ir ierobežota, jo ES pārsvarā eksportē preces, ko ĀKK valstis neražo, taču kuras tām ir vajadzīgas vai nu tiešam patēriņam, vai arī kā izejmateriāls vietējai rūpniecībai;
- J. tā kā pareizi izstrādāta tirdzniecības liberalizācija var veicināt tirgus daudzveidību, ekonomisko izaugsmi un attīstību;
- K. tā kā dažas ĀKK valstis sarunās par EPN ir prasījušas pieņemt klauzulu par vislielākās labvēlības režīmu (VLR), lai noteiktu parastu nediskriminējošu tarifu preču importam, tādējādi panākot, ka pret visiem eksportētājiem nodrošina tādu pašu attieksmi kā pret tiem, kuriem noteikts VLR;
- L. tā kā sarunās ar ĀKK valstīm ir apspriesti jauni uzlaboti noteikumi attiecībā uz preču izcelsmi un šie noteikumi var sniegt ĀKK valstīm ievērojamus labumus, ja tos atbilstoši piemēros un pienācīgi tiks ņemts vērā arī šo valstu pazeminātais veiktspējas līmenis;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- M. tā kā vienlaikus ar uzlabotiem tirdzniecības noteikumiem ir jāparedz lielāks atbalsts palīdzībai, kas saistīta ar tirdzniecību;
- N. tā kā ES stratēģijas tirdzniecības atbalstam mērķis ir palielināt jaunattīstības valstu spēju izmantot jaunās tirdzniecības iespējas;
- O. tā kā pilntiesīgs EPN neizbēgami noteiks turpmāko starp ĀKK valstīm un citiem tirdzniecības partneriem noslēgto nolīgumu darbības jomu un saturu, kā arī reģiona nostāju sarunās;
- P. tā kā ĀKK valstu Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstu grupu (ESA) veido valstis, kuras šajā reģionā ievērojami atšķiras gan pēc lieluma, gan iekšzemes kopprodukta apjoma;
- Q. tā kā ESA Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstu grupu veido piecas valstis, kuru kopējais iedzīvotāju skaits ir 33,5 miljoni, turklāt šīs valstis ievērojami atšķiras gan pēc lieluma, gan citām pazīmēm, piemēram, Madagaskara ir lielākā no šīm valstīm un tajā dzīvo 250 reizi vairāk iedzīvotāju nekā mazākajā grupas valstī — Seišelu salās;
- R. tā kā ESA reģions pašlaik ir sadalīts Austrumāfrikas kopienas (EAC) un ESA grupā, taču līdzko abas grupas to vēlētos, reģions varētu atkal apvienoties,
1. atkārtoti pauž pārliecību, ka atbilstīgi sagatavoti un ar efektīvu attīstību veicinošu politiku papildināti EPN ir iespēja atdzīvināt ĀKK un ES valstu tirdzniecības attiecības, sekmēt ĀKK valstu ekonomikas attīstību, dažādošanu un reģionālo integrāciju, kā arī samazināt nabadzību ĀKK valstīs;
  2. uzsver, ka EPN nevar uzskatīt par apmierinošiem, ja ar tiem nenodrošina triju mērķu sasniegšanu, proti: piedāvāt ĀKK valstīm atbalstu ilgtspējīgai attīstībai, veicināt to dalību pasaules tirdzniecībā un stiprināt reģionalizācijas procesu;
  3. uzsver, ka viens no šā nolīguma galvenajiem uzdevumiem ir ar attīstības mērķu, nabadzības samazināšanas un cilvēku pamattiesību nodrošināšanas palīdzību sekmēt TAM sasniegšanu;
  4. atzīst priekšrocības, kādas eksportētājiem sniedz PEPN parakstīšana starp Savienību un attiecīgajām valstīm, jo tiek saglabāts līdzšinējais stāvoklis saistībā ar eksportu uz Eiropas Savienību pēc Kotonū nolīgumā paredzētā labvēlīgāka tarifu režīma termiņa beigām 2007. gada 31. decembrī, tādējādi ESA valstīm saglabājot un būtiski paplašinot eksporta iespējas uz ES gan sakarā ar pilnīgu tirgus noteikumu ieviešanu, gan ņemot vērā uzlabotus noteikumus attiecībā uz preču izcelsmi;
  5. atzīst, cik svarīgi ir panākt tādu nolīgumu starp Savienību un tās ĀKK partnervalstīm, kas atbilstu PTO noteikumiem, jo citādi tiks nodarīts liels kaitējums savstarpējām tirdzniecības attiecībām un ĀKK partnervalstu attīstībai;
  6. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Kopiena nodrošina ESA valstīm pieeju ES tirgum, piedāvājot to ražojumiem pilnīgu atbrīvojumu no nodokļiem un kvotām, lai atbalstītu tirdzniecības liberalizāciju starp ESA valstīm un Savienību;
  7. uzsver, ka PEPN parakstīšana ir nepieciešams solis, lai nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi gan atsevišķos reģionos, gan visā reģionu kopumā, un norāda, ka ir svarīgi turpināt sarunas par pilntiesīgu nolīgumu, lai veicinātu tirdzniecību, ieguldījumus un reģionālo integrāciju;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

8. aicina Komisiju nodrošināt, lai ESA reģiona valstīm būtu iespēja atkārtoti apspriest jebkākus ar strīdīgajiem jautājumiem saistītos noteikumus, ko tās vēlas grozīt vai atcelt, ja minētās valstis šādu vēlmi paustu;
9. atzinīgi vērtē to, ka PEPN tiek noteikts pārejas periods attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), lai tie varētu pielāgoties nolīguma radītajām pārmaiņām, un mudina attiecīgo valstu iestādes turpināt atbalstīt MVU intereses sarunās par pilntiesīgu EPN;
10. norāda, ka ES un ESA valstu tautsaimniecības ir ļoti atšķirīgas, un ar brīvas tirdzniecības politiku vien šīs atšķirības nevar novērst ne daļēji, ne pilnībā;
11. mudina ĀKK valstis veicināt liberalizācijas procesu un aicina attiecināt šīs reformas ne tikai uz preču tirdzniecību, bet paplašināt arī pakalpojumu tirdzniecības liberalizāciju;
12. aicina Savienību sniegt plašāku un atbilstošāku palīdzību gan ĀKK valstu iestādēm, gan privātajam sektoram, lai veicinātu šo valstu ekonomikas pāreju pēc PEPN noslēgšanas, kā arī nodrošināt, lai tiktu veikti pasākumi neaizsargātāko iedzīvotāju grupu (gados vecāku cilvēku, invalīdu, vientuļo māšu) aizsardzībai ekonomikas pārejas posmā;
13. aicina Komisiju un dalībvalstis precizēt, kāds ir faktiskais to līdzekļu sadalījums ĀKK valstu reģionā, kuru avots ir par prioritāriem uzskatītie izdevumi saistībā ar palielināto budžetu tirdzniecības palīdzībai;
14. aicina laikus noteikt tirdzniecības atbalstam paredzēto līdzekļu apjomu un nodrošināt tā sniegšanu;
15. atgādina, ka 2007. gada oktobrī tika pieņemta ES Tirdzniecības atbalsta stratēģija, kurā paredzētas saistības līdz 2010. gadam palielināt kopējo, ar tirdzniecību saistīto palīdzību līdz EUR 2 miljardiem (2 000 000 000) (1 miljardu eiro piešķirs Kopiena un 1 miljardu eiro — dalībvalstis); prasa, lai Rietumāfrikas reģionam tiktu piešķirta pienācīga un taisnīga daļa;
16. aicina attiecīgās valstis sniegt skaidru un pārredzamu informāciju par ekonomisko un politisko situāciju un attīstību šajās valstīs, lai uzlabotu sadarbību ar Savienību;
17. mudina puses, kas iesaistījušās sarunās par jebkādu pilntiesisku EPN, pilnībā ņemt vērā pārredzamu dabas resursu apsaimniekošanu un uzsvērt labas prakses piemērus, kas nepieciešami, lai ĀKK valstīs varētu gūt maksimālu labumu no šiem resursiem, tostarp apkarojot iespējamu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;
18. uzsver iekšējās reģionālās tirdzniecības lielo nozīmi un nepieciešamību paplašināt reģionālās tirdzniecības saites, lai nodrošinātu reģiona ilgtspējīgu izaugsmi; uzsver, cik svarīga ir sadarbība un saskaņotība starp dažādām reģionālām struktūrām; prasa, lai nolīgumi starp Eiropas Savienību un ESA reģiona valstīm nebūtu savstarpēji pretrunīgi un lai tie nekavētu reģionālo integrāciju šajā paplašinātajā reģionā;
19. aicina īstenot atbilstošus un pārredzamus uzraudzības mehānismus, kuriem ir skaidra loma un iedarbība, lai sekotu līdz EPN ietekmei, turklāt arvien paplašinoties ĀKK valstu atbildībai un konsultācijām ar ieinteresētajām pusēm, tostarp pilsonisko sabiedrību; uzsver, ka ar ESA valstīm noslēgta PEPN visaptveroša pārskatīšana jāveic ne vēlāk kā piecus gadus pēc parakstīšanas dienas, izvērtējot nolīguma sociālekonomiskās sekas, tostarp īstenošanas izmaksas un rezultātus, paredzot veikt gan nolīguma noteikumu grozījumus, gan tā piemērošanas korekcijas;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

20. uzskata, ka ir svarīgi, lai EPN īstenošanas gaitā tiktu izveidota atbilstoša uzraudzības sistēma, kuru koordinētu Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas locekļu veidota parlamentāra komiteja, un tādējādi tiktu nodrošināts līdzsvars starp Starptautiskās tirdzniecības komitejas vadošās lomas nodrošināšanu un tirdzniecības un attīstības politikas virzienu vispārēju saskaņošanu; uzskata, ka šai parlamentārajai komitejai vajadzētu darboties elastīgi un aktīvi sadarboties ar ĀKK un ES Apvienoto parlamentāro asambleju; uzskata, ka šādai uzraudzībai vajadzētu sākties pēc katra EPN pieņemšanas;
21. īpaši uzsver ĀKK valstu parlamentu un nevalstisko organizāciju izšķirošo lomu EPN uzraudzībā un pārvaldībā un aicina Komisiju veicināt to līdzdalību notiekošajās sarunu procedūrās; uzskata, ka tāpēc ir vajadzīgs ES un ĀKK valstu turpmāko sarunu precīzs plāns, kura pamatā jābūt līdzdalības principam;
22. uzstāj, ka, atbilstīgi Parīzē pieņemtajiem palīdzības efektivitātes nodrošināšanas principiem, palīdzība cita starpā jāsniedz pēc pieprasījuma, un tāpēc aicina ĀKK valstis — vajadzības gadījumā ar ES attiecīgu palīdzību — iesniegt sīki izstrādātus, skaitļos izteiktus priekšlikumus par to, kādā veidā un kādam nolīkam ir vajadzīgi ar EPN saistīti papildu līdzekļi, jo īpaši attiecībā uz reglamentējošiem noteikumiem, aizsardzības pasākumiem, tirdzniecības veicināšanu, atbalstu starptautisko sanitāro un fitosanitāro (SPS) un intelektuālā īpašuma jomas standartu izpildei, kā arī attiecībā uz EPN uzraudzības mehānisma struktūru;
23. turpina paust atbalstu visaptveroša EPN noslēgšanai starp Eiropas Kopieni un ESA valstīm, tostarp svarīgajā jautājumā par intelektuālā īpašuma tiesībām, kas attiecas ne tikai uz rietumu tehnoloģiskajiem sasniegumiem, bet arī uz bioloģisko daudzveidību un tradicionālajām zināšanām;
24. aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai atsāktu sarunas par DAP un nodrošinātu, ka tirdzniecības liberalizācijas nolīgumi turpina veicināt attīstību nabadzīgajās valstīs;
25. pauž pārliecību, ka pilntiesiskiem EPN vajadzētu papildināt nolīgumu par DAP, bet ne kļūt par tā alternatīvu;
26. atzīst, ka nolīgumā ir nepieciešama nodaļa par tirdzniecības aizsardzību ar divpusējiem aizsardzības pasākumiem un ka šāda nodaļa ir ļoti svarīga; aicina abas puses izvairīties no šo pasākumu nevajadzīgas ļaunprātīgas izmantošanas; turpinot sarunas par pilntiesisku EPN, aicina Komisiju atbalstīt pagaidu EPN iekļauto aizsardzības pasākumu pārskatīšanu, lai nodrošinātu to atbilstošu, pārskatāmu un ātru izmantošanu gadījumos, ja ir izpildīti kritēriji to piemērošanai;
27. uzskata, ka pilniem EPN nolīgumiem vajadzētu veicināt apstrādātu ražojumu eksportu, izmantojot vienkāršākus un uzlabotus izcelsmes noteikumus, jo īpaši tādās svarīgās nozarēs kā tekstilrūpniecība un lauksaimniecība;
28. atbalsta paredzētos tarifa pozīciju izņēmumus attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un dažiem apstrādātiem lauksaimniecības produktiem, jo šie izņēmumi galvenokārt pamatojas uz nepieciešamību aizsargāt jaunās nozares vai paaugstināta riska ražojumus šajās valstīs un atgādina par Dohas sarunās pausto ES apņemšanos pakāpeniski pārtraukt lauksaimniecības produktu eksporta subsīdijas;
29. atzīmē, ka Savienības un ESA reģiona valstu pašreizējās sarunas par pāreju no pagaidu EPN uz pilnu EPN norit pēc tāda grafika, kurā paredzēts šo nolīgumu noslēgt līdz 2009. gada beigām; mudina Komisiju neizdarīt pārmērīgu spiedienu uz ESA reģiona valstīm, lai tās uzņemtos liberalizācijas saistības, un aicina šajā sakarā ņemt vērā ESA valstu parlamentu viedokli;
30. uzskata, ka vajadzētu nošķirt komercpakalpojumus un sabiedriskos pakalpojumus; uzsver nepieciešamību sarunas neattiecināt uz tiem sabiedriskajiem pakalpojumiem, ar kuriem apmierina cilvēku pamatvajadzības vai kuriem ir svarīga loma kultūras daudzveidības saglabāšanā;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

31. konstatē, ka pilnā EPN iekļauta nodaļa par sadarbību attīstības jomā, attiecinot to uz sadarbību preču tirdzniecībā, piedāvājuma puses konkurētspēju, uzņēmējdarbību veicinošu infrastruktūru, pakalpojumu tirdzniecību, tirdzniecības jautājumiem, institucionālo spēju uzlabošanu un fiskālo pielāgošanos; aicina abas puses pildīt savas saistības, lai pabeigtu sarunas par konkurenci un publisko iepirkumu, ņemot vērā ESA valstu veiktspēju;
32. uzsver, ka jebkurā pilnā EPN ir jāparedz arī noteikumi par labu pārvaldību, pārredzamību politiskajos amatos un cilvēktiesībām atbilstoši Kotonū nolīguma 11.b, 96. un 97. pantam;
33. mudina Komisiju sarunās par virzību uz pilntiesīgajiem reģionālajiem EPN tā sauktos "satura jautājumus" (piemēram, nolīguma tirdzniecības aptvērums, vislielākās labvēlības režīma klauzula, izvedmuitas nodokļi, aizsardzības pasākumi un izcelsmes noteikumi) risināt tā, lai tie atbilstu ES un tās iedzīvotāju interesēm un tiktu atbalstīta ilgtspējīga attīstība gan ES, gan ĀKK valstīs;
34. uzsver, ka pilns EPN ir ļoti svarīgs, lai atbalstītu reģionu savstarpējās attiecības, jo ar tā palīdzību tiks saskaņoti ĀKK valstu un Eiropas Kopienas tirdzniecības nolīgumi;
35. pauž nopietnas bažas, ka pašreizējais cilvēktiesību, demokrātijas un ekonomikas stāvoklis Zimbabvē ir būtisks apdraudējums šīs valsts iedzīvotājiem un rada lielus šķēršļus sadarbībai starp Eiropas Savienību un Zimbabvi gan pašreiz, gan nākotnē;
36. atzinīgi vērtē ESA grupas muitas savienības izveidi, kā arī centienus radīt monetāro savienību, jo īpaši ņemot vērā ieguvumus uzņēmumiem, kādus varētu dot noteikumu saskaņošana ESA reģionā, jo tādējādi paplašinātos tirgus, palielinātos tirdzniecība un uzlabotos iespējas gūt apjomrādītus ietaupījumus;
37. aicina sarunu puses nolīgumā iekļaut saistošus noteikumus attiecībā uz publisko iepirkumu, ieguldījumiem un konkurenci, ar kuriem varētu palielināt ieinteresētību veikt uzņēmējdarbību un ieguldīt līdzekļus ESA valstīs, jo, ja tie attieksies uz visiem un tādējādi palīdzēs piesaistīt uzņēmējdarbību un ieguldījumus, šādi noteikumi dos labumu gan patērētājiem, gan vietējām varas iestādēm;
38. aicina veikt ātru ratifikācijas procedūru, lai partnervalstis nekavējoties varētu sākt izmantot PEPN sniegtās priekšrocības;
39. mudina puses pabeigt sarunas par pilnu EPN starp ESA valstīm un Eiropas Kopienu, jo abas puses ir nepārprotami atzinušas šāda nolīguma sniegtās priekšrocības;
40. prasa nodrošināt Parlamenta pilnīgu informētību un iesaisti sarunu procesā par pagaidu nolīgumiem; vēlas, lai tas notiktu aktīvā un neformālā dialogā ar Padomi un Komisiju; aicina Padomi Parlamentu iesaistīt iespējami ātri;
41. atzīst Čagosu arhipelāga iedzīvotāju bēdīgo likteni, kuri ar spēku aizvesti no šīm salām un tagad dzīvo nabadzībā Maurīcijā un Seišelu salās, un uzskata, ka Eiropas Savienībai vajadzētu censties rast šī arhipelāga iedzīvotāju problēmas risinājumu, lai ļautu viņiem atgriezties dzimtajās salās;
42. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES ministru Padomei un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

EK - Austrumāfrikas Kopienas partnervalstu ekonomisko partnerattiecību nolīgums

P6_TA(2009)0181

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par nolīgumu, ar kuru izveido pamatu ekonomisko partnerattiecību nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrumāfrikas Kopienas partnervalstīm, no otras puses

(2010/C 117 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 25. septembra rezolūciju par Pasaules Tirdzniecības organizācijas 5. Ministru konferenci Kankūnā ⁽¹⁾, 2005. gada 12. maija rezolūciju par Dohas sarunu kārtas novērtējumu pēc PTO Ģenerālpadomes 2004. gada 1. augusta lēmuma ⁽²⁾, 2005. gada 1. decembra rezolūciju par gatavošanos Pasaules Tirdzniecības organizācijas 6. Ministru konferencē Honkongā ⁽³⁾, 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽⁴⁾, 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽⁵⁾, 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par tirdzniecību un nabadzību: tādas tirdzniecības politikas izveidošana, kas maksimāli veicinātu tirdzniecības ieguldījumu nabadzības apkarošanā ⁽⁶⁾, 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Dohas Attīstības programmas (DAP) sarunu apturēšanu ⁽⁷⁾, 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁸⁾, 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par TRIPS nolīgumu un zāļu pieejamību ⁽⁹⁾, 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽¹⁰⁾ un 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 964/2007 un (EK) Nr. 1100/2006 ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrumāfrikas Kopienas partnervalstīm, no otras puses,
- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū noslēgto Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (Kotonū nolīgums),
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes secinājumus, kas pieņemti 2006. gada aprīlī, 2006. gada oktobrī, 2007. gada maijā, 2007. gada oktobrī, 2007. gada novembrī un 2008. gada maijā sanāksmēs,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu "Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi" (COM(2007)0635),
- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT), jo īpaši tās XXIV pantu,
- ņemot vērā PTO Ministru konferences 4. sesijas Ministru deklarāciju, ko pieņēma 2001. gada 14. novembrī Dohā,
- ņemot vērā PTO Ministru konferences 6. sesijas Ministru deklarāciju, ko pieņēma 2005. gada 18. decembrī Honkongā,

⁽¹⁾ OV C 77 E, 26.3.2004., 393. lpp.

⁽²⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 397. lpp.

⁽³⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 261. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 244. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 591. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0252.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā PTO Ģenerālpadomes 2006. gada 10. oktobrī pieņemto ziņojumu un ieteikumus, ko sagatavojuši Tirdzniecības atbalsta darba grupa,
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izvirzīti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), kurus starptautiskā kopiena noteikusi par kritērijiem nabadzības izskaušanai,
  - ņemot vērā G-8 2005. gada 8. jūlijā Glenīglāsā pieņemto paziņojumu,
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu saistībā ar 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā EPN ir jāatbilst PTO noteikumiem, un šo nolīgumu mērķis ir atbalstīt reģionālo integrāciju un veicināt ĀKK valstu ekonomikas pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā, tādējādi veicinot to ilgtspējīgu sociālo un ekonomisko izaugsmi un sekmējot kopējos centienus izskaust nabadzību ĀKK valstīs;
- B. tā kā PTO noteikumi neprasa EPN valstīm uzņemties liberalizācijas saistības pakalpojumu jomā;
- C. tā kā EPN ir jāizmanto, lai veidotu ilgtermiņa attiecības, kurās tirdzniecība sekmē izaugsmi;
- D. tā kā pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze liecina, ka taisnīgas tirdzniecības politikas attiecības jaunattīstības valstīm būs nozīmīgākas nekā jebkad agrāk;
- E. tā kā pagaidu EPN (PEPN) ir paredzēti preču tirdzniecībai un atbilstībai PTO;
- F. tā kā PEPN būs galvenā ietekme uz Austrumāfrikas Kopienas (AĀK) partnervalstu un tās tirdzniecības partneru Austrumāfrikā un Dienvidāfrikā tautsaimniecības, sociālās un vides attīstības virzību nākotnē;
- G. tā kā AĀK partnervalstis 2005. gadā izveidoja muitas savienību un strādā, lai līdz 2010. gadam izveidotu kopējo tirgu, līdz 2012. gadam — monetāro savienību, kā arī Austrumāfrikas valstu politisko federāciju;
- H. tā kā PEPN neizbēgami noteiks turpmāko starp AĀK valstīm un citiem tirdzniecības partneriem noslēgto nolīgumu darbības jomu un saturu, kā arī reģiona nostāju sarunās;
- I. tā kā starp Eiropas Savienības un ĀKK valstīm pastāv konkurences ierobežojumi, jo ES eksporta daļu veido preces, kuras ĀKK valstis neražo, bet kuras tām ir vajadzīgas vai nu tiešajam patēriņam, vai arī tās ir izejvielas vietējās rūpniecības vajadzībām; tā kā tas neattiecas uz lauksaimniecības preču tirdzniecību, jo šajā jomā ES eksporta subsīdijas ir nopietns šķērslis ĀKK valstu ražotājiem lauksaimniecības, lopkopības un piensaimniecības nozarēs, kurās tiek traucēts un nereti pat sagrauts gan vietējais, gan reģionālais tirgus, un tāpēc ES bez kavēšanās jāsāk pakāpeniski pārtraukt izmaksāt visu veidu eksporta subsīdijas;
- J. tā kā AĀK partnervalstis ir norādījušas, ka vēlas no jauna apspriest vairākus PEPN iekļautos jautājumus;
- K. tā kā neviens no liberalizācijas grafikiem neprasa, lai attiecīgā valsts sāktu atcelt pozitīvos tarifus līdz 2015. gadam; tā kā AĀK partnervalstīm ir doti 24 gadi, lai pabeigtu PEPN liberalizācijas procesu;
- L. tā kā papildus tirdzniecības saistībām ir jāpalielina atbalsts ar tirdzniecību saistītai palīdzībai;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- M. tā kā ES stratēģijas tirdzniecības atbalstam mērķis ir palielināt jaunattīstības valstu veikspēju izmantot jaunās tirdzniecības iespējas, kā arī kompensēt pielāgošanas izmaksas un tirdzniecības liberalizācijas iespējamās negatīvās sekas;
- N. tā kā nekas iespējami vispilnākajā EPN nedrīkst skart AĀK partnervalstu veikspēju sekmēt zāļu pieejamību,
1. uzskata, ka PEPN ir jādod ieguldījums tirdzniecības atdzīvināšanā starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību, straujākā ekonomikas izaugsmē, reģionālajā integrācijā, saimnieciskās darbības dažādošanā un nabadzības samazināšanā, kā arī TAM sasniegšanā; tādēļ aicina panākt elastīgu īstenošanu, kurā ir ņemta vērā AĀK partnervalstu ierobežotā veikspēja;
  2. uzsver, ka šādus nolīgumus var uzskatīt par apmierinošiem tikai tādā gadījumā, ja tie izpilda trīs uzdevumus: atbalsta ĀKK valstu ilgtspējīgu attīstību, to dalības globālajā tirdzniecībā veicināšanu un reģionalizācijas procesa stiprināšanu; uzsver, ka nodrošinot aizsardzību pret AĀK partnervalstu ekonomikas liberalizācijas negatīvajām sekām, Eiropas Savienībai ir jānodrošina atbalsts, kas ļauj nodrošināt patiesu ieguvumu no tirdzniecības preferencēm, kā arī ekonomikas un sociālās attīstības;
  3. no jauna apstiprina savu uzskatu, ka atbilstoši sagatavoti EPN uzskatāmi paver iespējas atjaunot ĀKK un ES tirdzniecības attiecības, veicināt ĀKK valstu ekonomikas diversifikāciju un reģionālo integrāciju un mazināt nabadzību ĀKK valstīs;
  4. mudina sarunu puses noslēgt sarunas, kā plānots, 2009. gadā; mudina puses veikt jebkuru iespējamo pasākumu, lai varētu noslēgt pilnu EPN starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību līdz 2009. gada beigām, kā plānots;
  5. atzīst priekšrocības, kādas rodas eksportētājiem PEPN parakstīšanas rezultātā, paplašinot eksporta iespējas uz Eiropas Savienību pēc labvēlīga tarifu režīma piemērošanas beigām saskaņā ar Kotonū nolīgumu 2007. gada 31. decembrī, un tādējādi izvairties no zaudējumiem, kādi varēja rasties ĀKK eksportētājiem, ja tie būtu spiesti rīkoties saskaņā ar mazāk izdevīgām tirdzniecības sistēmām;
  6. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Savienība piedāvā ĀKK valstīm pieeju ES tirgum ar pilnīgu atbrīvojumu no nodokļiem un kvotām lielākajai daļai ražojumu;
  7. uzsver, ka PEPN ir nolīgums par preču tirdzniecību, kura mērķis ir saglabāt un būtiski paplašināt AĀK partnervalstu eksporta iespējas uz Eiropas Savienību gan ar pilnu piekļuvi tirgum, gan pilnveidotiem noteikumiem par izcelsmi;
  8. uzsver, ka PEPN parakstīšana ir nepieciešamais solis ceļā uz ilgtspējīgu izaugsmi šajā reģionā kopumā, un norāda, ka ir svarīgi turpināt sarunas, lai panāktu pilnīgu vienošanos, kas veicina tirdzniecību, ieguldījumus un reģionālo integrāciju;
  9. atgādina, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem būtu jāatbilst PTO noteikumiem, kuros netiek prasīts vai aizliegts uzņemt pakalpojumu, intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības un tā saukto Singapūras jautājumu liberalizācijas vai reglamentēšanas saistības;
  10. prasa izveidot pakalpojumus reglamentējošus noteikumus, kuri būtu spēkā pārejas laikā no pagaidu EPN uz pilniem EPN; prasa veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ja iespējams, vispārējo pakalpojumu, tostarp publisko pamatpakalpojumu, noteikumu stāšanos spēkā; šajā sakarībā atkārtoti apstiprina viedokli, kas izklāstīts 2008. gada 4. septembra rezolūcijā par pakalpojumu tirdzniecību ⁽¹⁾;

(1) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0407.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

11. atgādina, ka īstens reģionālais tirgus ir būtisks PEPN sekmīgas īstenošanas pamats un ka reģionālā integrācija un sadarbība ir AĀK partnervalstu sociālās un ekonomiskās attīstības priekšnoteikums;
12. prasa, lai līgumi starp Eiropas Savienības un Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas reģiona valstīm nebūtu savstarpēji pretrunīgi un lai tie nekavētu reģionālo integrāciju šajā reģionā;
13. atzinīgi vērtē to, ka PEPN tiek noteikts pārejas periods attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), lai tie varētu pielāgoties nolīguma radītajām pārmaiņām, un mudina AĀK partnervalstu iestādes turpināt atbalstīt mazo un vidējo uzņēmumu intereses sarunās par pilnu EPN;
14. aicina Eiropas Savienību sniegt lielāku un atbilstošu palīdzību gan iestādēm ĀKK valstīs, gan privātajam sektoram, lai veicinātu šo valstu ekonomikas pāreju pēc PEPN noslēgšanas;
15. tādēļ atbalsta pieņemtos tarifa pozīcijas izņēmumus attiecībā uz lauksaimniecības produktiem un dažiem apstrādātiem lauksaimniecības produktiem, ņemot vērā to, ka šo izņēmumu pamatā galvenokārt ir vajadzība aizsargāt jaunas nozares vai paaugstināta riska ražojumus šajās valstīs;
16. aicina Komisiju precizēt pašreizējo finansējuma sadalījumu ĀKK reģionā, kas izriet no apsolītā prioritārā finansējuma "Atbalsta tirdzniecībai" budžeta ietvaros;
17. aicina attiecīgās valstis nodrošināt skaidru un caurskatāmu informāciju par to ekonomisko un politisko situāciju un attīstību, lai uzlabotu sadarbību ar Komisiju;
18. atzīst par pareizu tādas nodaļas par sadarbību attīstības jomā iekļaušanu pilnā EPN, kas attiecas uz sadarbību preču tirdzniecībā, konkurenci piedāvājumu ziņā, uzņēmējdarbības veicināšanas infrastruktūru, pakalpojumu tirdzniecību, ar tirdzniecību saistītajiem jautājumiem, iestāžu darbības veicināšanu un fiskālajām korekcijām; aicina abas puses pildīt saistības, ko tās apņēmušās, lai pabeigtu sarunas par konkurenci un publisko iepirkumu tikai tad, kad būs sasniegta pienācīga veikspēja;
19. atgādina, ka EPN ne tikai pēc tā struktūras un satura, bet arī pēc tā īstenošanas veida un būtības ir jābūt tādām, ar ko atbalsta AĀK partnervalstu attīstības mērķus, politikas pamatnostādnes un prioritātes;
20. atgādina, ka 2007. gada oktobrī tika pieņemta ES Tirdzniecības palīdzības stratēģija ar apņemšanos palielināt ES kolektīvo ar tirdzniecību saistīto palīdzību līdz EUR 2 mld (2 000 000 000) gadā līdz 2010. gadam (EUR 1 miljards no Kopienas, EUR 1 miljards no dalībvalstīm); uzstāj, ka AĀK partnervalstīm jāsaņem atbilstīga un taisnīga daļa;
21. aicina laikus noteikt tirdzniecības atbalstam paredzēto kapitāla daļu un izsniegt šos līdzekļus; uzsver, ka šiem līdzekļiem vajadzētu būt papildu līdzekļiem, nevis vienkārši EAF finansējumam jaunā formā; tiem būtu jāatbilst AĀK prioritātēm un to piešķiršanai vajadzētu būt laicīgai, paredzamai un saskaņotai ar valsts un reģionu stratēģisko attīstības plānu izpildes grafikiem; iebilst pret jebkāda veida nosacītību saistībā ar EPN attiecībā uz ES atbalsta piešķiršanu un aicina Komisiju garantēt, ka piekļuve desmitā EAF finansējumam tiek nošķirta no sarunu rezultātiem un tempa;
22. aicina Komisiju precizēt, kā tiek sadalīti līdzekļi visā reģionā, un aicina dalībvalstis paredzēt finansējumu papildus 2008.–2013. gada budžetā paredzētajām saistībām;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

23. aicina Komisiju, ņemot vērā saistības, ko Padome attiecībā uz Nolīgumu par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem (TRIPS nolīgums) un zāļu pieejamību uzņēmās 2007. gada septembrī, nerisināt sarunas par tiem TRIPS-plus noteikumiem pilnā EPN, kuri skar sabiedrības veselību un zāļu pieejamību, nepieprasīt Līguma par sadarbību patentu jomā un Patentu tiesību līguma ievērošanu vai šajos līgumos paredzēto saistību atzīšanu, neiekļaut noteikumus, kuri minēti Direktīvā 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, un neievieš EPN neoriģinālas datu bāzes aizsardzību;
24. mudina puses, kas iesaistījās sarunās par jebkādu pilnu EPN, pilnībā ņemt vērā pārredzamu dabas resursu apsaimniekošanu un uzsvērt labo praksi, kas vajadzīga, lai ĀKK valstis no šiem resursiem gūtu maksimālu labumu;
25. uzsver, ka jebkuram pilnam EPN ir arī jāietver noteikumi par labu pārvaldību, pārredzamību politikajos amatos un cilvēktiesībām;
26. uzsver iekšējās reģionālās tirdzniecības lielo nozīmi un nepieciešamību paplašināt reģionālās tirdzniecības saites, lai nodrošinātu reģiona ilgtspējīgu izaugsmi; uzsver, cik svarīga ir sadarbība un saskaņotība starp dažādām reģionālām struktūrām;
27. aicina vēl vairāk samazināt tirdzniecībai starp attīstības valstīm un reģionālajām grupām piemērojamos tarifus, kas patlaban veido 15 līdz 25 % no tirdzniecības vērtības, lai vēl vairāk veicinātu dienvienu dienvienu tirdzniecību, ekonomisko izaugsmi un reģionālo integrāciju;
28. aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai atsāktu sarunas par DAP un nodrošinātu, ka tirdzniecības liberalizācijas nolīgumi arī turpmāk veicina nabadzīgo valstu attīstību;
29. ir pārliecināts, ka pilniem EPN ir jāpapildina DAP nolīgums, bet ne jāpiedāvā alternatīva ĀKK valstīm;
30. atzīst, ka nolīgumā ir jāiekļauj nodaļa par tirdzniecības aizsardzību ar divpusējiem aizsardzības pasākumiem; aicina abas puses izvairīties no šo pasākumu nevajadzīgas piemērošanas; aicina Komisiju turpmākajās sarunās, kuru mērķis ir noslēgt pilnu EPN, piekrist, ka tiek pārskatīti pagaidu EPN iekļautie aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu to atbilstošu, pārredzamu un ātru izmantošanu, ja ir izpildīti kritēriji to piemērošanai;
31. aicina nevilcināties ar ratifikācijas procedūru, lai bez liekas kavēšanās PEPN sniegtās priekšrocības darītu pieejamas partnervalstīm;
32. atgādina, ka, lai gan PEPN var uzskatīt par pirmo procesa soli, juridiski tas ir pilnīgi neatkarīgs starptautisks nolīgums, kurš ne vienmēr var novest pie pilna EPN;
33. uzsver, ka Parlamenta iespējamā piekrišana PEPN nenosaka Parlamenta nostāju par piekrišanu iespējamā pilnā EPN noslēgšanai, jo noslēgšanas kārtība attiecas uz diviem dažādiem starptautiskiem nolīgumiem;
34. atgādina, ka AĀK ir vienīgais reģions, kurā visas dalībvalstis ir pievienojušās PEPN un pieņēmušas vienādu liberalizācijas grafikus; norāda, ka šie grafiki ir regulāri jāizvērtē un jāpārskata, ja izrādās, ka tos ir pārāk grūti īstenot;
35. norāda, ka PEPN, iespējams, ietekmēs arī attiecības starp reģionu un tā tuvākajiem tirdzniecības partneriem, un ka ir jānodrošina, lai pašreizējā nolīguma noteikumi palīdzētu sekmēt turpmākos tirdzniecības nolīgumus;
36. aicina Komisiju apsvērt Austrumāfrikas Kopienas izteiktos lūgumus organizēt atkārtotas sarunas par atsevišķiem strīdīgiem jautājumiem pagaidu EPN, ko tā vēlas grozīt vai atcelt;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

37. aicina ĀKK valstis turpināt liberalizācijas procesu un atbalsta šādu liberalizācijas reformu attiecināšanu ne vien uz preču, bet arī uz pakalpojumu tirdzniecību;
38. norāda, ka EPN ir jāveicina TAM sasniegšana;
39. atzīmē, ka EPN sarunu gaitā dažas ĀKK valstis, ar nolūku nodrošināt, ka visiem eksportētājiem piemērojams atbalstītākā tirdzniecības partnera statuss, ir atsaukušās uz MFN klauzulu, kura nosaka normālu, nediskriminējošu tarifu preču importam;
40. atzinīgi vērtē to, ka sarunās starp ES un ĀKK valstīm ir apspriesti jauni, elastīgāki un uzlaboti izcelsmes noteikumi, kas varētu sniegt ĀKK valstīm ievērojamus ieguvumus, ja tos atbilstoši piemērotu un pienācīgi ņemtu vērā šo valstu pazemināto veiktspējas līmeni;
41. uzsver, ka kalnrūpniecības produktu un koksnes izvešana nedrīkst skart trauslo ekosistēmu, kurai ir liela nozīme Āfrikas kontinentā, un ka EPN ir jānodrošina mehānismi, kā atlīdzināt par AĀK partnervalstu veiktajiem vides aizsardzības darbiem;
42. uzskata, ka ir svarīgi, lai EPN īstenošanas gaitā tiktu izveidota atbilstoša uzraudzības sistēma, kuru koordinētu Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas locekļu veidota parlamentāra komiteja, un tādējādi tiktu nodrošināts līdzsvars starp Starptautiskās tirdzniecības komitejas vadošās lomas nodrošināšanu un tirdzniecības un attīstības politikas virzienu vispārēju saskaņošanu; šai parlamentārajai komitejai vajadzētu darboties elastīgi un sadarboties ar ĀKK un ES Apvienoto parlamentāro asambleju; uzskata, ka šādai uzraudzībai vajadzētu sākties pēc katra pagaidu EPN pieņemšanas;
43. īpaši uzsver ĀKK valstu parlamentu un nevalstisko dalībnieku izšķirošo nozīmi EPN uzraudzībā un pārvaldībā, kā arī aicina Komisiju garantēt šo parlamentu dalību notiekošajos sarunu procesos; šajā sakarībā, pamatojoties uz līdzdalības pieeju, ir jāizstrādā ES un ĀKK valstu skaidra darba kārtība;
44. aicina izveidot piemērotus un caurskatāmus uzraudzības mehānismus ar skaidri noteiktu lomu un iedarbību, lai sekotu EPN ietekmei, pastiprināti konsultējoties ar ĀKK valstu uzņēmumu īpašniekiem un plašākām ieinteresēto personu grupām;
45. atzinīgi vērtē PEPN iekļauto pārskatīšanas klauzulu, kas apstiprina, ka ne vēlāk kā piecus gadus pēc nolīguma parakstīšanas dienas un turpmāk reizi piecos gados tas pilnīgi jāpārskata, tostarp veicot tirdzniecības saistību īstenošanas izmaksu un seku analīzi; vajadzības gadījumā jāgroza nolīguma noteikumi un jāprecizē to piemērošanas joma, ievērojot un izpildot PTO noteikumus un procedūras;
46. aicina Padomi piekrišanas procedūras gadījumā apspriesties ar Parlamentu un tikai pēc tam pieņemt lēmumu par starptautisku nolīgumu pagaidu piemērošanu (kā tas ir EPN gadījumā), lai pēc tam Parlamentam būtu iespēja noraidīt starptautisko nolīgumu, tādējādi atceļot pagaidu piemērošanu;
47. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES ministru Padomei un ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.
-

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

EK - Centrālās Āfrikas ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīgums

P6_TA(2009)0182

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par Ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Centrālo Āfriku, no otras puses

(2010/C 117 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2003. gada 25. septembra rezolūciju par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) 5. Ministru konferenci Kankūnā ⁽¹⁾, 2005. gada 12. maija rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Vispārējās padomes 2004. gada 1. augusta lēmuma ⁽²⁾, 2005. gada 1. decembra rezolūciju par gatavošanos sestajai Pasaules Tirdzniecības organizācijas Ministru konferencei Honkongā ⁽³⁾, 2006. gada 23. marta rezolūciju par ekonomikas partnerattiecību nolīgumu (EPN) ietekmi uz attīstību ⁽⁴⁾, 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas izvērtējumu pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽⁵⁾, 2006. gada 1. jūnija rezolūciju par tirdzniecību un nabadzību: tirdzniecības politiku izstrāde, lai nodrošinātu tirdzniecības maksimālu ieguldījumu nabadzības mazināšanā ⁽⁶⁾, 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Dohas Attīstības programmas (DAP) sarunu apturēšanu ⁽⁷⁾, 2007. gada 23. maija rezolūciju par ekonomikas partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁸⁾, 2007. gada 12. decembra rezolūciju par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ⁽⁹⁾ un 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par priekšlikumu Padomes regulai par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmam no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim, un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 552/97, (EK) Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulas (EK) Nr. 964/2007 un (EK) Nr. 1100/2006 ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Centrālo Āfriku, no otras puses,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (Kotonū nolīgums),
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes (VLĀAP) 2006. gada aprīļa, 2006. gada oktobra, 2007. gada maija, 2007. gada oktobra, 2007. gada novembra un 2008. gada maija secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 23. oktobra paziņojumu "Ekonomisko partnerattiecību nolīgumi" (COM(2007)0635),
- ņemot vērā Vispārējo vienošanos par tarifiem un tirdzniecību (GATT), jo īpaši tās XXIV pantu,
- ņemot vērā ministru deklarācijas, kas pieņemtas PTO Ministru konferences ceturtajā sesijā 2001. gada 14. novembrī Dohā un PTO Ministru konferences sestajā sesijā 2005. gada 18. decembrī Honkongā,
- ņemot vērā kopējo stratēģiju par atbalstu tirdzniecībai, ko Eiropas Savienības Padome pieņēma 2007. gada 15. oktobrī,

⁽¹⁾ OV C 77 E, 26.3.2004., 393. lpp.

⁽²⁾ OV C 92 E, 20.4.2006., 397. lpp.

⁽³⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 126. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 121. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 261. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 244. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0252.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā darba grupas “Atbalsts tirdzniecībai” ziņojumu un ieteikumus, ko PTO Vispārējā padome pieņēma 2006. gada 10. oktobrī,
  - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā izvirzīti Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM), kurus starptautiskā kopiena noteikusi par kritērijiem nabadzības izskaušanai,
  - ņemot vērā Kopienas saistības par oficiālo attīstības palīdzību (OAP), kuras minētas Monterejas vienošanās dokumentā, ko Apvienoto Nāciju Organizācija pieņēma 2002. gada 22. martā starptautiskajā konferencē par attīstības finansēšanu, un kuras minētas arī 2005. gada 8. jūlijā G–8 publicētajā Glenīglsas paziņojumā, Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju secinājumos, kas pieņemti EPN padomes sanāsmē 2008. gada 27. maijā Adisabebā, un Dohas konferences deklarācijā, ko Apvienoto Nāciju Organizācija pieņēma 2008. gada 2. decembrī Otrajā starptautiskajā konferencē par attīstības finansēšanu,
  - ņemot vērā Akras rīcības programmu, ko 2008. gada 4. septembrī pieņēma valstis, kuras piedalās Trešajā augsta līmeņa forumā par palīdzības efektivitāti,
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu saistībā ar 103. panta 2. punktu,
- A. tā kā līdz 2007. gada beigām nebija iespējams panākt reģionālu nolīgumu ar visām Centrālās Āfrikas valstīm, Eiropas Savienība un Kamerūna 2007. gada 17. decembrī parafēja ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīgumu; tā kā šis līgums tika parakstīts 2009. gada 15. janvārī Jaundē;
- B. tā kā šā nolīguma, tāpat kā visu EPN, galvenajiem mērķiem jābūt ilgtspējīgai ekonomikas un sociālajai attīstībai un nabadzības izskaušanai, kā arī reģionālās integrācijas atbalstīšanai un ĀKK valstu tautsaimniecību labākai iekļaušanai pasaules ekonomikā;
- C. tā kā Komisija vēl turpina sarunas par paralēlu nolīgumu ar visām Centrālās Āfrikas valstīm;
- D. tā kā būtu jāņem vērā astoņu Centrālās Āfrikas valstu ekonomiskā un sociālā dažādība — no tām sešas ir valstis tikai ar sauszemes robežām un piecas ir vismazāk attīstītās valstis, kas gūst labumu no brīvas piekļuves Eiropas tirgum saskaņā ar režīmu “Viss, izņemot ieročus”;
- E. tā kā, dodot Eiropas valstīm iespēju brīvi eksportēt preces uz šīm valstīm, vienlaikus ir jāsniedz attīstības palīdzība un būtiska tehniskā palīdzība;
- F. tā kā Komisija un ES dalībvalstis 2007. gada oktobrī ir apņēmušās no katras puses ik gadu sniegt papildu EUR 1 000 miljonus (1 miljardu) saskaņā ar iniciatīvu par atbalstu tirdzniecībai, lai palīdzētu jaunattīstības valstīm uzlabot to tirdzniecības spējas neatkarīgi no tā, vai tās ir vai nav parakstījušas EPN, un tā kā Centrālās Āfrikas reģionam tāpēc būtu jāsaņem pamatota un taisnīga daļa no šīs summas;
- G. tā kā līdz šim ES un Kamerūnas tautsaimniecību konkurence ir ierobežota, jo ES pārsvarā eksportē preces, kuras Kamerūna neražo, bet kuras tai ir vajadzīgas vai nu tiešam patēriņam, vai vietējās rūpniecības izejvielām; tā kā tas neattiecas uz lauksaimniecības produktu tirdzniecību — šajā jomā ES eksporta subsīdijas ir nopietns šķērslis ĀKK valstu ražotājiem lauksaimniecības, lopkopības un piensaimniecības nozarēs, kurš traucē un bieži sagrauj gan vietējo, gan reģionālo tirgu —, un tāpēc ES bez kavēšanās būtu pakāpeniski jāatsakās no visām eksporta subsīdijām; tā kā iespējamajam eksporta pieaugumam no ES uz Kamerūnu pēc ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīguma (EPPN) noslēgšanas nevajadzētu ierobežot vietējo ražošanu un jaunās rūpniecības nozares, jo ar EPN būtu jāveicina ĀKK tautsaimniecību diversifikācija;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

1. uzsver, ka šādus nolīgumus nevar uzskatīt par apmierinošiem, ja ar tiem nenodrošina šādu mērķu sasniegšanu: piedāvāt ĀKK valstīm atbalstu ilgtspējīgai attīstībai; veicināt to līdzdalību pasaules mēroga tirdzniecībā; stiprināt reģionalizācijas procesu; aktivizēt Eiropas Savienības un ĀKK valstu tirdzniecību un veicināt ĀKK valstu ekonomikas diversifikāciju;
2. īpaši uzsver šo nolīgumu sākotnējos mērķus, proti, attīstība, nabadzības samazināšana un ieguldījums TAM īstenošanā;
3. uzskata, ka šo mērķu sasniegšanai būs vajadzīga mērķtiecīga ĀKK valstu aizsardzība pret atsevišķām iespējamām negatīvām sekām, kas radīsies, īstenojot EPN, un būs jāsniedz atbalsts, lai palīdzētu šīm valstīm reāli gūt labumu no tirdzniecības preferencēm, un jāveicina to ekonomikas un sociālā attīstība; aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt lielāku un atbilstīgu palīdzību, lai atvieglotu ekonomikas pārejas periodu pēc EPPN parafēšanas;
4. mudina iesaistītās puses pabeigt sarunas, kā plānots, 2009. gada laikā; mudina puses veikt visus iespējamus pasākumus, lai vispārēja ĀKK valstu un Eiropas Savienības ekonomisko partnerattiecību nolīguma galīgo versiju izstrādātu, kā plānots, līdz 2009. gada beigām;
5. atzīst, ka PTO noteikumos bija paredzēts noslēgt nolīgumu līdz 2007. gada 31. decembrim; tomēr atzīmē, ka Komisija pieprasīja noslēgt pilnus EPN pirms šā datuma, kaut gan nolīguma attiecināšana tikai uz precēm būtu ļāvusi izpildīt Eiropas Kopienas saistības Pasaules Tirdzniecības organizācijā;
6. uzskata, ka prasītais tirdzniecības liberalizācijas līmenis 80 % apjomā 15 gadu laikā, ir GATT XXIV panta tāda interpretācija, kurā pietiekami netiek ņemts vērā tas, ka ES risina sarunas ar vienām no pasaules visnabadzīgākajām valstīm, kuras ir atšķirīgas attīstības līmeņa un jutīgo nozaru ziņā;
7. atzīst priekšrocības, kādas rodas eksportētājiem EPPN parakstīšanas rezultātā, paplašinot eksporta iespējas uz Eiropas Savienību pēc Kotonū tirdzniecības režīma beigšanās 2007. gada 31. decembrī un tādējādi izvairoties no zaudējumiem, kādi varēja rasties ĀKK eksportētājiem, ja tie būtu spiesti rīkoties saskaņā ar mazāk izdevīgām tirdzniecības sistēmām;
8. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Savienība piedāvā ĀKK valstīm pieeju ES tirgum, lielāko daļu preču pilnībā atbrīvojot no nodokļiem un kvotām, lai atbalstītu tirdzniecības liberalizāciju starp ĀKK valstīm un Eiropas Savienību;
9. norāda, ka gadījumā, ja šo nolīgumu apstiprinātu, būtu jāpieliek lielas pūles, kā arī būtu vajadzīgs nozīmīgs ES atbalsts un tehniskā palīdzība, lai Kamerūnas tautsaimniecībā panāktu vajadzīgo līmeni;
10. uzskata, ka, kaut gan Kamerūnas lauksaimniecības produktiem ir preferenciālas piekļuves iespējas Eiropas tirgū, EPN nevar veicināt Kamerūnas lauksaimniecības ražošanas attīstību, ja ražošanas jaudas netiks nostiprinātas un modernizētas ar tehniskiem un finansiāliem ieguldījumiem;
11. norāda, ka lielās atšķirības, kādas pastāv starp Eiropas Savienības un ĀKK valstu tautsaimniecību publisko izdevumu līmeņiem lauksaimniecības subsīdiju jomā, rada neizdevīgu stāvokli zemniekiem ĀKK valstīs, samazinot viņu konkurētspēju gan vietējā mērogā, gan ārvalstīs, jo viņu ražojumi ir dārgāki reālā izteiksmē;
12. tādēļ atbalsta uz lauksaimniecības produktiem un atsevišķiem pārstrādātiem lauksaimniecības produktiem attiecinātos saskaņoto tarifu pozīciju izņēmumus, ņemot vērā, ka to pamatā ir galvenokārt nepieciešamība aizsargāt jaunās rūpniecības nozares un paaugstināta riska ražojumus šajās valstīs;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

13. uzskata – lai garantētu Kamerūnas un attiecīgā reģiona nodrošinātību ar pārtiku, ir jāīsteno vietējās lauksaimniecības ilgtermiņa atbalsta politika, ieskaitot tirdzniecības politikas instrumentus, kas sekmē tirgus regulāciju un ilgtspējīgas ģimenes lauksaimniecības aizsardzību, un šajā nozarē nedrīkst ierobežot valsts intervences apjomu; uzsver, ka sarunās šiem tematiem jāpievērš īpaša uzmanība, lai nodrošinātu tirdzniecības politikas un pārējo ES politikas jomu saskaņotību attiecībā uz neatkarību pārtikas apgādes jomā un tiesībām uz pārtiku;

14. mudina puses, kas iesaistījušās sarunās par jebkādu pilnu EPN, pilnībā ņemt vērā dabas resursu pārredzamu apsaimniekošanu un izklāstīt paraugpraksi, kas nepieciešama, lai attiecīgās valstis varētu gūt maksimālu labumu no šiem resursiem;

15. aicina Komisiju precizēt, kā ĀKK valstu reģionā faktiski ir sadalīti tie līdzekļi, kuru avots ir solītie prioritārie izdevumi palielinātajā tirdzniecības atbalsta budžetā;

16. aicina laikus noteikt tirdzniecības atbalsta kapitāla apjomu un nodrošināt tā sniegšanu; uzsver, ka šiem finansējumiem jābūt papildresursiem un nevis tikai EAF finansējumam citā iesaiņojumā, ka tam jāatbilst Centrālāfrikas reģiona prioritātēm un ka tā izmaksāšanai jābūt savlaicīgai, paredzamai un saskaņā ar valsts un reģiona stratēģisko attīstības plānu izpildes grafikiem; iebilst pret jebkādiem mēģinājumiem saistīt Eiropas palīdzības saņemšanu ar EPN parakstīšanu un aicina Komisiju nodrošināt, lai piekļuve 10. EAF līdzekļiem netiktu saistīta ar nolīguma sarunu gaitu un rezultātiem;

17. uzskata, ka ir jāievēro Eiropas finansējuma saistību un maksājumu grafiks, par ko panākta vienošanās nacionālajās un reģionālajās indikatīvajās programmās, jo šie līdzekļi ir nepieciešami, lai atbalstītu ĀKK valstis liberalizācijas procesā;

18. atgādina, ka Eiropas Parlaments vairākkārt ir prasījis Eiropas Savienības budžetā iekļaut Eiropas Attīstības fondu (EAF); nosoda to, ka EAF tiek izmantots kā primārais avots EPN Reģionālā fonda finansēšanai, kaut gan būtu jā sagaida papildu finansējums; uzsver, ka saskaņā ar Kamerūnas nacionālo indikatīvo programmu un Reģionālo indikatīvo programmu piešķirtās summas ir nepietiekamas, lai varētu līdz vajadzīgajam līmenim attīstīt Kamerūnas ekonomiku, kā to paredzētu EPN parakstīšana;

19. uzsver, ka Eiropas finansējumam jāpalīdz gan attīstīt ĀKK valstu tautsaimniecības līdz vajadzīgajam līmenim, gan kompensēt muitas ienākumu zaudējumus; aicina Komisiju iespējami agrāk paziņot, kādas aprēķinu metodes tā izmantos, lai noteiktu EPN tīro fiskālo ietekmi;

20. uzstāj, ka saskaņā ar principiem, kas noteikti Parīzes deklarācijā par atbalsta efektivitāti, atbalstam jābūt atkarīgam arī no pieprasījuma, un tāpēc aicina ĀKK valstis darīt zināmu, kāds papildfinansējums ir vajadzīgs saistībā ar EPN, jo īpaši attiecībā uz tiesisko regulējumu, drošības pasākumiem, tirdzniecības veicināšanu, palīdzību starptautisko sanitāro, fitosanitāro un intelektuālā īpašuma standartu izpildīšanā un attiecībā uz EPN uzraudzības mehānisma izveidošanu;

21. mudina attiecīgās valstis nodrošināt skaidru un pārredzamu informāciju par savu ekonomisko un politisko situāciju un attīstību, lai uzlabotu sadarbību ar Komisiju;

22. uzsver iekšējās reģionālās tirdzniecības nozīmi un nepieciešamību paplašināt reģionālās tirdzniecības saites, lai nodrošinātu reģionā ilgtspējīgu izaugsmi; uzsver, ka svarīga dažādu reģionālo struktūrvienību sadarbība un kongruence;

23. mudina vēl vairāk samazināt tirdzniecībai starp attīstības valstīm un reģionālajām grupām piemērojamos tarifus, kas patlaban veido 15 līdz 25 % no tirdzniecības vērtības, lai vēl vairāk veicinātu dienvidu-dienvidu tirdzniecību, ekonomisko izaugsmi un reģionālo integrāciju;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

24. uzsver, ka gaidāmais EPN ar Centrālās Āfrikas valstīm nekādā ziņā nedrīkst apdraudēt kohēziju un vājināt šo valstu reģionālo integrāciju;
25. aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai atsāktu sarunas par DAP un nodrošinātu, ka tirdzniecības liberalizācijas nolīgumi arī turpmāk veicina nabadzīgo valstu attīstību;
26. ir pārliecināts, ka pilniem EPN ir jāpapildina DAP nolīgums, nevis jāpiedāvā alternatīva ĀKK valstīm;
27. uzskata, ka neskaidrība par Dohas sarunu rezultātiem un par to, kā Pasaules Tirdzniecības organizācijā tiks izšķirts tā sauktais banānu strīds, liek Eiropas Savienībai būt īpaši uzmanīgai un veikt prioritāru pasākumu, lai nodrošinātu banānu audzēšanas nozares nākotni Kamerūnā un Centrālās Āfrikas reģionā;
28. atzinīgi vērtē nolīgumā paredzētos drošības pasākumus, taču uzsver, ka mehānismi, kādi noteikti to pieņemšanai, ir sarežģīti un tas varētu samazināt iespējas tos īstenot; aicina abas puses izvairīties no šo pasākumu nevajadzīgas ļaunprātīgas izmantošanas; aicina Komisiju turpmākajās sarunās, kuru mērķis ir noslēgt pilnu EPN, piekrist, ka tiek pārskatīti pagaidu EPN iekļautie aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu to atbilstošu, pārredzamu un ātru izmantošanu, ja ir izpildīti kritēriji to piemērošanai;
29. uzsver, ka valstu parlamentiem, Eiropas Parlamentam un pilsoniskajai sabiedrībai pēc EPN īstenošanas jānovērtē šo nolīgumu vispārējā ietekme; aicina noteikt iespēju pārskatīt liberalizācijas grafiku, ja vajadzīgs;
30. aicina atbalstīt tādu produktu ražošanu un eksportu, kam ir augstāka pievienotā vērtība, jo īpaši vienkāršojot un padarot elastīgākus izcelsmes noteikumus, kuros jāņem vērā EU un ĀKK valstu rūpnieciskās attīstības atšķirības, kā arī atšķirības starp ĀKK valstīm;
31. atzinīgi vērtē to, ka EPPN nosaka pārejas periodus maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), lai tie varētu pielāgoties nolīguma radītajām pārmaiņām, un mudina attiecīgo valstu iestādes turpināt atbalstīt MVU intereses sarunās par pilnu EPN;
32. aicina Eiropas Savienību sniegt lielāku un atbilstošu palīdzību gan iestādēm ĀKK valstīs, gan privātajam sektoram, lai atvieglotu ekonomikas pārejas periodu pēc EPPN parakstīšanas;
33. uzsver, ka reģionālajā EPN nedrīkst vienkārši transponēt ar Kamerūnu noslēgtā pagaidu nolīguma noteikumus; norāda, ka Kamerūna nav raksturīga reģiona astoņu valstu dažādības pārstāve — tām ir citas prioritātes un vajadzības attiecībā uz liberalizācijas grafikiem, pārejas periodiem un paaugstināta riska ražojumiem; aicina izstrādāt pietiekami elastīgu reģionālo EPN, lai ņemtu vērā šīs īpatnības;
34. uzskata, ka spēkā esošais Centrālās Āfrikas reģiona piedāvājums par tirdzniecības liberalizāciju 71 % apjomā 20 gadu laikposmam ar 5 gadu sagatavošanās periodu ir pretrunā PTO noteikumiem, kas paredz liberalizāciju 80 % apjomā 15 gadu laikposmā;
35. iesaka elastīgu, asimetrisku un pragmatisku pieeju notiekošajās sarunās par pilnu EPN; šajā sakarībā aicina Komisiju jo īpaši ņemt vērā Centrālās Āfrikas reģiona lūgumu par attīstības aspektiem nolīgumā; šajā ziņā atzinīgi vērtē VLĀAP 2008. gada maija secinājumus;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

36. aicina Komisiju bez iepriekšējiem nosacījumiem un elastīgi atsaukties uz ĀKK valstu aicinājumiem pārskatīt EPPN satura jautājumus, tostarp definīciju "visa tirdzniecība", vislielākās labvēlības režīma klauzulu, ar eksporta nodokļu atcelšanu saistītos pienākumus, pārtraukšanas klauzulu, kā arī divpusējos un īpašos aizsardzības pasākumus;
37. aicina Komisiju gadījumā, ja Centrālās Āfrikas valstis, kas nav vismazāk attīstītās valstis, nevēlētos parakstīt EPN, izskatīt visas alternatīvās iespējas, lai nodrošinātu šīm valstīm jaunu tirdzniecības sistēmu, kas atbilst PTO noteikumiem;
38. atgādina, ka EPN ir jāatbilst PTO noteikumiem, kuros netiek prasīts vai aizliegts uzņemt pakalpojumu vai tā saukto Singapūras jautājumu liberalizācijas saistības;
39. aicina Komisiju ekonomisko partnerattiecību nolīgumos neiekļaut noteikumus par intelektuālo īpašumu, kas apgrūtinātu nepieciešamāko zaļu pieejamību; aicina Eiropas Savienību izmantot EPN sistēmu, lai palīdzētu ĀKK valstīm īstenot elastības iespējas, kas paredzētas Dohas deklarācijā par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem un sabiedrības veselību;
40. uzsver, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumos jāiekļauj labāk izstrādātas nodaļas par attīstību TAM īstenošanai, kā arī galveno sociālo tiesību un cilvēktiesību veicināšanai un stiprināšanai;
41. uzsver, ka jebkuram pilnam EPN ir arī jāietver noteikumi par labu pārvaldību, pārredzamību politiskajos amatos un cilvēktiesībām;
42. uzsver, ka Parlaments ir regulāri jāinformē un aktīvi jāiesaista EPN sarunu procesā; šajā sakarībā norāda, ka Parlamentam ir uzraudzības un agrīnās brīdināšanas misija, kā arī to, ka deputāti ir gatavi sākt plašāku dialogu starp Eiropas iestādēm un ĀKK valstu un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem;
43. iesaka Parlamenta darba kalendārā, saglabājot zināmu elastību, ņemt vērā ĀKK valstu parlamentu nostājas par EPN sarunu rezultātiem un tikai tad dot savu piekrišanu;
44. prasa izveidot atbilstošus un pārredzamus uzraudzības mehānismus ar skaidri noteiktu lomu un iedarbību, lai novērtētu EPN ietekmi, palielinātu ĀKK valstu līdzdalību un vairāk apspriestos ar ieinteresētajām pusēm;
45. īpaši uzsver ĀKK valstu parlamentu un nevalstisko organizāciju izšķirošo lomu EPN uzraudzībā un pārvaldībā un aicina Komisiju garantēt to līdzdalību notiekošajās sarunu procedūrās; uzskata, ka tāpēc ir vajadzīgs skaidrs turpmāko sarunu plāns, par kuru jāvienojas ĀKK valstīm un Eiropas Savienībai un kura pamatā jābūt līdzdalības principam;
46. uzskata, ka ir svarīgi, lai EPN īstenošanas gaitā tiktu izveidota atbilstoša uzraudzības sistēma, kuru koordinētu Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Attīstības komitejas locekļu veidota attiecīga parlamentārā komiteja, nodrošinot pienācīgu līdzsvaru starp Starptautiskās tirdzniecības komitejas vadošās lomas saglabāšanu un tirdzniecības un attīstības politikas virzienu vispārēju saskaņošanu; uzskata, ka šai parlamentārajai komitejai vajadzētu darboties elastīgi un sadarboties ar ĀKK un ES Apvienoto parlamentāro asambleju; uzskata, ka šādi uzraudzībai jāsaucas pēc katra pagaidu EPN pieņemšanas;
47. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu un ĀKK valstu valdībām un parlamentiem, ĀKK un ES Padomei, kā arī ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

EIB un ERAB 2007. gada pārskati

P6_TA(2009)0185

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas 2007. gada pārskatiem (2008/2155(INI))

(2010/C 117 E/25)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2007. gada pārskatu,
- ņemot vērā Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) 2007. gada pārskatu,
- ņemot vērā EK līguma 9., 266. un 267. pantu un Protokolu Nr. 11 par Eiropas Investīciju bankas statūtiem,
- ņemot vērā ERAB dibināšanas līgumu, kas parakstīts 1990. gada 29. maijā,
- ņemot vērā EK līguma 230. un 232. pantu par Tiesas darbības jomu,
- ņemot vērā EK līguma 248. pantu par Revīzijas palātas darbības jomu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 19. decembra Lēmumu 2006/1016/EK, ar ko Eiropas Investīciju bankai paredz Kopienas garantiju attiecībā uz zaudējumiem, ko var radīt ārpus Kopienas īstenotiem projektiem piešķirti aizdevumi un aizdevumu garantijas ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Tiesas 2008. gada 6. novembra spriedumu par Lēmuma 2006/1016/EK juridisko pamatu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 4. novembra Lēmumu 2008/847/EK par Vidusāzijas valstu tiesībām saskaņā ar Lēmumu 2006/1016/EK, ar ko Eiropas Investīciju bankai paredz Kopienas garantiju attiecībā uz zaudējumiem, ko var radīt ārpus Kopienas īstenotiem projektiem piešķirti aizdevumi un aizdevumu garantijas ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes 1997. gada 17. februāra Lēmumu 97/135/EK, kurā noteikts, ka Eiropas Kopienai ir jāparakstās uz papildu daļām, ievērojot lēmumu par Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas kapitāla dubultošanu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā pašreizējo ERAB 2006. gada kapitāla resursu pārskatīšanu 3 (CRR3) attiecībā uz 2006.–2010. gadu,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par Eiropas Kopienas aizņēmumu un aizdevumu darbībām 2007. gadā (COM(2008)0590),
- ņemot vērā 2008. gada 22. aprīļa rezolūciju par Eiropas Investīciju bankas 2006. gada pārskatu ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV L 414, 30.12.2006., 95. lpp.

⁽²⁾ Lieta C-155/07, Eiropas Parlaments pret Eiropas Savienības Padomi; vēl nav publicēta Eiropas Kopienas Tiesas Krājumā.

⁽³⁾ OV L 301, 12.11.2008., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 52, 22.2.1997., 15. lpp.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0132.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā 2007. gada 15. februāra rezolūciju par EIB 2005. gada pārskatu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2003. gada 16. janvāra rezolūciju par Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas (ERAB) darbību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2008. gada 24. jūnija rezolūciju par Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku kā nozīmīgu partneri pārmaiņu veicināšanā pārejas ekonomikas valstīs,
- ņemot vērā 2000. gada 23. jūnijā Kotonū noslēgto Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (Kotonū nolīgums) ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikās Padomē, Eiropas Parlamenta un Komisijas kopīgo ziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku "Eiropas Konsenss" ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 14. maija secinājumus par Rietumbalkānu investīciju sistēmu: stiprināt pašreizējo šim reģionam paredzēto finanšu instrumentu saskaņotību, lai liktu pamatus izaugsmei un stabilitātei,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 21. maija priekšlikumu regulai, ar kuru groza 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1638/2006, ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta izveidošanai (COM(2008)0308),
- ņemot vērā Tiesas 2003. gada 10. jūlija spriedumu attiecībā uz Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) pilnvarām veikt izmeklēšanu EIB ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā EK līguma 248. panta 3. punktā paredzēto un 2007. gada jūlijā atjaunoto Revīzijas palātas, EIB un Komisijas trīspusējo nolīgumu par Revīzijas palātas veikto pārbaūžu kārtību,
- ņemot vērā Komisijas, EIB un ERAB 2006. gada 15. decembra Sapašanās memorandu par sadarbību Austrumeiropā, Krievijas Dienvidkaukāza reģionos un Vidusāzijā,
- ņemot vērā Komisijas un Eiropas Investīciju bankas 2008. gada 27. maijā parakstīto Sapašanās memorandu, kura mērķis — veicināt Eiropas Savienības ārējo aizdevumu politikas koordinēšanu,
- ņemot vērā EIB, Komisijas un valstu atbildīgo iestāžu 2008. gada 16. septembrī parakstīto memorandu par iesaistīšanos Eiropas publiskā un privātā sektora partnerības konsultāciju centra darbā,
- ņemot vērā EIB korporatīvās darbības plānu 2008.–2010. gadam, ko Direktoru padome apstiprināja 2007. gada 20. novembrī,
- ņemot vērā 2008. gadā EIB rīkoto sabiedrisko apspriešanu saistībā ar tās paziņojumu par vides un sociālajiem principiem un standartiem,

⁽¹⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 544. lpp.

⁽²⁾ OV C 38 E, 12.2.2004., 313. lpp.

⁽³⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Lieta C-15/00 Eiropas Kopienu Komisija pret Eiropas Investīciju banku, Eiropas Kopienu Tiesas Krājums 2003, lappuse I-7281.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā ERAB vides un sociālo politiku, ko Direktoru padome apstiprināja 2008. gada 12. maijā,
  - ņemot vērā ERAB politiku pasākumiem enerģētikas jomā, ko Direktoru padome apstiprināja 2006. gada 11. jūlijā,
  - ņemot vērā EIB pārskatu enerģētikas jomā, ko Direktoru padome apstiprināja 2006. gada 31. janvārī,
  - ņemot vērā EIB 2007. gada 5. jūnija informatīvo paziņojumu par EIB ieguldījuma nostiprināšanu ES enerģētikas politikā, ko valde atbalstīja 2007. gada jūnijā,
  - ņemot vērā Briseles 2008. gada 11. un 12. decembra Eiropadomes prezidentvalsts secinājumus par ekonomikas un finanšu jautājumiem,
  - ņemot vērā 2008. gada maijā klajā nākušo EIB ziņojumu “MVU aptauja 2007./2008. gadā — konstatējumi un secinājumi” un pēcāk sekojošo ES mazajiem un vidējiem uzņēmumiem paredzētā EIB grupas atbalsta modernizāciju un pastiprināšanu,
  - ņemot vērā EIB 2008. gada 18. marta paziņojumu par vides un sociālajiem principiem un standartiem,
  - ņemot vērā Ekonomikas un finanšu padomes (*Ecofin*) 2008. gada 7. oktobra un 2008. gada 2. decembra secinājumus par EIB nozīmi atbalsta sniegšanā MVU,
  - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 29. oktobra paziņojumu “No finanšu krīzes augšupejai: Eiropas rīcības programma” (COM(2008)0706),
  - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800),
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Budžeta kontroles komitejas atzinumu (A6-0135/2009),
- A. tā kā EIB izveidoja 1957. gadā ar Romas līgumu un tās akcionāru, t.i., dalībvalstu, parakstītais kapitāls ir EUR 165 miljardi;
- B. tā kā EIB kopš 1963. gada ir veikusi darbības ārpus Kopienas, atbalstot Kopienas ārpolitiku;
- C. tā kā ERAB izveidoja 1991. gadā, un tās akcionāri ir 61 ārpuskopienas valsts, Eiropas Kopiena un EIB, un to kopējais parakstītais kapitāls ir EUR 20 miljardi;
- D. tā kā dalībvalstīm, Eiropas Kopienai un EIB kopā pieder 63 % ERAB akciju;
- E. tā kā EIB statūtos noteiktais uzdevums ir Kopienas interesēs veicināt līdzsvarotu un noturīgu kopējā tirgus attīstību, gan darbojoties kapitāla tirgū, gan izmantojot pašai savus resursus;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- F. tā kā pašreizējā finanšu satricinājuma apstākļos, kad uzņēmumiem ārkārtīgi trūkst likviditātes un kredītu, EIB jāuzņemas nozīmīga loma Eiropas Savienības un dalībvalstu izstrādātajos ekonomikas atveseļošanas plānos;
- G. tā kā ERAB statūtos noteiktais uzdevums ir veicināt ekonomikas progresu un rekonstrukciju un pāreju uz atvērtu tirgus ekonomiku, kā arī veicināt privāto iniciatīvu un uzņēmējdarbības iniciatīvu Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs, kas atzīst un ievēro daudzpusējas demokrātijas, plurālisma un tirgus ekonomikas principus;
- H. tā kā būtu jāuzsver un jāveicina EIB kā starptautiskajiem kapitāla tirgiem paredzētu augstvērtīgu AAA līmeņa obligāciju emitenta loma;
- I. tā kā ERAB saskaņā ar tās dibināšanas līguma 11. pantu vismaz 60 % ieguldījumu ir jāveic privātajā sektorā;
- J. tā kā ERAB dibināšanas līgumā noteikts, ka valdei ne retāk kā reizi piecos gados jāpārskata ERAB pamatkapitāls, un nākamajai pārskatīšanai jānotiek 2010. gadā;
- K. tā kā 2008. gada 1. oktobrī tika izveidota uzraudzības komiteja, kurā darbojas deviņi eksperti un kuras uzdevums ir pārraudzīt un pārvaldīt izvērtēšanu saistībā ar EIB pilnvaru starpposma pārskatīšanu ārējo aizdevumu jomā, kā tas noteikts Lēmumā 2006/1016/EK;
- L. tā kā šai starpposma pārskatīšanai būs jānotiek ciešā sadarbībā ar Parlamentu, pamatojoties uz Lēmumu 2006/1016/EK;
- M. tā kā Lēmumā 2006/1016/EK par EIB ārējo aizdevumu izsniegšanas pilnvarām ir paredzēts, ka laikposmā no 2007. līdz 2013. gadam būs pieejami aizdevumi EUR 25,8 miljardu apmērā, ievērojot šādu sadalījumu pa reģioniem: pirmspievienšanās valstīm, tostarp Horvātijai un Turcijai — EUR 8,7 miljardi, Vidusjūras reģiona valstīm — EUR 8,7 miljardi, Austrumeiropai, Dienvidkaukāzam un Krievijas Federācijai — EUR 3,7 miljardi, Latīņamerikai — EUR 2,8 miljardi, Āzijai — EUR 1 miljards un Dienvidāfrikas Republikai — EUR 0,9 miljardi;
- N. tā kā, atbalstot ES politikas mērķus, EIB 2007. gadā piešķīra aizdevumus EUR 47,8 miljardu apmērā, no kuriem EUR 41,4 miljardi tika piešķirti Eiropas Savienībā un EBTA valstīs un EUR 6,4 miljardi — partnervalstīs un pievienšanās sarunu valstīs;
- O. tā kā ārpus Eiropas Savienības EIB 2007. gadā izsniedza šādus aizdevumus: Āzijā un Latīņamerikā — EUR 925 miljoni, Austrumeiropā, Dienvidkaukāzā un Krievijā — EUR 230 miljoni, Vidusjūras reģiona valstīs — EUR 1 438 miljoni, pirmspievienšanās valstīs — EUR 2 870 miljoni, ĀKK valstīs — EUR 756 miljoni un Dienvidāfrikā — EUR 113 miljoni;
- P. tā kā ERAB darbības apjoms 2007. gadā sasniedza EUR 5,6 miljardus un aptvēra 353 projektus 29 darbības valstīs Centrāleiropā un Baltijas valstīs ⁽¹⁾, Dienvidaustrumeiropā ⁽²⁾, NVS rietumos un Kaukāzā ⁽³⁾, Krievijā un Vidusāzijā ⁽⁴⁾;
- Q. tā kā ERAB ieguldījumi Krievijā 2007. gadā palielinājās līdz EUR 2,3 miljardiem (un kopējais ieguldījumu apjoms Krievijā sasniedza EUR 5,7 miljardus), aptverot 83 projektus un veidojot 42 % no ERAB gada saistībām (salīdzinājumā ar 38 % 2006. gadā);
- R. tā kā ERAB ieguldījumi kapitāla resursos 2007. gadā palielinājās no EUR 1 miljarda 2006. gadā līdz EUR 1,7 miljardiem 2007. gadā un šādu ieguldījumu daļa ERAB gada darbības apjomā palielinājās no 20 % 2006. gadā līdz 30 % 2007. gadā;

⁽¹⁾ Čehija, Horvātija, Igaunija, Latvija, Lietuva, Polija, Slovākija, Slovēnija un Ungārija.

⁽²⁾ Albānija, Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Bosnija un Hercegovina, Bulgārija, Melnkalne, Rumānija un Serbija.

⁽³⁾ Armēnija, Azerbaidžāna, Baltkrievija, Gruzija, Moldova un Ukraina.

⁽⁴⁾ Kazahstāna, Kirgizstāna, Mongolija, Tadžikistāna, Turkmenistāna un Uzbekistāna.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- S. tā kā ERAB valde 2008. gada 28. oktobrī pieņēma lēmumu ļaut Turcijai saņemt ERAB investīcijas, un tā kā ERAB līdz 2010. gada beigām plāno ieguldīt EUR 450 miljonus;
- T. tā kā EIB finansē projektus Turcijā kopš 1965. gada un ir ieguldījusi aptuveni EUR 10 miljardus visās Turcijas ekonomikas svarīgākajās nozarēs;
- U. tā kā saskaņā ar Kotonū nolīgumu EIB ne tikai izsniedz aizdevumus no pašas resursiem, bet arī finansē pasākumus ĀKK valstīs no riska ieguldījumu mehānisma, kuru finansē no Eiropas Attīstības fonda;
- V. tā kā EIB finansēšanas stratēģijai jāpalīdz īstenot vispārējo mērķi — demokrātijas un tiesiskuma ieviešanu un stiprināšanu —, kā arī pildīt starptautiskus nolīgumus vides jomā, kuros Kopiena vai dalībvalstis ir līgumslēdzējpusēs;
- W. tā kā Komisija, dalībvalstis, Eiropas kaimiņattiecību politikā iesaistītās partnervalstis, starptautiskās finanšu iestādes un Eiropas reģionālās un divpusējās finanšu iestādes pašlaik sadarbojas kaimiņvalstu politikai paredzēta ieguldījumu mehānisma ietvaros, lai nodrošinātu papildu finansējumu infrastruktūras projektiem galvenokārt enerģētikas, transporta un vides jomā visā Eiropas kaimiņattiecību politikas darbības jomā;
- X. tā kā EIB grupa turpina aktīvi atbalstīt MVU, izsniedzot gan aizdevumus, gan — ar Eiropas Investīciju fonda starpniecību — riska kapitālu un aizdevumu garantijas,

EIB mērķi un darbības

1. atzinīgi vērtē EIB 2007. gada pārskatu, it īpaši attiecībā uz finansēšanas darbībām Eiropas Savienībā, galvenokārt pievēršoties sešām politikas prioritātēm (ekonomikas un sociālās kohēzijas nodrošināšana, iniciatīvas "Jauninājumi 2010" īstenošana, Eiropas transporta un piekļuves tīklu attīstīšana, atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, vides aizsardzība un uzlabošana, ilgtspējīgas un konkurētspējīgas ergoapgādes nodrošināšana), kā arī attiecībā uz EIB ārējo aizdevumu izsniegšanas pilnvaru īstenošanu trešās valstīs;
2. atzinīgi vērtē EIB mērķi finansēšanas darbībās Eiropas Savienībā, cita starpā, pievēršoties klimata pārmaiņu problēmām; šajā sakarībā atgādina vajadzību turpināt izstrādāt videi labvēlīgas finansēšanas kritērijus saskaņā ar Eiropas Savienības stratēģiskajiem mērķiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanā; mudina EIB koncentrēt aizdevumus enerģētikas jomā uz energoefektivitāti un atjaunojamo enerģiju, kā arī ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē šajās abās jomās; turklāt prasa EIB izveidot un publiskot finansēto projektu ietekmes uz klimatu novērtēšanas metodoloģiju, kā arī novērtējuma kritēriju kopumu, kas dotu EIB iespēju noraidīt projektus, ja tie negatīvi ietekmē klimata pārmaiņas;
3. norāda, ka EIB ir vienīgā finanšu iestāde, kas izveidota, pamatojoties uz Līgumu, un ka lielākā daļa tās darbību attiecas uz dalībvalstu projektiem, taču vienlaikus pieaug tās nozīme arī trešās valstīs, kā noteikts Lēmumā 2006/1016/EK;
4. norāda, ka, veicot darbības trešās valstīs, EIB līdz šim ir īstenojusi Padomes noteiktos politikas mērķus; uzskata, ka EIB aizdevumu izsniegšanas darbībām bankas kompetences jomās jābūt konsekventām attiecībā uz valstīm; vienkāršām attiecībā uz pieeju ES dalībniekiem un instrumentiem, elastīgām attiecībā uz Eiropas Savienības spēju reaģēt uz visai atšķirīgiem apstākļiem dažādās valstīs, saskaņotām ar Tūkstošgades mērķu īstenošanu, atbildīgām gan sabiedrības, gan Parlamenta priekšā par ES sniegto līdzekļu izlietojumu un izlietojuma efektivitāti;
5. vēlreiz apstiprina savu pārliecību, ka ieguldījumi sabiedriskajā transportā ir svarīgs Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna aspekts; šajā sakarībā atkārtoti uzsver pārliecību, ka EIB spēj kļūt par nozīmīgu dalībnieku Eiropas transporta ietekmes uz vidi pārveidošanā; tāpēc mudina EIB ievērojami palielināt atbalstu dzelzceļa un pilsētas sabiedriskajam transportam un vairākreidu transportam un transporta pārvaldībai;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

6. uzskata, ka EIB darbībām jāatspoguļo arī mērķi un saistības, ko Eiropas Savienība uzņēmusies ANO pasākumu ietvaros (piemēram, Kioto protokolā); tādēļ aicina EIB reizi gadā sniegt Parlamentam ziņojumu par ES un ANO mērķu īstenošanu, veicot darbības jaunattīstības valstīs;
7. ar gandarījumu norāda, ka pēdējos gados EIB sistemātiski veic pasākumus, reaģējot uz Parlamenta sniegtajiem ieteikumiem; iesaka EIB savā gada pārskatā informēt sabiedrību par šiem atbildes pasākumiem;
8. mudina EIB labāk uzraudzīt savus vispārējos aizdevumus, ko tā sniedz MVU atbalstam, un nodrošināt šo aizdevumu veida un galasaņēmēju pārredzamību;
9. pievēršoties jautājumam par EIB uzraudzību,
  - a) atgādina, ka EIB uzdevumi tiek definēti politiskā līmenī, un tādēļ šī banka nav pakļauta parastajai uzraudzībai; uzskata, ka EIB darba metodes tomēr ir nepieciešams uzraudzīt;
  - b) ierosina stiprināt EIB Revīzijas komitejas darbību, proti, papildināt komitejas sastāvu, kurā patlaban darbojas trīs locekļi un trīs novērotāji, ar diviem valstu uzraudzības iestādēs strādājošiem locekļiem;
  - c) atzinīgi vērtē EIB tehnisko sadarbību ar Luksemburgas valsts uzraudzības iestādi, tomēr prasa šo sadarbību pastiprināt;
  - d) aicina Komisiju un dalībvalstis izskatīt iespējas plašāk pārskatīt EIB finansēšanas darbību uzraudzības pasākumus, ko nākotnē varētu īstenot ar Eiropas uzraudzības sistēmas palīdzību, lai pārraudzītu EIB finanšu situācijas kvalitāti un nodrošinātu precīzu darbības rezultātu noteikšanu un profesionālās rīcības kodeksa ievērošanu;
10. atzinīgi vērtē EIB nozaru darbības politikas izstrādi un publiskošanu enerģētikas, transporta un ūdens nozarē 2007. gadā, uzskatot to par nozīmīgu soli EIB aizdevumu operāciju pārredzamības palielināšanā;
11. atzinīgi vērtē EIB informācijas publiskošanas un izpaušanas politikas pārskatīšanu, kuras mērķis ir ņemt vērā attiecīgos Orhūsas regulas⁽¹⁾ noteikumus; atzinīgi vērtē EIB publicēto 2007. gada pārskata ziņojumu par operāciju novērtēšanu un mudina EIB turpināt izvērst operāciju novērtēšanas dienesta darbību;
12. atzinīgi vērtē EIB paziņojuma par vides un sociālajiem principiem un standartiem pārskatīšanu; uzskata, ka EIB jāpiešķir pietiekami daudz līdzekļu pārskatītā paziņojuma īstenošanai un jāsaņemas ziņojums par tā darbību;
13. uzsver, ka EIB jāīsteno absolūtas neiecietības politika attiecībā uz krāpšanu un korupciju, un šajā sakarībā atzinīgi vērtē EIB krāpšanas apkarošanas politikas, kā arī korupcijas, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas apkarošanas politikas pārskatīšanu; tomēr pauž bažas par to, ka šī politika lielākoties šķiet pasīva; atkārtoti aicina EIB, pieņemot minēto politiku, paredzēt pasākumus ar šādiem mērķiem:
  - a) izveidot administratīvu mehānismu tādu uzņēmumu izslēgšanai, kurus EIB vai citas daudzpusējas attīstības bankas atzinušas par vainīgiem korupcijā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- b) izveidot ziņotāju aizsardzības politiku;
- c) stiprināt bankas izmeklēšanas funkciju un uzlabot ar šo funkciju saistītos preventīvos un izmeklēšanas uzdevumus;

14. atzinīgi vērtē to, ka bankā darbojas *ad hoc* ētikas komiteja (tā lielākoties risina jautājumus, kas rodas pēc darba attiecību izbeigšanas) un neatkarīgs noteikumu izpildes uzraudzītājs; tomēr vēlas saņemt informāciju par minētās amatpersonas statusu un praktisko darbību;

15. atzinīgi vērtē to, ka EIB 2007. gada oktobrī Vašingtonā ir parakstījusi deklarāciju par vienotu pieeju attiecībā uz uzņēmumu vadību jaunajās tirgus ekonomikas valstīs; norāda, ka šo deklarāciju, kas paredz izvirzīt uzņēmumu vadību jauno tirgus ekonomikas valstu ilgspējīgas attīstības atbalstam paredzētās programmas priekšplānā, ir parakstījušas arī attīstības finansēšanas iestādes;

16. pauž gandarījumu par to, ka EIB Pārvaldības komiteja ir apstiprinājusi EIB politiku attiecībā uz sūdzību iesniegšanas kārtību; tomēr atkārtoti aicina EIB pārskatīt iekšējo sūdzību iesniegšanas kārtību un izdot jaunas pārsūdzēšanas kārtības pamatnostādnes, kas attiektos uz visām EIB finansētajām darbībām;

17. atzīmē ārējās revīzijas pozitīvo atzinumu un Revīzijas komitejas gada pārskata secinājumus; ņemot vērā pašreizējo ekonomikas un finanšu krīzi, atkārtoti pauž vēlmi, ka EIB jāpiemēro tādi paši uzraudzības noteikumi kā kredītiestādēm, kā arī reāla konsultatīvā uzraudzība;

ERAB mērķi un darbības

18. atzinīgi vērtē ERAB 2007. gada pārskatu, it īpaši atzīmējot to, ka ERAB ieguldījumi galvenokārt bijuši vērsti uz valstīm, kas atrodas agrīnā vai vidējā pārejas stadijā, un atzinīgi vērtē panākumus projektu finansēšanā no Ilgtspējīgas enerģijas iniciatīvas līdzekļiem, norādot, ka par prioritāriem jāuzskata ES interesēm atbilstoši enerģētikas projekti;

19. norāda, ka ERAB galvenokārt darbojas trešās valstīs, tomēr atsevišķas tās darbības joprojām ir nozīmīgas arī ES dalībvalstīs;

20. turklāt norāda, ka ERAB starptautiskā un reģionālā loma pašlaik ļoti atšķiras no lomas, kāda tai bija 1991. gadā, un ka ERAB pilnvaras ir jāpiemēro šajā jaunajā vidē, jo ERAB reaģē uz situāciju tirgū, paplašinot savu darbību dienvidu un austrumu virzienā;

21. atzīst arī to, ka darbības vide kļūst aizvien sarežģītāka, jo ir pasliktinājušies uzņēmējdarbības apstākļi — vietējo sadarbības partneru pieredze mazinās un aizvien biežāk rodas integritātes problēmas;

22. uzskata, ka ERAB jāpastiprina tehniskā palīdzība un konsultatīvi pasākumi, lai veicinātu labas pārvaldības standartus un nodrošinātu projektu atbilstīgu pārvaldību vietējā līmenī ES kaimiņvalstīs;

23. atzinīgi vērtē ERAB 2008. gadā gūtos panākumus, ieviešot integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai; mudina pilnveidot integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai ieviešanu abu banku institucionālajā struktūrā un ārējos pasākumos;

EIB un ERAB savstarpējā sadarbība un sadarbība ar citām starptautiskām, reģionālām un valsts mēroga finanšu iestādēm

24. norāda, ka EIB un ERAB aizvien vairāk finansē pasākumus vienos un tajos pašos reģionos ārpus Eiropas Savienības robežām, proti, Austrumeiropā, Dienvidkaukāzā, Krievijā un Rietumbalkānos, un tuvākajā nākotnē — arī Turcijā;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

25. norāda, ka valstīs, kur darbojas gan EIB, gan ERAB, abu banku sadarbība pašlaik notiek trīs dažādos veidos, proti, uz darbībām Austrumeiropā attiecas saprašanās memorands, kurā vadošā loma piešķirta ERAB un kopīgi ieguldījumi ir vispārējs darbības princips; Rietumbalkānos pašlaik notiek pāreja no "konkurējošām" un paralēlām darbībām uz jauniem sadarbības veidiem, apvienojot līdzekļus; un nesē ir panākta vienošanās, kuru piemēro sadarbībai Turcijā un kuras pamatprincips ir īpašo un kopīgo kompetences jomu definīcija, vadošo banku nosakot katrā gadījumā atsevišķi;

26. norāda, ka abu banku mērķi, pieredze un darbības veidi atšķiras un nevar krasi nošķirt aizdevumu izsniegšanu publiskajam un privātajam sektoram; norāda, ka pieaug to kopīgo jomu skaits, kurās aizvien prasmīgāk darbojas abas bankas, piemēram, MVU finansēšana, enerģētika un klimata pārmaiņas un publiskā un privātā sektora partnerības projekti; šajā sakarībā uzsver, ka vajadzīga ciešāka sadarbība;

27. uzskata, ka EIB un ERAB pasākumiem valstīs, kur darbojas abas šīs bankas, nebūtu jākonkurē, bet drīzāk citam citu savstarpēji jāpapildina, pamatojoties uz katras bankas salīdzinošajām priekšrocībām, un pārklāšanās dēļ nedrīkstētu radīt izmaksas klientam;

28. tādēļ, lai panāktu labāk strukturētu EIB un ERAB sadarbību valstīs, kur darbojas abas bankas, ierosina:

- a) abām bankām — uzlabot funkcionālo darba sadalījumu virzībā uz lielāku specializāciju, lai izmantotu katras bankas attiecīgās prasmes un priekšrocības;
- b) EIB — vairāk specializēties lielāka mēroga privātu un publisku infrastruktūru un projektu finansēšanā, tostarp ieguldījumos publiskā un privātā sektora partnerības projektos, kā arī ES uzņēmumu tiešajos ārvalstu ieguldījumos; savukārt ERAB — vairāk specializēties mazāka mēroga ieguldījumos un tādās jomās kā iestāžu izveide, privatizācija, tirdzniecības veicināšana, finanšu tirgi un tiešie ieguldījumi uzņēmumu kapitālā, lai uzlabotu korporatīvās vadības standartus;
- c) izstrādāt to projektu, sektoru un produktu definīciju, kuri varētu interesēt abas bankas un kur tās varētu apvienot zināšanas un resursus, piemēram, attiecībā uz MVU finansēšanu un ieguldījumu veicināšanu cīņā pret klimata pārmaiņām, piemēram, lai stimulētu enerģijas iegūvi no atjaunojamiem avotiem un mazinātu siltumnīcefekta gāzu emisiju; šajās jomās, kuras interesē abas bankas, izmantot pragmatisku pieeju un katru gadījumu izskatīt atsevišķi, katram līdzfinansējuma projektam nosakot atbildīgo iestādi, lai novērstu dublēšanos, un kā priekšnoteikumu izvirzot procedūru savstarpēju atzīšanu; šajā sakarībā nodrošināt, ka finansētie projekti neatkarīgi no tā, vai galveno atbildību uzņēmumus EIB vai ERAB, atbilst ES standartiem, piemēram, klimata aizsardzības vai sociālo tiesību jomā;
- d) abās iestādēs ieviest skaidrus sadarbības mehānismus gan augstākajos, gan zemākajos līmeņos;
- e) abām bankām — nākt klajā ar konkrētu priekšlikumu par saskaņotāku sadarbību, tostarp apsvērt kopēju standartu iespēju, lai sniegtu labumu akcionāriem, ieinteresētajām pusēm un saņēmējvalstīm;
- f) abām bankām — regulāri informēt Komisiju par savu sadarbību;
- g) Komisijai — reizi gadā sniegt ziņojumu Parlamentam un Padomei par EIB un ERAB finansēšanas darbību ietekmes un efektivitātes novērtējumu un par katras bankas ieguldījumu Eiropas Savienības ārpolitikas mērķu sasniegšanā, kā arī par abu banku savstarpējo sadarbību un sadarbību ar citām finanšu iestādēm;
- h) reizi gadā Parlamentā rīkot abu banku prezidentu uzklaušīšanu, kurā piedalītos arī Ekonomikas un monetāro lietu komisārs;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

29. iesaka EIB akcionāriem ilgtermiņa skatījumā apsvērt iespēju palielināt bankas kapitāla daļu ERAB, piemēram, saistībā ar kapitāla palielināšanos vai gadījumā, ja kāds pašreizējais ERAB akcionārs apsver savas līdzdalības izbeigšanu šajā bankā; uzskata, ka ilgtermiņā tas varētu uzlabot abu banku politikas saskaņotību un specializāciju gan darbības, gan ģeogrāfiskajā ziņā;

30. uzskata, ka jāzvaīrās no Eiropas Savienības ārējās palīdzības instrumentu jebkāda pārklāšanās; aicina pastiprināt sadarbību ar attīstības jomā strādājošām reģionālām un valsts līmeņa iestādēm vai aģentūrām Eiropas Savienībā, lai nodrošinātu efektīvu finansēšanu, izvairoties no pārklāšanās un dublēšanās un nodrošinātu ES atbalsta ietekmes saskaņotību un lielāku pamanāmību; atbalsta iespēju šajā sakarībā veikt savstarpēju deleģēšanu un procedūru atzīšanu;

31. atgādina, cik svarīga ir "Eiropas konsensā" iekļautā vienošanās, kura paredz — lai garantētu maksimālu rezultātu saņēmējvalstīs, nepieciešams stiprināt sinerģiju starp programmām, ko atbalsta EIB un citas finanšu iestādes, un Kopienas finansētajām programmām; uzsver, ka, šādi rīkojoties, īpaši jāņem vērā atbalsta saņēmēju intereses;

32. atzīst, ka EIB un ERAB jāsadarbjas ar citām starptautiskām vai reģionālām finanšu iestādēm, piemēram, Pasauls Banku, Āzijas Attīstības banku un Āfrikas Attīstības banku, lai vairāk ietekmētu reģionus, kas atrodas tālāk no Eiropas Savienības, un novērstu finansēšanas darbību nevēlamu pārklāšanos un dublēšanos; tomēr uzskata, ka starptautisko attīstības banku un iestāžu vidū EIB jāuzņemas galvenā loma Eiropas Savienības mērķu atbalstīšanā vides, sociālajā un attīstības jomā;

33. norāda, ka starptautiskajām attīstības bankām un iestādēm ir pozitīva ietekme jaunattīstības valstīs; uzskata, ka šī ietekme ir jāzvēpeta sīkāk un ir jāapsver turpmākie pasākumi, ņemot vērā Eiropas Attīstības fonda mērķus un darbības; ierosina, ka — ja tiek ievēroti ar vides un sociālajiem mērķiem saistīti nosacījumi — zemes iegādes finansēšanu varētu uzskatīt par EIB ārējām pilnvarām atbilstīgām ieguldījumu izmaksām, jo zemes īpašums ir viens no endogēnās attīstības faktoriem, it īpaši Āfrikas valstīs;

Pasaules finanšu tirgus nestabilitāte un tās ietekme uz EIB un ERAB

34. uzsver lielo nozīmi, kas EIB piešķirta Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā, it īpaši attiecībā uz pastiprinātu finansējuma piešķiršanu MVU, enerģijas ieguvei no atjaunojamiem avotiem un videi draudzīgam transportam; atzinīgi vērtē EIB lēmumu 2009. un 2010. gadā palielināt kopējo aizdevumu apjomu par 30 % (EUR 15 miljardiem) un lēmumu palielināt EIB parakstīto kapitālu par EUR 67 miljardiem līdz EUR 232 miljardiem, tādējādi ievērojot Lisabonas stratēģiju; tomēr mudina dalībvalstis vēl vairāk palielināt EIB kapitālu, lai tādējādi nodrošinātu, ka EIB iespējas piešķirt aizdevumus atbilst ražotāju un uzņēmējdarbības pārstāvju vidēja termiņa finansiālajām vajadzībām, lai nepieciešamības gadījumā atbalstītu videi draudzīgas un ilgtspējīgas darbavietas; uzsver, ka saistībā ar šo papildu resursu izmantošanu jātiecas panākt ilgtermiņa rezultātus; uzskata, ka saistībā ar pienākumu paplašināšanu ir nepieciešami atbilstīgi cilvēkresursi un finanšu resursi, un lielāka EIB darbību pārredzamība un atbildība;

35. aicina pastiprināt pasākumus riska dalīšanai starp komercbankām un EIB, sniedzot finansējumu MVU; tomēr aicina sekot līdzi tam, kā komercbankas izlieto EIB aizdevumus, un šajā sakarībā prasa izveidot rīcības kodeksu komercbanku un EIB sadarbībai; turklāt norāda, ka ir jāatjaunina EIB starpniekbanku saraksts;

36. uzskata, ka EIB un Komisijai jāpaātrina projektu īstenošana dalībvalstīs un nozarēs, kuras krīze skārusi vismagāk; šajā sakarībā uzskata — lai paātrinātu strukturālā atbalsta sniegšanu, ir svarīgi mobilizēt pieredzi un zināšanas, kas pieejamas tehniskās palīdzības programmās, piemēram, *Jaspers, Jeremie, Jessica* un *Jasmine*;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

37. norāda, ka Eiropas Savienība, reaģējot uz finanšu krīzi, ir lūgusi EIB paātrināt atbalsta piešķiršanu publiskā un privātā sektora partnerības projektiem; mudina EIB un ERAB īstenot šādus projektus tikai tad, ja to izmaksas nav pārmērīgas un tie nodrošina reālus ieguvumus; šajā sakarībā uzskata, ka ir jāuzlabo informācijas sniegšana, kā arī izmaksu lietderības un samērības novērtējuma metodes;

38. aicina dalībvalstis pilnībā izmantot riska kapitāla instrumentus, vispārējos aizdevumus un mikro-kreditēšanas mehānismus, ko piedāvā EIB programmas un instrumenti;

39. norāda, ka EIB līdzekļu piesaistīšanas un aizdevumu izsniegšanas darbību apjoms gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās ir pakāpeniski palielinājies un pašlaik šīs darbības ir galvenais ES mēroga instruments līdzekļu piesaistīšanai un aizdevumu izsniegšanai; turklāt norāda, ka ir bijis vērojams liels pieprasījums — tostarp Āzijā — pēc EIB izlaistām obligācijām; tādēļ aicina EIB kā sabiedriskā sektora banku un EIB valdes locekļus palielināt līdzekļu piesaistīšanas potenciālu, izlaižot pasaules tirgū euro denominētas obligācijas, lai tādējādi atbalstītu ilgtermiņa mērķus un mazinātu ekonomikas lejupslīdi gan Eiropas Savienībā, gan tās kaimiņvalstīs;

40. prasa Komisijai un EIB kopīgi veikt izpēti, kā pārvarēt kredītresursu trūkumu reālajā ekonomikā, izmantojot jaunus, inovatīvus finanšu instrumentus;

41. atzinīgi vērtē ERAB lēmumu 2009. gadā palielināt gada darbības apjomu par aptuveni 20 % līdz aptuveni EUR 7 miljardiem, lai mazinātu pašreizējo finanšu un ekonomisko krīzi, un norāda, ka puse no EUR 1 miljarda lielā papildu finansējuma 2009. gadā ir paredzēta Centrāleiropai un Austrumeiropai;

42. uzsver, ka pašreizējos apstākļos, kad pastāv stingri kredītu ierobežojumi, pieaug abu banku nozīme gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās robežām; aicina abas bankas pildīt saistības pret trešām valstīm pat ekonomikai grūtos laikos;

43. ierosina, ka pēc rūpīgas analīzes par finanšu krīzes ietekmi uz reālo ekonomiku vajadzētu aicināt EIB palielināt atbalstu jaunajām dalībvalstīm; turklāt norāda, ka ir svarīgi iesaistīt privāto sektoru, lai no jauna stabilizētu krīzes skarto ekonomiku; atzinīgi vērtē ERAB pastiprināto darbību jaunajās dalībvalstīs un ERAB, EIB, Eiropas Investīciju fonda un Pasaules Bankas grupas nesen izstrādāto Starptautisko finanšu iestāžu kopīgo rīcības plānu, kura mērķis — atbalstīt Centrāleiropas un Austrumeiropas banku sistēmu un reālo ekonomiku; tomēr iesaka noteiktā laikā veikt "pārejas ekonomikas valstu" definīcijas pārskatīšanu un izvērtēt to, kā norit ERAB darbības pārtraukšana Eiropas Savienības dalībvalstīs;

44. ar gandarījumu norāda, ka finanšu nestabilitātes ietekme uz EIB un ERAB ir neliela, kaut arī ERAB 2008. gadā pirmo reizi desmit gadu laikā uzrādīja zaudējumu sakarā ar stāvokļa pasliktināšanos vērtspapīru tirgos;

Eiropas Kopienų Tiesas sprieduma par EIB ārējām pilnvarām ietekme

45. atzinīgi vērtē Tiesas 2008. gada 6. novembra spriedumu par Lēmuma 2006/1016/EK juridisko pamatu;

46. reaģējot uz šo spriedumu, ierosina nekavējoties panākt vienošanos starp Parlamentu, Padomi un Komisiju, lai nodrošinātu gan to, ka pilnībā tiks ņemtas vērā Parlamenta prerogātas, gan arī EIB ārējo finansēšanas darbību nepārtrauktību; tādēļ uzsver, ka šāda nekavējoties panākta vienošanās būtu pagaidu risinājums ar precīzi noteiktu darbības beigu termiņu, proti, līdz termiņa vidusposma pārskatīšanai 2010. gadā;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

47. uzskata, ka ir izšķiroši svarīgi, ievērojot Tiesas spriedumu, pieņemt lēmumu, kas aizstātu Lēmumu 2006/1016/EK, un atzīst, ka pašlaik notiekošajai EIB ārējo aizdevumu politikas un sadarbības noteikumu termiņa vidusposma pārskatīšanai, kas jāpabeidz 2010. gadā, jādod iespēja izvērst patiesi plašas diskusijas par ES mērķiem un EIB piešķirtajiem resursiem, un Parlaments kā viens no likumdevējiem pilnībā iesaistīsies šajā diskusijā; aicina Komisiju pilnībā ņemt vērā šajā rezolūcijā paustos ierosinājumus, kad tā vidusposma pārskatīšanas noslēgumā izstrādās priekšlikumu jaunam lēmumam par EIB pilnvarām attiecībā uz ārējo aizdevumu izsniegšanu;

48. ierosina, ka uzraudzības komitejai darbs jāpabeidz 2010. gada sākumā, un aicina komitejas priekšsēdētāju drīz pēc tam nosūtīt secinājumus Parlamentam un Padomei; gaida uzraudzības komitejas secinājumus un prasa, lai tā ņem vērā šajā rezolūcijā un iepriekšējās Parlamenta rezolūcijās paustos ieteikumus; prasa, lai uzraudzības komiteja regulāri informē Parlamentu par darba gaitu;

*

* *

49. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Investīciju bankai un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Automobiļu rūpniecības nākotne

P6_TA(2009)0186

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par automobiļu rūpniecības nākotni

(2010/C 117 E/26)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Lisabonas Eiropadomes prezidentūras secinājumus 2000. gada 23. un 24. marta sanāksmē,
- ņemot vērā Prezidenta Barroso 2005. gada 2. februāra paziņojumu "Sadarbība izaugsmes un darbavietu attīstībai. Jauns posms Lisabonas stratēģijā" (COM(2005)0024),
- ņemot vērā augsta līmeņa darba grupas CARS 21 2005. gada 12. decembra galīgā ziņojuma secinājumus un CARS 21 termiņa vidusposma pārskatīšanas augsta līmeņa konferences 2008. gada 29. oktobra secinājumus,
- ņemot vērā 2008. gada 15. janvāra rezolūciju par CARS 21: konkurētspējīgas autobūves nozares tiesiskais regulējums⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 15. un 16. oktobra Briseles sanāksmē izdarītos prezidentūras secinājumus,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 29. oktobra paziņojumu "No finanšu krīzes augšupejai — Eiropas rīcības programma" (COM(2008)0706),

⁽¹⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 26. novembra paziņojumu Eiropadomei “Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns” (COM(2008)0800),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta nostāju, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2008. gada 17. decembrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu, ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju mazināšanai no vieglajiem automobiļiem ⁽¹⁾, nosaka emisijas standartus jauniem pasažieru automobiļiem,
  - ņemot vērā Padomes un Komisijas 2009. gada 4. februāra paziņojumus par finanšu krīzes ietekmi uz automobiļu rūpniecību,
  - ņemot vērā Konkurētspējas padomes 2009. gada 5. un 6. marta secinājumus par automobiļu rūpniecību,
  - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 25. februāra paziņojumu “Reagējot uz krīzi Eiropas autorūpniecībā” (COM(2009)0104),
  - ņemot vērā secinājumus par automobiļu rūpniecības stāvokli 2009. gada 16. janvāra Briseles sanāksmē, kurā ES rūpniecības ministri tikās ar Komisijas priekšsēdētāja vietnieku Günter Verheugen,
  - ņemot vērā Eiropas automobiļu ražotāju apvienības 2009. gada 29. janvārī publicēto statistiku par automobiļu pārdošanu 2008. gadā,
  - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā Eiropu skārusi ārkārtēja un dziļa finanšu un ekonomikas krīze, kā arī augsts bezdarba līmenis, kad darbu zaudē tūkstošiem cilvēku visos svarīgākajos rūpniecības segmentos;
- B. tā kā Eiropas finanšu tirgus pašreiz nedarbojas pienācīgi, it īpaši kreditēšanas jomā;
- C. tā kā Eiropas automobiļu rūpniecība un tās piegādātāji īpaši izjūt pašreizējo krīzi, turklāt šī ir īpaši svarīga Eiropas ekonomikas nozare, kuras ieguldījums darbavietu, inovāciju un konkurētspējas ziņā ir svarīgs visai tautsaimniecībai kopumā;
- D. tā kā Eiropas Savienības autorūpniecībā ir strukturāls jaudas pārpalikums un tā kā tiek prognozēts, ka 2009. gadā turpinās ievērojami samazināties pieprasījums pēc transportlīdzekļiem un tādēļ samazināsies arī to ražošanas apjomi, neizbēgami palielinot spiedienu uz nodarbinātību un ieguldījumu līmeni Eiropas Savienībā;
- E. tā kā Eiropas automobiļu rūpniecība ir vislielākais privātais ieguldītājs Eiropas Savienības izpētei un attīstībai (*R&D*) un tā kā Eiropas pasažieru un kravas automobiļu ražotājiem jā saglabā augsts ieguldījumu līmenis, ņemot vērā regulatīvās un tirgus prasības, it īpaši, lai nodrošinātu pāreju uz zema emisiju līmeņa autoparku;
- F. tā kā 2008. gada decembrī pieņemtajam normatīvo aktu kopumam par atjaunojamiem enerģijas avotiem un klimata pārmaiņām būs būtiska nozīme, veicinot videi draudzīgus ieguldījumus automobiļu rūpniecības nozarē, kuru mērķis ir enerģijas ietaupījums;
- G. tā kā Eiropas automobiļu rūpniecībā tieši vai netieši nodarbināti 12 miljoni darbinieku, kas veido 6 % no Eiropas Savienībā nodarbinātajām personām, un tā kā miljoniem šo darbavietu pašlaik ir apdraudētas, turklāt šajā nozarē strādā daudz augsti kvalificētu darbinieku, kurus nedrīkstētu zaudēt;

(1) Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0614.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- H. tā kā daudz jaunu darbavietu automobiļu rūpniecībā var radīt līdz ar videi draudzīgāku tehnoloģiju ieviešanu;
- I. tā kā Eiropas automobiļu rūpniecība ir būtiski svarīga ES ekonomikai, jo tā netieši ietekmē citas jomas un nozares, bet jo īpaši — simtiem tūkstošu mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) pastāvēšanu;
- J. tā kā dažas dalībvalstis jau sākušas īstenot valsts mēroga pasākumus automobiļu rūpniecības atbalstam;
- K. tā kā galvenā atbildība par krīzes pārvarēšanu jāuzņemas pašai nozarei;
- L. tā kā Komisija pašlaik apspriež turpmāku tirdzniecības liberalizāciju saistībā ar Dohas sarunu kārtu un brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Dienvidkoreju,
1. atzīst, ka pašreizējā ekonomikas un finanšu krīze nopietni ietekmē automobiļu rūpniecību, ko īpaši apliecina gan strauja automobiļu pieprasījuma krišanās, gan arī jaudas pārpalikumi, grūtības saņemt kredītu finansējumu un strukturālas problēmas, kas bija aktuālas jau pirms krīzes;
  2. uzsver, ka šī ir Eiropas mēroga krīze; tāpēc vērš uzmanību uz to, cik svarīgas ir ES dalībvalstu starpā saskaņotas un koordinētas ierosmes attiecībā uz Eiropas automobiļu rūpniecību un aicina izveidot reālu Eiropas rīcības plānu, paredzot konkrētus soļus par to, kā ES un dalībvalstis varētu pieņemt nepieciešamos izšķirošos pasākumus;
  3. ar pieaugošām bažām atzīmē, ka daži dalībvalstu līmenī pieņemti īstermiņa pasākumi varētu izkropļot konkurenci vienotajā tirgū, kaitējot ilgtermiņa konkurētspējai, un tāpēc aicina dalībvalstis nodrošināt, lai turpmākie pasākumi būtu saskaņoti, efektīvi un koordinēti;
  4. šajā sakarā atzinīgi vērtē saistībā ar Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu izstrādāto pagaidu shēmu valsts atbalsta novērtējumam;
  5. atzinīgi vērtē Komisijas centienus efektīvi politiski reaģēt uz “General Motors Europe” un tā piegādātāju grūtībām, koordinējot attiecīgo dalībvalstu centienus, tostarp 2009. gada 13. marta ministru sanāksmes rīkošanu, un meklējot atbilstīgu un taisnīgu risinājumu intelektuālā īpašuma tiesību jautājumā;
  6. aicina Padomi un Komisiju paātrināt, vienkāršot un palielināt finanšu atbalstu automobiļu rūpniecībai, jo īpaši paredzot Eiropas Investīciju bankas (EIB) iesaistīšanos un valsts garantijas aizdevumiem ar zemu procentu likmi; mudina Padomi un Komisiju prasīt administratīvo procedūru vienkāršošanu attiecībā uz kredītu pieteikumiem; uzskata, ka finanšu atbalstam, it īpaši aizdevumu veidā, vajadzētu veicināt pieprasījumu pēc jaunām automašīnām, tādējādi sekmējot ekonomisko izaugsmi, vides aizsardzību un ceļu satiksmes drošību;
  7. prasa EIB pievērst pienācīgu uzmanību ar automobiļu nozari saistītajiem MVU, lai arī tie varētu turpināt piekļūt kredītu līdzekļiem, un mudina dalībvalstis palielināt EIB aizdevumu iespējas līdz līmenim, kas atbilst automobiļu rūpniecības finansēšanas vajadzībām vidējā termiņā;
  8. prasa ar visiem finanšu vai fiskāliem pasākumiem (tostarp ar sistēmu par veco automobiļu nodošanu metāllūžņos) atbalstīt un paātrināt nepieciešamās tehnoloģiskās pārmaiņas nozarē, jo īpaši dzinēju energoefektivitātes un emisiju samazināšanas jomā, turklāt pilnībā ievērojot neseno pieņemtos tiesību aktus;

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

9. atkārtoti apstiprina, ka ar ES un valstu līmeņa politikas pasākumiem vajadzētu veicināt to uzdevumu risināšanu, kuri saistīti ar automobiļu rūpniecības un tās piegādātāju nozares restrukturizāciju un pārveidi šajā uzņēmējdarbības jomā valdošās ļoti spēcīgās konkurences dēļ, un aicina nozari izstrādāt visaptverošu uzņēmējdarbības stratēģiju un īstenot šādus pielāgojumus sociāli atbildīgā veidā, cieši sadarbojoties ar arodbiedrībām;
10. uzsver nepieciešamību pilnībā iesaistīt arodbiedrības pašreizējās diskusijās un aicina Komisiju sniegt atbalstu patiesam Eiropas mēroga sociālajam dialogam par šo nozari, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo krīzi;
11. līdzsvaroti īstenojot visas t.s. Lisabonas prioritātes, aicina Komisiju nodrošināt iespējami labāku visu nodarbinātības veicināšanai paredzēto Eiropas Savienības līdzekļu izmantošanu, kā piemēram, Kohēzijas fondu, struktūrfondu, Sociālo fondu vai Globalizācijas pielāgošanas fondu un atvieglot, uzlabot un paātrināt piekļuvi šiem līdzekļiem; uzskata, ka šos līdzekļus varētu izmantot darbinieku apmācības un pārkvalificēšanās programmām agrīnā posmā, turklāt neatkarīgi no tā, kur un kad tiek piemēroti darba laika ierobežojumi;
12. atkārtoti apstiprina to, ka automobiļu rūpniecībā nepieciešami pastāvīgi ieguldījumi pētniecības un izstrādes programmās, kas sniedz labākos iespējamos risinājumus kvalitātes, drošības un vides aizsardzības jomā, lai sasniegtu ilgtermiņā konkurētspējīgu sistēmu, un tāpēc aicina Komisiju atvieglot, uzlabot un paātrināt piekļuvi pētniecībai un izstrādei paredzētajiem ES atbalsta instrumentiem, piemēram, Septītajai pamatprogrammai pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai;
13. aicina Komisiju izstrādāt vadlīnijas un ieteikumus par pasākumiem, ar kuriem veicināt saskaņotu pieeju autoparka atjaunošanai, piemēram, sistēma veco automobiļu nodošanai metāllūžņos un citi tirgus stimuli, kuriem ir pozitīva īstermiņa ietekme uz patērētāju pieprasījumu pēc jauniem transportlīdzekļiem un kuri ir paredzēti automobiļu izpirkumnomas tirgus atdzīvināšanai; aicina Komisiju uzraudzīt valstīs jau veiktos šāda veida pasākumus, lai nepieļautu iekšējā tirgus izkropļojumus;
14. atzīst nepieciešamību pēc padziļināta dialoga un pastāvīgām diskusijām ar trešām valstīm un ES galvenajiem tirdzniecības partneriem par automobiļu rūpniecības nākotni un tāpēc aicina Komisiju cieši uzraudzīt notikumu attīstību ārpuskopienas valstīs, jo īpaši ASV un Āzijā, lai nodrošinātu līdzvērtīgu starptautiskās konkurences apstākļus, taču atturoties no protekcionisma un diskriminējošiem pasākumiem pasaules automobiļu tirgū;
15. aicina Komisiju pirms Eiropas Savienības un Dienvidkorejas brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanas panākt līdzsvarotu un abām pusēm pieņemamu risinājumu;
16. atzinīgi vērtē CARS 21 procesu, jo ar tā palīdzību Eiropas līmenī tiek noteikta ilgtermiņa rūpniecības politika; aicina Komisiju pastāvīgi īstenot, pārraudzīt un pārskatīt šo ilgtermiņa stratēģisko plānu, lai nodrošinātu gan Eiropas automobiļu rūpniecības turpmāko konkurētspēju, gan ilgtspējīgu nodarbinātību šajā nozarē;
17. aicina Komisiju pilnībā piemērot labāka likumdošanas procesa principus un atbilstoši CARS 21 grupas ieteikumiem veikt vispusīgu izvērtējumu par ES automobiļu nozari reglamentējošo turpmāko Kopienas tiesību aktu ietekmi, tādejādi sekmējot juridisko noteiktību un paredzamību automobiļu rūpniecības nozarē;
18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

Baltā grāmata par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpšanu

P6_TA(2009)0187

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par Balto grāmatu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpšanu (2008/2154(INI))

(2010/C 117 E/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. aprīļa Balto grāmatu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpšanu (COM(2008)0165) (Baltā grāmata),
  - ņemot vērā 2007. gada 25. aprīļa rezolūciju par Zaļo grāmatu “Zaudējumu atlīdzināšanas prasības par EK konkurences noteikumu pārkāpšanu”⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 13. marta paziņojumu ar nosaukumu “ES Patērētāju politikas stratēģija 2007.–2013. gadam — Patērētāju tiesību nodrošināšana, labklājības uzlabošana, efektīva aizsardzība” (COM(2007)0099),
  - ņemot vērā Padomes 2002. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1/2003 par konkurences noteikumu īstenošanu saskaņā ar Līguma 81. un 82. pantu⁽²⁾, Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulu (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija,⁽³⁾ un Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulu (EK) Nr. 139/2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (“EK Apvienošanās Regula”)⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par atbrīvojumu no sodanaudas un sodanaudas samazināšanu karteļu gadījumos⁽⁵⁾, kā arī Komisijas 2008. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 622/2004⁽⁶⁾ par izlīguma procedūras kārtību karteļu lietās,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Iekšēja tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A6–0123/2009),
- A. tā kā konkurences politika vairo Eiropas Savienības ekonomikas sasniegumus un ievērojami veicina Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanu;
- B. tā kā Eiropas Kopienu Tiesa ir nolēmusi — lai nodrošinātu Līguma 81. panta pilnīgu piemērošanu, privātpersonas un uzņēmumi var lūgt uzsākt procedūras par to zaudējumu atlīdzināšanu, kas tiem radušies Eiropas Kopienu konkurences noteikumu pārkāpšanas dēļ;
- C. tā kā prasību celšana zaudējumu atlīdzībai ir tikai viens no efektīvas sistēmas elementiem privāto tiesību aizstāvēšanai un tā kā alternatīvas strīdu izšķiršanas mehānismi attiecīgos apstākļos ir iedarbīga alternatīva kolektīvam kompensāciju mehānismam, ar to tiek nodrošināta godīga un ātra strīdu izšķiršana ārpusietas kārtībā un tādēļ šādus mehānismus vajadzētu veicināt;

⁽¹⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 653. lpp.

⁽²⁾ OV L 1, 4.1.2003., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 123, 27.4.2004., 18. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 298, 8.12.2006., 17. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 171, 1.7.2008., 3. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- D. tā kā Baltajā grāmatā apskatītie jautājumi attiecas uz visām cietušo kategorijām, EK līguma 81. un 82. panta visu veidu pārkāpumiem un visām tautsaimniecības nozarēm;
- E. tā kā ar jebkuru priekšlikumu ieviest kolektīvās kompensācijas mehānismus par EK konkurences noteikumu pārkāpumiem vajadzētu papildināt, bet ne aizstāt alternatīvos aizsardzības veidus, kas jau pastāv dažās dalībvalstīs (piemēram, apvienību iesniegtās prasības patērētāju interesēs un tipveida prasību iesniegšana);
- F. tā kā to zaudējumu atlīdzības prasību mērķis, kas iesniegtas balstoties uz civiltiesībām, ir atlīdzināt cietušajiem nodarīto kaitējumu un tā kā jāievēro no līgumiskām saistībām neizrietošas atbildības principi, kas no vienas puses aizliedz negodīgu iedzīvošanos un zaudējumu vairākkārtēju atlīdzināšanu, un kas no otras puses paredz izvairīties no atlīdzības, kurā iekļautas arī soda sankcijas;
- G. tā kā, neskatoties uz to, ka Komisijas un valsts konkurences uzraudzības iestāžu veiktā konkurences tiesību īstenošana balstās uz publisko tiesību principiem un tā kā valsts tiesu iestādēs privātas prasības zaudējumu atlīdzībai tiek iesniegtas reti, kaut gan dažas dalībvalstis ir veikušas pasākumus vai arī tos veiks, lai atvieglotu privātpersonu zaudējumu atlīdzību prasījumu izskatīšanu EK konkurences noteikumu pārkāpumu gadījumos;
- H. tā kā privātpersonu iesniegtajām prasībām zaudējumu atlīdzībai vajadzētu papildināt un atbalstīt, bet ne aizstāt iestāžu veikto konkurences tiesību īstenošanu, un, tā kā tādēļ jāpalielina konkurences iestāžu finansējums un personāls, lai varētu efektīvāk izskatīt EK konkurences noteikumu pārkāpumus;
- I. tā kā nav svarīgi, kādā veidā strīds ir izšķirts, bet ir būtiski, ka procedūras un drošības pasākumi tiek izmantoti, lai nodrošinātu taisnīgu attieksmi pret visām pusēm, vienlaikus nodrošinot, ka sistēma netiek izmantota ļaunprātīgi, kā tas notiek citās tiesību sistēmās, īpaši Amerikas Savienotajās Valstīs;
- J. tā kā attiecībā uz visiem priekšlikumiem, uz kuriem neattiecas Kopienas ekskluzīvā kompetence, Komisijai jāievēro subsidiaritātes un proporcionalitātes principi;
1. atzinīgi vērtē minēto Balto grāmatu un uzsver, ka EK konkurences noteikumi, jo īpaši šo noteikumu efektīva izpilde prasa, ka cietušajiem EK konkurences noteikumu pārkāpumu dēļ ir jāparedz tiesības pieprasīt radīto zaudējumu atlīdzību;
  2. konstatē, ka Komisija līdz šim nav izklāstījusi, uz kāda juridiskā pamata tā balstīs ierosinātos pasākumus un ka papildus jāapsver, uz kādu juridisko pamatu atsaukties, lai iejauktos valsts procedūrās attiecībā uz zaudējumu nodarīšanu, kuri neizriet no līgumiskām saistībām, un valstu procesuālajās tiesībās;
  3. uzskata, ka daži šķēršļi efektīvai kompensācijai personām, kas cietušas EK konkurences noteikumu pārkāpumu rezultātā, piemēram, zaudējumi, kas nodarīti lielam personu skaitam, informācijas neatbilstība un citas problēmas saistībā ar zaudējumu atlīdzības prasījumu izskatīšanu, sastopami ne tikai attiecībā uz EK konkurences tiesībām, bet arī citās jomās, piemēram, produkta drošumatbildības jomā, kā arī citās ar patērētāju saistītās prasībās;
  4. atgādina, ka individuālus patērētājus, kā arī mazus uzņēmumus, īpaši tos, kam nodarīts atsevišķs un salīdzinoši neliels kaitējums, bieži vien no individuālu prasību iesniegšanas par zaudējumu atlīdzību attur atām saistītās izmaksas, vilcināšanās, neskaidrības, riski un slogi; šajā sakarībā uzsver, ka kolektīvās kompensācijas, kas ļauj apkopot cietušo individuālos zaudējumu atlīdzības prasījumus par Eiropas Kopienas konkurences noteikumu pārkāpumiem un uzlabo tiesas pieejamību, ir svarīgs preventīvs līdzeklis; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus par mehānismiem kolektīvo kompensāciju uzlabošanai, vienlaikus izvairoties no tiesāšanās pārmērīgas izmantošanas;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

5. norāda, kā par veselību un patērētāju jautājumiem atbildīgais Komisijas ģenerāldirektorāts 2008. gada beigās publicējis divu pētījumu rezultātus — pētījums par apvienoto prasību iesniegšanas mehānismiem dalībvalstīs un pētījums par iespējamiem iekšējā tirgus traucējumiem, kas izriet no atšķirīga regulējuma dalībvalstu tiesību aktos; turklāt norāda, ka Komisija publicējusi Zaļo grāmatu par Kopienas iespējamiem pasākumiem patērētāju aizsardzības tiesību jomā un paziņojusi par vēl viena cita politikas dokumenta publicēšanu 2009. gadā; uzsver, ka pasākumi Kopienas līmenī nedrīkst veicināt patvaļīgu vai nevajadzīgu valstu procesuālo tiesību sadrumstalošanu, un tādēļ vajadzētu rūpīgi apsvērt, vai un kādā mērā vajadzētu izvēlēties horizontālo vai integrēto pieeju, lai veicinātu strīdu izšķiršanu ārpustiesas kārtībā un zaudējumu atlīdzības prasījumu izskatīšanu; tādēļ aicina Komisiju uzsākt pārbaudi par iespējamiem juridiskajiem pamatiem un par to, vai izmantot horizontālo vai integrēto pieeju, tomēr obligāti neparedzot vienotu horizontālu instrumentu, un pagaidām neierosināt mehānismus, kas reglamentētu prasību iesniegšanu tiesību aizstāvēšanai cietušajiem saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpumiem, ja nav paredzēta Parlamenta līdzdalība to pieņemšanā, izmantojot koplēmuma procedūru;

6. konstatē, ka prasījumus par zaudējumiem, kas radušies saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpumiem, konsekvēnti vajadzētu izskatīt tāpat kā citus no līgumiskām saistībām neizrietošus prasījumus, uzskata, ka horizontālā vai integrētā pieeja varētu attiekties uz procesuālo tiesību noteikumiem, kas ir kopēji kolektīvās kompensācijas mehānismiem dažādās tiesību jomās, un uzsver ka ar šo pieeju nevar novilcināt vai izvairīties no priekšlikumu un pasākumu izstrādāšanas, kas atzīti par nepieciešamiem pilnīgai Eiropas Kopienas konkurences tiesību izpildei; turklāt pieņem zināšanai uzlabotu analīzi par privātajās konkurences tiesībās paredzēto kompensāciju, informāciju par konkurences iestāžu uzlabotu sistēmu, tostarp Eiropas Konkurences tīklu, un to, ka tas, vismaz attiecībā uz dažiem jautājumiem, pamato nepieciešamību steidzīgi rīkoties, ņemot vērā, ka dažus no paredzētajiem pasākumiem varētu attiecināt arī uz jomām, kas nav saistītas ar konkurences tiesībām; uzskata, ka šādus nozarei paredzētus pasākumus varētu ierosināt, ņemot vērā īpašos sarežģījumus un grūtības, ar ko sastopas konkurences noteikumu pārkāpumu rezultātā cietušie;

7. norāda, ka ir vēlama viena un galīga izlīguma panākšana attiecībā uz visiem atbildētajiem, lai mazinātu nenoteiktību un pārspīlētu ietekmi uz tautsaimniecību, kas, iespējams, ietekmētu nodarbinātos, pakalpojumu sniedzējus, apakšuzņēmējus un citas nevainīgas iesaistītās puses; aicina izvērtēt un, iespējams, ieviest tādu ārpustiesas izlīguma procedūru lielu personu skaita apvienotajām prasībām, ko puses var vai nu ierosināt pirms prasības pieteikuma iesniegšanas, vai saskaņā ar tās tiesas rīkojumu, kurā iesniegts prasības pieteikums; uzskata, ka šādas izlīguma procedūras mērķim būtu jābūt strīdu izšķiršanai ārpustiesas kārtībā, cenšoties panākt juridisku apstiprinājumu izlīgumam, ko var pasludināt par saistošu attiecībā uz visiem cietušajiem, kas iesaistījušies šajā izlīguma procedūrā; uzsver, ka šāda procedūra nedrīkst ne pārmērīgi paildzināt tiesas procesu, ne arī veicināt prasījumu netaisnīgu nokārtošanu; aicina Komisiju meklēt veidus, kā panākt lielāku noteiktību, tostarp arī pārbaudot, vai prasītāji, kuri celtu prasības vēlāk, parasti necerētu iegūt lielāku kompensāciju, nekā tas paredzēts, izšķirot strīdus ar izlīguma procedūru;

8. uzskata, ka tiešiem vai netiešiem pircējiem, iesniedzot individuālas vai sekundāras prasības, jābūt pieejamiem individuāliem, apvienību vai grupas prasības pieteikumiem, kurus var arī ierosināt kā tipveida prasījumus, bet, lai izvairītos no vienas puses vairākiem prasības pieteikumiem par to pašu prasījuma priekšmetu, izvēles izdarīšanai attiecībā uz vienu prasības pieteikumu vajadzētu atturēt pusi no piedalīšanās citā prasības pieteikumā gan vienlaicīgi, gan pēc kāda laika; uzskata, ka gadījumā, ja vairākas puses iesniedz dažādus prasības pieteikumus, jācenšas tos apvienot vai izskatīt noteiktā secībā;

9. uzskata — lai izvairītos no pārmērīgas tiesāšanās, dalībvalstīm saskaņā ar 3. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīvā 98/27/EK par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību⁽¹⁾ vajadzētu atzīt Ombuda vai kvalificētu organizāciju pilnvaras sniegt apvienību prasības patērētāju interesēs un ka vajadzētu apsvērt iespēju par ārkārtas pilnvarojuma piešķiršanu šādos pārstāvības prasījumos galvenokārt apvienībām, kas nodarbojas ar zaudējumu atlīdzības prasījumu izvirzīšanu uzņēmumu vārdā;

(1) OV L 166, 11.6.1998., 51. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

10. prasa noteikt, ka kolektīvajā atlīdzības prasībā var iesaistīties tikai skaidri noteiktu personu loks un ka šādas grupas locekļu noteikšanai jānotiek pirms kolektīvās atlīdzības prasības iesniegšanas, kurai var pievienoties patērētāji, un personu loka noteikšanai apvienību prasību iesniegšanas gadījumos, ko veic kvalificētas organizācijas, kuras ir izraudzītas iepriekš vai arī tām jau iepriekš piešķirts ārkārtas pilnvarojums, jānotiek skaidri noteiktā laika periodā bez liekas kavēšanās, ievērojot spēkā esošos tiesību aktus, kas paredz vēlāku laiku; uzsver, ka vajadzētu atlīdzināt tikai patiešām ciestos zaudējumus; konstatē, ka prasījuma apmierināšanas gadījumos piespriedē zaudējumu kompensācijas summa jāizmaksā tikai identificēto personu lokam vai to nominētām personām un ka kvalificētā organizācija jebkurā gadījumā var saņemt atlīdzību tikai par izdevumiem, kas tai radušies, iesniedzot prasījumu, bet tā nevar ne tieši, ne netieši būt nominēta saņemt zaudējumu atlīdzību;

11. uzsver, ka individuālas prasības apmierināšanas gadījumā nav izslēgta iestāžu veikta vēlāka izmeklēšana attiecībā uz EK konkurences noteikumu pārkāpumu; turklāt atkārtoti uzsver — lai mudinātu uzņēmumus cik vien iespējams drīz un efektīvi atlīdzināt cietušajiem zaudējums to nelikumīgas rīcības rezultātā, no konkurences iestādēm tiek prasīts ņemt vērā izmaksāto vai maksājamo kompensāciju, nosakot uzliedzamo soda naudu uzņēmumam, kas ir atbildējais; tomēr norāda, ka tam nevajadzētu būt pretrunā ne ar cietušo tiesībām saņemt pilnu atlīdzību par kaitējumu, ne arī ar nepieciešamību saglabāt soda naudas preventīvo mērķi un ka tam nevajadzētu izraisīt ne ilgstošu nenoteiktību uzņēmumiem attiecībā uz strīda izšķiršanas galīgumu; aicina Komisiju un Padomi precīzi iestrādāt Regulā (EK) 1/2003 šos soda naudas noteikšanas principus, kā arī turpināt uzlabot un precizēt šos principus, lai tie atbilstu vispārējiem tiesību principiem;

12. norāda, ka sagatavošanās posmu būtu jāveido sākotnējam novērtējumam par kolektīvo prasību priekšrocībām un uzsver, ka prasītāji kolektīvajās prasībās par kompensācijām nevar būt labākā, ne sliktākā situācijā kā individuālie prasītāji; prasa, lai saistībā ar kolektīvo kompensāciju mehānismiem tiek piemērots princips, saskaņā ar kuru pusei, kas iesniedz prasījumu, jāpierada tā pamatotība, ja attiecīgajās valstu tiesībās nav paredzēti atvieglojumi attiecībā uz pierādījumu iesniegšanas pienākumu vai arī atvieglotu piekļuvi informācijai un pierādījumiem, kas ir atbildētāja rīcībā;

13. prasa Komisijai pēc izmeklēšanas pabeigšanas cietušajiem EK konkurences noteikumu pārkāpumu rezultātā nodrošinātu iespēju piekļūt nepieciešamajai informācijai, lai varētu sniegt prasību par zaudējumu kompensāciju, un uzsver, ka EK līguma 255. pantā un Regulā (EK) Nr. 1049/2001 noteiktas tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, un iestādes to var aizliegt tikai saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti minētajā regulā un īpaši tās 4. pantā; tādēļ uzskata, ka Komisijai attiecīgi jāinterpretē Regula (EK) Nr. 1049/2001 vai jāierosina tās grozījumi; uzsver, ka gadījumos, kad iestādes atļauj piekļuvi dokumentiem, īpaša uzmanība jāpievērš atbildētāja un trešo personu komercnoslēpuma un uzņēmuma noslēpuma aizsardzībai un konstatē, ka ir vajadzīgas pamatnostādnes attiecībā uz pieteikumiem par sadarbību ar iestādēm pārkāpumu izmeklēšanā;

14. uzskata, ka valsts līmeņa tiesai nevar būt saistošs citas dalībvalsts konkurences iestādes lēmums, neskarot noteikumus, ar kuriem paredz, ka saistoši ir lēmumi, kurus pieņēmusi iestāde, kas ir Eiropas Konkurences tīkla locekle, piemērojot Līguma 81. un 82. pantu un attiecībā uz to pašu prasījuma priekšmetu; norāda, ka apmācības un pieredzes apmaiņas programmām vajadzētu nodrošināt lēmumu konverģenci, tādējādi, lai citas konkurences uzraudzības iestādes lēmuma akceptēšana kļūtu par normu;

15. uzsver, ka zaudējumu atlīdzības prasījumu izvirzīšanas priekšnoteikums vienmēr ir apzināta rīcība un ka EK konkurences noteikumu pārkāpumam jābūt izdarītam vismaz aiz neuzmanības, ja vien valsts tiesību akti EK konkurences noteikumu pārkāpuma gadījumā paredz automātisku vainas prezumpciju vai atspēkojamu vainas prezumpciju, tādējādi nodrošinot konkurences tiesību konsekventu un saskaņotu piemērošanu;

16. atzinīgi vērtē to, ka kompensācija paredzēta, lai atlīdzinātu radušos zaudējumus, kā arī neiegūto labumu, tostarp pārmaksu un procentus, un prasa iekļaut šo zaudējumu definīciju Kopienas līmenī paredzētajos kolektīvās kompensācijas mehānismos;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

17. atzinīgi vērtē Komisijas darbu, lai izstrādātu nesaistošu orientējošu sistēmu zaudējumu atlīdzības aprēķināšanai, kurā būtu lietderīgi iekļaut pamatnostādnes par nepieciešamo informāciju, lai veiktu aprēķinus, un par šo aprēķinu piemērošanu mehānismiem alternatīvai strīdu izšķiršanas izmantošanai, kad vien tas iespējams;
18. konstatē, ka kopējas Kopienas pieejas izstrādāšanai par uzceļojuma novirzīšanu un aizstāv iebilduma pieļaujamību par uzceļojuma novirzīšanu, un uzsver, ka šis iebildums principā jāpierāda atbildētājam, tomēr tiesas var atsaukties uz praksē apstiprinātām valsts tiesību normām par ceļoņsakarību un atbildību, lai nodrošinātu taisnīgus lēmumus katrā konkrētā gadījumā; iesaka, ka ierosināmajam pamatnostādnēm attiecībā apmēru, kādā netiešais pircējs un jo īpaši galīgais netiešais pircējs var balstīties uz atspēkojamu prezumpciju, ka nelikumīgā pārākuma pilnībā novirzīta netiešo pircēju līmenī;
19. atzinīgi vērtē to, ka noilguma termiņu ilgstoša vai nepārtraukta konkurences pārkāpuma gadījumā jāskaitīt no pārkāpuma pārtraukšanas brīža vai attiecīgi ar brīdi, kad vajadzēja uzzināt par pārkāpumu atkarībā no tā, kas ir vēlāk; uzsver, ka noteikumi par noilgumu kalpo arī juridiskajai noteiktībai, un gadījumā, ja nav iesniegta publiska vai individuāla prasība, jāpiemēro piecu gadu noilguma termiņš; turklāt atzinīgi vērtē arī to, ka attiecībā uz individuāliem prasījumiem noilguma termiņš tiek noteikts saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, un prasa, lai tas būtu spēkā arī attiecībā uz sekundārajiem prasījumiem; norāda, ka nedrīkst ietekmēt dalībvalstu tiesību aktus, kas reglamentē noilguma termiņa apturēšanu vai pārtraukšanu;
20. atzinīgi vērtē to, ka dalībvalstīm pašām jāpieņem noteikumi par to, kas sedz ar izskatīšanu saistītās izmaksas; uzskata, ka dalībvalstu ziņā ir novērtēt to, vai nepieciešams nodrošināt, ka prasītāju un atbildētāju tiesas procesos izmantojamo līdzekļu atšķirības neattur sniegt labi pamatotas prasības par zaudējumu atlīdzību un norāda, ka tiesas pieejamība jālīdzsvaro arī ar stingriem pasākumiem tādas ļaunprātīgas izmantošanas novēršanai, kas, piemēram, izpaužas arī nenopietnu, apvainojošu vai šantažējošu prasību veidā;
21. norāda, ka pieteikumi par piedalīšanos programmas sadarbībai ar iestādēm pārkāpumu izmeklēšanā dod galveno ieguldījumu aizliegtu vienošanos atklāšanā, tādā veidā vispirms ļaujot iesniegt zaudējumu atlīdzības prasījumus, un prasa pārbaudīt iespējas, lai saglabātu ieinteresētību pieteikties dalībai sadarbības programmās pārkāpumu izmeklēšanā; uzsver, ka, neskatoties uz sadarbības programmas pārkāpumu izmeklēšanā nozīmīgumu, kategoriski jānoraida to programmas dalībnieku atbrīvošana no solidāras civiltiesiskās atbildības, kuri piekrituši sadarboties, jo tā ir pretrunā esošajai sistēmai un ierobežo EK konkurences noteikumu pārkāpuma rezultātā cietušo tiesības;
22. aicina Komisiju, nevis lai ierobežotu, bet gan veicinātu cietušo tiesības iesniegt zaudējumu atlīdzības prasījumus, par prioritāti atzīt izvairīšanos no procedūru izbeigšanas, kas saistītas ar aizliegtu vienošanos noslēgšanu un konkurenci, un pienācīgi pabeigt visas šīs nozīmīgās procedūras, pieņemot skaidru lēmumu;
23. uzsver, ka Parlamentam, izmantojot koplēmuma procedūru, jābūt iesaistītam attiecībā uz visām likumdošanas iniciatīvām kolektīvās kompensācijas jomā;
24. aicina pirms jebkādu likumdošanas priekšlikumu iesniegšanas veikt neatkarīgu izmaksu un ieguvumu analīzi;
25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī sociālajiem partneriem Kopienas līmenī.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgums

P6_TA(2009)0189

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu 2008/2135(INI)

(2010/C 117 E/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2005. gada 7. septembrī parakstīto Indijas un ES stratēģisko partnerattiecību kopīgās rīcības plānu, īpaši iedaļu par tirdzniecības un investīciju veicināšanu, un tās pārskatīto variantu,
- ņemot vērā kopīgo paziņojumu, ko pieņēma ES un Indijas uzņēmēju 4. augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika 2003. gada 29. novembrī, un īpaši ES un Indijas kopīgo iniciatīvu par tirdzniecības un investīciju veicināšanu,
- ņemot vērā secinājumus, ko pieņēma ES un Indijas apaļā galda 9. sanāksmē, kas notika Haidarabadā 2005. gada 18.–20. septembrī,
- ņemot vērā ES un Indijas augsta līmeņa darba grupas tirdzniecības lietās ziņojumu ES un Indijas 7. augstākā līmeņa sanāksmei, kas notika 2006. gada 13. oktobrī Helsinkos,
- ņemot vērā kopīgo paziņojumu, ko pieņēma ES un Indijas 9. augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika Marselē 2008. gada 29. septembrī,
- ņemot vērā kopīgo paziņojumu, ko pieņēma ES un Indijas uzņēmēju 9. augstākā līmeņa sanāksmē, kas notika Parīzē 2008. gada 30. septembrī,
- ņemot vērā Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) lēmumu attiecībā uz Līgumu par intelektuālā īpašuma tiesību aspektiem saistībā ar tirdzniecību (TRIPS) un veselības aizsardzību, ko pieņēma 2005. gada 29. novembrī,
- ņemot vērā tā 2005. gada 1. decembra nostāju attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par to patentu obligāto licencēšanu, kas ir saistīti ar farmaceitisko produktu ražošanu eksportēšanai uz tām valstīm, kurās pastāv veselības aizsardzības problēmas ⁽¹⁾,
- ņemot vērā saprašanās memorandu par divpusējo sadarbību starp Patentu, dizaina un preču zīmju galveno biroju, no vienas puses, un Eiropas patentu biroju, no otras puses, ko parakstīja 2006. gada 29. novembrī,
- ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) pamatnostādnes starptautiskajiem uzņēmumiem un Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) trīspusējo deklarāciju par principiem attiecībā uz daudz nacionālajiem uzņēmumiem un sociālo politiku,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 22. marta paziņojumu "Partnerības izaugsmei un nodarbinātībai īstenošana — veidot Eiropu par izcilības paraugu uzņēmumu sociālās atbildības jomā" (COM(2006)0136),
- ņemot vērā ESAO nodarbinātības statistiku 2008.–2007. gadā,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 5. februāra paziņojumu "Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās" (COM(2008)0055),

⁽¹⁾ OV C 285 E, 22.11.2006., 79. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- ņemot vērā ASV un Indijas 2004. gada nolīgumu “Turpmākie pasākumi stratēģisko partnerattiecību veicināšanai” un vienošanos par kodolenerģijas izmantošanu civiliem mērķiem, kas tika panākta 2006. gada 2. martā, prezidenta Dž. Buša Indijas apmeklējuma laikā,
- ņemot vērā tā 2006. gada 4. aprīļa rezolūciju par Dohas sarunu kārtas novērtējumu, kas notika pēc PTO Ministru konferences Honkongā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā PTO Ministru konferences ceturtais sesijas ministru deklarāciju, ko pieņēma 2001. gada 14. novembrī Dohā, un īpaši tās 44. punktu par īpašo un diferencēto pieeju (*Special and Differential Treatment — SDT*),
- ņemot vērā ES un Indijas Enerģētikas augstākā līmeņa sanākumi, kas notika 2006. gada 6. aprīlī Ņūdeli,
- ņemot vērā ES un Indijas enerģētikas paneļdiskusiju, kas notika 2007. gada 20. jūnijā,
- ņemot vērā 2005. gada 29. septembra rezolūciju par ES un Indijas attiecībām — stratēģiskās partnerattiecības ⁽²⁾,
- ņemot vērā pētījumu par cilvēktiesību un demokrātijas klauzulām ES starptautiskajos nolīgumos, kuru uzdeva veikt Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejai ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 4. oktobra paziņojumu “Globālā Eiropa. Konkurence pasaulē — ieguldījums ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā” (COM(2006)0567),
- ņemot vērā 2008. gada 19. maijā publicēto Komisijas ziņojumu par muitas konfiscētām viltotām precēm pie ES ārējās robežas 2007. gadā,
- ņemot vērā ES un Indijas iespējamā brīvās tirdzniecības nolīguma (BTN) kvalitatīvo analīzi, ko veic Reģionālās integrācijas analīzes centrs Saseksā,
- ņemot vērā 2007. gada 15. marta ekonomisko analīzi par ES un Indijas iespējamā brīvās tirdzniecības nolīguma ekonomisko ietekmi, ko uzdeva veikt *Centre d'études prospectives et d'informations internationales (CEPII)* un *Centre d'initiatives et de recherches européennes en Méditerranée (CIREM)*,
- ņemot vērā globālās analīzes ziņojumu un starpposma ziņojuma projektu par Eiropas Savienības un Indijas Republikas BTN tirdzniecības ilgtspējības ietekmes novērtējumu, ko veica ECORYS,
- ņemot vērā 2006. gada 28. septembra rezolūciju par Eiropas Savienības ekonomiskajiem un tirdzniecības sakariem ar Indiju ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par TRIPS nolīgumu un zāļu pieejamību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 14. februāra rezolūciju par cilvēktiesību un demokrātijas klauzulām Eiropas Savienības nolīgumos ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 1. februāra rezolūciju par dalītu cilvēktiesībām Indijā ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV C 293 E, 2.12.2006., 155. lpp.

⁽²⁾ OV C 227 E, 21.09.2006., 589. lpp.

⁽³⁾ DGExP/B/PolDep/Study/2005/06.

⁽⁴⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 400. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 591. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 290 E, 29.11.2006., 107. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 250 E, 25.10.2007., 87. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- ņemot vērā 2007. gada 22. maija rezolūciju par Eiropu globalizācijas kontekstā — konkurētspējas ārējie aspekti ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 4. septembra rezolūciju par pakalpojumu tirdzniecību ⁽²⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par iespējamo masu kapu atrašanos Indijas pārvaldītajā Kašmiras reģionā ⁽³⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 24. septembra rezolūciju par gatavošanos ES un Indijas augstākā līmeņa sanāksmei (2008. gada 29. septembrī Marseļā) ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā Indijas valsts stratēģisko plānu (2007.–2013. gadam),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta delegācijas (Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komitejas locekļu) vizīti Ņūdeli 2008. gada novembrī,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas un Reģionālās attīstības komiteja atzinumus (A6-0131/2009),
- A. tā kā Eiropas Savienības prioritātei arī turpmāk ir jābūt uz noteikumiem pamatotai daudzpusējai tirdzniecības sistēmai, kas izveidota ar PTO atbalstu un kas sniedz labākās izredzes godīgai un taisnīgai starptautiskai tirdzniecībai, ieviešot attiecīgus noteikumus un nodrošinot atbilstību tiem;
- B. tā kā Dohas attīstības programmai (DAP) ir izšķiroša nozīme gan Eiropas Savienībā, gan arī Indijā un tā kā šāds nolīgums nepieļauj divpusējus PTO+ nolīgumus, kas var papildināt daudzpusējos noteikumus;
- C. tā kā politiskie sakari ar Indiju tiek veidoti, pamatojoties uz 2004. gadā noslēgto stratēģisko partnerattiecību nolīgumu, 2005. gada kopīgās rīcības plānu, ko pieņēma 2005. gada septembrī ES un Indijas augstākā līmeņa sanāksmē un pārskatīja ES un Indijas 9. augstākā līmeņa sanāksmē Marseļā, un 1994. gadā noslēgto sadarbības nolīgumu; tā kā BTN ir jāveido un jāpaplašina, pamatojoties uz sadarbību, kas jau paredzēta sadarbības nolīguma 24. pantā;
- D. tā kā Eiropas Savienība ar 2007. gadā investētajiem EUR 10, 9 miljardiem (10 900 000 000) ir Indijas lielākais ārvalstu tiešo investīciju (*Foreign Direct Investment — FDI*) avots, tā kā 2007. gadā Indijā 65 % no visām FDI plūsmām nāca no Eiropas Savienības; un tā kā Indijas FDI Eiropas Savienībā pieauga no EUR 500 miljoniem 2006. gadā līdz EUR 9, 5 miljardiem 2007. gadā;
- E. tā kā 2000. gadā Indija bija Eiropas Savienības 17. lielākā tirdzniecības partnere, savukārt 2007. gadā — 9. lielākā; tā kā laikposmā starp 2000. un 2006. gadu ES preču tirdzniecība ar Indiju pieauga aptuveni par 80 %;
- F. tā kā Indijas tirdzniecības un regulatīvā vide joprojām ir visai ierobežojoša; tā kā 2008. gadā Pasaules Banka Indiju ierindoja 122. vietā (no 178 ekonomiski attīstītajām valstīm) uzņēmējdarbības vides pieejamības nozīmē;
- G. tā kā saskaņā ar 2007/2008 ANO Attīstības programmas ziņojumu par tautas attīstību Indija pēc sabiedrības attīstības rādītāja atrodas 128. vietā (no 177 valstīm), 35 % Indijas iedzīvotāju iztikai tērē USD 1 dienā, bet 80 % — mazāk par USD 2 dienā; tā kā no 108. jaunattīstības valstīm, kurām aprēķināts nabadzības rādītājs, pēc jaunattīstības valstu sabiedrības nabadzības rādītāja Indija atrodas 62. vietā; tā kā Indijā ir viens no augstākajiem bērnu darba izmantošanas rādītājiem;

⁽¹⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 128. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0407.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0366.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0455.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- H. tā kā ekonomiskā nelīdzsvarotība Indijas štatos un līdz ar to bagātības un nacionālo ieņēmumu nevienmērīgs sadalījums prasa pieņemt saprātīgu papildu ekonomikas politiku, arī nodokļu saskaņošanu, un koncentrēt centienus veicināt iespējas nabadzīgākajos štatos, ļaujot tiem izmantot līdzekļus;
- I. tā kā Indija ir vienīgā lielākā valsts, kas ir vispārējo preferenču sistēmas (VPS) labumguvēja; tā kā Eiropas Savienības preferenču imports no Indijas 2007. gadā sasniedza EUR 11, 3 miljardus, salīdzinot ar EUR 9, 7 miljardi 2006. gadā;
- J. tā kā abas puses ir atkārtoti apstiprinājušas savas saistības attiecībā uz tarifu samazināšanu un turpmāku uzņēmumu un pakalpojumu tirdzniecības liberalizāciju;
- K. tā kā piekļuvei tirgum jānotiek vienlaikus ar pārredzamiem un piemērotiem noteikumiem un standartiem, lai nodrošinātu, ka tirdzniecības liberalizācija ir izdevīga;
- L. tā kā piekļuvi tirgum apgrūtina beztarifu barjeras (BTB) tirdzniecībai, piemēram, veselības un drošības prasības, vai tehniskās barjeras, kvantitatīvie ierobežojumi, atbilstības procedūras, tirdzniecības aizsardzības mehānismi, muitas procedūras, iekšējie nodokļi, kā arī neizdošanās pieņemt starptautiskās normas un standartus;
- M. tā kā ir pienācīgi jāņem vērā faktori, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) atzīšanu, piemērotu un efektīvu aizsardzību, īstenošanu un ieviešanu, tostarp patenti, preču vai pakalpojumu zīmes, autoritātes un tamlīdzīgas tiesības, ģeogrāfiskās izcelsmes norādes (ieskaitot cilmes vietas nosaukumus), dizainparaugi un integrālskāmu topogrāfija;
- N. tā kā Indija ir viens no lielākajiem to viltoto zāļu avotiem, ko konfiscējuši dalībvalstu muitas dienesti, veido 30 % no kopējā daudzuma; tā kā standartiem neatbilstošas un viltotas zāles veicina rezistenci pret zālēm un palielina saslīgstību un mirstību;
- O. tā kā Sadarbības nolīguma 1. panta 1. punkts paredz cilvēktiesību un demokrātisko principu ievērošanu; tā kā tas ir būtisks nolīguma elements,
- P. tā kā saskaņā ar 2008. gada globālo bada rādītāju no 88 valstīm Indija atrodas 66. vietā (jaunattīstības valstis un pārejas perioda valstis); tā kā Indijas bada rādītājā konstatēts, ka neviens Indijas štats neietilpst kategorijā "zems bada līmenis" vai "mērens bada līmenis"; divpadsmit štatu ietilpst kategorijā "napietns"; un četri štati — Pendžaba, Kerala, Harjana un Asama — pieskaitāmi kategorijai "smags";
- Q. tā kā BTN ir jāiekļauj saistības attiecībā uz sociālajiem un vides standartiem un ilgtspējīgu attīstību, kā arī starptautiski saskaņotu standartu efektīva īstenošana sociālajā un vides jomā kā vajadzīgs nosacījums, lai atbalstītu pienācīga darba veicināšanu, iekšzemē efektīvi ieviešot SDO būtiskākos darba standartus;
- R. tā kā Indija nav parakstījusi Kodolieroču neizplatīšanas līgumu (KNL); tā kā Kodolmateriālu piegādātāju valstu grupa atcēla embargo Indijas kodolmateriālu tirdzniecībai un ASV Kongress apstiprināja ASV un Indijas Sadarbības nolīgumu kodolmateriālu jomā;
- S. tā kā ES un Indijas 9. augstākā līmeņa sanāksmē Marselā tika parakstīts horizontālais nolīgums par aviāciju un Indiju ierindoja 11. vietā attiecībā uz pasažieru satiksmi starp ES un citām valstīm; tā kā Eiropas Savienība un Indija pieņēma pārskatīto kopīgās rīcības plānu, paplašinot 2005. gada stratēģiskās partnerattiecības, lai iekļautu jaunas jomas, un tā kā Indijā ir izveidots Eiropas Uzņēmējdarbības un tehnoloģijas centrs,

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

Vispārēji jautājumi

1. uzskata, ka BTN ir jābūt saderīgam ar PTO principiem un saistībām; uzskata, ka veiksmīga DAP joprojām ir gan Eiropas Savienības, gan arī Indijas tirdzniecības prioritāte un ka sarunas ar Indiju par BTN tādējādi papildina daudzpusējos noteikumus;
2. atgādina, ka ES un Indijas stratēģiskās partnerattiecības tiek balstītas uz kopīgiem principiem un kopīgām vērtībām, kā norādīts 1994. gadā noslēgtajā EK un Indijas sadarbības nolīgumā un 2005. gada kopīgajā rīcības plānā; jaunajam, konkurences virzītajam BTN ir jāpapildina 1994. gadā noslēgtais sadarbības nolīgums, ar kuru tam ir jābūt juridiski un institucionāli saistītam;
3. atzinīgi vērtē ES un Indijas 9. augstākā līmeņa sanāksmes rezultātus un pārskatīto kopīgo rīcības plānu; mudina sarunu puses turpināt apspriedes ar galvenajām ieinteresētajām personām; atgādina par Eiropas Savienības un Indijas solījumu paātrināt BTN sarunas un panākt būtisku un rezultatīvu progresu, lai drīzumā noslēgtu vērienīgu, līdzsvarotu un plašu tirdzniecības un investīciju nolīgumu; pauž nožēlu par sarunu lēno gaitu; aicina abas puses līdz 2010. gada beigām noslēgt visaptverošu, vērienīgu un līdzsvarotu BTN;
4. aicina Indijas federālās un štatu valdības saskaņot politiku un procedūras, lai palielinātu potenciālos ieguvumus;
5. pamatojoties uz abu ekonomiku papildināmību, norāda uz iespējamo ES un Indijas tirdzniecības un investīciju apjoma pieaugumu nākotnē, kā arī uz lielajām uzņēmējdarbības iespējām, kas izriet no BTN; uzskata, ka ES un Indijas BTN kopumā ir progresīvs, taču iesaka novērtēt pašreizējās nozaru īpatnības; turklāt uzsver, ka BTN jānodrošina, lai divpusējās tirdzniecības apjoma pieaugums nāk par labu pēc iespējas lielākam iedzīvotāju skaitam un palielina Indijas ieguldījumu Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) sasniegšanā, tostarp novēršot vides degradāciju;
6. mudina puses arī risināt iespējamās BTN trūkumus un veidus, kādos tautas attīstību un dzimumu līdztiesību var negatīvi skart strauja tirgu atvēršana;
7. aicina Komisiju kā BTN būtisku daļu ietvert vērienīgu ilgtspējīgas attīstības nodaļu, uz ko attiektos standarta strīdu izšķiršanas mehānisms;

Preču tirdzniecība

8. atzinīgi vērtē daudzo brīvās tirdzniecības simulācijas mēģinājumu rezultātus, kas liecina, ka BTN palielina vispārējos eksporta un importa apjomus gan Eiropas Savienībā, gan Indijā; uzsver, ka pašreizējos vidējā pieauguma tempos divpusējās tirdzniecības apjoms līdz 2010. gadam pārsniegs EUR 70, 7 miljardus, bet līdz 2015. gadam — EUR 160, 6 miljardus;
9. atzīmē, ka Indijā piemērojamo tarifu vidējais rādītājs ir samazinājies līdz līmenim, kas pašreiz ir salīdzināms ar citām Āzijas valstīm, proti, Indijā piemērojamo tarifu vidējais rādītājs ir 14,5 %, salīdzinot ar ES vidējo rādītāju 4,1 %;
10. uzskata, ka ir svarīgi, ka BTN apstiprina Līguma par tehniskām barjerām tirdzniecībā un sanitārā un fitosanitārā nolīguma noteikumus; aicina Komisiju šajā sakarā risināt nenokārtotos jautājumus, piemēram, par dzīvnieku labturību;
11. norāda, ka Indija pauž bažas par mikrobioloģisko standartu saskaņošanas trūkumu Eiropas Savienībā, REACH ietekmi, dārgajiem sertifikātiem augļu eksportēšanai uz Eiropas Savienību, PVN saskaņošanas trūkumu un dārgajām CE marķējuma atbilstības procedūrām, un uzsver, ka šie jautājumi ir jārisina BTN; aicina abas puses nodrošināt, ka regulējums un beztarifu barjeras tirdzniecībai (BTB) tiek vadīti, netraucējot vispārējo tirdzniecību; aicina gan Eiropas Savienību, gan Indiju sadarboties ciešāk to dažādajās darba grupās, lai panāktu tehnisko noteikumu un standartu pārskatāmāku satvaru; turklāt aicina Komisiju nodrošināt tehnisko palīdzību, lai atbalstītu Indijas ražotāju centienus sasniegt ES standartus, jo īpaši attiecībā uz veselības, vides un sociālo jomu ražošanā, tādējādi radot abpusēji izdevīgas situācijas;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

12. atzīst, ka Indijas standartu režīms joprojām tiek izstrādāts; aicina Indijas standartu biroju un Zāļu standartu kontroles galveno organizāciju paaugstināt standartus atbilstīgi starptautiskajiem standartiem un palielināt standartu noteikšanas pārskatāmību, uzlabojot testēšanas un sertificēšanas procedūras, un pauž bažas par sanitāro un fitosanitāro pasākumu un standartu īstenošanu un kontroli; aicina Komisiju sniegt atbilstošu atbalstu kapacitātes un kvalificētu cilvēkresursu nostiprināšanai Indijas regulatīvajās iestādēs;

13. uzsver, ka BTN būtu jāiekļauj saistoši strīdu izšķiršanas mehānismi, izmantojot individuālu pieeju, starpniecības nosacījumi par BTB, antidempingam, un kompensācijas nodevu pasākumi un vispārīga izņēmuma klauzula, pamatojoties uz Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (GATT) XX un XXI pantu;

Pakalpojumu tirdzniecība un uzņēmumi

14. atzīst, ka pakalpojumi ir visātrāk augošais Indijas ekonomikas sektors; atzīmē, ka Indija aktīvi interesējas par Vispārējās vienošanās par pakalpojumu tirdzniecību (GATS) 1. režīma un 4. režīma liberalizāciju; atzīmē, ka Eiropas Savienība vēlētos pabeigt tirgus piekļuves un dalībvalstu režīmu liberalizāciju 3. režīmā lielākajai daļai pakalpojumu;

15. norāda, ka pakalpojumu liberalizācija nekādā ziņā nedrīkst traucēt pakalpojumu, tostarp publisko pakalpojumu, regulēšanas tiesības;

16. atzīmē, ka saskaņā ar Indijas Tirdzniecības un rūpniecības kameru federācijas datiem divpusējā pakalpojumu tirdzniecība līdz 2015. gadam, kad būs ieviests pakalpojumu BTN, pārsniegs EUR 246, 8 miljardus;

17. atzīmē, ka pakalpojumu tirdzniecība starp Eiropas Savienību un Indiju ir samērā nelīdzsvarota; ES eksportē 1,5 % savu pakalpojumu uz Indiju, kamēr Indija eksportē 9,2 % no tās kopējiem eksporta apjomiem uz Eiropas Savienību;

18. aicina Indiju izstrādāt atbilstīgus tiesību aktus datu aizsardzības jomā, kas Indijai dotu iespēju sasniegt tādas valsts statusu, kurā ir pienācīgs aizsardzības līmenis, lai ļautu pārsūtīt personas datus no Eiropas Savienības, pamatojoties uz un saskaņā ar ES tiesībām;

19. atzīmē, ka Indijā ir piektais pasaulē lielākais telekomunikāciju pakalpojumu tirgus un ka telekomunikāciju tirgus iepriekšējo 5 gadu laikā ir pieaudzis par aptuveni 25 % gadā; atzinīgi vērtē to, ka telekomunikāciju nozarē samazinās ierobežojumi ārvalstu līdzdalībai, tomēr pauž nožēlu, ka joprojām pastāv iekšzemes politikas noteiktie ierobežojumi; tāpēc aicina atvieglot licencēšanas ierobežojumus pakalpojumu sniedzējiem un novērst politiskās nostādnes neskaidrību par tarifa un starpsavienojumu režīmiem, kā arī uzsver vajadzību aizstāt vecos nozari reglamentējošos likumus ar jauniem, progresīviem tiesību aktiem, kuros iekļauti likumi kibernetikas jomā un jauna licencēšanas kārtība; uzskata, ka telekomunikāciju un informāciju tehnoloģiju nozares ir galvenie Indijas ekonomikas virzītāji un ka Indija ir jāpadara par telekomunikāciju ražošanas centru, veicinot telekomunikāciju speciālo ekonomisko zonu attīstību; uzsver, ka ražošanas nozarē ir milzīgas iespējas;

20. aicina attiecībā uz satelītu nozari Indiju iesaistīties dialogā ar ES uzņēmumiem un atvērt tiem savu tirgu, lai

a) labāk atbalstītu valsts attīstības mērķus un atbilstu aizvien pieaugošajam iekšzemes pieprasījumam pēc mājsaimniecībām piegādātām (*Direct-To-Home*) televīzijas programmām un platjoslas pakalpojumiem, un

b) atrisinātu drošības problēmas saistībā ar mobilo satelītu pakalpojumiem, radot jaunus tehniskos risinājumus, kas valsts iestādēm nodrošinātu piemērotāku kontroli pār mobilajiem satelītsakariem;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

21. atzinīgi vērtē Indijas solījumu ļaut ārvalstu juridiskajām firmām darboties Indijā, jo šāda atļauja sniegs ievērojamu labumu Indijas ekonomiskās un juridiskās profesijas pārstāvjiem, kā arī Eiropas juridiskajiem uzņēmumiem, kam ir pieredze starptautisko tiesību jomā, un viņu klientiem; aicina Komisiju kopā ar Indijas iestādēm izpētīt juridisko pakalpojumu liberalizācijas iespēju un apjomu BTN;

22. atzīmē, ka visus BTN mērķus nevar sasniegt bez saistībām 4. režīmā; uzsver, ka milzīgu labumu dod visas valsts un ES mēroga profesionālo kvalifikāciju akreditācija, savstarpējas atzīšanas nolīgumi un licencēšanas prasības profesionālo pakalpojumu jomā gan ES, gan Indijā, ko viegli varētu ietvert BTN; tomēr prasa individuālu dalībvalstu rūpīgu analīzi;

23. mudina Indiju pakāpeniski liberalizēt banku un apdrošināšanas nozari;

24. mudina Indiju nodrošināt, ka plānotā pasta likumprojekta grozīšana nesamazinās pašreizējās tirgus piekļuves iespējas kurjerpakalpojumu sniedzējiem, un aicina Komisiju prasīt, lai Indija pilnībā izpilda saistības kurjerpakalpojumu jomā, kā arī attiecībā uz kurjerpasta kravu pārvadātāju pašapkalpošanās iespējām lidostās, lai nodrošinātu tirgus piekļuves iespējas arī nākotnē;

25. prasa Indijai īstenot atvērtāku pieeju, piešķirot dalībvalstu pilsoņiem, uzņēmējdarbības speciālistiem un politiķiem vairākkārtējas ieeļošanas vīzas ar minimālo termiņu viens gads;

Investēšana

26. aicina Komisiju BTN iekļaut nodaļu par investīcijām, kas investoriem varētu nodrošināt viena informācijas punkta sistēmu;

27. atzinīgi vērtē Eiropas Uzņēmējdarbības un tehnoloģiju centra izveidošanu Deli, kura mērķis ir uzlabot Indijas un dalībvalstu starpuzņēmumu attiecības tirdzniecībā un sadarbību tehnoloģiju jomā;

28. atgādina — lai investīcijas sniegtu labumu, papildus investīcijām ir jānodrošina labi izstrādāti noteikumi un normas; šajā sakarībā norāda uz 2007. gada 13. marta rezolūciju par korporatīvo sociālo atbildību: jauna partnerība⁽¹⁾; tāpēc aicina Komisiju atbalstīt nolīgumā noteikumus par starptautiskajiem uzņēmumiem, lai nodrošinātu, ka ieguldītāji ievēro galvenos SDO standartus, sociālos un vides paktus un starptautiskos nolīgumus, lai panāktu līdzsvaru starp ekonomisko izaugsmi un augstākiem sociālajiem un vides standartiem;

29. atgādina, ka, lai gan BTN nodaļās par investīcijām bieži vien ir ietvertas saistības liberalizēt kapitāla plūsmu un atteikšanās no kapitāla kontroles, šādi noteikumi nav jāizskata ar pārmērīgu piesardzību, ņemot vērā kapitāla kontroles nozīmi — jo īpaši attiecībā uz jaunattīstības valstīm — finanšu krīzes ietekmes samazināšanā; mudina Eiropas Savienības starptautiskos forumos veicināt ārvalstu uzņēmumu Indijā lielāku korporatīvo atbildību, kā arī vienlaicīgi mudina panākt vienošanos ar Indijas valdību ieviest efektīvu darba ņēmēju tiesību uzraudzības sistēmu vietējos un ārvalstu uzņēmumos, kas atrodas Indijas teritorijā;

30. aicina Komisiju BTN iekļaut nodaļu par investīcijām, kas ir būtiska nolīguma daļa, lai tādējādi sekmētu investēšanas procesa attīstību abu pušu tirgos, lai šis process kļūtu vienmērīgāks, veicinot un aizsargājot investīciju darījumus, kamēr tiek pētītas tūlītējās investēšanas iespējas; norāda, ka šāds investīciju nolīgums varētu nodrošināt viena informācijas punkta sistēmas izveidi abu pušu ieguldītājiem, izskaidrojot viņiem investīciju noteikumu un prakses atšķirības un nodrošinot informāciju par visiem juridiskajiem aspektiem;

(1) OV C 301 E, 13.12.2007., 45. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

Publiskie iepirkumi

31. pauž nožēlu, ka Indija nevēlas BTN iekļaut publiskos iepirkumus; aicina Komisiju vest sarunas par efektīvām un pārredzamām iepirkumu sistēmām; aicina Indiju piemērot pārskatāmas un taisnīgas metodes, piešķirot valsts pasūtījumus, un nodrošināt Eiropas uzņēmumu piekļuvi valsts iepirkumu sistēmām;

Tirdzniecība un konkurence

32. aicina īstenot Indijas jauno konkurences likumu; uzskata, ka Eiropas Savienībai BTN ir jāiekļauj EK līguma 81. un 82. pants, lai nodrošinātu konkurences politikas saistību ievērošanu;

Intelektuālā īpašuma tiesības, rūpniecības un tirdzniecības politika

33. atzinīgi vērtē Indijas apņemšanos izveidot spēcīgu IĪT režīmu un izmantot ar tirdzniecību saistīto intelektuālā īpašuma tiesību elastību, lai panāktu atbilstību savām saistībām sabiedrības veselības jomā, jo īpaši attiecībā uz piekļuvi zālēm; mudina to efektīvi īstenot un ievērot; aicina Komisiju un attiecīgās Indijas iestādes saskaņot rīcību, lai efektīvi risinātu cīņu pret viltošanu un jo īpaši — pret viltotām zālēm;

34. aicina Eiropas Savienību un Indiju nodrošināt, ka BTN paredzētās saistības nekavē piekļuvi svarīgiem medikamentiem, kamēr Indijā rūpniecība tiek pārstrukturēta no vispārējas uz tādu, kas balstīta uz pētījumiem;

35. aicina Eiropas Savienību un Indiju atbalstīt tādus pasākumus un iniciatīvas kā zāļu cenu fondi, patentu kopfondi un citus alternatīvus mehānismus, lai atbalstītu piekļuvi zālēm un jauninājumiem medicīnā, jo īpaši novārtā atstātu slimību ārstēšanā;

Tirdzniecība un ilgtspējīga attīstība

36. atzīst, ka ikviena BTN svarīgākā daļa ir nodaļa par būtisku attīstību un uz to attiecas standarta strīdu izšķiršanas mehānisms;

37. aicina Eiropas Savienību un Indiju nodrošināt, ka tirdzniecība un ārvalstu tiešās investīcijas netiek veicinātas vai nu uz vides standartu, vai darba tiesību pamatnormu vai profesionālās veselības un drošības likumdošanas un standartu pazemināšanas rēķina;

38. aicina ratificēt un efektīvi piemērot SDO pamatkonvencijas;

39. pauž bažas par bērnu darba izmantošanu Indijā, jo ļoti bieži viņi tiek ekspluatēti bīstamos un neveselīgos darba apstākļos; prasa Komisijai risināt šo jautājumu BTN apspriedes laikā un prasa Indijas valdībai maksimāli palielināt centienus, lai izskaustu šīs parādības galvenos iemeslus, tādējādi likvidējot bērnu darbu;

40. atzinīgi vērtē to, ka ir spēkā jauns, 2006. gadā pieņemts Indijas likums par bērnu darbu, kurā noteikts, ka bērnus, kuri jaunāki par 14 gadiem, ir aizliegts nodarbināt kā mājkalpotājus vai pārtikas standos, un aicina ES arī turpmāk rosināt Indiju ratificēt SDO Konvenciju Nr. 182 par smagāko bērnu darba veidu izskausšanu, Konvenciju Nr. 138 par minimālo vecumu pieņemšanai darbā un Konvenciju Nr. 98 par tiesībām apvienoties organizācijās un slēgt koplīgumus, jo tas būtu konstruktīvs solis ceļā uz bērnu darba izskausšanu;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

41. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jāprasa, lai Indijas valdība novērstu uz parādu verdzību balstītu nodarbinātību, kas ir aktuāla miljoniem Indijas iedzīvotāju — pārsvarā no dalītu un adivāsu kopienām (pamatiedzīvotāju ciltis un tautas); atzīmē, ka šis jautājums netiek pienācīgi risināts administratīvās un politiskās gribas trūkuma dēļ;
42. mudina ES tās BTN ar Indiju iekļaut noteikumu, kas nodrošina, ka ES uzņēmumi, kuri izmanto speciālās ekonomiskās zonas, nevar neievērot darba ņēmēju pamattiesības un citas tiesības, kas izriet no SDO konvencijām, kuras Indija ir ratificējusi;
43. uzsver, ka cilvēktiesību un demokrātijas klauzulas ir būtisks BTN elements; pauž bažas par reliģisko minoritāšu un cilvēktiesību aizstāvju ilgstošo vajāšanu Indijā un pašreizējo cilvēktiesību un drošības situāciju Indijas pārvaldītajā Kašmiras reģionā;
44. aicina Padomi, Komisiju un Indiju nodrošināt, ka BTN nekaitē tādām neaizsargātām iedzīvotāju grupām kā dalīti un adivāsi un ka iespējamais labums no BTN tiek visiem sabiedrības locekļiem;
45. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības un Indijas apņemšanos sadarboties civilās kodolizpētes jomā; atzīmē, ka Indija nav parakstījusi KNL un ka Kodolmateriālu piegādātāju grupai Indijai ir piešķirusi izņēmuma tiesības; aicina Indiju parakstīt KNL;

Eiropas Parlamenta nozīme

46. sagaida, ka Padome un Komisija saskaņā ar EK līguma 300. panta 3. punkta otro daļu iesniegs BTN, lai Parlaments dotu savu piekrišanu;
47. aicina Padomi un Komisiju apstiprināt Indijas saistības apspriest ES-BTN ar nākamo Indijas valdību pēc gaidāmajām vispārējām vēlēšanām;

Citi apsvērumi

48. atzīmē straujo inflācijas kāpumu Indijā; atzīst — lai Indija arī turpmāk būtu konkurētspējīga, turklāt aizvien nozīmīgāka Eiropas Savienības tirdzniecības partnere, tai ir jāveic būtiski ieguldījumi infrastruktūrā un ievērojami jāpalielina energoražošanas jauda; atzinīgi vērtē valdības plānu nākamajos piecos gados ieguldīt šajā jomā 500 miljardus ASV dolāru un aicina šajā vērienīgajā projektā cieši sadarboties gan privātās, gan valsts struktūras;
49. atzinīgi vērtē Indijas premjerministra atklāto jauno Srinagaras dzelzceļa līniju, kas savieno Baramullu un Kazigandu, nodrošinot vietējiem iedzīvotājiem vairākus tūkstošus jaunu darba vietu; uzskata, ka šāda veida tautsaimnieciskas iniciatīvas vairo Kašmiras iedzīvotāju izredzes uz pārticību un mieru nākotnē;
50. atzinīgi vērtē Indijas izaugsmi, kļūstot gan par līdzekļu devējvalsti, gan par attīstības palīdzības saņēmējvalsti;
51. novērtē sadarbības attīstību pētniecības un izstrādes jomā, tostarp saistībā ar ES finansēto pamatprogrammu; atzinīgi vērtē to, ka liels skaits Indijas studentu ar *Erasmus Mundus* programmas atbalstu mācās Eiropas universitātēs;
52. norāda — ja par Eiropas Savienības un Indijas ekonomiskās sadarbības pamatu nosaka Eiropas Savienības vispārējo vērtību sistēmu, šādas attiecības var kļūt par paraugu sadarbībai ar citām valstīm;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

53. atzinīgi vērtē uzsākto konkrēto rīcību ES un Indijas sadarbībai kultūras jomā laikposmam no 2007. līdz 2009. gadam, sevišķi izglītības, studentu apmaiņas, apmācības un starpkultūru dialoga jomā;
54. pauž bažas par preču cenu kāpumu pasaulē un šā procesa ietekmi uz nabadzīgākajiem iedzīvotājiem, tostarp Indijā, jo tas apdraud stabilu izaugsmi un palielina nevienlīdzību pasaulē; aicina Eiropas Savienību un Indiju saskaņot visaptverošu stratēģiju, lai vienoti risinātu šo jautājumu;
55. atzinīgi vērtē to, ka Indija ir guvusi ievērojamus panākumus, cenšoties nodrošināt vispārēju pamatizglītību, veiksmīgāk izskaust nabadzību un veicināt nekaitīga dzeramā ūdens pieejamību; tomēr norāda, ka Indijai joprojām neizdodas pienācīgi īstenot lielāko daļu ar veselības aprūpi saistīto TAM, piemēram, attiecībā uz bērnu mirstību, mātes veselības aprūpi, bērnu nepietiekamu uzturu, kā arī mazināt saslimstību ar malāriju, tuberkulozi un HIV/AIDS; ir noraižējies par to, ka TAM vislētāk tiek īstenoti attiecībā uz dalītiem un adivāsiem, kuri joprojām tiek diskriminēti mājokļa, izglītības, nodarbinātības, veselības aprūpes un citu pakalpojumu pieejamības ziņā;
56. norāda — lai gan ir vērojama noturīga ekonomiskā izaugsme, joprojām pastāv milzīga nevienlīdzība, jo vairāk nekā 800 miljoniem cilvēku nākas izdzīvot ar mazāk kā 2 ASV dolāriem dienā; ir īpaši noraižējies par to iedzīvotāju grupu stāvokli, kuriem liegtas jebkādas privilēģijas, sevišķi par sievietēm, bērnu, atstumtu grupu un diskriminācijas upuru, piemēram, dalītu, adivāsu un lauku iedzīvotāju stāvokli; uzsver, ka jānodrošina, lai BTN neierobežo pilnvaras, kas Indijas valdībai vajadzīgas, izskaužot nabadzību un nevienlīdzību; aicina Padomi un Komisiju sadarboties ar Indijas valdību, lai uzlabotu šo grupu stāvokli un izvērtētu turpmākos sadarbības pasākumus, kas palīdzētu novērst dzimumu un kastu diskrimināciju, atsaucoties uz iepriekš minēto rezolūciju par dalītu cilvēktiesībām Indijā;
57. uzsver, ka pieaugošā vides iznīcināšanas problēma Indijā kļūst arvien smagāka un tai var būt neieedomājamas ekonomiskas, sociālas un vides sekas, ko sevišķi izjutīs ļoti daudzie nabadzībā dzīvojošie indieši, un tāpēc uzsver īpašo vajadzību turpināt ES un Indijas sadarbību šajā jomā;
58. ļoti atzinīgi vērtē ekonomiskās izaugsmes ietekmi uz attīstību dažos Indijas reģionos un aicina Komisiju atbalstīt pētniecību par galvenajiem šādas ietekmes veidiem un veicinošām valsts un vietējā līmeņa politikas stratēģijām, lai sekmētu apmācības un paraugprakses apmaiņu starp reģioniem;
59. atzinīgi vērtē to, ka Indija ir apņēmusies palielināt valsts izdevumu daļu veselības aprūpes jomā, un mudina šo tendenci turpināt, lai nodrošinātu pienācīgu piekļuvi efektīviem veselības aprūpes pakalpojumiem, jo īpaši lauku apgabalos;
60. uzskata, ka Eiropas Savienībai īpaša uzmanība jāpievērš mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) sektoram Indijā, un tāpēc iesaka visās Eiropas Savienības un Indijas attīstības sadarbības programmās atbalstīt MVU ar pasākumiem, kuru mērķis ir palīdzēt finansēt uz tirgu orientētus vietējos projektus, ko ierosinājuši iedzīvotāji;
61. atzinīgi vērtē to, ka visā Indijā aizvien vairāk ir pieejams mikrokredīts, kas atzīts par efektīvu līdzekli attīstībai, kuras virzošais spēks ir plašas tautas masas;

*

* *

62. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Indijas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

Apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu sociālā atbildība ražošanas ķēdēs

P6_TA(2009)0190

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu sociālo atbildību ražošanas ķēdēs (2008/2249(INI))

(2010/C 117 E/29)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 1. punktu,
- ņemot vērā EK līguma 39., 49., 50. un 137. pantu,
- ņemot vērā Padomes 1994. gada 22. septembra Direktīvu 94/45/EK par to, kā izveidot Eiropas Uzņēmumu padomi vai procedūru darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Kopienas mēroga uzņēmumos un Kopienas mēroga uzņēmumu grupās ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 11. marta Direktīvu 2002/14/EK, ar ko dibina vispārēju sistēmu darbinieku informēšanai un uzklaušīšanai Eiropas Kopienā ⁽²⁾,
- ņemot vērā priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu piederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli (COM(2007)0249),
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 26. oktobra rezolūciju par to, kā piemēro Direktīvu 96/71/EK par darbinieku norīkošanu ⁽³⁾ un 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par darbinieku norīkošanu pakalpojumu jomā ⁽⁴⁾;
- ņemot vērā ESAO pamatnostādnes attiecībā uz daudz nacionāliem uzņēmumiem,
- ņemot vērā Starptautiskās darba organizācijas (SDO) trīsdaļīgo paziņojumu par principiem attiecībā uz daudz nacionāliem uzņēmumiem un sociālo politiku,
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 15. novembra rezolūciju par globalizācijas sociālajiem aspektiem ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 13. marta rezolūciju par korporatīvo sociālo atbildību: jauna partnerība ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes nodarbinātības veicināšanu visiem ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par pastiprinātu cīņu pret nelikumīgu nodarbinātību ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par darba tiesību modernizāciju, lai risinātu 21. gadsimta problēmas ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OV L 254, 30.9.1994., 64. lpp.

⁽²⁾ OV L 80, 23.3.2002., 29. lpp.

⁽³⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 452. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 411. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 280 E, 18.11.2006., 65. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 45. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 321. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0466.

⁽⁹⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 401. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- ņemot vērā Eiropas Kopienų 2004. gada 12. oktobra Tiesas spriedumu lietā C - 60/03 *Wolff & Müller* (¹),
  - ņemot vērā pētījumu “Atbildība, slēdzot apakšlīgumus celtniecības nozarē Eiropā”, kas veikts pēc Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda iniciatīvas,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu (A6-0065/2009),
- A. tā kā apakšlīgumu slēgšanu var uzskatīt par saimnieciskās darbības neatņemamu daļu;
- B. tā kā vēl nepieredzētam saimnieciskās darbības apjomam iepriekšējā gadsimta ceturksnī ir bijusi galvenā loma nodarbinātības līmeņa pieaugumā lielākajā daļā Eiropas Savienības tautsaimniecību un tā kā šī attīstība sniegusi priekšrocības gan lieliem, gan maziem uzņēmumiem, kā arī veicinājusi uzņēmējdarbību;
- C. tā kā globalizācija un palielināta konkurence kā tās loģiskās sekas izmaina veidus, kā uzņēmumi tiek organizēti, tostarp deleģējot tādas atsevišķas darbības ārpalpojumu uzņēmumiem, kurām nav stratēģiska nozīme, kā arī ir pamatā tīklu izveidošanai un palielina apakšlīgumu izmantošanu;
- D. tā kā tādēļ saiknes starp mātessabiedrībām un to filiālēm, kā arī starp ģenerāluzņēmējiem un apakšuzņēmējiem kļūst sarežģītākas, kas apgrūtina izpratni par dažādām struktūrām, darbībām un politiku, kā arī par dažādo tirgus dalībnieku kompetencēm un atbildību ražošanas ķēdē;
- E. tā kā šīs pārmaiņas būtiski ietekmē darba attiecības, un reizēm tas sarežģī iespēju skaidri noteikt šīm attiecībām piemērojamo tiesību aktu jomu, kuras izveidojušās starp dažādiem ražošanas ķēdes elementiem, un tā kā tādējādi cenu veidošanos un darbaspēka sadalījumu vairs neregulē rūpniecību reglamentējošie noteikumi;
- F. tā kā mūsdienās ražošanas process dažādās ražošanas nozarēs notiek nodalīts pagarinātu un paplašinātu ražošanas ķēžu veidā, kas izpaužas kā loģistikas ķēdes (gan horizontālās, gan vertikālās), kā arī vērtību ķēdes, kurām ir raksturīgs saimnieciskums un ražīgums, turklāt atsevišķus uzdevumus deleģējot ārējiem uzņēmumiem — maziem uzņēmumiem vai pašnodarbinātajiem, un tā kā tas ietekmē uzņēmumu grāmatvedību, aizstājot darbaspēka tiešās izmaksas ar izmaksām par apakšuzņēmuma līgumiem, pakalpojumiem vai piegādēm uz rēķinu un “komerciālu par pakalpojumiem” pamata;
- G. tā kā apakšuzņēmēji bieži konkurē savā starpā un tā kā tāpēc gan piegādātāju, gan apakšuzņēmēju darbinieki tiek pakļauti spiedienam saistībā ar darba apstākļiem;
- H. tā kā Parlaments jau ir uzsvēris problēmas, kas saistītas ar šķietamu pašnodarbinātību, un tā kā šī problēma izvirzās arī saistībā ar apakšuzņēmējiem;
- I. tā kā apakšuzņēmuma līgumu un ārpalpojumu līgumu noslēgšana ar juridiski neatkarīgiem uzņēmumiem nerada neatkarību, un tā kā uzņēmumi, kas atrodas vērtību ķēdes zemākā līmenī, izņemot īpašus apakšuzņēmējus, kas darbojas progresīvo tehnoloģiju vai citās sarežģītās jomās, bieži nespēj darboties atbilstīgi tādiem pašiem nosacījumiem kā ģenerāluzņēmēji;
- J. tā kā apakšlīgumu noslēgšanai gan ir daudz pozitīvu aspektu, un tā ir atļauta ražošanas jaudas palielināšanai, tā tomēr rada zināmu ekonomisko un sociālo nelīdzsvarotību darbinieku vidū un varētu veicināt darba apstākļu galēju pasliktināšanos, kas izraisa bažas;

(¹) Lieta C-60/03, *Wolff & Müller*, [2004.], *Recueil*, I-9553.lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- K. tā kā apakšlīgumu noslēgšanu var īstenot starpniecības uzņēmumi, kas nodarbojas tikai ar personāla pakalpojumiem, vai arī pagaidu darba aģentūras, un minētie dažkārt ir tā dēvētie “pastkastīšu” uzņēmumi, un tā kā daudzos gadījumos tiek piešķirts tikai atsevišķs līgums vai arī darbinieki tiek nolikti tikai šim konkrētam nolūkam; tā kā šāda prakse raksturo celtniecības nozari kā jomu, kas ļoti strauji mainās, vienlaikus paredzot darba attiecības uz ierobežotu laiku un tādejādi bieži radot darbiniekiem nedrošību;
- L. tā kā pārrobežu kontekstā problēmas, kas saistītas ar šo nedrošo stāvokli, vēl vairāk saasinās, ja, piemēram, darbinieki tiek norīkoti uz kādu trešo dalībvalsti;
- M. tā kā darba attiecības celtniecības nozarē ir formulētas no jauna, un tajā pašā laikā samazināta “galvenā līgumslēdzēja” tiešā atbildība sociālajā jomā, jo darbaspēka nodrošināšana ir ārējo pakalpojumu sniedzēju ziņā, izmantojot apakšuzņēmējus un nodarbinātības aģentūras, kas nolīgst lētus un bieži vien neapmācītus darbaspēkus ar zema līmeņa apakšlīgumu starpniecību;
- N. tā kā dažas nozares, tostarp celtniecības nozare, ir īpaši neaizsargātas pret ļaunprātīgas izmantošanas mēģinājumiem, jo apakšlīgumu noslēgšanas ķēdes bieži ir ļoti sarežģītas;
- O. tā kā jānodrošina, ka pamatprincips vienādi atalgot par vienādu darbu vienā un tajā pašā vietā jāattiecinā uz visiem nodarbinātajiem, neatkarīgi no viņu statusa un noslēgtā darba līguma veida un ka šis princips arī jāievieš;
1. aicina valsts iestādes un visas ieinteresētās puses darīt visu iespējamo, lai palielinātu darbinieku izpratnes līmeni par viņu tiesībām, kas paredzētas dažādos dokumentos (darba likumā, darba koplīgumos, rīcības kodeksos), kuri reglamentē darba attiecības un darba apstākļus uzņēmumos, kuru labā viņi strādā, un līgumattiecības apakšlīgumu noslēgšanas ķēdēs;
  2. aicina Komisiju uzlabot informētību par paraugpraksi, pieņemtajām pamatnostādņēm un standartiem, kā arī par uzņēmumu īstenoto sociālas atbildības praksi, neatkarīgi no tā, vai šie uzņēmumi ir ģenerāluzņēmēji vai apakšuzņēmēji;
  3. atkārtoti aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu par pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmu uzņēmumos, ar kuriem noslēgti apakšlīgumi, un īpaši par atbilstību galvenajiem nodarbinātības standartiem, sociālo tiesību ievērošanu, darbinieku apmācīšanu un vienlīdzīgu attieksmi pret tiem;
  4. uzsver, cik liela nozīme apakšlīgumu uzņēmumiem ir ražošanas ķēdēs, izmantojot jaunās tehnoloģijas, lai uzlabotu gan ražošanas, gan nodarbinātības kvalitāti;
  5. aicina dalībvalsti publiskās iestādes pieņemt labāk izstrādātas tiesību normas, saskaņā ar kurām publiskā iepirkuma procedūrās nevar piedalīties uzņēmumi, attiecībā uz kuriem ir konstatēts, ka tie pārkāpj darba tiesības, koplīgumus vai rīcības kodeksus;
  6. atzinīgi vērtē starptautiska tiesiskā regulējuma pieņemšanu, vienošanās par kuru panākta konkrētos daudz nacionālos uzņēmumos un pasaules mēroga apvienību federācijās un kura mērķis ir aizsargāt nodarbinātības standartus daudz nacionālos uzņēmumos un to apakšuzņēmumos dažādās valstīs, kā arī formulēt atkarīgu darbinieku statusu un nodrošināt to sociālo aizsardzību neatkarīgi no konkrētiem nodarbinātības noteikumiem;
  7. norāda uz nolēmumu lietā *Wolff & Müller*, kurā Eiropas Kopienu Tiesa konstatēja, ka Vācijas valsts atbildības sistēma nevis pārkāpj Kopienas tiesību aktus, bet gan kalpo uz ārvalstīm norīkoto darbinieku aizsardzībai;
  8. pieņem zināšanai sabiedriskās apspriešanas rezultātus par Komisijas Zaļo grāmatu “Darba tiesību modernizācija, lai risinātu 21. gadsimta problēmas” (COM(2006)0708); šajā sakarībā atbalsta Komisijas nodomu veikt nepieciešamos pasākumus to pušu tiesību un pienākumu precizēšanai, kas iesaistītas apakšuzņēmuma līgumu ķēdēs, lai novērstu to, ka nodarbinātajiem atņemtu iespējas patiešām izmantot savas tiesības;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

9. atzinīgi vērtē to, ka astoņas dalībvalstis (Austrija, Beļģija, Francija, Itālija, Nīderlande, Somija, Spānija un Vācija) reaģējušas uz problēmām, kas saistītas ar apakšuzņēmēju kā darba devēju pienākumiem, ieviešot atbildības sistēmu valsts mērogā; mudina pārējās dalībvalstis apsvērt līdzīgu sistēmu noteikšanu; tomēr uzsver to, ka noteikumu īstenošana attiecībā uz pārrobežu apakšlīgumu noslēgšanas procesiem ir īpaši sarežģīta, ja dalībvalstīs ir spēkā dažādas sistēmas;
10. uzsver, ka Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda pētījumā kā viens no iemesliem pasākumu neefektivitātei minēts neliels atbildības apjoms, piemēram, atbildības ierobežošana, nosakot to tikai vienam ķēdes elementam;
11. uzsver īpašās problēmas, ar kurām sastopas mazie uzņēmumi un aicina tos, kas pieņem politiskus lēmumus, izstrādāt atbilstīgus instrumentus, lai mazo uzņēmumu vidū panāktu labāku izpratni;
12. atgādina visām ieinteresētajām pusēm, ka 2006. gada 26. oktobra rezolūcijā par darbinieku norīkošanu Parlaments aicināja Komisiju reglamentēt pamatuzņēmumu vai galveno uzņēmumu solidāro atbildību, lai novērstu pārkāpumus apakšlīgumu un ārpakalpojumu līgumu slēgšanā ar pārrobežu darbiniekiem un izveidotu pārredzamu un konkurētspējīgu tirgu visiem uzņēmumiem;
13. vēlreiz atgādina par šo aicinājumu, prasot Komisijai izstrādāt konkrētu Kopienas juridisku instrumentu solidāras atbildības ieviešanai Kopienas līmenī un ņemt vērā atšķirīgās tiesību sistēmas dalībvalstīs, kā arī subsidiaritātes un proporcionalitātes principus;
14. aicina Komisiju īstenot ietekmes novērtējumu attiecībā uz Kopienas tiesību aktu par ķēdes atbildības pievienoto vērtību un iespējamību, kas ļauj palielināt pārredzamību apakšuzņēmuma līgumu slēgšanas procesos un nodrošināt Kopienas un dalībvalstu tiesību aktu labāku aizsardzību; uzsver, ka šādam novērtējumam jāaptver vairākas nozares;
15. ir pārliecināts, ka Kopienas instruments par ķēdes atbildību ne tikai uzlabotu nodarbināto stāvokli, bet arī nāktu par labu dalībvalstu iestādēm, darba devējiem un jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem cīņā pret ēnu ekonomiku, jo skaidri un pārredzami Kopienas noteikumi atbaidītu apšaubāmus tirgus dalībniekus, tādējādi uzlabojot iekšējā tirgus darbību;
16. norāda, ka visi pasākumi, ar kuru starpniecību nodarbinātie tiek informēti par savām tiesībām un saņem atbalstu šo tiesību īstenošanā, sniedz būtisku ieguldījumu uzņēmumu sociālās atbildības veicināšanā; aicina dalībvalstis principiāli nodrošināt, ka nodarbinātie ir informēti par savām tiesībām; šajā sakarībā uzskata, ka sociālajiem partneriem uzlikta īpaša atbildība;
17. aicina Komisiju pielikt vairāk pūļu, lai veicinātu plašāku un labāku koordināciju un administratīvo sadarbību starp pārvaldes institūcijām, inspekcijām, valdību izpildaģentūrām, sociālā nodrošinājuma iestādēm un nodokļu iestādēm; turklāt aicina dalībvalstis ieviest stingrākas pārbaudes procedūras un veicināt ciešāku saikni starp valsts darba inspekcijām, tādējādi stiprinot sadarbību un koordināciju to starpā; aicina Komisiju izstrādāt kvalitātes standartus attiecībā uz darba inspekcijām un īstenot priekšizpēti par iespējamiem pasākumiem Kopienas Darba inspekciju tīkla izveidošanai;
18. uzsver, ka jāveicina stimuli uzņēmumiem īstenot visus iespējamus centienus ar vislabākajiem nodomiem, piemēram, ieviešot sertifikācijas sistēmas un rīcības kodeksus, lai novērstu apakšuzņēmēju izdarītus darba likumu pārkāpumus; ar šiem centieniem saprot ziņošanu iestādēm un līguma pārtraukšanu ar apakšuzņēmēju, kas ir iesaistīts nelikumīgā darbībā ar mērķi izvairīties no solidāras atbildības par šo pārkāpumu;
19. aicina sociālos partnerus uzņemties vadošo lomu, no vienas puses, konkrētu un vienreizēju uzdevumu apakšuzņēmuma līgumu veicināšanā, bet, no otras puses, ierobežot apakšuzņēmuma līgumu noslēgšanas izplatību un atzinīgi vērtē pamatnolīgumu izstrādāšanu, kuri papildus vajadzīgajam regulējumam ķēdēs paredz sociālo un civiltiesisko atbildību;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

20. brīdina par iespējamām normu kolizijām, pārklāšanos un dubultošanos rīcības kodeksos un darba tiesībās, kā arī rīcības kodeksos, standartos un pamatnostādnēs, ko pieņēmušas valsts iestādes, un spēkā esošajos koplīgumos; šā iemesla dēļ uzsver nepieciešamību, lai uzņēmumi galvenokārt vadītos pēc rīcības kodeksiem, standartiem un pamatnostādnēm, ko izstrādājušas starptautiskas organizācijas (ESAO, SDO) vai arī kas izstrādātas valsts vai nozaru līmenī;
21. atgādina visām iesaistītajām pusēm un jo īpaši darba devējiem par viņu pienākumiem informēt un uzklaustīt darbiniekus, kā arī nodrošināt to līdzdalību lēmumu pieņemšanā, īpaši par pienākumiem, kas paredzēti Kopienas un valsts tiesību instrumentos;
22. ierosina vienoties dalībvalstu līmenī nodrošināt ģimenes dzīves un darba apvienošanu attiecībā uz ražošanas ķēžu apakšuzņēmumos nodarbinātajiem un to, ka efektīvi tiek īstenotas direktīvas par maternitātes un bērna kopšanas atvaļinājumiem;
23. aicina Komisiju nodrošināt efektīvu atbildību Direktīvai 96/71/EK, tostarp vajadzības gadījumā uzsākot pienākumu neizpildes procedūras; turklāt aicina gan Komisiju, gan dalībvalstis pieņemt pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot norīkoto darbinieku piekļuvi informācijai, pastiprināt koordināciju un administratīvo sadarbību dalībvalstu starpā, tostarp precizējot dalībvalstu informācijas centru lomu, kā arī atrisināt ar pārrobežu piemērošanu saistītās problēmas, kas kavē efektīvi īstenot Direktīvu 96/71/EK;
24. uzsver, ka var veikt efektīvākus pasākumus, lai cīnītos pret apakšlīgumu noslēgšanas iespējamām negatīvām sekām, īstenojot uzlabotu dialogu starp darba devēju organizācijām un arodbiedrībām;
25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Pārtikas cenas Eiropā

P6_TA(2009)0191

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par pārtikas cenām Eiropā (2008/2175(INI))

(2010/C 117 E/30)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 33. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 9. decembra paziņojumu “Pārtikas cenas Eiropā” (COM(2008)0821),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 20. oktobra pētījumu par starpību starp ražotāju cenām un cenām, ko maksā patērētāji,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2006. gada 28. novembra pētījumu “Eiropas pārtikas rūpniecības konkurētspēja — ekonomisks un juridisks novērtējums”,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 20. maija paziņojumu “Pārtikas cenu paaugstināšanās problēmas risināšana — norādījumi par ES rīcību” (COM(2008)0321),

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- ņemot vērā 2008. gada 19. februāra Deklarāciju par izpēti saistībā ar Eiropas Savienības tirgū darbojošos lielveikalu ļaunprātīgu varas izmantošanu un tās novēršanu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2005. gada 7. aprīļa atzinumu “Lielās mazumtirdzniecības nozare—tendences un ietekme uz lauksaimniekiem un patērētājiem” ⁽²⁾,
  - ņemot vērā Eiropas Komisijas 1997. gada 22. janvāra Zaļo grāmatu “Vertikāli ierobežojumi EK Konkurences politikā” (COM(1996)0721),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par barības un pārtikas cenu pieaugumu ⁽³⁾,
  - ņemot vērā kopējas lauksaimniecības politikas (KLP) “veselības pārbaudi”,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A6-0094/2009),
- A. tā kā Eiropas Savienībā un pasaulē nesēn bija vērojama liela pārtikas cenu nepastāvība, dažkārt izraisot ievērojamu cenu pieaugumu un radot neviennozīmīgas sekas lauksaimniecības nozarē, dažiem ļaujot iegūt no cenu pieauguma, bet citiem — galvenokārt lopkopības saimniecībām un pārtikas apstrādes uzņēmumiem — radot daudz lielākas izmaksas;
- B. tā kā, pamatojoties uz tādu izejvielu cenu kāpumu kā mēslojums un augu aizsardzības līdzekļi, ievērojami palielinājās arī lauksaimnieciskās ražošanas izmaksas un tā kā pašlaik, neraugoties uz ražotāju cenu strauju pazemināšanos, tam neseko ražošanas izmaksu samazināšanās tādā pašā apjomā un tajā pašā laika posmā;
- C. tā kā lauksaimniecības produktu cenu samazinājums, kam neseko ražošanas izmaksu samazinājums, rada lauksaimniekiem finanšu situāciju, kura nav ilgtspējīga, un daudzi pārtrauc ražošanu, jo tā nav rentabla;
- D. tā kā atsevišķās dalībvalstīs tika konstatēts, ka lielie ražotāji vieni un tiem pašiem produktiem noteikuši ļoti atšķirīgas cenas;
- E. tā kā Eiropas Savienībā ir novērotas lielas atšķirības starp patērētāju un ražotāju cenām, ko dažos gadījumos nevar izskaidrot ar izmaksām, kas saistītas ar produktu pārstrādi, izplatīšanu un pārdošanu;
- F. tā kā, analizējot cenas un to veidošanos, jāņem vērā visa piegādes ķēde; tā kā pārtikas nozare ir sadrumstalota un piegādes ķēde ir ļoti sarežģīta, un tajā ir iesaistīti daudzi starpnieki;
- G. tā kā pēdējos gados atsevišķi lieli pārstrādes uzņēmumi ir palielinājuši savu tirgus daļu;
- H. tā kā pēdējo gadu laikā pārtikas piegādes ķēdes konkurences struktūrā notika būtiskas pārmaiņas un palielinājās gan pārtikas ražotāju, gan arī vairumtirdzniecības un mazumtirdzniecības uzņēmumu koncentrācijas pakāpe;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0054.

⁽²⁾ OV C 255, 14.10.2005., 44. lpp.

⁽³⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 621. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- I. tā kā visā Eiropas Savienībā ir pierādījumi, ka lielveikali izmanto savu pirktspēju, lai piegādātājiem maksātās cenas pazeminātu līdz līmenim, kas nav ilgtspējīgs, kā arī piespiestu piekrist netaisnīgiem nosacījumiem; tā kā lieli mazumtirdzniecības uzņēmumi visā Eiropā ātri kļūst par "sargiem", kas kontrolē lauksaimnieku un citu piegādātāju piekļuvi patērētājiem;
- J. tā kā patērētāju cenas Eiropas Savienībā vidēji pat pieckārt pārsniedz saimniecības cenu; tā kā pirms piecdesmit gadiem lauksaimnieki Eiropas Savienībā saņēma pusi no pārtikas produktu mazumtirdzniecības cenas, un pašlaik šī proporcija, vienlaikus ar ievērojami augušo pārtikas pārstrādes pakāpi, ir ārkārtīgi samazinājusies;
- K. tā kā, lai gan KLP finansēšana gadu gaitā ir veicinājusi zemu cenu nodrošināšanu patērētājiem, tomēr ir acīmredzams, ka, neraugoties uz cenu samazināšanos lauksaimniecības nozarē, patērētāju cenas joprojām ir augstas vai nesamazinās;
- L. tā kā ES stratēģiski vēlama ir augsti saimnieciskās patstāvības rādītāji; tā kā šajā sakarībā ES primārajiem ražotājiem ir jāiegūst stingra pozīcija kā mūsu pārtikas piegādes nodrošinātājiem;
- M. tā kā neatbilstība starp lauksaimniecības produktu ražotāju un pārējās piegādes ķēdes dalībnieku spēju ietekmēt sarunu virzību rada spēcīgu spiedienu uz ražotāju peļņu lauksaimniecības nozarē,
1. uzskata, ka saskaņā ar EK Līgumu ES sabiedrības interesēs ir saglabāt adekvātu ražotāju un patērētāju cenu līmeni un nodrošināt taisnīgu konkurenci, īpaši attiecībā uz tādām stratēģiskām precēm kā lauksaimniecības un pārtikas preces;
  2. uzskata, ka, ja konkurence patērētājiem nodrošina iespēju iegādāties pārtiku par konkurētspējīgām cenām, tad lauksaimniekiem ir jānodrošina stabili ienākumi, nosakot cenas, kas sedz ražošanas izmaksas un nodrošina viņu darbam atbilstošu atalgojumu, īpaši, lai garantētu labas kvalitātes pārtikas piegādes drošību;
  3. uzskata, ka cenu pārneses mehānismu un starpību starp ražotāja un patērētāja cenu ietekmē plašs faktoru kopums; to vidū min piegādes ķēdes dalībnieku, tostarp ražotāju, vairumtirgotāju un mazumtirgotāju tirdzniecības paradumus, ar lauksaimniecību nesaistīto izmaksu lielumu (piemēram, enerģiju un darbaspēku), likumdošanas un reglamentēšanas sistēmu, preču ātrbojību, produktu apstrādes, realizācijas, pārkraušanas un uzglabāšanas pakāpi vai patērētāju iepirkšanās izvēli;
  4. uzskata, ka no faktoriem, kas visvairāk iespaido cenu pārneses mehānismu un starpību starp patērētāju un ražotāju cenu, galvenā nozīme ir pieaugošajai koncentrācijai visā pārtikas piegādes ķēdē, produktu apstrādes pakāpei un cenu kāpumam atkarībā no citiem ārējiem izmaksu faktoriem, kā arī spekulācijām ar lauksaimniecības pamatproduktiem; tāpēc atkārtoti, ka tirgus regulēšanas instrumenti ir svarīgi un pašreizējos apstākļos nepieciešamāki nekā jebkad iepriekš;
  5. piekrīt Komisijai, ka piedāvājuma un pieprasījuma pilnveidošanās, kā arī trūkumi pārtikas piegādes ķēdes darbībā ievērojami veicina pārtikas cenu kāpumu; tomēr uzsver, ka to ievērojami veicinājusi arī spekulācija finanšu tirgos, kas izkropļojusi cenu veidošanās mehānismu;
  6. aicina Komisiju iespējami drīz pētījuma formā sagatavot apsekojumu par peļņas normu sadalījumu ražošanas un piegādes ķēdē, kā tas bija paredzēts 2009. gada budžetā, pamatojoties uz Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas agrāko priekšlikumu budžeta procedūras laikā; uzskata to par pirmo soli šīs ķēdes pārredzamības veicināšanā;
  7. pauž nožēlu par ES intervences pasākumu pakāpenisko atcelšanu lauksaimniecības tirgus nozarē, jo tiem ir izšķiroša nozīme lielu cenu svārstību gadījumā; uzskata, ka jāievieš jauni tirgus vadīšanas instrumenti, lai varētu nodrošināt lielāku stabilitāti attiecībā uz ražotāju ienākumiem un piedāvāt patērētājiem pieejamu cenu;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

8. uzskata, ka saskaņā ar KLP ir vajadzīgi tirgus vadīšanas instrumenti, ar ko stabilizēt lauksaimniecības nozari un lauksaimniecības pārtikas tirgu un uzturēt ilgtspējīgu ES lauksaimniecisko ražošanu ar piemērotām cenām, lai izvairītos no svārstību efekta attiecībā uz mazumtirdzniecības cenām un ražošanas faktoriem;
9. uzskata, ka Eiropas Savienības un ASV salīdzinājums, ko Komisija veic attiecībā uz ražīgumu, ir pilnīgi pamatots, tomēr tas nevar būt par vienīgais pamats, lai nekļūdīgi noteiktu ražīguma apmēru pārtikas nozarē (galvenokārt lauksaimnieciskā ražošanā un pārstrādē) ES; uzsver, ka lauksaimniecības un pārtikas nozare Eiropas Savienībā ievērojami atšķiras no ASV gan attiecībā uz paņēmieniem un jomām, ko tā aptver, gan arī attiecībā uz valdošajiem nosacījumiem un spēkā esošajām normām;
10. uzskata, ka jāveicina primārās lauksaimniecības nozares konkurētspējas un novatorisko iespēju stiprināšana, jo no tā primārajiem ražotājiem izriet lielākas iespējas dažādot savu uzņēmējdarbības vadību un samazinās atkarība no citiem ražošanas un izplatīšanas ķēdes posmiem;
11. uzskata, ka lauksaimniecības produkcijas piedāvājuma koncentrācija ražotāju organizācijās, kooperatīvos vai tamlīdzīgās apvienībās dotu iespēju izlīdzināt savu nozīmi pārtikas ķēdē, pastiprinot lauksaimnieku spēju ietekmēt sarunu virzību, viņu ražojumiem piešķirot lielāku pievienoto vērtību un tirdzniecības kanālus tuvinot patērētājiem;

Pārtikas preču tirgus nepilnības

12. vērš uzmanību, ka ievērojama ietekme tirgū ir īpaši izdevīga lauksaimniecības nozarē, ņemot vērā lauksaimniecības piegāžu cenu mazo elastību, no vienas puses, un patērētāju pieprasījumu, no otras puses;
13. pauž bažas par tādām tirdzniecības metodēm, kā preču pārdošana zem to pašizmaksas lielveikalu apmeklētības palielināšanai; atbalsta aizliegumu pārdot pārtiku zem pašizmaksas un atbalsta dalībvalstis, kuras jau ir ieviesušas šādus pasākumus; vēlas, lai ES līmenī būtu vairāk pasākumu, kas apkarotu šādu agresīvu cenu noteikšanu, kā arī citas konkurenci kropļojošas prakses, piemēram, produktu sasaistīšanu vai cita veida tirgū dominējošas pozīcijas ļaunprātīgu izmantošanu;
14. uzskata, ka cenas zem pašizmaksas, kas jau par sevi nav rentablas nevienam uzņēmumam, var pielietot tikai lieli (diferencēti) uzņēmumi īstermiņā un arī tikai, lai izspiestu no tirgus konkurentus; uzskata, ka šāda prakse ilgtermiņā nav lietderīga ne patērētājam, ne tirgum kopumā;
15. turklāt pauž bažas par citiem gadījumiem, kad tirdzniecības nozare izmanto savu ietekmi tirgū; to vidū ir pārspīlēti maksājuma termiņi, nodevas par iekļaušanu sortimentā, maksa par vietas piešķiršanu plauktos, draudi izņemt preces no sortimenta, ar atpakaļejošu datumu piemērotas atlaides pārdotām precēm, nepamatotas iemaksas mazumtirgotāju reklāmas izdevumos vai ekskluzīvas piegādes pieprasīšana;
16. uzsver, ka dažās dalībvalstīs pastāv vienāda koncentrācija gan pircēju, gan pārdevēju tirgus daļā, tādējādi padziļinot kropļojošo ietekmi uz tirgu;
17. uzsver, ka, ņemot vērā KLP reformu un jo īpaši atdalīšanu, lauksaimnieku lēmumus par ražošanu vairāk ietekmēs tirgus norādes, kuras nedrīkst traucēt pārmērīga koncentrācija mazumtirdzniecībā; uzskata, ka ES pārtikas importa palielināšana varētu samazināt saimniecības cenas;
18. atzīmē, ka peļņas palielināšanai mazumtirdzniecības uzņēmumiem ir iespēja gūt labumu no tādiem marķējumiem kā "taisnīga tirdzniecība"; tādēļ, lai ierobežotu šādu praksi un kontrolētu šā marķējumu izmantošanu, aicina izstrādāt stratēģiju taisnīgas tirdzniecības atbalstīšanai un attīstīšanai visā Eiropas Savienībā;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

19. atzīst, ka īstermiņā tirgus koncentrācija dažādos pārtikas piegādes ķēdes posmos var pazemināt pārtikas preču cenu līmeni, taču vidējā un ilgā termiņā būtu jāpievērš uzmanība, lai netiktu apgrūtināta brīvā konkurence, mazie ražotāji netiktu izslēgti no tirgus un nesamazinātos patērētāju izvēle;

20. norāda, ka daudzi MVU pārtikas nozarē ir ārkārtīgi neaizsargāti, īpaši, ja tie lielā mērā ir atkarīgi no viena liela uzņēmuma; atzīmē, ka lieli uzņēmumi pārtikas piegādes ķēdē bieži vairākiem piegādātājiem liek sacensties savā starpā par zemāko cenu, un maziem uzņēmumiem, lai turpinātu savu uzņēmējdarbību, ir jāsamazina izmaksas un peļņa, kas savukārt nozīmē mazāku samaksu lauksaimniekiem, ierobežotāku MVU piekļuvi tirgum un tirdzniecības kanāliem, mazāk darbinieku un zemākas kvalitātes preces patērētājiem;

21. pauž bažas par spekulāciju palielināšanos ar pārtiku finanšu tirgos; aicina Komisiju uzsākt izmeklēšanu par šo jautājumu; sagaida Augsta līmeņa grupas lauksaimniecības un pārtikas industrijas konkurētspējas jautājumos secinājumus un aicina, lai šī grupa ierosinātu efektīvas darbības tirgus nelīdzsvarotības novēršanai;

22. tāpat iebilst pret Komisijas secinājumiem, saskaņā ar kuriem spekulācijas finanšu tirgos būtiski neietekmējot cenu veidošanās procesu; uzskata, ka Komisijai vajadzētu uzņemties iniciatīvu par nestandartizētu nākotnes līgumu tirgu stingrāku pārraudzību attiecībā uz lauksaimniecības pamata izejvielām;

23. uzskata, ka Komisija pašlaik aprobežojas ar pieejamo datu vienaspusīgu skaidrošanu, jo tā neņem vērā iespējamo ietekmi saistībā ar spekulatīviem ieguldījumiem nestandartizētos nākotnes līgumu tirgos, piemēram:

- galapatērētāju (ražotāju un patērētāju) cenu pieaugumu saistībā ar nepamatām cerībām par cenu attīstību;
- šķēršļu un papildu nedrošības rašanos nesen dibinātiem un maziem ražošanas uzņēmumiem, kas balstās uz lauksaimniecisko ražošanu, kā rezultātā noteiktos tirgos, iespējams, rodas šķēršļi iekļūšanai tirgū, kā arī konkurences stiprināšanas procesam;
- netaisnīgo (sociālo un ģeogrāfisko) pārpalikuma pārdali no lauksaimniecības produktu pārdošanas ar zaudējumiem lauksaimnieku/ražotājiem, bet ieguvumiem — tirdzniecības starpniekiem un spekulantiem;

24. uzsver, ka pretrunā Komisijas novērtējumam, ir vēl steidzamāk jāizskata jauni reglamentējošie noteikumi attiecībā uz standartizētiem nākotnes līgumu tirgiem, jo pazīmes liecina, ka spekulācijas jau rada problēmas ar pārtikas pamatproduktu cenām un līdz ar to problēmas tirgos un ražošanas uzņēmumos, kuri tām ir pakārtoti;

25. uzskata, ka Eiropas Komisija pēdējo piecu gadu laikā ir uzlabojusi karteļu pārraudzību, gan ar labākiem konkurences tiesību aktiem, gan īstenojot spēkā esošos tiesību aktus; uzskata, ka tādi pasākumi, kā, piemēram, pieteikumi iecietības režīma piemērošanai, strīdu atrisināšanas procedūras un informācijas tehnoloģiju izmantošana tiesu jomā ir devuši nozīmīgu ieguldījumu; tomēr uzskata, ka dalībvalstīm joprojām ir jāuzlabo to saturs un īstenošana;

26. norāda konkurences komisāram uz Parlamenta pieņemto minēto rakstisko deklarāciju par izpēti saistībā ar Eiropas Savienības tirgū darbojošos lielveikalu ļaunprātīgas varas izmantošanas novēršanu; ir neapmierināts, ka Komisija nav ievērojusi tajā ietvertos aicinājumus; pieprasa šajā sakarā veikt apsekojumu par tirgus koncentrāciju un karteļu veidošanos mazumtirdzniecībā, kā arī par sankcijām nelikumīgas rīcības gadījumos;

27. aicina Komisiju savos gada pārskatos analizēt starpību starp ražotāju un patērētāju cenām, cenu atšķirības dalībvalstīs un cenu atšķirības attiecībā uz dažādiem lauksaimniecības produktiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

28. norāda, ka lieliem uzņēmumiem ir acīmredzamas un labi zināmas ekonomiskās priekšrocības (apjoma un diversifikācijas radīti ietaupījumi), kas ļauj samazināt izmaksas un līdz ar to arī cenas; tomēr uzsver, ka pasākumiem pārtikas piegādes ķēdes uzlabošanā būtu jāveicina efektīvu darbības sistēmu (piemēram, kopu, tīklu un nozaru apvienību) radīšana, lai šīs priekšrocības varētu izmantot lauksaimniecības nozare, mazinot spiedienu uz peļņas normu, ar ko uzņēmumi saskaras nākamajā posmā;

29. pauž lielas bažas, ka Komisijas paziņojumā par pārtikas cenām Eiropā, kurā ietverts pētījums par biežāk sastopamo praksi, kas rada konkurences problēmas pārtikas piegādes ķēdē, nav minēta dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana tirgū, kas novērojama gan mazumtirdzniecībā, gan arī zināmā mērā vairumtirdzniecībā; uzskata, ka konkurenci kropļojoša prakse, kas raksturīga uzņēmumiem ar lielu tirgus daļu, piemēram, ekskluzīvo tiesību līgumi vai obligāta produktu sasaistīšana liecina par būtiskiem taisnīgas konkurences traucējumiem pārtikas piegādes ķēdē;

Eiropas Savienības loma

Tirgus nepilnību novēršana

30. atbalsta Komisijas lēmumu izstrādāt priekšlikumu efektīvai ES tirgus uzraudzības sistēmai, kas spētu reģistrēt cenu tendences un resursu izmaksas visā piegādes ķēdē; uzskata, ka šai sistēmai ir jānodrošina pārredzamība un jāļauj salīdzināt līdzīgi produkti dažādās valstīs; uzskata, ka šī sistēma ir jāizveido ciešā sadarbībā ar Eiropas Kopienas Statistikas biroju un valstu statistikas iestādēm, kā arī tai jāsadarbjas ar Eiropas Patērētāju aizsardzības centru tīklu (ECC); atgādina pamatprincipu, ka ir jāievēro saprātīgas robežas attiecībā uz papildu izmaksām un aprūtinājumiem;

31. aicina Komisiju izstrādāt Kopienas tiesisko regulējumu, kas cita starpā ietvertu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/35/EK (2000. gada 29. jūnijs) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos ⁽¹⁾ pamatīgu pārskatīšanu un veicinātu līdzsvarotas attiecības starp dažādiem pārtikas piegādes ķēdes dalībniekiem, novērstu ļaunprātīgu praksi un veicinātu tirdzniecības peļņas normas taisnīgu sadalīšanu;

32. aicina konkurences iestādes valsts un ES līmenī izpētīt un novērtēt patērētāju cenas visā Eiropas Savienībā, lai nodrošinātu konkurences noteikumu ievērošanu un noteiktu dažādo, vērtību ķēdi veidojošo tirgus dalībnieku atbildību; uzsver, ka cenu samazināšanai attiecībā uz patērētājiem ir jābūt īslaicīgai, bet ražotājiem no cenu paaugstināšanas jāiegūst ātrāk;

33. konstatē, ka lielāku izmaksu struktūras pārredzamību var panākt, izveidojot ES datu bāzi, kura būtu viegli pieejama pilsoņiem un kurā būtu salīdzināmas cenas precēm un izejvielām, kā arī informācijas par izmaksām saistībā ar enerģiju, algām, īri, nodevām un maksājumiem visā ES; aicina Komisiju izstrādāt plānus šādai elektroniskai sistēmai, kuras pamatā būtu esošie valstu modeļi, piemēram, Francijas cenu observatorijas; turklāt uzskata, ka sadarbībā ar ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizāciju (FAO) ir jāizveido starptautiska lauksaimniecības produktu, resursu un pārtikas preču cenu observatorija, lai labāk pārraudzītu šos datus starptautiskā līmenī;

34. aicina ikvienu ražošanas un izplatīšanas ķēdē iesaistīto personu kopīgi izstrādāt paraugpraksi vai progresa ziņojumus, lai veicinātu lauksaimniecības produktu cenu pārredzamību;

35. aicina dalībvalstu iestādes un Eiropas Komisiju iesniegt sīku pētījumu un analīzi par cenu pārneses mehānismu un starpību starp saimniecības un galīgo patērētāja cenu, kā arī analīzi par lielveikalu vietu, skaitu, apgrozījumu un īpašajām izmaksām loģistikas un enerģijas patēriņa ziņā; aicina dalībvalstu iestādes un Komisiju pārbaudīt, vai kritēriji dominējošā tirgus stāvokļa noteikšanai vēl aizvien ir atbilstīgi, ņemot vērā mazumtirdzniecības tirgus attīstību; aicina izveidot Komisijas darba grupu pārtikas piegādes ķēdes jautājumos, kas strādātu kopā ar valstu konkurences iestādēm;

⁽¹⁾ OV L 200, 8.8.2000., 35. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

36. konstatē, ka viens no iemesliem atšķirībām starp ražotāju un pārdošanas cenām ir pārtikas preču ķēdes nelīdzsvarotība un ka, neraugoties uz to, ES nav pietiekamu pasākumu ražotāju organizāciju veicināšanai ar kooperatīvu un citu organizāciju starpniecību, lai veicinātu piedāvājuma koncentrāciju; aicina Komisiju izveidot pasākumus gan saskaņā ar KLP, gan arī citās ES politikas jomās, lai veicinātu šīs organizācijas, kas ļaus radīt lielāku tirgus organizāciju un palielinās ražotāju spēju ietekmēt sarunu virzību attiecībā pret pārējiem pārtikas preču ķēdes posmiem;

37. ierosina, lai valstu konkurences iestādes, kurām saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem ir plaša nozīme konkurences uzraudzībā visos pārtikas piegādes ķēdes posmos, stiprinātu savu sadarbību Komisijas pārraudzībā ar atklātās sadarbības metodi saistībā ar ražošanas izmaksu un tirdzniecības uzraudzību, lai garantētu iekšējā tirgus pareizu darbību;

38. uzskata, ka ņemot vērā to, ka mazumtirdzniecību galvenokārt iespaido valstu tiesiskās, ekonomiskās, politiskās un kultūras iezīmes, Eiropas Konkurences tīkla (ECN) kontekstā vajadzētu lielāku informācijas apmaiņu un, iespējams, dalībvalstu sadarbību, lai ES līmenī pētītu uzņēmumu darbību, kas kropļo konkurenci;

39. prasa, lai ar saskaņā ar Lisabonas stratēģiju atbalstītu dalībvalstu plānus, lai mazumtirdzniecības jomā samazinātu vai atceltu nepamatotu reglamentējošu ierobežojumus, kas varētu ierobežot konkurenci un vienmērīgu pārtikas piegādes ķēdes darbību, kaitējot patērētājiem;

40. uzskata, ka iecietības modelis ir jāizmanto gan valsts, gan ES līmenī, lai atbildīgās konkurences iestādes plašāk informētu par tādiem prakses gadījumiem pārtikas piegādes ķēdē, kas ir vērsti pret konkurenci;

41. atgādina, ka bez Kopienas konkurences noteikumiem Eiropas līmenī ir daudzi citi pasākumi, kas nosaka mazumtirdzniecības uzņēmumu darbību, cita starpā Kopienas iekšējā tirgus noteikumi, kā arī Kopienas tiesību akti patērētāju aizsardzības jomā; uzsver, ka visi šie pasākumi ir savā starpā saskaņoti un tie ir jākoordinē centrāli Eiropas līmenī, lai varētu sasniegt vislabākos rezultātus attiecībā uz patērētāju cenām;

42. uzsver, ka arī starptautiskā līmenī ir jāreaģē uz pašreizējo pārtikas krīzi; aicina izveidot ar FAO saistītu starptautisku tīklu, lai nodrošinātu pietiekamus pārtikas preču krājumus pasaulē;

43. aicina Komisiju vest sarunas ar PTO par nolīgumu, kas lauksaimniecībai dotu pietiekami plašas iespējas konkurēt ar trešām valstīm; uzskata, ka ar tirdzniecību nesaistītu prasību iekļaušanai ir izšķirīga nozīme, lai uzturētu spēkā Eiropas ražošanas standartus un to ievērošanu;

44. prasa, lai attiecībā uz konkrētiem pamatproduktiem — līdzīgi kā attiecībā uz naftas produktiem — ES līmenī paredzētu krīzes rezerves un krājumus;

45. aicina ieviest mehānismus, lai apkarotu finanšu tirgū novērojamās spekulācijas ar lauksaimniecības precēm, kā arī uz to balstītos finanšu instrumentus; atbalsta Komisijas nodomu pārbaudīt, kādus pasākumus varētu veikt, lai sekmētu cenu nepastāvības samazinājumu lauksaimniecības pamatproduktu tirgū;

46. aicina veikt pasākumus nelielu lauksaimniecības ražotāju sadarbības atbalstam, lai tie varētu konkurēt ar lieliem ražošanas, apstrādes un mazumtirdzniecības uzņēmumiem; uzskata, ka dalībvalstīm un Eiropas Savienībai ir jānodrošina dažādu tirdzniecības veidu pastāvēšana un jāizvairās un pārtikas preču tirgus liberalizācijas, kas izraisītu tālāku koncentrēšanos; aicina Eiropas Komisiju izstrādāt zaļo grāmatu par ražotāju organizāciju stiprināšanu, efektīvām pieejām saistībā ar ķēžu posmiem un lielo mazumtirdzniecības uzņēmumu ietekmi tirgū;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

47. aicina Komisiju pastiprināti uzraudzīt pārtikas produktu importu jo īpaši attiecībā uz Eiropas higiēnas un vides standartu ievērošanu, lai importa produkti nepakļautu ES patērētājus lielākam riskam;
48. uzskata par vajadzīgu mudināt uz lielāku lauksaimniecības piedāvājuma koncentrāciju, atbalstot apvienību dažādās juridiskās formas, lai izlīdzinātu pārtikas preču ķēdes nozīmi, lauksaimnieku ražojumiem piešķirtu pievienoto vērtību un pastiprinātu viņu spēju ietekmēt sarunu virzību attiecībā uz citiem tirdzniecības aģentiem;
49. aicina atjaunot Eiropas Pārtikas ražotāju konsultatīvo dienestu, kas sniegtu padomus lauksaimniekiem un ražošanas organizācijām par preču sadali, mazumtirdzniecības tirgu un iespējām konkrētu produktu ražošanā;
50. aicina izveidot "karsto" tālruņa līniju patērētājiem un lauksaimniecības ražotājiem, lai varētu paziņot par ļaunprātīgas rīcības gadījumiem, un varētu darīt pieejamu informāciju par salīdzināmām precēm un to cenām visā ES; šādu līniju jāizveido un tai ir jādarbojas valstu Eiropas Patērētāju aizsardzības centros;
51. atzinīgi vērtē Patērētāju tirgus progresa ziņojuma ieviešanu kā līdzekli labākai iekšējā tirgus uzraudzībai un lielākas informācijas nodrošināšanai patērētājiem;
52. pauž bažas par starpnieku ietekmi uz galīgo patērētāju cenu; aicina Komisiju veikt piegādes ķēdes analīzi, lai labāk saprastu katra ķēdes dalībnieka nozīmi cenu veidošanā;

Tuvinot ražotāju patērētājam

53. atbalsta tādas politikas ieviešanu, kas veicinātu plašāku un tiešāku ražotāju un patērētāju saskarsmi, kā, piemēram, nesen pieņemtā ES programma par augļiem skolās, jo tas varētu nodrošināt nozīmīgāku ražotāju lomu tirgū, samazinot starpnieku un lielu mazumtirdzniecības uzņēmumu ietekmi, vienlaikus sniedzot patērētājiem labāku un plašāku preču izvēli; viens no šādiem pasākumiem būtu iespējas radīšana un veicināšana, lai ražotāji varētu veikt produktu tiešo tirdzniecību;
54. aicina Komisiju izstrādāt pasākumus, ar ko vienkāršot tādu ražotāju organizāciju kā kooperatīvu apvienošanu un sadarbību, tādējādi izvairoties no birokrātijas un citu ierobežojumu šķēršļiem, lai ražotāju organizācijas, palielinot savu izmēru, varētu pielāgoties piegādes noteikumiem, ko pieprasa tirgus globalizācija;
55. uzskata, ka, lai radītu uzticēšanās atmosfēru sistēmā, ir ārkārtīgi svarīgi sniegt patērētājiem visaptverošu un izsmeļošu informāciju, un jādara viss iespējamais, lai izglītotu, pareizi informētu patērētāju, un nodrošinātu tam neitrālu informāciju;
56. ierosina, lai patērētājiem paredzētajā informācijā būtu īpaša norāde par to, ka ES ražotāji īpašu uzmanību pievērš Kopienas tiesību aktu ievērošanai vides, pārtikas nekaitīguma un dzīvnieku aizsardzības jomā;
57. uzsver, ka patērētāju tiesību aizsardzības politika ietver ne tikai cenas, bet arī pārtikas preču daudzveidības un kvalitātes nodrošināšanu; tāpēc ierosina, lai Komisija pārbauda, saskaņā ar kādiem nosacījumiem ir jānorāda produktu kvalitātes un daudzveidības mazināšanās pārtikas piegādes ķēdē un jo īpaši mazumtirdzniecībā;
58. atzīmē vietējo mazumtirdzniecības veikalu pievienoto vērtību, kas nodrošina svarīgu ieguldījumu, lai novērstu plaisu starp ražotājiem un patērētājiem un uzlabotu dzīves kvalitāti laukos, radot darba iespējas un pastiprinot esošās sociālās saiknes;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

59. uzskata, ka plaši jāveicina jauno tehnoloģiju un interneta izmantošana; uzsver, ka jaunās tehnoloģijas var izmantot, lai sniegtu vairāk informācijas par dažādu preču veidu atrašanos, cenu un īpašībām; uzskata, ka tas varētu labāk atbilst konkrētam pieprasījumam un piedāvāt lielāku izvēli patērētājiem; atbalsta Eiropas lauksaimniecības, konkurētspējas un kohēzijas līdzekļu izmantošanu, lai ar modernajām tehnoloģijām un internetu atvieglotu ražotāju piekļu tirgum;

60. prasa veikt pasākumus, kas dotu lielāku virzību "vietējo pārtikas preču" koncepcijai, jo īpaši pasākumus noieta veicināšanai un patērētāju informēšanai par attiecīgo produktu sevišķajām īpašībām un par labumu veselībai un ekonomikai, kas saistīts ar to lietošanu, kā arī tradicionālo tirgu un tradicionālo tirdzniecības veidu atbalstam, kuros ražotāji tieši tiek ar patērētājiem;

61. prasa, lai Eiropas Savienība un dalībvalstis vairāk atbalstītu bioloģisko lauksaimniecību; turklāt vēlas, lai patērētājiem būtu pieejami kvalitatīvi produkti par pieņemamām cenām, pateicoties vērienīgai politikai ar finansiālajiem stimuliem šim lauksaimnieciskās ražošanas veidam;

62. mudina pastiprināt sadarbību starp ražotājiem vai nu tradicionālo ražotāju organizāciju veidā, vai izveidojot jaunus lauksaimnieku tirdzniecības sadarbības veidus;

63. aicina vairāk veicināt lauksaimniecības produktu dažādošanu kā tirdzniecības koncepciju, kas rada iespēju saskaņā ar kvalitāti noteikt dažādas cenas;

64. pauž bažas par faktu, ka pārtikas ražotāju spēcīgā spēja ietekmēt sarunu virzību uz mazumtirgotāju rēķina, kam par iemeslu ir ietekmīgs zīmols vai produkta diferencēšana, iepriekš minētajā Komisijas paziņojumā "Pārtikas cenas Eiropā" tiek raksturota nesamērīgi negatīvi, salīdzinot ar tādiem daudz svarīgākiem faktoriem kā konkurences traucējumi vai oligopoli/monopoli; uzskata, ka ietekmīga zīmola radīšana vai diferencēšana ir pieļaujama prakse un ka negodīga ir tikai iegūtā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana;

65. aicina pastiprināt un racionalizēt Eiropas Savienības politikas virzienus, lai aizsargātu ģeogrāfiskas izcelsmes norādes un cilmes vietu nosaukumus un citus apliecinājumus, kas parāda lauksaimniecības preču atšķirības; šajā sakarībā atzinīgi vērtē diskusijas, kuras izraisīja 2008. gada 15. oktobrī publicētā Zaļā grāmata par lauksaimniecības produktu kvalitāti - produktu standarti, lauksaimniecībai noteiktās prasības un kvalitātes shēmas (COM(2008)0641);

66. uzskata, ka, pamatojoties uz pieejamiem paraugiem, jāizstrādā rūpīgāks pētījums par īpašu Eiropas lauksaimniecības produktu marķējumu; uzskata, ka šim marķējumam ir jānodrošina ES ražošanas standartu ievērošana, piemēram, taisnīga attieksme pret tirgus dalībniekiem visā ražošanas un izplatīšanas ķēdē; turklāt uzskata, ka šāds marķējums mudinātu patērētājus vairāk lietot ES produktus un tādējādi atbalstītu ES ražotājus;

67. aicina Komisiju analizēt izmaksas, kas jāsedz ražotājiem, lai ievērotu Kopienas noteikumus par savstarpējo atbilstību, un to, cik lielā mērā šie standarti atšķiras dalībvalstīs, ņemot vērā, ka minētie noteikumi ir stingrāki nekā tie, kas attiecas uz importētiem produktiem;

*

* *

68. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

Spānijā notiekošās ekstensīvās urbanizācijas ietekme uz Eiropas Savienības pilsoņu individuālajām tiesībām, vidi un ES tiesību aktu piemērošanu, pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem

P6_TA(2009)0192

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26.marta rezolūcija par Spānijā notiekošās ekstensīvās urbanizācijas ietekmi uz Eiropas Savienības pilsoņu individuālajām tiesībām, vidi un ES tiesību aktu piemērošanu, pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem (2008/2248(INI))

(2010/C 117 E/31)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā lūgumrakstus, kas saņemti saistībā ar šīs rezolūcijas priekšmetu, it īpaši Lūgumrakstu Nr. 0609/03,
  - ņemot vērā lūgumrakstu iesniegšanas tiesības, kas paredzētas EK līguma 194. pantā,
  - ņemot vērā Reglamenta 192. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0082/2009),
- A. tā kā lūgumrakstu iesniegšanas process dod Eiropas pilsoņiem un iedzīvotājiem iespēju panākt sūdzību ārpustiesas izskatīšanu, ja šīs sūdzības attiecas uz jautājumiem, kas ir saistīti ar Eiropas Savienības darbības jomām;
- B. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 1. punkts nosaka, ka "Savienība ir dibināta, ievērojot dalībvalstu kopīgos principus — brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību respektēšanas principu un tiesiskuma principu";
- C. tā kā ES līguma 6. panta 2. punkts nosaka, ka Savienība apņemas ievērot pamattiesības, ko garantē Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija (ECPAK);
- D. tā kā ECPAK parakstījušo valstu pilsoņiem un iedzīvotājiem, kuri uzskata, ka ir cietuši no cilvēktiesību pārkāpumiem, ir jāvērsas Eiropas Cilvēktiesību tiesā Strasbūrā, paturot prātā, ka saskaņā ar ECPAK 35. pantu pirms prasības iesniegšanas šajā tiesā ir jāizmanto visas prasību izskatīšanas iespējas attiecīgajā valstī;
- E. tā kā ES līguma 7. pants nosaka procedūras, ko Savienība var īstenot 6. panta 1. punktā minēto principu pārkāpuma gadījumā un lai meklētu risinājumus;
- F. tā kā ES līguma 7. pants arī dod Parlamentam tiesības iesniegt Padomei pamatotu priekšlikumu, lai tā izvērtētu, vai ir skaidrs risks, ka kāda dalībvalsts varētu nopietni pārkāpt vērtības, kas ir Savienības pamatā;
- G. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pants garantē privātās un ģimenes dzīves, tostarp dzīvokļa, neaizskaramību un tā kā ECPAK 8. pants piešķir tādas pašas tiesības un precizē, ka "valsts institūcijas nedrīkst traucēt nevienam baudīt šīs tiesības, izņemot gadījumos, kas paredzēti likumā un ir nepieciešami demokrātiskā sabiedrībā, lai aizstāvētu valsts un sabiedriskās drošības vai valsts ekonomiskās labklājības intereses, lai nepieļautu nekārtības vai noziegumus, lai aizsargātu veselību vai tikumību, vai lai aizstāvētu citu tiesības un brīvības"; tā kā Parlaments, Padome un Komisija ir apņēmušies ievērot Pamattiesību hartu visā savā darbībā;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- H. tā kā tiesības uz privātīpašumu Pamattiesību hartas 17. pantā ir atzītas par Eiropas pilsoņu pamattiesībām, nosakot, ka "Ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, tiesības to lietot un atsavināt, kā arī tiesības attiecībā uz to dot rīkojumu savas nāves gadījumam" un ka "Nevienam nedrīkst atņemt īpašumu, ja vien tas nav jādara sabiedrības interesēs, kā arī gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju", un ka "īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs";
- I. tā kā EK Līguma 18. pants nosaka, ka "Ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, ievērojot šajā Līgumā noteiktos ierobežojumus un nosacījumus, kā arī to īstenošanai paredzētos pasākumus";
- J. tā kā saskaņā ar 295. pantu EK līgums "nekādi neietekmē dalībvalstu tiesību aktus, kas regulē īpašumtiesību sistēmu"; tā kā saskaņā ar Tiesas judikatūru šajā noteikumā ir tikai atzītas dalībvalstu tiesības pieņemt noteikumus par īpašumtiesību sistēmu un tā kā Tiesas judikatūra ir apliecinājusi, ka dalībvalstu kompetence šai sakarībā vienmēr ir jāīsteno saskaņā ar Kopienas tiesību pamatprincipiem, piemēram, principiem par brīvu preču, pakalpojumu un kapitāla apriti un personu pārvietošanos (skat. 1976. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-119/75, *Terrapin pret Terranova*, 1976, ECR 1039);
- K. tomēr tā kā Tiesa ir konsekventi atzinusi, ka, lai gan īpašumtiesības ir daļa no Kopienas tiesību aktu vispārējiem principiem, tās nav absolūtas tiesības un ir aplūkojamas no to sociālo funkciju viedokļa, un tā kā tādējādi to izmantošana var būt ierobežota, ja šie ierobežojumi faktiski atbilst Kopienas vispārējo interešu mērķiem un neizraisa neproporcionālu un nepieļaujamu iejaukšanos, mazinot garantēto tiesību būtību (skat. 2002. gada 10. decembra spriedumu lietā C-491/01, *British American Tobacco (Investments) un Imperial Tobacco*, 2002, ECR I-11453);
- L. tā kā neatkarīgi no judikatūras Tiesa ir konsekventi atzinusi, ka gadījumā, ja valsts tiesību akti neietilpst Kopienas tiesību aktu darbības jomā, Kopienas jurisdikcijā nav novērtēt šo noteikumu atbilstību pamattiesībām, kuru ievērošanu nodrošina Tiesa (skat., piemēram, 2005. gada 6. oktobra rīkojumu lietā C-328/04, *Vajnai*, 2005, ECR I-8577, 12. un 13. punkts);
- M. tā kā ECPAK Pirmā protokola 1. panta pirmā daļa nosaka, ka "Jebkurai fiziskai vai juridiskai personai ir tiesības uz īpašumu" un "Nevienam nedrīkst atņemt viņa īpašumu, izņemot, ja tas notiek sabiedrības interesēs un apstākļos, kas noteikti ar likumu un atbilst vispārējiem starptautisko tiesību principiem"; tā kā šī panta otrajā daļā teikts, ka "Minētie nosacījumi nekādā veidā nedrīkst ierobežot valsts tiesības izdot tādus likumus, kādus tā uzskata par nepieciešamiem, lai kontrolētu īpašuma izmantošanu saskaņā ar vispārējām interesēm vai lai nodrošinātu nodokļu vai citu maksājumu vai sodu samaksu" un tā kā minētā protokola ratifikācijas laikā Spānija paredzēja atrunu attiecībā uz 1. pantu, ņemot vērā Spānijas Konstitūcijas 33. pantu, kurā teikts: "1. Privātīpašuma un mantojuma tiesības ir atzītas. 2. Šo tiesību sociālā funkcija nosaka robežas to saturam saskaņā ar likumu. 3. Nevienam nevar atņemt viņa īpašumu un tiesības, izņemot gadījumus, kad to attaisno sabiedriski pakalpojumi vai sociālas intereses un tas tiek pienācīgi kompensēts saskaņā ar likumu";
- N. tā kā Parlaments uzskata, ka pienākums cedēt likumīgi iegūtu privātīpašumu bez atbilstošas procedūras un pienācīgas kompensācijas un pienākumu segt patvaļīgi noteiktas izmaksas par nepieprasītu un bieži vien nevajadzīgu infrastruktūras attīstību ir personas pamattiesību pārkāpums saskaņā ar ECPAK un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru (skat., piemēram, *Aka* pret Turciju⁽¹⁾);

(¹) 1998. gada 23. septembra spriedums; skat. arī Parlamenta 2007. gada 21. jūnija rezolūciju par faktu vākšanas misiju Andalūzijā, Valensijā un Madridē Līgumrakstu komitejas vārdā (OV C 146 E, 12.06.2008., 340. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- O. tā kā 2008. gadā Spānijas varasiestādes izdeva norādījumus par 1989. gada Piekraustes likuma piemērošanu, kas tika ignorēts daudzus gadus, kuru laikā Spānijas piekraustes teritorijās ir nodarīts ievērojams kaitējums videi; tā kā pat pašreizējie norādījumi neietver skaidrus īstenošanas pasākumus, kas būtu jāievēro iesaistītajām vietējām un reģionālajām iestādēm, un tā kā ir saņemti daudzi jauni lūgumraksti, kas liecina par norādījumu retroaktīvu saturu un personu likumīgi iegūta īpašuma patvaļīgu izpostīšanu un sagraušanu, likvidējot viņu tiesības uz šo īpašumu un iespējas nodot savas tiesības mantojuma veidā;
- P. tā kā, ņemot vērā faktisko robežlīniju izvietojumu, iesaistītajām personām ir radies spēcīgs iespaids, ka tas noteikts patvaļīgi, uz ārvalstu īpašnieku rēķina, piemēram, Formentera salā;
- Q. tā kā Piekraustes likums nesamērīgi ietekmē individuālā īpašuma īpašniekus, kuru tiesības būtu pilnībā jāievēro, un vienlaikus nepietiekami skat reālos piekraustes izpostītājus, kas daudzos gadījumos ir bijuši atbildīgi par pārmērīgu pilsētu attīstību piekrastē, tostarp par brīvdienu kūrortiem, un kuriem bija pamatots iemesls uzskatīt, ka viņi aizvien rīkojas pretrunā attiecīgā likuma noteikumiem;
- R. tā kā pašreizējā parlamenta pilnvaru laikā Lūgumrakstu komiteja, pamatojoties uz ļoti daudzajiem saņemtajiem lūgumrakstiem, ir veikusi rūpīgu vairāku gadījumu izmeklēšanu, trīs reizes ir ziņojusi par ES pilsoņu leģitīmo tiesību uz likumīgi iegūtu īpašumu Spānijā pārkāpumu apmēru un ir arī paudusi bažas par apdraudējumu ilgtspējīgai attīstībai, vides aizsardzībai, ūdens kvalitātei un nodrošināšanai un valsts iepirkuma procedūrām saistībā ar urbanizācijas līgumiem un nepietiekamu urbanizācijas procedūru kontroli, ko veic daudzas vietējās un reģionālās iestādes Spānijā ⁽¹⁾, un saistībā ar šiem jautājumiem pašlaik tiek izskatītas lietas gan Spānijas tiesās, gan Eiropas Kopienų Tiesā;
- S. tā kā ir daudz piemēru, kur visu līmeņu iestādes — centrālās, autonomo reģionu un municipālās — ir atbildīgas par to, ka tika īstenots neilgtspējīgas attīstības modelis, kas izraisīja ļoti nopietnu ietekmi uz vidi, kā arī sociālās un ekonomiskās sekas;
- T. tā kā Eiropas Parlaments ir saņēmis lielu skaitu lūgumrakstu no privātpersonām un dažādām organizācijām, kas pārstāv ES pilsoņus, ar sūdzībām par dažādiem urbanizācijas aspektiem un tā kā daudzos lūgumrakstos aprakstītos gadījumos nav pārkāpti Kopienų tiesību akti, par ko liecina dalībvalstīm nosūtītie paziņojumi, un šīs problēmas būtu jārisina, izmantojot visus attiecīgajā dalībvalstī pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus;
- U. tā kā arvien biežāk tiek gūti pierādījumi tam, ka Spānijas tiesu iestādes ir sākušas risināt problēmas, ko daudzās piekraustes teritorijās izraisījusi pārmērīga urbanizācija, jo īpaši veicot izmeklēšanu un izvirzot apsūdzības pret korumpētām vietējām amatpersonām, kas ar savu rīcību ir veicinājušas vēl nepieredzētu un nekontrolētu urbanizāciju, pārkāpjot ES pilsoņu tiesības un arī nodarot neatgriezenisku kaitējumu daudzu Spānijas reģionu bioloģiskajai daudzveidībai un vides integritātei; tā kā Parlaments ir novērojis, ka šādu apsūdzību izskatīšanas procedūras tomēr tiek īstenotas ārkārtīgi lēni un ka daudzos no šiem gadījumiem piespriestos sodus nav iespējams piemērot tādā veidā, lai sniegtu gandarījumu ļaunprātīgās rīcības upuriem, un tā kā tādēļ daudziem cietušajiem ES pilsoņiem, kuri nav Spānijas valstspiederīgie, ir radies iespaids, ka Spānijas tiesu iestādes nerīkojas un/vai ir neobjektīvas; tā kā tomēr ir jāpiemin arī iespēja iesniegt prasību Eiropas Cilvēktiesību tiesā pēc tam, kad ir izsmeltas vietējās iespējas;

⁽¹⁾ Skat. iepriekšminēto 2007. gada 21. jūnija rezolūciju un 2005. gada 13. decembra rezolūciju par Valensijas zemes īpašuma likuma vai Ley Reguladora de la Actividad Urbanística (LRAU — Pilsētplānošanas darbības reglamentēšanas likums) iespējamu nepareizu piemērošanu un tās ietekmi uz Eiropas pilsoņiem (lūgumraksti 609/2003, 732/2003, 985/2002, 1112/2002, 107/2004 u. c.) (OV C 286 E, 23.11.2006., 225. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- V. tā kā šāda plaši izplatīta prakse, ko veicinājušas bezatbildīgas vietējās un reģionālās iestādes, pieņemot neatbilstošus un bieži vien nepamatotus tiesību aktus, kas daudzos gadījumos ir pretrunā ar vairāku Eiropas tiesību aktu mērķiem, ir nodarījusi vislielāko kaitējumu Spānijas tēlam un tās vispārējām ekonomiskajām un politiskajām interesēm Eiropā, turklāt tādu pašu ietekmi izraisa Spānijas autonomajos apgabalos spēkā esošo pilsētplānošanas un vides tiesību aktu neatbilstoša piemērošana dažu urbanizācijas projektu gadījumos, kā arī vairāku ar to saistītu lielas korupcijas gadījumu parādīšanās;
- W. tā kā reģionu ombudi bieži vien ir strādājuši ļoti sarežģītos apstākļos, lai aizsargātu ES pilsoņu intereses gadījumos, kas saistīti ar pārkāpumiem urbanizācijā, bet dažos gadījumos autonomo apgabalu pašvaldības viņu centienus nav ņēmušas vērā;
- X. tā kā Spānijas Konstitūcijas 33. pants nosaka personas tiesības uz īpašumu un tā kā ir bijuši dažādi šā panta skaidrojumi, jo īpaši attiecībā uz īpašuma izmantošanu sabiedrības interesēs pretstatā personu tiesībām uz likumīgi iegūtām mājām un dzīvokļiem; tā kā nav pieņemts neviens nolēmums par zemes likumu darbību Valensijas reģionā;
- Y. tā kā Spānijas Konstitūcijas 47. pants nosaka, ka visiem spāņiem ir tiesības uz pienācīgu un atbilstošu mājokli, un uzliek valsts iestādēm pienākumu nodrošināt attiecīgus apstākļus un pieņemt noteikumus, lai garantētu šo tiesību īstenošanu, reglamentējot zemes izmantošanu vispārējās interesēs, lai novērstu spekulāciju;
- Z. tā kā Spānijas valdības pienākums ir piemērot EK līgumu un aizsargāt un nodrošināt Eiropas tiesību aktu pilnīgu piemērošanu Spānijas teritorijā neatkarīgi no politisko iestāžu organizācijas valstī, ko nosaka Spānijas Karalistes konstitūcija;
- AA. tā kā Komisija, izmantojot tai piešķirtās tiesības saskaņā ar EK līguma 226. pantu, Eiropas Kopienų Tiesā ir iesniegusi prasību pret Spāniju par pārkāpumiem, kas ir saistīti ar pārlieku intensīvu urbanizāciju Spānijā un tieši attiecas uz Publiskā iepirkuma direktīvas piemērošanu Valensijas iestādēs ⁽¹⁾;
- AB. tā kā Komisija pēc Lūgumrakstu komitejas pieprasījuma ir uzsākusi izmeklēšanu attiecībā uz vairāk nekā 250 urbanizācijas projektiem, par kuriem ir saņemti negatīvi atzinumi no kompetentajām ūdensapgādes un upju baseinu uzraudzības iestādēm un kuri tāpēc var būt pretrunā Ūdens pamatdirektīvai ⁽²⁾, it īpaši Andalūzijā, Kastīlijā-Lamančā, Mursijā un Valensijā;
- AC. tā kā daudzi no šiem urbanizācijas projektiem ir nošķirti no apvienotām pilsētu teritorijām, tādējādi izraisot ievērojamus izdevumus, lai nodrošinātu pamatpakalpojumus, piemēram, elektrību, ūdeni un ceļu infrastruktūru; tā kā investīcijas šādos projektos bieži vien ietver daļēju ES finansējumu;
- AD. tā kā saistībā ar daudziem dokumentētiem urbanizācijas problēmu gadījumiem Spānijā Komisija nav rīkojusies pietiekami efektīvi, ne tikai nenodrošinot piesardzības principa piemērošanu attiecībā uz vides tiesību aktiem, bet arī pieļaujot kompetento vietējo vai reģionālo iestāžu pieņemto noteikumu, kam ir juridiski saistošs spēks, paviršu interpretāciju, piemēram, par integrēta pilsētas attīstības plāna "pagaidu apstiprināšanu", ko veic vietējā iestāde;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 30.04.2004., 114. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- AE. tā kā Stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma direktīvas ⁽¹⁾, kuras 3. pants attiecas tieši uz tūrismu un urbanizāciju, mērķis ir nodrošināt augstu vides aizsardzības līmeni un veicināt ar vidi saistītu apsvērumu integrāciju plānu un programmu izstrādē un pieņemšanā, lai sekmētu ilgtspējīgu attīstību; un tā kā Ūdens pamatdirektīva nosaka dalībvalstīm pienākumu novērst ūdens resursu kvalitātes pasliktināšanos un veicināt saldūdens resursu ilgtspējīgu izmantošanu;
- AF. tā kā vairāku Lūgumrakstu komitejas faktu vākšanas vizīšu rezultāti rāda, ka dažas vietējās un reģionālās iestādes (ne tikai piekrastes reģionos), ierosinot vai apstiprinot plašas urbanizācijas programmas, iespējams, šos mērķus bieži pārprot; tā kā vairuma lūgumrakstos apstrīdēto urbanizācijas plānu īstenošanas laikā lauku zeme ir pārklasificēta par zemi, kas paredzēta pilsētu attīstībai, nesot ievērojamu ekonomisko labumu urbanizācijas iniciatoriem un attīstītājiem; un tā kā ir zināmi arī daudzi gadījumi, kad ir mainīts aizsargājamās zemes vai zemes, kas būtu aizsargājama apdraudētās bioloģiskās daudzveidības dēļ, statuss vai tā ir pārklasificēta, vai šādas zemes statuss netiek norādīts vispār, lai attiecīgajā teritorijā ļautu īstenot urbanizāciju;
- AG. tā kā šādu apstākļu sekas ir ļaunprātīga rīcība, kas ietekmē tūkstošiem ES pilsoņu, kas urbanizācijas iniciatoru īstenoto plānu rezultātā ir ne tikai zaudējuši savu likumīgi iegūto īpašumu, bet ir spiesti segt patvaļīgi noteiktas maksas saistībā ar negribētiem, bieži vien nevajadzīgiem un nelikumīgiem infrastruktūras projektiem, kas tieši ietekmē viņu īpašumtiesības, kā rezultātā daudzām ģimenēm ir izraisīta finansiāla un emocionāla katastrofa;
- AH. tā kā daudzi tūkstoši Eiropas pilsoņu dažādos apstākļos ir iegādājušies īpašumus Spānijā, labā ticībā sadarbojoties ar vietējiem juristiem, pilsētplānotājiem un arhitektiem, un tikai vēlāk sapratuši, ka ir kļuvuši par negodīgu vietējo iestāžu pieļautu urbanizācijas noteikumu pārkāpumu upuriem un ka viņu mājas ir jānojauc, jo tās ir uzbūvētas nelikumīgi un tādēļ ir bezvērtīgas un nav pārdodamas;
- AI. tā kā nekustamā īpašuma aģenti dalībvalstīs, piemēram, Apvienotajā Karalistē, un citi ar nekustamā īpašuma tirgu saistīti pakalpojumu sniedzēji Spānijā turpina tirgot īpašumu jaunās apbūvēs, pat ja viņi noteikti zina, ka pastāv reāla iespēja, ka konkrētais projekts netiks nedz pabeigts, nedz uzbūvēts;
- AJ. tā kā Spānijai piederošajām Vidusjūras salām un Spānijas piekrastes teritorijai pēdējās desmitgades laikā ir nodarīts ievērojams kaitējums, intensīvi apbūvējot šos reģionus ar cementa un betona ēkām un tādējādi ietekmējot ne tikai trauslo piekrastes vidi, ko parasti lielā mērā aizsargā Dzīvotņu ⁽²⁾/ *Natura 2000* direktīva un Putnu direktīva ⁽³⁾, piemēram, urbanizācijās Gatas ragā (Almērijā) un Mursijā, bet arī daudzu teritoriju sociālo un kultūras dzīvi, kas ir traģisks un neglābjams kultūras identitātes un mantojuma zudums, kā arī kaitējums vides integritātei, un tās galvenokārt ir sekas tam, ka trūkst apgabalu vai reģionāla līmeņa plānošanas vadlīniju, kas noteiktu saprātīgas robežas pilsētu izaugsmei un attīstīšanai, pamatojoties uz skaidriem vides ilgtspējības kritērijiem, un sekas noteiktu vietējo un reģionālo iestāžu un būvniecības nozares pārstāvju alkatīgajai un spekulatīvajai rīcībai, kuri no šādas darbības ir guvuši milzīgu peļņu, kuras lielākā daļa ir eksportēta ⁽⁴⁾;
- AK. tā kā šādam attīstības modelim ir negatīvas sekas arī tūrisma nozarē, jo runa ir par graujošu ietekmi uz augstas kvalitātes tūrismu, jo tiek iznīcinātas vietējās vērtības un veicināta pārmērīga urbanizācija;
- AL. tā kā runa ir par attīstības modeli, kuram ir postošs iespaids uz kultūras vērtībām un kas iznīcina Spānijas kultūras dažādības pamatvērtības un identitātes pazīmes, sagraujot arheoloģiskās iegulas, vērtīgas kultūras celtnes un vietas, kā arī to dabas un ainavisko vidi;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīva 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.07.2001., 30. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas floras un faunas aizsardzību (OV L 206, 22.07.1992., 7. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 25.04.1979., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Skat. Spānijas Bankas un organizāciju Greenpeace un Transparency International nesen sagatavotos ziņojumus.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

AM. tā kā būvniecības nozare, kas straujās ekonomiskās izaugsmes gados guva ievērojamu peļņu, ir kļuvusi par vienu no galvenajiem nesēnā finanšu tirgu sabrukuma upuriem, ko daļēji veicināja spekulatīvie darījumi mājokļu tirgū, un tā kā šī situācija skar ne tikai uzņēmumus, kuriem draud bankrots, bet arī desmitiem tūkstošu būvniecības nozarē strādājošo, kas var kļūt par bezdarbniekiem neilgtspējīgās urbanizācijas politikas dēļ, kura tika īstenota un par kuras upuriem tagad kļuvuši arī viņi,

1. aicina Spānijas valdību un attiecīgos reģionus rūpīgi izvērtēt un pārskatīt visus tiesību aktus, kas plašas urbanizācijas rezultātā ietekmē to privātpersonu tiesības, kam pieder īpašums, lai pārtrauktu EK līgumā, Pamattiesību hartā, ECPAK un attiecīgajās ES direktīvās, kā arī citās konvencijās, kuru līgumslēdzēja puse ir ES, noteikto tiesību un pienākumu pārkāpumus;

2. aicina Spānijas varasiestādes aizliegt visas juridiskās iespējas, kas veicina spekulāciju, piemēram, urbanizācijas aģentus;

3. uzskata, ka kompetentajām reģionālajām iestādēm jāaptur un jāpārskata visi jaunie urbanizācijas plāni, kas neatbilst stingriem vides ilgtspējīgas un sociālās atbildības kritērijiem un kas negarantē tiesību uz likumīgi iegūtu īpašumu ievērošanu, un apturēt un atcelt visus pašreizējos projektus, saistībā ar kuriem nav ievēroti vai nav piemēroti visi ES tiesību aktos noteiktie kritēriji, jo īpaši attiecībā uz urbanizācijas līgumu piešķiršanu un atbilstību noteikumiem par ūdens un vides aizsardzību;

4. pieprasa Spānijas varasiestādēm nodrošināt, ka neviens administratīvs akts, kas uzliktu pilsonim par pienākumu cedēt likumīgi iegūtu privātpašumu, netiktu juridiski pamatots ar tiesību aktu, kas pieņemts pēc attiecīgā īpašuma būvniecības datuma, jo tas būtu pretrunā ar administratīvo aktu retroaktivitātes aizlieguma principu, kas ir vispārējs Kopienas tiesību princips (skat. EKT 1985. gada 29. janvāra spriedumu Lietā Nr. 234/83, *Gesamthochschule Duisburg*, 1985, ECR 327. lpp.), un apdraudētu pilsoņiem garantēto juridisko noteiktību, pārlicību un tiesisku palāvību attiecībā uz aizsardzību saskaņā ar ES tiesību aktiem;

5. aicina Spānijas varasiestādes veidot pārredzamības kultūru, kuras uzdevums būtu informēt iedzīvotājus par zemes izmantošanu un uzsākt efektīvus iedzīvotāju informēšanas un iesaistīšanas pasākumus;

6. mudina Spānijas valdību rīkot sabiedrisko apspriešanu, kurā piedalītos arī visas administratīvās iestādes un kuras gaitā izveidota darba komiteja veiktu rūpīgu Spānijas urbanizācijas izpēti, kas ļautu veikt likumdošanas pasākumus spekulācijas un neilgtspējīgas attīstības novēršanai;

7. mudina kompetentās valsts un reģionālās iestādes ieviest funkcionējošus tiesiskus un administratīvus mehānismus, iesaistot reģionu ombudus, kuriem ir jāpiesūdz tiesības piedāvāt atlīdzinājuma saņemšanas paātrināšanas līdzekļus un nodrošināt kompensācijas urbanizācijas noteikumu pārkāpumu upuriem, kuri par tādiem ir kļuvuši spēkā esošu tiesību aktu piemērošanas dēļ;

8. pieprasa kompetentajām finanšu un komerciālajām iestādēm, kas ir saistītas ar būvniecības un pilsēt-būvniecības nozari, sadarboties ar politikajām iestādēm, lai meklētu risinājumus problēmām, kas radušās liela mēroga urbanizācijas dēļ, kura ir ietekmējusi daudzus ES pilsoņus, kas izvēlējušies ievērot EK līguma noteikumus un ir izmantojuši savas 44. pantā noteiktās tiesības veikt uzņēmējdarbību dalībvalstī, kas nav to izcelsmes valsts;

9. mudina kompetentās valsts, reģionālās un vietējās iestādes garantēt taisnīgu risinājumu daudzajos gadījumos, kuros ES pilsoņi ir cietuši tāpēc, ka viņu mājas celtniecība nav pabeigta dēļ sliktas plānošanas un saskaņošanas starp iestādēm un būvuzņēmumiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

10. norāda, ka gadījumā, ja cietušo pušu prasība netiek apmierināta Spānijas tiesā, tām būs jāiesniedz apelācijas sūdzība Eiropas Cilvēktiesību tiesā, jo iespējamie īpašuma pamattiesību pārkāpumi neietilpst Eiropas Kopienų Tiesas kompetencē;
11. aicina ES iestādes sniegt konsultācijas un atbalstu, ja to pieprasa Spānijas iestādes, lai palīdzētu tām rast risinājumus efektīvai pārlieku intensīvās urbanizācijas negatīvās ietekmes uz pilsoņu dzīvi mazināšanai pietiekami īsā, bet saprātīgā termiņā;
12. aicina Komisiju tajā pašā laikā nodrošināt stingru Kopienų tiesību piemērošanu un šajā rezolūcijā minēto direktīvu mērķu respektēšanu, lai nodrošinātu to izpildīšanu;
13. pauž lielas bažas un bailes par to, ka tiesu iestādes Spānijā ir saskārušās ar grūtībām, risinot jautājumu par plašas urbanizācijas ietekmi uz iedzīvotāju dzīvi, par ko liecina tūkstošiem Parlamenta un tā atbildīgajā komitejā saņemto sūdzību saistībā ar šādiem jautājumiem;
14. uzskata, ka lūgumrakstu iesniedzēju plaši izplatītais uzticēšanās trūkums Spānijas tiesu sistēmai kā efektīvam kompensācijas un taisnības panākšanas līdzeklim ir satraucošs;
15. pauž bažas par direktīvas par naudas atmazgāšanu⁽¹⁾ neatbilstīgu transponēšanu, par ko tagad ir uzsākta Līguma pārkāpumu tiesvedība un kas ir ierobežojusi finanšu kapitāla, tostarp investīciju, nelegālās aprites pārredzamību un likumīgu vērsanos pret to atsevišķos liela mēroga urbanizācijas projektos;
16. uzskata, ka personām, kas ir godprātīgi iegādājušās Spānijā īpašumu, bet pēc tam uzzina, ka darījums pasludināts par nelikumīgu, ir jābūt tiesībām saņemt attiecīgu kompensāciju, vēršoties Spānijas tiesā;
17. uzskata, ka gadījumā, ja privātpersonām, kas iegādājušās īpašumu Spānijā, zinādamās iespējamo attiecīgā darījuma nelikumību, var uzlikt par pienākumu atlīdzināt riska uzņemšanās rezultātā radītos zaudējumus, šāda pieeja līdzīgā veidā *a fortiori* jāpiemēro šīs jomas profesionāļiem; tāpēc uzskata, ka attīstītāji, kas noslēguši līgumus, par kuru nelikumību viņiem būtu bijis jāzina, nedrīkst būt tiesīgi saņemt kompensāciju par plāniem, kas tika apturēti dēļ neatbilstības valsts un Eiropas tiesību aktiem, kā arī viņiem nedrīkst būt automātiskas tiesības saņemt atpakaļ maksājumus, kas jau veikti pašvaldībām, ja tie veikti, apzinoties noslēgtā līguma iespējamo nelikumību;
18. tomēr uzskata, ka skaidrības, precizitātes un noteiktības trūkums attiecībā uz spēkā esošajiem tiesību aktiem, kas regulē privātpersonu īpašumtiesības, kā arī neatbilstīga un nekonsekventa vides tiesību aktu piemērošana ir galvenie daudzu ar pilsētplānošanu saistīto problēmu cēloņi un ka tie kopā ar zināmu pāvīrību tiesas procesos ir ne tikai saasinājuši šo problēmu, bet arī veicinājuši endēmiskas korupcijas formas rašanos, par kuras galvenajiem upuriem kārtējo reizi ir kļuvuši ES pilsoņi un kura ir nodarījusi ievērojamus zaudējumus arī Spānijai;
19. atbalsta secinājumus, pie kuriem nonākusi Valensijas kopienų ombude (*Síndica de Greuges*), kuras iestādei ar atzīta pilsoņu pamattiesību aizstāvja reputācija, par to, ka īpašnieku tiesības, iespējams, ir tikušas ietekmētas un tas noticis vai nu attīstītāja nevērības dēļ vai tādēļ, ka viņiem bija jāuzņemas attīstītāja vienpusēji uzspiestas urbanizācijas izmaksas, kas dažkārt bija pārmērīgas;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 26. oktobra Direktīva 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un terorisma finansēšanai (OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.), Komisijas 2006. gada 1. augusta Direktīva 2006/70/EK, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/60/EK attiecībā uz politiski ietekmējamās personas definīciju un tehniskajiem kritērijiem vienkāršotām klienta uzticamības pārbaudes procedūrām un atbrīvojumam sakarā ar finanšu darbību, kuru veic reti vai ļoti ierobežotos apjomos (OV L 214, 4.8.2006., 29. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

20. uzskata, ka jau no procesa paša sākuma iedzīvotājiem jānodrošina piekļuve informācijai un iesaistīšanās urbanizācijas procesā, turklāt informācija par vides jautājumiem iedzīvotājiem jāsaņem skaidrā, vienkāršā un saprotamā veidā;

21. uzskata, ka nedz spēkā esošie tiesību akti, kas attiecas uz urbanizāciju, nedz attiecīgās iestādes nesniedz "vispārēju interešu" definīciju un ar šo jēdzienu ir pamatota no vides viedokļa neilgtspējīgu projektu apstiprināšana, turklāt dažos gadījumos ar tā palīdzību ir ignorēti attiecīgo hidrogrāfijas konfederāciju atzinumi par negatīvu ietekmi uz vidi;

22. atzīst un atbalsta Spānijas iestāžu centienus aizsargāt piekrastes vidi un nepieciešamības gadījumā atjaunot piekrastes vidi tā, lai būtu iespējama bioloģiskā daudzveidība un floras un faunas vietējo sugu atjaunošana; šajā kontekstā mudina tās pārskatīt un nepieciešamības gadījumā veikt grozījumus Piekrastes likumā, lai aizsargātu tiesības likumīgajiem namīpašniekiem un personām, kam pieder nelieli zemes gabali piekrastes teritorijās, kas nerada negatīvu ietekmi uz piekrastes vidi; uzsver, ka šāda aizsardzība nav attiecināma uz tādiem projektiem, kas ir izstrādāti kā spekulatīvi pasākumi un kas neievēro attiecīgās ES vides direktīvas; aņņemas izskatīt par šo tematu saņņemtus lūgumrakstus, ņņmot vērā no Spānijas kompetentajām iestādēm saņņemtās atbildes;

23. pauž bažas par pilsētplānošanas situāciju Marveljas pašvaldībā Andalūzijā, kur desmitiem tūkstoši nelikumīgi uzbūvētu māju, kas, iespējams, ir pretrunā ar ES tiesību aktiem par vides aizsardzību un sabiedrības līdzdalību, ūdens politiku un publisko iepirkumu, tiks legalizētas līdz ar jauno pilsētas ģenerālplānu, kā rezultātā māju pircējiem, īpašumu īpašniekiem un iedzīvotājiem kopumā nav juridiskas skaidrības un aizsardzības;

24. atzinīgi vērtē un pilnībā atbalsta darbu, ko veic reģionu ombudi (*sindics de greuges*) un viņu darbinieki, kā arī vairāk ieinteresētie prokurori (*fiscales*), kas pēdējā laikā ir paveikuši lielu darbu, lai iesaistītajās iestādēs atjaunotu pareizu procedūru piemērošanu šajos jautājumos;

25. ļoti atzinīgi vērtē lūgumrakstu iesniedzēju, viņu asociāciju un vietējo kopienu asociāciju aktivitāti, kurā ir iesaistīti desmitiem tūkstošu Spānijas un citu valstu pilsoņu, kas ir pievērsuši Parlamenta uzmanību šiem jautājumiem un kuriem ir bijusi nozīmīga loma viņu kaimiņu un visu to personu, ko skārusi šī sarežģītā problēma, pamattiesību aizsargāšanā;

26. atgādina, ka Ietekmes uz vidi novērtējuma direktīva⁽¹⁾ un Stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma direktīva⁽²⁾ nosaka pienākumu apspriesties ar ieinteresētajiem sabiedrības locekļiem plānu sagatavošanas un izstrādes posmā, nevis — kā tas bieži vien ir noticis gadījumos, kuriem pievērsta Lūgumrakstu komitejas uzmanība, — pēc tam, kad plānus *de facto* ir apstiprinājušas vietējās iestādes; šai kontekstā atgādina, ka arī visiem būtiskiem spēkā esošo plānu grozījumiem ir jāpiemēro šī procedūra un ka plāniem ir jābūt aktuāliem un nevis statistiski neprecīziem vai novecojušiem;

27. atgādina, ka Komisijai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1083/2006⁽³⁾ 91. pantu ir tiesības apturēt maksājumus no struktūrfondiem un saskaņā ar 92. pantu apturēt maksājumus attiecīgajai dalībvalstij vai reģionam un noteikt koriģējošos pasākumus finansējuma saņņēšanai saistībā ar projektiem, par kuriem tiek uzskatīts, ka tie nepilnīgi atbilst noteikumiem par attiecīgo ES tiesību aktu piemērošanu;

⁽¹⁾ Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīva 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīva 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 21.07.2001., 30. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2006. gada 11. jūlija Regula (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo Fondu un Kohēzijas fondu (OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

28. atgādina, ka arī Parlaments kā budžeta lēmējinstāde var pieņemt lēmumu līdz attiecīgās problēmas atrisināšanai novirzīt kohēzijas politikas īstenošanai paredzētos līdzekļus rezerves fondā, ja uzskata šādu lēmumu par nepieciešamu, lai pārliecinātu dalībvalsti pārtraukt nopietnos tiesību normu un principu pārkāpumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar Līgumu vai ES tiesību aktiem;
29. atgādina iepriekšējās rezolūcijās iekļautos secinājumus, kuros tiek apšaubītas urbanizācijas aģentu iecelšanas metodes un bieži vien pārlietu lielās pilnvaras, ko pilsētplānotājiem un nekustamā īpašuma projektu attīstītājiem ir piešķirušas noteiktas vietējās iestādes uz kopienu un pilsoņu, kuru mājas atrodas attiecīgajā teritorijā, interešu rēķina;
30. atkārtoti aicina vietējās iestādes apspriesties ar pilsoņiem un iesaistīt tos pilsētu attīstības projektos, lai veicinātu godīgu, pārredzamu un ilgtspējīgu pilsētu attīstību, kad tā ir nepieciešama, ņemot vērā vietējo kopienu intereses, nevis tikai nekustamā īpašuma attīstītāju, aģentu un citas personiskās intereses;
31. aicina iestādes, kas atbildīgas par pilsētu attīstību, paplašināt konsultāciju procedūras, iesaistot personas, kam pieder īpašums, un paredzot apliecinājumu par informācijas saņemšanu, ja tiek veiktas izmaiņas viņu īpašumu klasifikācijā, un ierosināt vietējām iestādēm izsniegt tiešus un personīgus uzaicinājumus zonējuma plānošanas un klasifikācijas izmaiņu apelācijas procedūru gadījumā;
32. stingri nosoda dažu nekustamā īpašuma projektu attīstītāju īstenoto nelikumīgo praksi, kas apdraud ES pilsoņu likumīgās tiesības uz īpašumu, iejaucoties zemes reģistrācijā un kadastrālajā novērtēšanā, un aicina vietējās iestādes veikt atbilstošu juridiskus aizsardzības pasākumus, lai novērstu šādu praksi;
33. atkārtoti pauž savu nostāju, ka, ja par īpašuma zaudēšanu ir jāmaksā kompensācija, tai ir jābūt atbilstīgai un tā ir jānosaka, ņemot vērā tiesību aktus un Eiropas Kopienu Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru;
34. atgādina, ka Negodīgas komercprakses direktīva⁽¹⁾ uzliek visām dalībvalstīm pienākumu nodrošināt atbilstošus līdzekļus patērētāju, kas cietuši šādas prakses dēļ, tiesiskajai aizsardzībai un kompensācijas pasākumiem un nodrošināt attiecīgu sankciju ieviešanu, lai novērstu šādu praksi;
35. atkārtoti aicina Komisiju sākt informācijas kampaņu, kas vērsta uz ES pilsoņiem, kuri iegādājas nekustamo īpašumu dalībvalstī, kas nav to izcelsmes valsts;
36. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai, Padomei, Spānijas Karalistes valdībai, parlamentam un autonomo reģionu valdībām un asamblejām, Spānijas valsts un reģionu ombudiem un lūgumrakstu iesniedzējiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

Transatlantiskais attiecību stāvoklis pēc vēlēšanām Amerikas Savienotajās Valstīs

P6_TA(2009)0193

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par transatlantisko attiecību stāvokli pēc vēlēšanām Amerikas Savienotajās Valstīs (2008/2199(INI))

(2010/C 117 E/32)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas transatlantisko attiecību jomā, jo īpaši divas 2006. gada 1. jūnija rezolūcijas par ES un ASV attiecību uzlabošanu Transatlantisko partnerattiecību nolīguma ietvaros ⁽¹⁾ un par ES un ASV transatlantiskajām ekonomiskajām attiecībām ⁽²⁾, 2007. gada 25. aprīļa rezolūciju par transatlantiskajām attiecībām ⁽³⁾, kā arī visjaunāko – 2008. gada 5. jūnija – rezolūciju par ES un ASV augstākā līmeņa sanākumi ⁽⁴⁾,
  - ņemot vērā 1990. gada Transatlantijas deklarāciju par ES un ASV attiecībām un 1995. gada jauno Transatlantisko darba kārtību (NTA),
  - ņemot vērā Brdo 2008. gada 10. jūnijā notikušās ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmes rezultātus,
  - ņemot vērā ES Vispārējo lietu padomes 2009. gada 8. janvāra neformālajā sanāksmē izdarītos secinājumus par transatlantiskās sadarbības prioritātēm Čehijas prezidentūras laikā (ekonomiskā un finanšu sadarbība, energoapgādes drošība, ANO konferences sagatavošana par klimata pārmaiņām) un pastiprināts dialogs par Tuvajiem Austrumiem, Afganistānu un Irānu),
  - ņemot vērā 64. Transatlantisko likumdevēju iestāžu dialoga (TLD), kas notika Ļubļanā 2008. gada maijā, un 65. TLD, kas notika Maiami 2008. gada decembrī, kopējās deklarācijas,
  - ņemot vērā Eiropadomes 2008. gada 11. un 12. decembra secinājumus,
  - ņemot vērā Bukarestē 2008. gada 3. aprīlī notikušās Ziemeļatlantijas Padomes augstākā līmeņa sanāksmes deklarāciju,
  - ņemot vērā Parlamenta rezolūciju par ES pieeju *inter alia* attiecībā uz Tuvajiem Austrumiem, Afganistānu, Irānu un Irāku, par ANO un Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), kā arī par energoapgādes drošību,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. noteikumu,
  - ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumus (A6-0114/2009),
- A. tā kā jaunā ASV prezidenta inaugurācija ir jauna laikmeta sākums Savienoto Valstu vēsturē, tā pasaulē tika uzņemta ar lielām cerībām un tai ir iespējas dot jaunu impulsu transatlantiskajām partnerattiecībām;
- B. tā kā aizvien palielinās Eiropas Savienības nozīme pasaulē un tā kā pēc tam, kad spēkā būs stājies Lisabonas līgums ar tā ārpolitikas instrumentiem, ES spēs īstenot spēcīgāku un saskaņotāku politiku starptautiskajā vidē;

⁽¹⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 226. un 235. lpp.

⁽²⁾ OV C 298 E, 8.12.2006., 235. lpp.

⁽³⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 670. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0256.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- C. tā kā saskaņā ar aptaujām lielākā daļa eiropiešu atbalsta ideju, ka ES ir jāuzņemas svarīgāki pienākumi pasaules mērogā; tā kā vairākums eiropiešu un amerikāņu uzskata, ka Eiropas Savienībai un Amerikas Savienotajām Valstīm ir jāsadarbojas, lai risinātu starptautisko draudu problēmu;
- D. tā kā daudzi eiropieši cer, ka jaunā ASV valsts pārvalde sadarbosies starptautiskajā jomā un nostiprinās ES un ASV attiecības, balstoties uz savstarpēju cieņu un izpratni par partneru ierobežojumiem un prioritātēm;
- E. tā kā Eiropas Savienības ārējās rīcības pamatā arī turpmāk ir jābūt transatlantiskajām partnerattiecībām;
- F. tā kā transatlantisko partnerattiecību pamatā ir kopējas pamatvērtības — demokrātija, cilvēktiesības, tiesiskums un daudzpusība, kā arī tādi kopīgi mērķi kā atvērts tirgus, integrēta ekonomika un ilgtspējīga attīstība; tā kā šis pamats joprojām ir stabils, neskatoties uz dažām atšķirībām pēdējos gados;
- G. tā kā ES un ASV ir būtiska nozīme pasaules politikā un ekonomikā un tās kopīgi ir atbildīgas par miera veicināšanu, cilvēktiesību ievērošanu un stabilitāti, un tām ir jārisina dažādi globālie apdraudējumi un problēmas, piemēram, dziļā finanšu krīze, nabadzības izskaušana un citu TAM izpilde, klimata pārmaiņas, energoapgādes drošība, terorisms un kodolieroču izplatīšana;
- H. tā kā arvien globālākajā, sarežģītākajā un mainīgākajā pasaulē gan ES, gan ASV ir ieinteresētas kopīgi veidot starptautisko vidi un saskaņoti vērsties pret kopējo apdraudējumu un problēmām, pamatojoties uz starptautiskajām tiesībām un daudzpusējām iestādēm, jo īpaši ANO sistēmu, un aicināt citus partnerus sadarboties šajos centienos;
- I. tā kā arī jaunajiem dalībniekiem ir jāuzņemas atbildība par pasaules kārtību, jo, kā Berlīnē 2008. gada jūlijā teica tobrīd prezidenta amata kandidāts Baraks Obama, “neviens nācija — neatkarīgi no tā, cik liela vai spēcīga tā ir —” nevar vienatnē atrisināt pasaules mēroga problēmas;
- J. tā kā, ņemot vērā ES un ASV attiecību nozīmīgumu un to atbildību par starptautisko kārtību un ņemot vērā pārmaiņas, kurām ir pakļauti abi partneri un pasaule, ES-ASV partnerattiecības ir jāveido uz stabila un atjaunota pamata, piemēram, jauna partnerattiecību nolīguma pamata;
- K. tā kā transatlantiskās partnerattiecības un NATO ir ļoti svarīgas kopējai drošībai;
- L. tā kā Transatlantiskās Ekonomikas padomes (TEP) darbs ir jāturpina, lai izveidotu reālu un integrētu transatlantisko tirgu; tā kā ir vajadzīga kopēja vadība, lai pašreizējās krīzes apstākļos varētu veikt izšķirošu starptautisko ekonomikas iestāžu reformu;
- M. tā kā ES un ASV iekšzemes kopprodukts (IKP) veido vairāk nekā pusi no visas pasaules IKP; tā kā diviem partneriem ir pasaulē lielākās divpusējās tirdzniecības un ieguldījumu partnerattiecības, un saskaņā ar Komisijas datiem ES un ASV nodrošina gandrīz 14 miljonus darbavietu, kuras ir atkarīgas no transatlantiskajiem tirdzniecības un ieguldījumu sakariem;

Divpusēji institucionālie jautājumi

1. apsveic Baraku Obamu saistībā ar viņa ievēlēšanu par Amerikas Savienoto Valstu prezidentu; atgādina viņa zīmīgo apņemšanos attiecībā uz transatlantiskajām partnerattiecībām 2008. gada jūlija runā Berlīnē, kurā viņš teica, ka “Amerikai nav labāka partnera par Eiropu”, un piebilda, ka tagad ir laiks apvienoties, lai kopīgi risinātu 21. gadsimta problēmas; atkārtoti aicina prezidentu Obamu teikt runu Eiropas Parlamenta plenārsēdē viņa pirmās oficiālās vizītes laikā Eiropā;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

2. aicina Padomi, ES dalībvalstis un Komisiju pastiprināt ES politikas koordināciju un saskaņu attiecībā uz jauno ASV valsts pārvaldi;
3. ir pārliecināts, ka ES un ASV attiecības ir Eiropas Savienībai vissvarīgākā partnerība; uzskata, ka saskaņota ES un ASV rīcība pasaules līmeņa problēmu risināšanā, ievērojot starptautiskos tiesību aktus un stiprinot daudzpusējību, ir īpaši svarīga starptautiskajai sabiedrībai; mudina Padomes prezidējošo valsti Čehiju un Komisiju kopā ar jauno ASV valsts pārvaldi izstrādāt kopēju darba kārtību īstermiņa un ilgtermiņa mērķiem gan attiecībā uz divpusējiem jautājumiem, gan globāliem un reģionāliem jautājumiem un konfliktiem;
4. ļoti atzinīgi vērtē gaidāmo augstākā līmeņa tikšanos Prāgā 2009. gada 5. aprīlī starp prezidentu B. Obamu un 27 ES dalībvalstu un to valdību vadītājiem un pauž cerību, ka šī tikšanās sniegs būtisku impulsu, lai stiprinātu transatlantiskās attiecības un izstrādātu kopīgu darba kārtību;
5. uzsver, ka pašreizējais brīdis ir arī jāizmanto, lai uzlabotu un atjauninātu transatlantisko attiecību sistēmu; uzstāj, ka ir jāaizstāj spēkā esošā 1995. gada NTA ar jaunu transatlantisko partnerattiecību nolīgumu, nodrošinot attiecībām stabilāku un mūsdienīgāku pamatu;
6. uzskata, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, būtu jāsāk sarunas par jauno nolīgumu, lai to varētu pabeigt līdz 2012. gadam;
7. ir pārliecināts, ka jaunajā nolīgumā būtu jāiekļauj TEP, jo tā ir organizācija, kas atbild par ekonomikas integrācijas un reglamentējošās sadarbības uzlabošanu; atzinīgi vērtē faktu, ka TEP ņem vērā daudzu ieinteresēto pušu, tai skaitā uzņēmējdarbības pārstāvju, viedokli, un pieprasa piešķirt līdzīgu nozīmi arodbiedrību kustības pārstāvjiem abās Atlantijas okeāna pusēs;
8. iesaka ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmes organizēt divas reizes gadā, lai nodrošinātu partnerattiecībām stratēģisko ievirzi un impulsu un lai abas puses turpinātu atbilstīgi uzraudzīt, kā tiek ieviesti iepriekš noteiktie mērķi;
9. uzskata, ka ar jauno nolīgumu ir jāizveido struktūra regulārām augsta līmeņa apspriedēm un koordinēšanai ārpolitikas un drošības politikas jomā; iesaka šo struktūru vadīt Komisijas Augstajam pārstāvim / priekšsēdētāja vietniekam, no ES puses, un valsts sekretāram, no ASV puses, un noteikt, ka tai jāsanāk vismaz reizi trijos mēnešos, neierobežojot neoficiālus kontaktus; ierosina, ka šo mehānismu varētu saukt par Transatlantijas politikas padomi (TPC);
10. atkārtoti apstiprina, ka ar jauno nolīgumu būtu jāpaaugstina pašreizējā TLD statuss, to pārveidojot par transatlantisku asambleju, kas darbotos kā forums parlamentārajam dialogam, mērķu noteikšanai un kopīgai pārbaudei attiecībā uz nolīguma īstenošanu, kā arī saskaņotu Eiropas Parlamenta un ASV Kongresa darbu kopējas nozīmes jautājumu jomā, tostarp attiecībā uz abu pušu komiteju un referentu ciešu sadarbību; uzskata, ka minētās asamblejas plenārsēdēm būtu jānotiek divas reizes gadā un ka tajā līdztiesīgi jādarbojas gan Eiropas Parlamenta, gan ASV Kongresa deputātiem; uzskata, ka šai asamblejai būtu jāizveido darba grupas, kas veiktu priekšdarbus plenārsēžu rīkošanai; vēlreiz uzsver, ka šajā asamblejā būtu jāizveido abpusēja agrās brīdināšanas tiesību sistēma; uzskata, ka vadības komitejai būtu jāatbild par sadarbības padziļināšanu starp Eiropas Parlamenta un ASV Kongresa likumdevējām komitejām un referentiem attiecībā uz tiesību aktiem, kas attiecas uz transatlantiskā tirgus turpmāku integrāciju un jo īpaši TEP darbu;
11. uzskata, ka TEP un TPP jāinformē transatlantiskā asambleja par savu darbību, tostarp tiesībām rīkot uzklaušanās ar šo padomju pārstāvjiem, un ka tai būtu jāspēj iesniegt priekšlikumus minētajām padomēm un ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmēm; prasa, lai tiktu palielināta Parlamenta deputātu nozīme TEP un lai abi asamblejas līdzpriekšsēdētāji tiktu uzaicināti piedalīties abu minēto padomju un ES un ASV augstākā līmeņa tikšanās atklāšanas sēdēs;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

12. aicina ASV Kongresu, pilnībā sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu, izskatīt iespēju izveidot ASV Kongresa sadarbības biroju Briselē;
13. aicina Parlamenta ģenerālsēkretāru nekavējoties sākt īstenot Prezidija 2006. gada 11. decembra lēmumu nosūtīt sadarbības koordinēšanas amatpersonu uz Vašingtonu;
14. uzsver kopīgās darbinieku apmaiņas programmas priekšrocības un aicina Parlamenta ģenerālsēkretāru kopā ar ASV Pārstāvju palātas un Senāta ierēdņiem izvērtēt iespējamu kopīgu memorandu par darbinieku apmaiņu sadarbībai, kas pastāv starp Parlamentu un ANO sekretariātu;
15. uzsver, ka šo transatlantisko partnerattiecību pamatā ir jābūt dziļai izpratnei un ciešākai sadarbībai starp pušu pilsoniskajām sabiedrībām; uzstāj, ka ir nepieciešams palielināt abu pušu studentu, akadēmisko aprindu un citu pilsoniskās sabiedrības pārstāvju apmaiņu, lai nodrošinātu, ka pašreizējās un nākamās paaudzes panāk savstarpēju sapratni un paliek iesaistītas šajās partnerattiecībās; uzskata, ka šīs iniciatīvas atbalsts jānodrošina no ES 2010. gada budžeta un no attiecīgajiem ASV iestāžu budžetiem, lai nodrošinātu tās efektīvu attīstību;
16. ļoti atzinīgi vērtē Amerikas organizāciju pieaugošo pārstāvību Briselē un īpaši to ieguldījumu Eiropas Savienībā, tās iestādēs un uzlabotās ES un ASV partnerattiecībās; uzsver, ka Eiropas organizācijām jānodrošina līdzīgs ieguldījums Vašingtonā, lai uzlabotu ES tēlu un Eiropas perspektīvas transatlantiskajos un globālajos jautājumos ASV politiskajā kopienā; apzinās, ka Eiropas iestādēm bieži nav tādu līdzekļu, kādi ir pieejami līdzīgām iestādēm Amerikā; tāpēc iesaka piešķirt līdzekļus vispirms tām Eiropas organizācijām, kuru mērķis ir uzlabot izpratni par Eiropas jautājumiem un perspektīvām Amerikas Savienotajās Valstīs;
17. aicina ES un ASV stiprināt sadarbību kultūras jomā un turpināt veicināt kopīgos ieguvumus, ko sniedz kultūras apmaiņa;
18. uzsver ciešākas sadarbības nozīmīgumu kosmosa programmās, jo īpaši starp ESA (Eiropas Kosmosa aģentūru) un NASA;

Pasaules mēroga problēmas

19. mudina abus partnerus attīstīt efektīvu daudzpusēju pieeju, iesaistot topošos dalībniekus kopējā atbildībā par pasaules kārtību, starptautisko tiesību ievērošanu un kopīgu problēmu risināšanu; prasa, lai ES un ASV palielinātu savus centienus izpildīt ANO reformu programmu, tostarp ANO Drošības padomes reformu un citu daudzpusējo forumu reformas globālajā struktūrā;
20. aicina abus partnerus savas politikas pamatā veicināt cilvēktiesību ievērošanu pasaulē; uzsver nepieciešamību intensīvi saskaņot preventīvo un krīzes diplomātiju, kā arī saskaņoti un efektīvi reaģēt pandēmijas gadījumos un ārkārtas situācijās, kas piemeklējušas cilvēkus; aicina jauno ASV valsts pārvaldi ratificēt Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus un pievienoties tiem; atkārtoti aicinājumu atcelt nāvessodu;
21. aicina abus partnerus stingri atbalstīt TAM sasniegšanu, jo īpaši Āfrikā, ko nedrīkst pakļaut ekonomiskās krīzes briesmām, un pētīt iespējas saskaņotai rīcībai šajā jomā; aicina abus partnerus ievērot saistības, lai 0,7 % no iekšzemes kopprodukta tiktu tērēti attīstības sadarbībai;
22. aicina abus partnerus kopīgi vadīt daudzpusējos centienus, kas uzsākti Vašingtonas konferencē 2008. gada 15. novembrī, lai risinātu pašreizējo finanšu un ekonomisko krīzi un veiktu starptautiskās finanšu sistēmas, Pasaules Bankas un SVF reformu, iesaistot jaunus spēkus un vienlaikus nepadodoties protekcionismam, un veicinot PTO Dohas sarunu kārtas veiksmīgu noslēgšanu;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

23. atzinīgi vērtē jaunā ASV prezidenta ciešo apņemšanos risināt klimata pārmaiņu problēmu; prasa ES un ASV Kopenhāgenas konferencē, kas notiks 2009. gadā, uzņemties vadību un panākt vienošanos par vērienīgu nolīgumu laikposmam pēc 2012. gada, iesaistot visas attiecīgās valstis, kurās notiek siltumnīcefekta gāzu emisija, un liekot tām uzņemties saistošus vidējā termiņa un ilgtermiņa mērķus;

24. aicina ES un ASV ciešāk sadarboties enerģētikas jomā; prasa kā prioritāti efektīvi saskaņot pieejas attiecībā uz ražotajām valstīm un stiprināt apgādes, resursu un transporta dažādību; atbalsta ciešāku zinātisko un tehnoloģisko sadarbību enerģētikas un energoefektivitātes jomā;

25. vērš uzmanību uz Nacionālās izlūkošanas padomes (NIC) ziņojumu "Globālās tendences 2025. Pārveidota pasaule" un, ņemot vērā ilgtermiņa stratēģiskās domāšanas nepieciešamību par politikas jautājumiem ES iestādēs, prasa Čehijas (no 2009. gada janvāra līdz jūnijam) un Zviedrijas (no 2009. gada jūlija līdz decembrim) prezidentūrai censties izveidot NIC izmantotajai analīzes sistēmai līdzīgu sistēmu, lai varētu noteikt ilgtermiņa tendences no ES perspektīvas, cieši sadarbojoties ar ES Drošības pētījumu institūtu; ir pārliecināts, ka tas atvieglos dialogu par galvenajiem stratēģiskajiem jautājumiem, ar ko saskaras transatlantiskās partnerattiecības ilgtermiņā;

Reģionālie jautājumi

26. uzsver, ka Tuvo Austrumu konflikta mierīgs un godīgs atrisinājums ir būtisks, un atzinīgi vērtē to, ka tas būs viena no ASV jaunās valsts pārvaldes vissvarīgākajām prioritātēm; aicina ASV valsts pārvaldi cieši sadarboties ar ES un darboties Kvartetā; atzinīgi vērtē tūlītēju ASV īpašā sūtņa iecelšanu Tuvajos Austrumos, šajā amatā apstiprinot bijušo senatoru *George Mitchell*; uzsver, ka abiem partneriem ir jācenšas pastiprināt sarunas, pamatojoties uz pamatnostādņiem un Anapolas konferences sasniegumiem, lai panāktu divu valstu attiecību risinājumu; mudina abus partnerus cieši sadarboties, lai stingri un ilgstoši nostabilizētu pašreizējo trauslo pamieru Gazā, iesaistot reģionālos dalībniekus un sniedzot ieguldījumu, lai sasniegtu citus ANO 2009. gada 8. janvāra Drošības padomes rezolūcijas (S/RES/1860(2009)) mērķus, piemēram, tūlītēju cilvēku palīdzības sniegšanu Gazas iedzīvotājiem, nelegālas ieroču un municijas kontrabandas novēršanu un Gazas blokādes atcelšanu; aicina transatlantiskos partnerus atbalstīt centienus izlīguma panākšanai starp palestīniešiem un norāda, ka ir būtiski uzlabot palestīniešu dzīves apstākļus gan Rietumkrastā, gan Gazā, tostarp veikt atjaunošanas darbus Gazā;

27. mudina ES un ASV sadarboties, lai atjaunotu stratēģijas, kas veicinātu centienus stiprināt cilvēktiesību un demokrātijas ievērošanu Tuvajos Austrumos, pamatojoties uz savu ekonomisko un miermīlīgo ietekmi reģionā;

28. uzsver, ka Afganistānā transatlantiskā kopiena riskē ar savām vērtībām, drošību un uzticamību; mudina ES, ASV, NATO un ANO izstrādāt jaunu kopēju stratēģisko koncepciju, kurā ir vispusīgi saskaņoti starptautiskās iesaistes elementi, lai palielinātu drošību visos reģionos, stiprinātu Afganistānas valdības un vietējās iestādes un palīdzētu veidot valsti un labklājību ciešā sadarbībā ar kaimiņvalstīm; uzskata, ka galīgajam mērķim ir jābūt atbildības par drošību un stabilitāti pakāpeniskai nodošanai Afganistānas varas iestādēm; atgādina par ANO 2008. gada 22. septembra Drošības padomes rezolūciju (S/RES/1833(2008)), kurā visas Afganistānas iesaistītās puses un grupas ir aicinātas konstruktīvi iesaistīties politiskajā dialogā un izvairīties no vardarbības izmantošanas;

29. aicina ES un ASV izstrādāt kopīgu stratēģiju attiecībā uz Pakistānu, lai nostiprinātu tās demokrātiskās iestādes, tiesiskumu un spēju apkarot terorismu, vienlaikus mudinot Pakistānu uzņemties atbildību par stabilitāti reģionā, tostarp par Afganistānas robežas drošību un pilnīgu valdības kontroli Pakistānas pierobežas un cilšu reģionos; atzinīgi vērtē *Richard Holbrooke* iecelšanu par vienīgo īpašo sūtni Pakistānas un Afganistānas reģionā;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

30. uzsver, ka Irānas kodolprogramma rada būtiskus jautājumus par pašreizējās kodolieroču neizplatīšanas sistēmas funkcionalitāti un stabilitāti reģionā un pasaulē; atzinīgi vērtē prezidenta B. Obamas paziņojumu par to, ka tiks apsvērti tieši kontakti ar Irānas pusi, un atbalsta abu partneru kopīgi atbalstīto mērķi rast vienošanos sarunu ceļā ar Irānu, saskaņojot sarunas ar citiem Drošības padomes un Starptautiskās Atomenerģētikas aģentūras locekļiem; uzskata, ka jebkurai iniciatīvai, ko viens no partneriem var uzsākt attiecībā uz Irānu, ir jābūt savstarpēji cieši saskaņotai, pamatojoties uz uzticību un pārredzamību; aicina transatlantiskos partnerus pēc iespējas drīzāk vienoties par kopīgu pieeju attiecībā uz Irānu, negaidot, kad šī problēma būs jārisina steidzamā veidā;

31. atzinīgi vērtē to, ka ir ratificēts ASV un Irākas nolīgums par ASV militāro spēku klātbūtni Irākā; uzsver ES gatavību turpināt sniegt palīdzību Irākas atjaunošanā, jo īpaši koncentrējoties uz tiesiskumu, cilvēktiesību ievērošanu, valsts iestāžu nostiprināšanu, un atbalstīt Irākas ekonomisko attīstību un tās integrāciju pasaules ekonomikā; aicina partnerus ar saskaņotiem centieniem turpināt sadarboties ar Irākas valdību un ANO, lai uzlabotu stabilitāti un nacionālo izlīgumu un atbalstītu Irākas vienotību un neatkarību;

32. mudina abas puses cieši saskaņot savu politiku attiecībā uz Krieviju; apzinoties saistību ar Krieviju kā kaimiņvalsti, Krievijas un ES savstarpējo atkarību un tās nozīmi reģiona un pasaules mērogā, uzsver, cik nozīmīgi ir izveidot konstruktīvu sadarbību ar Krieviju attiecībā uz abpusēji svarīgām problēmām, apdraudējumiem un iespējām, tostarp drošības, atbrūošanās un ieroču neizplatīšanas jomā, ievērojot demokrātiskos principus, cilvēktiesību standartus un starptautiskos tiesību aktus; šajā sakarībā uzsver, ka ir jāstiprina transatlantisko partneru un Krievijas savstarpējā uzticība un jāpadara intensīvāka sadarbība NATO un Krievijas Padomē; aicina abus transatlantiskos partnerus cieši saskaņot savu pieeju jebkurai Eiropas drošības arhitektūras reformai, vienlaikus ievērojot EDSO principus un saglabājot NATO vienotību; uzskata, ka izmaiņas šajā arhitektūrā, kurā ir arī ietverti starptautiskie līgumi, piemēram, Līgums par konvencionālajiem bruņotajiem spēkiem Eiropā, ir jāveic dialogā ar Krieviju un citām EDSO valstīm, kas nav ES dalībvalstis;

33. atzinīgi vērtē nesenos ASV viceprezidenta *Joe Biden* izteikumus Eiropas drošības konferencē Minhenē par to, ka ASV turpinās apspriesties ar NATO sabiedrotajiem un Krieviju attiecībā uz ASV pretraķešu aizsardzības sistēmu, kā arī par to, ka jaunā valsts pārvalde apsvērs šīs sistēmas izmaksas un efektivitāti; norāda uz dažiem signāliem no Krievijas par to, ka tā apturēs īsa darbības rādiusa raķešu *Iskander* izvietošanu Kaļiņingradā;

34. aicina ES un ASV attīstīt kopēju stratēģiju attiecībā uz sešām Austrumeiropas valstīm (Moldovu, Ukrainu, Gruziju, Armēniju, Azerbaidžānu un Baltkrieviju) saistībā ar Eiropas kaimiņattiecību politiku, lai sasniegtu būtiskus un noturīgus rezultātus, īstenojot jauno Austrumu partnerību un Melnās jūras reģiona sinerģiju;

35. mudina abus partnerus īpaši pievērst uzmanību Latīņamerikai un konkrēti tās reģionālajām organizācijām, saskaņojot centienus veicināt demokrātijas stiprināšanu, cilvēktiesību ievērošanu, labu pārvaldes sistēmu, cīņu pret nabadzību, sociālās kohēzijas un tirgus ekonomikas stiprināšanu, tiesiskumu, tostarp cīņu pret organizēto noziedzību un narkotiku tirdzniecību, un atbalstot reģionālo integrāciju, kā arī sadarbību klimata pārmaiņu jomā;

36. iesaka arī veicināt kopīgu pieeju citiem nozīmīgākajiem ģeopolitiskajiem dalībniekiem, piemēram, Ķīnai, Indijai vai Japānai, kā arī dažādajiem krīzes gadījumiem un problēmām Subsahāras Āfrikā;

Aizsardzība, bruņojuma kontrole un drošības jautājumi

37. uzsver, ka NATO ir transatlantiskās drošības stūrakmens; atzinīgi vērtē Eiropadomes 2008. gada decembra lēmumu stiprināt stratēģiskās partnerattiecības starp ES un NATO un aicina abus partnerus paātrināt ES un NATO augsta līmeņa grupas izveidi, lai uzlabotu sadarbību starp abām organizācijām; iesaka uzsākt diskusijas par iespējamo eiroatlantisko drošības stratēģiju, kas ļautu noteikt kopīgos drošības jautājumus un intereses;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

38. uzsver Eiropas drošības un aizsardzības politikas pieaugošo nozīmi un nepieciešamību turpināt Eiropas civilo un militāro spēju uzlabošanu; atzinīgi vērtē Bukarestē 2008. gada aprīlī notikušās NATO augstākā līmeņa sanāksmes atzinumu par Eiropas pastiprinātas aizsardzības spējas nozīmi transatlantiskās drošības stiprināšanā;

39. aicina ES un ASV pieņemt kopēju stratēģiju visos starptautiskajos forumos, jo īpaši ANO, par atbrūnošanos no masu iznīcināšanas ieročiem un konvencionālajiem ieročiem; mudina jauno ASV valsts pārvaldi no jauna iesaistīties sarunās ar Krieviju par bruņojuma kontroli un atbrūnošanos, pagarinot abu valstu spēkā esošos divpusējos nolīgumus; uzsver nepieciešamību ciešāk sadarboties, lai nodrošinātu progresu, sagatavojoties Kodolieroču neizplatīšanas līguma pārskatīšanas konferencei 2010. gadā, atzinīgi vērtē jaunā ASV prezidenta apņemšanos ratificēt Vispārējo kodolieroču izmēģinājumu aizlieguma līgumu;

40. uzsver, ka ir būtiski stiprināt transatlantisko sadarbību cīņā pret terorismu, pamatojoties uz starptautisko tiesību un cilvēktiesību ievērošanu pilnā apjomā un atbalstot ANO pienākumus šā apdraudējuma apkarošanā; norāda, ka ir cieši jāsadarbojas gadījumos, kad ir apdraudēta ķīlnieku dzīvība;

41. atzinīgi vērtē ASV prezidenta Baraka Obamas lēmumu pilnībā slēgt ieslodzījuma vietu Gvantanamo līcī, kā arī citus saistītos izpildrikojumus attiecībā uz likumīgu nopratināšanu un CIP ieslodzījuma vietām, un mudina ASV administrāciju slēgt visus aizturēšanas centrus ārpus Amerikas Savienotajām Valstīm, kuri neatbilst starptautiskajiem tiesību aktiem, kā arī pilnībā pārtraukt "ārkārtas pārvietošanas" politiku; aicina dalībvalstis, ja ASV valsts pārvalde to pieprasa, sadarboties katrā atsevišķā gadījumā, lai rastu risinājumus problēmai uzņemt ES dažus Gvantanamo ieslodzītos, tajā pašā laikā ievērojot pienākumu uzticami sadarboties, lai savstarpēji apspriestos par iespējamām sabiedrības drošības aspektiem visā ES;

42. uzsver, cik nozīmīga ir ES un ASV nolīgumu par izdošanu un juridisku palīdzību tūlītēja spēkā stāšanās, un mudina tās dalībvalstis, kuras nolīgumus vēl nav ratificējušas, izdarīt to, cik drīz vien iespējams; uzsver, ka šo nolīgumu efektīva īstenošana prasa augsta līmeņa savstarpējo uzticēšanos, kuras pamatā ir visu iesaistīto pušu cilvēktiesību saistību, tiesību uz aizstāvību un taisnīgu tiesu un vietējo un starptautisko tiesību aktu ievērošana;

43. uzsver, ka datu un informācijas apmaiņa ir vērtīgs līdzeklis starptautiskajā cīņā pret terorismu un starptautiskajiem noziegumiem, bet uzsver, ka tai jānotiek saskaņā ar piemērotu tiesisko regulējumu, nodrošinot atbilstošu aizsardzību pilsoniskajām brīvībām, tostarp tiesības uz privātumu, un ka tās pamatā ir jābūt saistošam starptautiskam nolīgumam, par ko panākta vienošanās 2008. gada ES un ASV augstākā līmeņa sanāksmē;

44. atzinīgi vērtē vīzu režīma atcelšanas programmas neseno paplašināšanu, iekļaujot tajā vēl septiņas ES dalībvalstis; tomēr prasa ASV atcelt vīzu režīmu atlikušajām piecām dalībvalstīm un izturēties pret visiem ES pilsoņiem vienādi, pamatojoties uz pilnīgu savstarpīgumu; aicina Komisiju to skatīt kā prioritāru jautājumu sarunās ar jauno ASV valsts pārvaldi;

45. uzskata, ka ES un ASV cieša sadarbība tieslietās un iekšlietās ir arī vajadzīga, lai pakāpeniski izveidotu transatlantisko zonu brīvībai, drošībai un tiesiskumam;

Ekonomiskie un tirdzniecības jautājumi

46. mudina partnerus pilnībā izmantot TEP iespējas, lai pārvarētu esošos šķēršļus ekonomikas integrācijai un līdz 2015. gadam izveidotu vienotu transatlantisko tirgu; prasa Eiropas Komisijai, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta apstiprinātiem un no 2007. gada budžeta finansētiem pētījumiem, izstrādāt sīkas pamatnostādnes attiecībā uz pašreizējiem šķēršļiem, kas jānovērš līdz noteiktajam datumam;

47. uzsver, ka ir svarīgi izmantot TEP arī kā makroekonomiskās sadarbības sistēmu starp abiem partneriem, un mudina kompetentās monetārās iestādes stiprināt savstarpējo saskaņošanu;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

48. atzinīgi vērtē panākumus, kas gūti pēdējos mēnešos, veicinot transatlantisko ekonomisko integrāciju; jo īpaši uzskata, ka tādās jomās kā ieguldījumi, grāmatvedības standarti, regulatīvi jautājumi, importēto produktu drošība un intelektuālā īpašuma tiesību piemērošana ar uzlaboto sadarbību jau ir gūti nozīmīgi panākumi, un tā jāturpina;
49. tajā pašā laikā uzskata, ka transatlantiskā ekonomiskā sadarbība ir jāpadara atbildīgāka, pārredzamāka un paredzamāka; uzskata, ka galvenajām iesaistītajām pusēm ir pēc iespējas laicīgāk jāvienojas par sanāksmju grafiku, darba kārtībām, vadlīnijām un progresa ziņojumiem un tad šī informācija jāpublicē interneta vietnē;
50. uzskata, ka Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Savienībai ir liels potenciāls ieņemt vienotu nostāju un uzņemties iniciatīvu starptautiskos forumos, ņemot vērā daudzās kopīgās tirdzniecības intereses, piemēram, attiecībā uz nediskriminējošu piekļuvi izejmateriāliem pasaules tirgū, intelektuālā īpašuma tiesību īstenošanu un patentu saskaņošanu pasaulē; norāda, ka abu pušu interesēs ir labāk izmantot šo potenciālu;
51. pauž bažas par jauno tirdzniecību ierobežojošo ASV atjaunošanas projektu, tomēr norāda, ka tas ir grozīts, lai nodrošinātu atbilstīgu PTO noteikumiem, un uzsver, ka pastāv neatliekama vajadzība kopīgi reaģēt uz pašreizējo krīzi, bet ne pieņemt pasākumus, kas ES un ASV savstarpēji nošķirtu;
52. atbalsta finanšu tirgu pakāpenisku integrāciju ar savstarpēju atzīšanu un pašreizējo reglamentējošo noteikumu zināmu konvergenci, kā arī nosakot īpašus atbrīvojumus, kad vien tas iespējams; atgādina, ka veiksmīgas integrācijas pamatprincipi ir brīva piekļuve tirgiem, starptautiskiem standartiem atbilstoši noteikumi, šo noteikumu viendabīga piemērošana un pastāvīgs dialogs ar tirgus dalībniekiem; aicina ES un ASV iestādes, iepriekš neapspriežoties un nepanākot vienošanos, nelikt šķēršļus ārvalstu ieguldījumiem un nepieņemt tiesību aktus, kam būtu pārrobežu ietekme;
53. atbalsta tādu šķēršļu novēršanu, kuri kavē ieguldījumus un transatlantisko pakalpojumu sniegšanu, un atbalsta ES un ASV tirgu integrācijas uzlabošanu, lai tie varētu labāk konkurēt ar jaunajiem tirgiem, ja vien ir izveidota piesardzīgu noteikumu pienācīga sistēma, lai nepieļautu, ka krīzei Atlantijas okeāna vienā pusē ir ietekme okeāna otrā pusē;
54. norāda, ka finanšu pakalpojumu tirgu integrācija, vienlaikus nepārskatot reglamentējošos noteikumus un uzraudzības standartus, kavēs iestādes īstenot efektīvu uzraudzību; tādēļ atbalsta tādu noteikumu pieņemšanu, kuri garantētu konkurenci, nodrošinātu produktu, finanšu iestāžu un tirgu lielāku pārredzamību un efektīvu uzraudzību un ļautu izveidot kopējus riska pārvaldības modeļus, ievērojot vienošanās, kas tika panāktas G20 valstu grupas augstākā līmeņa sanāksmē 2008. gada novembrī;
55. atzīst, ka ASV uzraudzības iestādes ir guvušas panākumus, ieviešot Bāzeles II vienošanās attiecībā uz lielām bankām, tomēr pauž kritiku par pretrunām, kuras vēl jānovērš, jo tās uzliek papildu slogu Eiropas banku filiālēm ASV, tādējādi mazinot to konkurētspēju, un atzīmē, ka ir vēl daži jautājumi (finanšu holdingi un mazās bankas), kas jāatrisina pēc iespējas ātrāk; tādēļ mudina ASV Kongresu izskatīt jautājumu par saskaņotākas uzraudzības struktūras ieviešanu banku un apdrošināšanas jomā, lai atvieglotu ES un ASV darbību saskaņošanu;
56. mudina uzraudzības iestādes ciešāk sadarboties, uzraugot pārrobežu finanšu iestāžu darbību un nepieļaujot tādu finanšu iestāžu darbību, kuras ir reģistrētas valstīs, kas nevēlas sadarboties un ir īpaši nepārredzamas, un aicina likvidēt nodokļu oāzes;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

57. mudina ES un ASV iestādes reglamentēt kredītreitingu aģentūras atbilstoši kopīgi pieņemtiem principiem un metodēm, lai tādējādi atjaunotu uzticību šiem vērtējumiem un garantētu to noturīgumu; tomēr norāda, ka ES vajadzētu izstrādāt pašai savus reglamentējošos noteikumus, jo ASV Vērtspapīru un biržas uzraudzības komisijas standartu pārrobežu piemērošana ASV aģentūrām, kuras darbojas ES tirgū, nav pieņemama;

58. piekrīt Komisijai, ka kredītus sniedošajām iestādēm vajadzētu obligāti paturēt daļu no sniegtā kredīta, lai tādējādi tās būtu spiestas uzņemties daļu no nodotajiem riskiem; aicina šo jautājumu apspriest transatlantiskajā dialogā, lai saglabātu vienlīdzīgus noteikumus starptautiskā līmenī un ierobežotu sistēmiskos riskus pasaules finanšu tirgos; uzskata, ka būtu jāpanāk vienošanās par rīcības kodeksiem attiecībā uz valstu ieguldījumu fondiem;

59. aicina jauno Kongresu grozīt ASV noteikumu, kas paredz veikt 100 % ASV ienākošo kravu skenēšanu, un mudina to cieši sadarboties ar ES, lai nodrošinātu daudzveidīgas pieejas īstenošanu, pamatojoties uz faktisko risku; norāda, ka droša tirdzniecība ir īpaši svarīga vēl integrētākā pasaules ekonomikā, taču uzskata, ka šis stingrais pasākums ir potenciāls jauns šķērslis tirdzniecībai, radot būtiskas izmaksas ekonomikas dalībniekiem, kas no piegādes ķēdes drošības viedokļa nedos nekādu labumu;

60. uzskata, ka TEP var būt noderīgi Briselē un Vašingtonā rīkot seminārus par 100 % kravas skenēšanas jautājumu, lai veicinātu dziļāku izpratni ES un ASV likumdevēju iestāžu vidū un panāktu savlaicīgu un abpusēji pieņemamu šīs problēmas risinājumu;

61. ierosina nākamajā TEP sanāsmē pārrunāt to, vai būtu noderīgi iekļaut TEP jomā tehniskākus jautājumus un vai plašāka sadarbība starp ES un ASV ir īpaši būtiska, lai izveidotu darboties spējīgu emisiju kvotu un tirdzniecības sistēmu; ierosina pilnveidot pašreizējos kopīgos starptautiskos kritērijus energoietilpīgām nozarēm un iekļaut tos TEP procesā;

*

* * *

62. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Amerikas Savienoto Valstu prezidentam un Kongresam.

Drošības un pamatbrīvību nodrošināšana internetā

P6_TA(2009)0194

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta ieteikums Padomei ar Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par drošības un pamatbrīvību stiprināšanu internetā (2008/2160(INI))

(2010/C 117 E/33)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā ieteikuma priekšlikumu par drošības un pamatbrīvību stiprināšanu internetā, ko PSE grupas vārdā iesniedza *Stavros Lambrinidis* (B6-0302/2008),

— ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši to pantus par personas datu aizsardzību, vārda brīvību, cieņu pret privāto un ģimenes dzīvi, kā arī tiesībām uz brīvību un drošību,

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvu 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽¹⁾, Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/977/TI par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu⁽³⁾, Komisijas 2007. gada 13. novembra priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā (COM(2007)0698), Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvu 2006/24/EK par tādu datu saglabāšanu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu nodrošināšanu⁽⁴⁾, un Eiropas Kopienų Tiesas 2009. gada 10. februāra spriedumu lietā C-301/06 Īrija pret Parlamentu un Padomi,
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 24. februāra Pamatlēmumu 2005/222/TI par uzbrukumiem informācijas sistēmām⁽⁵⁾, Padomes 2001. gada 28. maija Pamatlēmumu 2001/413/TI par krāpšanas un viltošanas apkarošanu attiecībā uz bezskaidras naudas maksāšanas līdzekļiem⁽⁶⁾, Padomes 2008. gada 28. novembra Pamatlēmumu 2008/919/TI, ar ko groza Pamatlēmumu 2002/475/TI par terorisma apkarošanu⁽⁷⁾, Komisijas 2007. gada 22. maija paziņojumu “Vispārīgā politika cīņai ar kibernetizāciju” (COM(2007)0267), kā arī nesenās iniciatīvas par smagu noziegumu un terorisma atklāšanu (piemēram, projektu “Check the web”),
- ņemot vērā Eiropas Padomes, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) un ANO darbu cīņā pret noziedzību un kibernetizāciju, pievēršoties pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzībai, tostarp internetā⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas tiesu un valstu konstitucionālo tiesu pēdējos spriedumus šajā jomā un jo īpaši Vācijas Konstitucionālās tiesas (BVerfG) spriedumu, kurā ir precīzi noteiktas tiesības uz konfidencialitātes aizsardzību un informācijas tehnoloģiju sistēmu integritāti⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 114. panta 3. punktu un 94. pantu,
- ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas atzinumu (A6-0103/2009),

A. tā kā interneta attīstība liecina, ka tas kļūst par neatņemamu instrumentu demokrātisku iniciatīvu veicināšanai, jaunu politisko debašu arēnu (piemēram, e-kampaņas un e-balsošana), visā pasaulē nozīmīgu instrumentu vārda brīvības nodrošināšanai (piemēram, veidojot blogus) un ekonomiskās darbības attīstīšanai, kā arī par mehānismu digitālās kompetences veicināšanai un zināšanu izplatīšanai (emācības); tā kā internets visu vecumu cilvēkiem ir nodrošinājis arvien vairāk iespēju, ļaujot, piemēram, sazināties ar cilvēkiem no dažādām pasaules malām, un tādējādi paplašinājis iespējas cilvēkiem iepazīt citas kultūras un labāk saprast citus cilvēkus un kultūras; tā kā internets ir palielinājis arī jaunu informācijas avotu dažādību, jo cilvēki tagad var brīvi piekļūt ziņām dažādās pasaules vietās;

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽²⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

⁽³⁾ OV L 345, 31.12.2003., 90. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 105, 13.4.2006., 54. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 69, 16.03.2005., 67. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 149, 02.06.2001., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 330, 09.12.2008., 21. lpp.

⁽⁸⁾ Piemēram, Eiropas Padomes 2001. gada 23. novembra Konvencija par kibernetizāciju. Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencija par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisku apstrādi.

⁽⁹⁾ BVerfG, 1 BvR 370/07, 27.2.2008, Absatz-Nr. (1 - 333).

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- B. tā kā valdībām un sabiedriskajām organizācijām un iestādēm ir jānodrošina piemērots tiesiskais regulējums un atbilstīgs tehniskais nodrošinājums, lai ļautu pilsoņiem aktīvi un efektīvi piedalīties pārvaldes procesos, izmantojot e-pārvaldes lietojumprogrammas;
- C. tā kā internets pilnā mērā iemieso Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā iekļauto vārda brīvības definīciju, jo īpaši tās “neatkarīgi no valstu robežām” aspektu;
- D. tā kā pārredzamība, cieņa pret privāto dzīvi un uzticības pilna atmosfēra interneta dalībnieku vidū būtu jāuzskata par neatņemamiem elementiem ilgtspējīga drošības redzējuma veidošanā internetā;
- E. tā kā internetā vārda brīvību un privātās dzīves aizsardzību var vienlaikus gan uzlabot, gan vairāk pakļaut ieviešanās mēģinājumiem un ierobežojumiem no privātā un valsts sektora puses;
- F. tā kā interneta sniegtās brīvības dēļ to izmanto arī kā platformu, lai izplatītu vardarbīgus ziņojumus, piemēram, apzinātus aicinājumus veikt teroristu uzbrukumus, kā arī lai izveidotu naidu kurinošas mājas lapas, kurās izteikti konkrēti pamudinājumi uz kriminālu rīcību, un tā kā plašākā nozīmē visā pasaulē ir pieauguši kibernetiskie draudi, kas apdraud individuus (tostarp bērnus) un tīklus;
- G. tā kā šiem noziegumiem jādod efektīvs un izšķirošs pretspars, neatsakoties no interneta brīvības un atklātuma pamatprincipiem;
- H. tā kā demokrātiskā sabiedrībā pilsoņiem ir tiesības ikdienā uzraudzīt un vērtēt valdību un to privāto uzņēmumu rīcību un uzskatus, kuri sniedz pakalpojumus; tā kā šo principu arvien vairāk apdraud modernizētas novērošanas tehnoloģijas un atbilstīgu juridisko garantiju trūkums attiecībā uz ierobežojumiem šo tehnoloģiju izmantošanai;
- I. tā kā indivīdiem ir tiesības brīvi izteikties internetā (piemēram, lietotāju radītā saturā, blogos, sociālajos tīklos) un tā kā interneta meklētājprogrammas un pakalpojumu sniedzēji ir ievērojami atvieglājuši iespējas, kas ļauj cilvēkiem piekļūt informācijai, piemēram, par citām personām; tā kā tomēr ir tādas situācijas, kad personas vēlas izdzēst šādas datubāzēs ietvertu informāciju; tā kā šī iemesla dēļ uzņēmumiem jāspēj nodrošināt, ka personām ir iespēja no datubāzēm izdzēst personīgu informāciju;
- J. tā kā tehnoloģiju straujā attīstība arvien vairāk ļauj slepus un personām praktiski nemanāmi uzraudzīt iedzīvotāju darbības internetā; tā kā novērošanas tehnoloģiju pastāvēšana automātiski neattaisno to izmantošanu un tā kā atļautās robežas un konkrētās situācijas, kad valsts iestādes vai uzņēmumi drīkst izmantot šādas tehnoloģijas, būtu jānosaka, ievērojot vispārējās pilsoņu pamattiesību aizsardzības intereses; tā kā, apkarojot noziedzību internetā un draudus atklātai un demokrātiskai sabiedrībai, kurus atsevišķas personas un organizācijas rada internetā, lai nodarītu kaitējumu pilsoņu tiesībām, nevajadzētu rasties situācijai, kad dalībvalstis izmanto tiesības pārtvert un uzraudzīt visu datu plūsmu internetā savas valsts teritorijā neatkarīgi no tā, vai tā attiecas uz šīs valsts pilsoņiem vai datu plūsmu no citām valstīm; tā kā noziedzības apkarošanai jābūt samērīgai ar nozieguma raksturu;
- K. tā kā identitātes zādzības un krāpšanas problēma kļūst aizvien lielāka, ko iestādes, iedzīvotāji un uzņēmumi tikai tagad sāk atzīt un kas rada nopietnas drošības problēmas saistībā ar interneta aktīvo izmantošanu ļoti dažādiem mērķiem, tostarp tirdzniecībai un apmaiņai ar konfidenciālu informāciju;
- L. tā kā būtu jāatceras, ka valsts iestādes drīkst ierobežot tādu tiesību kā vārda brīvības un privātās dzīves neaizskaramības īstenošanu tikai tad, ja šāda rīcība atbilst tiesību aktiem, tā ir nepieciešama, samērīga un piemērota demokrātiskā sabiedrībā;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- M. tā kā internetā pastāv ievērojama varas un informētības plaša starp korporatīvām un valdības struktūrām, no vienas puses, un individuāliem lietotājiem, no otras puses; tā kā šī iemesla dēļ ir jāuzsāk debates par nepieciešamajiem "piekrišanas" ierobežojumiem — gan attiecībā uz to, kādu informāciju uzņēmumi un valdības var prasīt lietotājiem atklāt un cik lielā mērā no personām var pieprasīt atteikties no privātās dzīves neaizskaramības un citām pamattiesībām, lai viņas varētu saņemt noteiktus interneta pakalpojumus vai citas priekšrocības;
- N. tā kā interneta globālā rakstura, atklātuma un līdzdalības iespēju dēļ tajā parasti valda brīvība, bet tas nenozīmē, ka (valsts un starptautiskā līmenī, kā arī sabiedriskā un privātā vidē) nebūtu jāpievērš uzmanība tam, kā tiek nodrošināta interneta lietotāju pamatbrīvību un viņu drošības ievērošana un aizsardzība;
- O. tā kā internetā vidē ietekmēto pamattiesību kopums ietver, cita starpā, privātās dzīves neaizskaramību (arī tiesības neatgriezeniski izdzēst personas digitālos datus), datu aizsardzību, vārda, runas un biedrošanās brīvību, plašsaziņas līdzekļu brīvību, tiesības uz politisku viedokli un darbību, diskriminācijas aizliegumu un izglītību; tā kā šādu tiesību saturu, arī to piemērošanas un darbības jomu un mērķi, tiesībās noteikto aizsardzības līmeni, kā arī aizliegumu šīs tiesības izmantot ļaunprātīgi jāreglamentē noteikumos par cilvēktiesību un pamattiesību aizsardzību, ko garantē dalībvalstu konstitūcijas, starptautiskie līgumi cilvēktiesību jomā, tostarp Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija, Kopienas tiesību vispārējie principi un Eiropas Savienības Pamattiesību harta, un/vai citi attiecīgie valsts, starptautiskie vai Kopienas tiesību akti attiecīgajās piemērošanas jomās;
- P. tā kā visām iesaistītajām pusēm, kas darbojas interneta vidē, jāuzņemas sava daļa atbildības un jāiesaistās forumos, ja tiek apspriesti steidzami un svarīgi jautājumi par interneta darbību, lai tādējādi rastu un sekmētu kopējus risinājumus;
- Q. tā kā e-analfabētisms būs 21. gadsimta jaunais analfabētisms; tā kā šī iemesla dēļ interneta piekļuves nodrošināšana visiem iedzīvotājiem nozīmē to pašu, ko izglītības piekļuves nodrošināšana visiem iedzīvotājiem, un tā kā valdības vai privāti uzņēmumi nedrīkstētu sodīt pilsoņus, liedzot šādu piekļuvi; tā kā šādu piekļuvi nedrīkst izmantot ļaunprātīgi, lai veiktu nelikumīgu darbību; tā kā ir svarīgi risināt jaunas problēmas, kas saistītas, piemēram, ar tiklu neitralitāti, savietojamību, visu interneta mezglu globālu sasniedzamību un atvērtu formātu un standartu izmantošanu,
- R. tā kā interneta starptautisko, multikulturālo un jo īpaši daudzvalodības būtību globālā tīmekļa tehniskās infrastruktūras un protokoli pagaidām neatbalsta pilnībā;
- S. tā kā pašlaik notiekošajā interneta vides tiesību hartas izstrādē jāņem vērā visi attiecīgie pētījumi un pasākumi šajā jomā, tostarp arī nesenie ES pētījumi par šo jautājumu ⁽¹⁾;
- T. tā kā dinamiskai interneta attīstībai svarīga ir ekonomiskā darbība, savukārt tā ekonomiskā efektivitāte jānodrošina ar godīgas konkurences un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības palīdzību, ja vien šāda aizsardzība ir nepieciešama, samērīga un piemērota;
- U. tā kā būtu jāsauglabā pareizais līdzsvars starp valsts sektora informācijas atkalizmantošanu, kas paver līdz šim nebijušas iespējas īstenot radošus un kultūras eksperimentus un apmaiņas, un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību;

⁽¹⁾ Nesenajā pētījumā "Drošības un pamatbrīvību stiprināšana internetā — ES politika saistībā ar cīņu pret kibernoziēdzību" cita starpā izvirzīta ideja par nesaistošas interneta vides tiesību hartas pieņemšanu.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- V. tā kā visā pasaulē uzņēmumi informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) nozarē sastopas ar aizvien lielāku valdības spiedienu ievērot valsts tiesību aktus un politiku, kas savukārt var būt pretrunā starptautiski atzītām cilvēktiesībām, proti, vārda brīvībai un privātās dzīves neaizskaramībai; tā kā ir paveikti pozitīvi pasākumi, tostarp pasākumi, ko veikusi grupa, kas apvieno uzņēmumus, pilsoniskās sabiedrības organizācijas (tostarp cilvēktiesību un preses brīvības grupējumus), ieguldītājus un akademiķus, proti, tā ir izstrādājusi uz sadarbību vērstu pieeju, kuras mērķis ir aizsargāt un sekmēt vārda brīvību un privātumu IKT nozarē, un izstrādājusi Globālo tīkla iniciatīvu (GNI) ⁽¹⁾;
- W. tā kā stingri datu aizsardzības noteikumi ir jautājums, kas īpaši uztrauc Eiropas Savienību un tās pilsoņus, un Direktīvas 95/46/EK par datu aizsardzību 2. apsvērumā skaidri nosaka, ka tehnoloģijas (proti, datu apstrādes sistēmas) "ir paredzētas tam, lai kalpotu cilvēkam" un tām "jārespektē viņu pamattiesības un brīvības, jo īpaši privātās dzīves neaizskaramības tiesības, un jāveicina ekonomiskā un sociālā attīstība, tirdzniecības paplašināšana un personu labklājība",

1. iesaka Padomei:

Pilnvērtīga un droša piekļuve internetam visiem

- a) piedalīties pasākumos, lai panāktu, ka internets kļūst par svarīgu lietotāju iespēju paplašināšanas instrumentu, par vidi, kas ļauj attīstīties "augšupejošām" nostājām un e-demokrātijai, vienlaikus nodrošinot būtiskas garantijas, jo šajā jomā var rasties jaunas kontroles un cenzūras formas; interneta lietotāju brīvībai un privātās dzīves aizsardzībai jābūt patiesai, nevis šķietamai;
- b) atzīt, ka internets var būt lieliska iespēja veicināt aktīvu pilsonisko apziņu un ka šajā ziņā piekļuve tīkliem un saturam ir viens no svarīgākajiem elementiem; ieteikt turpināt šī jautājuma izpēti, pamatojoties uz pieņēmumu, ka ikvienam ir tiesības piedalīties informācijas sabiedrībā un ka visu līmeņu iestāžu un ieinteresēto pušu vispārējs pienākums ir atbalstīt šo attīstību, tādējādi vērsties pret elektronikas laikmeta divām jaunajām problēmām, proti, e-analfabētismu un demokrātisko atstumtību ⁽²⁾;
- c) mudināt ES dalībvalstis reaģēt uz aizvien informētākās sabiedrības vajadzībām un rast veidus, kā nodrošināt lielāku pārredzamību lēmumu pieņemšanas procesā, sniedzot iedzīvotājiem plašāku piekļuvei valdību uzglabātajai informācijai, tādējādi ļaujot pilsoņiem izmantot informācijas sniegtās priekšrocības; piemērot šo pašu principu Padomes informācijai;
- d) kopā ar citām iesaistītām pusēm nodrošināt, ka drošība, vārda brīvība un privātās dzīves aizsardzība, kā arī atklātums internetā netiek uztverti kā savstarpēji konkurējoši mērķi, bet gan kā mērķi, kas jāsasniedz vienlaicīgi saskaņā ar visaptverošu redzējumu, kas sniedz atbilstošas atbildes uz visām šīm prasībām;
- e) nodrošināt, ka visos attiecīgajos pasākumos, instrumentos vai lēmumos, kas attiecas uz drošības sekmēšanu un brīvību internetā, pilnībā ir atspoguļotas nepilngadīgo personu likumīgās tiesības uz aizsardzību pret kaitējumu, kā to paredz ANO Konvencija par bērnu tiesībām un kā tas atspoguļots ES tiesību aktos;

Cieša apņemšanās apkarot kibernoziēdzību

- f) aicina Padomes prezidentvalsti un Komisiju apdomāt jautājumu par kibernoziēdzības apkarošanu un izstrādāt visaptverošu stratēģiju, cita starpā ievērojot Eiropas Padomes Konvenciju par kibernoziēdzību, izpētīt arī veidus, kā risināt identitātes zādzību un krāpšanas problēmu ES līmenī, sadarbojoties gan ar interneta pakalpojumu sniedzējiem, gan lietotāju organizācijām, kā arī policijas iestādēm, kuru darbs saistīts ar IT noziegumu izmeklēšanu, un izstrādāt priekšlikumu par to, kā noorganizēt informēšanas kampaņas un novērst šādus noziegumus, vienlaikus visiem nodrošinot drošu un bezmaksas piekļuvei internetam; aicina izveidot ES biroju, lai sniegtu palīdzību tiem cilvēkiem, kas kļuvuši par identitātes zādzību vai identitātes krāpšanas upuriem;

⁽¹⁾ <http://www.globalnetworkinitiative.org/index.php>.

⁽²⁾ Eiropas Padomes 2008. gada 17. septembra dokumentā "Internets - kritisks resurss ikvienam" ir uzsvērts arī, ka "objektivitātes un līdzdalības nodrošināšana internetā ir būtisks solis uz objektivitātes un piedalīšanās nodrošināšanu sabiedrībā kopumā".

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- g) rosināt pārdomas par privātā un publiskā sektora dalībnieku nepieciešamo sadarbību šajā jomā un par sadarbības palielināšanu tiesībsardzības jomā, vienlaikus nodrošinot piemērotu apmācību tiesībsardzības un tiesu iestādām, tostarp apmācību par pamattiesību aizsardzības jautājumiem; atzīt, ka jāuzņemas kopīga atbildība un kopīgi jāizmanto priekšrocības, ko sniedz kopregulējums vai pašregulējums, kas ir efektīva alternatīva tradicionālajiem tiesību aktiem vai šos tradicionālos tiesību aktus papildinoši instrumenti;
- h) nodrošināt, ka projektā “*Check the Web*” (“Pārbaudi internetu”) sāktais darbs un nesenās iniciatīvas, kuru mērķis ir uzlabot informācijas izplatīšanu par kibernetizāciju, cita starpā izveidojot valsts brīdināšanas platformas un Eiropas brīdināšanas platformu internetā veiktu noziedzīgu nodarījumu paziņošanai (Eiropas izveidota Eiropas platforma kibernetizācijas jomā), ir nepieciešamas, samērīgas un atbilstīgas, turklāt tās papildina visas nepieciešamās garantijas;
- i) mudināt dalībvalstis atjaunināt tiesību aktus, lai aizsargātu bērnus, kas izmanto internetu, un jo īpaši lai par krimināli sodāmu padarītu iepazīšanos ar bērniem tiešsaistē seksuālos nolūkos, kā tas noteikts Eiropas Padomes 2007. gada 25. oktobra Konvencijā par bērnu aizsardzību pret seksuālo izmantošanu un seksuālo vardarbību;
- j) atbalstīt ES tiesību aktos paredzētās bērnu aizsardzībai un vecāku izglītošanai paredzētās programmas, ņemot vērā jaunus apdraudējumus elektroniskajā vidē, un veikt ietekmes novērtējumu par līdz šim īstenoto programmu efektivitāti; šajā sakarībā īpaši ņemt vērā tiešsaistes spēles, kuru mērķauditorija galvenokārt ir bērni un jaunieši;
- k) mudināt visus ES datoru ražotājus jau sākumā instalēt viegli aktivizējamu programmatūru bērnu aizsardzībai;
- l) pieņemt direktīvu par kriminālsankcijām, lai nodrošinātu intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu, pirms tam izvērtējot (ņemot vērā mūsdienīgu jauninājumu izpēti), cik lielā mērā tās ir nepieciešamas un samērīgas, un šajā nolūkā vienlaikus aizliegt sistemātiski uzraudzīt un novērot visu lietotāju darbības internetā un nodrošināt, lai sodi būtu proporcionāli pārkāpumiem; šajā sakarībā arī ievērot atsevišķu lietotāju vārda un biedrošanās brīvību un vērsties pret pamudinājumiem kibervidē pārkāpt intelektuālā īpašuma tiesības, tostarp pret dažiem pārmērīgiem piekļuves ierobežojumiem, ko nosaka paši intelektuālā īpašuma tiesību turētāji;
- m) nodrošināt, ka kriminālvajāšanai netiek pakļauta strīdīgu politisko uzskatu paušana ar interneta starpniecību;
- n) nodrošināt, ka nav tādu tiesību aktu vai prakses, kas ierobežo vai padara par kriminālsodāmām žurnālistu un plašsaziņas līdzekļu tiesības apkopot un izplatīt informāciju ziņu sniegšanas nolūkos;

Pastāvīga uzmanības veltīšana absolūtai pamatbrīvībai aizsardzībai un pastiprinātai to veicināšanai internetā

- o) ņemt vērā, ka “digitālā identitāte” arvien vairāk kļūst par personības neatņemamu daļu un ka tādēļ tā ir atbilstoši un efektīvi jāaizsargā no privātu un valsts pušu iejaukšanās — ir jānosaka un jāaizsargā īpašs datu kopums, kas ir cieši saistīts ar indivīda “digitālo identitāti”, turklāt visi šie elementi ir uzskatāmi par neatņemamām personas tiesībām, kurām nav ekonomiska rakstura un kuras nevar pārdot; pienācīgi ņemt vērā anonimitātes un pseidonimitātes nozīmi un vajadzību privātuma nolūkā kontrolēt informācijas plūsmas, kā arī to, ka lietotāju rīcībā vajadzētu būt efektīviem privātās dzīves aizsardzības līdzekļiem, piemēram, dažādām pieejamām privātumu nodrošināšanai tehnoloģijām, un ka lietotājiem vajadzētu būt attiecīgi izglītotiem;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- p) nodrošināt, ka dalībvalstis, pārtverot un uzraugot datu plūsmas neatkarīgi no tā, vai šie dati attiecas uz attiecīgo dalībvalstu pilsoņiem vai tie nāk no ārvalstīm, ievēro stingrus nosacījumus un garantijas, kas paredzētas tiesību aktos; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka attālinātā meklēšana, ja to paredz valsts tiesību akti, notiek, pamatojoties uz spēkā esošu meklēšanas orderi, ko izsniegušas kompetentās tiesu iestādes; atzīmē, ka vienkāršotas procedūras attālinātās meklēšanas gadījumā salīdzinājumā ar tiešajiem meklējumiem nav pieņemamas, jo tās pārkāpj tiesiskumu un tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību;
- q) atzīt, cik bīstami var būt noteikti interneta novērošanas un kontroles veidi, kuru mērķis ir izsekot arī ikvienu personas "digitālo" soli, lai radītu lietotāja profilu un piešķirtu "punktus"; precizēt, ka šādi paņēmieni vienmēr jāvērtē, ņemot vērā to nepieciešamību un samērīgumu salīdzinājumā ar mērķiem, kurus ar tiem iecerēts sasniegt; uzsvērt arī, ka lietotāji vairāk jāinformē un jāsaņem viņu apzināta piekrišana attiecībā uz e-darbībām, kas ietver personas datu publiskošanu (piemēram, sociālo tīklu gadījumā);
- r) mudina dalībvalstis noteikt visas struktūras, kuras izmanto interneta novērošanu, un sagatavot publiski pieejamu gada pārskatu par interneta novērošanu, tādējādi nodrošinot likumīgumu, samērīgumu un pārredzamību;
- s) pētīt un noteikt, cik lielā mērā valdība vai privāti uzņēmumi var prasīt un saņemt no lietotājiem "piekrišanu" daļēji atteikties no privātuma, jo atsevišķus lietotājus un šādas iestādes acīmredzami nevar uzskatīt par līdzvērtīgiem un vienādi informētiem sarunu partneriem;
- t) stingri ierobežot, noteikt un regulēt gadījumus, kad no privātiem interneta uzņēmumiem var prasīt, lai tie izpauž datus valsts iestādēm, kā arī nodrošināt, ka valdības šos datus izmanto atbilstīgi stingrākajiem datu aizsardzības standartiem; izstrādāt šī procesa efektīvu kontroli un novērtēšanu;
- u) uzsvērt, cik svarīgi ir, lai interneta lietotāji varētu stiprināt savas tiesības panākt, ka viņu personas dati, kas uzglabāti tīmekļa vietnēs vai kādā trešās puses datu glabāšanas medijā, tiek neatgriezeniski dzēsti; nodrošināt, ka interneta pakalpojumu sniedzēji, elektroniskās tirdzniecības pakalpojumu sniedzēji un informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēji ievēro šādu lietotāju lēmumu; nodrošināt, ka dalībvalstis garantē pilsoņu tiesību piekļūt saviem personas datiem efektīvu piemērošanu, tostarp, šādu datu dzēšanu vai izņemšanu no tīmekļa vietnēm nepieciešamības gadījumā;
- v) nosodīt valdības uzspiestu interneta vietnēs meklējamā satura cenzūru, jo īpaši tad, ja šādiem ierobežojumiem ir atturoša ietekme uz politisko vārda brīvību;
- w) aicināt dalībvalstis nodrošināt, lai vārda brīvība netiktu pakļauta patvaļīgiem valsts un/vai privātā sektora ierobežojumiem, un nepieļaut jebkurus likumdošanas vai administratīvos pasākumus, kas varētu atstāt atturošu ietekmi uz visiem vārda brīvības aspektiem;
- x) atgādina, ka personas datu nodošanai trešām valstīm jānotiek atbilstoši, cita starpā, Direktīvas 95/46/EK un Pamatlēmuma 2008/977/TI noteikumiem;
- y) vērst uzmanību uz to, ka, aizbildinoties ar "lietiskā interneta" attīstību un radiofrekvenču identifikācijas (RFID) sistēmu izmantošanu, nedrīkst atstāt novārtā datu un pilsoņu tiesību aizsardzību;
- z) aicina dalībvalstis pareizi piemērot Direktīvu 95/46/EK par personas datiem saistībā ar internetu; atgādina dalībvalstīm, ka šī direktīva, īpaši tās 8. pants, jāpiemēro neatkarīgi no tā, kādas tehnoloģijas ir izmantotas personas datu apstrādē, un ka tās noteikumi aicina dalībvalstis nodrošināt tiesības uz tiesiskās aizsardzības līdzekli un kompensāciju noteikumu pārkāpšanas gadījumā (22., 23. un 24. pants);

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- aa) rosināt interneta vides tiesību hartas pamatprincipu iekļaušanu ar internetu saistīto instrumentu un lietojumprogrammu izpētē un attīstībā un “integrētas privātās dzīves aizsardzības” principa veicināšanu, saskaņā ar kuru jauno tehnoloģiju dzīves ciklā pēc iespējas drīzāk būtu jāievieš privātās dzīves un datu aizsardzības prasības, pilsoņiem nodrošinot lietotājiem draudzīgu vidi;
- ab) atbalstīt un pieprasīt Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja un 29. panta darba grupas aktīvu iesaistīšanos to Eiropas tiesību aktu izstrādē, kuri attiecas uz tām darbībām interneta vidē, kuras var ietekmēt personas datu aizsardzību;

Starptautiski pasākumi

- ac) aicināt visas interneta jomas ieinteresētās puses iesaistīties pašreiz notiekošajā interneta vides tiesību hartas izstrādes procesā — hartas, kas pamatojas uz pastāvošajām pamattiesībām, veicina to ievērošanu un sekmē jaunu principu atzīšanu; šajā ziņā dinamiskajai interneta vides tiesību hartas koalīcijai jāieņem vadoša loma;
- ad) nodrošināt, lai šajā sakarībā tiek apsvērta vairāku līmeņu un uz procesu orientēta iniciatīva ar daudzu ieinteresēto pušu iesaisti, kā arī globālu un vietēja mēroga iniciatīvu kombinācija, lai precizētu un aizsargātu interneta lietotāju tiesības un tādējādi nodrošinātu šā procesa likumīgumu, atbildību un atzīšanu;
- ae) atzīt, ka interneta globālais un atvērtais raksturs pieprasa ieviest vispārējus standartus attiecībā uz datu aizsardzību, drošību un vārda brīvību; šajā sakarībā aicināt dalībvalstis un Komisiju uzņemties iniciatīvu izveidot vispārēju platformu šādu standartu izstrādāšanai; atzinīgi vērtē rezolūciju par steidzamo vajadzību pasaulē bez robežām aizsargāt privāto dzīvi un kopīgo priekšlikumu attiecībā uz privātās dzīves un personas datu aizsardzības starptautisko standartu izstrādi, par ko vienojās 30. Starptautiskajā personas datu un privātās dzīves aizsardzības komisāru konferencē, kura notika Strasbūrā 2008. gada 15. līdz 17. oktobrī; aicina visas ES ieinteresētās puses (gan valsts, gan privātās) iesaistīties šajā procesā;
- af) uzsvērt, cik svarīgi ir izveidot īstu tīmekļa e-forumu, kur ES pilsoņi varētu risināt interaktīvākas apspriedes ar politikas veidotājiem un citām iestāžu ieinteresētajām pusēm;
- ag) rosināt ES aktīvu piedalīšanos dažādos starptautiskos forumos par globāliem un vietēja mēroga interneta aspektiem, piemēram, Interneta pārvaldības forumā (IGF);
- ah) kopā ar visām ES ieinteresētajām pusēm piedalīties Eiropas IGF izveidē — forumā, kurā tiktu analizēta valstu interneta pārvaldības forumu pieredze, kurš darbotos kā reģionāls centrs un kurš efektīvāk informētu turpmākos starptautiskos interneta pārvaldības forumus par Eiropas mēroga problēmām, viedokļiem un bažām;

*

* *

2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Padomei un informēšanas nolūkā Komisijai.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

ES stratēģija par kuģu labāku demontāžu

P6_TA(2009)0195

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par ES stratēģiju par kuģu labāku demontāžu

(2010/C 117 E/34)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 22. maija zaļo grāmatu par kuģu labāku demontāžu (COM(2007)0269),
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2008. gada 21. maija rezolūciju par zaļo grāmatu par kuģu labāku demontāžu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā 2008. gada 19. novembra Komisijas paziņojumu "ES stratēģija par kuģu labāku demontāžu" (COM(2008)0767),
  - ņemot vērā EK līguma 2. un 6. pantu, kurā teikts, ka vides aizsardzības prasības jāievieš vairākās Kopienas politikas jomās, lai veicinātu vides ziņā noturīgu ekonomisko darbību,
  - ņemot vērā EK līguma 175. pantu,
  - ņemot vērā Bāzeles Konvenciju par bīstamo atkritumu starptautiskiem pārvadājumiem (Bāzeles Konvencija), kuru ANO apstiprināja 1989. gada 22. martā kā daļu no noteikumu paketes par bīstamo atkritumu starptautiskiem pārvadājumiem,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem ⁽²⁾ (Atkritumu sūtījumu regula),
  - ņemot vērā diplomātisko konferenci, kuru 2009. gada maijā organizē Starptautiskās jūrniecības organizācija (SJO) saistībā ar Konvenciju par kuģu pārstrādi drošā un videi nekaitīgā veidā (Kuģu pārstrādes konvencija),
  - ņemot vērā Reglamenta 108. panta 5. punktu,
- A. tā kā ir nopietnas bažas par to, ka, ES līmenī neveicot steidzamus regulējošos pasākumus, apstākļi, kādos Dienvidāzijā notiek kuģu demontāža, turpinās pasliktināties, un tas ir kaitīgi videi un degradējoši cilvēcei;
- B. tā kā Bāzeles Konvencijā (pēc tās apstiprināšanas Eiropadomē) tiek atzīts, ka kuģi var uzskatīt par atkritumiem; tā kā tajā pašā laikā saskaņā ar citiem starptautiskiem noteikumiem to tomēr var definēt kā kuģi, jo lielākā daļa kuģu īpašnieku pašreiz neinformē par plānoto kuģu likvidēšanu; tā kā tādēļ kuģu īpašniekiem jāpalīdz nodrošināt, ka ir pieejama informācija par plānoto kuģu likvidēšanu vai par bīstamiem materiāliem kuģī;
- C. tā kā joprojām regulāri netiek ievērota Atkritumu sūtījumu regula un tā kā tiek atzīts, ka kuģa izdevīgā karoga valstu pienākums un nozīme ir galvenais šķērslis, lai novērstu toksisko atkritumu nelegālu eksportu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0222.

⁽²⁾ OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

- D. tā kā daudzu kuģu izmantošana tiek pārtraukta saistībā ar vienkorpora tankkuģu vispārēju likvidēšanu un liels skaits veco kuģu tiek izņemti no apgrozības daļēji arī ekonomikas lejupslīdes dēļ, Dienvidāzijā nekontrolēti varētu aktivizēties pazemināta standarta uzņēmumi, un šāda prakse varētu izplatīties arī Āfrikā, ja ES nekavējoties neveiks konkrētas darbības;
- E. tā kā kuģu likvidēšanu, izmantojot metodi, kas pazīstama kā sēkļa metode (*beaching*), kurai atbilstoši kuģi bēguma laikā uzsēdina uz sēkļa, nosoda visā pasaulē, jo tā nenodrošina darbinieku drošību un pienācīgu jūras vides aizsardzību pret kuģu radītu piesārņojumu,
1. norāda, ka Parlamenta iepriekš minētā rezolūcija un tajā paustie uzskati joprojām ir spēkā, un uzsver, ka šos uzskatus pēc iespējas pilnīgi jāiekļauj Kuģu pārstrādes konvencijā, kuru plānots apstiprināt 2009. gada maijā;
  2. norāda, ka kuģu pārstrāde ir jāuzskata par kuģa dzīves cikla neatņemamu sastāvdaļu, jau kuģa konstrukcijas un tā aprīkojuma plānošanas stadijā ņemot vērā pārstrādes prasības;
  3. norāda, ka nolietotie kuģi jāuzskata par bīstamiem atkritumiem, jo to sastāvā ir daudzas bīstamas vielas, tādēļ šādiem kuģiem jābūt iekļautiem Bāzeles Konvencijas darbības jomā;
  4. atzinīgi vērtē ES stratēģiju kuģu labākai demontāžai; tomēr uzsver, ka Komisijai steidzami jāķeras pie rīcības, kas pārsniedz priekšizpētes uzdevumus, un jāveic pasākumi, lai nodrošinātu Atkritumu pārvaldīšanas regulas efektīvu īstenošanu; tādēļ prasa dalībvalstu ostu iestādēm pastiprināt kontroles un uzraudzību, un aicina Komisiju šajā jomā izstrādāt vadlīnijas;
  5. uzsver, ka nedrīkst kavēties un aicina veikt konkrētas regulējošas darbības ES līmenī, lai paredzētu noteikumus, kas ir stingrāki par diemžēl pielaidīgajiem Starptautiskās jūrniecības organizācijas noteikumiem;
  6. aicina īpaši aizliegt tās metodes izmantošanu, kas paredz nolietotu kuģu uzsēdināšanu uz sēkļa (*beaching*), un uzskata, ka tehniskā palīdzība Dienvidāzijas valstīm atbilstoši ES pamatnostādnēm jāvirza uz to, lai izbeigtu šīs ļoti ilgt nespējīgās un pilnīgi apšaubāmās likvidēšanas metodes izmantošanu;
  7. mudina Komisiju un dalībvalstis pārrunāt spēkā stāšanās noteikumus, lai nodrošinātu, ka tiešām drīz tiek piemērota Kuģu pārstrādes konvencija;
  8. aicina dalībvalstis parakstīt Kuģu pārstrādes konvenciju un iespējami ātri to ratificēt pēc tam, kad ir panākta vienošanās Starptautiskās jūrniecības organizācijas līmenī;
  9. aicina Komisiju, dalībvalstis un kuģu īpašniekus bez kavēšanās piemērot Kuģu pārstrādes konvencijas galvenos elementus, lai nodrošinātu, ka tos kuģus, kurus paredzēts demontēt tuvākajos mēnešos vai gados, tiešām pārstrādā drošā un videi saudzīgā veidā;
  10. uzsver, ka pēc Kuģu Pārstrāde konvencijas pieņemšanas 2009. gada maijā Honkongā būs jāizvērtē, vai tajā noteiktais kontroles līmenis atbilst Bāzeles konvencijai par bīstamo atkritumu starptautiskiem pārvaldījumiem un šādu atkritumu apglabāšanas kontroli, kas ir iekļauta ES Atkritumu pārvaldījumu regulā;
  11. atbalsta Komisijas priekšlikumus pasākumiem, lai veidotu kuģu demontāžas iekārtu neatkarīgu sertificēšanu un kontroli; uzskata, ka šādi pasākumi ir steidzami nepieciešami, un uzsver, ka Kopienas finansējumam kuģubūves nozarei jābūt atkarīgam no tā, kā saņēmējs izmantos šādas sertificētas iekārtas; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Eiropas Jūras drošības aģentūras izstrādātos standartus, jo tie atbalsta attīstību pareizajā virzienā, tomēr cer, ka tuvākajā nākotnē tiks veikti turpmāki uzlabojumi;

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

12. aicina Komisiju ierosināt konkrētus pasākumus, piemēram, marķējuma shēmas drošām un tīrām pārstrādes iekārtām, zinātnības un tehnoloģiju tālākas nodošanas veicināšanai, lai palīdzētu panākt Dienvidāzijas demontāžas laukumu atbilstību starptautiskajiem drošības un vides aizsardzības standartiem, un jo īpaši standartiem, kurus noteiks Kuģu pārstrādes konvencijā; uzskata, ka šis mērķis ir jāņem vērā arī plašākā mērogā ES attīstības atbalsta politikā, kas paredzēta valstīm, kuras nodarbojas ar kuģu demontāžu;

13. mudina ES un Dienvidāzijas valsis, kurās notiek kuģu demontāža, veidot dialogu par darba apstākļiem kuģu demontāžas laukumos, tostarp par bērnu darbu;

14. aicina veidot finansēšanas mehānismu, kura pamatā ir kuģniecības nozares ieguldījums un kurš būtu saskaņā ar ražotāju atbildības principiem;

15. aicina Komisiju skaidri noteikt, ka atbildīgā valsts ir tā, kuras jurisdikcija attiecas uz atkritumu īpašniekiem;

16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Turcijas, Bangladešas, Ķīnas, Pakistānas un Indijas valdībai un SJO.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

EK un Nepālas Nolīgums par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem *

P6_TA(2009)0146

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienu un Nepālas valdību par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (COM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))

(2010/C 117 E/35)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0041),
  - ņemot vērā EK līguma 80. panta 2. punktu un 300. panta 2. punkta pirmās daļas pirmo teikumu,
  - ņemot vērā EK līguma 300. panta 3. punkta pirmo daļu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0041/2009),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu, 83. panta 7. punktu un 43. panta 1. punktu,
  - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0071/2009),
1. apstiprina nolīguma parakstīšanu;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Nepālas valdībai.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktori (kodificēta versija) ***I

P6_TA(2009)0147

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dažām lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru sastāvdaļām un parametriem (kodificēta versija) (COM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))

(2010/C 117 E/36)

(Koplēmuma procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (COM(2008)0690) Eiropas Parlamentam un Padomei,
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam iesniedz priekšlikumu (C6-0414/2008),
  - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0130/2009),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Kopienas sistēma atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (kodificēta versija) *

P6_TA(2009)0148

**Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (kodificēta versija)
(COM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))**

(2010/C 117 E/37)

(Apspriežu procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0842),
  - ņemot vērā EK līguma 26., 37. un 308. pantu, saskaņā ar kuriem Padome ar to ir apspriedusies (C6-0019/2009),
  - ņemot vērā 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Reglamenta 80. un 51. pantu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A6-0129/2009),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Statistikas informācijas vākšana, ko veic Eiropas Centrālā banka *

P6_TA(2009)0149

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par ieteikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2533/98 par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))

(2010/C 117 E/38)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas ieteikumu Padomei (13411/2008) ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā EK līguma 107. panta 6. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0351/2008),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0119/2009),
1. apstiprina grozīto Eiropas Centrālās bankas ieteikumu;
  2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā paredz nepieņemt Parlamenta apstiprinātajam tekstam;
  3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Eiropas Centrālās bankas ieteikumu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Eiropas Centrālajai bankai.

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
7.a apsvērums (jauns)

(7a) Lai uzlabotu pārredzamību, būtu jāpublisko statistikas dati, kurus no finanšu nozares iestādēm vāc ECBS, un būtu jānodrošina augsts datu aizsardzības līmenis.

Grozījums Nr. 2

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
7.b apsvērums (jauns)

(7b) Eiropas statistikas izstrādē, apkopošanā un izplatīšanā būtu jāņem vērā paraugprakse un attiecīgie starptautiskie ieteikumi.

⁽¹⁾ OV C 251, 3.10.2008., 1. lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 3**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
8. apsvēruma**

(8) Turklāt ir svarīgi nodrošināt ciešu sadarbību starp ECSB un Eiropas Statistikas sistēmu (ESS), galvenokārt statistikas mērķiem veicinot konfidenciālu datu apmaiņu starp abām sistēmām atbilstoši Līguma 285. pantam un Statūtu 5. pantam.

(8) Turklāt ir svarīgi nodrošināt ciešu sadarbību starp ECBS un Eiropas Statistikas sistēmu (ESS), **lai nepieļautu dublēšanos statistikas datu vākšanā**, galvenokārt statistikas mērķiem veicinot konfidenciālu datu apmaiņu starp abām sistēmām atbilstoši Līguma 285. pantam un Statūtu 5. pantam.

Grozījums Nr. 4**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
1. pants – 2.a punkts (jauns)**

Regula (EK) Nr. 2533/98/EK 2.a pants (jauns)

2.a Regulā iekļauj šādu pantu:**“2.a pants****Sadarbība ar ESS**

Lai samazinātu slogu, kas saistīts ar datu sniegšanu, lai nepieļautu dublēšanos un garantētu saskaņotu pieeju Eiropas statistikas apkopošanā, ECBS un ESS cieši sadarbojas, ievērojot 3. pantā noteiktos statistikas principus.”.

Grozījums Nr. 5**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
1. pants – 4. punkts – g) apakšpunkts**

Regula (EK) Nr. 2533/98/EK 8. pants – 11. līdz 13. punkts

g) Pievieno šādu 11. līdz 13. punktu:**svītrots**

“11. Neskarot valsts noteikumus par konfidenciālas statistikas informācijas apmaiņu, kas nav šajā regulā ietvertā informācija, konfidenciālas statistikas informācijas nosūtīšana starp ECBS dalībnieku, kurš vācis šo informāciju, un ESS iestādi var notikt, ja šī nosūtīšana ir vajadzīga Eiropas statistikas efektīvai izstrādei, apkopošanai vai izplatīšanai, vai tās kvalitātes uzlabošanai attiecīgajās ESS un ECBS kompetences jomās. Jebkurai nosūtīšanai, kas notiek pēc pirmās nosūtīšanas, ir jāsaņem nepārprotama atļauja no ECBS dalībnieka, kurš savācis attiecīgo informāciju.

12. Ja tiek nosūtīti konfidenciāli dati starp ESS iestādi un ECBS dalībnieku, šos datus izmanto vienīgi statistikas mērķiem un tie ir pieejami tikai personālam, kura pārziņā savas darba kompetences jomā ir statistika.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

13. Regulas (EK) Nr. [XX] 19. pantā minētie aizsardzības pasākumi attiecas uz visiem konfidenciāliem datiem, kas nosūtīti starp ESS iestādi un ECBS dalībnieku saskaņā ar iepriekš minēto 11. un 12. punktu, kā arī 20. panta 1. punkta a) apakšpunktu Regulā (EK) Nr. [XX]. Par pieņemtajiem pasākumiem konfidenciālu statistikas datu aizsardzībai ECB publicē gada ziņojumu par konfidencialitāti.”;

Grozījums Nr. 6

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 4.a punkts (jauns)

Regula (EK) Nr. 2533/98/EK 8. pants (jauns)

4.a Regulā iekļauj šādu pantu:

“8.a pants

ESS un ECBS sadarbība

1. Neskarot valstu noteikumus par tādas konfidenciālas statistikas informācijas apmaiņu, kas nav šajā regulā ietvertā informācija, konfidenciālas statistikas informācijas nosūtīšana starp ECBS dalībnieku, kurš vācis šo informāciju, un ESS iestādi var notikt, ja šāda nosūtīšana ir vajadzīga Eiropas statistikas, tostarp euro zonas statistikas, efektīvai izstrādei, apkopošanai vai izplatīšanai, vai Eiropas statistikas kvalitātes uzlabošanai attiecīgajās ESS un ECBS kompetences jomās.

Jebkurai nosūtīšanai, kuru veic papildus pirmajai nosūtīšanai, ir jāsaņem nepārprotama atļauja no ECBS dalībnieka, kurš savācis attiecīgo informāciju.

2. Ja tiek nosūtīti konfidenciāli dati starp ESS iestādi un ECBS dalībnieku, šos datus izmanto vienīgi statistikas mērķiem un tie ir pieejami tikai personālam, kura pārziņā to darba kompetences jomā ir statistika.

3. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. .../2009 par Eiropas statistiku (*) 20. pantā minētie aizsardzības noteikumi un pasākumi attiecas uz visiem konfidenciāliem datiem, kas nosūtīti starp ESS iestādi un ECBS dalībnieku saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, kā arī Regulas (EK) Nr. .../2009 21. panta 2. punktu. ECB publicē gada ziņojumu par pasākumiem, kas pieņemti, lai aizsargātu statistikas datu konfidencialitāti.

(*) OV L ...”.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Kosmētikas līdzekļi (pārstrādāta redakcija) ***I

P6_TA(2009)0158

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kosmētikas līdzekļiem (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD))

(2010/C 117 E/39)

(Koplēmuma procedūra: pārstrādāta redakcija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0049),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0053/2008),
  - ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2008. gada 21. novembra vēstuli Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai saskaņā ar Reglamenta 80. panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 80.a un 51. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0484/2008),
- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvā darba grupa uzskata, ka šajā priekšlikumā nav ietverti nekādi citi būtiski grozījumi kā vien tie, kas par tādiem nosaukti priekšlikumā, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu un šo grozījumu kodifikāciju priekšlikumā ir iekļauta vienīgi spēkā esošo aktu kodifikācija, nemainot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kas pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem;
  2. ņem vērā šai rezolūcijai pievienotos Komisijas paziņojumus;
  3. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1 lpp.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

P6_TC1-COD(2008)0035

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par kosmētikas līdzekļiem (pārstrādāta versija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. ....)

PIELIKUMS

Komisijas paziņojumi

Komisija, pārstrādājot direktīvas regulās, ņem vērā dalībvalstu intereses.

Komisija uzskata — ja spēkā esošie direktīvas noteikumi ir pietiekami skaidri, precīzi un sīki izstrādāti, tos pārstrādājot ir iespējams pārveidot par tieši piemērojamiem regulas noteikumiem. Tas galvenokārt attiecas uz gadījumiem, kad attiecīgajiem noteikumiem ir tehnisks raksturs un tie jau ir pilnībā transponēti visu dalībvalstu tiesību aktos.

Komisija, ievērojot paustos atšķirīgos viedokļus, piekrīt tam, ka šis konkrētais gadījums attiecībā uz regulu par kosmētikas līdzekļiem netiks izmantots kā precedents leģislāciju interpretēšanai par šo jautājumu.

Pirms regulas piemērošanas dienas Komisija aņņemas noskaidrot situāciju attiecībā uz kosmētikas produktu tirdzniecību internetā.

Tāpat kā Eiropas Parlaments, arī Komisija ir noraizējusies par to, ka kosmētikas nozari var ietekmēt viltošana, kas varētu palielināt risku cilvēku veselībai. Tāpēc Komisija veiks pasākumus, lai sekmētu valstu kompetento iestāžu sadarbību viltošanas apkarošanā.

Komisija izstrādās paskaidrojumu par regulas pārejas noteikumiem un piemērošanas datumiem (jo īpaši ievērojot 7., 8., 10. un 12.a pantu).

Attiecībā uz nanomateriālu definīciju Komisija atzīmē, ka joprojām norisinās darbs, lai panāktu nanomateriālu kopīgu definīciju. Tāpēc Komisija apstiprina, ka turpmāk būtu jāņem vērā Kopienas likumdošanas procesā sasniegtie rezultāti attiecībā uz kopīgo definīciju, un atzīmē, ka šajā priekšlikumā ietvertās komitoloģijas procedūras arī atļauj aktualizēt šo definīciju atbilstīgi minētajam priekšlikumam.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Biocīdo produktu laišana tirgū ***I

P6_TA(2009)0159

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū attiecībā uz dažu termiņu pagarināšanu (COM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))

(2010/C 117 E/40)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0618),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0346/2008),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A6-0076/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0188

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko attiecībā uz dažu termiņu pagarināšanu groza Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2009/107/EK.)

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

Tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūra un likmes *

P6_TA(2009)0160

Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm groza Direktīvu 92/79/EEK, Direktīvu 92/80/EEK un Direktīvu 95/59/EK (COM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))

(2010/C 117 E/41)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0459);
  - ņemot vērā EK līguma 93. pantu, saskaņā ar kuru Padome ir apspriedusies ar Parlamentu (C6-0311/2008),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0121/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
  3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

2. apsvēruma

(2) Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību un arī augstu veselības aizsardzības līmeni atbilstīgi EK līguma 152. pantam un ievērojot to, ka Kopiena ir pievienojusies Pasaules Veselības organizācijas Pamatkonvencijai par tabakas kontroli (PKTK), šajā jomā ir jāveic vairākas izmaiņas. Veicot šīs izmaiņas, jāņem vērā katram atsevišķajam tabakas izstrādājumu veidam raksturīgā situācija.

(2) Lai nodrošinātu iekšējā tirgus pienācīgu darbību un arī augstu veselības aizsardzības līmeni atbilstīgi EK līguma 152. pantam un ievērojot to, ka Kopiena ir pievienojusies Pasaules Veselības organizācijas Pamatkonvencijai par tabakas kontroli (PKTK), šajā jomā būtu jāveic vairākas izmaiņas. Veicot šīs izmaiņas, **attiecīgos gadījumos būtu jāņem vērā smēķēšanas aizliegums un katram atsevišķajam tabakas izstrādājumu veidam raksturīgā situācija, kā arī tām būtu jāpapildina tabakas izstrādājumu reklamēšanas aizliegums un izglītošanas kampaņas. Būtu jāņem vērā arī nepieciešamība cīnīties pret tabakas izstrādājumu kontrabandu no trešām valstīm un organizēto noziedzību, kā arī Šengenas zonas izveide un paplašināšana.**

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
3. apsvērums

(3) Attiecībā uz cigaretēm ir jāvienkāršo pasākumi, lai ražotājiem radītu neitrālus konkurences apstākļus, samazinātu tabakas izstrādājumu tirgu sašķeltību **un** uzsvērtu veselības aizsardzības mērķus. Tādēļ ir jāaizstāj populārākās cenu kategorijas jēdziens — **ar cenu saistītā** minimālā prasība ir jāattiecinā uz vidējo svērtu mazumtirdzniecības cenu, savukārt minimālās likmes summa ir jāpiemēro visām cigaretēm. Līdzīgu iemeslu dēļ vidējā svērtā mazumtirdzniecības cena arī jāizmanto kā atsaucē vērtība, novērtējot īpašā akcīzes nodokļa īpatsvaru kopējā nodokļu slogā.

(3) Attiecībā uz cigaretēm būtu jāvienkāršo pasākumi, lai ražotājiem radītu neitrālus konkurences apstākļus, samazinātu tabakas izstrādājumu tirgu sašķeltību, **nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visām dalībvalstīm, ES tabakas audzētājiem un tabakas ražotājiem**, uzsvērtu veselības aizsardzības mērķus **un panāktu atbilstību makroekonomikas mērķiem, tādiem kā zema inflācija, ņemot vērā euro zonas paplašināšanos un cenu konvergenci**. Tādēļ būtu jāaizstāj vispopulārākās cenu kategorijas jēdziens; minimālā **akcīzes nodokļa** prasība attiecībā uz visiem tabakas izstrādājumiem visās dalībvalstīs līdz 2012. gada 1. janvārim būtu jāizsaka tikai kā īpašs komponents, ko iekasē no katras tabakas izstrādājuma vienības. Vidējā svērtā mazumtirdzniecības cena būtu jāizmanto **tikai** kā atsaucē vērtība, novērtējot īpašā akcīzes nodokļa īpatsvaru kopējā nodokļu slogā. **Dalībvalstīm ar augstu tabakas izstrādājumiem piemērojamo akcīzes nodokļa likmi būtu jāpieņem mērenības politika attiecībā uz nodokļu palielināšanu, paturot prātā nodokļu likmju konverģences nozīmi iekšējā tirgū.**

Grozījums Nr. 3

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

5. apsvērums

(5) Attiecībā uz sasmalcināto tabaku, kas paredzēta cigarešu tīšanai, Kopienas minimumi ir jāizsaka tādā veidā, lai iegūtu līdzīgu efektu kā cigarešu jomā. Tāpēc ir jāparedz, ka valsts nodokļu likmēm ir jāatbilst **gan** minimumam, kas izteikts procentos no mazumtirdzniecības cenas, **gan tam, kas izteikts kā fiksēta summa**.

(5) Attiecībā uz sasmalcināto tabaku, kas paredzēta cigarešu tīšanai, Kopienas minimumi būtu jāizsaka tādā veidā, lai iegūtu līdzīgu efektu kā cigarešu jomā. Tāpēc būtu jāparedz, ka **līdz 2012. gada 1. janvārim** valsts nodokļu likmēm būtu jāatbilst minimumam, kas izteikts kā **fiksēta summa, ko iekasē no katras tabakas izstrādājuma vienības**.

Grozījums Nr. 7

Direktīvas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 1. punkts

Direktīva 92/79/EEK

2. pants – 1. punkts - 1. daļa

1. **Dalībvalstis** nodrošina, ka akcīzes nodoklis (**īpašais nodoklis un procentuālais (ad valorem) nodoklis**) cigaretēm ir vismaz 57 % apmērā no pārdoto cigarešu vidējās svērtās mazumtirdzniecības cenas. Akcīzes nodoklis nedrīkst būt mazāks par EUR 64 par 1 000 cigaretēm **neatkarīgi no to vidējās svērtās mazumtirdzniecības cenas**.

1. **Līdz 2012. gada 1. janvārim dalībvalstis** nodrošina, ka visu veidu cigaretēm piemērojamais akcīzes nodoklis nav mazāks par EUR 64 par 1 000 cigaretēm.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 8

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 1. punkts

Direktīva 92/79/EEK

2. pants – 2. punkts

2. No 2014. gada 1. janvāra dalībvalstis nodrošina, ka akcīzes nodoklis (**īpašais nodoklis un procentuālais nodoklis**) **cigaretēm ir vismaz 63 % apmērā no pārdoto cigarešu vidējās svērtās mazumtirdzniecības cenas. Akcīzes nodoklis nedrīkst būt mazāks par EUR 90 par 1 000 cigaretēm neatkarīgi no to vidējās svērtās mazumtirdzniecības cenas.**

2. No 2014. gada 1. janvāra **visas** dalībvalstis nodrošina, ka **visām cigarešu kategorijām piemērojamais** akcīzes nodoklis nav mazāks par EUR 75 par 1 000 cigaretēm **vai ir par EUR 8 lielāks nekā 2010. gada 1. janvārī spēkā esošā likme 1 000 cigaretēm.**

Tomēr dalībvalstīm, kas piemēro akcīzes nodokli vismaz EUR 122 apjomā par 1 000 cigaretēm, pamatojoties uz vidējo svērto mazumtirdzniecības cenu, nav jāpilda prasība par 63 % minimumu, kas minēta pirmajā daļā.

Grozījums Nr. 9

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 1. punkts

Direktīva 92/79/EEK

2. pants – 3. punkts

3. Vidējo svērto mazumtirdzniecības cenu nosaka katru gadu **1. janvārī**, par bāzes gadu ņemot “n-1” gadu, pamatojoties uz kopējo **patēriņam paredzēto daudzumu** un cenām, ieskaitot visus nodokļus.

3. Vidējo svērto mazumtirdzniecības cenu nosaka katru gadu **1. martā**, par bāzes gadu ņemot “n-1” gadu, pamatojoties uz kopējo **tirgū laisto daudzumu** un cenām, ieskaitot visus nodokļus.

Grozījums Nr. 10

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 1. punkts

Direktīva 92/79/EEK

2. pants – 5. punkts

5. Dalībvalstis pakāpeniski palielina akcīzes nodokļus, lai **attiecīgi 2. un 4. punktā noteiktajos datumos atbilstu 2. punktā** minētajām prasībām.

5. Dalībvalstis pakāpeniski palielina akcīzes nodokļus, lai **līdz 2012. gada 1. janvārim panāktu atbilstību 1. punktā** minētajām prasībām.

Dalībvalstis, kurās 2009. gada 1. janvārī jebkurai mazumtirdzniecības cenu kategorijai piemērotais akcīzes nodoklis ir lielāks nekā EUR 64 par 1 000 cigaretēm, akcīzes nodokļa likmi nesamazina.

Grozījums Nr. 11

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 1. punkts

Direktīva 92/79/EEK

2. pants – 6. punkts – 1.a daļa (jauna)

Vienlaicīgi Komisija informēšanas nolūkā aprēķina un publicē ES zemāko pieļaujamo cigarešu cenu, kas izteikta eiro vai kādā citā dalībvalstu valūtā, pieskaitot akcīzes nodokli un PVN, ar ko apliek nominālu cigarešu paku, pieņemot, ka priekšnodoklis ir EUR 0.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 12

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 2. punkts

Direktīva 92/79/EEK

2.a pants

Direktīvas 2.a panta tekstu aizstāj ar šādu tekstu.

svītrots

“2.a pants

1. Ja dalībvalstī vidējās svērtās cigarešu mazumtirdzniecības cenas mainās tā, ka akcīzes nodoklis kļūst zemāks nekā noteikts attiecīgi 2. panta 1. un 2. punktā, tad attiecīgā dalībvalsts var atlikt šā nodokļa korigēšanu vēlākais līdz 1. janvārim otrajā gadā no tā gada, kad notikušas cenu pārmaiņas.

2. Ja dalībvalsts palielina pievienotās vērtības nodokļa likmi cigaretēm, tā var samazināt akcīzes nodokli līdz summai, kas, izsakot procentos no vidējās svērtās mazumtirdzniecības cenas, ir vienāda ar pievienotās vērtības nodokļa likmes pieaugumu, kas arī izteikts procentos no vidējās svērtās mazumtirdzniecības cenas, pat ja akcīzes nodoklis šādas korekcijas dēļ samazinās zem līmeņa, kas izteikts procentos no vidējās svērtās mazumtirdzniecības cenas un noteikts attiecīgi 2. panta 1. un 2. punktā.

Tomēr dalībvalsts atkal palielina šo nodokli, lai sasniegtu vismaz minētos līmeņus vēlākais līdz 1. janvārim otrajā gadā no tā gada, kad veikta samazināšana.”

Grozījums Nr. 13

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

2. pants – 1. punkts

Direktīva 92/80/EEK

3. pants – 1. punkts – 8. un 9. daļa

No **2010. gada** 1. janvāra dalībvalstis sasmalcinātajai tabakai, kas paredzēta cigarešu tīšanai, piemēro akcīzes **nodokli** vismaz **38 % apmērā no mazumtirdzniecības cenas, ieskaitot visus nodokļus, un vismaz EUR 43 apmērā par vienu kilogramu.**

No **2014. gada 1. janvāra** dalībvalstis sasmalcinātajai tabakai, kas paredzēta cigarešu tīšanai, piemēro **tādu** akcīzes **nodokļa likmi, kas ir vismaz 50 % par vienu kilogramu vai par 6 % lielāka nekā 2012. gada 1. janvārī spēkā esošā likme.**

No **2014. gada** 1. janvāra dalībvalstis sasmalcinātajai tabakai, kas paredzēta cigarešu tīšanai, piemēro akcīzes **nodokli** vismaz **42 % apmērā no mazumtirdzniecības cenas, ieskaitot visus nodokļus, un vismaz EUR 60 apmērā par vienu kilogramu.**

No **2012. gada 1. janvāra** dalībvalstis sasmalcinātajai tabakai, kas paredzēta cigarešu tīšanai, piemēro **tādu** akcīzes **nodokļa likmi, kas ir vismaz EUR 43 par vienu kilogramu vai par 20 % lielāka nekā 2010. gada 1. janvārī spēkā esošā likme.**

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 14**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Direktīva 92/80/EEK

3. pants – 1. punkts – 10. un 11. daļa

Dalībvalstis pakāpeniski palielina akcīzes nodokļus, lai **līdz 2014. gada 1. janvārim** ieviestu jaunās prasības par minimālajām nodokļu likmēm, kas minētas devītajā daļā.

No **2010. gada** 1. janvāra akcīzes nodoklim, kas izteikts procentos vai kā summa par kilogramu vai attiecīgo vienību skaitu, jāatbilst vismaz šādām prasībām:

cigāriem un cigarillām — **5 % apmērā no to mazumtirdzniecības cenās, ieskaitot visus nodokļus, vai** EUR 12 par 1 000 vienībām vai par vienu kilogramu;

citai smēķējamai tabakai, kas nav sasmalcināta smēķējamā tabaka, kura paredzēta cigarešu tīšanai — **20 % apmērā no tās mazumtirdzniecības cenās, ieskaitot visus nodokļus, vai** EUR 22 par vienu kilogramu.

Dalībvalstis pakāpeniski palielina akcīzes nodokļus, lai *panāktu atbilstību šīm jaunajām minimālajām prasībām.*

No **2012. gada 1. janvāra** akcīzes nodoklim, kas izteikts kā summa par kilogramu vai attiecīgo vienību skaitu, jāatbilst vismaz šādām prasībām:

a) cigāriem un cigarillām — EUR 12 par 1 000 vienībām vai par vienu kilogramu;

b) citai smēķējamai tabakai, kas nav sasmalcināta smēķējamā tabaka, kura paredzēta cigarešu tīšanai, — EUR 22 par vienu kilogramu.

Grozījums Nr. 15**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****3. pants – 4.a punkts (jauns)**

Direktīva 95/59/EK

9. pants – 1. punkts – 3. daļa**4a) 9. panta 1. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:**

“Punkta otrā daļa tomēr nevar traucēt ieviest valsts [...] sistēmas attiecībā uz cenu kontroli, uzlikto cenu ievērošanu vai to, ka dalībvalsts kompetentā iestāde valsts sabiedriskās veselības politikas kontekstā — lai mazinātu tabakas izstrādājumu patēriņu, it īpaši jauniešu vidū, īsteno atbilstīgus sliekšņa cenas pasākumus, ko piemēro visiem tabakas izstrādājumiem, ar noteikumu, ka šīs sistēmas ir saderīgas ar Kopienas tiesību aktiem.”

Grozījums Nr. 16**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****3. pants – 5. punkts**

Direktīva 95/59/EK

16. pants – 1. punkts

1. **Akcīzes** nodokļa īpašais komponents *nevar* būt mazāks par 10 % vai lielāks par **75 %** no nodokļu sloga kopapjoma, kuru veido:

īpašais akcīzes nodoklis;

proporcionālais akcīzes nodoklis un pievienotās vērtības nodoklis, kurus piemēro vidējai svērtajai mazumtirdzniecības cenai.

1. **Sākot ar 2012. gada 1. janvāri**, akcīzes nodokļa īpašais komponents *nedrīkst* būt mazāks par 10 % un lielāks par **55 %** no nodokļu sloga kopapjoma, kuru veido:

a) īpašais akcīzes nodoklis;

b) proporcionālais akcīzes nodoklis un pievienotās vērtības nodoklis, kurus piemēro vidējai svērtajai mazumtirdzniecības cenai.

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

Vidējo svērto mazumtirdzniecības cenu nosaka katru gadu **1. janvārī**, par bāzes gadu ņemot “n-1” gadu, pamatojoties uz kopējo patēriņam paredzēto daudzumu un cenām, ieskaitot visus nodokļus.

GROZĪJUMS

Vidējo svērto mazumtirdzniecības cenu nosaka katru gadu **1. martā**, par bāzes gadu ņemot “n-1” gadu, pamatojoties uz kopējo patēriņam paredzēto daudzumu un cenām, ieskaitot visus nodokļus.

1.a Sākot ar 2014. gada 1. janvāri, akcīzes nodokļa īpašais komponents nav mazāks par 10 % un lielāks par 60 % no kopējā nodokļu sloga, ko veido:

- a) īpašais akcīzes nodoklis un
- b) proporcionālais akcīzes nodoklis un pievienotās vērtības nodoklis, ar ko apliek vidējo svērto mazumtirdzniecības cenu.

Vidējo svērto mazumtirdzniecības cenu nosaka katru gadu **1. martā**, par atskaites gadu ņemot n-1 gadu un pamatojoties uz kopējo patēriņam paredzēto produkcijas izlaidi un cenām, ieskaitot visus nodokļus.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Kopīgā konsulārā instrukcija par biometriskajiem identifikatoriem un vīzu pieteikumiem ***II

P6_TA(2009)0167

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko groza Kopīgo konsulāro instrukciju diplomātiskajām pārstāvniecībām un konsulārajiem dienestiem attiecībā uz vīzām, nosakot biometrisko identifikatoru ieviešanu un paredzot arī noteikumus par vīzu pieteikumu pieņemšanu un apstrādi (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))

(2010/C 117 E/42)

(Koplēmuma procedūra, otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes kopējo nostāju (5329/1/2009 – C6-0088/2009),
  - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā ⁽¹⁾ attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2006)0269),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu,
  - ņemot vērā Reglamenta 67. pantu,
  - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumus otrajam lasījumam (A6-0143/2009),
1. apstiprina kopējo nostāju;
  2. konstatē, ka akts ir pieņemts saskaņā ar kopējo nostāju;
  3. uzdod priekšsēdētājam parakstīt aktu kopā ar Padomes priekšsēdētāju saskaņā ar EK līguma 254. panta 1. punktu;
  4. uzdod ģenerālsekretāram parakstīt aktu pēc tam, kad ir notikusi pārbaude, vai ir ievērotas visas procedūras, un pēc saskaņošanas ar Padomes ģenerālsekretāru nodrošināt tā publicēšanu "Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī";
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, 10.7.2008., P6_TA(2008)0358.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Eiropas Investīciju bankai piešķirtā Kopienas garantija ***I

P6_TA(2009)0168

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir Kopienas garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Kopienas (COM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))

(2010/C 117 E/43)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0910),
  - ņemot vērā EK līguma 251., 179. un 181.a pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0025/2009),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A6-0109/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0268

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 25. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2009/EK, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir Kopienas garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Kopienas

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Lēmumam Nr. 633/2009/EK.)

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Eiropas aviācijas sistēmas efektivitāte un ilgtspējība ***I

P6_TA(2009)0169

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004 un (EK) Nr. 552/2004, lai uzlabotu Eiropas aviācijas sistēmas efektivitāti un ilgtspējību (COM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD))

(2010/C 117 E/44)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0388),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 80. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0250/2008),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A6-0002/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0127

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 25. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004 un (EK) Nr. 552/2004, lai uzlabotu Eiropas aviācijas sistēmas darbību un ilgtspējību

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. ...)

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Lidlauku, gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas pakalpojumi ***I

P6_TA(2009)0170

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 216/2008 lidlauku, gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas pakalpojumu jomā un atceļ Padomes Direktīvu 2006/23/EK (COM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD))

(2010/C 117 E/45)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0390),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 80. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0251/2008),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A6-0515/2008),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

P6_TC1-COD(2008)0128

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 25. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 216/2008 lidlauku, gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas pakalpojumu jomā un atceļ Direktīvu 2006/23/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. ...)

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Jaunie pārtikas produkti ***I

P6_TA(2009)0171

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par jauniem pārtikas produktiem un par Regulas (EK) Nr. XXX/XXXX grozīšanu [vienotā procedūra] (COM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD))

(2010/C 117 E/46)

(Koplēmuma procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2007)0872),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 95. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0027/2008),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumus (A6-0512/2008),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. prasa Komisijai šo priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 25. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par jauniem pārtikas produktiem, par Regulas (EK) Nr. 1331/2008 grozīšanu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 258/97

P6_TC1-COD(2008)0002

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ||,

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Īstenojot Kopienas politiku un ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, būtu jāgarantē augsts cilvēku veselības aizsardzības un patērētāju aizsardzības līmenis, kā arī augsts dzīvnieku labturības un vides aizsardzības līmenis. Turklāt vienmēr būtu jāpiemēro piesardzības princips, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽³⁾.
- (2) Īstenojot Kopienas politikas virzienus, būtu jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis, un tam būtu jābūt prioritāram salīdzinājumā ar iekšējā tirgus darbību.
- (3) Līguma par Eiropas Savienības darbību 13. pantā ir precizēts, ka, nosakot un īstenojot Kopienas politiku, Kopiena un dalībvalstis velta pienācīgu uzmanību dzīvnieku kā jutīgu būtņu labturības prasībām.
- (4) Kopienas tiesību aktos noteiktie standarti ir jāpiemēro visai Kopienas tirgū laistajai pārtikai, tostarp pārtikai, kas ieviesta no trešām valstīm.
- (5) Eiropas Parlaments 2008. gada 3. septembra rezolūcijā par dzīvnieku klonēšanu pārtikas ieguves nolūkā ⁽⁴⁾ aicināja Komisiju iesniegt priekšlikumus, ar kuriem aizliedz pārtikas ieguves nolūkā i) klonēt dzīvniekus, ii) turēt lauku saimniecībās klonētus dzīvniekus vai to pēcnācējus, iii) tirgot tādas gaļas un piena produktus, ko iegūst no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem, un iv) ievest klonētus dzīvniekus, to pēcnācējus, spermu un klonētu dzīvnieku vai to pēcnācēju embrijus, kā arī gaļas un piena produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem.
- (6) Komisijas Iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātniskā komiteja (SCENIHR) 2005. gada 28. un 29. septembrī pieņēma atzinumu, kurā secināts, ka riska novērtējumam vajadzīgās zināšanas ir pārāk niecīgas. Cita starpā tas attiecas uz nanodaļiņu raksturojumu, nanodaļiņu noteikšanu un mērījumiem, iedarbību atkarībā no devas, bojāeju un nanodaļiņu noturību cilvēka organismā un vidē, kā arī uz visiem ar nanodaļiņām saistītajiem toksikoloģijas un vides toksikoloģijas aspektiem. Turklāt SCENIHR atzinumā secināts, ka ar pašreizējām toksikoloģijas un vides toksikoloģijas metodēm vien, iespējams, nevarēs risināt visus jautājumus, kas rodas saistībā ar nanodaļiņām.
- (7) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97 (1997. gada 27. janvāris), kas attiecas uz jauniem pārtikas produktiem un jaunām pārtikas produktu sastāvdaļām ⁽⁵⁾, kā arī ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1852/2001 (2001. gada 20. septembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā konkrētu informāciju darīt publiski pieejamu un kā aizsargāt informāciju, kura iesniegta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97 ⁽⁶⁾, tika izveidoti Kopienas noteikumi par jauniem pārtikas produktiem. Skaidrības labad Regula (EK) Nr. 258/97 būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu. Šajā regulā būtu jāietver pasākumi, kurus pašlaik regulē Regula (EK) Nr. 1852/2001.

⁽¹⁾ OV C 224, 30.8.2008., 81. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta Nostāja.

⁽³⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0400.

⁽⁵⁾ OV L 43, 14.2.1997., 1. lpp. ||

⁽⁶⁾ OV L 253, 21.9.2001., 17. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- (8) Lai nodrošinātu saskaņotību ar Regulu (EK) Nr. 258/97, tas, ka pārtikas produkti lielā apjomā nav izmantoti cilvēku uzturā Kopienā pirms 1997. gada 15. maija — dienas, ar kuru sāka piemērot Regulu (EK) Nr. 258/97 —, ir jāuzskata par kritēriju, lai pārtikas produktus uzskatītu par jauniem pārtikas produktiem. **Patēriņš Kopienā attiecas uz patēriņu dalībvalstīs, neatkarīgi no dienas, kad tās pievienojās Eiropas Savienībai.**
- (9) Pastāvošā jauno pārtikas produktu definīcija būtu jāprecizē un jāatjaunina, **izskaidrojot, saskaņā ar kādiem kritērijiem tie uzskatāmi par jauniem, un** esošās kategorijas aizvietojo ar atsauci uz vispārējo pārtikas produktu definīciju || Regulā (EK) Nr. 178/2002 ||.
- (10) **Saskaņā ar šajā regulā noteikto definīciju par jauniem būtu uzskatāmi jaunas vai ar nolūku modificētas primārās molekulārās struktūras pārtikas produkti, pārtikas produkti, kas sastāv vai ir sintezēti no mikroorganismiem, sēnēm vai aļģēm, jauniem mikroorganismu veidiem, kuriem nav nekaitīgas lietošanas vēstures, kā arī augu dabiskā sastāva vielu koncentrāti.**
- (11) Būtu jāprecizē arī tas, ka pārtikas produktu uzskata par jaunu pārtikas produktu, ja tam piemēro agrāk neizmanto tu ražošanas tehnoloģiju. Šajā regulā jo īpaši būtu jāiekļauj jaunākās audzēšanas tehnoloģijas un pārtikas ražošanas procesi, kuri ietekmē pārtikas produktus un tādā veidā var ietekmēt arī pārtikas produktu nekaitīgumu. Jaunajos pārtikas produktos tādēļ būtu jāiekļauj tādi augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produkti, kas ražoti, izmantojot netradicionālas audzēšanas tehnoloģijas, kā arī pārtikas produkti, kuri ir modificēti, izmantojot jaunus ražošanas procesus, piemēram, nanotehnoloģiju un nanozinātņi, kuras var ietekmēt pārtikas produktu. Par jauniem pārtikas produktiem *nebūtu* jāuzskata tādi pārtikas produkti, kas iegūti no jaunām augu šķirnēm vai lopu šķirnēm, kuras audzētas, izmantojot tradicionālas audzēšanas metodes.
- (12) **Dzīvnieku klonēšana ir pretrunā Padomes Direktīvai 98/58/EK (1998. gada 20. jūlijs) par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību ⁽¹⁾; direktīvas pielikuma 20. punktā ir noteikts, ka nedrīkst praktizēt tādu dabisku vai mākslīgu vairošanu vai dzīvnieku vairošanas paņēmienus, kas izraisa vai var izraisīt ciešanas un savainojumus jebkuram no attiecīgajiem dzīvniekiem. Tādēļ Kopienas jauno pārtikas produktu sarakstā nevar iekļaut pārtikas produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem.**
- (13) **Pašlaik pieejamās pārbaudes metodes nav piemērotas nanomateriālu radītā riska noteikšanai. Steidzami būtu jāizstrādā nanomateriāliem īpaši paredzētas pārbaudes, kurās neizmanto dzīvniekus.**
- (14) **Eiropas grupa par dabaszinātņu ētiku un jaunām tehnoloģijām 2008. gada 16. janvāra Atzinumā Nr. 23 par pārtikas apgādes vajadzībām veiktas dzīvnieku klonēšanas ētiskajiem aspektiem ir konstatējusi, ka “nav pārliecinošu argumentu, kas pamatotu klonētu dzīvnieku un to pēcnācēju izmantošanu pārtikas ražošanai”. Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) Zinātniskā komiteja 2008. gada 15. jūlija atzinumā par dzīvnieku klonēšanu ⁽²⁾ ir secinājusi, ka “ievērojamai daļai klonēto dzīvnieku... ir konstatēta nelabvēlīga ietekme uz veselību un labturību, bieži vien ar smagām sekām un letālu iznākumu”.**
- (15) **Pārtikas produktu iepakojuma sastāvā būtu jāiekļauj tikai tie nanomateriāli, kas ir iekļauti apstiprināto nanomateriālu sarakstā, nosakot ierobežojumu tam, ciktāl tie var iekļūt šādi iepakotu pārtikas produktu sastāvā vai nonākt uz to virsmas.**
- (16) **No klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem iegūta pārtika tomēr būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Tā būtu jāreglamentē ar īpašu regulu, kas pieņemta saskaņā ar koplēmuma procedūru, bet ne piemērojot vienoto atļauju izsniegšanas procedūru. Līdz dienai, kad uzsāk piemērot šo regulu, Komisijai būtu jāiesniedz attiecīgs likumdošanas priekšlikums. Kamēr nav stājies spēkā regula par klonētiem dzīvniekiem, būtu jānosaka moratorijs tādu pārtikas produktu laišanai tirgū, kas ražoti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem.**

⁽¹⁾ OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp.

⁽²⁾ The EFSA Journal, Nr. 767, 2008. g., 32. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- (17) Būtu jāpieņem īstenošanas pasākumi, ar kuriem nosaka **papildu** kritērijus, lai atvieglotu novērtējumu par to, vai pārtikas produkti lielā apjomā izmantoti cilvēku uzturā Kopienā pirms 1997. gada 15. maija. Ja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/46/EK (2002. gada 10. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem⁽¹⁾ pārtikas produkti pirms šā datuma tikuši izmantoti vienīgi kā pārtikas piedeva vai arī tās sastāvā, tos pēc šā datuma var laist tirgū, lai izmantotu tiem pašiem nolūkiem, vienlaicīgi tos neuzskatot par jauniem pārtikas produktiem. Tomēr šādu izmantošanu par pārtikas piedevu vai tās sastāvā nedrīkstētu ņemt vērā novērtējumā par to, vai pārtikas produkti lielā apjomā izmantoti cilvēku uzturā Kopienā pirms 1997. gada 15. maija. Tādēļ attiecīgo pārtikas produktu izmantošana citiem mērķiem, piemēram, neizmantojot tos kā pārtikas piedevas, ir jāapstiprina atbilstoši šai regulai.
- (18) No Kopienas tirgū esošajām pārtikas produktu sastāvdaļām ražotus un pēc tam pārveidotus pārtikas produktus, kas radušies, izmainot šo pārtikas produktu sastāvdaļas vai to apjomu, *nebūtu jāuzskata* par jauniem pārtikas produktiem.
- (19) **Būtu jāpieņem Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm⁽²⁾, noteikumi, ja, ņemot vērā visas produkta īpašības, uz to var attiecināt zāļu definīciju un tāda produkta definīciju, uz kuru attiecas citi Kopienas tiesību akti. Šai ziņā dalībvalsts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem var ierobežot attiecīgā produkta laišanu tirgū, ja tā atbilstīgi Direktīvai 2001/83/EK nosaka, ka viela ir zāles.**
- (20) Jauniem pārtikas produktiem, kas apstiprināti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97, vajadzētu saglabāt savu jauno pārtikas produktu statusu, tomēr atļauja būtu vajadzīga, ja šādus pārtikas produktus izmanto jebkuriem jauniem mērķiem.
- (21) Pārtikas produkti, kurus paredzēts izmantot tehnoloģiskiem mērķiem, vai tādi, kuri ir ģenētiski modificēti, netiek iekļauti šīs regulas darbības jomā, **ja ir jāveic šo pārtikas produktu nekaitīguma novērtējums un tie jāapstiprina saskaņā ar citiem Kopienas tiesību aktiem.** Tādēļ pārtikas produkti, ko izmanto vienīgi kā piedevas un kuri ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1333/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas piedevām⁽³⁾ darbības jomā, aromatizētāji, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1334/2008 (2008. gada 16. decembris) par aromatizētājiem un dažām pārtikas sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām izmantošanai pārtikā un uz tās⁽⁴⁾ darbības jomā, ekstrahcijas šķīdinātāji, kas ietilpst Padomes Direktīvas 88/344/EEK (1988. gada 13. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz ekstrahcijas šķīdinātājiem, ko izmanto pārtikas produktu un pārtikas sastāvdaļu ražošanā⁽⁵⁾, darbības jomā, fermenti, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1332/2008 (2008. gada 16. decembris) par pārtikas fermentiem⁽⁶⁾ darbības jomā, un ģenētiski modificēta pārtika un barība, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1829/2003 (2003. gada 22. septembris) par ģenētiski modificētu pārtiku un barību⁽⁷⁾ darbības jomā, būtu jāizslēdz no ierosinātās regulas darbības jomas.
- (22) Vitamīnu un minerālvielu lietošanu nosaka pārtikas ražošanas nozares īpaši tiesību akti. Vitamīni un minerālvielas, kas ietilpst Padomes Direktīvas 89/398/EEK (1989. gada 3. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz īpašas diētas pārtikas produktiem⁽⁸⁾, || Direktīvas 2002/46/EK ||, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1925/2006 (2006. gada 20. decembris) par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai⁽⁹⁾ darbības jomā, būtu jāizslēdz no ierosinātās regulas darbības jomas.

(1) OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.

(2) **OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.**

(3) OV L 354, 31.12.2008., 16. lpp.

(4) OV L 354, 31.12.2008., 34. lpp.

(5) OV L 157, 24.6.1988., 28. lpp.

(6) OV L 354, 31.12.2008., 7. lpp.

(7) OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.

(8) OV L 186, 30.6.1989., 27. lpp. ||

(9) OV L 404, 30.12.2006., 26. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- (23) Jaunie pārtikas produkti, kas nav vitamīni un minerālvielas, un ir paredzēti īpašiem diētas nolūkiem, pārtikas produktu stiprināšanai vai kā pārtikas produktu piedevas, būtu jānovērtē atbilstoši nekaitīguma kritērijiem un prasībām, kuras piemēro visiem jauniem pārtikas produktiem. Tai pat laikā tiem būtu arī turpmāk jāpiemēro Direktīvas 89/398/EEK noteikumi, kā arī noteikumi, kas paredzēti šīs direktīvas 4. panta 1. punktā minētajās īpašajās direktīvās, un tās I pielikumā, kā arī Direktīvā 2002/46/EK un Regulā (EK) Nr. 1925/2006.
- (24) **Komisijai būtu jānosaka vienkārša un pārredzama procedūra gadījumiem, kad tai** nav pieejama informācija par izmantošanu cilvēku uzturā pirms 1997. gada 15. maija. **Šajā procedūrā būtu jāiesaista dalībvalstis. Procedūra būtu jāpieņem ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.**
- (25) Kopienas tirgū var laist vienīgi tādus jaunus pārtikas produktus, kas ir nekaitīgi un nemaldina patērētāju. **To nekaitīguma novērtējumam būtu jābalstās uz piesardzības principu, kas ir noteikts Regulas (EK) Nr. 178/2002 7. pantā.** Turklāt šie produkti nedrīkstētu atšķirties no pārtikas produktiem, kuru aizstāšanai tie ir paredzēti, tādā mērā, ka tie patērētājam uzturvielā ziņā būtu neizdevīgi.
- (26) Jāpiemēro saskaņota un centralizēta nekaitīguma novērtēšanas un atļauju piešķiršanas procedūra, kas ir efektīva, ierobežota laikā un pārredzama. Ar nolūku turpināt pārtikas produktu atļauju izsniegšanas dažādo procedūru saskaņošanu, jauno pārtikas produktu nekaitīguma novērtējums, kā arī to iekļaušana Kopienas jauno pārtikas produktu sarakstā būtu jāveic saskaņā ar procedūru, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1331/2008 (2008. gada 16. decembris), ar ko nosaka vienotu atļauju izsniegšanas procedūru pārtikas piedevām, pārtikas fermentiem un **pārtikas** aromatizētājiem. ⁽¹⁾ **Apstiprinot jaunus pārtikas produktus, būtu jāņem vērā arī citi ar šo jautājumu saistīti faktori, tostarp ētikas faktori.**
- (27) **Lai novērstu izmēģinājumus ar dzīvniekiem, izmēģinājumus ar mugurkaulniekiem atbilstīgi šai regulai būtu jāveic tikai tad, ja nav citas iespējas. Ar šo regulu būtu jānodrošina, ka līdz minimumam tiek samazināts izmēģinājumu skaits, kuros izmanto mugurkaulniekus, un tiek novērsti viens otru dubļejoši izmēģinājumi, un ir jāveicina to pārbaūžu pielietojums, kurās neizmanto dzīvniekus, kā arī viedo izmēģinājuma stratēģiju pielietojums. Būtu jānodrošina, lai jaunu pārtikas produktu izstrādes procesā būtu vispārpieejami tie rezultāti, kas jau iegūti, veicot izmēģinājumus ar mugurkaulniekiem. Turklāt saskaņā ar Padomes Direktīvu 86/609/EEK (1986. gada 24. novembris) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz to dzīvnieku aizsardzību, kurus izmanto izmēģinājumos un citiem zinātniskiem mērķiem ⁽²⁾, izmēģinājumi ar mugurkaulniekiem ir jāaizstāj, jāierobežo vai jāuzlabo. Ja iespējams, šī regula būtu jāīsteno, pamatojoties uz piemērotu alternatīvo izmēģinājuma metožu pielietojumu. Ne vēlāk kā septiņu gadu laikā pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas Komisijai būtu jāpārskata noteikumi par to datu aizsardzību, kas iegūti izmēģinājumos ar mugurkaulniekiem, un vajadzības gadījumā šie noteikumi ir jāmaina.**
- (28) Būtu arī jānosaka kritēriji to potenciālo risku novērtēšanai, ko rada jaunie pārtikas produkti. Lai nodrošinātu jauno pārtikas produktu zinātnisku novērtējumu, šādus novērtējumus būtu jāveic Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei ("iestāde") **sadarbībā ar dalībvalstu iestādēm.**
- (29) **Veicot riska novērtējumu atļauju izsniegšanas procedūras vajadzībām, ir jāņem vērā ētikas un vides aspekti. Šie aspekti būtu jāizvērtē attiecīgi Eiropas grupai par dabaszinātņu ētiku un jaunām tehnoloģijām un Eiropas Vides aģentūrai.**
- (30) Lai procedūras vienkāršotu, pieteikuma iesniedzējiem vajadzētu atļaut iesniegt vienu pieteikumu par pārtikas produktiem, kurus regulē dažādi pārtikas ražošanas nozaru tiesību akti. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1331/2008.
- (31) Vajadzības gadījumā, kā arī pamatojoties uz nekaitīguma novērtējuma secinājumiem, būtu jānosaka pēcpārdošanas uzraudzības prasības attiecībā uz jauno pārtikas produktu izmantošanu cilvēku uzturā.

⁽¹⁾ OV L 354, 31.12.2008., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 358, 18.12.1986., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- (32) Jauni pārtikas produkti Kopienas jauno pārtikas produktu sarakstā būtu jāiekļauj, neierobežojot iespēju, ka var novērtēt vispārējā patēriņa ietekmi vielai, kas ir pievienota šiem vai līdzīgiem pārtikas produktiem, vai arī ir izmantota to ražošanā saskaņā ar 8. pantu || Regulā (EK) Nr. 1925/2006.
- (33) Īpašos apstākļos, lai veicinātu lauksaimniecības pārtikas nozares pētniecību un attīstību un tādējādi arī inovāciju, **ir lietderīgi aizsargāt novatoru ieguldījumu tās informācijas un to datu vākšanā, kuri nodē, lai piemērotu šo regulu. Jaunākos zinātniskos pētījumus un patentēto informāciju, ko iesniedz kā pamatojumu pieteikumam par jauno pārtikas produktu iekļaušanu Kopienas jauno pārtikas produktu sarakstā, ierobežotu laikposmu citam pieteikuma iesniedzējam nevajadzētu izmantot bez pirmā pieteikuma iesniedzēja piekrišanas. Aizsargājot viena pieteikuma iesniedzēja iesniegtos zinātniskos datus, nedrīkstētu aizkavēt citus iesniedzējus iekļaut pārtikas produktus Kopienas jauno pārtikas produktu sarakstā, pamatojoties uz viņu pašu zinātniskajiem datiem. Turklāt zinātnisko datu aizsardzība nedrīkstētu ierobežot pārredzamību un piekļuvi informācijai attiecībā uz datiem, ko izmanto, vērtējot jaunu pārtikas produktu nekaitīgumu. Tomēr būtu jāievēro intelektuālā īpašuma tiesības.**
- (34) Jauniem pārtikas produktiem piemēro vispārīgās marķējuma prasības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ⁽¹⁾. Konkrētos gadījumos, iespējams, būtu jānorāda papildu marķēšanas informācija, jo īpaši attiecībā uz pārtikas produkta aprakstu, tā izcelsmi vai lietojuma nosacījumiem. Tādēļ jauna pārtikas produkta iekļaušana Kopienas jauno pārtikas produktu sarakstā var noteikt īpašus lietošanas vai marķējuma nosacījumus.
- (35) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1924/2006 (2006. gada 20. decembris) par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem ⁽²⁾ saskaņo dalībvalstu noteikumus par uzturvērtības un veselīguma norādēm. Tādēļ veselīguma norādēm attiecībā uz jauniem pārtikas produktiem būtu jābūt saskaņā ar šo regulu. **Ja pieteikuma iesniedzējs vēlas, lai uz jaunā pārtikas produkta etiķetes būtu veselīguma norāde, kurai vajadzīga atļauja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1924/2006 17. un 18. pantu, un ja gan pieteikumā par jauna pārtikas produkta apstiprināšanu, gan pieteikumā par veselīguma norādes apstiprināšanu ir lūgts nodrošināt patentētu datu aizsardzību, atbilstīgi pieteikuma iesniedzēja prasībai datu aizsardzības termiņiem būtu jā sākas un jābeidzas vienlaicīgi.**
- (36) Novērtējot trešo valstu tradicionālo pārtikas produktu nekaitīgumu un pārvaldības sistēmu, būtu jāņem vērā to nekaitīgas lietošanas pārtikā vēsture izcelsmes trešā valstī. Nekaitīgas pārtikas lietošanas vēsturē nebūtu jāņem vērā citi lietojumi, kas neattiecas uz pārtiku vai parasto uzturu. Ja dalībvalstis **un/vai** iestāde attiecībā uz nekaitīgumu nav iesniegušas nevienu zinātniski pamatotu iebildumu, piemēram, informāciju par nelabvēlīgu ietekmi uz veselību, pēc iepriekšēja paziņojuma pārtikas produktu **varēs** laist Kopienas tirgū, **ja vien nebūs iebildumu no ētikas viedokļa.**
- (37) **Pamatotos gadījumos būtu jāapspriežas** ar Eiropas grupu par dabaszinātņu ētiku un jaunām tehnoloģijām (EGE), kas izveidota ar Komisijas 1997. gada 16. decembra lēmumu (SEC(97)2404), lai iegūtu padomu par ētikas jautājumiem attiecībā uz **jaunu tehnoloģiju izmantošanu un** jauno pārtikas produktu laišanu tirgū.
- (38) Jaunos pārtikas produktus, kas laisti Kopienas tirgū saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97, būtu jāturpina laist || tirgū. Jaunos pārtikas produktus, kas apstiprināti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97, būtu jāiekļauj Kopienas jauno pārtikas produktu sarakstā, kas izveidots ar šo regulu. Turklāt, **ja Komisijai vēl nav nosūtīts Regulas (EK) Nr. 258/97 6. panta 3. punktā minētais sākotnējā novērtējuma ziņojums, kā arī visos gadījumos, kad saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 6. panta 3. vai 4. punktu ir vajadzīgs papildu novērtējuma ziņojums, pieteikumi, kas pirms šīs regulas piemērošanas dienas iesniegti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97, būtu jāuzskata par pieteikumiem, kas iesniegti atbilstīgi šai regulai. Ja Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei un dalībvalstīm ir jāsniedz atzinums, tās ņem vērā sākotnējo novērtējumu. Pārējos pieprasījumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 4. pantu pirms šīs regulas piemērošanas dienas, būtu jāizskata saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 noteikumiem.**

⁽¹⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. ||

⁽²⁾ OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- (39) Tā kā dalībvalstis nevar sasniegt šīs darbības mērķus, un tādēļ tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar proporcionalitātes principu, kā minēts Līguma 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (40) Dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Sodiem jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem.
- (41) Šīs regulas īstenošanai nepieciešamos pasākumus būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (42) Jo īpaši Komisija būtu jāpolvaro noteikt kritērijus, saskaņā ar kuriem pārtikas produktus uzskata par izmantotiem lielā apjomā cilvēku patēriņam Kopienā pirms 1997. gada 15. maija. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to ar jauniem nebūtiskiem elementiem, jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (43) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽²⁾, ir noteikti vispārīgi noteikumi par kārtību, kādā jāīsteno oficiālas kontroles, lai pārbaudītu atbilstību pārtikas produktu tiesību aktiem. Tādēļ dalībvalstīm jāveic oficiāla kontrole, lai nodrošinātu šīs regulas izpildi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I nodaļa

Ievada noteikumi

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā noteikti saskaņoti noteikumi, lai Kopienas tirgū laistu jaunus pārtikas produktus, ar mērķi nodrošināt augstu cilvēka **dzīvības un veselības, dzīvnieku veselības un labturības, vides un patērētāju interešu** aizsardzības līmeni, vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus **pārredzamību un efektīvu darbību un veicinot novatorismu lauksaimniecības pārtikas nozarē.**

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro jaunu pārtikas produktu laišanai tirgū Kopienā.
2. **Ja nav noteikts citādi, šo regulu nepiemēro:**

a) pārtikas produktiem, ciktāl tos lieto kā:

- i) pārtikas piedevas, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. **1333/2008** darbības jomā,

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. ||

⁽²⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp. ||

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- ii) pārtikas aromatizētājus, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. **1334/2008** darbības jomā,
  - iii) ekstrakcijas šķīdinātājus, kurus izmanto pārtikas produktu ražošanā un kuri ietilpst Direktīvas 88/344/EEK darbības jomā,
  - iv) pārtikas fermentus, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. **1332/2008** darbības jomā,
  - v) vitamīnus un minerālvielas, kas ietilpst Direktīvas 89/398/EEK, Direktīvas 2002/46/EK vai Regulas (EK) Nr. 1925/2006 darbības jomā, **izņemot jau apstiprinātus vitamīnus un minerālvielas, ko iegūst ar ražošanas metodēm vai izmantojot jaunas izejvielas, ko neņēma vērā, kad tos apstiprināja saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, ja šo ražošanas metožu vai jauno izejvielu dēļ rodas ievērojamas izmaiņas, kas minētas 3. panta 2. punkta iii) apakšpunktā;**
- b) pārtikas produktiem, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1829/2003 darbības jomā.
- c) **pārtikas produktiem, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem. Līdz ... (*) Komisija iesniedz likumdošanas priekšlikumu, lai aizliegtu laist Kopienas tirgū no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem iegūtus pārtikas produktus. Priekšlikumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.**

3. **Neskarot 2. punktu, šī regula attiecas uz pārtikas piedevām, pārtikas fermentiem, aromatizētājiem un atsevišķām tādām pārtikas produktu sastāvdaļām ar aromatizētāju īpašībām, kurām piemēro jaunu līdz 1997. gada 15. maijam neizmantotu ražošanas procesu, kura dēļ ievērojami mainās pārtikas produkta sastāvs vai struktūra, piemēram, inženierijas ceļā iegūtiem nanomateriāliem.**

4. Vajadzības gadījumā to, vai šī regula attiecas uz konkrēto pārtikas veidu, var noteikt saskaņā ar 20. panta 3. punktā minēto **regulatīvo kontroles** procedūru. **Ja jaunajam pārtikas produktam var būt zālēm līdzīga iedarbība uz cilvēka organismu, Komisija lūdz Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) viedokli par to, vai uz šo jauno pārtikas produktu attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 726/2004 ⁽¹⁾.**

3. pants

Definīcijas

1. Šīs regulas nolūkam tiek piemērotas Regulā (EK) Nr. 178/2002 minētās definīcijas.

2. Piemēro arī šādas definīcijas:

a) "jauni pārtikas produkti" ir:

i) pārtikas produkti, kas lielā apjomā nav tikuši izmantoti cilvēku patēriņam Kopienā pirms 1997. gada 15. maija;

■

ii) augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikas produkti, ja augam vai dzīvniekam ir piemērotas netradicionālas audzēšanas tehnoloģijas, kas nav izmantotas pirms 1997. gada 15. maija, **izņemot pārtikas produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem un to pēcnācējiem;**

(*) *Seši mēneši pēc šīs regulas publicēšanas dienas.*

(1) *OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.*

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

iii) pārtikas produkti, kuriem piemērots līdz 1997. gada 15. maijam neizmantots, jauns ražošanas process, ja šis ražošanas process izraisa ievērojamas izmaiņas pārtikas produktu sastāvā vai struktūrā, kas ietekmē to uzturvērtību, vielmaiņu vai nevēlamu vielu līmeni;

iv) pārtikas produkti, kas satur inženierijas ceļā iegūtus nanomateriālus vai sastāv no tiem, ja šie nanomateriāli nav izmantoti pārtikas ražošanā Kopienā pirms 1997. gada 15. maija.

Pārtikas produkta izmantošana par pārtikas piedevu vai tās sastāvā nav pietiekama, lai noteiktu, vai tas lielā apjomā lietots uzturā Kopienā pirms 1997. gada 15. maija. Tomēr, ja pārtikas produkti pirms šā datuma izmantoti vienīgi kā pārtikas piedeva vai arī tās sastāvā, tos pēc šā datuma var laist Kopienas tirgū, lai izmantotu tiem pašiem nolūkiem, tos neuzskatot par jauniem pārtikas produktiem. Papildu kritērijus, lai novērtētu, vai pārtika lielā apjomā tikusi izmantota cilvēku patēriņam Kopienā pirms 1997. gada 15. maija, kas paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 20. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru;

b) "tradicionāli pārtikas produkti no trešām valstīm" ir **dabiski** pārtikas produkti, kas nav iegūti inženierijas ceļā, ar pārtikas produktu lietošanas vēsturi trešā valstī, kas nozīmē to, ka attiecīgo pārtikas produktu vismaz **25 gadus pirms ... (*)** liela šīs valsts iedzīvotāju daļa ir lietojusi un turpina lietot kā daļu no parasta uztura;

c) "nekaitīgas pārtikas lietošanas vēsture" nozīmē to, ka attiecīgo pārtikas produktu nekaitīgumu apstiprina informācija par to sastāvu, kā arī informācija par to, ka liela šīs valsts iedzīvotāju daļa vismaz **30 gadus** ir lietojusi un turpina lietot šo produktu kā daļu no **ierastā** uztura;

d) "klonēti dzīvnieki" ir dzīvnieki, kas radīti, izmantojot aseksuālu, mākslīgu reprodukcijas metodi, lai radītu ģenētiski identisku vai gandrīz identisku konkrēta dzīvnieka eksemplāru;

e) "klonētu dzīvnieku pēcnācēji" ir dzīvnieki, kas radīti seksuālas reprodukcijas ceļā gadījumos, kad vismaz viens no šo dzīvnieku vecākiem ir klonēts dzīvnieks;

f) "inženierijas ceļā iegūts nanomateriāls" ir īpaši izgatavots materiāls, kam vismaz viens ārējais parametrs ir 100 nm vai mazāks vai kas iekšpusē vai virsmas līmenī sastāv no smalkām funkcionālajām daļām, no kurām daudzām vismaz viens parametrs ir 100 nm vai mazāks, tostarp struktūras, aglomerāti un agregāti, kuru izmērs var būt virs 100 nm un kuri vienlaicīgi var saglabāt nano izmēram raksturīgās īpašības.

Nano izmēram raksturīgās īpašības ir:

i) īpašības, kas saistītas ar attiecīgo materiālu lielo īpatnējo virsmu, un/vai

ii) specifiskas fizikālķīmiskās īpašības, kas atšķiras no tādu pašu materiālu īpašībām, kuriem nav nano izmēra.

3. Ņemot vērā dažādu iestāžu publicētās atšķirīgās nanomateriālu definīcijas un nanotehnoloģiju jomas pastāvīgo tehnisko un zinātnisko attīstību nanotehnoloģijas jomā, Komisija koriģē un pielāgo 2. punkta f) apakšpunktu tehniskajai un zinātniskajai attīstībai, ietverot definīcijas, par kurām izdevies vienoties starptautiskā līmenī. Šo pasākumu, kas ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, pieņem saskaņā ar 20. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

(*) Seši mēneši pēc šīs regulas publicēšanas dienas.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

4. pants

Informācijas attiecībā uz pārtikas produkta lietošanu cilvēku patēriņā apkopošana

1. Komisija **apkopo** informāciju no dalībvalstīm un/vai pārtikas aprītē iesaistītā tirgus dalībnieka **vai jebkuras citas ieinteresētās personas**, lai noteiktu, **vai uz konkrēto pārtikas produktu attiecas šīs regulas darbības joma. Dalībvalstis, pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki un citas ieinteresētās personas nosūta Komisijai informāciju par to**, kādā apjomā pārtikas produkti izmantoti cilvēku uzturā Kopienā pirms 1997. gada 15. maija.
2. **Komisija publicē šos datus un secinājumus, kas izdarīti, pamatojoties uz šiem savāktajiem datiem un citiem nekonfidenciāliem datiem, kas tos papildina.**
3. **Īstenošanas pasākumus rīcībai gadījumos, kad Komisijai nav informācijas par to, kādā apjomā pārtikas produkti izmantoti cilvēku uzturā Kopienā pirms 1997. gada 15. maija, un kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 20. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru ne vēlāk kā ... (*)**.
4. Īstenošanas pasākumus 1. punkta piemērošanai, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 20. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

II nodaļa

Prasības un iekļaušana Kopienas jauno pārtikas produktu sarakstā

5. pants

Kopienas jauno pārtikas produktu saraksts

Vienīgi tos jaunus pārtikas produktus, kas iekļauti Kopienas jauno pārtikas produktu sarakstā (turpmāk tekstā "Kopienas saraksts"), var laist tirgū. **Komisija saglabā un publicē šo Kopienas sarakstu ikvienam interesentam pieejamā lappusē, kas šim nolūkam atvēlēta Komisijas tīmekļa vietnē.**

6. pants

Neatbilstīgu jaunu pārtikas produktu aizliegums

Jaunus pārtikas produktus nelaiž tirgū, ja tie neatbilst šīs regulas noteikumiem.

7. pants

Nosacījumi iekļaušanai Kopienas sarakstā

1. Jaunus pārtikas produktus var iekļaut Kopienas sarakstā vienīgi tad ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:
  - a) ja pārtikas produkts, pamatojoties uz pieejamiem zinātniskiem pierādījumiem neapdraud patērētāja **un dzīvnieku veselību, un tas nozīmē, ka riska novērtējumā tiks ņemta vērā kumulatīvā un sinerģiskā ietekme, kā arī iespējamā negatīvā ietekme uz noteiktām iedzīvotāju grupām;**
  - b) ja pārtikas produkts nemaldina patērētāju **█**;

(*) **Seši mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.**

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- c) gadījumos, kad ar jauniem pārtikas produktiem paredzēts aizstāt citus pārtikas produktus, tie no šiem produktiem neatšķiras tādā **veidā**, ka to normāla lietošana uzturā patērētājam uzturvielu ziņā būtu neizdevīga;
- d) **veicot novērtējumu, ņem vērā Eiropas Vides aģentūras atzinumu par to, cik lielā mērā ražošanas process un parasta lietošana nodara kaitējumu videi;**
- e) **veicot novērtējumu, ņem vērā atzinumu, ko sagatavojusi Eiropas grupa par dabaszinātņu ētiku un jaunām tehnoloģijām attiecībā uz to, cik lielā mērā ir spēkā iebildumi no ētikas viedokļa;**
- f) **ja tādām jaunām pārtikas produktam, kam var būt negatīva ietekme uz atsevišķām iedzīvotāju grupām, piešķirs atļauju tikai tad, ja būs īstenoti īpaši pasākumi kaitīgas ietekmes novēršanai;**
- g) **ja tas vajadzīgs drošai lietošanai, tiek noteiktas jaunā pārtikas produkta vai cita pārtikas produkta vai pārtikas produktu kategoriju, kuru sastāvā tas ietilpst, maksimālās devas;**
- h) **ir novērtēta to jauno pārtikas produktu kumulatīvā ietekme, kuri ietilpst dažādos pārtikas produktos vai pārtikas produktu kategorijās.**

2. Pārtikas produkti, kuru ražošanas procesam ir vajadzīgs īpašs riska novērtējums (piemēram, pārtikas produkti, kas ražoti, izmantojot nanotehnoloģijas) nevar tikt iekļauti Kopienas sarakstā, kamēr nav apstiprināta šo specifisko ražošanas metožu izmantošana un pienācīgs šo metožu drošības novērtējums nav pierādījis, ka attiecīgo pārtikas produktu lietošana ir droša.

3. Jaunu pārtikas produktu Kopienas sarakstā var iekļaut tikai tad, ja kompetenta iestāde ir iesniegusi atzinumu par šā pārtikas produkta nekaitīgumu veselībai.

Kopienas sarakstā neiekļauj pārtikas produktus, kas iegūti no klonētiem dzīvniekiem vai to pēcnācējiem.

4. Šaubu gadījumā, piemēram, ja nav pietiekami daudz zinātnisku pierādījumu vai trūkst datu, jāievēro piesardzības princips un attiecīgo pārtikas produktu neiekļauj Kopienas sarakstā.

8. pants

Kopienas saraksta saturs

- 1. Kopienas sarakstu atjaunina saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 1331/2008 izklāstīto procedūru **un Komisija to publicē savas interneta vietnes attiecīgajā lapā.**
- 2. Kopienas saraksta ierakstā par jauno pārtikas produktu ir jāiekļauj:
  - a) pārtikas produkta specifikācija;
  - b) **paredzētā pārtikas produkta izmantošana;**
  - c) **izmantošanas nosacījumi;**
  - d) **datums, kad jaunais pārtikas produkts iekļauts Kopienas sarakstā un pieteikuma saņemšanas datums;**

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

- e) pieteikuma iesniedzēja vārds/nosaukums un adrese;
- f) pēdējās, saistībā ar 13. pantā minētajām uzraudzības prasībām veiktās pārbaudes datums un rezultāti;
- g) tas, ka iekļaušana ir pamatota ar jaunākajiem zinātniskajiem pētījumiem un patentētu zinātnisku informāciju, saskaņā ar 15. pantu;
- h) tas, ka pārtikas produktu drīkst laist tirgū tikai e) apakšpunktā minētais pieteikuma iesniedzējs, izņemot gadījumus, kad nākamais pieteikuma iesniedzējs iegūst atļauju bez atsaucē uz sākotnējā pieteikuma iesniedzēja patentētajiem datiem.

3. Prasība par pēcpārdošanas uzraudzību attiecas uz visiem jaunajiem pārtikas produktiem. Visi jaunie pārtikas produkti, kam dota atļauja laišana tirgū, jāpārbauda pēc pieciem gadiem un kad kļūst pieejami plašāki zinātniskie dati. Uzraudzības gaitā īpašu uzmanību vajadzētu pievērst tām iedzīvotāju grupām, kuras attiecīgo produktu patērē visvairāk.

4. Regulas 2. panta 3. punktā minētajos gadījumos kopīgo procedūru izmanto, neatkarīgi no tādas vielas agrākā izmantojuma vai atļaujas to laist tirgū, kura ir ražota parastā ražošanas procesā.

5. Ja jaunais pārtikas produkts satur vielu, kas pārmērīga patēriņa gadījumā var radīt risku cilvēka veselībai, tam ir vajadzīga atļauja lietot noteiktos pārtikas produktos vai pārtikas kategorijās, nepārsniedzot maksimālās devas.

6. Visas sastāvdaļas, kas ir nanomateriālu formā, tiek skaidri norādītas sastāvdaļu sarakstā. Pēc šādu sastāvdaļu nosaukumiem iekavās pievieno vārdu "nano".

7. Tādu produktu marķējumā, kas ražoti no dzīvniekiem, kuri baroti ar ģenētiski modificētu barību, jābūt frāzei "ražoti no dzīvniekiem, kas baroti ar ģenētiski modificētu barību".

8. Par Kopienas sarakstu atjaunināšanu lemj saskaņā ar 20. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

||

9. Pirms 15. pantā norādītā termiņa beigām Kopienas saraksts jāatjaunina, lai grozītu šīs regulas nebūtiskus elementus saskaņā || 20. panta 3. punktā noteikto regulatīvo kontroles procedūru tā, lai apstiprinātie pārtikas produkti joprojām atbilstu minētās regulas noteikumiem, vairs neietverot īpašos nosacījumus, kas minēti šā panta 2. punkta g) apakšpunktā.

10. Attiecībā uz jauna pārtikas produkta iekļaušanu Kopienas sarakstā, ja tas nesastāv no produkta, uz kuru attiecas 15. pantā minētā datu aizsardzība un šāda produkta nav tā sastāvā, kā arī:

- a) jaunais pārtikas produkts ir līdzvērtīgs jau esošajiem pārtikas produktiem sastāva, metabolisma un nevēlamo vielu līmeņa ziņā, vai
- b) jaunais pārtikas produkts sastāv no pārtikas produktiem, kas apstiprināti lietošanai pārtikā Kopienā, vai tā sastāvā ir šādi pārtikas produkti un ja sagaidāms, ka jaunais paredzētais lietojums ievērojami nepalielinās patērētāju, tostarp patērētāju mazāk aizsargātajās iedzīvotāju grupās, patēriņa daudzumu,

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

paziņošanas kārtība, kas minēta šīs regulas 10. pantā, piemērojama pēc analogijas, atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1331/2008 7. panta 3. punkta.

9. pants

Jauno pārtikas produktu un jauno pārtikas produktu sastāvdaļu marķēšana

Neskarot Direktīvas 2000/13/EK noteikumus un prasības, visiem specifiskajiem datiem par jaunajiem pārtikas produktiem ir jābūt norādītiem marķējumā, lai nodrošinātu pienācīgu patērētāju informēšanu:

- a) visi jaunie pārtikas produkti, kas tiek laisti tirgū, ir jātirgo ar nepārprotami atšķirīgu, precīzu un viegli salasāmu marķējumu, kur norādīts, ka produkts ir jauns pārtikas produkts;*
- b) visām jauno pārtikas produktu iezīmēm un īpašībām, piemēram, to sastāvam, uzturvērtībai un pareizai lietošanai, ir jābūt skaidri, precīzi un viegli salasāmā un saprotamā veidā norādītai uz iepakojuma;*
- c) skaidri, precīzi un viegli salasāmā un saprotamā veidā uz marķējuma jānorāda, vai jaunais pārtikas produkts vai jaunā sastāvdaļa aizstāj pārtikas produkta izejvielu vai sastāvdaļu un vai jaunais pārtikas produkts aizstāj kādu citu pārtikas produktu.*

Ja jaunais pārtikas produkts satur sastāvdaļu, kas pārmērīga patēriņa gadījumā var radīt lielu risku cilvēka veselībai, patērētājs par to jāinformē, skaidri, precīzi un viegli salasāmā un saprotamā veidā norādot to uz pārtikas produkta iepakojuma.

10. pants

Tradicionāla pārtika no trešām valstīm

1. Pārtikas aprītē iesaistītajam tirgus dalībniekam, kurš Kopienas tirgū vēlas laist tradicionālus pārtikas produktus no trešām valstīm, par to jāinformē Komisija, norādot pārtikas produkta nosaukumu, tā sastāvdaļas un izcelsmes valsti.

Šim paziņojumam klāt jāpievieno dokumentēti dati par nekaitīgas pārtikas lietošanas vēsturi **jebkurā** trešā valstī.

2. Komisija šo paziņojumu, tostarp 1. punktā minēto nekaitīgas pārtikas lietošanas vēsturi, nekavējoties dara pieejamu dalībvalstīm un iestādei, **kā arī publicē tos tīmekļa vietnē.**

3. Dalībvalstis un iestāde četru mēnešu laikā no dienas, kad Komisija, saskaņā ar 2. punktu, dara pieejamu 1. punktā minēto paziņojumu, var informēt Komisiju, ja tām ir zinātniski pamatoti iebildumi par šo tradicionālo pārtikas produktu nekaitīgumu, lai tos nelaistu tirgū.

Šajā gadījumā pārtikas produktus nedrīkst laist Kopienas tirgū, kā arī jāpiemēro 5. līdz 8. pants. Šī panta 1. punktā minēto paziņojumu uzskata par Regulas (EK) Nr. 1331/2008 3. panta 1. punktā minēto pieteikumu. **Tomēr pieteikuma iesniedzējs var arī izlemt atsaukt paziņojumu.**

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Saskaņā ar 1. punktu Komisijai **bez nepamatotas kavēšanās un uzskatāmā veidā ne vēlāk kā** piecu mēnešu laikā no dienas, kad saņemts paziņojums, ir jāinformē attiecīgais pārtikas aprītē iesaistītais tirgus dalībnieks.

4. Ja nav izteikti uz zinātniskajiem pētījumiem pamatoti iebildumi par nekaitīgumu un attiecīgajam pārtikas aprītē iesaistītajam tirgus dalībniekam saskaņā ar 3. punktu nav nosūtīta atbilstoša informācija, saskaņā ar 1. punktu tradicionālos pārtikas produktus var laist Kopienas tirgū piecu mēnešu laikā no paziņojuma iesniegšanas dienas.

5. Komisija šim nolūkam paredzētā Komisijas tīmekļa vietnē publicē sarakstu ar tradicionāliem pārtikas produktiem no trešām valstīm, kurus var laist Kopienas tirgū saskaņā ar 4. punktu. **Šai lapai var piekļūt no lapas, kas veļtāta 5. pantā minētajam Kopienas jauno pārtikas produktu sarakstam, un tās ir savstarpēji saistītas.**

6. **Līdz ... (*) sīkāk** izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 20. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

11. pants

Tehniskās norādes

Neatkarīgi no Regulas (EK) Nr. 1331/2008 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumiem un pirms ... (*) vajadzības gadījumā Komisija ciešā sadarbībā ar Iestādi, **pārtikas aprītē iesaistītiem tirgus dalībniekiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem** dara pieejamas tehniskās vadlīnijas un rīkus, lai pārtikas aprītē iesaistītajiem tirgus dalībniekiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, palīdzētu sagatavot un iesniegt pieteikumus saskaņā ar šo regulu. **Pieteikuma iesniedzēju izmantošanai ir pieejams Komisijas 1997. gada 29. jūlija Ieteikums 97/618/EK par zinātniskajiem aspektiem un nepieciešamās informācijas sniegšanu attiecībā uz pieteikumiem par tirdzniecības atļaujas piešķiršanu jauniem pārtikas produktiem un pārtikas sastāvdaļām, kā arī par sākotnējā novērtējuma ziņojumu sagatavošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 258/97 ⁽¹⁾ līdz brīdim, kad to aizstās ar pārstrādātām tehniskām vadlīnijām, kuras sagatavos atbilstīgi šim pantam.**

Tehniskās vadlīnijas un rīkus ne vēlāk kā ... (**) publicē ikvienam interesentam pieejamā lapā, kas šim nolūkam atvēlēta Komisijas interneta vietnē.

12. pants

Iestādes atzinums

Novērtējot jauno pārtikas produktu nekaitīgumu, **Iestāde, pamatojoties uz 6. pantā noteiktajām prasībām:**

a) **izvērtē, vai jaunajam pārtikas produktam neatkarīgi no tā, vai ar to paredzēts aizvietot tirgū jau esošu pārtikas produktu, nav kaitīga vai toksiska ietekme uz cilvēka veselību, vienlaikus ņemot vērā jebkuru jaunu īpašību ietekmi;**

b) attiecībā uz tradicionāliem pārtikas produktiem no trešām valstīm ņem vērā to nekaitīgas lietošanas vēsturi.

(*) Seši mēneši pēc šīs regulas publicēšanas dienas.

(¹) OV L 253, 16.9.1997., 1. lpp.

(**) Seši mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Ētisku iebildumu gadījumā papildus drošības novērtējumam jāsaņem atzinums no Eiropas grupas par dabaszinātņu ētiku un jaunām tehnoloģijām (EGE).

13. pants

Pārtikas produktu ražotāju pienākumi

1. Pārtikas produktu nekaitīguma nodrošināšanai un saskaņā ar iestādes atzinumu Komisija **nosaka** pēcpārdošanas uzraudzības prasības. **Šo uzraudzību veic piecus gadus no dienas, kad jaunā pārtika iekļauta Kopienas sarakstā, un ņem vērā pārtikas nekaitīguma aspektus, kā arī dzīvnieku veselības un labturības aspektus un ietekmi uz vidi. Īpaša uzmanība jāpievērš tām iedzīvotāju grupām, kuras attiecīgo produktu patērē visvairāk.**

Uzraudzības prasības attiecas arī uz jaunajiem pārtikas produktiem, kas jau ir laisti tirgū, tostarp tiem, kuri ir apstiprināti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 5. pantā noteikto vienkāršoto procedūru ("ziņošana").

Dalībvalstis ieceļ kompetentās iestādes, kuras būs atbildīgas par pēcpārdošanas uzraudzību.

2. Ražotājs **un pārtikas aprītē iesaistītais tirgus dalībnieks** tūlīt informē Komisiju par:

- a) jebkuru jaunu zinātnisku vai tehnisku informāciju, kas var ietekmēt jauno pārtikas produktu lietošanas nekaitīguma novērtējumu;
- b) visiem aizliegumiem vai ierobežojumiem, ko uzlikusi tādas trešās valsts kompetentā iestāde, kurā jaunie pārtikas produkti ir laisti tirgū.

Visi pārtikas aprītē iesaistītie tirgus dalībnieki ziņo Komisijai un kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā tie darbojas, par jebkurām veselības problēmām, par kurām tos informē patērētāji un patērētāju tiesību aizsardzības organizācijas.

Dalībvalsts kompetentā iestāde ziņo Komisijai triju mēnešu laikā pēc pārbaudes veikšanas. Ne vēlāk kā vienu gadu pēc 1. punktā minētā piecu gadu termiņa beigām Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu.

3. **Lai izvairītos no izmēģinājumiem ar dzīvniekiem, izmēģinājumi ar mugurkaulniekiem šīs regulas nolūkā jāveic tikai pēdējais līdzeklis. Ir jāveicina tādu izmēģinājumu stratēģiju izmantošana, kurās neizmanto dzīvniekus, kā arī viedas izmēģinājumu metodes.**

14. pants

Eiropas grupa par dabaszinātņu ētiku un jaunām tehnoloģijām

Vajadzības gadījumā Komisija pēc savas iniciatīvas vai dalībvalsts pieprasījuma var apspriesties ar Eiropas grupu par ētiku un jaunajām tehnoloģijām par svarīgiem ētikas jautājumiem saistībā ar zinātni un jaunajām tehnoloģijām.

Komisija Eiropas grupas par dabaszinātņu ētiku un jaunām tehnoloģijām atzinumu publisko.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

III nodaļa

Vispārīgie nosacījumi

15. pants

Datu aizsardzība

1. Pēc pieteikuma iesniedzēja prasības, kuru pamato pieteikuma dokumentācijā iekļauta atbilstoša un pārbaudāma informācija, jaunākos zinātniskos pētījumus un patentētu zinātnisku informāciju, kas iesniegta kopā ar pieteikumu, bez pieteikuma iesniedzēja piekrišanas piecu gadu laikā no dienas, kad jaunais pārtikas produkts iekļauts Kopienas sarakstā, nevar izmantot citā pieteikumā, **ja vien nākamais pieteikuma iesniedzējs nav vienojies ar iepriekšējo pieteikuma iesniedzēju par to, ka šādus datus un informāciju var izmantot, kā arī gadījumos, kad:**

- a) **iepriekšējais pieteikuma iesniedzējs iepriekšējā pieteikuma iesniegšanas laikā ir norādījis, ka zinātniskie dati un cita informācija ir patentēta informācija un**
- b) **iepriekšējam pieteikuma iesniedzējam iepriekšējā pieteikuma iesniegšanas laikā bija ekskluzīvas tiesības atsaukties uz patentēto informāciju, un**
- c) **jauno pārtikas produktu nevarētu apstiprināt, ja iepriekšējais pieteikuma iesniedzējs nebūtu iesniedzis patentēto informāciju.**

2. **EK un/vai valsts iestāžu daļēji vai pilnībā finansēto pētniecības projektu dati, kā arī riska pētījumi vai dati, kas saistīti ar riska pētījumiem, piemēram, pētījumiem par barošanu, jāpublicē kopā ar pieteikumu, un tie ir citiem pieteikuma iesniedzējiem brīvi pieejami izmantošanai.**

3. **Lai izvairītos no pētījumu ar mugurkaulniekiem atkārtošanās, nākamajam pieteikuma iesniedzējam ļauj atsaukties uz pētījumiem ar mugurkaulniekiem un citiem pētījumiem, kuri varētu atturēt no izmēģinājumiem ar dzīvniekiem. Datu īpašnieks var pieprasīt atbilstīgu kompensāciju par šo datu izmantošanu.**

16. pants

Saskaņota datu aizsardzība

Neatkarīgi no jauna pārtikas produkta apstiprināšanas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1331/2008 7. un 14. pantu un atļaujas attiecībā uz marķējumu par ietekmi uz veselību saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1924/2006 17., 18. un 25. pantu, ja tiek pieprasīts jauna pārtikas produkta apstiprinājums un atļauja attiecībā uz marķējumu par šā pārtikas produkta ietekmi uz veselību un ja saskaņā ar abu regulu noteikumiem ir pamatota datu aizsardzība un pieteikuma iesniedzējs to pieprasa, atļaujas un atļaujas publikācijas dati Oficiālajā Vēstnesī ir identiski, un datu aizsardzības periodi norisinās vienlaicīgi.

17. pants

Pārbaudes un kontroles pasākumi

Lai nodrošinātu atbilstību šai Regulai, jāveic oficiāli kontroles pasākumi saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 882/2004.

18. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Sodiem jābūt efektīviem, proporcionāliem un atturošiem no attiecīgās darbības. Dalībvalstis ne vēlāk kā **12 mēnešu laikā** par šiem noteikumiem paziņo Komisijai un nekavējoties ziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos skar.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

19. pants

Dalībvalstu tiesības

1. Ja dalībvalsts ir ieguvusi jaunus vai pārvērtējusi jau zināmos datus un tai ir pietiekams iemesls secināt, ka cilvēku veselību vai vidi var apdraudēt pārtikas produkti un pārtikas produktu sastāvdaļas, uz kuriem attiecas šī regula, dalībvalsts var savā teritorijā uz laiku pārtraukt vai ierobežot attiecīgo pārtikas produktu un pārtikas produktu sastāvdaļu tirdzniecību un izmantošanu. Dalībvalsts tūlīt par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju un sniedz lēmuma pamatojumu.

2. Komisija ciešā sadarbībā ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi, tiklīdz iespējams, izpēta 1. punktā minēto pamatojumu un pieņem lēmumu par atbilstošiem pasākumiem. Dalībvalsts, kas pieņēmusi 1. punktā minēto lēmumu, var to paturēt spēkā līdz brīdim, kad šie pasākumi stājas spēkā.

20. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. pantu ||.

2. Ja ir norāde uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1.–4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

21. pants

Pārskatīšana

1. Ne vēlāk kā ... (*), ņemot vērā gūto pieredzi, Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs regulas un jo īpaši tās 10. un 15. panta īstenošanu, attiecīgā gadījumā pievienojot citus priekšlikumus.

2. Ne vēlāk kā ... (**), Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par visiem aspektiem saistībā ar pārtiku, kas izgatavota no dzīvniekiem, kuri radīti, izmantojot klonēšanas metodi, kā arī no šādu dzīvnieku pēcnācējiem, attiecīgā gadījumā iesniedzot likumdošanas priekšlikumus.

Ziņojumu un visus priekšlikumus publicē.

IV nodaļa

Pārejas un nobeiguma noteikumi

22. pants

Atcelšana

No šīs regulas piemērošanas dienas atceļ Regulu (EK) Nr. 258/97.

(*) Trīs gadi un trīs mēneši pēc šīs regulas publicēšanas dienas.

(**) Viens gads pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

23. pants

Kopienas saraksta izveidošana

Ne vēlāk kā ... (*), Komisija izveido Kopienas sarakstu, kurā iekļauj saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 258/97 atļautos jaunus pārtikas produktus, **uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma saskaņā ar 2. un 3. pantu**, kā arī visus esošos atļauju izsniegšanas nosacījumus.

24. pants

Pārejas posma pasākumi

|| Visi pieteikumi par jaunu pārtikas produktu laišanu tirgū, kuri dalībvalstij iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 4. pantu || **saistībā ar kuriem pirms ... (**)** Komisijai vēl nav nosūtīts sākotnējā novērtējuma ziņojums, kas paredzēts minētās Regulas 6. panta 3. punktā, ir jāuzskata par pieteikumiem, ko reglamentē šī regula. **Pārējos pieprasījumus, kas iesniegti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 3. panta 4. punktu, 4. un 5. pantu pirms ... (**), izskata saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 258/97 noteikumiem.**

I

25. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1331/2008

Regulu (EK) Nr. 1331/2008 groza šādi.

(1) Nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1331/2008 (2008. gada 16. decembris), ar ko nosaka vienotu atļauju izsniegšanas procedūru pārtikas piedevām, pārtikas fermentiem, pārtikas aromatizētājiem un jauniem pārtikas produktiem”.

(2) Regulas 1. panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“1. Šajā regulā attiecībā uz pārtikas piedevām, pārtikas fermentiem, pārtikas aromatizētājiem un pārtikas aromatizētāju izejvielām, kurus lieto vai kuri paredzēti lietošanai pārtikas produktu vai jaunu pārtikas produktu sastāvā vai uz tiem (turpmāk tekstā “vielas vai produkti”), ir noteikta vienota novērtēšanas un atļauju izsniegšanas procedūra (turpmāk tekstā “vienotā procedūra”), kas veicina pārtikas produktu brīvu apriti Kopienā, nodrošina augstu cilvēku veselības aizsardzības līmeni un patērētāju interešu aizsardzību.”.

(3) Regulas 1. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Vienotā procedūra nosaka reglamentētu kārtību, kādā atjaunina to vielu un produktu sarakstu, kuru laišana tirgū Kopienā ir atļauta saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1333/2008, Regulu (EK) Nr. 1332/2008, Regulu (EK) Nr. 1334/2008 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 (...) par jauniem pārtikas produktiem (turpmāk tekstā “pārtikas ražošanas nozaru tiesību akti”).”.

(*) Šeši mēneši pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(**) Šeši mēneši pēc šīs regulas publicēšanas dienas.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

(4) Regulas 1. panta 3. punktā, 2. panta 1. un 2. punktā, 9. panta 2. punktā, 12. panta 1. punktā un 13. pantā vārdus “viela” vai “vielas” aizstāj ar vārdiem “viela vai produkts” vai “vielas vai produkti”.

(5) Regulas 2. panta nosaukumu aizstāj ar šādu nosaukumu:

“Kopienas vielu vai produktu saraksts”.

(6) Regulas 4. pantu papildina ar šādu 3. punktu:

“3. Attiecībā uz vielu vai produktu var iesniegt atsevišķu pieteikumu, lai atjauninātu dažādus Kopienas sarakstus, kurus regulē dažādi pārtikas ražošanas nozaru tiesību akti, ciktāl pieteikums atbilst katras pārtikas ražošanas nozares tiesību aktiem.”.

(7) Regulas 6. panta 1. punkta sākuma daļā pievieno šādu teikumu:

“Ja ir zinātniski pamatoti iebildumi attiecībā uz nekaitīgumu, jāidentificē kāda papildu informācija par riska novērtējumu ir nepieciešama, un tā jāpieprasa pieteikuma iesniedzējam.”.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā || divdesmitajā dienā || pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no ... (*).

Tomēr 23. pantu piemēro no ... (**).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

||.

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

(*) Seši mēneši pēc šīs regulas publicēšanas dienas.

(**) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Vielas, kas noārda ozona slāni (pārstrādāta redakcija) ***I

P6_TA(2009)0172

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par vielām, kas noārda ozona slāni (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD))

(2010/C 117 E/47)

(Koplēmuma procedūra – pārstrādāta redakcija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0505),
  - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 133. pantu un 175. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija Parlamentam ir iesniegusi priekšlikumu (C6-0297/2008),
  - ņemot vērā Iestāžu 2001. gada 28. novembra nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽¹⁾,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2008. gada 17. decembra vēstuli Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejai saskaņā ar Reglamenta 80.a panta 3. punktu,
  - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosināto juridisko pamatu,
  - ņemot vērā Reglamenta 80.a, 51. un 35. pantu,
  - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A6-0045/2009),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti citi būtiski grozījumi kā vienīgi tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu un šo būtisko grozījumu kodifikāciju priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem un kurā iekļauti turpmāk minētie grozījumi;
  2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
  3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

P6_TC1-COD(2008)0165

Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 25. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par ozona slāni noārdošām vielām (pārstrādāta redakcija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja pirmajā lasījumā atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (EK) Nr. 1005/2009.)

Ekonomiskais partnerattiecību nolīgums starp EK un CARIFORUM ***

P6_TA(2009)0183

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par ekonomisko partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp *Cariforum* valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (5211/2009 – COM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC))

(2010/C 117 E/48)

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam par ekonomisko partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un *Cariforum* valstīm, no otras puses (COM(2008)0156),
  - ņemot vērā Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp *Cariforum* valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (5211/2009),
  - ņemot vērā Padomes pieprasījumu sniegt piekrišanu, ko tā iesniegusi saskaņā ar EK Līguma 57. panta 2. punktu, 133. panta 1. un 5. punktu un 181. pantu saistībā ar 300. panta 3. punkta otro daļu (C6-0054/2009),
  - ņemot vērā Reglamenta 75. pantu un 83. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Attīstības komitejas atzinumu (A6-0117/2009),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu un *Cariforum* valstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2009. gada 25. marts

Ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīgums starp EK un Kotdivuāru ***

P6_TA(2009)0184

Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīguma noslēgšanu starp Kotdivuāru, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (5535/2009 – COM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC))

(2010/C 117 E/49)

(Piekrišanas procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā priekšlikumu Padomes lēmumam (COM(2008)0439),
  - ņemot vērā ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīgumu starp Kotdivuāru, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (5535/2009),
  - ņemot vērā lūgumu dot piekrišanu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar EK līguma 133. un 181. pantu saistībā ar 300. panta 3. punkta otro daļu (C6-0064/2009),
  - ņemot vērā Reglamenta 75. pantu un 83. panta 7. punktu,
  - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu un Attīstības komitejas atzinumu (A6-0144/2009),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
  2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu un Kotdivuāras valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

Pārtikas izdalīšana Kopienas vistrūcīgākajām personām (vienotās TKO regulas grozīšana) *

P6_TA(2009)0188

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula), attiecībā uz pārtikas izdalīšanu Kopienas vistrūcīgākajām personām (COM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS))

(2010/C 117 E/50)

(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2008)0563),
  - ņemot vērā EK līguma 37. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0353/2008),
  - ņemot vērā Reglamenta 51. pantu,
  - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A6-0091/2009),
1. apstiprina grozīto Komisijas priekšlikumu;
  2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt tās priekšlikumu saskaņā ar EK līguma 250. panta 2. punktu;
  3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
  4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
  5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1

Regulas priekšlikums – normatīvs grozījumu akts 1. apsvērums

(1) Padomes 1987. gada 10. decembra Regula (EEK) Nr. 3730/87, ar ko nosaka vispārīgos noteikumus pārtikas piegādei no intervences uzkrājumiem izraudzītām organizācijām izdalīšanai Kopienas vistrūcīgākajām personām, ko pēc tam atcēla un iestrādāja Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007, jau vairāk nekā divas desmitgades ir garantējusi drošu avotu pārtikas izdalīšanai Kopienas vistrūcīgākajām personām.

(1) Padomes 1987. gada 10. decembra Regula (EEK) Nr. 3730/87, ar ko nosaka vispārīgos noteikumus pārtikas piegādei no intervences uzkrājumiem izraudzītām organizācijām izdalīšanai Kopienas vistrūcīgākajām personām, ko pēc tam atcēla un iestrādāja Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007, jau vairāk nekā divas desmitgades ir garantējusi drošu avotu pārtikas izdalīšanai Kopienas vistrūcīgākajām personām **un labvēlīgi ietekmējusi ES reģionu kohēziju, samazinot ekonomiskās un sociālās atšķirības starp reģioniem ar dažādu attīstības līmeni.**

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 2**Regulas priekšlikums – normatīvs grozījumu akts
2. apsvēruma**

(2) Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) mērķos, kas definēti Līguma 33. panta 1. punktā, paredzēts stabilizēt tirgus, kā arī nodrošināt, lai piegādes patērētājus sasniedz par saprātīgām cenām. Gadu gaitā pārtikas izdalīšanas plāni, kas īstenoti saskaņā ar šo shēmu, ir sekmīgi palīdzējuši pildīt abus mērķus un, samazinot Kopienas vistrūcīgāko personu nedrošību par pārtiku, ir izrādījušies svarīgs līdzeklis, kas garantē pārtikas plašu pieejamību Kopienā, samazinot intervences uzkrājumus.

(2) Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) mērķos, kas definēti Līguma 33. panta 1. punktā, paredzēts stabilizēt tirgus, kā arī nodrošināt, lai piegādes patērētājus sasniedz par saprātīgām cenām. Gadu gaitā pārtikas izdalīšanas plāni, kas īstenoti saskaņā ar šo shēmu, ir sekmīgi palīdzējuši pildīt abus mērķus un, samazinot Kopienas vistrūcīgāko personu nedrošību par pārtiku, ir izrādījušies svarīgs līdzeklis, kas garantē pārtikas plašu pieejamību Kopienā, samazinot intervences uzkrājumus. **Ar jauno Kopienas pārtikas palīdzības shēmu, kas paredzēta vistrūcīgākajām personām, būtu jāturpina garantēt KLP mērķus un jāpalīdz sasniegt kohēzijas mērķus, nodrošinot līdzsvarotu, saskaņotu un ilgtspējīgu attīstību visos reģionos.**

Grozījums Nr. 3**Regulas priekšlikums – normatīvs grozījumu akts
5. apsvēruma**

(5) Pašreizējā pārtikas izdalīšanas shēma balstās uz produktu izdalīšanu no Kopienas intervences uzkrājumiem, ko pagaidām papildina, izdarot iepirkumus tirgū. Taču **KLP secīgu reformu un ražotāju cenu labvēlīgas attīstības rezultātā ir progresīvi samazinājušies intervences uzkrājumi un pieejamo produktu klāsts.** Līdz ar to arī tirgus iepirkumi būtu jāpadara par pastāvīgu piegādes avotu shēmā, lai papildinātu intervences uzkrājumus, ja vēlami intervences uzkrājumi nav pieejami.

(5) Pašreizējā pārtikas izdalīšanas shēma balstās uz produktu izdalīšanu no Kopienas intervences uzkrājumiem, ko pagaidām papildina, izdarot iepirkumus tirgū. Taču **pasaulē lauksaimniecības pamatproduktu tirgū pieaugoša spriedze, pakāpeniskā ražošanas un uzkrājumu orientēšanas instrumentu likvidēšana, kas notikusi saskaņā ar vairākkārtējām KLP reformām, ir mazinājusi Eiropas Savienības pārtikas neatkarību pieejamo pārtikas produktu kvantitātes un daudzveidības ziņā, kā arī tās spēju nodrošināt vistrūcīgākās personas ar pārtikas precēm vai arī atbilstoši rīkoties pārtikas produktu krīzes vai starptautisku spekulatīvu darījumu gadījumā. Tomēr valsts vara nevar piepeši izbeigt jau sāktu programmu.** Līdz ar to arī tirgus iepirkumi būtu jāpadara par pastāvīgu piegādes avotu shēmā, lai papildinātu intervences uzkrājumus, ja vēlami intervences uzkrājumi nav pieejami. **Iepirkumiem tirgū būtu jānotiek konkursa kārtībā, vienlaikus veicinot Kopienas ražojumu iepirkšanu.**

Grozījums Nr. 4**Regulas priekšlikums – normatīvs grozījumu akts
6. apsvēruma**

(6) Kopienas shēma nevar būt vienīgais risinājums pieaugošajai nepieciešamībai pēc pārtikas palīdzības Kopienā. Lai nodrošinātu ar pārtiku vistrūcīgākās personas, tikpat vajadzīgas ir valsts iestāžu īstenotas valstu politikas un pilsoniskās sabiedrības mobilizēšana. Taču Kopienas shēma ar stingru kohēzijas elementu varētu kalpot par paraugu, kā izdalīt pārtiku vistrūcīgākajām personām, palīdzēt izveidot sinerģijas un veicināt valsts

(6) Kopienas shēma nevar būt vienīgais risinājums pieaugošajai nepieciešamībai pēc pārtikas palīdzības Kopienā. Lai nodrošinātu ar pārtiku vistrūcīgākās personas, tikpat vajadzīgas ir valsts iestāžu īstenotas valstu politikas un pilsoniskās sabiedrības mobilizēšana. Taču Kopienas shēma ar stingru kohēzijas elementu varētu kalpot par paraugu, kā izdalīt pārtiku vistrūcīgākajām personām, **it sevišķi mazāk attīstītajos reģionos,**

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

un privātās iniciatīvas nolūkā palielināt trūcīgo personu nodrošinātību ar pārtiku. Turklāt ņemot vērā to, ka pieejamie samazinātie intervences uzkrājumi atrodas dažādās vietās dalībvalstīs, tas var veicināt to vislabāko izmantošanu. Tāpēc Kopienas shēma nedrīkstētu ierobežot nevienu no šādām valstu politikām.

palīdzēt izveidot sinerģijas un veicināt valsts un privātās iniciatīvas nolūkā palielināt trūcīgo personu nodrošinātību ar pārtiku. Turklāt ņemot vērā to, ka pieejamie samazinātie intervences uzkrājumi atrodas dažādās vietās dalībvalstīs, tas var veicināt to vislabāko izmantošanu. Tāpēc Kopienas shēma nedrīkstētu ierobežot nevienu no šādām valstu politikām.

Grozījums Nr. 5

Regulas priekšlikums – normatīvs grozījumu akts 7. apsvērums

(7) *Lai pilnībā izmantotu Kopienas shēmas kohēzijas mērogu un pastiprinātu saistībā ar to izveidotās sinerģijas, un lai nodrošinātu pienācīgu plānošanu, būtu jāparedz noteikums dalībvalstīm līdzfinansēt pārtikas izdalīšanas programmu. Kopienas līdzfinansējuma maksimālās likmes būtu jānosaka un Kopienas finansiālais ieguldījums būtu jāpievieno to pasākumu sarakstā, kuriem pienākas finansējums no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF), kurš paredzēts Padomes Regulas (EK) Nr. 1290/2005 3. panta 1. punktā. Lielākas līdzfinansējuma likmes būtu jāpieņem pārskatītās shēmas piemērošanas pirmajos gados, lai nodrošinātu liela apjoma līdzekļu nepārtrauktu piešķiršanu, pakāpenisku līdzfinansēšanas ieviešanu, lai pāreja būtu plūstoša un izvairītos no riska, ka shēma tiek izbeigta iespējamā līdzekļu trūkuma dēļ.*

svītrots

Grozījums Nr. 7

Regulas priekšlikums – normatīvs grozījumu akts 9. apsvērums

Pieredze ir pierādījusi, ka ir vēlami daži uzlabojumi šīs shēmas pārvaldībā, jo īpaši, lai nodrošinātu dalībvalstīm un izraudzītām organizācijām ilglaicīgāku perspektīvu ar daudzgadu plānu palīdzību. Tāpēc Komisijai būtu jāizveido trīsgadu plāni shēmas īstenošanai, pamatojoties uz dalībvalstu lūgumiem, kuri jāpaziņo Komisijai, un citu informāciju, kuru Komisija uzskata par būtisku. Dalībvalstīm būtu jāpamato savi lūgumi par pārtikas produktiem, kas izdalāmi saskaņā ar jebkuru trīsgadu plānu, ar valstu pārtikas **izdalīšanas** programmām, kurās noteikti to mērķi un prioritātes saistībā ar pārtikas izdalīšanu vistrūcīgākajām personām. Komisijai būtu jāizveido objektīva metodoloģija pieejamo līdzekļu piešķiršanai.

(9) Pieredze ir pierādījusi, ka ir vēlami daži uzlabojumi šīs shēmas pārvaldībā, jo īpaši, lai nodrošinātu dalībvalstīm un izraudzītām organizācijām ilglaicīgāku perspektīvu ar daudzgadu plānu palīdzību. Tāpēc Komisijai būtu jāizveido trīsgadu plāni shēmas īstenošanai, pamatojoties uz dalībvalstu lūgumiem, kuri jāpaziņo Komisijai, un citu informāciju, kuru Komisija uzskata par būtisku. Dalībvalstīm būtu jāpamato savi lūgumi par pārtikas produktiem, kas izdalāmi saskaņā ar jebkuru trīsgadu plānu, ar valstu pārtikas **palīdzības** programmām, kurās noteikti to mērķi un prioritātes saistībā ar pārtikas izdalīšanu vistrūcīgākajām personām. Komisijai būtu jāizveido objektīva metodoloģija pieejamo līdzekļu piešķiršanai. **Ārkārtējos apstākļos un arī tad, ja trūcīgo personu skaits ir lielāks nekā paredzēts, dalībvalstis var lūgt Komisiju pārskatīt plānus.**

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 8**Regulas priekšlikums – normatīvs grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 1. punkts

1. Produktus no intervences rezervēm dara pieejamus vai pārtikas produktus iepērk tirgū, lai **pārtikas produktus** varētu izdalīt Kopienas vistrūcīgākajām personām ar dalībvalstu *nozīmēto* organizāciju palīdzību.

1. Produktus no intervences rezervēm dara pieejamus vai **Kopienas izcelsmes** pārtikas produktus iepērk tirgū, **priekšroku dodot vietējiem, svaigiem pārtikas produktiem**, lai **tos** varētu izdalīt Kopienas vistrūcīgākajām personām ar dalībvalstu *norīkoto* organizāciju palīdzību.

Pārtikas produktus iepērk tirgū tikai tad, ja nav pieejami pārtikas izplatīšanas shēmai *piemērotas* intervences rezerves.

Kopienas izcelsmes pārtikas produktus iepērk tirgū tikai tad, ja nav pieejami pārtikas izplatīšanas shēmai *piemēroti* intervences uzkrājumi.

Grozījums Nr. 9**Regulas priekšlikums – normatīvs grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 2. punkts

2. Dalībvalstis, kas vēlas piedalīties shēmā, paziņo Komisijai par valsts pārtikas **izplatīšanas** programmām, *nosūtot pieprasījumu* par tiem pārtikas produktu apjomiem, kas jāizplata trīs gadu laikā, un citu būtisku informāciju.

2. Dalībvalstis, kas vēlas piedalīties shēmā, paziņo Komisijai par valsts pārtikas **atbalsta** programmām, **kurās ir ietvertas galvenās pazīmes un mērķi, norādītas attiecīgās organizācijas un pieprasījumi** par tiem pārtikas produktu apjomiem, kas jāizplata trīs gadu laikā, un citu būtisku informāciju.

Grozījums Nr. 10**Regulas priekšlikums – normatīvs grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 3. punkts – 2. daļa

Trīs gadu plānā paredz Kopienas ikgadējos finanšu asignējumus katrai dalībvalstij **un dalībvalstu minimālos ikgadējos finanšu ieguldījumus**, ko nosaka Komisija saskaņā ar metodoloģiju, kura jānosaka īstenošanas kārtībā, kas pieņemta saskaņā ar 43. panta g) punktu. Asignējumi programmas otrajā un trešajā gadā ir orientējoši. Dalībvalstis, kas piedalās shēmā, katru gadu apstiprina 2. punktā minētos pieprasījumus. Pēc šiem apstiprinājumiem Komisija katru nākošo gadu lemj par galīgajiem asignējumiem budžetā pieejamo aproprāciju ietvaros.

Trīs gadu plānā paredz Kopienas ikgadējos finanšu asignējumus katrai dalībvalstij, kurus nosaka Komisija saskaņā ar metodoloģiju, kas jāparedz saskaņā ar 43. panta g) punktu pieņemtajos īstenošanas noteikumos. Asignējumi programmas otrajā un trešajā gadā ir orientējoši. Dalībvalstis, kas piedalās shēmā, katru gadu apstiprina 2. punktā minētos pieprasījumus. Pēc šiem apstiprinājumiem Komisija katru nākošo gadu lemj par galīgajiem asignējumiem budžetā pieejamo aproprāciju ietvaros.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 11**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 4. punkts – 3.a daļa (jauna)

Šis organizācijas produktu izdales vietā novieto informatīvu plāksni vai —pārvietojamu izdales vietu gadījumā— pašlīmējošu plakātu, kurā norāda, ka minētā organizācija saņem palīdzību no Kopienas pārtikas palīdzības programmas. Šādi informē saņēmējus par to, ka viņi saņem atbalstu no Kopienas.

Grozījums Nr. 12**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 5. punkts – b apakšpunkts

(b) **laikus** informē Komisiju par notikumiem, kas ietekmē pārtikas izplatīšanas programmu īstenošanu.

(b) informē Komisiju par notikumiem, kas ietekmē pārtikas izplatīšanas programmu īstenošanu.

Grozījums Nr. 13**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 6. punkts – 1. daļa – b apakšpunkts

(b) to pārtikas produktu izmaksas, kas iepirkti tirgū.

(b) to pārtikas produktu izmaksas, kas iepirkti tirgū **konkursa kārtībā**.

Grozījums Nr. 14**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 6. punkts – 2. daļa – b apakšpunkts

(b) pārtikas produktu transportēšanas izmaksas un administratīvās izmaksas, kas radušās *nozīmētajām* organizācijām, kuras ir tieši saistītas ar shēmas īstenošanu.

(b) pārtikas produktu transportēšanas **un uzglabāšanas** izmaksas un administratīvās izmaksas, kas radušās *norīkotajām* organizācijām, kuras ir tieši saistītas ar shēmas īstenošanu.

Grozījums Nr. 15**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 6.a punkts (jauns)

6.a Dalībvalstis, attiecīgā gadījumā ņemot vērā vietējos apstākļus, nosaka kopējo transporta, uzglabāšanas un administratīvo izmaksu (tostarp saziņas izmaksu) maksimālo apjomu, kas procentuāli atbilst iepirkto vai prečmaiņas veidā iegūto produktu daudzumam. Finansējumu dalībvalstis sadala pa šiem minētajiem izdevumu punktiem. Tās aprobežojas, kas nav izmantotas, var pārdaļīt, lai iepirkto pārtikas produktus.

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 16**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 7. punkts – 1. daļa

7. Kopiena **līdzfinansē** attaisnotās izmaksas saskaņā ar shēmu.

7. Kopiena **finansē** attaisnotās izmaksas saskaņā ar shēmu.

Grozījums Nr. 17**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 7. punkts – 2. daļa – ievaddaļa

Kopienas līdzfinansējuma likme nepārsniedz:

svītrots

Grozījums Nr. 18**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 7. punkts – 2. daļa – a apakšpunkts

(a) **trīs gadu plānā, kas sākas 2010. gada 1. janvārī, 75 % no attaisnotajām izmaksām vai 85 % no attaisnotajām izmaksām dalībvalstīs, kurām ir tiesības uz finansējumu no Kohēzijas fonda laika posmam no 2007. gada līdz 2013. gadam, kā noteikts Komisijas Lēmuma 2006/596/EK (*) I pielikumā;**

svītrots

(*) OV L 243, 6.9.2006., 47. lpp.

Grozījums Nr. 19**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 1. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

27. pants – 7. punkts – 2. daļa – b apakšpunkts

(b) **nākošajos trīs gadu plānos 50 % no attaisnotajām izmaksām vai 75 % no attaisnotajām izmaksām dalībvalstīs, kurām ir tiesības uz finansējumu no Kohēzijas fonda konkrētajā gadā, kā noteikts Lēmuma 2006/596/EK I pielikumā un turpmākajos lēmumos.**

svītrots

Grozījums Nr. 20**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****2. pants – 3. punkts**

Regula (EK) Nr. 1234/2007

184. pants – 9. punkts

“(9) vēlākais līdz **2012. gada 31. decembrim** — Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā piemēro 27. pantā paredzēto pārtikas izplatīšanas shēmu Kopienas vistrucīgākajām personām, kā arī jebkādu attiecīgus priekšlikumus.”

“(9) vēlākais līdz **2011. gada 31. decembrim** — Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā piemēro 27. pantā paredzēto pārtikas izplatīšanas shēmu Kopienas vistrucīgākajām personām, kā arī **priekšlikumu lēmumam par shēmas turpināšanu pēc pašreizējā finansēšanas perioda un jebkādu citus nepieciešamus attiecīgus priekšlikumus.**”

2010/C 117 E/17	EK un CARIFORUM ekonomisko partnerattiecību nolīgums Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Cariforum valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses	101
2010/C 117 E/18	Atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp EK un Kotdivuāru Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Kotdivuāru, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses	106
2010/C 117 E/19	Atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp EK un Ganu Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par atspēriena punkta ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Ganu, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses	112
2010/C 117 E/20	Pagaidu partnerattiecību nolīgums starp Klusā okeāna valstīm un Eiropas Kopienu Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par pagaidu partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Klusā okeāna valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu, no otras puses	118
2010/C 117 E/21	EK - Dienvidāfrikas attīstības kopienas (DAK) EPN valstu ekonomisko partnerattiecību nolīgums Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par pagaidu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Dienvidāfrikas attīstības kopienas (DAK) EPN valstīm, no otras puses	124
2010/C 117 E/22	EK - Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstu ekonomisko partnerattiecību nolīgums Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par pagaidu nolīgumu, ar kuru izveido pamatu ekonomisko partnerattiecību nolīgumam starp Austrumāfrikas un Dienvidāfrikas valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses	129
2010/C 117 E/23	EK - Austrumāfrikas Kopienas partnervalstu ekonomisko partnerattiecību nolīgums Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par nolīgumu, ar kuru izveido pamatu ekonomisko partnerattiecību nolīgumam starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Austrumāfrikas Kopienas partnervalstīm, no otras puses	135
2010/C 117 E/24	EK - Centrālās Āfrikas ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīgums Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par Ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīgumu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Centrālo Āfriku, no otras puses	141
2010/C 117 E/25	EIB un ERAB 2007. gada pārskati Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas 2007. gada pārskatiem (2008/2155(INI))	147
2010/C 117 E/26	Automobiļu rūpniecības nākotne Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta rezolūcija par automobiļu rūpniecības nākotni	157
Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts		
2010/C 117 E/27	Baltā grāmata par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpšanu Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par Balto grāmatu par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām saistībā ar EK konkurences noteikumu pārkāpšanu (2008/2154(INI))	161

2010/C 117 E/28	ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgums Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par ES un Indijas brīvās tirdzniecības nolīgumu 2008/2135(INI)	166
2010/C 117 E/29	Apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu sociālā atbildība ražošanas ķēdēs Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par apakšlīgumus slēdzošo uzņēmumu sociālo atbildību ražošanas ķēdēs (2008/2249(INI))	176
2010/C 117 E/30	Pārtikas cenas Eiropā Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par pārtikas cenām Eiropā (2008/2175(INI))	180
2010/C 117 E/31	Spānijā notiekošās ekstensīvās urbanizācijas ietekme uz Eiropas Savienības pilsoņu individuālajām tiesībām, vidi un ES tiesību aktu piemērošanu, pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par Spānijā notiekošās ekstensīvās urbanizācijas ietekmi uz Eiropas Savienības pilsoņu individuālajām tiesībām, vidi un ES tiesību aktu piemērošanu, pamatojoties uz saņemtajiem lūgumrakstiem (2008/2248(INI))	189
2010/C 117 E/32	Transatlantiskais attiecību stāvoklis pēc vēlēšanām Amerikas Savienotajās Valstīs Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par transatlantisko attiecību stāvokli pēc vēlēšanām Amerikas Savienotajās Valstīs (2008/2199(INI))	198
2010/C 117 E/33	Drošības un pamatbrīvību nodrošināšana internetā Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta ieteikums Padomei ar Eiropas Parlamenta ieteikuma priekšlikumu Padomei par drošības un pamatbrīvību stiprināšanu internetā (2008/2160(INI))	206
2010/C 117 E/34	ES stratēģija par kuģu labāku demontāžu Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta rezolūcija par ES stratēģiju par kuģu labāku demontāžu	214

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

Eiropas Parlaments

Otrdiena, 2009. gada 24. marts

2010/C 117 E/35	EK un Nepālas Nolīgums par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem * Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienu un Nepālas valdību par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (COM(2008)0041 – C6-0041/2009 – 2008/0017(CNS))	217
2010/C 117 E/36	Lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktori (kodificēta versija) ***I Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par dažām lauksaimniecības un mežsaimniecības riteņtraktoru sastāvdaļām un parametriem (kodificēta versija) (COM(2008)0690 – C6-0414/2008 – 2008/0213(COD))	218
2010/C 117 E/37	Kopienas sistēma atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (kodificēta versija) * Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem (kodificēta versija) (COM(2008)0842 – C6-0019/2009 – 2008/0235(CNS))	219

2010/C 117 E/38	Statistikas informācijas vākšana, ko veic Eiropas Centrālā banka *	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par ieteikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2533/98 par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka (13411/2008 – C6-0351/2008 – 2008/0807(CNS))	220
2010/C 117 E/39	Kosmētikas līdzekļi (pārstrādāta redakcija) ***I	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kosmētikas līdzekļiem (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0049 – C6-0053/2008 – 2008/0035(COD))	223
	P6_TC1-COD(2008)0035	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par kosmētikas līdzekļiem (pārstrādāta versija)	224
	PIELIKUMS	224
2010/C 117 E/40	Biocīdo produktu laišana tirgū ***I	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū attiecībā uz dažu termiņu pagarināšanu (COM(2008)0618 – C6-0346/2008 – 2008/0188(COD))	225
	P6_TC1-COD(2008)0188	
	Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 24. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/.../EK, ar ko attiecībā uz dažu termiņu pagarināšanu groza Direktīvu 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū	225
2010/C 117 E/41	Tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūra un likmes *	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 24. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko attiecībā uz tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm groza Direktīvu 92/79/EEK, Direktīvu 92/80/EEK un Direktīvu 95/59/EK (COM(2008)0459 – C6-0311/2008 – 2008/0150(CNS))	226
	Trešdiena, 2009. gada 25. marts	
2010/C 117 E/42	Kopīgā konsulārā instrukcija par biometriskajiem identifikatoriem un vīzu pieteikumiem ***II	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko groza Kopīgo konsulāro instrukciju diplomātiskajām pārstāvniecībām un konsulārājiem dienestiem attiecībā uz vīzām, nosakot biometrisko identifikatoru ieviešanu un paredzot arī noteikumus par vīzu pieteikumu pieņemšanu un apstrādi (5329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD))	232
2010/C 117 E/43	Eiropas Investīciju bankai piešķirtā Kopienas garantija ***I	
	Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir Kopienas garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Kopienas (COM(2008)0910 – C6-0025/2009 – 2008/0268(COD))	233
	P6_TC1-COD(2008)0268	
	Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 25. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. .../2009/EK, ar ko Eiropas Investīciju bankai piešķir Kopienas garantiju zaudējumiem saistībā ar aizdevumiem un aizdevumu garantijām projektiem ārpus Kopienas	233

2010/C 117 E/44	Eiropas aviācijas sistēmas efektivitāte un ilgtspējība ***I Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004 un (EK) Nr. 552/2004, lai uzlabotu Eiropas aviācijas sistēmas efektivitāti un ilgtspējību (COM(2008)0388 – C6-0250/2008 – 2008/0127(COD))	234
	P6_TC1-COD(2008)0127 Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 25. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko groza Regulas (EK) Nr. 549/2004, (EK) Nr. 550/2004, (EK) Nr. 551/2004 un (EK) Nr. 552/2004, lai uzlabotu Eiropas aviācijas sistēmas darbību un ilgtspējību	234
2010/C 117 E/45	Lidlauku, gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas pakalpojumi ***I Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 216/2008 lidlauku, gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas pakalpojumu jomā un atceļ Padomes Direktīvu 2006/23/EK (COM(2008)0390 – C6-0251/2008 – 2008/0128(COD))	235
	P6_TC1-COD(2008)0128 Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 25. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 216/2008 lidlauku, gaisa satiksmes pārvaldības un aeronavigācijas pakalpojumu jomā un atceļ Direktīvu 2006/23/EK	235
2010/C 117 E/46	Jaunie pārtikas produkti ***I Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par jauniem pārtikas produktiem un par Regulas (EK) Nr. XXX/XXXX grozīšanu [vienotā procedūra] (COM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD))	236
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 25. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par jauniem pārtikas produktiem, par Regulas (EK) Nr. 1331/2008 grozīšanu un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 258/97	236
2010/C 117 E/47	Vielas, kas noārda ozona slāni (pārstrādāta redakcija) ***I Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par vielām, kas noārda ozona slāni (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD))	255
	P6_TC1-COD(2008)0165 Eiropas Parlamenta nostāja pieņemta pirmajā lasījumā 2009. gada 25. martā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. .../2009 par ozona slāni noārdošām vielām (pārstrādāta redakcija)	255
2010/C 117 E/48	Ekonomiskais partnerattiecību nolīgums starp EK un CARIFORUM *** Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par ekonomisko partnerattiecību nolīguma noslēgšanu starp Cariforum valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (5211/2009 – COM(2008)0156 – C6-0054/2009 – 2008/0061(AVC))	256
2010/C 117 E/49	Ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīgums starp EK un Kotdivuāru *** Eiropas Parlamenta 2009. gada 25. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam par ekonomisko partnerattiecību pagaidu nolīguma noslēgšanu starp Kotdivuāru, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (5535/2009 – COM(2008)0439 – C6-0064/2009 – 2008/0136(AVC))	257

Ceturtdiena, 2009. gada 26. marts

2010/C 117 E/50

Pārtikas izdalīšana Kopienas vistrūcīgākajām personām (vienotās TKO regulas grozīšana) *

Eiropas Parlamenta 2009. gada 26. marta normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula), attiecībā uz pārtikas izdalīšanu Kopienas vistrūcīgākajām personām (COM(2008)0563 – C6-0353/2008 – 2008/0183(CNS)) 258

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2010. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + CD-ROM, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, CD-ROM, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , CD-ROM, divi izdevumi nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu CD-ROM formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

CD-ROM formāts 2010. gada laikā tiks aizstāts ar DVD formātu.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

